† [illegible]

ὅσ' ἀπὸ φόνος [illegible]

[illegible] Φαρισαῖος [illegible]

[illegible] τοῖς [illegible] σμὸν [illegible]

[illegible] πρὸς [illegible] τῆς Κιλικίας [illegible]

[illegible] Ταρσόν· [illegible] καὶ πορθούμενος

[illegible] ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ· διὸ δὴ καὶ συνευδοκῶν τῇ ἀναι-

[illegible] τοῦ ἁγίου [illegible] καὶ μάρτυρος· καὶ [illegible]

[illegible] τοῦ φόνου [illegible] ἱμάτια αὐτῶν [illegible]

[illegible] φυλάττων· [illegible]

[illegible] πρὸς τὸν φόνον· καὶ [illegible]

[illegible] πανταχοῦ [illegible]

[illegible] πολλά [illegible]

[illegible] τῆς [illegible] γινόμενα·

[illegible] μανίας [illegible] ἐν τούτοις

[illegible] καὶ [illegible] ἔθνη·

[illegible] καὶ [illegible]

[illegible] αὐτοῦ· [illegible]

[illegible] πολλοῖς τῶν Ἰουδαίων [illegible]

[illegible] κήρυγμα. [illegible]

[illegible] ἐποίησε· [illegible]

[illegible] καὶ τὸν [illegible]

[illegible] Ἰουδαίους

[illegible] καὶ

[illegible] Ἀσίας

[illegible]

[illegible]

[illegible] ἐκκλησίας [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἐκ Ταρσοῦ ὁρμώμενος τὸν πατέρα· ἐν [illegible] ἐπὶ
πρὸς ἀμφοῖν ἅπασαν τὴν οἰκουμένην [illegible]
ἐθνῶν μυριάδας πάμπολλας μαθών· ὡς δὴ τοῦ [illegible]
ἰουδαϊκὸν διδάσκαλον ὄντος. πολλὰς μὲν πό[illegible]
μας δὲ χώρας περιελθών· μικροῦ δὲ [illegible]
κ᾽ ἅπασαν τὴν τῆς Χριστοῦ [illegible] δογμάτων ἐνέπλη-
σε· μυρία γοῦν παθὼν δεινὰ παθὼν καὶ ὑπομείνας ὑπὲρ
τῆς Χριστοῦ πίστεως· πολλοῖς τε καὶ διαφόροις κινδύ-
νοις ὅσοις αὐτὸς ἀναγράφεται ὑπὲρ τοῦ εὐαγγελίου·
καὶ τοῖς ὁμοίοις αὐτοῖς νικήσας καὶ [illegible]
πίας· ὥστε γὰρ τότε ἦν [illegible] πάντων ὁ θεὸς καὶ ἐκπε-
[illegible] αὐτοῦ τοῦτον κατεῖχε μεγάλων διὰ [illegible].
ὥστε τὸ εὐαγγέλιον ἅπασι τοῖς ἔθνεσι κηρύξαι.
ὅτε δὲ τοσούτων ὥρας. αὖθις ὁ παῦλος ἐπανῆλθεν εἰς
ἱεροσόλυμα τοῖς ἐκεῖσε ἀδελφοῖς ἐπισκεψόμενος.
καὶ τοῖς τῇδε πτωχοῖς διακονήσων· ἐν δὲ τῷ ἱε-
ρῷ [illegible] καὶ δὴ
[illegible] ἐν θορύβῳ πολλῷ· ἰουδαίων [illegible]
των τὸ λοιμόν· δῆμον γὰρ καὶ [illegible]
Π[illegible] τὸν πάλαι προστάτην καὶ λοιμὸν [illegible]
τῶν τῆς μανίας· καὶ [illegible] αὐτὸν [illegible]
ζον· ἀλλ᾽ εὐθὺς ὁ χιλίαρχος τοῦτον [illegible]
καὶ μετὰ στρατιωτικῆς φυλακῆς [illegible] καισαρεί-
αν πρὸς τὸν ἡγούμενον ἐκπέμπει· [illegible]
Ν[illegible] αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν ἐθνάρχην [illegible] φήλικα
[illegible] ὄνομα αὐτῷ· [illegible] δὲ [illegible]
τοῦ [illegible] γενομένων ὑπὸ ἰουδαίων ὁ παῦλος [illegible]
[illegible] καισαρεία· κ[illegible]
ἀμείβεται μὲν τέως τοῦ κριτηρίου· [illegible] δὲ [illegible]
τοῦ τοῖς ἰουδαίοις [illegible] καὶ
τὸν εἰς τὴν ῥώμην ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἐκ[illegible]
πέμπεται πρὸς καίσαρα· καὶ [illegible] τοῖς αὐτοῖς [illegible]
ἐπὶ [illegible] νέρωνος κ[illegible] ὑπὲρ τῶν αὐτῶν μαθ[illegible]
ζ

[illegible] ἰουδαίου. ὁρμηθεὶς [illegible] πρὸς
τὸν [illegible] μωρος. περιιμυσθεὶς [illegible] τοῖς
τῆς [illegible] τάς. καὶ [illegible] τῆς ἀπο[illegible]
[illegible] ἐπέμφθη [illegible] ιοις δὲ δοκεῖ ὅτι [illegible]
[illegible] καὶ αἰδ[illegible] αιρόμενος ἐκέκτητο. ἐν
[illegible] [illegible] ρηθεὶς ἐν αὐτὸν τῆς ὀ[illegible]
ωσ. τοῖν δὲ [illegible] καὶ ὡς τοσοῦτον δὲ μ[illegible]
σιν. ὥστε τὸν παλαιὸν ἐχθρὸν ὅτι τῶν δὲ ἦν ὤν κατὰ
[illegible] μησίας οὐκέτι φιμοῦνται· καὶ πάντας τοῖς μ[illegible]
τὰς ἀπο[illegible] μάρ[illegible] προσδοκῶνται. αὐτίκα δ[illegible]
τοῦτον καὶ παραχρῆμα· [illegible] τὸν ἑαυτοῦ κα[illegible]
[illegible] τατον ἐκκλησιάσασθαι· ἱκέτης γὰρ ἐν θεῷ ὁ πολέμιος
τοῦ ἰῦ γίνεται· καὶ παραυτίκα τὸ σύνταγμα τῆς
μίας ἀπορριπτόμενος. ὥσπερ [illegible] ἐχώρει· καὶ
ὡς χῦ [illegible] ὁμολογεῖ· καὶ πέμπεται πρὸ[illegible]
μανίαν τινὰ μαθητὴν ἐν δαμασκῷ· ἰδὼν δὲ ὁ
[illegible] ἐξ ἑαυτῆς θεοῦ σωφρονισθέντα τὸν ἄνδρα
καὶ βελτίω ἐκ τῶν κακιόνων γενόμενον. ὁ χαίρων
τὸν κοῦ τοὺς [illegible] γνῶσθαι τῆς [illegible] μωρίας
ἔφη· [illegible] ἐξελθὼν· καὶ τῶν ἀ[illegible]
ῥήτων [illegible] γίνεται κοινωνός. καὶ σύμμα[illegible]
ἀξιόχρεως τοῦ κηρύγματος· καὶ κατὰ [illegible] ἐκήρ[illegible]
ἐν [illegible] παρὰ τοῦ θῦ. καὶ [illegible] τερα [illegible] χεν
[illegible] ρίας [illegible] ἀφορμήν· τοσαύτην οἷον μεταν[illegible]
Ὁ μακάριος [illegible] καὶ τοὺς μονα[illegible]
κῶν· καὶ οὕτως ὡς [illegible] ἀθλήσας [illegible]
θὰς, ὥστε τοὺς τῆς ἀμ[illegible] θήσας μαθητὰς [illegible] ποτὲ
μὲν κατὰ τὸν [illegible] διὰ γραμμάτων
καίου· [illegible] μόνον [illegible] ἔργων· ἀλλ[illegible]
[illegible] ἐκ τῶν μόνον ὡς τὸν [illegible]
σκαλαν· καὶ ἀμ[illegible] ὀχυρωθέντα
ὡς ἐν τῇ [illegible]
[illegible] κον. ὡς [illegible]

Κἀκεῖθεν διελθὼν τὴν Μακεδονίαν, ἦλθε πάλιν
δεύτερον εἰς Φιλίππους· καὶ ἀπὸ Φιλίππων εἰς
Τρωάδα· ἐνθάδε τὸν Εὔτυχον ἤγειρε πεσόντα·
εἶτα εἰς τὴν Ἄσσον· εἶτα εἰς Μιτυλήνην· εἶ-
τα εἰς τὰ ἀντικρὺ Χίου· ἔπειτα εἰς Σάμον· κἀκεῖ-
θεν εἰς Μίλητον· ἐκεῖ μεταπεμψάμενος
τοὺς ἐν Ἐφέσῳ, ὡμίλησεν αὐτοῖς· ἔπειτα εἰς Κῶ·
ἔπειτα εἰς Ῥόδον· κἀκεῖθεν εἰς Πάταρα· εἶτα
εἰς Πτολεμαΐδα· κἀκεῖθεν εἰς Καισάρειαν· καὶ ἐ κἀκεῖθεν εἰς τρίτον
κἀκεῖθεν πάλιν ἦλθε τὸ τέταρτον εἰς Ἱερουσαλήμ· κἀκεῖθεν
παραπεμφθεὶς εἰς Καισάρειαν· κἀκεῖ μείνας δέ-
σμιος ἐπὶ Ῥώμην ὢν οὕτως ἀπὸ Καισαρείας, ἦλ-
θεν εἰς Σιδῶνα· κἀκεῖθεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας·
εἶτα εἰς Κνίδον· κἀκεῖθεν πολλὰ παθών, ἦλ-
θεν εἰς τὴν νῆσον Μελίτην· ἔνθα ἡ ἔχιδνα καθῆψατο τῆς
χειρὸς αὐτοῦ καὶ ἔμεινεν ἀβλαβής· εἶτα εἰς
Συρακούσας· ἔπειτα εἰς Ῥήγιον· κἀκεῖθεν εἰς Πο-
τιόλους· κἀκεῖθεν πεζὸς ἀνῆλθεν εἰς Ῥώμην·
ἀπαντησάντων αὐτῷ τῶν ἀδελφῶν εἰς Ἀπ-
πίου φόρον καὶ Τρεῖς ταβέρνας· κἀκεῖ πρὸς
σελθὼν εἰς Ῥώμην καὶ διάξας χρόνον ἱκανόν,
ὕστερον ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ ἐν μαρτυρίῳ αὐτό-
θι τὸν καλὸν ἀγῶνα ἀγωνισάμενος· Ῥωμαῖοι
δὲ περικαλλέσι μὲν οἴκοις καὶ βασιλείοις τὰ λεί-
ψανα τούτου κατέθεντο· ἑορτὴν αὐτῷ
μεγίστην ἡμέραν πανηγυρίζουσι τῇ πρὸ τριῶν
καλανδῶν Ἰουλίων ἐκ τῶν ἐθνῶν ὅλων μηνὶ τοῦτο
μαρτύριον ἑορτάζοντες· πολλὰς δὲ καὶ περὶ
Τούτου ἡ δὲ παραινέσεις ὑπὲρ τεκνίου καὶ ἀρετῆς
ὁ μακάριος ἐποιήσατο· καὶ πολλὰ περὶ τῶν
πρακτέων τοῖς ἁγίοις ἐδογματίσατο· ἐπεὶ δὲ ὅλας
καὶ διὰ τῆς ὑφῆς τῶν δὲ κατὰ σάρκα ὁ ...
τούτων· τὴν ὁμιλίαν ἁγίοις διέγραψε μετ' αὐ-

τέλος· καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς σὺν τῷ τὸν τῆς ἀληθείας
δρόμον αὐτῶν ἐξέδυ· βέλτιον ἡγούμενος κρίνας τὴν σὺν Χριστῷ δι-
αγωγὴν τῆς θνητῆς ταύτης καὶ ἐπικήρου ζωῆς· Νέ-
ρων γὰρ ὕστερον ὁ Καῖσαρ ἀνδροφόνῳ μιανθεὶς αὐτὸν τῆς
ζωῆς ταύτης ἐξαγαγὼν τὴν ἀληθινὴν αὐτῷ καὶ ὄν-
τως ζωὴν ἐχαρίσατο· καὶ καθάπερ οὖν ἐκ μηρομό κο-
ον τῆς ζωῆς ἀπεστέρησεν· ἔτι μόνῳ αἰσχύνῃ ἀσφα-
κηρύγματι προσκληθεὶς ὅπως ἀθλήσῃ τοῦ Χριστοῦ πολ-
λοὺς ἐν σώματι ἐπείρατο +

+ Ἀποδημία Παύλου τοῦ ἀποστόλου +

Ἀπὸ Δαμασκοῦ ἤρξατο· καὶ ἀνῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα· ἐ-
κεῖθεν εἰς Ταρσόν· καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἀντιόχειαν· καὶ πάλιν
δεύτερον καὶ ἐκεῖθεν ἀφορισθεὶς μετὰ Βαρνάβα ὑπὸ τῶν
ἀποστόλων· καὶ κατῆλθεν εἰς Σελεύκειαν· εἶτα εἰς Κύπρον·
ἔνθα καὶ Παῦλος ἤρξατο καλεῖσθαι· εἶτα εἰς Πέργην·
εἶτα εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας· εἶτα εἰς Ἰκόνιον·
εἶτα εἰς Λύστραν καὶ Δέρβην τῆς Λυκαονίας· εἶτα
εἰς Παμφυλίαν· εἶτα εἰς Πέργην· εἶτα εἰς Ἀττά-
λειαν· εἶτα πάλιν τρίτον εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Συρί(ας)·
εἶτα πάλιν τρίτον εἰς Ἱερουσαλὴμ διὰ τὴν περιτομήν·
εἶτα πάλιν τέταρτον εἰς Ἀντιόχειαν· εἶτα διῆλθε
τὴν Συρίαν καὶ τὴν Κιλικίαν· εἶτα πάλιν δεύτερον
εἰς Δέρβην καὶ Λύστραν· ἐν ᾗ Τιμόθεον περιέτεμεν·
εἶτα εἰς τὴν Φρυγίαν καὶ Γαλατικὴν χώραν· εἶτα
εἰς Μυσίαν· εἶτα εἰς Τρῳάδα· καὶ ἐκεῖθεν εἰς Νεάπο-
λιν· εἶτα εἰς Φιλίππους τῆς Μακεδονίας· εἶτα
διελθὼν τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν
ἦλθεν εἰς Θεσσαλονίκην· εἶτα εἰς Βέρροιαν· εἶτα
εἰς Ἀθήνας· εἶτα εἰς Κόρινθον· εἶτα εἰς Ἔφεσον·
εἶτα εἰς Καισάρειαν· εἶτα δεύτερον εἰς Ἀντιόχειαν
τῆς Πισιδίας· εἶτα εἰς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ
Φρυγίαν· εἶτα πάλιν δεύτερον εἰς Ἔφεσον· εἶτα δι-
ελθὼν τὴν Μακεδονίαν ἦλθεν εἰς Ἑλλάδα·

Τότε οὖν ὁ μακάριος νομίσας οὐ καλῶς ἀπαλλαγήσεσθαι
τῆς ἐπιβουλῆς μὴ ἢ Καίσαρα ἐπικαλεσάμενος· διὸ
ἐπὶ τοῦ βήματος ἐπικαλεῖται Καίσαρα· καὶ δεσ-
μίως ἐκπέμπεται πρὸς Νέρωνα Καίσαρα· συνῆν
δὲ αὐτῷ καὶ Ἀρίσταρχος, ὃν καὶ εἰκότως συναιχμά-
λωτόν που τῶν ἐπιστολῶν ἀποκαλεῖ· καὶ Λουκᾶς ὁ
τὰς Πράξεις τῶν ἀποστόλων γραφῇ παραδούς.
Καὶ δὴ τότε οὖν ἐπὶ τῆς Ῥωμαίων ὁ Παῦλος διετίαν ὅλην
ἐφυλάττετο· ταύτῃ γὰρ καὶ μέχρι τούτων ἱστο-
ρεῖ Λουκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν ἀποστόλων καὶ ἐ-
κεῖνο καιροῦ τοῦ κυρίου συγγραψάμενος· καὶ τὰ κα-
θεξῆς ἥκιστα αὐτὸ τελμάσκων· οὐδὲ τὸ μαρτύριον
αὐτοῦ ἀκατάθετον τοῖς ὑμῖν· καταλιπόντων γὰρ
αὐτὸν ἐκείνων· Λουκᾶς τε καὶ Ἀρίσταρχος ἦλθον·
λισθένως δὲ τοῖς μετέπειτα χρόνοις ἀκριβῶς
περιεργασάμενος· ἱστόρηκα τὴν μὲν καὶ ἐν τοῖς ἑ-
τέροις τόμοις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τούτου
καὶ τὸ μαρτύριον· καὶ φησὶ τὸν Παῦλον ἀμβων δια-
τρίψαι· καὶ τὸν τοῦ θεοῦ λόγον ἀκωλύτως κηρύξαι
ἐπισημηνάμενος· τότε μὲν οὖν ἐπὶ Νέρωνος
ἀπολογησάμενον τὸν Παῦλον· αὖθις ἐπὶ τὴν τοῦ
κηρύγματος διακονίαν λόγος ἔχει ἀφεθῆναι ὑπὸ
Καίσαρος ἀπολυθέντα· καὶ διαπλεύσασθαι ἐ-
φ' ἑτέροις δὲ καὶ ἔτεσιν· ὡς ἄκρον δὲ μανίας ὁ Νέρων
ἀφικόμενος· ἀνεῖλε μὲν [illegible] πρῶτα
τὴν ἰδίαν μητέρα· εἶτα δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τοῦ πρς·
καὶ Ὀκταουίαν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα· καὶ ἄλλους
μυρίους τοῖς γένει προσήκοντας· μετέπειτα δὲ
καθολικὸν ἐκίνησε διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστια-
νῶν· καὶ οὕτως ἐπὶ τὰς κατὰ τῶν ἀποστόλων
ἐπήρθη σφαγάς· μετακαλεσάμενος γὰρ τὸν Παῦ-
λον αὖθις, τῷ βήματι παραστῆσαι· συνῆλθε δὲ
πάλιν ὁ Λουκᾶς αὐτῷ ἐνθάδε [illegible] τὸν Παῦλον

Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην ἐν βραχεῖ καὶ τὸν χρόνον ἐ-
πισημήνασθαι τοῦ κηρύγματος παύλου· ἐκ τῶν
χρονικῶν κανόνων εὐσεβίου τοῦ παμφίλου τὴν ἀ-
νακεφαλαίωσιν ποιούμενος· ἐν γὰρ δὴ τὴν βί-
βλον μετὰ χεῖρας ἔχων φῶς καὶ ταύτην ἀναπτύξας·
εὑρίσκω τὸ πάθος τοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ ἐν ὀ-
κτωκαιδεκάτῳ ἔτει τιβερίου καίσαρος γεγενημέ-
νον· καὶ τὴν τριήμερον δὲ αὖθις ἀνάστασιν· καὶ
πάλιν τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψιν τοῦ χριστοῦ· καὶ μεθ᾽ ἡμέ-
ρας τινὰς ὀλίγας. εἶδον ἐκεῖ τοῖς ἀποστόλοις προ-
χειριζομένοις ὡς διακονίαν· τὸν αὐτοφερώνυ-
μον στέφανον καὶ τοῖς ἀμφ᾽ αὐτόν· καὶ μετέπειτα
στάσιν ἰουδαίων πάλιν καταλευσάντων καθὼς ἤδη
προείπομεν· καὶ τὸν στέφανον ἀφοριζόμενον ἐ-
κεῖσε καὶ τὸν παῦλον συνευδοκοῦντα τῷ [illegible]
φόνῳ· ὃς μικρὸν ὕστερον τοῖς ἀρχιερεῦσι τῶν ἰου-
δαίων παραστὰς. ἐπιστολὰς ἐκόμιζε πρὸς τοὺς
ἐν δαμασκῷ ἰουδαίοις κατὰ τῶν μαθητῶν.
Καταξιοῦται δὲ τὴν ὁδὸν κληθεὶς αὐτοῖς γέγον-
ται παρὰ τοῦ θεοῦ· ὡς μικρῷ προσαναθῆναι
τὸ ἔτος ἐκεῖνο· ἐπιγινομένου δὲ τοῦ ἐννεα-
καιδεκάτου ἔτους τιβερίου καίσαρος. κατάρχεται
τὸν παῦλον τοῦ κηρύγματος ἡ κληρονομία καὶ τὴν
ἀπὸ πᾶσαν οἰκουμένην διαδραμεῖν ἀναγκαζόμε-
νον τὴν ἐν χριστῷ διδάξας μέχρι τρισκαιδεκάτου
ἔτους κλαυδίου καίσαρος. ἡγεμὼν δὲ ὢν τότε
τῆς ἰουδαίας φήλικος. ἐφ᾽ οὗ κατηγορηθεὶς ὑπὸ
ἰουδαίων. τὴν ἀπολογίαν ἐποιήσατο [illegible]
ὃς δὴ τὸν ἀπόστολον εἰς τὸ κατὰ καισάρειαν δε-
σμωτήριον καθεῖρξεν ἐν ἔτεσι δυσὶν ἔσω· μεθ᾽ ὃν
διαδεξάμενος τὴν ἀρχὴν πόρκιος φῆστος. αὖθις
ἀνακρίνας ἀνέπεμψεν τὸν ἀπόστολον· τοῖς ἰουδαί-
οις μέλλων ἐν τούτῳ χάριν καταπιθόμενος·

† μαρτύριον παύλου τοῦ ἀποστόλου :· †

Ἐπὶ νέρωνος τοῦ καίσαρος ῥωμαίων ἐμαρτύρησεν
αὐτόθι παῦλος ὁ ἀπόστολος ξίφει τὴν κεφαλὴν
ἀποτμηθεὶς ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἕκτῳ ἔτει
τοῦ σωτηρίου πάθους· τὸν καλὸν ἀγῶνα ἀγωνισάμενος
ἐν ῥώμῃ πέμπτῃ ἡμέρᾳ πανέμου μηνός· ἥτις
λέγοιτ' ἂν παρὰ ῥωμαίοις τῇ πρὸ τριῶν καλαν-
δῶν ἰουλίων· καθ' ἣν ἐτελειώθη ὁ ἅγιος ἀπόστολος
τῷ κατ' αὐτὸν μαρτυρίῳ· ἑξηκοστῷ καὶ ἐνάτῳ
ἔτει τῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ παρουσίας :·

† ὑπόθεσις τῆς πρὸς ῥωμαίους ἐπιστολῆς παύλου †

Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ κορίνθου· μήπω μὲν ἑω-
ρακὼς ῥωμαίους. ἀκούων δὲ περὶ αὐτῶν καὶ ἐ-
πιποθῶν αὐτοὺς ἰδεῖν· καὶ πρῶτον μὲν ἀποδέ-
χεται τὴν πίστιν αὐτῶν καταγγελλομένην ὁρῶν παν-
ταχοῦ· ἔπειτα σημαίνει πολλάκις ἑαυτὸν προθέ-
μενον ἐλθεῖν διὰ τὸν κατ' αὐτοὺς πόθον καὶ πῶς μὴ
δεδύνηται· καὶ λοιπὸν διδασκαλικὴν τὴν ἐπι-
στολὴν ποιεῖται περὶ [illegible] ἐθνῶν· καὶ ὅτι ἡ
περιτομὴ ἕως καιροῦ ἦν· καὶ νῦν πέπαυται· καὶ
ὅτι διὰ τοῦ χριστοῦ λέλυται τὸ παράπτωμα τοῦ ἀδάμ·
καὶ ἡ σκιὰ τοῦ νόμου παρῆλθε· τὴν μὲν πρόσκλησιν
τῶν ἐθνῶν. ἀκολούθως κατασκευάζοντος
ἀποδείκνυσι πᾶσι μὲν ἔμφυτον εἶναι τὸν νόμον
καὶ πάντας ἀδικοῦντας τῇ φύσει καὶ ἀπὸ
τῆς κτίσεως δύναμιν [illegible] ἐκ τοῦ θεοῦ δι-
οικεῖσθαι ἑκόντας αἰτιᾶται πρῶτον ἕλληνας· ὡς
τοῦ μὲν θεοῦ φανερώσαντος αὐτοῖς ἐκ τῶν ποι-
ημάτων τοῦ κόσμου τὴν περὶ αὐτοῦ γνῶσιν
καὶ τὴν ἀΐδιον δύναμιν αὐτοῦ [illegible] ὁμολο-
γοῦσαν αὐτοῦ ἐν ὅλῳ· καὶ διὰ τοῦτο ταῦτα πεποίηκε·
αὐτοῖς δὲ μὴ [illegible] ἐκ τῶν [illegible]

τριακοστῷ ἕκτῳ ἔτει τοῦ σωτηρίου πάθους· τρισκαιδε-
κάτῳ δὲ νέρωνος μαρτυρῆσαι· ξίφει τὴν κεφα-
λὴν ἀποτμηθέντα· ἐστὶ τοίνυν ἀπὸ τοῦ ἐμμελ
καὶ δέκατου ἔτους τιβερίου καίσαρος δ' ὅλου κηρύ-
σσεται τὸ εὐαγγέλιον μὴ ἐξάπτου· ἕως τοῦ ἡ κοστοῦ δευτέ-
ρου ἔτη λ̄· καὶ τὰ γαΐου δὲ ὡσαύτως ἔτη λ̄· ὡσαύτως
δὲ καὶ τὰ κλαυδίου ἔτη μικρὸν ἔλαττον ιδ̄· ὁμοί-
ως δὲ ζάμενος νέρωνος· τρισκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς
ἑαυτοῦ ἀρχῆς. τὸν ἀπόστολον ἀνεῖλε· γράφει
δ' οὖν ὁ αὐτὸς ἀπόστολος παῦλος τιμοθέῳ περὶ
τῆς προτέρας αὐτοῦ ἀπολογίας φάσκων ὧδε· ἐν
τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ. οὐδείς μοι συμπαρεγέ-
νετο· ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς
λογισθείη· ὁ δὲ κ̄ς μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέ
με· ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ· καὶ
ἀκούσωσι πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ στό-
ματος λέοντος· τοῦτον νέρωνα αἰνιξάμενος.
περὶ δὲ τῆς δευτέρας ἐν ᾗ καὶ τελειοῦται τῷ καὶ
τῷ αὐτοῦ μαρτυρίῳ φη· τὴν διακονίαν σου
πληροφόρησον· ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι καὶ ὁ και-
ρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐφέστηκεν· καὶ ὅτι λουκᾶς
ἦν τότε μόνος σὺν αὐτῷ, μετ' ὀλίγα τῆς ἐπιστολῆς· ἀ-
παγγέλλει καὶ συγγράφει λουκᾶς ὁ συνέκδημος· ἔστιν οὖν
ὁ πᾶς χρόνος τοῦ κηρύγματος παύλου· ἕως εἰκοστοῦ
ἔτους καὶ δύο ἕτερα ἔτη ἀδιάλειπτα· ἔστι τοῦ καί-
τοι καὶ σὰρξ ἀνδρομέα... πρὸς δὲ τούτοις
πέμπτῳ ἐν ῥώμῃ πρότερα δύο ἔτη· καὶ ταῦτα λέ-
γεται δὲ ἔτη δέκα· ὡς τεθῆναι τὰ πάντα ἔτη ἀ-
πὸ τῆς κλήσεως αὐτοῦ μέχρι τῆς τελειώσεως, τρι-
άκοντα καὶ πέντε:-

Τὸ μὲν οὖν θεῖα ἀρκοῦν ὅρος τῇ πίστει τοῦ ἀβραάμ· οὐδὲ
τῆς ἄλλης δὲ τῆς ἐννόμου σκιᾶς· οὐ γὰρ ἐκ τούτου·
ἀλλ᾽ ἐκ πίστεως δικαιοῦται ἅπας καθάπερ καὶ ὁ ἀ-
βραάμ· ταῦτα οὖν πᾶς κατασκευάσας, ἀποδεί-
κνυσι πάλιν ὅτι ἁμαρτωλοὺς καὶ γένει τὸ μέτρον ὡς ἐκ καὶ
χάριτος ἡ ἠλικία καὶ τοῖς ἔθνεσιν· ἡ μὲν γὰρ [illegible] ἀρχαία
ἁμαρτία τοῦ ἀδὰμ κατὰ πάντας γενομένη· δι᾽ ἀλ-
λου δὲ ταύτην μὴ δύνασθαι ἐξαρθῆναι [illegible] ἀλλ᾽ ἢ
διὰ χάριτος τοῦ θεοῦ· διὸ καὶ ἐξ ἀρχῆς καταργούμενον·
οὐ γὰρ δυνατὸν ἦν [illegible] τὸ παράπτωμα· εἶ-
τα γράφει ὅτι ἄλλως τοῦτο οὐ μὴ γένηται· ἡ μὲν σῶ-
μα φορέσει [illegible] τοῦ θεοῦ καὶ γένηται ἅπας· ἵνα τοῦτο
πρόσθεν ἡμᾶς [illegible] τοὺς πάντας ἐλευθέρω-
σι κατὰ τοῦ θανάτου· καὶ ὥσπερ δι᾽ ἑνὸς ἀνου ἡ ἁ-
μαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν· οὕτως καὶ δι᾽ ἑνὸς
ἀνου ἡ χάρις γένηται· καὶ [illegible] ὥσπερ ὁ νό-
μος· τοῖς μὲν ἰουδαίοις παραμυθεῖται ὅτι οὐ πα-
ρακάλει [illegible] τοῦ νόμου [illegible] ὡς τὸν χν̄ [illegible]
σιν τι· τοῖς δὲ [illegible] παρ᾽ [illegible]
ρεσθαι κατὰ τοῦ [illegible] ἀλλ᾽ [illegible] ὅτι [illegible]
δι [illegible]· οὕτως ἐπὶ [illegible] εὕρηκεν
[illegible]· μετὰ δὲ ταῦτα παραι-
νεῖ καὶ [illegible]
[illegible]· [illegible]
[illegible] +

ἦσαν θεὸν τὸν τούτων δημιουργόν· τὰ δὲ ποιήματα
θεοποιήσαντας· καὶ τὴν κτίσιν μᾶλλον ἢ αὐτὸν λα-
τρεύσαντας· αἰτιᾶται δὲ καὶ ἰουδαίους ὡς μὴ φυ-
λάξαντας τὸν νόμον· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον διὰ τῆς πα-
ραβάσεως τοῦ νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάσαντας· καὶ
οὕτως ἀμφότερα τὰ μέρη καὶ ἰουδαίους τε καὶ ἕλ-
ληνας συμπλέξας καὶ ἐλέγξας ὑπὸ παρανομίαν· ἵνα
δείξῃ ὅτι ἴσοι γενόμενοι οἱ πάντες. ἐπειδὴ οἱ
πάντες ὅσοι ὑπὸ θυμοῖ τοῦ μετρουμένου δέονται·
τῆς δὲ χάριτος καὶ μετρίας ἐπειδὴ ... τοῖς ἰου-
δαίοις γενομένης. καὶ ἐπειδὴ τὰ ἔθνη ... καὶ
ἡ κλῆσις ἐγένετο ... ἐθνῶν· τῆς δὲ κλήσεως τῶν
ἐθνῶν γενομένης. ... ἀνα... ... περι-
τομὴν καὶ ἐν τοῖς νόμοις ... ὁ γὰρ ἀβραὰμ θεῷ
οὐκ ἐν περιτομῇ. ἀλλὰ πρὸ τῆς περιτομῆς δι-
καιωθεὶς. μετωνομάσθη μὲν ἀβραάμ. ὅτι πατὴρ
πολλῶν ἐθνῶν ἤμελλεν γίνεσθαι κατὰ τὴν ἐν τῇ
ἀκροβυστίᾳ πίστιν· ... δικαιω-
θῆναι καὶ τὴν περιτομὴν ἐν σαρκί· ἵνα ...
ὁμοίως τοῖς κατὰ σάρκα γενομένοις ... αὐτοῦ
παύσασθαί ποτε τὴν περιτομήν. ... τὰ ἔ-
θνη γένηται τέκνα τοῦ ἀβραάμ ...
... κατὰ τὴν ... τοῦ ἀβραὰμ ἐν ...
ἐδικαιώθη ὅτε ἦν ἐν ἀκροβυστίᾳ ... τούτων γὰρ
χάριν μετωνομάσθη ἀβραάμ. ... ὁ λ...
τῶν ... ... τὸ ... ...
... τὰ ἔθνη ... ...
... σαρκὶ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀβραάμ. καὶ κα-
λεῖται ἀβραάμ. ἦν δὲ ἀβραὰμ παρὰ θεοῦ κα...
μετωνομάσθη. οὐ δὴ περιτέμνεσθαι τὰ ἔθνη. ἀλ-
λ' οὐδὲ αὐτοῖς ... τοῖς κατὰ σάρκα ἰουδαίοις ἵνα
... τὸ ὄνομα ... καὶ ... πολλῶν
καλεῖται. ... ... περ·

[illegible]

[illegible]

Πῶς οὖν [illegible]

[illegible] Ἀβραάμ [illegible] ὁ θεὸς [illegible] Ἀβραὰμ [illegible]

[illegible]

[illegible] ἐρώ. Λοιπὸν ἀόρατος οὖν ὁ θεός [illegible]

[illegible] πρόσωπον [illegible] ἀπό. Οὐχί· ἀλλ᾽ ἐφάνη [illegible]

[illegible]

[illegible] ἀπό. Ἐκ τούτου [illegible]

[illegible] θεὸς [illegible]

[illegible] ὀφθαλμὸς [illegible] ἑώρακεν [illegible] ἀπό. Οὐδεὶς [illegible]

[illegible] ἐρώ. Ἄλλοι δὲ ὁμοίως οὐ τὸ πρόσωπον [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] Οὔτε [illegible]

[illegible] ἀπό. Οὐδὲ [illegible]

[illegible] καὶ ἰδοὺ [illegible]

[illegible]

[illegible] ἡλίου [illegible]

[illegible] ἐρώ. [illegible]

[illegible] ἀπό. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ἐρώ. Πῶς οὖν [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ἑώρακε πώποτε [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ἑώρακε πώποτε [illegible]

Ἐρωτ(ηθεὶς) δοκεῖ [illegible]

[illegible]

Ἀρ [illegible]

Π [illegible]

Θ [illegible]

Ο [illegible]

Ἀναγ [illegible]

Ο [illegible]

Ἡ διαφορὰ [illegible]

[illegible]

Ἐρ(ώτησις) [illegible]

† εὐαγγελικὴ διδασκαλία. περί τε τῶν ἐξ ἔργων χάριτος χυ καὶ τῶν ἐν χάριτι ιυ περὶ ἐλπίδος τῆς πολιτείας πνευματικῆς +

α̅ Προάγουσι γραφῶν αἴτιον τοῦ κεκλῆσθαι αὐτὸν τὸ ὄνομα· διὰ τοῦτο δὲ ἀπὸ σαύλου εἰς παῦλον μετέθετο· ἰουδαϊκὸν δὲ ἦν· τοῦτο ἵνα μὴ ἔλαττον ἔχοι τοῦ κορυφαίου πέτρου:

β̅ Πολλοὶ δουλείας τρόποι· καθ' ἅπαντας δὲ δοῦλος ὁ παῦλος· εἷς ὁ τῆς δημιουργίας· εἷς ὁ τῆς πίστεως· ἄλλος ὁ τῆς ἀπολαύσεως· ἕτερος ὁ ἀπὸ [illegible] πολιτείας ::

[illegible] ἐν θρόνω [illegible] μὲν δίκαιοι τὴν δὲ [illegible] τοῦ [illegible] χρηστὸν [illegible]

γ̅ Εὐγνωμόνως ὁμολογεῖ ὅτι ἰυ χυ δοῦλος ὢν πρὸς ἀλήθειαν· ἐμαθήτευσε [illegible] μαθητευθεὶς δὲ οὐχ ἑτέρων [illegible] ἀλλ' ὡς [illegible] ἀποστολῶν:

δ̅ Ἄλλος μὲν φησὶν ἐν ἄλλοις· ἐγὼ δὲ εἰς εὐαγγέλιον ἀφώρισμαι:

ς̅ Θέλων γὰρ τὸν χν παλαιὸν δεῖξαι, τὸν χν προκηρυχθέντα ὑπὸ τῆς παλαιᾶς· οὐδὲν δέ φησιν ἐρῶ καινότερον ὧν οἱ προφῆται· ἀλλ' ἀπολογήσομαι θεὸν [illegible]

δουλ[illegible] ἀπὸ τῆς [illegible] πέτρα [illegible] ἐλευθερωθεὶς ἀπὸ τῶν νόμων [illegible] ἀπο[illegible]

α̅ † πρὸς ῥωμαίους. c. †

Παῦλος δοῦλος ἰυ χυ· κλητὸς ἀπόστολος· ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θυ· ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἁγίαις, περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος δαδ κατὰ σάρκα· τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ θυ·

ζ̅ Μὴ δέ φησι καινοτομεῖν με νομίσῃς· παλαιὸν ἐπηγγέλλετο τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον· τὸ δὲ ἐν γραφαῖς ἁγίαις δηλοῖ· ὅτι οὐ μόνον ἔλεγον οἱ προφῆται· ἀλλὰ καὶ ἔγραφον:

η̅ Κατὰ γὰρ [illegible] ἐθνικῶν:

θ̅ Τοῦ ἀποδειχθέντος· ἀποφαινομένου διά τε φωνῆς προφητῶν· διά τε τῶν τοσούτων σημείων· διά τε τῆς ἀναστάσεως:

Ἑρμηνεία πρὸς Ῥωμαίους [illegible]

[illegible]

[illegible] ἄγγελοι [illegible] ὅμοι οὐδ[illegible]

Ὅ[illegible] ἀπὸ [illegible]

[illegible] παρθέν[illegible] οὐκ [illegible]

[illegible] πυρὶ φλο[illegible]

[illegible] Γαβριὴλ ὁ [illegible]

[illegible]

Ὅλων [illegible]

[illegible] οὐδὲ [illegible]

[illegible]

κβ Οὐδ᾽ ἄλλος γάρ φησιν ἄλλ᾽ ὀργὴν δύναται σωθῆναι :·
κγ Ἡ γὰρ ἀπὸ θεοῦ χάρις καὶ εἰρήνη· τοῦ δικαίου μὲν ἔργα· τὸ δὲ πρὸς τὴν μη
κδ ὁ θεὸς εἰρήνην ἀξιωθῆναι :· Ἔδειξε δὲ ἐκ τῆς εὐχαριστίας προοιμι-
ασάμενος· εὐχαριστεῖ οὐ μόνον ὑπὲρ τῶν ἰδίων κατορθωμά-
των, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν τοῦ πλησίον· τοῦτο γὰρ ἀγάπης.
κε Ἀγάπης οἰκεῖον τὸ ... τῶν ... θεῷ ... ποιεῖσθαι :·
κϛ Αὐτὸς γὰρ καὶ μόνος αἴτιος τῆς τῶν πάντων εὐχαριστίας. ὁ προσφωνού-

Κ(είμενον) :·

κβ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ κγ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ κδ τῷ θεῷ μου κε διὰ κϛ Ἰησοῦ Χριστοῦ περὶ πάντων ὑμῶν· ὅτι ἡ κζ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ· κη μάρτυς γάρ μού ἐστιν ὁ θεός, κθ ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύ- λ ματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ :·

μενος ... τοῖς ἰδίοις
καταλλάξας αὐτὰ
τῷ πρὸς τὸν πατέρα :·
κζ Τὸ ἠκολουθηκέναι τῷ
οὐκ ἀπὸ ... ἡμᾶς
... παρὰ πάντων :·
κη Εἰκότως τὸν θεὸν μάρ-
τυρα· ἀμφοτέροις Χριστὸν
ἀμφοτέρους τὸν θεὸν οὐ λέγει,
κθ ᾯ ἰουδαίοις λέγω :·
Θεοδωρήτου +
Ἔδει καταρξάσαι πολλοὺς
καὶ Χριστὸν προσαγαγόντα
τῷ θεῷ λατρεύειν· ὡς ...
... χρώμενον· ...
... προσχώρησιν
... καὶ μὲν τοῖς καὶ ὁ
... τὸν ... θεραπεύσας ... ἐπιμελούμενον· ὁ δὲ θεὸς ... ὡς εἰ μὴ
τρ... φησὶ τῷ θεῷ τοῦ υἱοῦ προφέρει τοῖς ἔθνεσιν ...
ἀγγέλιον· καὶ λατρεύω ... πνεύματι· τουτέστι μὲν ... τῷ διδομένῳ
λ χαρίσματι :· Ἢ τοῦτό φησιν ὅτι οὐ τῇ ... σπουδῇ ...,
... οἱ τὸ λατρεύειν θεῷ· ἀλλὰ τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι· καὶ ὁ
... λατρεύων ἀλλὰ ... :·
λα Πολλοί φησι δουλείας τρόποι· ... λατρεύειν
ἐκ τούτου δηλοῦσι· κυρίου τὸ ... ὑπὲρ αὐτῶν
λόγον ... ἀναμένων· ... μελλόντων :·

ι Τουτέστιν, οὐ χαρισθεὶς ὥσπερ οἱ ποιητοί· ἀλλὰ δύναμιν ἐπιδειξάμενος· ἐν ἡμῖν ἐργασάμενος ταῖς θεοσημείαις:-

ια Καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὃ παρέσχε τοῖς εἰς αὐτὸν πιστεύουσι:

ιβ Καὶ ἐκ τῆς ἀναστάσεως φησί· καὶ τῆς τοῦ θανάτου καταλύσεως. ἀναστάσεως δέ, ἧς αὐτὸς ἀπήρξατο ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός:-

ιγ Οὐκ ἐξ οἰκείων φησὶ κατορθωμάτων ἐλάβομεν τὴν ἀποστολήν· ἀλλ᾽ ἀπὸ τῆς χάριτος καὶ δωρεᾶς:-

ιδ Καίτοι τοῦ πατρὸς ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ ὡς δέ πράξεως κεῖται· ἀλλὰ πάντα κοινὰ οἶδε ταύτης ἁγίας τριάδος:-

ιε Καὶ γὰρ οὐ διδάσκων … γνώμην … εἰς τοῦ καὶ οὐσίαν θεοῦ. ἀλλὰ μόνον ὑπακούειν …

ιϛ Ἐν ὑμῖν καὶ ἀπανταχοῦ … περιῆλθεν. ἀλλ᾽ οὕτως πάντα διήνυσε … μαθητεύσας διὰ τοῦ … ἐπώνυμα …

ιζ Οὐχ ἵνα τὴν οὐσίαν φησὶ τοῦ θεοῦ περιεργάσωνται … ἀλλ᾽ ἵνα τὸ ὄνομα αὐτοῦ πιστεύσωσι:-

[ι] ἐν δυνάμει [ια] κατὰ πνεῦμα
ἁγιωσύνης. [ιβ] ἐξ ἀναστάσεως
νεκρῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡ-
μῶν. δι᾽ οὗ ἐλάβομεν [ιγ] χά-
ριν καὶ [ιδ] ἀποστολὴν εἰς ὑ-
[ιε] πακοὴν πίστεως [ιϛ] ἐν πᾶ-
σι τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ
[ιζ] ὀνόματος αὐτοῦ. [ιη] ἐν οἷς ἐ-
στε καὶ ὑμεῖς κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
[ιθ] πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ [κ] ἀγα-
πητοῖς θεοῦ κλητοῖς [κα] ἁ-
γίοις:-

ιη Ἐν οἷς ἐστὲ καὶ ὑμεῖς· τουτέστι μεθ᾽ ὧν ἐστὲ καὶ ὑμεῖς ἐκλήθητε· οὐ χάριν αὐτοῦ … ἀντὶ τοῦ … μὴ μέγα φρονεῖτε ὡς ἐλλ… μηδὲ μισεῖτε ὡς … οὖσαι πόλις. πλέον τι τῶν ἄλλων ἔχειν· ἀλλ᾽ ὡς καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἐθνῶν ἐκλήθητε:-

ιθ Οὐ γὰρ ἔστι παρ᾽ αὐτῷ ἰδία ἀποστολὴ πλουσίου καὶ πένητος:-

κ Πρῶτον τὸ ἀγαπητοῖς θεοῦ τέθεικε· εἶτα τὸ κλητοῖς ἁγίοις. δηλῶν ἐκ τῆς ἀγάπης εἶναι τοῦ θεοῦ τὸν ἁγιασμόν:-

κα Πανταχοῦ κλητοὺς λέγει· τῆς τοῦ θεοῦ … εὐδοκίας ἀναφέρων [illegible]:

μ Πολλῶν μοι χρόνων ἡ σύνοδος· μάλιστα ἐργάζεσθαι παραινῶν μ-
μα ἑτοίμως ἐλθεῖν· καὶ ὠφελῆσαι ἔρχη· τί μὴ παρα-
γίνῃ· ἐκωλύθην φησίν:
μβ Οὐκ εἶπε δὲ περιεργάζεσθαι τὴν αἰτίαν τῆς κωλύσεως· οὐ γὰρ ἦν
ἀπαιτεῖν τῶν θείων βουλημάτων κελεύσεις· ἀλλὰ μόνον ὑπακούειν:

μγ Πίνακας ἐποίησεν δὲ
αὐτοῦ τοῦ κωλύθηναι·
ὅτι οὐ κατὰ θεὸν ἐλ-
θεῖν ἠθέλησεν· οὐ μὴν
ἀλλὰ καρπὸν σχεῖν
καὶ ἐν ὑμῖν ἤθελον·
καρπὸν δὲ λέγει τὰς
τελειώσεις αὐτοῖς ἀμοιβάς:
μδ Τῷ συναπτομένῳ αὐτοῖς
τοῖς λοιποῖς κατὰ θεὸν
λέει αὐτὸν σωφρονῆσαι:
με Ὡς πρὸς θεὸν, Ἕλλησι καὶ
βαρβάροις· σοφοῖς
καὶ ἀνοήτοις ὀφει-
λέτης εἰμί· οὕτως καὶ
ὅσον ἐν ἐμοὶ ἔστιν
σπουδὴν καὶ προθυ-
μίαν καὶ ὑμῖν ἐγὼ
λύσασθαι χρέος τὸ τοῖς
ὀφειλέταις ἀπὸ κε-
μοῦ δεικτέον:-

Τοῦτο δὲ καὶ σοὶ ὑπὲρ ... παραινῶ
θεῖ μαίευμιν διὰ τῆς ...
ἀμμήνοις ... τε
καὶ ἐμοῦ· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς
ἀγνοεῖν ἀδελφοί ὅτι πολ-
λάκις προεθέμην ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐκωλύθην
ἄχρι τοῦ δεῦρο· ἵνα καρ-
πόν τινα σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν
καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς
ἔθνεσιν· Ἕλλησί τε καὶ βαρβά-
ροις· σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις
ὀφειλέτης εἰμί· οὕτως τὸ κατ' ἐμὲ
πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν

μς Ἐπειδὴ δὲ τοῖς ἀπίστοις τοῦ λόγου ἄδοξα ἔδοξεν· εἰ φησὶ
ἐν τῷ ... ἀνθρώπῳ ὅμοιος ... ἢ τῶν Ἰουδαίων παροιμία
... αὐτοῖς τοῦτο διδάσκειν ... ἐν ἑαυτῷ ἀδοξῶν ὑπομένειν
διὰ τοῦτο αἰσχύνεσθαι· εἰ ταῦτα πρὸς αὐτὴν καὶ ἐξαιρεῖ τὸ ...
... ὁ μὴ προτεραίας ... μοίρᾳ ... ἐφρό-
νουν· οἷον πλοῦτον· δυναστείαν· σοφίαν· ἡμεῖς μὲν φησὶν οὐ τούτοις
φρονοῦμεν· ἀλλὰ θεὸν κηρύξαι ἔρχομαι ... οὐκ αἰσχύνομαι ... ἀλλά ...
δύναμις γὰρ θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν· τῶν ... ἐχομένων:-

λβ Ὁρᾷς ὅτι [illegible] εὐαγγέλιον θεοῦ τοῦ χριστοῦ ἐλάλησε;

λγ Ἀγάπης εἰλικρινοῦς τὸ καὶ μνήμην ποιεῖσθαι. καὶ ἀδιαλείπτως τοῦτο ποιεῖν. καὶ μνείαν ἐν προσευχαῖς:-

λδ Καὶ ἐλθεῖν ἐθέλων αὐτοῦ. καὶ παρὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ τοῦτο πρᾶξαι οὐκ ἐβούλετο. τὸ δὲ ἤδη δηλοῖ ὅτι πάλαι ἐπόθει. ὃ ὑπερσφόδρα ἐπιθυμοῦντος ἦν:

λε Εὐκόλως μὲν θεοῦ [illegible] καὶ [illegible] πρὸς ὑμᾶς ὁδόν:-

λς Οὐχ ὡς πολλοὶ [illegible] ὁρμητήριον ὑμᾶς σπουδάζω. ἀλλ' ὥστε τὸ χάρισμα μεταδοῦναι. μεταδοῦναι δὲ τὴν διδαχὴν καὶ τὴν κατήχησιν. τοῦ τοῖς στηριχθῆναι [illegible] καὶ ἀκμαίως παρ' ὑμῶν ὑμᾶς αὐτούς:-

λζ Τὸ ἱματισμὸν χαρίζομαι εἶπεν. ὡς εἶπεν ὅτι μικρόν τι. τὸ δὲ μεταδοῦναι. ὅτι οὐκ ἐμὸν τὸ δῶρον. ἀλλ' ὁ πνευματικὸς ἀνάλογον:

λη Οὐ γὰρ μικρὸν χάρισμα τὸ μὴ σαλεύεσθαι ποιεῖ:

λθ Ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἐπεμνήσθη [illegible] ὅσοι σαλεύονται. βοηθεῖσθαι παρακληθῆναι. τουτέστιν ἡμᾶς καὶ ὑμᾶς [illegible] καὶ ὑμᾶς παρακαλεῖτε τῆς ἀλλήλων ἀγάπης. δεόμεθα παρακλήσεως. διὰ τῆς ἐρχομένης ἡμῖν πίστεως. σφόδρα [illegible] [illegible] ἐμοὶ καὶ οὐ [illegible] παρακλήσεως ὑμᾶς θαρρεῖν ὡς σὺν τῇ παρακληθῆτε. [illegible] εἰς εὐφροσύνην. ὁρῶν ὑμᾶς πεπιστευκότας:-

λβ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ὡς ἀδιαλείπτως μνείαν ὑμῶν ποιοῦμαι πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου δεόμενος εἴ πως ἤδη ποτὲ εὐοδωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς:-

† πρῶτον μετὰ τὸ προοίμιον ἐπὶ κρίσεως τῆς κατὰ τῶν ἐθνῶν, τῶν οὐ φυλασσόντων τὰ φυσικά :–

νε Ἡ μὲν γὰρ δικαιοσύνη μονοειδής· ποικίλη δὲ ἡ περὶ τὰ δόγματα ἀσέβεια· ὁμοίως ποικίλη καὶ ἡ περὶ τὴν πολιτείαν ἀδικία :–

νϛ Ἀλήθειαν μὲν, ἡ τοῦ θεοῦ γνῶσις· ἀδικίαν δὲ, ἡ τῶν εἰδώλων ἀπάτη· καὶ ὁμοίως τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατέχουσιν, ὅσοι τὸ σέβας τοῦ θεοῦ περιάπτουσιν [illegible] τῶν κατεχόντων· οἷον φυλαττόντων :

νζ Ἡ γὰρ γνῶσις τοῦ θεοῦ φανερὰ φησὶν [illegible] διὰ τῆς ὁρωμένης κτίσεως· ἀόρατος δὲ ἡ γνῶσις [illegible]· τοιγαροῦν οἱ τοιοῦτοι ἑκόντες ἀποπ[illegible] :

νη Δι' αὐτοῦ [illegible] νοεῖσθαι ταῦτα ἐκ τῆς κτίσεως :

νθ Τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ [illegible] πᾶσι [illegible] τοῖς [illegible] ὁμοίως [illegible] γινώσκονται δόξαν θεοῦ :

ξ Προδήλως εἶπεν ὅτι τὴν μὲν διὰ γνώσεως ὁ θεὸς αὐτοῖς ἐφανέρωσεν· αὐτοὶ δὲ ἑκόντες παρέδραμον· [illegible] ὅτι ἰδίως μὲν [illegible] ὁ θεός· διὸ διὰ πάντων τῶν ἀοράτων· διὰ πάντων τῶν ὁρατῶν· [illegible] δηλοῖ αὐτοῦ τὸ μέγεθος· ἡ κτίσις [illegible] διὰ τῆς [illegible] τὸν δημιουργὸν ἀνακηρύσσει· ἀόρατα δὲ φησί [illegible] καὶ [illegible] σαν· τὴν [illegible] δύναμιν· ποιήματα δὲ, τὰ ὁρώμενα· [illegible] ἀόρατα διὸ [illegible] γῆν· θάλασσαν· ὅρα ὅτι φησί· καὶ τὰ ἀόρατα αὐτοῦ διὰ τῶν ὁρατῶν γίνεται δῆλα· πῶς; [illegible] φησὶν αὐτοῦ [illegible] ὁρῶν· ἐνθυμηθῆναι [illegible] ὅτι καὶ [illegible] λειτουργίᾳ πάντα· ὥσπερ τὸ [illegible] φανερὸν [illegible] σαφηνίζεται :–

ιη Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν [νε] ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων, τῶν [νϛ] τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων· διότι [νζ] τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ [νη] φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· [νθ] ὁ γὰρ θεὸς αὐτοῖς ἐφανέρωσε. τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ :–

Καλῶς τὸ εἰς σωτηρίαν· ἐπειδὴ γὰρ καὶ εἰς τιμωρίαν δύναμις θεοῦ· ἐστὶ σω-
τηρίαν δὲ οὐ παντί. ἀλλὰ τῷ πιστεύοντι· τοῖς γὰρ ἀπι-
[illegible] τὸ εὐαγγέλιον:
Ῥήματος μόνον τίθησι τὸ πρῶτον· οὐ χάριτος πλεονασμός·
Ἰουδαίῳ [illegible] σωτηρίαν καὶ δικαιοσύνην [illegible] μόνον [illegible]
[illegible] ὁ πᾶς καὶ
[illegible]:
[illegible]
[illegible] τοῖς προ-
[illegible]

ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι· οὐ
γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγ-
γέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύναμις γὰρ
θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ
πιστεύοντι· Ἰουδαίῳ τε
πρῶτον καὶ Ἕλληνι. Δικαι-
οσύνη γὰρ θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀ-
ποκαλύπτεται ἐκ πίστεως
εἰς πίστιν καθὼς γέγρα-
πται· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πί-
στεως ζήσεται:-

[illegible] ἐκ πί[στεως] [illegible]
ἀρχὴ καὶ εἰς πίστιν [illegible]
πάντα [illegible]:
Καὶ τὸ μὲν Ἰουδαίοις [illegible]
Ἰησοῦ Χριστοῦ [illegible] Ἕλλησιν [illegible]
Ἰουδαίῳ [illegible] δικαιοσύνη [illegible] μαρτυρεῖ:
Ἐν τῇ [illegible]:-

ξη Νῦν ἐπιχώριοι ... οἱ λογισμοί. ἐσκότισαν αὐτῶν τὴν καρδίαν. ἀσύ-
νετον δὲ ... διὰ τὸ μὴ ἐπιμεῖναι τῷ ἀπὸ τοῦ φωτὸς παρ' αὐτῆς.
ξθ Ἡ δὲ αἰτία τοῦ λογισμοῖς ἐπιτρέπειν τὸ πᾶν. τὸ οἴεσθαι σοφοὺς εἶναι
καὶ ἑαυτοῖς ἀρκεῖν πρὸς τὴν ἀπάντων κατάληψιν. διὸ καὶ ἐμωράν-
θησαν. τὴν χάριν κτώμενοι τοῦ μὴ ἀπατᾶσθαι ξύλοις προσκυνοῦντες:
ο Ἐγχωροῦντες δὲ λογισμοῖς τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ ταύτην μὲν δὲ ὑπεκρίναντο. ἀντὶ γὰρ ... δὲ
καὶ σοφίας δόξαν· δόξαν θεοῦ τὸ δημιουργικὸν τὸ προνοητικόν.
Ταύτην ἐχοῦσιν προσεκύρωσαν εἰδώλοις ἐν ὁμοιώμασιν ἀνθρώπων. ζώων
... καὶ ... καὶ ἑρπετῶν ... καὶ οὐκ αἰ-
σχύνονται οἱ σοφοί. τὰ
τοῦ θεοῦ ἀναλαβεῖν
... προστάττει:

καρδία. φάσκοντες εἶναι σο-
φοί, ἐμωράνθησαν· καὶ ἤλ-
λαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀ-
φθάρτου θεοῦ ἐν ὁμοιώματι
εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου·
καὶ πετεινῶν καὶ τετραπό-
δων καὶ ἑρπετῶν. διὸ
παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς
ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρ-
διῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν
τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώμα-
τα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς· οἵτινες
μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν
τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει·

οα Καὶ αὐτὸ τὸ εἰκόνα ἀνθρώπου
φθαρτοῦ ἤρκει αὐτοῖς
ἀλλάξαι τὴν ὁμοίαν. τοῖς
ἐν τοῖς ὁμοιώμασι τῶν
φθαρτῶν προσεκύρωσαν
τὴν θεοῦ δόξαν. τὴν σεβασ-
τικὴν παραλλάξαντες:

οβ Οὐκ αὐτοῦ παραδίδωσι
γε. ἀλλ' αὐτοὺς μὲν αὐτὴ
μέλλουσαν. ἀναξίους
κηδεμονίας ...
ὧν αὐτοὶ ... π-
αρέδωκεν εἰς τὸ παρα-
δοῦναι τὸ εἶναι τοῦ θεοῦ συγχω-
ρήσει παραδόσιμα:

ογ Ὅρα πῶς ... τὸ μετήλ-
λαξαν. σημαίνοντος ἐκείνους μετ' ἀλλάξαι; θεοδώρου:

Ἀλήθειαν θεοῦ καλεῖ. τὸ θεὸν ὄντα. ψεῦδος δὲ τὸ χειροποίητον εἴδωλον. δέον γὰρ αὐτοὺς
τὰ ἀληθῆ προσκυνῆσαι καὶ ... τῇ κτίσει τὸ θεὸν ἀξιοῦν καὶ προσκυνεῖν
ἄλλ... Ὅτι οὐ θεὸς ἀληθῶς ἐστι θεός. τὸ γὰρ εἰδώλοις προσεκύνησαν ψεῦδος προσαγορεύσας
οδ θεοί:- οδ Τουτέστι τὸ ἀληθὲς ... θεοῦ μεταβαλόντες πρὸς τὰ ἀδύνατα ... τὸ ἔθνικον
τοῖς ψεύδεσι. τουτέστι τοῖς εἰδώλοις:-

ξα Ἰ[illegible] λόγοις θ[illegible] τοῖς [illegible] ἀπὸ κτίσεως αὐτοῦ
[illegible] ὁρᾶται [illegible] ταῦτα· τὰ ἀπὸ κτίσεως κό-
σμου [illegible] καθορᾶται· ἐκ
γὰρ τῶν ὁρατῶν τὰ ἀόρατα [illegible]:-

ξβ Ἀπὸ κτίσεως νοουμένη καθορᾶται:

οἰκ(ουμενίου) ξγ Πῶς γινώσκεται διὰ τῆς δημιουργίας. ἥ τε αὐτοῦ ἀΐδιος δύναμις·
ὅτι ἄφθαρτος [illegible] τῶν παρηγμένων [illegible]· καὶ
[illegible] χρόνοις πρὸς τὴν ὕπαρξιν. [illegible] δη-
μιουργὸς ἄφθαρτος
καὶ ἀΐδιος:-

ξδ Τοσοῦτον γνόντων [illegible]
[illegible] τοῦ θ(εο)ῦ [illegible]
[illegible] πάντοτε [illegible]
οἱ ἔχοντες [illegible]
[illegible]· οὐκ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ξε Ἐ[illegible]
[illegible] ἀλλ' [illegible]
[illegible]
[illegible] ἐδόξασαν

ξς Λ[illegible]
καὶ [illegible]
τὸν ὁρατὸν κόσμον [illegible] ἐκ τοῦ ἐναντίου
καὶ [illegible] :- ξζ Ἐ[illegible]

ξη Εἰ[illegible] ὅτι [illegible]· [illegible] καὶ [illegible] αἰτίαν· [illegible]· τὸ
[illegible] λογισμοῖς [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἐματαιώθησαν· [illegible]
[illegible] πρὸς τὸ πέρας [illegible]· οἷον [illegible]· ὅπου
[illegible]
[illegible]

ξα
ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς
ποιήμασι νοούμενα καθο-
ρᾶται· ἥ τε ἀΐδιος αὐτοῦ
δύναμις καὶ θειότης· εἰς
τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολο-
γήτους· διότι γνόντες τὸν
θ(εὸ)ν οὐχ ὡς θ(εὸ)ν ἐδόξασαν
ἢ ηὐχαρίστησαν· ἀλλ' ἐμα-
ταιώθησαν ἐν τοῖς διαλο-
γισμοῖς αὐτῶν· καὶ ἐσκο-
τίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν

πγ Οὐκ εἶπε τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν κατεργαζόμενοι· ἀλλὰ τὴν ἀσχημοσύνην· δηλῶν· ὅτι καὶ αὐτὴν κατῄσχυναν τὴν φύσιν:

πδ Ὁρᾶς ὅτι οὐκ ἀγνοίας ἦν τὰ πάθη· ἀλλ᾽ ὅτι που δηλονότι εἶχον ἐργάσασθαι αὐτά;

ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι· καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες. καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει· παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα:

τὸ γὰρ κατατείνοντα σημαίνει φιλονεικίαν· ἀντιμισθίαν δηλοῖ· ὡς εἴ τις φιλονεικῶν ὅπως μᾶλλον προσκρούοι θεῷ:

πε Ἣν προσῆκον ἦν· ἥτις αὐτοῖς ὠφείλετο τοιούτοις οὖσιν: τὸν μισθόν φησι· τὸν ὀφειλόμενον τῇ πλάνῃ αὐτῶν· πλάνην δέ φησι· τὸ προσκυνῆσαι τῇ κτίσει· ἣν ἀντιλαμβάνουσιν ἐν αὐτοῖς· γυνὴ ἀπὸ γυναικός· ἀνὴρ ἀπὸ ἀνδρῶν ἐν ἀσχημοσύνῃ τούτων· ἐπειδὴ γὰρ τοῖς περὶ γεέννης λόγοις οὐκ ἐπίστευον· ταύτην αὐτοῖς ἀντιμισθίαν ὁ Παῦλος προφέρει· ἣν μικρὸν ἠρυθρίασαν:

πζ Ὁρᾶς ὅτι οὐκ ἀγνοίας ἦν ἡ πλάνη· ἀλλὰ δι᾽ ὄκνος; μᾶλλον δὲ καὶ τὴν αἰμιτ... τούτων καὶ ὡς ἐν ἑτέροις ἐσχημάτισα μεῖζον:

πη Τὴν γὰρ ἀποστροφὴν τοῦ θεοῦ· ὅ ἐστι νοῦς ἀδόκιμος παραίτιον δαιμόνων· ταύτην παράδοσιν ἔθος καλεῖν τὴν ...

οε Σεβόμενοι καὶ λατρεύοντες διετέλεσαν:-

οϛ Ἀλλ' οὐ παρὰ τοῦτο θ(εο)ῦ παρ' ὃ ἐμακκτισθη τὴν οἰκίαν
δοξάζων· ὁ μὲν γὰρ ἐμὰ μὲν· καὶ οὗτος εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας· αὐτῶν δὲ αἱ ἀρμονίαι αἱ προσαχθεῖσαι καὶ προσαχθη-
σόμεναι. αἱ ἀ-
τιμίαι τοῦ σώμα-
τος καὶ ἀρπιδόσ:-

οζ Ἀρχὴ τῆς μερίς φο-
βερωτέρον ποιῆς
τὸν ζῆλον· τὴν κτί-
σιν θ(εο)ῦ παρὰ τὸν
κτίσαντα:

οη Διὰ τοῦτο· ποῖον·
ὅτι ἐλάτρευσαν
τῇ κτίσει παρὰ
τὸν κτίσαντα:

οθ Ἔχοντες γὰρ ἐκ φύ-
σεως μίξιν μὲν
μὲν μετήλλαξαν
αὐτήν:-

π Αἰσχρότατον τί ἐ-
νάβεκεκαμμέ-
νως:

πα Δείκνυσι μὲν ὅτι οὐ νο-
μοῦντο τοῖς θείοις νό-
μοις. ἀλλὰ καὶ
πβ τοῖς τῆς φύσεως πολεμοῦσιν:-

ψεύδει· καὶ ἐσεβάσθησαν (οε)
καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει (οϛ)
παρὰ τὸν κτίσαντα· ὅς ἐστιν
εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶ-
νας ἀμήν·

οη Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς
ὁ θ(εὸ)ς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἵ τε (οθ)
γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλα-
ξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς
τὴν παρὰ φύσιν· ὁμοίως τε (π)
καὶ οἱ ἄρσενες ἀφέντες τὴν
φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας·
(πα) ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει
αὐτῶν (πβ) εἰς ἀλλήλους:-

πβ Πολλὴν μανίαν καὶ οἱ ἄρρενες δηλοῖ· διὰ τοῦτο ἐξεκαύθησαν +

ϛ̅ Εἰ γὰρ ὁ κατορθῶν καὶ ἀλαζὼν φανεὶς χρησάμενος ἐκβέβληται τῶν κατορθω-
θέντων· ποίας ἂν εἴη τιμωρίας ἄξιος· ὁ ἐν ἁμαρτίαις ἀλαζο-
νευόμενος:

ϛι̅ Ὁ περὶ μὲν λόγων τῶν καλῶν σπουδάζων τῶν ἰδίων· ὁ μὴ κρατῶν ὁ ἐσωτερι-

ϛβ̅ Ἀποσχοινίζοντας ἀπὸ πάντων· τουτέστι πάντας μισοῦντας

ϛγ̅ καὶ ἀποστρεφομένους: ϛγ̅ Πάλιν μὲν ζημιοῦσιν ἑαυτοὺς
ἁμαρτάνοντας· δικαίωμα δὲ τὰς ἐντολὰς λέγει:

θεοστυγεῖς· ὑβριστάς· ὑπε-
ρηφάνους· ἀλαζόνας· ἐ-
φευρετὰς κακῶν· γονεῦσιν
ἀπειθεῖς· ἀσυνέτους· ἀ-
συνθέτους· ἀστόργους· ἀ-
σπόνδους· ἀνελεήμονας·
οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ
θεοῦ ἐπιγνόντες· ὅτι οἱ τὰ
τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι
θανάτου εἰσίν· οὐ μόνον
αὐτὰ ποιοῦσιν· ἀλλὰ καὶ συ-
νευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσι:

ϛδ̅ Τί δὲ τὸ δικαίωμα τοῦ
θεοῦ; ὅτι ἐδίδαξεν οἱ τὰ τοιαῦ-
τα πράσσοντες ἄ-
ξιοι εἰσὶ θανάτου·
τουτέστι χωρὶς τοῦ θεοῦ ζῶντες:

ϛε̅ Δύο τίθησι μάλιστα κα-
κὰ τὸ ποιεῖν τε καὶ
συμπράττειν τοῖς
ποιοῦσι· καὶ ἴσως τὸ κα-
κὸν παραλλάξαι
τὸν πλησίον:

ἰσιδώρου +

Τί μὲν γὰρ ὁ κοσμήσας τοῦ
ἀρκουμένου· ἀλλὰ διαπ-
ορήσας τὸ καὶ παρα-
πτοῖσαι καὶ τὸ ἀπο-
φοιτᾶς ἐλογίσαντο
οὕτω ταύτας κρίνειν:

Οὐ μόνον οἱ ποιοῦντες αὐτά· ἀλλὰ καὶ οἱ συνευδοκοῦντες τοῖς πράσσουσι·
οὕτως ἔχει ἔμφασιν τὸ παλαιὸν ἀντίγραφον· ἵνα μὴ ζῶν καὶ τὸ ποιεῖν·
καὶ ἔλαττον τὸ συνευδοκεῖν· φησὶ δὲ οὐ τὸ ἡμαρτηκέναι ὑπὲρ τούτων φησὶν
τὴν ἀπόφασιν κωμῳδίαν· οὕτω καταδραμὼν τῶν μὴ γεγονότων· φράσας
τοῖς ἐνταζομένοις ἐπιτρέπεται τὴν ψῆφον· φησὶ τοίνυν ὅτι δικαιοῖ
τοὺς πλημμελοῦντας τὸ θαυμάζειν τοὺς πλημμελοῦντας πολλῷ χεῖ-
ρον ἑτέρων ἐστί· καὶ ἐξετάζων ἑκάστου λόγον· ἐκ τοῦ ἀρκεῖται οὐ μό-
νον αὐτὰ ποιοῦσιν· ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσιν·

πθ Οὐδὲν φησὶ μόνον μέτρ(ως)· ἀλλὰ πεπληρωμένους· οἱονεὶ πλήρεις ὄντας τῆς ἀδι-
γένηται θεοῦ· σκότος πάντα ἀν
κίαν καὶ πάσῃ· ὅταν γὰρ ἀποστροφὴ γένηται θεοῦ· εἶτα γενικῶς εἰπὼν τὴν ἀδικίαν, λοιπὸν τοῖς
τῆς ὀρχαῖς τὰ κακά· εἶτα γενικῶς εἰπὼν τὴν ἀδικίαν, λοιπὸν τοῖς
ἰδικωτέροις αὐτῆς ἐπεξέρχεται.

Γεννᾷ δὲ Καὶ ἐν τούτοις τῷ τῆς ἀδικίας προσρήματι· κοινὴν ταύτης ἀλλήλοις αὐτῶν
περιλαβὼν ἁμαρτήματα, ἐν τοῖς ἑξῆς ἀπαριθμῆται καθ' ἕκαστον·
πονηρίαν μὲν λέγει· τὸν ἐκ κατασκευῆς εἴς τινα παρ' αὐτοῦ πόνον
γινόμενον· πλεονεξίαν δὲ· τὴν ἐπὶ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ πλείονος
κακίαν· κακίαν δὲ· τὴν
κακοήθειαν περὶ τὰς
πονηρίας· φθόνον δὲ· τὸν
ἐπὶ τοῖς τοῦ πλησίον
καλοῖς κακίαν· φό-
νον δὲ· τὴν μάχαιραν
ἐν ᾗ ἡ ὀργὴ κινήσει· ἔριν
δὲ· τὴν ἐπὶ λόγων φι-
λονεικίαν· δόλον δὲ· τὴν
ἐπιβουλὴν ἀδελφ-
ῶν κακούργως τε καὶ μηχα-
νικῶς· κακοήθειαν δὲ· τὴν
κακοτροπίαν· ψιθυρισμὸν δὲ· τὴν ὑπὸ δόλον τῶν παρόντων κακολογίαν·
καταλαλιὰν δὲ· τὴν ἀπόντας ὑπὸ τὴν κακοφημίαν· θεοστυγεῖς δὲ· οὐ
τοὺς ὑπὸ θεοῦ ἀγαπωμένους· οὐχ αὐτοὺς τοῦτο δεδρακότας πρὸς θεὸν·
ἀλλὰ τοὺς μισοῦντας θεὸν· τὴν τῶν ἀνθρώπων περιπατοῦντα διδάσκαλον
λυρίαν· ὑβριστὰς δὲ· τοὺς θρασεῖς καὶ λοιδόρους· ὑπερηφάνους δὲ·
τοὺς κατὰ τοὺς ἔχοντες ἐφ' οἷς ἔχουσιν αὐτοὶ φυσιωμένους· ἀλαζόνας δὲ·
τοὺς ἐφ' οἷς οὐκ ἔχουσιν αὐχοῦντας ὡς ἔχοντας· ἐφευρετὰς δὲ κακῶν·
τοὺς ἐκ τοῖς παλαιοῖς κακοῖς ἕτερα καινοτομοῦντας κακά· γο-
νεῦσι δὲ ἀπειθεῖς· τοὺς καὶ μέχρι γονέων ἀγνώμονας· ἀσυνέτους
δέ· τοὺς ἀσυνέτους τῇ ψυχῇ τοιούτων· οὐδὲν ἀφρονέστερον· ἀσυνθέτους
δὲ· τοὺς οὐδὲ ταῖς συνθήκαις ἐμμένοντας· ἃς ἂν πρός τινας θῶνται·
ἀστόργους δὲ· τοὺς ἀπηνεῖς καὶ ἀφίλους· ἀσπόνδους δὲ· τοὺς ἀδιαλλάκτοις
ζημίαις κακούς· ἀνελεήμονας δὲ· τοὺς ἀκαμπεῖς καὶ ἀνενδότους πρὸς ἔλεον·

πθ Πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ· πορνείᾳ· πονηρίᾳ· πλεονεξίᾳ· κακίᾳ· μεστοὺς φθόνου· φόνου· ἔριδος· δόλου· κακοηθείας· ψιθυριστάς· καταλάλους·

ρ̄ Μακροθυμία ἐστὶν ὑπερτιθεμένη [illegible] παραφρόνων. τὴν ῥομ-
φαίαν αὐτοῦ ἀπειλουμένης:

α̅ Διὰ τοῦτο εἰ χρὴ μακροθυμεῖ· οὐχ ἵνα τῇ μακροθυμίᾳ ἐγχρονί-
σῃς εἰς ἀφορμὴν μᾶλλον ὡς καταφρονητὴς, ἀλλ᾽ ἵνα
διὰ τῆς μακροθυμίας μετανοίας [illegible] ἐπὶ [illegible] ὑπομονῇ ἀπὸ μὴ τῇ

ρ̄ ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηστό-
τητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνο-
χῆς καὶ τῆς μακροθυμίας
καταφρονεῖς· ἀγνοῶν ὅ-
τι α̅ τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς
μετάνοιάν σε ἄγει· κατὰ
δὲ τὴν β̅ σκληρότητά σου
καὶ ἀμετανόητον καρδί-
αν· θη γ̅σαυρίζεις σεαυτῷ
δ̅ ὀργὴν. ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς· ε̅ ζ̅
ἀποκαλύψεως· καὶ δικαι-
οκρισίας τοῦ θεοῦ· ὃς ἀποδώ-
σει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ· τοῖς μὲν καθ᾽ ὑπο-
μονὴν ἔργου ἀγαθοῦ·

β̄ Ὅταν γάρ τις μὴ τῇ
χρηστότητι μαραίνη-
ται· μὴ πρὸς ὀργὴν
[illegible] τοῦ τούτου
σκληρότερον:

γ̄ Τὸ ὑπάρχον σφυμαλ-
χθὲν μόνον δη-
μοῖ· καὶ ὅτι ἴσου τα-
πεινοῦ αὐτὸς· οὐ δὲ
ἀποτίθης καὶ θη-
σαυρίζεις:

λ̄. Ἡμέρα ἐν ᾗ ὀργὴν ἀνακα-
λύπτει ὁ θεὸς [illegible]
ἐπὶ [illegible] ὑπομονῇ
[illegible] δικαιοκρι-
σίας· ἔνθα γὰρ δικ-
αιοκρισία· οὐκ ἔστι πά-
θος. τότε γὰρ μάλιστα
ἡ δικαιοκρισία ἀπο-
καλύπτεται. ὅτι ἂν ἀπο-
δώσει ἑκάστῳ κα-
τὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ:

ε̄ Ὥσπερ τὴν ὁρμὴν [illegible] καὶ παρέλκεται:

ζ̄ Οὐ γὰρ μόνον ἡ πίστις ἀρκεῖ· ἀλλὰ καὶ ἔργων χρεία· ὑπο-
μονῆς δὲ εἶπεν· γενναίως ἀνταγωνίζεσθαι διδάσκει πρὸς τοὺς
πειρασμούς:

ὁμοίων· χωρὶς τοῦ πλημμελῶν καταισχυμμὸς τῆς ἁμαρτίας. δύνη-
σεται χρόνοι ποτὲ ἑαυτὸν ἀναλυτήσαι· μηδὲ ἡμῖν ἔχοντος κα-
ρδίας τὸ μὲν αἰσχυνόμενον τὴν καταισχυμμὸν τῆς ἁμαρτίας· ὁ δὲ ὑπαινόμενον
τὴν πονηρίαν. ἐκ τοῦ μὲν ἀμονήσαι καρδίας ἑαυτὸν ἀποστε-
ρεῖ· ὁ δὲ τοῖς μὴ διεφθαρμένον τὰ γινόμενα· ζῆν ἀμίαντος
αὐτῆς τῆς φύσεως. ἀκόλουθος τοῦ ... ἐμμένοντος ὅτι τὴν ἁμαρ-
τίαν ὑπαινῶν. πολλῶν παρανομώτερος καθέστηκεν:-

ϙϛ Ἡδεῖ τὴν πολλὴν ἀρχὴν
ἀξίωσαν τοῦ κόσμου τ
ἡγεμονίαν· καὶ ἐπὶ
πρὸς τοῖς ἀρχομένοις
ἀποτάσσεται· ὁ γὰρ
τὸ καὶ πρὸς ἰδιώτ
ἁρμόζει μόνος:-

ϙζ Ὁ γὰρ τὰ κακὰ πράσ-
σων· καταγινώσκ
τοῖς τὰ ὅμοια πρά-
σσοντας. καθ᾽ ἑαυτοῦ
πρὸ τούτων καταψη-
φισάμενος ἐκφέρει:

ϙη Ὧδε μὲν γὰρ οὐ κατα
μὴ θέλων ἐστὶ τὸ κρίμα·
πολλοὶ χαίρουσι ...
φθείρουσιν· καὶ ἄλλοι
κατακρίνονται· ἐ-
κεῖ δὲ κατὰ ἀλήθειαν
ἐστί· ἕως δὲ ... τοῦ θεοῦ κρίματος. οὔτε ἀδικοῦμεν ἀθῷοι. οὔτε δίκαιον
κατακρίνει· ὅταν ὁ σκοπὸς κρίσιμος ... κατὰ ἀξίαν:-

ϙϛ
Διὸ ἀναπολόγητος εἶ ὦ ἄνθρω-
πε πᾶς ὁ κρίνων· ϙζ ἐν ᾧ γὰρ κρί-
νεις τὸν ἕτερον. σεαυτὸν κα-
τακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ πράσ-
ϙη σεις ὁ κρίνων· οἴδαμεν δὲ
ὅτι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ ἐστὶ κα-
τὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ
τοιαῦτα πράσσοντας· λο- ϙθ
γίζῃ δὲ τοῦτο ὦ ἄνθρωπε ὁ
κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα
πράσσοντας καὶ ποιῶν
αὐτά· ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ
κρίμα τοῦ θεοῦ·

ϙθ Πολλοὶ χαίρουσιν· ὅτι ... ἁμαρτάνοντες. ἄλλοις δὲ κα-
κῶς ἁμαρτάνειν. μαθὸν ἐκ τούτου ὅτι ἀμαθὰ ἀκούσεται. ...
δραματουργοῦσιν ἑαυτῷ· τὴν ... ἀκούουσαν τὸ σῶμα
γὰρ πρῶτον:-

ιζ Ἐνθεν ἀρχὴ φυλάττων λόγον· μάχην ἔχουσαν ἐθνικῶν καὶ ἰουδαίων.
καὶ συνηγορεῖ αὐτοῦ τοῖς ἐθνικοῖς μὲν, φύσει δὲ τὰ δίκαια πράττ-
ουσιν· τοῦτο δὲ ποιεῖ· θεῖον τὸν μὲν νόμον ἐκ μακρῶν· τινὰ δὲ
ποιεῖ ἡμᾶς τὰς ἀρετάς: ἀλλ' ἀνάγκη ἐθνῶν ἁμαρτησάντων
ἰουδαίοις [illegible]. χεῖρον τῶν ἰουδαίων τιμωρεῖται· ὅσοι γὰρ νόμον
οὐδένα [illegible] ἥμαρτον· ἀνόμως ἁμαρτόνταις [illegible]
ὅσοι ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· τουτέστιν μετὰ ἀκριβείας [illegible] ὁ δὲ

ιη

Καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἥμαρτον,
διὰ νόμου κριθήσονται·
ιθ οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νό-
μου δίκαιοι παρὰ τῷ
θεῷ· ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ
νόμου δικαιωθήσονται·
ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νό-
μον ἔχοντα

[illegible] σύμμετρον ἀπώλεια·
ἐν νόμῳ δὲ ἁμαρτόντες
[illegible] ἰουδαῖοι· ὅσοι δὲ
[illegible] νόμον [illegible] παραβαίνει
[illegible] κριθήσονται· τουτέστι
κατακριθήσονται· δια-
φέρει τοῦτο [illegible] χείρονα
ἀπώλειαν· κρίσις [illegible]
[illegible] ἀπώλειαν· διὰ τὸ
[illegible] τὸ δικαστήριον
[illegible] οἱ ἰουδαῖοι [illegible]
[illegible] κατὰ [illegible]
γραφῶν· [illegible]

[illegible] ἀπολοῦνται· [illegible] τοὺς ἰουδαίους κριθήσονται· [illegible]
ἀμφιβόλου καὶ [illegible]· τὸ δὲ ἀμφίβολον· ἀλλ' ἀπροσεχῶς· κρί-
[illegible]· τουτέστι [illegible] ἀπώλειαν δείκνυσι· ἀλλ' [illegible]
[illegible] παρὰ [illegible]· [illegible] ἀπολέσας·

ιθ Ἐνταῦθα οὐ μόνον [illegible] ἰουδαίους καὶ ἐθνικούς· [illegible]
[illegible] ἰουδαίων [illegible] νόμου δόσει· ὁ μὲν γὰρ [illegible] ἀνόμως
κρίνεται· τὸ γὰρ ἀνόμως [illegible] χρηστότερον· ἀλλ' [illegible]
[illegible]· τουτέστι μὴ [illegible] κατηγοροῦντα τὸν νόμον· τὸ γὰρ ἀνόμως τοῦ-
το [illegible] χωρὶς [illegible] κατακρίσεως [illegible] ἀπὸ τῆς φύσεως [illegible]
[illegible] νόμον· ὁ δὲ ἰουδαῖος ἐν νόμῳ τουτέστι [illegible]
φύσεως καὶ τοῦ νόμου κατηγοροῦντος· ὅσῳ γὰρ πλείονα [illegible]
ιδ [illegible] τοσοῦτον [illegible]:- ιθ Ἴσως γὰρ ἀνόμοις [illegible]
[illegible] τοῖς ἀκροαταῖς τοῦ νόμου δικαιοῦσθαι· ἀλλὰ τοῖς ποιηταῖς·

ζ Τοῖς ὑβριαστὸν ζητοῦσι ζωὴν αἰώνιον:-

η Τοῖς ὑβρίαν ἀνασπάσασιν ἀνοίξα θύρας:-

θ Πάντων δὲ ζητοῦσι φιλονεικίας ἔχει καὶ ἐρεθισμὸς τὰ ἁμαρτήματα:

οἰκ(ουμενίου) Παρέλκει αὐτὸ καί:

ι Τίς γὰρ ὡς ἀληθῶς τὸ κα
λὸν καὶ δίκαιον· καὶ
καλὸν μὴ ἀληθείᾳ δὲ
μόνον ὅσον ἐν γνώσει
ἐστὶν ἡ ἁμαρτία· τοῦ
το γὰρ μάλιστα τὸ
πειθομένοις δὲ [illegible]
ἑκὼν γὰρ πεί[illegible]
ὁ πειθόμενος [illegible]

ια Οὐκ εἶπεν [illegible] καὶ [illegible]
οὐκ ἔστιν [illegible]
φράζεται:

ιβ Ὅσοι γὰρ [illegible] δὲ
δίκαια [illegible]
τοσοῦτον πλέον ἁ
μαρτάνοντες τιμω
ρηθήσονται :- οἰκου(μενίου)

ιγ Ἐξ ἴσου φησὶν [illegible]
λήψονται:

ιδ Καθὼς τὸ ἐριθεία ἐ
κεῖ χοῦ [illegible] ἀφθό
νως μάλιστα [illegible]
κληθέντι δόξα
[illegible]:

ιε Ἰουδαίους μόνον ζητοῦσιν
Ἰουδαῖοι [illegible] ἔθ
νος [illegible] ἔλαττον [illegible] συν αὐτοῖς:-

ις Ἕλληνας· οὐ [illegible] ἀλλὰ τὸν [illegible]

ιζ [illegible]

κε(φάλαιον) β:

Δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρ
σίαν ζητοῦσι ζωὴν αἰώ
νιον· τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας·
ἀπειθοῦσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ
πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ
θυμὸς καὶ ὀργή· θλῖψις καὶ
στενοχωρία· ἐπὶ πᾶσαν
ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργα
ζομένου τὸ κακόν· Ἰου
δαίου τε πρῶτον καὶ Ἕλλη
νος·

κε(φάλαιον) β Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρή
νη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ
τὸ ἀγαθόν· Ἰουδαίῳ τε πρῶ
τον καὶ Ἕλληνι· οὐ γάρ ἐστι
προσωποληψία παρὰ τῷ
θεῷ· ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἥ
μαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπο
λοῦνται·

ιζ Οὐχ προσωποπ(ληπτεῖ) ἀλλ' ἔργα ζητεῖ:-

κη Ὁ γὰρ ἰουδαῖος κατὰ ἀλήθειαν, ὁ μὴ πηροῖς τὸ ὄνομα μόνον:-

κθ Μέγα φησὶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι φρονεῖς· καὶ ἐντρυφᾷς αὐτῷ, ὡς ἠξιωμένου
νόμου θείου παρ᾽ αὐτοῖς μόνοις· τὸ δὲ ἐπαναπαύῃ δηλοῖ ὅτι
οὐ καμάτῳ αὐτοῦ ἢ κατορθώμασιν ἐδόθη, ἀλλὰ θείᾳ χάριτι:-

λ Ὡς μόνου ἀληθοῦς θεοῦ παρ᾽ αὐτοῖς μόνοις ὄντος· δοκεῖ δὲ αὐτοῖς εἶναι
λα ἀπὸ ὁμοίων σκοπεῖν:

Καίτοι τὸ γινώσκειν μὲν, μὴ ποιεῖν δὲ, πλείονα προξενεῖ τῆς κολάσεως· ἀλλ᾽ ὅμως ἐπὶ τούτῳ μέγα ἐφρόνουν· ὅθεν οὐ μέγα ποιεῖς· ἀλλ᾽ αὐτὸ μόνον τὸ τοῦ θεοῦ θέλημα:-

λβ Ἡ γὰρ τοῦ νόμου κατήχησις οἶδε τὰ συμφέροντα ἀκριβῶς δοκιμάσαι ἐκδιδάξαι· οὗτοι δὲ μὴ ποιοῦντες, καὶ ἐπὶ τῷ εἰδέναι μαθεῖν τὸ συμφέρον τὸ δοκιμάσαι ἐφρόνουν μέγα:-

λγ Οὐκ ἀρκεῖ ὁ δηλών· ἀλλ᾽ ὅτι ἑαυτοὺς ὁδηγεῖν τυφλοῖς εἶναι, ἐν σκότει, καὶ ἀφρόνων καὶ νηπίων· τοῖς

κη νομάζῃ καὶ ἐπαναπαύ-
ῃ τῷ νόμῳ καὶ καυχᾶσαι
λα ἐν θεῷ καὶ γινώσκεις τὸ θέ-
λβ λημα καὶ δοκιμάζεις τὰ
διαφέροντα, κατηχούμε-
νος ἐκ τοῦ νόμου, πέποι-
θάς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶ-
λγ ναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν
σκότει, παιδευτὴν ἀφρόν(ων),
διδάσκαλον νηπίων, ἔχον-
λδ τα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώ-
σεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νό-

προσκολλωμένοις αὐτῷ προσηλύτοις· οἱ οὖν ἐδίδασκον ἐκ τοῦ νόμου· τούτοις
γὰρ τοῖς ὀνόμασιν ἀπὸ κενοδοξίας αὐτοὶ τοὺς προσηλύτους ἐκάλουν·
διὸ καὶ αὐτὸς ἀκριβῶς ἐπισημαινόμενος αὐτοῖς τοῖς τοιούτοις ὀνόμασιν ἐχρήσατο:-

λδ Εὐφυῶς εἶπε μόρφωσιν γνώσεως ἐξεικάσας· δηλῶν ὅτι οὐ καὶ τὴν ἔ-
χουσι τὴν ἀλήθειαν γνῶσιν καὶ ἐξεικάσαι, ἀλλ᾽ ὥσπερ ὁμοίωμα καὶ ὄνομα.
σχῆμα μὲν ἔχουσαν ἀληθείας, οὐκ οὖσαν δέ· καθὼς δὲ καὶ ταῦ-
τα ἐν τῷ νόμῳ· ὁ δὲ γὰρ τελείως κατανοεῖ τὴν ἀλήθειαν ἐν τῷ συνειδότι
ἐν ταῖς πράξεσι κέκτηται· σὺ δὲ φησὶ μέγα φρονεῖς ὡς σὺ τὸν νόμον
ἔχεις τὰ ὀνόματα ταῦτα. ἀλλ᾽ οὐδὲν τοῦτο πρὸς σέ· ἐπεὶ μὴ ποιεῖς τὰ
τοῦ νόμου:-

κ Τοῖς τῆς φύσεως λογισμοῖς χρώμενοι πρὸς δικαιοπραγίαν:

ἄλλως Φύσις ὁ τρόπος ἐστίν· τοῖς ἐκ φύσεως ἀγαθοῖς λογισμοῖς:

κα Θαυμαστοὶ οἱ τοιοῦτοι· οἱ νόμου παιδαγωγοῦ μὴ δεηθέντες· αὐτοὶ νομοθέται εἰσὶν ἑαυτῶν· καὶ ὑπερβαίνουσι τὴν νομοθεσίαν:

κβ Οὐ γὰρ δέονται τοῦ ἐν γράμμασι νόμου φησίν· ἀλλὰ τούτοις ἡ καρδία ἄγραφον ἔχει γεγραμμένον τὸν νόμον:

κγ Ἀρκεῖ γὰρ ἀντὶ τοῦ νόμου τὸ συνειδὸς ἔχουσι μάλιστα συμμαρτυροῦσαν τοῖς καλοῖς ἔργοις:

κδ Ἐν ἑαυτοῖς γὰρ τὸ δικαστήριον· οὐδενὸς δεόμενοι τῶν ἔξωθεν κατηγόρων· ἡ μαρτυρία ἡμῶν τὰ χρηστά· ἄλλα οἱ δὲ καὶ οἱ λογισμοὶ καὶ τὸ συνειδὸς ἢ κατηγορεῖ ἢ ἀπολογεῖται:

κε Οἱ μὲν ἄνθρωποι τὰ φανερά· ὁ δὲ θεὸς τὰ κρυπτὰ ἐξετάζει:

κϛ Ὁ γὰρ παρ' ἐμοῦ φησὶ κηρυττόμενος· τοῦτον δὲ κριτὴν τῶν ἁπάντων ἀπέδειξε τὸ εὐαγγέλιον:

φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, κα
οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες
ἑαυτοῖς εἰσι νόμος· οἵτι-
νες ἐνδείκνυνται τὸ ἔρ-
γον τοῦ νόμου κβ γραπτὸν ἐν
ταῖς καρδίαις αὐτῶν·
συμμαρτυρούσης αὐτῶν
τῆς κγ συνειδήσεως· καὶ με-
ταξὺ ἀλλήλων κδ τῶν λο-
γισμῶν κατηγορούντων
ἢ καὶ ἀπολογουμένων· ἐν
ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ θεὸς
τὰ κε κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κα-
τὰ τὸ κϛ εὐαγγέλιόν μου διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ· κζ ἴδε σὺ Ἰουδαῖος ἐπο-

κζ Εἰπὼν γὰρ ὅτι οὐδὲν τῶν ἐθνικῶν ἡ ἀκροβυστία βλάπτει πρὸς τὸ σωθῆναι ἐὰν ἐκεῖνοι τὰ τοῦ νόμου ποιῶσι· τίθησι λοιπὸν καὶ ἐφ' οἷς μέγα ἐφρόνουν οἱ Ἰουδαῖοι· δεικνὺς ὅτι οὐδὲν τούτων ὠφελεῖ μὴ ὀρθῶς πολιτευομένοις· καὶ πρῶτον αὐτὸ τὸ ὄνομα τίθησιν· ἴδε σὺ φησὶν Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ· εἰ ἔλεγε καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα· μέγα τι ἦν ὥσπερ νῦν τὸ τῶν Χριστιανῶν:

18

μβ Βούλεται δὲ δεῖξαι ὅτι ἡ περιτομὴ ἐν ἀκροβυστίᾳ ... [illegible]
... [illegible] ... περιτομή ... [illegible]
... [illegible] ... ἀκροβυστία ... [illegible]
... [illegible] ... ἀκροβυστία ... [illegible]
καὶ περιτομὴ ... [illegible] ...
... [illegible]

μβ
ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου
ᾖς· ἡ περιτομή σου ἀκρο- μγ
βυστία γέγονεν. ἐὰν οὖν ἡ
ἀκροβυστία τὰ δικαιώμα- μδ
τα τοῦ νόμου φυλάσσῃ· οὐ-
χὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς
περιτομὴν λογισθήσεται; με
καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀ-
κροβυστία τὸν νόμον τελοῦ-
σα· σὲ τὸν διὰ γράμματος
καὶ περιτομῆς παραβά-
την νόμου. οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φα- μθ
νερῷ Ἰουδαῖός ἐστιν· οὐδὲ ἡ
ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ
περιτομή· ἀλλ' ὁ ἐν τῷ

μγ Εἰς μόνην τὴν ἀκροβυστίαν ... [illegible]
... [illegible] ... περιτομῆς ... [illegible]
... [illegible]
περιτομήν.

μδ Τουτέστιν οἱ ἐξ ἀκροβυστίας ... ἐθνικοί.

με Οὐκ ... [illegible] ... περιτομὴν ... [illegible]
... [illegible] ...
... [illegible] ...

μς Τουτέστι ... [illegible] ... ἀκροβυστίαν ... [illegible]

μζ Ἐκ φύσεως ἀκροβυστία ... [illegible] ...
... [illegible] ...

... [illegible] ...
μη ... [illegible] ... μη Διά ... [illegible]
... [illegible] ...
καὶ ... [illegible] ...
... [illegible] ...
μθ Τουτέστιν ... [illegible] ... ν Οἱ ... [illegible]

λδ Εἶτα ἀκόλουθον κινεῖ λόγον· εἰ οἱ τὰ τοιαῦτα παρὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν ζημίαν φυλάσσοντες αὐτά, μείζονα ὑφέξονται τιμωρίας ἔνοχοι· ὅσοι καὶ ἐν γνώσει ἡ ἁμαρτία· ἀλλὰ τοσοῦτον σφόδρα αὐτῶν καθάπτεται· ἀλλὰ κατ' ἐρωτήσεις προάγων τὸν λόγον· τοῦτο αὐτὸ ἐνδείκνυται:·

λς Ὁ μὲν νόμος καὶ τὰ ἐν τοῖς ἀδύτοις χρήματα καλεῖ ἱερὰ τοῦ θεοῦ· διὰ τὸ δαίμοσιν ἀνατεθῆναι. ὑμεῖς δέ φησι τὰ μὲν τῶν δαιμόνων καθαρὰ ἐφαίνετε, τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς χρήματα ἁρπάζετε· ἀφ' ὧν οὐδὲ τὰ ἀναθήματα καθαρεύει τὰ μιανθέντα ὑπὸ τοῦ θεοῦ:·

λζ Καυχᾶσαι ὥς τι μέγα θεῖον παρὰ θεοῦ λαβὼν τὸν νόμον· τί τοίνυν τῇ παραβάσει ἀτιμάζεις τὸν νόμον. καὶ συνατιμάζεις τὸν θεόν:·

λη Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἀρχὴ παρέστη ὅτι φησὶ τὸν θεὸν ἀτιμάζεις, τὸν προφήτην παράγει μάρτυρα· ὡς φησὶν ὁ προφήτης· οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος οὗτος. ἀλλὰ τοῦ Ἠσαΐου:·

λε
νόμοι· ὁ οὖν διδάσκων ἕ-
τερον. σεαυτὸν οὐ διδάσκεις·
ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν
κλέπτεις· ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν
λς
μοιχεύεις· ὁ βδελυσσό-
μενος τὰ εἴδωλα ἱεροσυλεῖς·
λζ
ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι· διὰ
τῆς παραβάσεως τοῦ
λη
νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις·
λθ
τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ θεοῦ δι' ὑ-
μᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς
μ
ἔθνεσι καθὼς γέγραπται·
μα
περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφε-
λεῖ. ἐὰν νόμον πράσσῃς·

λθ Οἱ γὰρ ἐξ ἐθνῶν ὁρῶντες αὐτοὺς κακῶς πολιτευομένους, ἔλεγον ὡς εἰ μὴ βλασφημίας ἐξεφέρετο· τούτοις ἂν φησι ἐπέτρεψε ὁ θεός; ἰδοὺ καὶ αὐτοῖς; οὐ καὶ δῆλα καλοῖς ὄντες ἐστὶ γενομένη:·

μ Οὐ μόνον φησὶν ὑμεῖς ἀτιμάζετε τὸν θεόν· ἀλλὰ καὶ ἄλλοις πρόφασιν παρέχετε:·

μα Ἐπειδὴ μεγάλη τις δόξα ἦν ἡ περιτομή. τὸ μάλιστα ἐνδοξόν ὑπὲρ τοῦ καὶ φησιν. ἀλλ' ὅμως τὸ μέγα καὶ ὠφέλιμον τί χρῆμα καὶ περιτομή. ὡς καὶ ἐπίσημον τοῖς λαοῖς τοῦ θεοῦ; ναὶ φησιν ὁμολογῶ· ἀλλὰ τότε. ὅταν νόμον πράσσῃς:·

περιτομὴν αὐτοῖς δέδωκε· τὸ γὰρ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, τὴν προτίμη-
σιν λέγει τὴν ἐκ θεοῦ. ἢ ταῦτα ἔδωκε· πολὺ κατὰ πάντα τρόπον. ἐξελέξατο γὰρ
αὐτοὺς τοῖς προγόνοις· τῆς αἰγυπτίων κατεθέρωσε δουλείας· πολλῶν
θαυμάτων δὲ τῆς πανταχόθεν θαυματουργίας ἀπέλαυσεν· νόμον
καὶ διαθήκην δέδωκε· προφήτας ἀπέστειλε· τοῦτο γὰρ λέγει πολὺ κατὰ πάντα
τρόπον· ταῦτα μὲν τοιαῦτα ἐστίν. τὸν νόμον τὸν θεῖον [illegible]
πρῶτον μὲν ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ·

λεια τῆς περιτομῆς· πολὺ
κατὰ πάντα τρόπον.
πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπι-
στεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ.
τί γὰρ εἰ ἠπίστησάν τινες;
μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν
πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσει;
μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ
ὁ θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ
ἄνθρωπος ψεύστης· καθὼς γέ-
γραπται· ὅπως ἂν δικαι-
ωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου·

νε Ὥστε ἰδίως ἅμα τὸ πε-
ρισσὸν ἀφθόνως:

νς Ὅτι ὁ λόγος φησὶν χάριν ἔθηκε
τὸν νόμον· οὗτος γὰρ τὰ
λόγια τοῦ θεοῦ:

νζ Ἐπειδὴ ἂν μὴ μακρὰν μὲν
φησὶν ἐχάρισεν καὶ μὲν
ὁ θεὸς τὸν νόμον· ἔτι
ἀφθόνως τοῦ νόμου ἡ
χάρις ἔθηκεν ὁ ποτε πολ-
λοὶ οὐκ ἐπίστευσαν αὐτῷ·
καὶ τί φησι πρὸς τὸν θεὸν
[illegible]·
μὴ γὰρ ἀφανισθήσεται ὑ-
μᾶς ἡ χάρις ὁ θεὸς [illegible]
μὴ γὰρ [illegible] φησὶ τι
[illegible] παρὰ τοῦτο τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ· τουτέστι τὴν ἀθέτησιν
καταργήσει; τουτέστι [illegible]· οὐ μὴ γένοιτο· ἡ γὰρ χάρις
τοῖς οὐκ ἐπιστεύσασι [illegible]· ὁ μὲν γὰρ τοῖς λόγοις τὸ αὐτοῦ πεποίηκε:

Γινέσθω δὲ ὁ θεὸς ἀληθής:

νη Οὐκ ἐπειδὴ δή φησιν ἠπίστησαν οἱ Ἰουδαῖοι, διὰ τοῦτο παρεύρηκέ τι ἡ
δωρεὰ τοῦ θεοῦ [illegible]· ἀλλὰ πάντα [illegible]
καὶ τοῦ θεοῦ τὸ ἀληθὲς [illegible] τοῖς [illegible]
καὶ [illegible] τὸ [illegible]· [illegible] τὸν θεὸν
οἷς [illegible]

ΠΕΡΟΧΗϹ ΙΝΔ ΤΥΓΧΑΝΟΝΤΟϹ ΤΗϹ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑϹ +

ζ + ε π ὑπεροχῆς

νά Ὀ. [illegible] τὸ μὴ ἀκροβυστίαν· ἀλλὰ τὴν καρδίαν

ὐχ χρεία φησὶ [illegible] προσδοκοῦσι τῇ [illegible] οἱ χ(ριστιανοὶ)

[illegible] ἁμαρτιῶν·

[illegible] περιτομὴν ἔχοντες τὰς ἁμαρτίας·

νβ Ὁ τὴν καρδίαν φησὶ περιτεμνόμενος ἀπὸ πάσης ἀκαθαρσίας· οὗτος γὰρ

ὁ ἀληθὴς ἰουδαῖος. ὁ τὸν νόμον πληρῶν·

νγ Τίς χειροποίητος καὶ ἐν καρδίᾳ περιτομή· οὐκ [illegible]

ἀμός· ἀλλὰ [illegible] καρδίας [illegible]

νδ Ἀντιτίθησι μὲν ταῦτα τοῖς κρυπτῷ ἰουδαῖος· καὶ περι-

ἐπ(αίνῳ) φησὶ κατὰ τὸ μὲν τομὴ καρδίας ἐν πνεύματι· οὐ

ἐνδιαφέροντας [illegible] γράμματι· οὗ ὁ ἔπαινος

ἰουδαίους· οὗτοι [illegible] οὐκ ἐξ ἀνθρώπων· ἀλλ' ἐκ

περιτομήν [illegible] τοῦ θεοῦ· τί οὖν τὸ πε-

καὶ [illegible] ρισσὸν τοῦ ἰουδαίου. ἢ τίς ὠφέ-

καὶ μόνον [illegible]

[illegible] τιμωρίας [illegible]

[illegible]

[illegible] θεοῦ [illegible]

ρι τομὴν [illegible] προσ[illegible]·

[illegible] τὴν ἀπι-

στίαν [illegible]· ὅτι τί [illegible] περιτομὴ ταῦτ[illegible] τὴν

οἱ ἰουδ(αῖοι). τοῦ μὲν τοῦ ἰουδαίου [illegible] ὁμολογοῦμεν [illegible] ὁμολογοῦμεν

[illegible] ἀλλὰ ταῦτα [illegible] τὴν [illegible]

σαν. [illegible] ὅτι [illegible] οἱ ἰουδαῖοι [illegible]

θονόδοντ[illegible]· [illegible] νόμον [illegible] παρακ[illegible] [illegible]

[illegible] ἁμαρτίας [illegible] πρὸς τοῖς [illegible]

ραινόμενον τὰς ὁμολογ[ίας]· θεοδ(ώρου)

Τὴν ἰουδαϊκὴν κατὰ τὰ λοιπὰ [illegible] αὐτοὶ [illegible] τὴν τομὴν

καὶ τὸν νόμον· [illegible] τοῦ ἰουδαίου προσηγορίᾳ μεγαλαυχοῦμεν

νον· [illegible] τοῦτο [illegible]

[illegible] τί καὶ τὸ περισσὸν τοῦ ἰουδαίου· ἢ τίς ἡ ὠφέλεια

[illegible] τῆς περιτομῆς· [illegible] θεοῦ [illegible]

[illegible] κόσμου [illegible]

[illegible] τὸ [illegible]

ξδ Πρὸ αὐτοῦ [illegible] ἀλλ' εἰ διὰ τοῦτο, φησίν, ἐπερίσσευσεν ἡ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δόξα
[illegible] καὶ κρίνεται [illegible] τί ἔτι κἀγὼ ὡς ἁμαρτωλὸς
κρίνομαι· [illegible] γὰρ καὶ ἐμοί [illegible] ὅσα ἀπ' ἐμοῦ
[illegible] ἀλλὰ [illegible] αἴτιος, τοιγαροῦν καὶ κρίνομαι
ξε [illegible] δοξάζεσθαι [illegible] καὶ δικαιοσύνη καὶ ἀλήθεια·
ξς [illegible] κρινόμεθα φησὶν ὡς ἁμαρτωλοὶ οἱ αἴτιοι [illegible] τοῦ θεοῦ γενόμενοι· ζημί-
[illegible] καθὼς [illegible] ἡμᾶς [illegible] τοιγαροῦν καὶ κα-

ξδ
Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ
ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι
ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δό-
ξαν αὐτοῦ· ξε τί ἔτι κἀγὼ ὡς
ἁμαρτωλὸς κρίνομαι· ξς
μὴ καθὼς βλασφημού-
μεθα· ξζ καὶ καθώς φασί
τινες ἡμᾶς λέγειν ὅτι ποι-
ήσωμεν τὰ κακὰ ἵνα
ἔλθῃ τὰ ἀγαθά· ὧν τὸ ξη
κρίμα ἔνδικόν ἐστι·

μῳδοῦσιν ὅτι ποιή-
σωμεν τὰ κακ(ά)· ἵνα ἐκ
τούτου [illegible] ὁ θεός· αὐ-
[illegible] ἡμᾶς [illegible]
[illegible] αἴτιοι [illegible]
αὐτοὶ γενόμενοι [illegible]
καὶ [illegible]
καὶ [illegible] φησὶν
[illegible]
ὅτι [illegible] ἡμᾶς
[illegible] ἡμᾶς ὁ θεὸς ὡς
αἴτιος αὐτῷ [illegible]
[illegible] ποιοῦν-
τος [illegible] τὰ ἀγαθά·
τὸ [illegible] παραυτί-
κα αἴτιος αὐτ(ῷ) [illegible]
[illegible] γάρ φησι τὸ [illegible]
[illegible] καὶ τιμωρούμεθα·

ξζ Ἢ καὶ οὕτως· οἱ [illegible] τῶν Χριστιανῶν λεγόντων· ὅτι οὗ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρ-
τία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, καὶ αὐτοὶ μὲν ταῦτα ἔλεγον [illegible]
[illegible] ἁμαρτημάτων, ἀλλ' [illegible] τοῦ θεοῦ [illegible]
[illegible] καὶ ἐκ τούτου [illegible] ἡ χάρις· [illegible]
[illegible] Χριστιανοῖς [illegible] ἁμαρτά-
νωμεν ἵνα πλεονάσῃ ἡ χάρις· ὧν φησι [illegible]
[illegible] τὸ κρίμα ἔνδικον [illegible] καὶ καθὼς [illegible]
[illegible]

λ̄ πε(ρὶ) χάριτι ἄνθρωποι μόνοι δικαιοῦνται· οὐ κατὰ πίστιν διακεκριμένην· ἀλ-
λὰ κατὰ θεὸν [illegible] ὁμοίως κατὰ τὸν Ἀβραὰμ τύπον·

νθ. ὅπως ἂν δικαιωθῇς Παρ' ἡμῖν καὶ τὸ [illegible] τὸ αὐτὸ [illegible]· ὁ διὰ τοῦτο
[illegible] καὶ ἀναξίοις [illegible] ὁ θεός, [illegible] αὐτοῦ τὸ ἀγαθόν· καὶ ἵνα
[illegible] τοῖς ἀναξίοις [illegible]·

ξ̄ λ [illegible] ὁ θεὸς [illegible]· [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ἀναξίοις [illegible]· διὰ τοῦτο
[illegible]
[illegible]
[illegible] Λύσις
[illegible]

καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνε-
σθαί σε· εἰ δὲ ἡ ἀδικία
ξ̄ ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνην συ-
νίστησι· τί ἐροῦμεν; μὴ ἄ-
δικος ὁ θεὸς ὁ ἐπιφέρων
τὴν ὀργήν; κατὰ ἄνθρωπον
λέγω· μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς
κρινεῖ ὁ θεὸς τὸν κόσμον·

ξα [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ξβ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ξγ [illegible] ἄδικος, [illegible]
[illegible] φύσις [illegible]
ἄδικος·

ο Οὐδὲ μόνον φησὶ τῶν ἐθνῶν τοῖς Ἰουδαίοις ἐκ τοῦ νόμου· οὐκ ἔφυγεν [illegible] γάρ· οὐδὲ οἱ ἀκροαταὶ ἁμαρτωλοί· οὐδὲ [illegible] τοῦ [illegible] καὶ γὰρ πάντες [illegible] ἐπιστάμεθα· τουτέστιν ἡμαρτήκαμεν [illegible] ὑφ' ἁμαρτίαν· [illegible] τὸν διάβολον καὶ τὸν [illegible] [illegible] μάρτυρας·

οα Οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν· οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν θεόν· οβ πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα· οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός· ογ τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν· ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει· ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα· οδ σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καὶ οε ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν· οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν·

οα Τοῖς μὲν ἀκροαταῖς δὲ [illegible]

οβ Ἅμα τῷ ἐκκλῖναι ἀπὸ θεοῦ, ἀχρεῖοι καὶ ἀπόβλητοι γεγόνασι καὶ ταῖς·

ογ Ταῦτα τοῖς κατὰ [illegible] ἁρμόζει μᾶλλον·

οδ Ὁδοὺς φησὶ τὴν πορείαν καὶ τὴν ζωήν· σύντριμμα δὲ καὶ ταλαιπωρίαν τὰς ἁμαρτίας λέγει· οὐδὲν γὰρ οὕτω συντρίβει καὶ [illegible] τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ὡς ἁμαρτία·

οε Ὁδὸν εἰρήνης τὴν [illegible] [illegible]·

ζθ Τί οὖν προεχόμεθα. Διὰ τοῦ νόμου φησὶ καὶ τῆς περιτομῆς· οὐδὲν προκατεχόμεθα περισσόν· ὃν ἐχόμεθα:· τί οὖν κατέχομεν

περισσόν· προῃτιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας· καὶ ἐπειδὴ καὶ ἄλλως ἐκδέχεται· τὸ γὰρ τί οὖν κατέχομεν περισσόν· ἀκόλουθον ἦν εἰπεῖν παραγγέλλειν· τὴν ἐκ πίστεως δικαιοσύνην· ὃ περὶ ἐν τοῖς ἑξῆς προϊὼν λέγει· δικαιοσύνη θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· τί οὖν κατέχομεν φησὶ περισσὸν εἰ μὴ ταύτην· τὴν ἐκ πίστεως δικαιοσύνην· προῃτιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας.

περὶ προῃτιάσατο, ὡς τὰ ἐγκλήματα ἀπαριθμήσας διὰ [illegible] ἐν τοῖς ἑξῆς φησιν· ὅθεν γὰρ φησὶ καὶ τὸν θεὸν [illegible] τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται· καὶ [illegible] μὴ ὄντα τὸν νόμον, οὐχ [illegible] χαρι[illegible] Ἰουδαίοις [illegible] τὸν νόμον

ζθ Τί οὖν προεχόμεθα· οὐ πάντως· προῃτιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε πάντας καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι καθὼς γέγραπται· ζθ οὐκ ἔστι δίκαιος οὐδὲ εἷς·

διὰ [illegible] τὸν νόμον καὶ [illegible] τοῦ νόμου τὰ ἁμαρτήματα [illegible] ἡ φύσις καὶ ὁ νόμος· ἀκόλουθος τὴν ἐκ τοῦ [illegible] χάριν [illegible] φησὶ τί καὶ ἔχομεν [illegible] ἐκ τῆς χάριτος περισσὸν καὶ ἐξαίρετον· τὴν πίστιν τὴν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ δικαιοσύνην [illegible] ἀπαρτισθεῖσαν:·

ζθ Ἄλλως· ἀντὶ τοῦ τί οὖν τὸ περισσὸν Ἰουδαίου· καὶ διδάξας ὅτι ἔχει τι περισσὸν τὸν Ἰουδαῖον· διὰ τὸ ὅμως αὐτοὺς ἔχειν περισσόν· ὡς μὴ φυλάξαντας τὸν νόμον· μὴ ὅτι καὶ ἔλαττον, ὅσπερ τὸ ἐν γνώσει ἁμαρτάνειν χεῖρον· τί οὖν ἔχομεν φησὶ πλέον ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι, τουτέστι, οὐδέν· τί δήποτε; ὅτι πάντες ὑφ' ἁμαρτίαν εἰσὶν Ἰουδαῖοι τε καὶ Ἕλληνες:·

πα Καὶ τί μᾶλλον ὅτι οὐδὲ ὠφελήθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐκ τοῦ νόμου, ὥστε τὸ μὴ γενέσθαι
ἅμα τῷ [illegible] κόσμῳ ὑπόδικοι· μένομεν γὰρ [illegible] πονηρίας·
καὶ κρινόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου· οὕτω παραιτεῖται αὐτοῦ [illegible]· ἀλλὰ [illegible]
[illegible] καὶ κακίαν. πῶς; ὅτι τὸ γνῶναι τὴν ἁμαρτίαν διὰ τοῦ νόμου ἔχει·
τὸ γενέσθαι [illegible] ἁμαρτάνειν [illegible] χαλεπώτερον τοὺς ἁμαρτάνοντας:
ἄλλως. Ἐδίδαξε τὰς πρὸς τὸν Ἀβραὰμ [illegible] θεοῦ [illegible] ἐν σοὶ εὐλογηθή-

πα
Διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνω-
πβ
σις ἁμαρτίας. νυνὶ δὲ χω-
ρὶς νόμου δικαιοσύνη θεοῦ
πγ
πεφανέρωται. μαρτυ-
ρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου
καὶ τῶν προφητῶν. δικαι-
πδ
οσύνη δὲ θεοῦ διὰ πίστεως
Ἰησοῦ Χριστοῦ. εἰς πάντας καὶ
ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύ-
οντας.

σονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔ-
θνη. τοῦτο ὁ δικαιο-
σύνη. τὸ ἀπὸ θεοῦ
ἐπὶ τοῖς ἀναξίοις τοῦ
σώζεσθαι: ἄλλως.
Εἰς τοῦτο φησὶν ὁ νόμος
[illegible] γνώ-
ριζε τὴν ἁμαρτίαν
φησὶν ἡμῖν· οὐ τὸ ἀπα-
γορεῦσαι μόνον τὰ ἄτο-
πα τῆς πράξεως· ἀλλὰ
καὶ τῶν παραβαινόντων
αὐτοῦ τιμωρίας [illegible].

ὁ γὰρ ὅτι μὲν κακοί ἐσμεν [illegible] φέρομεν· ὁποῖον τι
τὸ ἁμαρτάνειν ἐγνωρίσαμεν· καὶ [illegible] πάντων σφόδρα
ἀκριβῶς [illegible] τοῦ [illegible] ἁμαρτίαν τοῖς πάντων [illegible] πολλοῖς.
πβ δηλοῖ [illegible] τὸ [illegible]: πβ Ἐπειδὴ αὐτοῖς οὐ
[illegible] ἐκ τοῦ νόμου· [illegible] ἐπιθυμίαν ἀλλὰ μεθόδου [illegible]
δικαιούμενοι. [illegible] τὴν πίστιν [illegible] τοῦ Χριστοῦ:
πγ Εἰ μετὰ νόμου φησὶν ἡμαρτήσαμεν, πῶς ἂν σωθείημεν [illegible]
[illegible] χωρὶς νόμου. πῶς; διὰ τῆς ἐκ θεοῦ δικαιοσύνης· ὅπου δὲ [illegible]
[illegible] μὴ ἀμφίβαλλε [illegible]:
πδ παρὰ θεοῦ δεδομένη. πδ Τὸ φανερούμενον δηλοῖ· ὥσπερ [illegible] ἐκ κρυ-
[illegible] τὴν καινοτομίαν φησὶν [illegible] πρόσφατον [illegible] τὸ κήρυ-
γμα [illegible] πεφανέρωται· [illegible] ἀλλὰ [illegible] προμαρτυρηθεῖσα
[illegible]· [illegible] ὁ νόμος καὶ τῶν προφητῶν:

ος Ἵνα μὴ λέγωσιν οἱ Ἰουδαῖοι· ὅτι πρὸς ἡμᾶς ταῦτα οὐκ εἴρηται· πάντα γὰρ τὰ [illegible] ἐν νόμῳ
τοῦτο ἐπήγαγεν· ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει [illegible] καὶ [illegible]· πάντα γὰρ τοῦτο ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει
τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ· ποίας γὰρ
νόμον λέγει· πάσας τὰς παλαιάς· τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ· [illegible] ἐκείνων [illegible] κατηγορεῖν οὐχὶ τῶν ἐθνικῶν. [illegible]
[illegible] τοὺς Ἰουδαίους ἀποσταλέντα [illegible]

θεοδ Ἐπὶ πολλοῖς καὶ τοῦτο
τοῦ θεοῦ κατειργάσατο· οὐχ
ἵνα τῶν ἐν τῷ νόμῳ
μόνοι· ἀλλὰ τοῖς ἐν τῷ
νόμῳ· πολλὰ γὰρ ἐστὶ
κατηγοριῶν λόγων πρὸς τοὺς
[illegible]
[illegible]
ἀλλ' ὥστε Ἰουδαίους [illegible]
τοῦτο προρρῆσθαι πρὸ
[illegible]

ος Κεφ. Β:

Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος
λέγει· τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λα-
λεῖ· ἵνα πᾶν στόμα
φραγῇ καὶ ὑπόδικος γέ-
νηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ
θεῷ· διότι ἐξ ἔργων νό-
μου. οὐ δικαιωθήσεται
πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον
αὐτοῦ·

οζ Τοιοῦτον τί φησι
διὰ τοῦτο φησὶν οἱ προφῆ-
ται διελέχθησαν καὶ
ἐπὶ τοῖς Ἰουδαίοις [illegible]
[illegible]
τὸ ὅλον τοῦ κόσμου ὑπεύθυ-
νον ἁμαρτίαις· ἵνα
προσδόκιμοι ὦσι τῆς πίστεως· ὅτι [illegible]
τοῦ νόμου ἐπιτομή· οὕτως [illegible] τῶν χριστοῦ
προσδοκῆσαι τὴν χάριν [illegible] τῶν ἁμαρτιῶν. ἀλλ'
Δι' ἀμφοῖν [illegible] τοῖς Ἰουδαίοις· διὰ τοῦτο τοιγαροῦν [illegible]
ὑπὸ τῶν προφητῶν· ἵνα [illegible] ἀποφραγῇ τὸ στόμα.
ὅτι Ὑπὸ νόμον φησὶν Ἰουδαίους· οθ Ἔσται ἵνα [illegible]
[illegible] τῷ κόσμῳ [illegible]
[illegible]
π Ὁ γὰρ ὑπὸ νόμον [illegible] τοῖς ἐν νόμῳ.

ϙδ διὰ τὴν πάρεσιν. Ἀπόδειξις δὲ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ μάλιστα γάρ ἐστιν· ὅτι
παρεχόμενος τουτέστι ἀναμένων ἐκρομένοις ταῖς ἁμαρτίαις ὁ δίκαιος θεὸς ἠ
ταν ὅτι τέως μὴ τῶν ἁμαρτωλῶν τὸ ἁμάρτημα τῆς ἁμαρτίας γενομένης ἐν τῇ ἀνο
χῇ τοῦ θεοῦ· ὅτι γάρ φησιν ὁ δὲ μετανοήσας διὰ τῆς ἀνοχῆς. τοῦτο ἐκ ἁμαρτα
νόμενον· τοῖς οὖν ἀσύγγνωστα παίσασι τὸ νῦν διὰ πίστεως σώζει·

Πρὸς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης.

ϙδ

Διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προ
γεγονότων ἁμαρτημάτων
ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ θεοῦ· ϙε πρὸς
ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης
αὐτοῦ· ἐν τῷ νῦν καιρῷ·
ϙϛ εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον·
καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ
πίστεως Ἰησοῦ· ϙζ ποῦ οὖν
ἡ καύχησις· ἐξεκλείσθη·
ϙη Διὰ ποίου νόμου· τῶν ἔρ
γων; οὐχί· ἀλλὰ διὰ
νόμου πίστεως·

ϙε Τὸ γὰρ μὴ ἐκ προσθήκης τῶν
ἁμαρτιῶν σῴζεσθαι
ὅτε καιρὸς τιμωρίας
ὑπάρχει· τοῦτο ἀπόδει
ξις τῆς δικαιοσύνης
αὐτοῦ·

Εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον.

ϙϛ Ἰδοὺ καὶ ἔνδειξις τῆς δικαιο
σύνης τὸ μὴ μόνον αὐτὸν δίκ
αιον εἶναι, ἀλλὰ καὶ τὸ δικαι
οῦν τὸν διὰ πίστεως τοῦ Ἰησοῦ.
οἰκεῖον θεοῦ καὶ ἀναγκαῖον:

Ποῦ οὖν ἡ καύχησις.

ϙζ Τί οὖν τοῖς μὴ ὁμοίως ἀρνου
μένοις· καὶ τοῦ πρὸς σωτηρίαν
τοῦ ἐκ πίστεως κυρίου
προσθήκη· ποῦ μοι τὸ τῆς
Ἰουδαίων καυχήσεως· δίκαιον
σημαίνοντος εἰ καὶ καυχώ
μενοις· ἐξεκλείσθη· οὐκ ἔστι καὶ φαντάζεσθαι. ἀλλ᾽ ἐξεκλείσθη· διὰ κρίσεως· ὅτι
χωρὶς ἔργων ποτὲ νῦν μὲν τοῖς πιστοῖς ἀπεκλείσθη αὐτή:

ὅτι ἐξεκλείσθη· ἀντὶ τοῦ ἐξεκλείσεται:

Τῶν ἔργων:

ϙη Νόμον ἔργων· τὸ ἔργον περιφραστικῶς· φησὶν ἐξ νόμου πίστεως τὸ πιστὸς περι
φραστικῶς· φησὶν οὐκ ὡς οὐδὲ διὰ ἔργων ἐσώθησαν· ἡ Ἰουδαίων δὲ ἐξεκλείσθη
καύχησις. ἀλλὰ διὰ πίστεως ὡς εἶπεν· πᾶσα ἐκ νόμου ἡ καύχησις καὶ
τὰ δοκοῦντα προτερήματα διὰ τῆς πίστεως ἀπεκλείσθη· οὐδὲν ἔχον
τα μείζον νόμου:

πε Ποίαν δικαιοσύνην φησί; [illegible] διδομένην ὑπὸ θεοῦ διὰ πίστεως φησὶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἵνα μὴ δόξῃ σοι [illegible] [illegible] μηδὲ [illegible] αὐτοῖς συνεισφέροντας [illegible]· [illegible] καὶ τὸ [illegible] συνεισφέρειν [illegible] ἀνδρίας [illegible] τὸ [illegible]· διὸ καὶ φησὶ διὰ πίστεως δικαιοσύνης καὶ [illegible] τούτους συνεισφέροντας:·

πς Εἰσάγοντας μὲν τοὺς Ἰουδαίους φησίν· ὅσοι [illegible] [illegible] αὐτῶν· ἐπὶ πάντων δὲ τοὺς ἐθνικοὺς λέγοντος τοὺς Ἰουδαίους καὶ ἐπὶ τούτοις [illegible] τῆς χάριτος· ὁ μὲν [illegible] τοῖς καὶ τούτων [illegible] [illegible] χάριτος ἐθνῶν· οὐχ ὅσα [illegible] ἀλλὰ τοῖς πᾶσιν [illegible]· καὶ πάντες [illegible] κοινῇ δικαιοσύνη χάρις καταπάντων:·

πζ Οὐ γάρ ἐστι διαστολή· πάντες γὰρ ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ· δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι· διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὃν προέθετο ὁ θεὸς ἱλαστήριον διὰ τῆς πίστεως· ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι· εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ:

Πάντες [illegible]:·

Ϟ διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως. Πῶς δικαιοῦνται· διὰ τῆς ἀφέσεως τῶν παραπτωμάτων· ἧς τυγχάνομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ:·

Ϟα ὃν προέθετο. Εὐδοκίαν λέγει τὸ προέθετο· [illegible] [illegible] τῶν ἡμαρτημένων ἁμαρτιῶν· τὸ γὰρ προέθετο [illegible] [illegible] [illegible] τούτου [illegible]:·

Ϟβ ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι. Θυμάτων [illegible] προέθετο· ὁ δὲ [illegible] τὸ αἷμα [illegible] [illegible] κοινὴ [illegible] χάρις [illegible] [illegible]:·

Ϟγ εἰς ἔνδειξιν τῆς δικ. Ὥσπερ [illegible] [illegible] τὸ [illegible] [illegible] οὕτως καὶ ὁ Χριστὸς [illegible] [illegible] τῆς δικαιοσύνης:·

τί οὖν ἐροῦμεν ἀβραὰμ· ἐπειδὴ μέγα ἐφρόνουν ἐπὶ τῷ ἀβραὰμ οἱ ἰουδαῖοι·
ἀεὶ προσέφερον ὅτι ἀβραὰμ εὑρίσκεται ... σκοπὸς οὖν αὐτῷ
δεῖξαι· ὅτι καὶ ἀβραὰμ καὶ αὐτὸς οὐκ ἐξ ἔργων μόνον ἀλλὰ διὰ
πίστεως ἐδικαιώθη· καί φησι τί ἐροῦμεν ἀβραὰμ τὸν κατὰ σάρκα ἡμῶν
πατέρα εὑρηκέναι· καὶ τί μὴ αὐτὸν ἐπιτετυχηκέναι μέγα· δικαιοσύ-
νης ... ἔργων· ἢ τῆς δικαιοσύνης· καὶ ... ὅτι ... οὐδὲν
καὶ εὑρηκέναι ... ἐξ ἔργων αὐτὸν ἐκτήσατο· ἀλλὰ ἀπὸ πί-
στεως ἢ τῆς χάριτι χριστοῦ παρέχει:–

τί οὖν ἐροῦμεν ἀβρα-
ὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν
εὑρηκέναι κατὰ
σάρκα·

ἄλλως. Ποίαν φησὶ πρὸ τοῦ πιστεῦ-
σαι ... ἀβραὰμ δι-
καιοσύνην αὐτὸν δι' ἔργων
γεννήματα ... κατὰ
σάρκα χριστὸς ... ἐξ ἔργων
ἐπειδὴ ... αὐτὸν ἐκ-
πεποίηκε τὰ ἔργα:–

ἄλλως:–

Μετὰ τὸ ὑποδεῖξαι τὴν πίστιν ...
... ἀκολουθοῦ-
σιν ... ἀπελθοῦ-
σι ...

τί οὖν ἐροῦμεν εὑρηκέναι ἀβραὰμ τὸν κατὰ σάρκα πατέρα ἡμῶν· ἀπελθοῦσι
... τὴν ἀρχὴν τὴν κατὰ σάρκα ... ἐκ πάντων ἔργων ... ὁ θεὸς τὸ
... διὰ ... τῆς
θεοῦ· ... τὰ ... δι' αὐτοῦ ... κατ' αὐτόν· οὕτω χριστὸς
... ὅτι ὁ πατὴρ ἀβραὰμ ... κατ' αὐτόν· οὐ ... χριστὸς ἰουδαίοις τὸ
κατὰ ... – κατὰ σάρκα: Καθὸ ὥσπερ ἰουδαῖοι τὸ
... οἱ παῖδες τὸ κατὰ
κατὰ σάρκα· κατὰ τὴν ... καὶ ... τῆς σαρκὸς ταῦ-
τα ... τοῦ ἀβραὰμ καθὼς ἡ γραφή φησιν· οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς ταῦ-
τα· τέκνα τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται
σπέρμα τῷ ἀβραάμ:–

πίστει δικαιοῦσθαι: Τοιγαροῦν φησὶ μᾶλλον οἱ ἐκ πίστεως δικαιούμενοι [illegible] οἱ ἐκ τοῦ νόμου παρατηρήσεως:

ρ̅ χωρὶς ἔργων νόμου: Εἰ γὰρ μόνοις τοῖς ἐκ τοῦ νόμου ὁρμωμένοις ἡ [illegible] δικαίου, οὐχὶ παρὰ τῶν ἀπὸ [illegible] μόνον μετ[illegible] ἡμῖν:

✝ (κα) γ̅ ✝

Λογιζόμεθα οὖν πίστει δικαιοῦσθαι ἄνθρωπον χωρὶς ἔργων νόμου. ἢ Ἰουδαίων ὁ θεὸς μόνον; οὐχὶ δὲ καὶ ἐθνῶν; ναὶ καὶ ἐθνῶν. ἐπείπερ εἷς ὁ θεὸς ὃς δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πίστεως καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως. νόμον οὖν καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ νόμον ἱστῶμεν:

α̅ Ὃς δικαιώσει περιτομὴν: Καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ νόμου. Καὶ οἱ ἐκ τοῦ νόμου. πίστεως δέονται πρὸς τὸ σωθῆναι:

νόμον οὖν καταργοῦμεν:

β̅ Ἐθορύβουν οἱ Ἰουδαῖοι ὡς οὐκ ἀναμένοντες τοῦ νόμου διὰ τῆς πίστεως. μᾶλλον ὅτι οὐ μόνον οὐ καταργεῖ ἡ πίστις τὸν νόμον. ἀλλὰ καὶ ἵστησι. πῶς; ὅτι ὁ νόμος σῶσαι οὐκ ἴσχυσε. ἡ πίστις ἔσωσε. τὸν μὲν σκοπὸν τοῦ νόμου πληροῦσα ἡ πίστις ἵστησιν αὐτόν: Ἄλλως.

Ἔργον ἦν τοῦ νόμου τὸ δίκαιον ποιῆσαι τὸν ἄνθρωπον. ἀλλ' οὐκ ἴσχυσεν τοῦτο ποιῆσαι. παρὰ τὸ [illegible] ἡ πίστις δὲ ἐλθοῦσα αὐτὸ κατώρθωσε. ὁ μὲν οὖν [illegible] ζητεῖ [illegible] οὐκ [illegible] τοῦ νόμου [illegible]: Ἄλλως. Ἄμφω ὁ μὲν νόμος καὶ οἱ προφῆται [illegible] περὶ τῆς πίστεως προεθέσπισαν. [illegible] οὖν [illegible] τοῦ νόμου [illegible]

γ̅ ἀλλὰ νόμον ἱστῶμεν: Εἰ [illegible] [illegible]

ια ιβ καθάπερ καὶ Δαβὶδ καὶ ὁ Δαβὶδ ὅτι ... δικαιοσύνην ... μακαρισμὸν χωρὶς ἔργων. μακάριοι ὧν ἀφέθησαν καὶ μακάριοι ὧν αἱ μὴ κρυφθῆ... δοκεῖ μὲν ... ἀλλόκοτον ... μαρτυρία ... μακάριοι ... δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων ... [illegible] ... μακάριοι αἱ ἁμαρτίαι κατὰ χάριν ἀφέθησαν. Τρισμακάριοι δηλονότι. ὁ μὲν ... χάριν ... μακ. ὧν ἀφέ...

ια Καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ᾧ ὁ θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων· ιβ μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι· καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι· μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἁμαρτίαν. ιγ ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομὴν ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν· λέγομεν γὰρ

Τὸ μὲν ἀφέθησαν ... τὸ δὲ ἐπεκα(λύφθησαν) ... μακάριοι ... ἐπεκρύβη ... ἁμαρτί(αι) ... ταύτας.

ὁ μακάριος οὖν.

ιγ Εἶτα φησὶν οὗτος ὁ Δαβὶδ ... μακαρισμὸν ἐπὶ τὴν περιτομὴν ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν ... Ἀβραὰμ ...

λημφθέντα ... χωρὶς ... πότε Ἀβραὰμ ἐν ἀκροβυστίᾳ ... ἐδικαιώθη ... Γενν. ... ἡ περιτομὴ ... ταύτας ... καὶ τοῦ Ἀβραὰμ ... καθαρὰ καὶ σώφρονος ... δικαιοσύνης ... ἀλλὰ σφραγὶς ... δικαιοσύνης τοῦ Ἀβραάμ.

ζ εἰ γὰρ Ἀβραάμ, [illegible] ὅτι εἰ ἐκ πίστεως Ἀβραὰμ ἐδικαιώθη.
[illegible] εἰς δικαιοσύνην· [illegible] κατορθωμάτων
ὁ Ἀβραὰμ ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν θεόν· ἀλλ'
ἐφ' ἑαυτῷ ὡς κατορθώσας τι· ὁ δὲ ἐκ πίστεως [illegible] ὁ γὰρ μὴ ἔχων
αὐτῷ καυχήσασθαι· οὐδὲ μὴν ἔχει [illegible] θαυμάζομεν· ὅτι [illegible] καυχᾶται· καὶ
ζομεν τὸ [illegible] καυχᾶσθαι ἢ [illegible] ἑαυτῷ [illegible] κατορθώματι.

πολλάκις καὶ ἀφαιρεῖ-
ται· [illegible]
[illegible] καύχησις.
ἄτρεπτος μένει:-

ζ :· τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει·
φέρει τὴν γραφὴν μαρ-
τυροῦσαν ὅτι ὁ Ἀβρα-
ὰμ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθη:
:· τῷ δὲ ἐργαζομένῳ
η Δ [illegible] ζομεν [illegible]
[illegible] δικαιοσύνην [illegible]
[illegible] ἔχοντι [illegible]
κατορθοῦντι [illegible] ὀφειλ-
[illegible]
[illegible] δύναται
ζόμενος [illegible] κατορθῶ-
σαι· [illegible]
ὁ δὲ ἐκ πίστεως δικαιού-
μενος κατὰ χάριν δικαιοῦται·
[illegible] θεοῦ χαρίζεται,
[illegible] μέγα [illegible] χαρίζεται· τί χαρίζεται; [illegible] ἀδελ-
φοὺς ποιεῖ Χριστοῦ· κληρονόμους θεοῦ, συγκληρονόμους Χριστοῦ· [illegible]
[illegible] κατορθώματα:- πιστεύοντι [illegible]
[illegible]
[illegible] εὐτυχίας:- εἰκότως:· ὅρα ὅτι τοῖς μὲν ἐργαζομένοις [illegible]
[illegible] ἐργα [illegible] τῷ δὲ [illegible] δικαιοσύνη· [illegible]
[illegible] δικαιοσύνη:-

ζ
Εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων
ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα,
ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν θεόν. τί γὰρ
ἡ γραφὴ λέγει; ἐπίστευσε δὲ
Ἀβραὰμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλο-
γίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύ-
νην. τῷ δὲ ἐργαζο-
μένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζε-
ται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ ὀ-
φείλημα. τῷ δὲ μὴ ἐργα-
ζομένῳ, πιστεύοντι δὲ
ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀ-
σεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις
αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην.

ιθ Τῶν πιστευόντων· οὐχ ἁπλῶς τῶν ἰουδαίων δὲ ποτὲ πατήρ· ἀλλὰ τῶν πιστευόντων ἐκ τῶν ἐθνῶν·
κ Δι' ἀκροβυστίας· τῶν ἐν ἀκροβυστίᾳ ὄντων καὶ πιστευόντων:
κα Τὴν δικαιοσύνην· διὰ πίστεως δηλονότι χωρὶς ἔργων:
κβ Οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον· ὥσπερ οἱ ἐν ἀκροβυστίᾳ οὐ διὰ τοῦτο μόνον ἔχουσι τὸν ἀβραὰμ πατέρα· διὰ τὸ ἐν ἀκροβυστίᾳ αὐτὸν πιστεῦσαι, κἂν μὴ ἔχωσι τὴν πίστιν μεμιμημένοι· οὕτως οὐδὲ οἱ ἐκ περιτομῆς διὰ τὸ μόνον περιτμηθῆναι τὸν ἀβραάμ· ἐὰν δὲ μὴ καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ μεμιμημένοι ὦσι· δείκνυσιν ὡς καὶ ἐκ πάντων πατὴρ ἀβραάμ· οἱ ἰουδαῖοι δὲ ἐκ τῆς πίστεως:

ιθ πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκρο-
βυστίας· κ εἰς τὸ λογισθῆναι
κα καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύ-
νην· καὶ πατέρα περιτομῆς·
κβ τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς
μόνον· ἀλλὰ καὶ τοῖς στοι-
χοῦσι τοῖς ἴχνεσι τῆς πί-
στεως τῆς ἐν ἀκροβυστίᾳ
τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀβραάμ·
κγ οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγε-
λία τῷ ἀβραὰμ ἢ τῷ

Τοῖς στοιχοῦσι· πειθομένοις ἑπομένουσιν:
Τοῖς ἴχνεσι: τὴν μίμησιν τῆς ὁμοιώσεως:
Τῆς ἐν ἀκροβυστίᾳ· πάλιν ὑπομιμνήσκει ὅτι ἐν ἀκροβυστίᾳ ἐπίστευσε· καὶ ὕστερον περιετμήθη:
Οὐ γὰρ διὰ νόμου·

κγ Θαυμαστὸν λέγει· ὅτι οὐ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία ἀλλὰ χάριτι πίστεως· οὐκ ἰσχύει δικαιῶσαι· οὐ προ-
τερον σοι ὦ ἰουδαῖε ποιεῖ τὸν ἀβραάμ· ὅτι ὁ νόμος ἐφάνη ...
συνετελέσθη ἡ πίστις τῆς ἐπαγγελίας τοῦ ἀβραάμ· ἀλλὰ μόνη ἡ πίστις·
ἀκροβυστίᾳ ὄντι· χρόνοις πρὸ τοῦ νόμου ἐδόθησαν αἱ ἐπαγγελίαι τῷ
ἀβραὰμ πιστεύσαντι· ὁ νόμος οὐδὲ μὴ τῆς ἐπαγγελίας συνετέλεσε· χωρὶς οὖν
ἡ περιτομὴ πρὸς δικαιοσύνην ἀρκέσει:- σευηρ(ου)

Κληρονόμους τοῦ κόσμου τοὺς δικαίους φησίν· ὅτι τῶν ἀσεβῶν ἐκ μέσου γενο-
μένων· καὶ παραδοθέντων κολάσεσιν ἐν τῇ τῆς κρίσεως ἡμέρᾳ τοῖς ἁμαρτωλοῖς
... ἔχουσιν οἱ δίκαιοι. ἀνακαινισθέντων· καὶ αὐτοὶ ...
Τοῖς ... :-

ιδ ὅτι ἐλογίσθη: εἰ γὰρ ἐκ τοῦ καθ᾽ [illegible] τὸ ἐν ἀκροβυστίᾳ μᾶλ-
λον χάριν καὶ φησί· τῷ ἀβραὰμ ἐλογίσθη δικαιοσύνη διὰ πίστεως.
ἰδοὺ τοιγαροῦν ἐν περιτομῇ ὄντι τῷ ἀβραὰμ ἡ τοιαύτη ἐλογίσθη
δικαιοσύνη, ἢ ἀκροβυστίᾳ· [illegible] ἀκροβυστίᾳ· ὁρᾷς οὖν ὅτι μᾶλ-
λον [illegible] τὴν ἀκροβυστίαν χάριν ἔχει:

ιε ἀλλ᾽ ἐν ἀκροβυστίᾳ: εἰ οὖν ἐν ἀκροβυστίᾳ ὢν ἐδικαιώθη, ἄρα μᾶλλον ὁ [illegible] ἐστιν· ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν χάριν ἔχει ἢ ἐπὶ τῇ περιτομῇ.

ιδ Γὰρ ὅτι ἐλογίσθη τῷ ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην· πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι; ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ᾽ ιε ἐν ἀκροβυστίᾳ· ις καὶ σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς, σφραγῖδα τῆς δικαιοσύνης ιζ τῆς πίστεως τῆς ιη ἐν ἀκροβυστίᾳ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων·

ις καὶ σημεῖον ἔλαβεν: δοκοῦσαν ἀντίθεσιν [illegible] τοσοῦτον φησί μέγα ἡ περιτομὴ καὶ ταύτης χάρις οὐκ ἦν δικαιωθῆναι· ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ἐν ἀκροβυστίᾳ [illegible] κατὰ [illegible] δικαιωθείς· περιτομὴ ἐδόθη καὶ φησί· οὐ διὰ τὸ [illegible] περιετμήθη· ἢ διὰ τὸ σημεῖον· καὶ ἀπὸ δὲ [illegible] ἐπιφέρει αὐτὴν
περιτομή· τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ ὑπαρξάσης αὐτῷ δικαιοσύνης· σημεῖον
ἐν ἐκείνῳ καὶ σφραγῖδα εἶναι περιτομήν. οὐ δὲ ἐν αὐτῇ πρὸ τοῦ τὴν δικαιοσύνην
συντελέσασαν· ἀλλὰ μόνον τὸ τοιοῦτον δεδικαιῶσθαι σημαίνειν· τουτέστιν
ὅτι ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ ὢν ἠξιώθη τῆς δικαιοσύνης:

ιζ τῆς πίστεως τῆς ἐν ἀκροβυστίᾳ ὑπαρξάσης:

ιη εἰς τὸ εἶναι πατέρα: διὰ τί γὰρ φησὶν ἐδόθη ἡ περιτομή; ἵνα μὴ δόξῃ συντε-
λεῖν ἡ περιτομὴ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ· διὰ τί ἐδόθη πρὸ περιτομῆς, καθὸ
φησί μάλιστα ὡς τὸ εἶναι αὐτὸν σημεῖον· ἐπεὶ [illegible] γένηται πατὴρ τῶν
ἐν περιτομῇ· τῶν ὄντων ἐν ἀκροβυστίᾳ:

λα ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως· τοῖς χωριζομένοις [illegible] γενομένοις· ὁρᾷς πῶς [illegible] συν[illegible] τοῖς ἐθνικοῖς· καὶ πατέρα πάντων ποιεῖ πρῶτον τὸν ἀβραάμ·

Θεοδώρου. ὥσπερ [illegible] πάντων ἐστὶ ποιητὴς ὁ θεός· ζωοποιῶν τε καὶ κινῶν [illegible]· οὕτω καὶ τὸν ἀβραὰμ πάντων πατέρα κεχειροτόνηκεν· οὐχὶ ἰουδαίων μόνον· ἀλλὰ πάντων τῶν πιστευόντων·

λγ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως [illegible]· πρὸ προσώπου οὗ ἐπίστευσε θεοῦ·

λβ κατέναντι οὗ ἐπίστευσε· κατὰ γὰρ ἀντὶ τοῦ [illegible] ὁ θεὸς οὐκ [illegible] κὸς ἀλλὰ πάντων θεὸς οὗ καὶ ἀβραὰμ πατήρ· τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς νεκρούς·

λα ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως ἀβραάμ· ὅς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν· καθὼς γέγραπται ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε· λβ κατέναντι οὗ ἐπίστευσε θεοῦ· λγ τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς νεκροὺς καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα· λδ ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν· εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν· λε κατὰ τὸ εἰρημένον· οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου·

λγ τὸ μὲν τῆς ἀναστάσεως κατὰ [illegible] ἀλληγορίαν· πληροφορῶν καὶ εἰς τὸ προκείμενον· ὅτι πιστὸς [illegible] ὁ ἀβραὰμ τῷ θεῷ· ὅτι καὶ τοὺς νεκροὺς ζωοποιεῖ· διὰ τοῦτο [illegible] τὸ δοῦναι αὐτῷ σπέρμα [illegible] νενεκρωκότι· οἷα τοὺς νεκροὺς ζωοποιῶν καὶ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα· πολλῷ μᾶλλον δυνήσεται [illegible] διὰ τὸ γῆρας [illegible] δοῦναι σπέρμα·

λδ ὃς παρ' ἐλπίδα· ἀνθρωπίνην· παρ' ἐλπίδα αὐτοῖς [illegible] ἐπ' ἐλπίδι δὲ τοῦ θεοῦ [illegible] δυναμένοις· ἄλλως· ἐπ' ἐλπίδι τῇ τοῦ θεοῦ· πολλῶν ἐθνῶν· τὴν ἀνθρωπίνην·

λε τῶν κατὰ πίστιν καὶ εὐσέβειαν· [illegible] αὐτοῦ [illegible] σε· [illegible] δηλονότι ἰσαάκ· [illegible] καὶ [illegible] αὐτοῦ·

κδ ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως· Τῆς πίστεως [illegible]:

κε κεκένωται ἡ πίστις· Οὐκ ἔχομεν τοῦ νόμου [illegible] ἀντιμάχεται
ἀνωφελὲς [illegible] κληρονόμοι [illegible] τοῖς σπέρμασι [illegible]:-

κϛ καὶ κατήργηται· Ὡς οὐ χρείαν ἔχουσαι κατηργήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι· Τουτέστιν
ἀπρακτοῦσι τῷ νόμῳ· πῶς; εἰ γὰρ ἡ πίστις κατήργηται [illegible] αἱ ἐπαγγελίαι·
διὰ νόμου [illegible] καταργοῦνται αἱ ἐπαγγελίαι· εἰ γὰρ αὗται καταργηθῶσιν
οὔτε Ἀβραὰμ [illegible]:

ὁ γὰρ νόμος·

κζ Καὶ οὕτως φησὶν οὐ διὰ τοῦ νόμου [illegible] αἱ ἐπαγγελίαι [illegible] ὀργὴν κατεργάζεται [illegible] οὐδεὶς γὰρ ἴσχυσεν αὐτὸν πληρῶσαι [illegible] αἱ ἐπαγγελίαι [illegible] χάριτι θεοῦ [illegible] καὶ πληροῦνται αἱ ἐπαγγελίαι:-

ἵνα κατὰ χάριν:

κη Ἐν ᾗ χάρις θεοῦ, οὐκ ἔτι [illegible] αἱ ἐπαγγελίαι· ἀλλ᾽ [illegible] ὁ δικαιῶν χάριτι. Τίς ὁ κατακρίνων:

παντὶ τῷ σπέρματι·

κθ Τοῦ σπέρματος· παντὶ τῷ σπέρματι Ἀβραάμ:

λ οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου: λ ἐκ τοῦ νόμου ἐστὶ τουτέστι τοῖς ἐξ Ἰουδαίων [illegible] πιστεύειν μέλλοντας:-

σπέρματι αὐτοῦ. τὸ κλη-
ρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ
κόσμου. [κδ] ἀλλὰ διὰ δικαιο-
σύνης πίστεως. εἰ γὰρ οἱ ἐκ
νόμου κληρονόμοι, [κε] κεκέ-
νωται ἡ πίστις. [κϛ] καὶ κατήρ-
γηται ἡ ἐπαγγελία. [κζ] ὁ γὰρ
νόμος ὀργὴν κατεργάζε-
ται. οὗ γὰρ οὐκ ἔστι νόμος,
οὐδὲ παράβασις. διὰ
τοῦτο ἐκ πίστεως. [κη] ἵνα
κατὰ χάριν. εἰς τὸ εἶναι βε-
βαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παν-
τὶ [κθ] τῷ σπέρματι. [λ] οὐ τῷ ἐκ
τοῦ νόμου μόνον.

ε: + περὶ τῆς ἀποκειμένης ἐλπίδος +

μζ εἰς δικαιοσύνην: Ὁρᾷς ὅτι καὶ [illegible] ; μη δι' αὐτὸν μόνον: Ἐπειδὴ μὲν [illegible] ἐκεῖνος ἐδικαιώθη [illegible] τοῦ χάριν μόνου τοῦ πατριάρχου γέγραπται. ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς [illegible] ἀβραὰμ [illegible] ἐπίστευσεν [illegible] δικαιοσύνην [illegible] λογισθήσεται:–

διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν μόνον ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ. ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς· οἷς μέλλει λογίζεσθαι· τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν· ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν. καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν. δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως· εἰρήνην ἔχωμεν πρὸς τὸν θεὸν· διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

με ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν· Ἐ[illegible] τοῦτο [illegible] οὐ διὰ τοὺς ἁμαρτίας ἀπέθανεν· [illegible] ὡς [illegible] οὐδὲ [illegible] ἀλλὰ διὰ τὴν ἁμαρτίας ἡμῶν [illegible]:–

μς διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν· Ἵνα [illegible] δικαιοσύνη [illegible] ἁμαρτίαι [illegible] μετὰ τὰς ἁμαρτίας [illegible] καὶ χρεία [illegible] ἀλλὰ [illegible] δικαιοσύνη [illegible]

μζ εἰρήνην ἔχωμεν·

Πῶς [illegible] ἁμαρτίαν πολεμεῖσθαι: μη διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν· Ἐπειδὴ [illegible] ἁμαρτιῶν [illegible]

λϛ Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει. Π[illegible] καὶ ἀδύναμα [illegible] τὴν π[illegible]
[illegible] παρασκευάζει τ' ἀλλους πρὸς ἐνθύμησιν [illegible]
[illegible] ὅτι πρὸς οὐδὲν [illegible] παρὰ [illegible] δύνατο· ἀλλ'
[illegible] προελθεῖν [illegible] παιδοποιίας [illegible]
[illegible] ἤδη [illegible] τοσοῦτον [illegible] τὸ σῶμα νεκρὸν
[illegible] μήτρας σάρρας·

Καὶ ἀδύναμον ὁμ[illegible]
πρὸς παιδοποιίαν·

ἙΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΣ ΠΟΥ Υ[illegible]

λζ Καὶ [illegible] ἑκατονταέτης
που· οὐχ [illegible]
[illegible]
[illegible]

ΤΗΝ ἘΠΑΓΓΕΛΙΑΝ·

λη Οὐχ [illegible]
[illegible] ἀλλ' [illegible]

ΟΥ ΔΙΕΚΡΙΘ[illegible]·

λθ Οὐκ [illegible]
[illegible] διεκρίθη [illegible]
[illegible] τουτέστιν οὐδὲ
[illegible]
[illegible]

ἈΛΛ' ἘΝΕΔΥΝΑΜΩΘ[illegible]

μ Εἰ [illegible]
[illegible]
[illegible] τύχ' [illegible]

μα ΔΟΥΣ ΔΟΞΑΝ. Πῶς ἐνεδυναμώθη· [illegible]
τουτέστιν [illegible] ἀλλὰ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]·

καὶ πληροφορη[θείς]·

Οὐκ [illegible] ἀλλὰ [illegible] πληροφορηθείς·

λϛ
Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει
οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶ-
μα ἤδη νενεκρωμένον·
λζ
ἑκατονταέτης που ὑπάρ-
χων· καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς
μήτρας σάρρας· λη εἰς δὲ τὴν
ἐπαγγελίαν τοῦ θῦ· λθ οὐ διε-
κρίθη τῇ ἀπιστίᾳ· ἀλλ' μ ἐνε-
δυναμώθη τῇ πίστει· μα δοὺς
δόξαν τῷ θεῷ· μβ καὶ πλη-
ροφορηθεὶς· ὅτι ὃ ἐπήγγελται
δυνατός ἐστι καὶ ποι-
ῆσαι·

νβ Ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα. Ἀκακίου. Ἐπειδὴ ... οὐδὲ ἐλπίζουσι μάτην· οἱ ... ἀδίκως πάσχοντες ... φασὶ· τοῦτο καὶ νομίζει·· ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ·

νγ Καὶ πόθεν ἡμῖν, φησὶν, δῆλον ὅτι ἐκείνου δόσις ἡμῖν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ· πνεῦμα ἔδωκεν· τὸ πνεῦμα, φησὶν, ὃ παρέσχεν μὲν ἀγάπης ...

νβ

Ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα· ἡ
δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύνει·
νγ ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχυ-
ται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν
διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος
ἡμῖν· νδ ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν
νε ἀσθενῶν· νς κατὰ καιρὸν ὑπὲρ
ἀσεβῶν ἀπέθανεν· μόλις
γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀπο-
θανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀ-
γαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ
ἀποθανεῖν· νζ συνίστησι δὲ
τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς
ἡμᾶς ὁ θεός· ὅτι ἔτι

ης κι ἀπηκόθη ἡμῖν ... φοίτησιν ἡμῶν· οὐχ ἡ μεῖς οἰκείοις κατορθώμασιν ... μετὰ τὴν χάριν τοῦ πνεύματος:

ἄλλως.

Καλῶς τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ ἡ δόσις τοῦ πνεύματος ἐπιδείκνυσιν· οἷον δανειστὴς δέδωκεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν· μονονουχὶ ἐν προοιμίοις τοῦ προσκυνητοῦ τῆς προσόδου πνεύματος· καὶ μηδὲ οἰκεῖον ἐλπίδα ... καὶ καταλειπτικήν:

Ἔτι γὰρ Χριστός.

νδ Εἰ πνεῦμα ἅγιον ὑπὲρ τοῦ δοθῆναι μέγα ... τοῦ θεοῦ:

ἀσθενῶν.

νε Τὰ αὐτὰ ... τοῦ ἁγίου πνεύματος δέδωκεν ...

... μυστικὴ θανάτου τοῦ Χριστοῦ ... φησὶν, ὑπὲρ ... ἐδὲ οὐκ ἄν τις ... ἀποθανεῖν· σκόπει μοι ... ὅτι ... τῇ ἁμαρτίᾳ:: κατὰ καιρόν:

νς Τουτέστι κατὰ τὸν καιρὸν καὶ προσήκοντα καιρὸν καὶ χρόνον:

νζ συνίστησι. Βεβαιοῖ· δείκνυσιν:

μθ Καὶ τὴν προσαγωγήν: Δι' αὐτοῦ καὶ προσήχθημεν [illegible]
ὅταν [illegible] αὐτοῦ· πολλῷ μᾶλλον [illegible]
[illegible] χάριτι Χριστοῦ: τῇ πίστει:

ιζ Θ [illegible] Χριστοῦ [illegible]
οὐδὲν [illegible]

Εἰς τὴν χάριν·

Τοῦ καταξιωθῆναι τοῦ θεοῦ [illegible] τὸ προσαχθῆναι αὐτῷ [illegible] τὸ μαρτύριον [illegible] [illegible] χαρισθῆναι [illegible] [illegible]

Οὐ μόνον δέ·

να Οὐ μόνον [illegible] τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς μέλλουσιν ἀγαθοῖς καυχώμεθα [illegible] ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς [illegible] θλίψεσιν [illegible] ὅτι [illegible] ὑπομονὴ [illegible] θλίψεις [illegible]

μθ Δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην· ἐν ᾗ ἑστήκαμεν· καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ θεοῦ· να οὐ μόνον δέ· ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν· εἰδότες ὅτι ἡ θλῖψις ὑπομονὴν κατεργάζεται· ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμήν·

[illegible] ὑπομονῆς τὸ κέρδος [illegible]
τὸ ὄφελος· ἐλπίδα [illegible]
ταύτῃ· οὐ καταισχυνθήσεται [illegible]
ἀλλὰ τέλος [illegible]
καυχᾶσθαι· ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς προσδοκωμένοις [illegible]
καυχώμεθα· τοῦτο [illegible]
[illegible] καιρὸν [illegible]
μόνον παρασκευάζει·

ζ´ † περὶ εἰσαγωγῆς τοῦ πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν ἀν(θρώπ)ου Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ ἀντὶ τοῦ πεσόντος ἐξ ἀρχῆς γηγενοῦς ἀδάμ:

ξγ´ Διὰ τοῦτο: Κατασκευάσας ἄνω πολλαχόθεν τὸ δεῖν δικαιωθῆναι ἡμᾶς, τίθησιν ἐκ τούτων καὶ τῷ θανάτῳ τοῦ υἱοῦ· μένων ἐκ τοῦ λόγου αὐτὸ κατασκευάζει· ὅτι δὴ καὶ εὔλογον ἦν· τοῖς δὲ ταύτῃ ἁμαρτωλοῖς καὶ θνητοῖς γενομένοις· ἐπεὶ γὰρ ἐκλώσαμεν ἐν τούτῳ παραδείγματι· διὰ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου τὸ μὲν δικαιωθῆναι θῆναι δικαίως ἅπαντας καὶ ἀποθανεῖν ἅπαντας ::

ξγ´ Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι᾽ ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν· καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος· καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν· ἐφ᾽ ᾧ πάντες ἥμαρτον·

ξδ´ Εἰς πάντας ἀνθρώπους· Ἐ[illegible] ἀδάμ· δι᾽ ὃν ἀδάμ· καὶ [illegible] καὶ οἱ ἄλλοι::

Ἐφ᾽ ᾧ πάντες: οἰκ(ουμενίου)

ξε´ Ἵνα μὴ τῆς ἀδικίας ἁμαρτάνῃ τῷ θεῷ· ὅτι τοῦ ἀδὰμ παίσαντος καὶ ἡμᾶς ἀποθνῄσκομεν· ἐπ[illegible] ἐφ᾽ ᾧ πάντες ἥμαρτον· ὥσπερ ἐκεῖνος· ἢ οὕτως· αὐτὸς μὲν τὴν ἀρχὴν παρέσχεν καὶ τὴν αἰτίαν· ἡ παρακολουθήσαμεν δὲ καὶ αὐτοί· οὐ γὰρ διὰ τὴν τοῦ προπάτορος ἁμαρτίαν μόνον· ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν οἰκείαν τοῦτο γέγονεν· ἀλλ᾽ [illegible] ἕκαστος δέχεται τοῦ θανάτου τὸν ὅρον:

νη πολλῷ οὖν: Εἰ χριστὸς οὐ περὶ δικαίων ἀλλ' ἁμαρτωλῶν [illegible]
καὶ χρεωστοῦντας [illegible] τοσοῦτον καὶ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. πόσῳ μᾶλ-
λον νῦν οὐ περὶ [illegible] ὅτε οὐ ἁμαρτωλοὺς [illegible]
καὶ δικαιωθέντας τῷ αἵματι χριστοῦ· οὔτε [illegible] θανάτου [illegible]
[illegible] αὐτοῦ· ἀπὸ τῆς ὀργῆς:

νθ Τί ὡς μέλλουσιν κο-
λάζεσθαι:

ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ:

ξ Οὐκ ἔτι γὰρ [illegible] χρεω-
στοῦντας [illegible]
[illegible] ἀπο-
ἀλλὰ [illegible]
[illegible] οὐ [illegible]
[illegible]:

οὐ μόνον δέ:

ξα Ἵνα μὴ [illegible] καὶ
[illegible]
ὅτι τοσοῦτον [illegible]
[illegible] ὡς χρε-
[illegible] καὶ τοῦ
θανάτου τοῦ υἱοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible] οὐ μόνον δὲ
[illegible]
καυχᾶσθαι [illegible]
[illegible]
μεθα [illegible]
μεν [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] ὅτι καὶ [illegible]
[illegible] ὑπὸ θεοῦ· οὐκ [illegible]
καυχᾶσθαι ἐν τῷ θεῷ προσήκει: τὴν καταλλαγήν:

ξβ Τί [illegible] καὶ τὸ διαλλαγῆναι [illegible] πρὸ
τοῦ θεοῦ:

ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν
χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν·
νη πολλῷ οὖν μᾶλλον δικαιω-
θέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι
αὐτοῦ σωθησόμεθα δι'
νθ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. εἰ γὰρ ἐ-
χθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν
τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· πολλῷ μᾶλ-
λον καταλλαγέντες σωθησό-
ξ μεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ. [end of line mark, not read]
ξα οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυ-
χώμενοι ἐν τῷ θεῷ διὰ τοῦ
κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· δι' οὗ νῦν τὴν
ξβ καταλλαγὴν ἐλάβομεν:

ξζ ἀλλ᾽ ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος. Εἴρηται μὲν ... καὶ τὴν ἀδὰμ παραβάσει:

ξη μέχρι μωϋσέως· Μωσέα δὲ ... πᾶσαν τὴν παλαιὰν ... ἐκεῖ ...

[illegible] ... ἄχρι ... χριστοῦ χρόνου ... [illegible]

[illegible] ... ἄχρι τῆς παλαιᾶς διαθήκης ... [illegible]

[illegible] ... χάριτι χριστοῦ ... [illegible] ... μὴ ἁμαρ-

τήσαντας ... τοῦ ... πρὸ

τοῦ νόμου ... οἰκονομ

ἀλλ᾽ ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ ἀδὰμ μέχρι ξη μωϋσέως· καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως ἀδὰμ ξθ ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος.

Οὐκέτι ... πρὸ τοῦ νόμου ... [illegible]

[illegible]

ξθ Ὁ ... [illegible] ...

[illegible] ... Πῶς ἐστι τύπος τοῦ χριστοῦ ὁ ἀδάμ· ὅτι ὥσπερ ἐκεῖνος τοῖς ἐξ αὐτοῦ καίτοι μὴ φαγοῦσιν ... γέγονεν αἴτιος τοῦ θανάτου τοῦ διὰ τὴν βρῶσιν ... οὕτως καὶ ὁ χριστὸς τοῖς ἐξ αὐτοῦ καίτοι οὐ δικαιοπραγήσασιν ... γέγονε πρόξενος δικαιοσύνης:-

ξς ἄχρι γὰρ νόμου· θ(εο)δ(ωρήτου) δ(ὲ) ἔχ(ει) καὶ ὁ οὕτως· οὐ τοσοῦτο διὰ τ(ὴν) ἁμαρτί(αν) [illegible]
ἀποθνήσκουσι· ὅσον διὰ τ(ὴν) ἀδὰμ χάριν τοῦ [illegible] παρ(α)βεβηκότ(ος)
ὃς κ(α)τ(ὰ) παρ(α)κο(ὴν) [illegible]· ἡμῖν δ(ὲ) [illegible] ἁμαρτί(α)· πλ(ὴν)
οὐκ ἐλλογί[ζε]ται αὐτοῖς· διὰ τὸ μὴ [illegible] τ(ὴν) ἁμαρ-
τίαν· [illegible] ἁμαρτί(αν)· ἀποθνήσκουσι [illegible] ποτε
[illegible] δῆλον ὅτι διὰ
τ(ὴν) τ(οῦ) ἀδὰμ κ(α)τ(ά)κρισιν·

·οἰκ(ουμενίου)· θ(εο)δ(ωρήτου)· Ὁ γὰρ τ(ὴν) [illegible]
[illegible]
[illegible] ἀδικ[ήσ]α[ς]· δ(ι') ἄλλον [illegible]
ἀποθνήσκοντ(ες)· [illegible]
[illegible] κόσμῳ [illegible]
ἐλογί[ζε]το· [illegible]
[illegible] διὰ τ(ὴν) ἀδὰμ [illegible]
καὶ διὰ τ(ὴν) ἁμαρτ[ίαν] [illegible]
ἀποθνήσκομεν [illegible]

ξς ἄχρι γὰρ νόμου· ἁμαρτία
ἦν ἐν κόσμῳ· ἁμαρτία
δὲ οὐκ ἐλλογεῖται· μὴ
ὄντος νόμου·

ἀνω(νύμου) Ἐ[ὰ]ν νόμον [illegible]
[illegible]
τ(ὴν) παρ(ά)β(α)σιν [illegible]
[illegible] περιτεμν[illegible]
[illegible] ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία [illegible]
[illegible]
[illegible] ἁμαρτ[illegible]
[illegible] ἁμαρτί(αν) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἁμαρτί(αν)·
[illegible]
[illegible] ἁμαρτία [illegible]
Τὸ ἄχρις οὗ τοιοῦτον ἐστ(ὶν)· ἀλλ' [illegible]
[illegible] ἡ ἁμαρτί(α) [illegible] τοῦ νόμου [illegible] οὐκ [illegible] παρ(ά)β(α)σις +

31

ξζ ἀλλ᾽ ἐβασίλευσε — Ἑρμηνεία· καὶ τὴν ἀδὰμ παράβασιν:

ξη μέχρι μωϋσέως. — Μωσέα δὲ πᾶσαν τὴν παλαιὰν φασὶν ἐκεῖ ... ἀπὸ τοῦ ἀδὰμ ... τουτέστιν ἄχρι τῆς ἐπιδημίας χριστοῦ χρόνον ... ὅτι ἄχρι τῆς παλαιᾶς διαθήκης· ἐπεκράτησεν ὁ θάνατος· μὴ ... χάριτι χριστοῦ ... τῷ ὁμοιώματι τῆς θυμοῦ· μὴ ἁμαρτήσαντας τοῦ ... τὸν πρὸ τοῦ νόμου:

ξζ ἀλλ᾽ ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ ἀδὰμ μέχρι μωϋσέως· καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως ἀδάμ·

ξη ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος·

Οἰκουμενίου

Οὐκ ἔπη δὲ ὅτι οἱ πρὸ τοῦ νόμου οὐχ ἡμάρτανον· ἀλλ᾽ ἐκεῖνοι τοῖς πρὸ νόμου ἀλλ᾽ ... ἁμαρτίαι ... Καὶ ὁ μὴ ... οὐκ ἔλεγε ... αὐτοῖς διὰ τὸ μὴ ... μόνον τὴν ἁμαρτίαν ... παράβασιν ... προστομίαν ... οὐκ ἐλλογεῖται ...

[illegible] ... καίτοι ἁμαρτίαν ... [illegible] ... ἀλλ᾽ ἕτεροι ...

Ε ... ἁμαρτήσασι ... τοῖς ὅμοιοις ... [illegible] ... οὕτως ... [illegible] ... ὅς ἐστι τύπος ...

ξθ Ο ... [illegible] ... ἔρχεσθαι· τουτέστι ... ἀπεθνήσκομεν· οὕτως ... καὶ ἀναστησόμεθα· ... σημειωτέον. — ἄλλως· Πῶς δὲ τύπος τοῦ χριστοῦ ὁ ἀδάμ· ὅτι ὥσπερ ἐκεῖνος τοῖς ἐξ αὐτοῦ, καίτοι μὴ φαγοῦσιν ἀπὸ τοῦ ξύλου γέγονεν αἴτιος θανάτου τοῦ διὰ τὴν βρῶσιν εἰσαχθέντος· οὕτως καὶ ὁ χριστὸς τοῖς ἐξ αὐτοῦ, καίτοι γε οὐ δικαιοπραγήσασι, γέγονε πρόξενος δικαιοσύνης:

χρ(υσοστόμου) ἄχρι γὰρ νόμου· Θεοδ(ώρου) καὶ ὁ· οὕτως οὖν διὰ τῆς ἁμαρτίας ἡμεῖς ἀ-
ποθνήσκομεν. ὅσον δι' αὐτοῦ Ἀδὰμ χώραν τοῖς ἁμαρτ(ήμα)τ(α) παραδοχήκοτ(ος)
ὑπ(ὸ) τ(οῦ) παραινοῦ(ντος)· καὶ φ(ησὶν) ἡμεῖς ἐν τ(οῖ)ς ἁμαρτ(ίαις) κ(αὶ) πρὸ τοῦ νόμου ἡ ἁμαρτία. πλὴν
οὐκ ἐλογίζετο αὐτοῖς· διὰ τὸ μὴ [illegible] τὰ παραβαίνοντ(ας) τ(ὴν) ἁμαρ-
τίαν· μὴ λογίζομένου δ(ὲ) τ(ῆς) ἁμαρτ(ίας)· ἀποθνήσκοιεν [illegible]
[illegible] πρόδηλον ὅτι διὰ
τ(ὴν) τοῦ Ἀδὰμ κατάκρισιν:

ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία
ἦν ἐν κόσμῳ· ἁμαρτία
δὲ οὐκ ἐλλογεῖται· μὴ
ὄντος νόμου:

οἰκ(ουμενίου) Ὅρα τ(ὴν) τοῦ ἀσφαλῶς ἁμαρτ(ημά)των ἀπ-
ὸ Χ(ριστοῦ)· [illegible] δὲ [illegible]
[illegible] ἀδικ[illegible]· δ(ιὰ) ἄλλον ἀ-
ποθνήσκομεν· ἕως [illegible]
[illegible] ἦν ἐν κόσμῳ· [illegible]
ἐλογίζετο· τοιγαροῦν
[illegible] διὰ τ(ὸν) Ἀδὰμ [illegible]
καὶ διὰ τ(ὴν) ἁμαρτίαν [illegible]
ποθνήσκομεν:
ἄλ(λος)· Ἐγ(ὼ) νόμον μὴ ἔχων ἁμαρτίαν
[illegible]
τ(ὸν) παραβάτ[illegible] τ(οῦ) νόμου [illegible]
[illegible] περιτέμνεσθαι [illegible]
ἀπ' ἀρχῆς [illegible] ἁμαρτία [illegible]
[illegible]
ρίαν· καὶ [illegible] καὶ μαρτυρ[illegible]
[illegible] τῆς ἁμαρτίας [illegible]
[illegible]
φυσικ[illegible]
ὑπάρχει· [illegible]
μὴ φαίνεσθαι [illegible]
τοῦτο δὲ [illegible] καθόλου [illegible]
τ(ῶν) [illegible] ἁμαρτ[illegible]
Τὸ ἄχρι ἐς οὗ τοῖς [illegible] ἀλλ' [illegible]
τη· ἡ ἁμαρτία [illegible] τοῦ νόμου [illegible] οὐκ [illegible]

οβ πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις. Οὐ μόνον φησὶν ἡ χάρις τοῦ πρ(ός). ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦ υἱοῦ· τοῦτο δὲ κατασκευάζει [illegible] τοῦ θανάτου· ὅτι φησὶν χάρις πρὸς καὶ υἱοῦ· [illegible]

ογ καὶ οὐχ ὡς δι' ἑνός. Καὶ οὐχ ὡς περὶ ἁμαρτίας φησὶ τοῦ Ἀδάμ, οὕτως ἡ δωρεὰ τοῦ θεοῦ· ἀλλ' ἡ δωρεὰ [illegible] τὸ μὲν γὰρ κρίμα τοῦ [illegible] κατάκριμα· ἐκ τοῦ ἑνὸς τοῦ Ἀδὰμ [illegible] τὸ δὲ χάρισμα καὶ ἡ δωρεὰ τοῦ θεοῦ τοσοῦτον ὑπερίσχυσεν, ὥστε καὶ αὐτὴν τὴν τοῦ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν ἐξαλεῖψαι· καὶ οὐ μόνον ἐκείνην, ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἁμαρτήματα τῶν ἀνθρώπων· ὥστε μὴ τὴν ἁμαρτίαν ἐκείνην μόνον, ἀλλὰ καὶ [illegible] [illegible] [illegible]

οβ
πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ
θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι
τῇ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ
εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσ-
σευσεν. ογ καὶ οὐχ ὡς δι' ἑ-
νὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δώ-
ρημα· τὸ μὲν γὰρ κρί-
μα ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκρι-
μα· τὸ δὲ χάρισμα ἐκ
πολλῶν παραπτωμά-
των εἰς δικαίωμα. οδ εἰ γὰρ
τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώ-
ματι ὁ θάνατος ἐβασί-
λευσεν διὰ τοῦ ἑνός.

δι' ἑνός. Ἡ σύνταξις·
Καὶ οὐχ οὕτως φησὶ τὸ δώρη-
μα ὡς δι' ἑνὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἁμαρτήσαντος πα-
ραναστάσης ἁμαρτίας·
ἀλλ' ἡ δωρεὰ φησὶ πολ-
λῷ μᾶλλον.

εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς π(αραπτώ)μα(τι)

οδ Πάλιν τὸ αὐτὸ κατασκευάζει [illegible] φησί· [illegible] τῷ παραπτώματι τοῦ Ἀδὰμ διὰ τὸ [illegible] ὁ θάνατος ἐβασίλευσε, πολλῷ μᾶλλον [illegible] χάριν [illegible] δωρεὰν [illegible] δικαιοσύνης [illegible] [illegible]

ο΄ ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτω(μα)· Θέλει λέγειν, οὐχ οὕτως ἴσχυσε τὸ παράπτωμα ὡς τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ· ὥστε οὐ τοσοῦτον ἴσχυσε τὸ παρά- οβ
πτωμα τοῦ Ἀδάμ, ὅσον τὸ χάρισμα [illegible] καὶ τοῖς ἀνθρώποις [illegible]· καὶ κατὰ τοσοῦτον ἥττωμένο(ν)
τὸ παράπτωμα τοῦ Ἀδάμ καὶ τοῖς ἀνθρώποις [illegible]· καὶ τοῖς μὴ ἁμαρτήσασι τὸν θάνατον ο΄
τῷ χαρίσματι τοῦ θεοῦ· ὥσπερ καὶ τοῖς μὴ ἁμαρτήσασι τοῦ θεοῦ· καὶ τοῖς μὴ
πταίσασι· πῶς οὐ μᾶλλον ὑπερίσχυσε τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ· καὶ τοῖς μὴ
[illegible] ζωοποιῆσαι [illegible]· οὕτως τὸ χάρισμα
κατορθώσαντα ζωοποιῆσαι.

οα Βούλεται δὲ λέγειν ὅτι εἰ ἐνεργήσασα ἡ τοῦ Χριστοῦ χάρις ὑπὲρ ἐνήργησεν ἡ τοῦ Ἀδάμ παράπτωσις· πῶς τοῦτο. καὶ ἰσχυρότερον τοῦ ἴσα ἐνεργήσαντος τὴν χάριν, ἐνεργήσαντος ὥσπερ ἐκεῖνος, ἡ τοῦ Χριστοῦ χάρις [illegible] πρὸς [illegible]

ο̄ ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτω(ς) καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον

καὶ τὴν ἀνάστασιν· [illegible] καὶ [illegible] τοῦ Ἀδάμ [illegible]
γ
οικ
ζ Καὶ οὐχ ὡς δι' ἑνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δώρημα [illegible]
τοῦ θεοῦ· καὶ οὐκ [illegible] τοῦτο [illegible]
καὶ διάφορος [illegible] τοῦ θανάτου· ἀλλ' [illegible]
καὶ τὴν [illegible]
[illegible]
συνεργ[illegible]
ἴσχυσεν· οὕτως [illegible]
[illegible] τοῦ θεοῦ χάρις καὶ [illegible] συν[illegible]
[illegible] ἀφίκετο· καὶ τοῦτο δηλοῖ τὸ τὴν χάριν [illegible]
μὴ μόνον [illegible] τοῖς [illegible]
[illegible] συνεισφέρειν, ἀλλὰ [illegible]
δαίοις καὶ ἐλλείμμασι· [illegible]
ἀφῆκε συμμαχίας τοῦ [illegible] καὶ τῆς [illegible]
τὸ ἰσχῦσαι συνεργίας.

οζ διὰ τῆς ὑπακοῆς γὰρ τοῦ ἑνὸς Χριστοῦ γενομένου τῷ πατρὶ μέχρι θανάτου·
οη θανάτου δὲ σταυροῦ:· ΝΟΜΟΣ ΔΕ Καθαιρεῖ τοῦ νόμου
τὴν δόξαν· πρὸς Ἰουδαίους γὰρ αὐτῷ ὁ λόγος ἦν· καὶ φησίν·
οὐ μόνον οὐδὲν ὠφέλησεν ὁ νόμος· ἀλλὰ καὶ ηὔξησε τὰς
ἁμαρτίας ἐκ τοῦ παραινέσθαι· τὸ δὲ ἵνα οὐκ αἰτιο-
λογικῶς κεῖται· ἀλλὰ τὸ ἀποβὰν δηλοῖ· οὐ γὰρ διὰ τοῦτο
ἐδόθη ἵνα πλεονάσῃ τὴν ἁμαρτίαν ἀπαγορεύων· ἀλλ᾽ ἐδόθη μὲν

οζ
οὕτως καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί.
οη νόμος δὲ παρεισῆλθεν
οθ ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία:·

ἵνα κωλύσῃ τὰ πάθη καὶ παιδεύσῃ· μὴ φυλαχθεὶς δὲ ηὔξησε τὴν ἁμαρτίαν· οὐ παρὰ τὴν οἰκείαν φύσιν αὐξήσας· ἀλλὰ παρὰ τὴν τῶν μὴ φυλαξάντων αὐτὸν ῥαθυμίαν καὶ παρανομίας. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ.
Ἔοικε τοῦτο τῇ προσηγορίᾳ· ὁ νόμος τῶν παραινέσεων χάριν

προσετέθη· τὸ γὰρ ἵνα καὶ ἐνταῦθα τοῖς ἰδιώμασι τῆς γραφῆς κεῖται· ση-
μαίνει γὰρ τὸ ἀκόλουθον· τοῖς γὰρ μετὰ τὸν Ἀδὰμ ἐφ᾽ ἧ κατὰ πᾶ-
σι μᾶλλον καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀπὸ Ἀδὰμ νόμου δοθέντος ἐπλεόνα-
σε τὸ παράπτωμα· ὅσῳ γὰρ τὰ παραγγέλματα πλείω, το-
σοῦτον παραβαινόμενα αὔξει τὰ πταίσματα:·
ΠΑΡΕΙΣΗΛΘΕ: Τὸ πρόσκαιρον αὐτοῦ δηλοῖ ἡμῖν·
οθ ἹΝΑ ΠΛΕΟΝΑΣῌ: Πολλάκις γὰρ δοκεῖ ἐν τῷ λόγῳ παραινεθὲν ἐπλεόνασε·
π ΟΥ ΔΕ ἘΠΛΕΟΝ: Μ... ἐφ᾽ οὗ καθ᾽ ὅ φησιν ὅτι ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία·
γὰρ τῇ τῶν ἀνθρώπων παρανομίᾳ· τοσοῦτον ἡ φιλανθρωπία ἐχρήσατο· ἀπορ-
ῶν γὰρ τοῖς ἀπόροις μηχανᾶται ὁ θεός· οὐ γὰρ τοσοῦτον ἡ χάρις ἠλάττωται
... ἥσσων γενομένη· κἂν πλεῖσ-
... μᾶλλον ὑπερέβαλε· οὐκοῦν ἐκ τοῦ πλεονασμοῦ τῆς ἁμαρτίας· οὐχὶ
κόλασις ἐπλεόνασεν· ἀλλ᾽ ἡ σωτηρία ὑπερπερισσευομένη:·

οε οἱ τὴν περισσείαν τ(ῆς) χ(άριτος)· Περισσείαν φ(ησὶ) τὴν δωρεὰν λέγει· τοῦ παρὰ τὸ ἐν ζωῇ βασιλεύσει· ὅσῳ καὶ ἡ χάρις τοῦ δὲ κατακρίματος παρὰ τὸ [illegible] ἐδόθη· ἀλλὰ ἐκ περισσείας οὐ φθάνομεν οὐδὲ μεμετρημένον ἐδόθη ἡ χάρις τοῦ θ(εο)ῦ· ζῆμεν

ἄλλως· Οὐ μόνον γὰρ [illegible] ἐδόθη [illegible] ἀφαιρεθῆναι· ἀλλ' ἵνα καὶ ἡ ἁμαρτία ἀφαιρεθῇ· καὶ ἡ κόλασις συναφαιρεθῇ· καὶ κληρονόμοι προσ- υἱοὶ γενώμεθα· καὶ συγκληρονόμοι Χ(ριστο)ῦ· καὶ σύσσωμοι τοῦ υἱοῦ· καὶ ἄλλα μυρία ἀγαθά· ταῦτα τοῦ φ(ησὶ)ν οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος λαμβάνοντες·· ἄλλως·

Πάντα τὰ αὐτ(οῦ) ἐπαγγέλεται [illegible] ὅτι [illegible] παράδοξον [illegible] τοῦ [illegible] Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ ζωὴν καὶ δωρεὰν καὶ κατορθώματι· [illegible] τὸ [illegible] ἀνθρώπων [illegible] αὐτοῦ κατακρίνας· ὥσπερ γὰρ [illegible] παρὰ [illegible] ἁμαρτ[illegible] ος ἁμαρτωλοὶ κ(ατεστάθησαν) [illegible] ·· ἄλλ(ως)

οε πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· ἄρα οὖν ὡς δι' ἑνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτως καὶ δι' ἑνὸς δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς· ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ος ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί,

Ἡ διὰ τὸ [illegible] τοῖς τοῦ θ(εο)ῦ [illegible] τὴν τοῦ προσώπου [illegible] ἁμαρτίαν· παρὰ τὸ κατάκριμα [illegible] διδάσκων [illegible] αἰτίαν·

ἡ ἁμαρτωλοί· Ἀντὶ τοῦ ὑπόδικοι τῷ θανάτῳ καὶ τῇ κολάσει·

πθ ἢ ἀγνοεῖτε: Ἐπιστρεπτικῶς μὲν κέχρηται ῥήμασι [illegible] τοῖς ἀποθανοῦσι τῇ ἁμαρτίᾳ· καὶ φησί· ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι εἰς χ(ριστὸ)ν βαπτισθέντες ἐβαπτίσθημεν· εἰς τοῦτο βεβαπτίσμεθα· εἰς τὸ καὶ αὐτοὶ ἀποθανεῖν· θάνατον γὰρ μιμεῖται τὸ βάπτισμα· τοῦτο χ(ριστὸ)ς ἔδειξεν τὸ [illegible] θάνατον αὐτοῦ βεβαπτισμένοι· εἰ γὰρ καὶ μιμήσομαι [illegible] εἰς τὸν θάνατον τοῦ βαπτίσματος· ἁμαρτήσομεν τοι::

ϟ Διὰ τῆς δόξης· Πιθανῶς ποιεῖται τὴν ἀνάστασιν διὰ τῆς δόξης τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς· καὶ δέον τὸν π(ατέ)ρα χ(ριστο)ῦ ἐγηγερκέναι· μὴ ποιοῖς γὰρ [illegible]

πθ
ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβα-
πτίσθημεν εἰς χ(ριστὸ)ν ἰ(ησοῦ)ν· εἰς
τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβα-
πτίσθημεν· συνετάφημεν
οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτί-
σματος εἰς τὸν θάνατον·
ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη χ(ριστὸ)ς
ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δό-
ξης τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς· οὕτως καὶ
ἡμεῖς ἐν καινότητι ζω-
ῆς περιπατήσωμεν·
εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν

Θεοδωρίτου·
Δόξαν τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς τὴν θεότητα καλεῖ τοῦ χ(ριστο)ῦ [illegible] [illegible] ἵνα ὁ θ(εὸ)ς τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ ὁ π(ατ)ὴρ τῆς δόξης::

ϟα Οὕτως καὶ ἡμεῖς· Ἀκόλουθον ἦν εἰπεῖν· οὕτω καὶ ἡμεῖς ἀναστησόμεθα· ἀλλ' ἀφεὶς τοῦτο, ἕτερον εἶπεν ἀντὶ τῆς ἀναστάσεως τὴν διὰ χρηστῆς πολιτείας·

ϟβ Ἐν καινότητι· Ὥσπερ ἐκεῖνος ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐ κατὰ τὸν πρότερον· οὕτω νεκροῦται μὲν ἡ ἁμαρτία· ἀνίσταται δὲ καὶ ὁ σαρκικὸς ἄνθρωπος εἰς ἀρετήν· καὶ ἀρετῶν ζῇ· τουτέστι καινότητι ζωῆς::

ϟγ Ὁμοιότητα δὲ ζωῆς καλεῖ χάριν· ὡς ἐν τῷ ἀπ(οστόλ)ῳ καὶ τοῦ χ(ριστο)ῦ· καὶ φησί· ὅσοι σύμφυτοι τοῦ ὁμοιώματι γεγόναμεν τοῦ θανάτου· σύμφυτοι ὄντες καὶ ἀναστάσεως τοῦ [illegible] ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ [illegible] τὴν μέλλουσαν τοῦ κόσμου· οὕτω καὶ τὸ [illegible] ταφέντι τῷ βαπτίσματι· ἐφ' ᾧ ἐστιν δικαιοσύνη παντός::

Ζ: ε/π τῆς ὀφειλομένης ἐπὶ τῇ πίστει πράξεως ἀγαθῆς:—

πα ὑπερεπερίσσευσε. Οὐ γὰρ μόνον τῶν ἁμαρτημάτων ἀπήλλαξεν, ἀλλὰ καὶ μυρία ἔδωκεν ἀγαθά::

πβ ὥσπερ ἐβασίλευσε. Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἐν ταῖς ψυχαῖς μὲν· ὁ δὲ θάνατος ἐν τοῖς σώμασι ... καὶ μὴ τῷ θανάτῳ διὰ τοῦ θανάτου::

πγ οὕτως καὶ ἡ χάρις. Χαρισμένη ἡμῖν ... καὶ δικαιοσύνη μετὰ ... ἁμαρτίας καὶ θανάτου· ὁ μὲν αἴτιος ... ριουσίας ... οὕτ...

πδ ... διὰ τίνος οὗ ... μόνον ... δικαιοσύνης. τί οὖν ἐροῦμεν

πε Τί οὖν φησὶ διὰ τὸ ... ἀκολουθεῖ ... ἁμαρτήματα καὶ ... ποιεῖν:

ἐπιμένομεν.

πς Ἐπειδὴ ... ἁμαρτία ... πλεονάσῃ ἡ ἁμαρτία ... ἵνα μὴ τοῖς ἀμελέσι ... προτρεπτικῶς

πζ ... μὴ γένοιτο. Οὐ ... μόνον ... θάνατον ... γενήσ ... καὶ ἀπὸ ... ἁμαρτίαις ... διαμένει

πη ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ. Ἡ δὲ τὸ αὐτό φησι ... ἐνεκρώθημεν ... ἁμαρτίαν ... θάνατον ... ἁμαρτίᾳ ... ὑπακούειν αὐτῇ::

πα ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις. πβ ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ. πγ οὕτως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ πδ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. πε Τί οὖν ἐροῦμεν; πς ἐπιμένομεν τῇ ἁμαρτίᾳ ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; πζ μὴ γένοιτο. οἵτινες πη ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

νόμου ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς διὰ τῆς σαρκός. ὁ ὑπὲρ τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας· καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί· ὁρᾷς πῶς τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας καταργεῖται· κατακρίνεται γὰρ ἐν τῇ σαρκὶ τῆς ἁμαρτίας τὸν αὐτὸν τρόπον· καὶ μὴ ἐγκρατεῖς μὲν ἐν τῷ προσώπῳ Χριστοῦ δίκαιοι παρ' αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ ἐστι μᾶλλον χάρισι·

ξη. ὁ γὰρ ἀποθανών.

Τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει.

Ὁρᾷς ὅτι πόσον ἐστὶ τὸ ἁμαρτάνειν μηδὲ ἡμᾶς νεκροῖς· ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται· τουτέστιν ἀπήλλακται καὶ ἐλευθέρωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. τὴν δὲ τοῦτο τοῦ κατὰ τὸ σῶμα θανάτου· ἐν ὁμοιώματι τοῦ θανάτου Χριστοῦ·

ξθ. εἰ δὲ ἀπεθάνομεν.

Εἰ γὰρ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀνάστασιν ἀναγνωρίζεις καὶ ζῇ καὶ ἀποθανόμεθα σὺν Χριστῷ ὥσπερ καὶ ἀπεθάνομεν διὰ τοῦ κατὰ τὸ σῶμα τ[ρ]όπου· ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· τὴν μακαρίαν ἐκείνην λέγομεν ὅτι καὶ ἁμαρτίας ζωὴν μετὰ τὴν ἀνάστασιν·

ο. εἰδότες. Καὶ πόθεν δῆλον λέγομεν ὅτι συζήσομεν τῷ Χριστῷ· καὶ γὰρ αὐτὸ τοῦτο λέγομεν· μὴ ἐπεὶ αὐτὸς ὁ Χριστὸς ἐγερθείς, πάλιν ἀποθανεῖν· ἀλλὰ ζῇ· τοῦτο δὲ χρὴ πληροφορεῖσθαι· ὅτι ὁ Χριστὸς οὐκέτι ἀποθανεῖται· διὰ τοῦτο δὲ ἀπέθανεν· ἵνα καταργήσῃ τὸν θάνατον· οὐκέτι κυριεύει: οἰκ[ουμενίου]

οα. Πῶς γὰρ ἰδίον καὶ οἱ μὲν συζήσομεν ἀπαρτισμένου τοῦ ὅρου τῆς ἀπαρχῆς λέγομεν·

Τῷ ὁμοιώματι τ(οῦ) — Ὁμοίωμα Χ(ριστο)ῦ θανάτου ἔχομεν ἐν τῷ καταπίσμα
τι· ὁ σωματικὸν θάνατον· ὁ Χ(ριστὸ)ς τριήμερος καταδύσεσιν αὐτὸν τῷ κα
πίσματι καὶ ἀναδύσεσι, θάνατον καὶ ἀνάστασιν μιμούμεθα:

Κυρίλλου· Ὁμοίωμα ἐκείνου θανάτου, ὁ Χ(ριστο)ῦ θάνατος· διὰ τὸ μὴ
ἀπομεμενηκέναι αὐτὸν τῷ θανάτῳ· ἀλλ' ἀναβιῶναι τρι
ήμερον:— Καὶ τὸ ἡμέτερον ὁμοίωμα θανάτου τὸ πάθος ἐκεῖνο μιμεῖ
ται· καὶ μὴ ἀναγκ... ἀμφιβ... τοῦ μεμενηκέναι νεκρούς:

Καὶ τῆς ἀναστάσεως·

Καὶ ὅρα σοφὸν τί· τοῦ μὲν θανάτου τοῦ κ(υρίο)υ ὡς ἐν ἴσκόμ ἀποθανόμεν· τῆς δὲ ἀναστάσεως ἀληθῶς κοινωνήσομεν:

τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανά
του αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ τῆς
ἀναστάσεως ἐσόμεθα· τοῦ
το γινώσκοντες ὅτι ὁ πα
λαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνε
σταυρώθη· ἵνα καταργηθῇ
τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας·

Τοῦτο γινώσκοντες·

Εἶτα λέγει πῶς ἐγένετο καὶ ἐκεῖ ὁ λόγος καὶ ἀναστάσεως· καὶ φησὶν ὅτι τοῦτο γινώσκοντες ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος· τουτέστιν ἡ μοχθηρία ... συνεσταυρώθη τῷ Χ(ριστ)ῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος· ὅθεν ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας· τουτέστιν ἵνα νεκρὸς γένηται καὶ πραΰνηται· πάντα γὰρ δὴ σῶμα ἁμαρτίας:

Παλαιὸν ἄνθρωπον οὐ τὴν φύσιν ἐκάλεσεν, ἀλλὰ τὴν πονηρὰν γνώμην· ταύτην δὲ ἔθηκε τῷ βαπτίσματι νεκρωθεῖσαν:

ἵνα καταργηθῇ: Εἰς τοῦτο δὲ ἵνα καταργηθῇ καὶ νεκρωθῇ· ὡς τὸ μὴ κεῖσθαι ὑποπεπτωκέναι τῇ ἁμαρτίᾳ· νεκρωθῆναι δὲ τὸ ὅσον γὰρ ἁμαρτάνειν· ἵνα δὴ νεκρόν· ὁ γὰρ νεκρὸς οὐχ ἁμαρτάνει:— Κυρί(λλου) Κατήργηται δὲ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας· τουτέστι τὰ ἐν αὐτῷ κινήματα τῶν ἐκ φύσεως τῆς ἀγριότητος· κατασφαλισαμένης πρὸς τὴν αἰσχίστων μόνων· ἐπιζῆσαι ... ταῖς ... καὶ τοῦτο δὴ ὁ θεῖος Παῦλος· τὸν γὰρ διδάσκαλον τοῦ

ζ' μὴ οὖν βασιλευέτω. Ἐπειδὴ οὖν μὲν κρείσσους ἐσμὲν διὰ χάριν χριστοῦ· ὅσον μέχρι τῆς
ἁμαρτίας· μὴ κρατείτω τοίνυν ἡ ἁμαρτία· κατὰ δὲ ἐν τῷ θνη-
τῷ ὑμῶν σώματι· διὰ γὰρ τοῦ σώματος ἡ ἁμαρτία· ὅσον δὲ
τὸ πῶς μὴ βασιλευέτω φησὶν ὑπακούειν αὐτῇ· τοῦτο γὰρ βασι-
λεύεσθαι:· Θεοδώρου. Βασιλείαν τυραννίδος ταύτῃ
διαφέρει· τῷ τὴν μὲν τυραννίδα ἀκόντων γίνεσθαι τῶν ὑπηκό-
ων· τὴν δὲ βασιλείαν· ἑκουσίως μὲν τῶν ἀρχομένων· παραινεῖ τοί-

ζ'

μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἁμαρ-
τία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν
σώματι εἰς τὸ ὑπακούειν
αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις
αὐτοῦ· μηδὲ παριστάνετε
τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδι-
κίας τῇ ἁμαρτίᾳ·

νυν μὴ ἑκόντι τὴν δουλ-
είαν τῆς ἁμαρτί-
ας ὑποτίθεσθαι· κατορθοῦ-
σι χάριν τὴν βασιλεί-
αν ὁ διδάσκων τὸ ἐν ὑμῖν·
καὶ αὐτὸ δὴ θνητοῖς
ὅτι ζῶσαι θνητὸν ἔχου-
σι σῶμα νόμῳ θεοῦ·
σύμμετρα τὴν ἀνθ-
ρώπων· οὐ γὰρ μὴ τυ-
ραννείτω ἡ ἁμαρτία
ἀλλὰ μὴ βασιλευέτω·

τὸ μὲν γὰρ ἴδιον ἐστὶν φύσεως· τὸ δὲ τῆς ἡμετέρας γνώμης· ἡ μὲν γὰρ τῶν πα-
θημάτων κίνησις καὶ ὄχλησις κατὰ φύσιν ἐγγίνεται·
ἡ δὲ γε ἐπικράτεια τῆς γνώμης ἐξήρτηται:-
ζ' ἐν τῷ θνητῷ. Παραμυθεῖται αὐτοὺς ἐν τῷ εἰπεῖν θνητὸν
τὸ σῶμα· δηλῶν ὅτι πρόσκαιρος ἡ πρὸς τὴν ἁμαρτίαν πά-
λη· πρόσκαιρον γὰρ καὶ τὸ σῶμα:·
η' ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ. Τουτέστι τοῦ σώματος ὃ μὴ ἀποστερεῖ αὐτό:·
θ' ὅπλα ἀδικίας. Τὸ γὰρ σῶμα ἀδιάφορον καὶ τὴν ἀρετήν ...
τὰς χεῖρας· τὸ στόμα ... ποιῆσαι τὴν
γλῶσσαν ... καὶ οὕτω ... :·
ι' τῇ ἁμαρτίᾳ. Καλῶς τὴν ἁμαρτίαν ...
σιν· ... γὰρ ἑαυτόν τις ... δι' αὐτῆς ...

ιβ ὃ γὰρ ἀπέθα(νε)· Καὶ τοσοῦτον φησὶν οὐκέτι ἀποθανεῖται· ὅτι καὶ ἐκεῖνον τὸν ἅπαξ ὃ ἀπέθανεν· οὐχ ὡς ὑπεύθυνος θανάτου κατὰ τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους ἀπέθανεν· ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ κόσμου ἁμαρτίαν· ἵνα αὐτὴν ἀνέλῃ καὶ θανατώσῃ·

ιγ ζῇ τῷ θεῷ· Τουτέστιν ἀπαθῶς καὶ ἀκαταλύτως· ὥσπερ νενέκρωται τῇ ἁμαρτίᾳ τουτέστι διὰ τὴν ἁμαρτίαν· οὕτως ζῇ τῷ θεῷ· τουτέστι διὰ τὸ ἡμᾶς θεῷ·

οικγ Καὶ οὕτως μονονουχί· ὥσπερ μὲν ἀμέμπτως τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀπέθανε τῇ σαρκί· ζῇ δὲ τῇ ψυχῇ· κατὰ δὲ τὴν ἀπόδοσιν τὸ ὅμοιον· οὕτω νεκρὸς τῷ θεῷ ζῇ· τουτέστι τὸ σῶμα· οὐκέτι ζῇ καὶ τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ οὐκέτι ζῇ· ἀλλὰ τὸ ἀπαθὲς τὸ ῥωσθὲν τὸ σῶμα αὐτὸ μὴ θεῷ·

ιβ ὃ γὰρ ἀπέθανεν, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· αδ ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ θεῷ· οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν·

ιδ Καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε εἶναι ὑμᾶς μὲν νεκροὺς καὶ τί φησι πρόσκειμαι· ἐφάπαξ ἀπέθανε μόνος Χριστός· οὐκέτι ἀποθνῄσκει φησίν· οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκρούς· οὕτω πῶς; ὅτι ἅπαξ ἀπέθανε μὲν διὰ τὴν ἁμαρτίαν ἀναιρῶν· ζῇ δὲ εἰς τὸν αἰῶνα τῷ θεῷ· καὶ ἡμεῖς αὐτῷ ζῶμεν καὶ νεκρούμεθα καὶ ἐγειρόμεθα· καθὼς ἀλλαχοῦ φησί· κἀν τῷ ὥσπερ ὁ Χριστὸς φησὶν ἀπέθανε καὶ ζῇ· οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτούς· χρὴ γὰρ εἶναι νεκροὺς μέν· ὅσον πρὸς τὴν ἁμαρτίαν· ζῶντας δὲ ὅσον τὰ κατὰ θεόν· διὰ Ἰησοῦ· τουτέστιν ἡμᾶς χριστοῦ·

ε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· Διὰ Ἰησοῦ· διὰ γὰρ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἡ ζωὴ ἡμῶν·

ιϛ ὅτι ᾧ παριστάνετε: Ποίᾳ τὸ αὐτὸ διὰ κοινοῦ παρασκευάζει·
ιζ ἑαυτοὺς δούλους· Οὐ μικρὸν φησὶ τὸ [illegible] οὐδὲ ταῖς
[illegible] σωτηρίαν· ἀλλὰ καὶ αἰσχύνη οὐχὶ [illegible]
μας ὅτι κατὰ δουλοῦντες ἑαυτοὺς τῇ ἁμαρτίᾳ [illegible]
ιη δοῦλοί ἐστε: Ἐκ μὲν οὖν φησὶ τοῦ πράγματος δοῦλοι· ᾧ ὑ
ιθ πακούετε: ἤτοι ἁμαρτίας· ἤτοι φησὶ τῆς εἰς θάνατον
ἀγούσης ἁμαρτίας· ἤτοι
τῆς ὑπακοῆς τοῦ
θεοῦ τῆς εἰς δικαιοσύ
νην ἀγούσης·

ουκ οἴδατε· ὅτι ᾧ παρι
στάνετε ἑαυτοὺς δούλους
εἰς ὑπακοήν· δοῦλοί ἐ
στε ᾧ ὑπακούετε ἤτοι ἁ
μαρτίας εἰς θάνατον· ἢ
ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύ
νην· χάρις δὲ τῷ θεῷ·
ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρ
τίας· ὑπηκούσατε δὲ ἐκ
καρδίας· εἰς ὃν παρεδό
θητε τύπον διδαχῆς·

κ ἢ ὑπακοῆς· Ἀντὶ τοῦ καὶ
νῦν δοῦλοι ἐστε·
κα χάρις δὲ τῷ θεῷ·
Φοβήσας αὐτοὺς τῇ
δουλείᾳ τῆς ἁμαρ
τίας· καὶ τοῦ ἐκ ταύτης
θανάτου τὸν ἀνδρ
[illegible]
καὶ τοῦ θεοῦ παρα
μυθούμενος αὐ
τοὺς καὶ [illegible] δι
[illegible]
[illegible]
κα ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδ·
Μηδὲ μόνος φησὶ [illegible]
μόνον μὴ τὸ [illegible] · τοῦτο δὲ καὶ [illegible]
κβ εἰς ὃν παρεδόθητε· Εἶτα [illegible] αὐτὸν [illegible]
[illegible] προθυμίαν· [illegible] καὶ τὴν τοῦ θεοῦ [illegible]
[illegible] γὰρ φησὶν [illegible] ὑπηκούσατε· ὁ δὲ θεὸς [illegible]
τύπον τοῦτον τῆς διδαχῆς παρέδωκε· ποῖον; τὸ ὀρθῶς
ζῆν [illegible] καὶ [illegible] τὰ δόγματα· τύπον δὲ φησὶ
διδαχῆς· οἷον ὅρον· κανόνα·

ιά ἑαυτοὺς τῷ θεῷ· Τρίτος ἐκ τοῦ νόμου μετὰ τὸ διάφορον· οἷον γὰρ
ἔστι μὴ παραστῆσαι ἑαυτὸν τῇ ἁμαρτίᾳ ἀλλὰ τῷ θεῷ·

ιβ ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας· Ὁ νῦν ἑαυτοὺς φησὶ παραστήσατε τῷ θεῷ ὡς ἄξιον· ὅτι γενόμενοι νεκροὶ ὑμεῖς ταῖς πάλαι ἁμαρτίαις ἤρων τοῖς ὑπὸ βαπτίσματος ἀνέστητε ζωοποιηθέντες·

ιγ ὅπλα δικαιοσύνης· Ὁ γὰρ ἐσόπτρα δικαιοσύνης μόνῃ παραστήσας τῷ θεῷ ἑαυτὸν παρίστησι·

ἀλλὰ ποίαν ἁμαρτίαν οὐ κυριεύσει· καὶ πρὸ τοῦ γὰρ σώματος καὶ ἀφ' ἑκάστου καὶ χάριν τοῦ Χριστοῦ· τοῦτο δὲ οὐ μόνον ποιεῖ μόνον καλῶς τὸ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ γὰρ ἐστε φησὶν ὑπὸ νόμον· τὸν μὴ δυνάμενον ῥύσασθαι· ἀλλὰ μᾶλλον τιμωρούμενον·

ιδ οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νόμον· Ἐὰν μὴ φησὶν ἑαυτοὺς ὑποβάλλητε τῇ ἁμαρτίᾳ οὐχ ἁλώσεσθε· πῶς; ὅτι καὶ οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ τὸν νόμον ἔτι τὸν ἀναφορὰς τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας ῥύσασθαι δὲ μὴ δυνάμενον· ἀλλ' ὑπὸ τὴν Χριστοῦ χάριν· τὴν καὶ τὰς προγεγενημένας ἀφεῖσαν ἁμαρτίας· καὶ εἰς τὸ μέλλον φρουροῦσαν ἐὰν μὴ καταρραθυμήσωμεν·

ιε Τί οὖν; Ἵνα μὴ καταρραθυμήσῃ ὁ ἀκροατὴς γενόμενος καὶ κυριευθησόμενος ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας διὰ τὸ ἀνεῖσθαι ὑπὸ χάριν τὴν φρουροῦσαν, ἀσφαλίζεται αὐτόν·

ιά ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ ιβ ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας· καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ιγ ὅπλα δικαιοσύνης τῷ θεῷ· ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· ιδ οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νόμον ἀλλ' ὑπὸ χάριν; ιε Τί οὖν ἁμαρτήσομεν ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον ἀλλ' ὑπὸ χάριν; μὴ γένοιτο·

κϛ΄ Τίνα οὖν καρπ(όν): Τί οὖν τὸ ὄφελος ἡμῖν φησὶ τῆς παρελθούσης πορνείας· οὐδέν· δίκαιον τὸ ἐπαισχύνεσθαι ἡμᾶς νῦν· οὕτω γὰρ καὶ ἡ ἁμαρτία· ὅτι ἐρυθριᾶν ποιεῖ καὶ τοὺς πράξαντας αὐτήν:·

κζ΄ Τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος: Οὐ μόνον ἀπὸ τῆς αἰσχύνης· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἀποτελεσμάτων κατασκευάζει τὸ μοχθηρὸν τῆς ἁμαρτίας. τὸ τέλος ἐκείνων φησὶ θάνατον ἔχει· τουτέστι δὲ τὸν μισθόν:·

κϛ΄ Τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε. ἐφ᾽ οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε· κζ΄ τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος· νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον· τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν: τέ(λος)

κη΄ Ἔχετε τὸν καρπ(όν): Ἐκεῖ μὲν φησὶν ὁ καρπὸς θάνατος καὶ αἰσχύνη· ἐνταῦθα ὁ καρπὸς ἁγιασμὸς καὶ ζωή· ἀλλ᾽ ὅμως καὶ τοῦτο οὐ τὸν θεόν φησι· ζ᾽ οὐ τῷ θεῷ δουλεύσαντες· ὥσπερ τῇ ἀκαθαρσίᾳ ἐπηρμέναι:·

κθ΄ Τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον: Ἐκ τῶν μελλόντων προσδοκωμένων ἀπαρτίζεται· τουτέστιν ἀπὸ τοῦ ἁγιασμοῦ τὴν αἰώνιον ζωήν:·

λ΄ Τὰ γὰρ ὀψώνια: Ταῖς ὀψωνίαις ὠνόμασε τὸν καρπόν· ὅρα δὲ ἐξ ὧν μεταβαίνει· ἔρχεται ποιμὴν ἀσφαλεστέρους τε αὐτοὺς πρὸς τὸ μέλλον ποιεῖ· ζ᾽ ἀχαριστοῦσι μὲν ἐρρίφθησαν:·

φωτ(ίου) Διὰ τῆς ἁμαρτίας ὀψωνούμεθα· ἀλλ᾽ εἰ μὲν ἐκείνη παρατομένη ἁμαρτία δίδωσι καὶ προξενεῖ:·

λα΄ Τὸ δὲ χάρισμα: Οὐκ εἶπεν ὀψώνιον τῶν κατορθωμάτων, ἀλλὰ χάρισμα· δεικνὺς ὅτι οὐκ ἐκ καμάτων ἀλλὰ κατὰ χάριν ἀπηλλάγησαν τῶν ἁμαρτιῶν:·

κγ ἐλευθερωθέντες: Οὐ μόνον γάρ φησιν ὁ θεὸς ἠλευθέρωσεν ἡμᾶς τῆς ἁμαρτίας. ἀλλὰ καὶ ἐδούλωσεν τῇ δικαιοσύνῃ:-

ἀνθρώπινον λέγω: Σύμμετρόν τι φημὶ λέγω. καὶ μέτριον. καὶ οὐχ ὑπεραῖρον τὸ τῆς φύσεως ἀσθενές:-

ἰω(άννου) Τῇ φύσει σύμμετρον φησὶ τὴν παραίνεσιν· οἶδα γὰρ πῶς ἐν τοῖς θνητοῖς σώμασι κινούμενα πάθη:

Διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκός:

κδ Οὐ κατὰ τὸ τῆς προαιρέσεως εἶπε προθυμίας. ὅπερ ἦν ἐν κατορθώμασι. ἀλλὰ τῆς σαρκός φησιν ὅπερ ἐργασάμενον αὐτὸν μένει. τοῦτο δέ φησιν ἀμεταχθῆ τὸ μόνον ποιῶν:

ἄλλως

Πολλῷ μᾶλλον ἔδει τῷ Χριστῷ τὴν δουλείαν παρασχεῖν καὶ τῇ δικαιοσύνῃ. ἢ πρότερον παρέσχετε τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ. ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς τὸ ἴσον ἀπαιτῶ:

κυ(ρίλλου):

κγ ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. κδ ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν. οὕτως νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. κε ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας. ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ.

κε ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε: κε: Ὅτε φησὶν ἐν ἁμαρτίαις ἐζῆτε. τοσοῦτον ὑπηκούετε τῇ ἁμαρτίᾳ. ὡς μηδὲ ὁτιοῦν πράττειν καλόν· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. τουτέστι μὴ ὑπήκουετε ὑποτεταγμένοι αὐτῇ ἐν οὐδενί. οὐκοῦν καὶ νῦν ἐπειδὴ μετέστητε πρὸς τὴν δικαιοσύνην. ἐλεύθεροι γίνεσθε τῆς ἁμαρτίας. τοῦτο γὰρ συνεισφέρει πρὸς κόσμον τοῦ ἀμεταβουλεύτου ἀπαιτεῖ:

λζ ὥστε ἀδελφοί· ἐμὲ τὸ ... ἐπὶ τοῦ νόμου διὰ τὸ
μὴ δόξαι ... ἰουδαίοις ... ἀλλὰ τὸ ...
τὰς ... τοῦ θανάτου χριστοῦ ἀποθανόντας ἀπὸ τοῦ νόμου· διὸ
καὶ ... ἀπὸ θανόντες οὐκ ἔτι ...
... καὶ ... τοῖς ...
... καὶ αὐτοῦ ... ἀποθανόντος καὶ ἡμᾶς ἀποθα

λζ

ὥστε ἀδελφοί μου καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ· εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἑτέρῳ· λη τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ θεῷ· ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί· τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου μβ ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν·

νόντας ... τοῦ
νόμου καὶ οὐκ ἔτι ...
... τῷ χριστῷ·

λη Διὰ τοῦ σώματος·
Τοῦ θανατωθέντος
...
νόμον ... αὐτοῖς ...
... καὶ οὐ
...
... τιμίου·

λθ Τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερ
Ὡς τοῦ νόμου ἀποθα
νόντος· διὸ οὐκ ἔτι
... ἐρρέθη ...
ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ θεῷ·

μ Τουτέστιν ... κατὰ
νόμον ...

καὶ ... τῇ σαρκὶ ... ὡς νόμον ... τὰς ...
... καὶ ... καὶ τὸν τοιοῦτον·

ἄλλ[ως] Ἐπεὶ ... τοῦ γὰρ ...
τοῦ θανάτου ... καρποφοροῦμεν· ...
μα ... τῷ θεῷ· Ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί· Τουτέστιν ... σαρ
κικοῖς ... οὐκ ἔτι ... τοῦ νόμου ...
μβ ... τὸν νόμον· Ἐνηργεῖτο· Οὐχ ... ἐπιθυ
μίαν· ... ὁ νόμος ... ἐπιθυμίας· ... τοῦ νό
μου ... καὶ ... κατηγορίας τῆς σαρκός· ἀλλὰ ἐνεργεῖτο·

η Ἐπανάληψις περὶ τῆς ἐν χάριτι ζωῆς:-

λα Ἢ ἀγνοεῖτε: μὴ σημειωμένου: λβ ὅτι ὁ νόμος: [illegible]
λβ [illegible] τῇ ἁμαρτίᾳ· τοιγαροῦν οὐ κυριεύει ἡμῶν.
ὡς ὅτι ἀποθανόμενοι τῇ ἁμαρτίᾳ [illegible] ὁ νόμος
τοσοῦτον [illegible] νεκρῶν· [illegible] παραδείγματι [illegible]
κυριεύει· ἀνθρώπου [illegible] ἀποθανόμενοι τῷ νόμῳ.
[illegible] τὸν νόμον [illegible] ἀποθανόμενον
ἀλλ' ὁ νόμος ἀπο-
θανὼν τῇ [illegible]
αὐτοῖς:-

λγ Κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου.
Οὐ [illegible] ἀνδρὸς
γυναικὸς ἀλλ' ἀν-
θρώπου [illegible]
[illegible]

λδ Ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ.
Τί [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ.
λε Ἐν [illegible] τοῦ ἀνδρὸς
[illegible] τὸν νόμον
[illegible] γυναικὸς
[illegible]
[illegible]

λς Κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου.
Ἐν τῷ παραδείγματι τὸν νόμον [illegible]
[illegible] ἀποθανόντα
ἀλλ' [illegible]
[illegible]
[illegible] τὸν νόμον

Κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου
[illegible] τοῦ ἀνδρὸς [illegible]
αὐτόν· κατήργηται [illegible]

Η Ἢ ἀγνοεῖτε ἀδελφοί· γινώσκουσι γὰρ νόμον λαλῶ· ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου, ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ· ἡ γὰρ ὕπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός· ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς χρηματίσει, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου· τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ·

μη ἁμαρτία; οὐκ ἔστι τοῦτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἐγνώκειν εἰ μὴ
διὰ νόμου· ἀλλ' οὐκ αἰτία· ὥστε οὐ τοῦ ποιεῖν, ἀλλὰ τοῦ γνωρίζειν ὡς κ-
τὴν ἁμαρτίαν ὁ νόμος αἴτιος· παιδευτικὸς ὤν. καὶ μὴ συγχωρῶν
λαθεῖν τῆς ἀγνοίας ζάλην· τῶν ἀλόγων ἐκ τῆς φύσεως:·

μθ ἀφορμὴν λαβοῦσα ἡ ἁμαρ(τία) Ἁμαρτίαν ἐνταῦθα καλεῖ τὸν διάβο-
λον· ὥσπερ ὁ χριστὸς ὁ σωτὴρ ζωὴ ἐγράφη καὶ ἀρχὴ καὶ δικαιοσύνη·
τῷ ζωῆς καὶ δικαιοσύνης αἴτιον αὐτὸν εἶναι. οὕτω καὶ τὴν ἐναντίαν
δύναμιν ἐκ τῆς (1) οἰκείας ἐνεργείας προσηγόρευσεν ἁμαρτίαν· ποιεῖ δὲ τοῦτο, ὥσπερ τὸν θάνατον καλῶν· οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς τὴν ἁμαρτίαν ἀναζῆσαι ἐν, τὸν διάβολον δηλοῖ· λοιπὸν οὖν διὰ τῆς ἐντολῆς ἀφορμὴν ὁ διάβολος εὑρών· ὅτι τὰ παραγγέλματα τοῦ νόμου ἀσθενῆ ἦν τιμαῖς ἑαυτοῦ συνεκροτήσατο· καὶ ἐναντίον ταῖς ἐντολαῖς περιεργάσατο

μη
ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔ-
γνων εἰ μὴ διὰ νόμου· τήν
τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ἤ-
δειν· εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν·
μθ
οὐκ ἐπιθυμήσεις· ἀφορ-
μὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρ-
τία διὰ τῆς ἐντολῆς κα-
ν
τειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν
ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νό-
να
μου ἁμαρτία νεκρά:·

τὸν ἄνθρωπον· δείκνυσιν ὅτι δι' ἑαυτοῦ ὁ ἀπόστολος τὸν κοινὸν ἄνθρωπον δηλοῖ:·
ἀλλ' Οὐκ οὖν ὁ νόμος αἴτιος τῆς ἁμαρτίας. ἀλλ' ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς
ἐντολῆς τουτέστι τοῦ νόμου ἐδείχθη ποία τις ἐστίν· ὁρᾷς πῶς κρεῖττον δεικνύ-
σιν πρόφασιν τῆς ἁμαρτίας τὸν νόμον· φανερῶς γὰρ οὐ μᾶλλον
ν ... προσῆψεν αὐτοῖς:· πᾶσαν ἐπιθυμίαν· Καλῶς τὸ πᾶσαν· ἐπεὶ
γ καὶ πρὸ τοῦ νόμου ἐπιθυμία· ἐπειδὴ διὰ τοῦ κατακλυσμοῦ γέγονεν· ὁ τῶν σοδόμων ἀπώ-
λετο· ἀλλὰ μή φησι καὶ ἃς οὐκ ᾔδειν ἐπιθυμίας, ἔμαθον διὰ τοῦ νόμου:· ἁμαρτία νεκρά·
να Ἀνενέργητος· ὡς ἀλλ' ἤγουν ἐνεργὴς πρὸ τοῦ νόμου ἡ ἁμαρτία. ἀλλ' οὐ τοσοῦτον κα-
θ' ὅσον μετὰ ταῦτα ... ἐπλημμέλουν ... οὐχ ἡ δὲ τῇ πλάνῃ ...
παράπτωμα· οὐχ οὕτως ἡμαρτάνομεν:·

ὅτι ἐπὶ τῆς ὑπὸ νόμον κατακρίσεως διὰ τὴν ἁμαρτίαν

μγ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ. [illegible]

[illegible] τῷ θανάτῳ [illegible] ἁμαρτί-

μδ τῷ θανάτῳ ἐκαρποφοροῦμεν. νυνὶ δὲ κατηργήθημεν [illegible]

[illegible] κατηργήθημεν [illegible] ἀλλὰ [illegible] ἀπὸ τοῦ

νόμου κατηργήθημεν. τουτέστιν ἀπολελύμεθα [illegible]

διατί; ὅτι ἀποθάνομεν διὰ τὴν ἁμαρτίαν [illegible] κατειχόμεθα. καὶ

[illegible] οὐ διὰ τὸν νόμον ἀλλὰ διὰ τὸν χ(ριστό)ν. δῆλον ὅτι ἀπὸ τοῦ νόμου. ἀπολελύμεθα ὡς ἀποθανόντες [illegible] τοῦ θανάτου [illegible]

μγ εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ

μδ θανάτῳ· νυνὶ δὲ κατηρ-

γήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου· ἀ-

ποθανόντες ἐν ᾧ κατει-

με χόμεθα· ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς

ἐν καινότητι πνεύματος· καὶ οὐ

μς παλαιότητι γράμματος·

μζ Τί οὖν ἐροῦμεν· ὁ νόμος

ἁμαρτία; μὴ γένοιτο·

με ὥστε δουλ(εύειν) [illegible]

[illegible]

μς καὶ οὐ παλαιό(τητι) [illegible]

μζ [illegible]

[illegible]

ΝΖ ἀλλ' ἡ ἁμαρτία. ἵνα δειχθῇ τῶν παραβάσεων πολλὴ καὶ ἰσχυρὰ κακία ἡ ἁμαρτία· διὰ τοῦ ἀγαθοῦ αὐτοῦ τουτέστι τοῦ νόμου τὸν θάνατον κατεργασαμένη· ἐκδεικνῦσα δηλονότι ἑαυτῆς πᾶσαν τὴν ἰσχύν· δεῖξαι δὲ τὴν τοῦ Χριστοῦ [illegible] ὅτι ἡμᾶς ταύτης τῆς ἰσχυρᾶς κακίας ἀφύκτου οὔσης ἀπήλλαξεν.

ΝΗ ἵνα γένηται. ἵνα φανῇ δηλονότι αὐτῆς ὁ ἀπόστολος καὶ ἡ κακία· τὸ γὰρ καθ' ὑπερβολὴν ἀντὶ τοῦ πάνυ· οὐ μὴν καθ' ὁμοίωσιν τοῦ νόμου· πᾶσαν αὐτῆς τὴν πικρίαν ἀνακαλύπτει ἵνα δηλοῦ τοῦτο φανῆναι αὐτήν.

Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ γέγονε θάνατος; μὴ γένοιτο· ΝΖ ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία, διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον· ΝΗ ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς. ΝΘ οἴδαμεν γὰρ Ξ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι.

ΝΘ. οἴδαμεν γάρ. Ἐπειδὴ εἶπε τὸν νόμον αἴτιον τῆς ἁμαρτίας καὶ μὴ παρὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν, ἵνα μὴ νομίσῃς αὐτὸν κατὰ τοῦ νόμου λέγειν· οὐ μόνον αὐτὸν κατηγορίας ἀπαλλάσσει, ἀλλὰ καὶ ἐγκωμιάζει αὐτόν· κατηγορεῖ δὲ τῶν μὴ φυλαξάντων αὐτόν· ὁρᾷς καὶ ὅτι τὸ πνευματικὸν ἑρμηνεύων δοκεῖ [illegible] κατὰ [illegible] ὅτι ὁ νόμος.

Ξ Διδασκαλία φησὶν ἀρετῆς· πνευματικὸς διδάσκαλος φησὶ τοῦ [illegible] πολλῶν ἁμαρτιῶν· καὶ ὁ περὶ [illegible] ὁράσεως.

ἐγὼ δὲ σαρκικός.

ΞΑ Ἄνθρωπος ὁ ἀμός, οὐ καθὸ ἄνθρωπος, ἀλλὰ καθὸ ὑπὸ τοῦ [illegible] λέξεως ὑπὸ τὴν ἐπιθυμίαν φησὶ κάμνοντος τῆς σαρκός· [illegible] τὸ λοιπὸν τὴν ἁρπαγὴν ταύτῃ τῷ σώματι.

ΝΒ ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου: Πότε ἔζων χωρὶς νόμου; πρὸ τοῦ δο-
θῆναι τὴν ἐντολὴν τοῖς πρωτοπλάστοις, τὴν μὲν τοῦ παραδείσου ζωὴν:
ΝΓ ποτέ: Πρὸ Μωσέως δηλονότι ἔζων φησίν· οὐκ ἦν ἡ ἁμαρτία νεκρά τότε πλὴν
θανάτου· τὸν δὲ νόμον ἔχων κατήγορον τὸν φυσικὸν νόμον·
καὶ τὸν γραπτόν· ὁρᾷς πῶς οὐκ ἀφορίζεται τὸν νόμον;
ΝΔ ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς: Ἐντολὴν φησὶ τὸν νόμον· ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν. ὁ δὲ λέγει τοῦτο· ὅτι ἡ ἁμαρτία ἄλλα ἐπράχθη· ὁ
δὲ νόμος ὡς ἀνεγνώσθη
τῶν ἀνθρώπων ἀνε-
τῶν· ἵνα φύγωμεν
αὐτήν. ἀλλὰ ταῦτα
τοῖς μὴ φυλά-
ξασι κατεργάζεται. καὶ
οὐ ζωὴν μόνον
θανάτου γὰρ ἔχων φύ-
σιν. ὁ θάνατος μοι
γέγονεν διὰ τὴν ἐμὴν
ῥᾳθυμίαν. οὐ διὰ τὴν
αὐτῆς φύσιν.
ἡ γὰρ ἁμαρτία.
ΝΕ Πάντα τὰ αὐτὰ πολ-
λοὺς κατασκευάζει.
καὶ ἑκόντα· μᾶλλον
δὲ ἀνάγκην ἔχων νόμου
διὰ κρίσιν μὴ ὠφελοῖτο· ἀλλὰ εἰ τὰ ποιεῖν καὶ ... ἵνα καὶ παρά-
δειγμα γένηται κρίσεως τὸ ἀφῆναι τὸν νόμον· πρὸς δὲ ... τῆς
ΝΣ πίστεως· ὥστε ὁ μὲν νόμος: Ὁ γὰρ τοῦ νόμου φύσις
τὸ ἀναθεῖναι. ἀλλὰ τῆς ἡμετέρας κακίας καὶ ῥᾳθυμίας·
ἀνθρώπους φυλάξαι μὴ ... τὰ χθέντα: ἀλλ' Νόμον
Μωσαϊκόν· ἐντολὴν τὴν τῷ Ἀδὰμ δεδομένην· ἅγιον μὲν ... διδάσκαλον
δικαίαν· ὡς ὀρθῶς τοῖς πράγμασι ... Ἀδάμ
ἀκούσαν· ἀγαθὴν, ὡς ζωὴν ... πρέπει ζωῆς:

ΝΒ ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου πο-
ΝΓ
ΝΔ τέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντο-
λῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν·
ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· καὶ εὑ-
ρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζω-
ὴν, αὕτη εἰς θάνατον· ἡ
ΝΕ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν
λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντο-
λῆς ἐξηπάτησέ με· καὶ δι'
αὐτῆς ἀπέκτεινεν. ὥστε
ΝΣ ὁ μὲν νόμος ἅγιος· καὶ
ἡ ἐντολὴ ἁγία καὶ δικαία
καὶ ἀγαθή·

ι̅ περὶ τῶν ἐν ἀνθρωπίνῃ φύσει παθῶν ἀδύνατον ποιούντων τὴν πρὸς νόμον συμφωνίαν.

ξε Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω. Οὐ μικρὸν ἐγκώμιον τοῦ νόμου λέγει· αὐτὸ γὰρ τὸ θέλειν μὴ ἁμαρτεῖν, παρὰ τῆς διδασκαλίας ἔχω τοῦ νόμου· ὥστε οὐχ ὁ νόμος αἴτιος ὁ διδάξας τὸ καλόν· αἴτιος δὲ ὁ οὐκ ἔχων μόνος· ὡς δι' αὐτὸ πρόσκαιρον ἡδονὴν τῆς ἁμαρτίας βιάζεται πράττειν τὴν μὲν καὶ αὐτὸ ὑπάρχει κατήγορος.

ξϛ καὶ πρὶν πρᾶξαι καὶ μετὰ τὸ πρᾶξαι. Ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. καὶ πῶς ἡ ἁμαρτία κατεργάζεται αὐτό· τὸ ἡδύ μοι φησὶ τοῦ πράγματος προκαλεῖται· καὶ οὕτω δὲ ἀποσπᾷ με μὴ ἐμμένειν οἷς κέκρικα καὶ ἐβουλόμην.

ξε
Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ,
σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι κα-
λός· νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κα-
τεργάζομαι αὐτό· ἀλλ' ἡ
οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία· (ξϛ)
ι̅ οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐ- (ξζ)
μοί, τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ σαρκί (ξη)
μου, ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν (ξθ)
παράκειταί μοι· τὸ δὲ κα-
τεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐχ
εὑρίσκω· οὐ γὰρ ὃ θέλω
ποιῶ ἀγαθόν, ἀλλ' ὃ οὐ θέλω
κακόν, τοῦτο πράσσω.

ξζ Οἶδα γάρ. Τὸ αὐτὸ τοῦτο μὲν θέλει δηλῶσαι· καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος κύριος [illegible] τοῦ ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ ὁ ἄνθρωπος· φησὶν οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ τὸ ἀγαθόν· οὐκ [illegible] κληρονομοῦμαι· καὶ ἂν ἀγαθὰ θέλω παρ' ἐμοῦ [illegible] πράττειν τὰ ἀγαθά· [illegible] καὶ προσκαίρως ἀγαθὰ [illegible] ἡδονὴν καὶ [illegible]· τοῦτο γὰρ οἰκήσεις [illegible] οἷον [illegible].

Ὅτι καλὸς ὁ νόμος φησὶ δηλοῦ [illegible] τοῦ νόμου [illegible] τοῦ νόμου [illegible] τῶν [illegible].

ξη Ἐν τῇ σαρκί μου. Τινὲς ἀπὸ τούτου παραλαβόντες [illegible] ὅσοι καὶ [illegible] λέγουσιν· οὐ [illegible] πῶς [illegible] λόγοι.

ξθ Τὸ γὰρ θέλειν. Τὸ θέλειν φησὶν ἔγκειταί μοι· οὐ ποιῶ δὲ διὰ τὴν ἁμαρτίαν [illegible] ἁμαρτίαν· ὁ γὰρ [illegible] πρᾶξαι τὰ [illegible] ἀλλὰ τὰ [illegible] ἐχόμενα. Οὐ γὰρ ὃ θέλω ποιῶ.

ο Δείκνυσι τοσαύτην τὴν [illegible] τῆς ἁμαρτίας τῶν παθῶν· ὅτι φησὶ σπουδή μοι πρᾶξαί τι ἀγαθόν· καὶ σπουδάζω μὴ πρᾶξαί τι κακόν· [illegible] ἀλλὰ [illegible] καὶ τὰ αὐτῆς πρᾶξαι.

ξβ πεπραμένον μὲν γὰρ τοῦ θανάτου φησί· ζῶντος παθῶν ὑπὸ [illegible] ἐλθεῖν μέσον·
ὁμοῦ ὀργὴν· λύπην· ἐπιθυμίαν κακίαν· τούτοις φησὶ παραδεδομένον
[illegible] τοῦτο γὰρ τὸ πεπραμένον· παραδεδομένων· τῶν παθῶν ἀρχὴν
κείμενον· τοῦτο γὰρ τὸ πεπραμένον· παραδεδομένων [illegible] πόθεν δὲ εἴληφεν
φω λαβόντων· τὴν ἑβραΐδα παραίνεσιν·
ὅτι πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν· ἐκ τοῦ [illegible] ποιῶ·
ὅτι πεπραμένος [illegible] [illegible] γινώσκω [illegible]
[illegible] καὶ ἀκυρία [illegible]
γάζεται· καὶ ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ [illegible]
μαι· ἀλλ' [illegible]
ξγ [illegible]
κυρία [illegible] καὶ [illegible]
καὶ διὰ τοῦτο οὐκ οἶδα
τί κατεργάζομαι·

ξβ Πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν· ὃ γὰρ κατεργάζομαι οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὃ θέλω τοῦτο ποιῶ· ἀλλ' ὃ μισῶ τοῦτο ποιῶ·

Ὃ γὰρ κατεργάζομαι·
ξγ Εἶτα λέγει· ὁ πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν οὐ γινώσκω φησί· πῶς ἀπατῶμαι καὶ συναρπάζομαι εἰς τὴν ἁμαρτίαν· κλέπτομαι φησί· ὡς μικροῦ μετὰ [illegible] πάσχω·
Τὸ οὐ γινώσκω·
Οὐκ ἐπίσταμαι [illegible] οὐδὲ [illegible]
[illegible] οὐ [illegible] τοῦ
[illegible]
μαι· τοιοῦτον [illegible] οὐ θέλω· [illegible]
τοῦ [illegible] ἀλλ' ὅτι [illegible] : – Οὐ γὰρ ὃ θέλω·
ξδ Οὐ τοῦτο λέγει ὅτι [illegible] ἁμαρτία· ἀλλὰ
τὸ [illegible] θέλει· καὶ ὁ [illegible] τοῦ κατακλυ[illegible]
καὶ μετὰ τὴν αἴσθησιν ἁμαρτάνει [illegible] ὅτι πολλάκις οὐ κατα
γινώσκω πράγματος· καὶ ὃ μισῶ [illegible] συναρπάζομαι: –

οε΄ Συνήδομαι γὰρ — Τέσσαρές εἰσι νόμοι τῷ ἀποστόλῳ [illegible]· ὁ μὲν ὁ νόμος τοῦ θεοῦ· περὶ οὗ φησί· συνήδομαι τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ· δεύτερος ὁ ἀντιστρατευόμενος· τρίτος περὶ οὗ φησί· τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου. τέταρτος περὶ οὗ λέγει· τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου. τουτέστιν ὁ πρῶτος, τὸ ἀληθινὸν [illegible]· ἔξωθεν [illegible] καὶ ῥυθμίζων τὴν ψυχήν· ὁ δεύτερος, ὁ ἀντιστρατευόμενος· ἔξωθεν [illegible] τοῦ πονηροῦ [illegible] τὴν ψυχὴν αἰχμαλωτίζων· ὁ τρίτος, ὁ νόμος τοῦ νοός· οὗτος [illegible] τῇ φύσει ἡμῶν [illegible]· ὁ τέταρτος ὁ τῆς ἁμαρτίας νόμος· οὗτος [illegible] πρὸς τὸ [illegible] ἁμαρτίας· [illegible] νόμοις· οἱ μὲν γὰρ [illegible] ἔξωθεν [illegible]

οε΄

συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ·

[illegible] ὁ μὲν τοῦ [illegible] ὁ νόμος ὁ ἀληθινός· [illegible]

ὁ ἀντιστρατευόμενος τοῦ πονηροῦ [illegible] καὶ τὴν ψυχὴν [illegible] νόμος [illegible] τὸ κράτος [illegible] ὁ τέταρτος ὁ νόμος τῆς ἁμαρτίας [illegible] πρὸς [illegible] καὶ [illegible] τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου. τουτέστι [illegible] καὶ αἰχμαλωτίζοντα με [illegible] ἐν τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου· [illegible] ἔξωθεν [illegible] πάντα τὸν [illegible] πρὸς τὴν ἁμαρτίαν [illegible] καὶ [illegible]

ἀλλ΄ Ὅ [illegible] ἐν τῷ νόμῳ τοῦ [illegible] καὶ [illegible] τοῦ θεοῦ ὁ ἀληθινὸς [illegible] ἔξωθεν [illegible] τοῦ δημιουργοῦ [illegible] νόμον [illegible] ἔξωθεν [illegible] νόμον.

οα εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω. Σχεδὸν ἐγκ[illegible] προσάπτει καὶ τὸν σωματικὸν [illegible] πάν[illegible] τῶν τῆς ἁμαρτίας [illegible] μόνῳ. [illegible]ζομαι· ὡς ἐστι τὸ πᾶν [illegible] τῆς ἡμῶν [illegible] τὸ ὅλον καὶ [illegible]

οβ [illegible] ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα. Ἐπεὶ μὲν τοῦ ἀγαθοῦ οὐκ ἔστι [illegible] ἁμαρτίας ἐστί. λοιπὸν γὰρ ὅτι τοῦ [illegible] τῆς ἁμαρτίας [illegible] τὸ [illegible] ἰσοφύ[illegible]:—

ογ εὑρίσκω ἄρα τὸν νόμον. [illegible] τὸ [illegible]μενον [illegible] τὸν νόμον κατὰ τὸ [illegible] ἑαυτὸν εὑρίσκω τὸν νόμον ἐμοὶ τὸ [illegible] ποιεῖν προτρο[illegible] προτροπὴν παρέχοντα [illegible] τοῦτο. [illegible] τὸ κακὸν [illegible] τοῦτο [illegible] ὁ νόμος [illegible] τοῦ [illegible] καλὸν [illegible] ἱκανὸς [illegible] πλὴν [illegible] τοῦ προτρέ[illegible] οὐδὲν [illegible] γὰρ [illegible] τοῦ νόμου [illegible] ἀλλ' [illegible] προσδοκωμένη [illegible]:—

οα εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω ἐγὼ τοῦτο ποιῶ· οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό. (οβ) ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία· (ογ) εὑρίσκω ἄρα τὸν νόμον (οδ) τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν· ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται:—

ἀλλ' εὑρίσκω τὸν νόμον. [illegible] τὸ [illegible] κατορθοῦν [illegible] ποιεῖν [illegible] εὑρίσκω [illegible] κατορθοῦν. ὅτι θέλοντί μοι ποιεῖν τὸ καλόν. τὸ κακὸν [illegible] ὅτι [illegible] τοῖς νόμοις καὶ τῷ θελήματι [illegible] τὸ καλόν. [illegible] τοῖς [illegible]:—

οδ τῷ θέλοντι ἐμοί. Ὅσον προτροπὴν καὶ [illegible] παρέχοντι:—

οζ: Καὶ αἰχμαλωτίζοντα· Καλῶς εἶπεν αἰχμαλωτίζοντά με· μάχης γὰρ κινουμένης μεταξὺ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν τοῦ νόμου δογμάτων· ἤτοι ἐν τοῦ ἀντιλαμβάνεσθαι τοῦ λογισμοῦ τῆς ἁμαρτίας· ἀπονικήσασα ἡ ἁμαρτία, αἰχμαλωτὸν λαμβάνουσα τὸν ταλαίπωρον ἄνθρωπον:· Νόμον ἁμαρτίας ὠρίσατο [illegible] τὴν ἁμαρτίαν καλεῖ:·

τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσι: Τῷ διὰ τῶν μελῶν μου δηλαδὴ πολεμοῦντί μοι· τοῦτο δὲ οὐ κατὰ φύσιν τοῦ σώματος· οὐ γὰρ [illegible] λογισμοί [illegible] πρὸς ἁρμὸς καὶ [illegible] ἡ αἰτία:·

οζ

Καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας, τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου. Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· οθ τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; π Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. πα Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῒ δουλεύω νόμῳ θεοῦ, πβ τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἁμαρτίας.

οθ: Τίς με ῥύσεται· Τίς με ῥύσεται δηλαδὴ ἐκ τῶν σωματικῶν μὲν πράξεων τῶν [illegible] τὸν θάνατον· ἢ τίς με ῥύσεται ἀπὸ τοῦ μὴ ἐξαμαρτάνειν [illegible] τῶν ἐν τῷ σώματι ἐπιθυμιῶν [illegible] ὁ Χριστός· τοῦτο γὰρ [illegible] προαιρέσεως [illegible]:-

π Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ· Ὅτι αὐτός με δηλαδὴ ἐρρύσατο διὰ τοῦ θανάτου
πα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ: Ἄρα οὖν· Ὅσον μὲν δηλαδὴ ἐκ τῆς κατὰ προαίρεσιν τῆς ἐμῆς [illegible] δουλεύω κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ:

πβ Τῇ δὲ σαρκί: Ἡ γὰρ ἁμαρτία διὰ τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ σώματος ἐπιθυμιῶν [illegible]:-

κατάλληλα τὸν ἔνδον καὶ ἐν ἡμῖν [illegible] νόμον κινῶν καὶ διορθοῖ [illegible]·
ἐν αὐτῷ [illegible] προτρέπεται: **συνήδομαι·**

Ὁμολογῶν αὐτῷ καὶ προσέχοντι· ἡ δὲ γνῶσις καὶ πρὸ τοῦ, τὸ καλὸν ἀρέσκει [illegible] αὐτοῦ καὶ ἐν γράμμασιν· ὥσπερ [illegible] ἔσω ἄνθρωπον λέγει τὸν νοῦν· νόμον [illegible] τὴν ἁμαρτίαν· νόμον δὲ [illegible] τῶν ὑπακουόντων [illegible] ὥσπερ καὶ τὸν [illegible] κοινὴν [illegible] διὰ τὴν τῶν ὑποκειμένων δου- λείαν· διὰ τὸ [illegible] αὐτῷ [illegible] νόμον· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ τοῦ νοός μου· τὸ δὲ ἐν τοῖς μέλεσί μου.

ὅς

Κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον· βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου·

ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν μελῶν πολεμοῦντι μοι· τὸ δὲ τοῦ τούτου σώματι καταγγέλλεται· οὐ γὰρ [illegible] οἰκίας [illegible] αἰτίαι· [illegible] ἐλθὼν [illegible] δέξαι τιμὴν πρὸ τῆς χάριτος· τιμὴν [illegible] ταύτην χάριν λεγόμενον· [illegible] δουλείας [illegible] τὸν νόμον [illegible] καὶ [illegible]· [illegible]

ὅς · ΤΟΝ ΕΣΩ ΑΝΟΝ

Ἔσω ἄνθρωπον· τὸν νοῦν [illegible] θέλοντι [illegible] ἄνθρωπον [illegible] τῷ καιρῷ [illegible] ἁμαρτίᾳ [illegible] διὰ τὸ ἁμαρτίας· [illegible] γὰρ [illegible] τοῦ νόμου [illegible]· οὐ τοιγαροῦν ὁ νόμος [illegible] ἁμαρτίας [illegible] διὰ τὸ [illegible] καὶ ἐν ἡμῖν [illegible] ἐπιθυμίας· καὶ [illegible] τὴν γὰρ ἐν ἡμῖν [illegible] τὸ συμφέρον [illegible] ἐπιθυμίαν· [illegible] συμφορ [illegible]

Καὶ ἁμαρτίαν [illegible] ἐν αὐτοῖς χρῆται· καὶ [illegible] [illegible]:

πζ Ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱόν· Ἀλλ' ἐπειδὴ πέμπων τὸν πρῶτον [illegible] μόνον τὸν
υἱὸν λέγει· κοινὴ γὰρ ἡ εὐδοκία τῆς ἁγίας τριάδος [illegible]·

πη Ἐν ὁμοιώματι σαρκός. Τὸ ἐν ὁμοιώματι οὐ πρὸς τὸ σαρκικὸς ὁρᾷ·
ἀλλὰ πρὸς τὸ σαρκὸς ἁμαρτίας· οὐ γὰρ [illegible] ἁμαρτίαν ἡμῶν [illegible]
ἑαυτῷ [illegible]· ἀλλ' οὐχ ἁμαρτωλὴν [illegible]· ἐν ὁμοιώματι
ἁμαρτωλῆς σαρκὸς ἀναμάρτητος [illegible] κύριος [illegible]
ἐπεὶ τῆς κατὰ [illegible] Ἰουλιανοῦ τὸ σῶμα φησὶ Χριστοῦ· οὐχ ἁμαρτίας σῶμα, ἀλλ'
ὡς ὁμοίωμα σαρκὸς ἁμαρτίας· ἀλλὰ φησὶ [illegible] τὸ μὲν φύσει
[illegible] παρὰ δὲ
[illegible] πρὸς ἐκείνην
[illegible] τῆς ἀληθινῆς.
[illegible] οὐ κατὰ φαντασίαν
[illegible]· τὸ
γὰρ [illegible] πάθη,
ὅσα τὸ καθαρὸν τῆς
ζωῆς ἡμῶν καταρρυπαίνει· ταῦτα ὡς
ἀνάξια τῆς ἀχράντου θεότητος ἀπώσατο.
[illegible]· διὰ τοῦ φάναι
ἐν ὁμοιώματι γέγονεν
[illegible] σαρκὸς ἁμαρτίας· [illegible] τὴν ἡμετέραν
[illegible] φύσιν καὶ τῆς [illegible] ἁμαρτίαν δ' οὐκ ἔσχεν:

πζ
Ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί·

πθ Καὶ περὶ ἁμαρτίας. Ὁ Χρυσόστομός φησιν· οὐ γὰρ ἁπλῶς κατέκρινεν (ὅ ἐστι καὶ τὸ δυνατὸν ἦν), καὶ κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν· ἀλλὰ πρῶτον ἀποδείξας αὐτὴν ἀδικοῦσαν καὶ ἁμαρτάνουσαν:

ϛ Τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί: Διὰ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ φησι. τοῦτο γάρ τὸ θαυμαστόν· ὅτι διὰ τῆς σαρκὸς τῆς ὡς ἐν ὁμοιώματι οὔσης τὴν ἁμαρτίαν κατέκρινεν αὐτήν· τῷ φυλάξαι αὐτὴν ἀναμάρτητον· ταύτῃ γὰρ νικήσας αὐτὴν· καὶ ἐκόλασεν· κολάσεως ἀξίαν [illegible]· οὕτω δυνατὸν [illegible] πρὶν παραδοθῆναι τῆς ἁμαρτίας:

† περὶ ἀπολύσεως τῶν φυσικῶν παθημάτων διὰ τῆς πρὸς τὸ πνεῦμα συμφωνίας:

πγ. Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκρι(μα)· ὁ μὲν νόμος οὐ τοῦτό φησιν· ὁ δὲ Χριστὸς οὐ μόνον προ
γενομένων ἀπήλλαξεν ἁμαρτιῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ μέλλον
ἀσφαλεστέρους ἐποίησε· τοῦτο γὰρ δηλοῖ· τὸ οὐδὲν ἄρα κατάκρι
μα νῦν· οἷον οὐδεμία διὰ ἁμαρτίαν καταδίκη:-

Τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τίσιν οὖν μία καταδίκη· οὐκ ἁμαρτία μόνων; ἀλ
λ' ἵνα μὴ θαρρῶσι· οὐχ ἁπλῶς εἶπεν· ἀλλ' ἐπεὶ εἰμὶ οἷς ὅσοι μετὰ σαρκὶ
κὴν ζῶσι ζωήν· ἀλλὰ μόνον προβάλλοιντο τὴν πνευματικὴν ζωήν. οὐχ ἁ
μαρτήσονται· ὅθεν
δέξεται τοῦ νόμου· οὐ
γὰρ ὁ νόμος τῆς ζωῆς
ἀφοσιώσειεν· μηδὲν ἐμ
ποδὼν τῷ· μὴ ζῆν
μετασχόντι· ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ· οἷον τῇ ὑπὲρ τῇ
Χριστοῦ πίστει· καὶ τὴν ζωὴν
μοῖσ(ι) πνευματικῆς ζωῆς:·
Ὁ γὰρ νόμος:

πδ. Ὥσπερ νόμον ἁμαρτίας
τὴν ἁμαρτίαν φησίν· οὕ
τω καὶ νόμον τὸ
τὸ πνεῦμα· ὅ περ φησὶ ἀεὶ
ζωῆς χορηγόν καὶ
δοτικόν· τοῦτο τοι
γαροῦν τὸ πνεῦμα διὰ Χριστοῦ· αὐτὸς γὰρ [illegible] τῶν τῆς δωρεᾶς τοῦ
πνεύματος· ὁ μίσας τὴν ἁμαρτίαν [illegible] ἄχρι ἅμα τὸ
τὸ πνεῦμα καὶ ἡμεῖς [illegible]· τοῦτο τοιγαροῦν τὸ πνεῦμα ἠλευθέ
ρωσεν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ ἐντεῦθεν θανάτου ὁ δὴ γνωστὸν
τῷ κατάπτωσι:

πγ. Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα
πδ. τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μὴ κατὰ
σάρκα περιπατοῦσιν.
πε. ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. ὁ γὰρ νόμος
τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευθέρωσέ με ἀ
πὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας
καὶ τοῦ θανάτου. πϛ. τὸ γὰρ
ἀδύνατον τοῦ νόμου ἐν ᾧ
ἠσθένει διὰ τῆς σαρκός.

πϛ. Τὸ γὰρ ἀδύνατον. Θεωρεῖ ὅτι τοῦ νόμου κατα
ψηφίζεται· οὐ γὰρ [illegible] τοῦ νόμου [illegible] κοφιζή· ἀλλὰ
τὸ ἀδύνατον· καὶ [illegible] ἔθελον· καὶ ἄλλου
κεῖσθαι· ἐν ᾧ φησὶν ἠσθένει [illegible] σαρκικοῦ
φρονήματος [illegible]

46

ϛζ Διότι τὸ φρ(όνημα)· Φρόνημα τῆς σαρκὸς οὐχ ἡ σάρξ. ἀλλὰ τὸ πρὸς ἀκρα-
σίαν αὐτῆς ὁρμή· οὕτως ὁ ἐν ἄλλοις μεθοδεύων. ἐν τῷ περὶ ἀναστάσεως λόγῳ·
ϛη Τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται· τοῦτο αἴτιον τῆς ἔχθρας, τὸ μὴ ὑποτάσσεσθαι τῷ ἐκείνου νόμῳ·
ϛθ Οὐδὲ γὰρ δύναται· Μὴ θορυβηθῇς ἀκούων· οὐδὲ γὰρ δύναται· οὐ
γὰρ τοῦτο λέγει ὅτι ὁ τὸ σαρκικὸν φρόνημα ἔχων οὐ δύναται τῷ θεῷ ἀρέσαι· ἀλλ' ἐν ᾧ ἐστι μένων· ἐν αὐτῷ οὐ δύναται ὑποταγῆναι θεῷ. ἐπεὶ πῶς πολλοὶ μετανοήσαντες τῷ θεῷ ὑπετάγησαν· οὐ γὰρ
τοῦτό φησιν, ὅτι ὁ ἔχων αὐτὸ ἄνθρωπος οὐ δύναται θεῷ ὑποταγῆναι· ἀλλ' αὐτὸ τὸ φρόνημα· ὅπερ ἐστὶ πονηρὰ πρᾶξις· ὡς εἰ ἔλεγεν ἁμαρτωλίαν εἶναι·

Διότι φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται· οὐδὲ γὰρ δύναται· οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται· ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ ἀλλ' ἐν πνεύματι· εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν.

ρ Οἱ δὲ ἐν σαρκί· Τίνες εἰσὶν οἱ ἐν σαρκί· οὗτοι δηλαδὴ οἱ τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχοντες τὸ ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ εἰπών·

Οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκί·
α Διὰ τί οὖν εἰσὶν ἐν σαρκί; τουτέστιν ἐν σαρκὶ καὶ σκαιαῖς καὶ ἁμαρτωλαῖς πράξεσιν· ἀλλ' ἐν πνευματικῷ φρονήματι·
β Ἀλλ' ἐν πνεύματι· Οὐκ ἔστι τὸ εἴπερ ἐνταῦθα ἀμφιβάλλοντος, ἀλλὰ βεβαιουμένου· ὥσπερ δὴ καὶ τὸ εἴπερ δίκαιον παρὰ θεῷ· ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν· καὶ γὰρ ἐστὶ ἐκεῖ τὸ εἴπερ ὥσπερ δὴ περὶ ἐστιν·

ϛα ἵνα τὸ δικαίωμα: Ἵνα μή τις λέγῃ καὶ τί ὄφελος τούτου φησὶ ταῦτα ἐποίησεν ὁ θεὸς· ἵνα ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου· τοῦτο γὰρ τὸ δικαίωμα· πληρωθῇ ἐν ἡμῖν· τίς ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου; τὸ μὴ εἶναι ἁμαρτωλοὺς [illegible] πληρωθῇ ἐν ἡμῖν· τοῖς μὴ [illegible] σαρκικῶς [illegible] ἀλλὰ πνευματικῶς· ἵνα γὰρ μὴ [illegible] χριστοῦ· [illegible] χρεία [illegible] ἀσφαλῶς. τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσι προσέθηκεν· [illegible] κατορθωμένην ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου διὰ χριστοῦ· πλὴν ἀλλὰ καὶ [illegible] χρεία [illegible] καὶ τὸ μὴ [illegible] κατὰ [illegible] χρεία· [illegible]

ϛα Ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν· τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα· ϛβ οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες· τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν· ϛγ οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα· τὰ τοῦ πνεύματος· ϛδ τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος· ϛε τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος· ϛϛ ζωὴ καὶ εἰρήνη·

· οἱ γὰρ κατὰ σάρκα·

ϛβ Οἱ τὰ σαρκικὰ φησὶν [illegible] τοῖς [illegible] αὐτῶν [illegible]

ϛγ οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα:

Ἀπὸ κοινοῦ τὸ φρονοῦσι:- ϛδ τὸ γὰρ φρόνημα·

ϛδ Φρόνημα [illegible] τῆς σαρκὸς [illegible] τὸ φρόνημα [illegible]

ϛε [illegible] ϛε τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος

ϛϛ [illegible] ϛϛ ζωὴ καὶ εἰρήνη

τὸ [illegible] ὅτι τὸ φρόνημα [illegible] θάνατον· [illegible] τὸ ζῆν· διότι τὸ φρόνημα [illegible] ἔχθρα [illegible]

η Ζωοποιήσει· εἰς τὴν ἀνάστασιν ἀπὸ τῶν λόγων· ἐπειδὴ οὖν [illegible]
τῇ παρὰ τὴν μὲν [illegible] ἁμαρτίαν· ἀλλ' οἱ μὲν [illegible] ζωὴν· οὐ [illegible]
[illegible] ἁμαρτίας· ἀλλὰ ζωοποιήσει· τουτέστιν [illegible] ζωὴν [illegible]
θ [illegible] ἁμαρτίας: Διὰ τὸ ἐνοικοῦν· τὴν αἰτίαν [illegible] τῆς ζωῆς
ὁμοίως [illegible] [illegible]
ι Ἄρα οὖν· [illegible] χρεώστου [illegible] κατὰ τὸ
θέλημα τοῦ θεοῦ ζῆν [illegible] κατὰ σάρκα· [illegible]

η ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν· διὰ τὸ ἐνοικοῦν αὐτοῦ πνεῦμα ἐν ὑμῖν· ἄρα οὖν ἀδελφοὶ ὀφειλέται ἐσμὲν οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν· εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, ια μέλλετε ἀποθνήσκειν· ιβ εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε· ζήσεσθε·

ιγ Ὅσοι γὰρ πνεύματι θεοῦ ἄγονται· οὗτοί εἰσιν υἱοὶ θεοῦ·

[illegible] καὶ ἁμαρτίας τοῦ τῶν [illegible] οἷον προθυμίας [illegible] τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν· τουτέστι [illegible] ἐπὶ τὸ [illegible] τῇ σαρκὶ καὶ [illegible]:

Μέλλετε ἀποθνήσκειν·

ια Τὸν ἀθάνατον θάνατον [illegible]:

Τὰς πράξεις τοῦ σώματος·

ιβ Εἰ δὲ [illegible] τοῦ σώματος· τουτέστι τὰς πονηρὰς πράξεις [illegible] ἁμαρτίας· ζήσεσθε τὴν μακαρίαν [illegible]

ιγ [illegible] ζωήν· Ὅσοι πνεύματι θεοῦ ἄγονται· οὐκ εἶπεν ὅσοι πνεύματι θεοῦ [illegible] ἀλλ' ὅσοι [illegible] ἄγονται· τουτέστι [illegible] ὡς [illegible] πρακτέον [illegible] ὥσπερ [illegible] θεοῦ [illegible]

ιδ Οὗτοί εἰσιν υἱοὶ θεοῦ· Ἰδοὺ καὶ τὴν υἱοθεσίαν [illegible]

ϛ σευήρου [illegible] τὰ χαρίσματα τῆς καινῆς διαθήκης·
ζ εἰ δέ τις πνεῦμα [illegible] μὴ [illegible] οὐκ ἔστιν [illegible]
η [illegible] πνεῦμα Χριστοῦ· Κοινὸν [illegible] πρὸς καὶ [illegible] τὸ πνεῦμα·
θ εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν· Τὸ λυπηρὸν [illegible]
[illegible] πνεῦμα [illegible] τὸ [illegible]
ἰω(άννου) [illegible] ἰω Ε [illegible]
τὴν γὰρ [illegible] ἁμαρτίας· [illegible] ἁμαρτίαν [illegible]
τοῦτο γενέσθαι νεκρόν· [illegible] ἁμαρτίαν [illegible]

[illegible] προσηγόρευσε· ὡς [illegible] ταύτῃ [illegible] ἁμαρτ[illegible] τὸ μὲν σῶμα.

Εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ· εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν· τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην· εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν

ξ Τὸ σῶμα [illegible] νεκρόν· ὡς πρὸς τὴν τῆς ἁμαρτίας ἐνέργειαν· τοῦτο [illegible] διὰ ἁμαρτίαν· τὸ δὲ πνεῦμα.

ζ Μ[illegible] [illegible] τὸ πνεῦμα·
[illegible] νεκρόν·
οὐ [illegible] ζωή· [illegible]
[illegible] οὐ μόνον ζῶν τὸ πνεῦμα· ἀλλὰ καὶ ζωοποιόν·
ἄλλ(ο) κυρί(λλου) Ε [illegible]
[illegible] αὐτοῦ τῆς ζωῆς διὰ τοῦ [illegible] πνεύματος·
[illegible] αὐτοῦ· [illegible]
ἀλλ' [illegible] διὰ τοῦ [illegible] πνεύματος· [illegible]
[illegible] τοῖς ὑμῶν
[illegible] θνητὰ σώματα [illegible]

ιβ † ἐπανάληψις περὶ τῆς ἀποκειμένης τοῖς ἁγίοις δόξης:

κ Καὶ κληρονόμοι: Λοιπὸν αὔξει τὴν ἀξίαν· ἐπεὶ γὰρ τέκνα
μὲν καὶ κληρονόμοι τῶν:

κα Κληρονόμοι μέν. Ὁρᾷς ὅτι ἄλλη ἐστὶν ἡ κληρονομία τοῦ θεοῦ τῶν
Ἰουδαίων· ἐκεῖνοι γὰρ καὶ κληρονόμοι· οἱ δὲ οὐχὶ θεοῦ· τοῦ θεοῦ
τί· ὅτι καὶ νόμος καὶ ... ἀπονεμηθῇ· καὶ τὸ ... ἐκ δεσποτείας
γενναίοις· καὶ πάλιν· ὅτι πολλοὶ ἥξουσι καὶ ἀνακλιθήσονται
μετὰ Ἀβραάμ· οἱ
δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας
ἐκβληθήσονται:

ἤγουν δὲ τέκνα καὶ κληρονόμοι·
κληρονόμοι μὲν θεοῦ· συγκλη-
ρονόμοι δὲ Χριστοῦ· εἴπερ συμπά-
σχομεν· ἵνα καὶ συνδοξασθῶ-
ιβ μεν. λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄ-
ξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν
καιροῦ πρὸς τὴν μέλλου-
σαν δόξαν ἀποκαλυφθῆ-
ναι εἰς ἡμᾶς·

κβ Συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ·
Πάνυ αὔξει τὸ ἀξίω-
μα· καὶ φιλονεικεῖ
ἡμᾶς ἐπὶ ... τοῦ
δεσπότου:

Εἴπερ συμπάσχομεν:

κγ Ἵνα μακροθυμότεροι
γενώμεθα τὸ πᾶν
χάριτος ἡγούμενοι
... καὶ τὰ
παρ᾽ ἡμῶν· εἰ γὰρ ...
ἐν τοῖς ...
κοινωνήσομεν· καὶ ἐν
τοῖς χρηστοῖς κοινω-
νήσομεν:

κδ Τοῦ νῦν καιροῦ·
Τὸ πρόσκαιρον τῶν πα-
θημάτων δηλοῖ διὰ τοῦ

κε νῦν καιροῦ: Πρὸς τὴν μέλλουσαν Εἶτα δείκνυσι τὸ ὅλον
... τῆς χάριτος· ὅτι διὰ τὸν ... ταῖς ἀντιδόσεσι τῶν μισθῶν·
καὶ ὅτι οὐκ ἰσχύομεν ἄξιόν τι τῆς ... ἀντιδόσεως παθεῖν·
... ἐνδείκνυται:

κς ἀποκαλυφθῆναι: Καλῶς τὸ ἀποκαλυφθῆναι· ἔστι γὰρ καὶ νῦν, ἀλ-
λὰ κέκρυπται:

ιε Οὐ γὰρ ἐλάβετε. Ἐπειδὴ υἱοθεσίας ὑπεμνήσθη· καίτοι καὶ Ἰουδαῖοι
τούτου ἠξιώθησαν τοῦ ὀνόματος· ὥστε τὸ υἱὸς πρωτότοκός μου Ἰσραήλ· ἐγὼ εἶπα
θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες· θέλει δεῖξαι πολλὴν τὴν τῆς υἱοθεσίας
διαφοράν· οὐ γὰρ ἐλάβομεν φησὶ πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον· οὐχ ὥσπερ
αὐτοί φησιν Ἰουδαῖοι τῷ γράμματι κελευόμενοι· ὡς δοῦλοι εἰς φόβον·
τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ πνεῦμα δουλείας· αὐτοὶ γὰρ διὰ τοῦ ἀεὶ [illegible]
ἐπικειμένου φόβου· ὡς δοῦλοι κατηναγκάζοντο τὸ δέον ποιεῖν·
ἡμεῖς δέ φησιν ὡς υἱοὶ διὰ τῶν ἐπαγγελιῶν ἐλπίδα [illegible] τὸ δέον ποιοῦμεν·
οὐ μήν· οὐκ ἔτι ἐσμὲν ὡς
μὲν ἐν ταῖς [illegible] δουλ
ἐν φόβῳ ζῶντες· ἀλλὰ
χαρισμάτων καὶ [illegible]
υἱοθεσίας [illegible]
[illegible] καταξιωθέντες [illegible]
Ὥσπερ [illegible]
αὐτοῖς [illegible]
μέτρων· οὔτε [illegible]
[illegible] υἱοθεσ[illegible]

ιε Οὐ γὰρ ἐλάβετε ις πνεῦμα δουλεί-
ας πάλιν εἰς φόβον· ἀλλ' ἐ-
ιζ λάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας ἐν
ᾧ κράζομεν· ιη αββα ὁ πατήρ·
ιθ αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ
τῷ πνεύματι ἡμῶν· ὅτι ἐσμὲν
τέκνα θεοῦ.

ις Πνεῦμα δουλείας. Τὸν [illegible]
ιζ ὑμᾶς Ἰουδαῖοι· [illegible] οὐ γὰρ [illegible] καθολικ[illegible] Πνεῦμα υἱοθεσίας. Κ[illegible]
ιη ἐλευθερίας· [illegible] αββα ὁ πατήρ. Λ[illegible]
ἡμεῖς [illegible] τοῖς ὁμοίοις [illegible]
ἡμᾶς τὸ [illegible] λέξιν.
ιθ Αὐτὸ τὸ πνεῦμα. Ἐπειδὴ [illegible] Ἰουδαῖοι [illegible]
[illegible] δεῖξαι [illegible] τοῦτο [illegible]
καὶ δηλονότι [illegible] καὶ [illegible] αὐτὸ τὸ πνεῦμα· τοῦτ'
ἔστιν [illegible] συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν· τουτέστι
τῷ [illegible] χαρίσματι· οὐ γὰρ μόνον τοῦ
χαρίσματος [illegible] φωνῇ· ἀλλὰ καὶ τοῦ δωρησαμένου
[illegible] τὸ πνεῦμα μαρτυρεῖ· ποία [illegible]
[illegible] :-

ιβ + ἐπανάληψις περὶ τῆς ἀποκειμένης τοῖς ἀξίοις δόξης :-

κ καὶ κληρονόμοι: Λοιπὸν μὰν αὔξει τὴν ἀξίαν· ὅτι μὴ χριστὸς μόνος
μὴ κληρονομοῦντα :-

κα κληρονόμοι μέν· Ὁρᾷς ὅτι πάλιν ... τοῦ
τῶν ἰουδαίων· καὶ μὴ ἔσχον καὶ κληρονόμοι· οἱ δὲ οὐχὶ ...
... ὅτι καὶ ... τὸ μὲν ...
... ὅτι ... καὶ ... κληρονομήσουσιν
ται μετὰ ἀβραάμ· οἱ
δὲ υἱοὶ ... κληρονομήσουσι :-

ἢ δὲ τοῦ καὶ κληρονόμοι·
κα κληρονόμοι μὲν θεοῦ· κβ συγκλη-
ρονόμοι δὲ χριστοῦ· κγ εἴπερ συμπά-
σχομεν· ἵνα καὶ συνδοξασθῶ-
ιβ μεν· λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄ-
ξια τὰ παθήματα κδ τοῦ νῦν
καιροῦ πρὸς τὴν κε μέλλου-
σαν δόξαν κς ἀποκαλυφθῆ-
ναι εἰς ἡμᾶς·

κβ Συγκληρονόμοι δὲ χριστοῦ:
Πάνυ μὲν αὔξει τὸ ἀξίω-
μα· καὶ φιλομαθεῖ ...
... τοῦ
δεσπότου :-
Εἴπερ συμπάσχομεν χριστῷ:
κγ Ἵνα μὴ ῥαθυμότεροι
γενώμεθα τὸ πᾶν
χάριτος ἡγούμενοι·
ἀπαιτεῖ καὶ τὰ
παρ' ἡμῶν· ἡ γὰρ ...
ἐν τοῖς μακροῖς κη-
ρυχθεῖσι· καὶ ἐν
τοῖς χρηστοῖς κοινω-
νήσομεν :-

κδ Τοῦ νῦν καιροῦ·
Τὸ πρόσκαιρον τῶν πα-
θημάτων δηλοῖ διὰ τοῦ

κε νῦν καιροῦ :- Πρὸς τὴν μέλλουσαν· Εἶτα δείκνυσι τὸ ὅλον
χάριτος· ὅτι διὰ τὸν καιρὸν τοῖς ἀντιδόσεσι τὸν θεόν·
καὶ ὅπου ἰσχύομεν ἄξιον τι τῆς ... ἀντιδόσεως ...
... :-

κς ἀποκαλυφθῆναι Καλῶς τὸ ἀποκαλυφθῆναι· ἔστι γὰρ καὶ νῦν· ἀλ-
λὰ κέκρυπται :-

ιε οὐ γὰρ ἐλάβετε Ε[illegible] Ἰουδαῖοι [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Ἰουδαῖοι [illegible]
τοῦτο [illegible] τὸ πνεῦμα δουλείας· αὐτοὶ γὰρ [illegible]
[illegible] φόβου· ὡς δοῦλοι [illegible]
[illegible]

οὐ μὴν· οὐκ ἔτι [illegible]
[illegible] δουλ
ἐν φόβῳ [illegible]
χρισόμεθα [illegible]
υἱοθεσία [illegible]
[illegible]
Ω [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ιε οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλεί-
ας πάλιν ις εἰς φόβον· ἀλλ' ἐ-
λάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας ἐν
ᾧ κράζομεν ιζ ιη αββα ὁ πατήρ·
ιθ αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ
τῷ πνεύματι ἡμῶν· ὅτι ἐσμὲν
τέκνα θεοῦ·

ις πνεῦμα δουλείας Τ[illegible] οὐ γὰρ [illegible] καθολικ[illegible]
ιζ [illegible] Ἰουδαῖοι [illegible] πνεῦμα υἱοθεσίας Κ[illegible]
ιη ἐλευθερίας [illegible] αββα ὁ πατήρ [illegible]
[illegible]
[illegible]
ιθ αὐτὸ τὸ πνεῦμα Ε[illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτὸ τὸ πνεῦμα· τοῦτο
[illegible] συμμαρτυρεῖ [illegible]
[illegible] χαρίσματι· οὐ μόνον τοῦ
χαρίσματος [illegible]
[illegible] τὸ πνεῦμα μαρτυρεῖ [illegible]
[illegible]

μα Τῇ γὰρ ματαιότητι· φθαρτὴ γέγονε διὰ σέ· οἷον τῇ φθορᾷ· τοῦ τοῦ Χριστοῦ κατακριθῆναι· τῇ ματαιότητι ἡ κτίσις· ἀντὶ τοῦ φθαρτὴ γέγονε διὰ σέ· ἀπολαβεῖν δὲ μέλλει [illegible] πρὸς ἀφθαρσίαν.

μβ Οὐχ ἑκοῦσα ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα· τῆς τοῦ Χριστοῦ δυνάμεως φησὶ τοῦτο τὸ ἔργον· τὸ καὶ ἄκουσαν ὑποτάξαι.

μγ Ἐπ' ἐλπίδι. Καὶ γάρ φησι καὶ αὐτὴ ἀπαλλαγήσεται [illegible] ἐπ' ἐλπίδι δὲ ὑπετάγη· μονονουχὶ [illegible] ἐπ' ἐλπίδι· ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται.

μα

τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα ἐπ' ἐλπίδι· ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ. οἴδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν.

μδ Εἰς τὴν ἐλευθερίαν [illegible] ἐλευθερίαν· οἷον διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης· τουτέστι δι' ἡμᾶς ἔσται καὶ ἡ κτίσις ἄφθαρτος· ὥσπερ γὰρ δι' ἡμᾶς γέγονε φθαρτή, οὕτω πάλιν δι' ἡμᾶς ἔσται ἄφθαρτος· ἢ ὅτι [illegible] ἀπολήψεται· τουτέστι [illegible] ἡμᾶς ἐλευθερίαν τῆς φθορᾶς [illegible]· οἷον ἐκ φθαρτῆς ἄφθαρτος γινομένη.

με Οἴδαμεν γὰρ. στενάζει φησὶν ἡ κτίσις, μονονουχὶ ἀπεκδεχομένη τὴν φθορὰν [illegible]· ἡ δὲ κτίσις [illegible] ἡμᾶς τοῦτο [illegible] καὶ μὴ τοῖς [illegible] κεχρημένοι· οἱ καὶ [illegible] καὶ υἱοθεσίαν προσδοκῶντες.

μϛ Καὶ συνωδίνει. [illegible] ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες [illegible] ἡμεῖς αὐτοὶ στενάζομεν διὰ τοῦτο [illegible].

[illegible] τοῦτο [illegible] μὴ [illegible] φησὶ χάριν τῆς κτίσεως [illegible] παροῦσι [illegible] χαρίσματι.

λη ἡ γὰρ ἀποκαραδ(οκία) ἀντὶ τοῦ καραδοκία· ἡ σφοδρὰ προσδοκία αὕτη·
ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι· καὶ αὐτή φησιν ἡ κτίσις σφόδρα προσδοκᾷ
τὴν μέλλουσαν ἡμῶν δόξαν· διατί; ἀφθαρτοῦν φησι παρασχεῖν·
διὰ τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας φθαρτὴ γέγονεν· ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς ὄντες
φθαρτ(οὶ) φθαρτοὶ γενόμενοι· ἀκολουθοῦσα ἡ κτίσις φησὶ τοῖς ἀνθρώποις
τὴν ἀφθαρσίαν ἀπολαμβάνειν· ἐπειδὴ τοῦτο ἐν τῇ ἀναστάσει· ἵνα
καὶ αὐτὴ τὴν οἰκείαν ἀφθαρσίαν ἀπολάβῃ· τοῦ γὰρ ἀνθρώπου διὰ τὴν κτί-

σις γέγονε φθαρτὴ τῆς
ἀφθαρσίας ἀπολαμ-
βανόντων· καὶ αὐτὴ
τὴν οἰκείαν σωματο-
ποιεῖται ἀφθαρσίαν·
προσ(δοκᾷ) τοίνυν ἀεὶ δὲ
αὐτὸ ὥσπερ· ἵνα τοῖς
ἀνθρώποις ὑποβρυχ(ίοις) λέγω·
καὶ ἵνα δειχθῇ ὅτι
ἡμᾶς μᾶλλον ὀφείλομεν
σπουδάζειν τῆς τοι-
αύτης δόξης καὶ ἀφθαρσ-
ίας τυχεῖν. ἡ γὰρ

λη
ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς
κτίσεως· τὴν ἀποκάλυ-
ψιν τῶν υἱῶν τοῦ θ(εο)ῦ ἀπεκ-
δέχεται·

κτίσις· ἐπειδὴ μένομεν [illegible] καὶ [illegible] τὴν κτίσιν ταύτην
αὐτὰ προσδοκᾶν καὶ [illegible]

λθ ἀποκαραδοκί(α) Θ [illegible] προσδοκία
ἀποκαραδοκία Ἐπειδὴ τὸν ἀνθρώπων [illegible] κτίσεως
[illegible] προσδοκία [illegible] παρόντων [illegible]
θυμίαν τῶν μελλόντων· καὶ ἵνα τῶν μενόντων [illegible] δείκνυται
τῶν ὑποβρυχ(ίων) καὶ [illegible] θυμίαν [illegible] κακῶν [illegible]
κακῶν. [illegible] καὶ τὴν κτίσιν· σφόδρα προσδοκῶσαν τὰ ἀγα-
θά· [illegible] τὴν κτίσιν [illegible] κοινῆς μοσ-
[illegible] φθορομένου τοῖς [illegible] θυμίαν [illegible]
ζεται τῶν κατοχῶν [illegible]

μ τὴν ἀποκάλυψιν Τὸ τέλος· ὅτι [illegible] μιας [illegible]
οἱ θ(εο)ῦ. καὶ [illegible]

ΝΒ ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα Καὶ μὴν ὁ μὲν [illegible] καὶ ἀμφοτέρων ὑπομονῶν· οὐχὶ
καὶ σὺ τὸ πνεῦμα καὶ ἀμφότερον· ἀλλ' ἀντιλαμβάνεταί σου πρὸς τοῦτο· ἀ-
σθενοῦσι γὰρ ἡμῖν· καὶ οὐχ ὑπομονὴν κατορθῶσαι ἰσχύομεν. δι-
πλοῦν τὸ πνεῦμα ποιεῖ· καὶ γὰρ [illegible] ἐργάζεται τὰ ἀγαθὰ καὶ δι-
σὸν δείκνυσι. ὡσαύτως καὶ τὸ πνεῦμα φρόνημα ἐστί σου· ἡ δὲ ἀμβλύ-
ΝΓ ἀμβλυνθήσεται· Τὸ γὰρ τί: Καὶ τὶ λέγω φησὶν ὅτι πρὸς κατόρθω-
σιν ὑπομονῆς, δεόμεθα ἀντιλήψεως τοῦ πνεύματος· ἀλλὰ τοῖς

δοκοῦσι φησὶν ἀλγεινὰ
συμφέρον τῷ ἀλγεῖν· ἀλ-
λ' ὅτι αἱ συμφοραὶ
τοῦ μέν:

ΝΒ ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συ-
ναντιλαμβάνεται ταῖς
ἀσθενείαις ἡμῶν· ΝΓ τὸ γὰρ
τί προσευξόμεθα ΝΔ καθὸ
δεῖ, οὐκ οἴδαμεν· ἀλλ' αὐτὸ
ΝΕ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει
ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλα-
λήτοις· ὁ δὲ ΝΣ ἐρευνῶν τὰς
καρδίας, οἶδε τί τὸ φρό-
νημα τοῦ πνεύματος ὅτι ΝΖ κατὰ
θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων·

ΝΔ οὐκ οἴδαμεν· Καὶ γὰρ
[illegible] ἠρώτησε
[illegible]:
ΝΕ ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα:
Τὸ παλαιὸν χαρίσματα
τὰ διάφορα πολ-
λοὶ ἐγράμματον· προ-
φητείαν· ἑρμηνείαν
γλωσσῶν· ἀπὸ τὸ πάν-
τα πράγματα [illegible]
[illegible] καὶ χάρισμα
ἄλλο ἐγράμματον· [illegible]

τὸ τον ὁ [illegible] ροι λι[illegible] νεν

[illegible] τὸ πλῆθος τὸ συμφέρον [illegible] σώματος
ἀσυμφοραί· ἐγράμματον τιμῶν χάρισμα ἄλλο· καὶ ὑπὲρ πάντων
τοῦ λαοῦ ηὔχοντο· ὁ ὑπὲρ καὶ αὐτὸ πνεῦμα [illegible]· τοῦτο ὡς ἀλλ'
ὅτι αὐτὴ κεχάρισται ἄλλοις· ὑπὲρ ἡμῶν ὑπερεντυγχάνει [illegible]
[illegible] στεναγμοῖς· τοῦτο δὲ [illegible]· συγκλίνει κοινωνὸς, ὅτι ἄλλοις οὐ
[illegible] καθὸ δεῖ προσάξεται· ἀλλ' ἐκ μὴ τοῦτο φησὶ κοινὸν· τίς κοινὸν χρή-
ἄλλως αἰτεῖν τὸ χάρισμα ἀπὸ ἀχωρήτου ὑπὲρ τοῦ λαοῦ:
ΝΕ Δ ιὸς ὁ παράκλητος· ὅτι τὰς καρδίας τῶν πνευματικῶν ἐρευνῶν· τῶν
τὸ χάρισμα [illegible] καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀχωρήτου [illegible]:
ΝΣ οἶδε τί τὸ φρόνημα Τῶν πνευματικῶν τὸ φρόνημα τὸ ἀλλ' [illegible] πνεῦμα καὶ χά-
ρισμα:

μζ ὅτι μόνον δέ: Οὐ μόνον φησὶν ἡ κτίσις στενάζει· ἀλλὰ καὶ οἱ ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες· καὶ οἱ τὰ τοιαῦτα χαρίσματα ... ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ... θαυματουργίας ... τρόπος:

μη υἱοθεσίαν. Γινομένης ... υἱοθεσίαν ... προσδοκῶμεν υἱοθεσίαν φησί· τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος· τουτέστι τὴν ἀφθαρσίαν· ... υἱοθεσία· καὶ τοῦτο ... ταύτης ἀπολαύσομεν ... τὰ ... χοῦ ... δόξαν ... καὶ προσδοκῶμεν ... κατηργημένου:

μθ ἀπεκδεχόμενοι. Πρὸς γὰρ τὴν υἱοθεσίαν ἀπολύτρωσιν ... ἐλπίζομεν ... τὰ παρόντα ... αἰωνίοις ... τὰ παρόντα ... ἀλλὰ τὰ προσδοκώμενα· αὕτη ... υἱοθεσία:

μζ οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς

μη αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἱο-

μθ θεσίαν ἀπεκδεχόμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν. τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπὶς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὃ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ ἐλπίζει; εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν

να ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα.

ν Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· πάντα ... παρὰ θεοῦ ... προσκαλούμενος ... τοιγαροῦν ... τὰ ἀγαθά· ἀλλὰ ... πάντα ... οὐκ ...

να Εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν· Εἰ δὲ φησι ... ὑπομονῆς ... τοῦτο ... ὑπομονὴ ... ἀρετῶν πάντων ... ὑπομονὴ ποιεῖ τέλεια:

[ξβ] Ἀπὸ κοινοῦ, κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν.

[ξγ] Ὅπερ ἐστὶ φησὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ κατὰ φύσιν ἐν τῇ ἐνανθρωπήσει· δηλονότι ὡς ἅγιος καὶ ἀναμάρτητος, τοῦτο γεγόνασι καὶ αὐτοὶ γενόμενοι κατὰ χάριν σύμμορφοι Χριστοῦ τοῦ ἰσομόρφου. Εἰκόνα τοῦ υἱοῦ τὴν οἰκονομίαν κέκληκε καὶ τὸ ἐν σαρκὶ αὐτοῦ σῶμα. Κατὰ γὰρ τὴν οἰκονομίαν σύμμορφοι καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἅγιοι· κατὰ δὲ τὴν θεότητα μονογενής ἐστιν.

ὅτι οὓς [ξβ] προέγνω καὶ προ-
ώρισε [ξγ] συμμόρφους τῆς
εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ·
εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτό-
τοκον ἐν [ξδ] πολλοῖς ἀδελ-
φοῖς· οὓς [ξε] δὲ προώρισε,
τούτους καὶ ἐκάλεσε· καὶ
οὓς ἐκάλεσε, [ξς] τούτους καὶ
ἐδικαίωσεν· οὓς δὲ ἐδι-
καίωσε, [ξζ] τούτους καὶ
ἐδόξασεν·

Ἐ[illegible] θεοῦ τις ἂν νοοῖ
το[illegible] αὐτοῦ·
ὥσπερ ἐφορέσαμεν τὴν
εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φο-
ρέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ
ἐπουρανίου· τουτέστι τὸ
ἐν ἁγιασμῷ ζῆν· τὴν πρ[illegible]
παρὰ τοῖς ἁγίοις
τὴν πονηρίαν· ὥσπερ
γὰρ ἡ εἰκὼν τοῦ χοϊκοῦ
τουτέστιν Ἀδὰμ [illegible]
ἡ παρακοὴ καὶ
ἁμαρτία ἐζωγρά[illegible]
φαμεν, οὕτως καὶ ἡ εἰ-
κόνα τοῦ ἐπουρανίου
τουτέστι Χριστοῦ, τὸ ἁγια-
σμὸν τὴν δικαιοσύ-
νην καὶ καινότητα.

[ξδ] Διὰ τὸ παρὰ τὴν συγγένειαν τὴν πρὸς τὸν Χριστὸν καλεῖσθαι ἀδελφούς· συγγένειαν δέ, τὴν ἐν τῇ οἰκονομίᾳ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ.

[ξε] Πανταχοῦ τὸ κατὰ πρόθεσιν κλητοὺς ὄντας συνυφαίνει [illegible] ἀπὸ [illegible] τιμὰς μόνον [illegible] τὸ κατὰ πρόθεσιν συνυφαινόμενον, αὐτὸ ποιεῖ τὸ κατορθῶσαι· καὶ προσαπομάχεται ἀναφέρεται τὸν [illegible].

[ξς] Διὰ τῆς τοῦ λουτροῦ παλιγγενεσίας.

[ξζ] Διὰ τῶν χαρισμάτων· διὰ τῆς υἱοθεσίας.

νζ ὅτι κατὰ θεόν. Οὐκ ἀγνοοῦντα φησὶ διδάσκει ὁ πνευματικὸς τοῦ θεοῦ.
ἀλλ' οἶδεν ὃ παραινεῖ ὅτι κατὰ θεὸν ἐντυγχάνει· οὐ κατὰ τὴν
[illegible] ἀνθρωπίνην ἐπιθυμίαν. ἀλλὰ κατὰ θεόν· τουτέστι κατὰ τὴν
βούλησιν τοῦ θεοῦ:

φωνὴ ὑπὲρ ἁγίων. Τῶν διὰ τοῦ ἁγιαζομένων:: καὶ ὅτι ὑπὲρ καθαρῶν καὶ
θεραπευομένων τὰς αἰτήσεις ποιεῖται· καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων. τὸ μὴ
νθ ἀπὸ μόνου τοῦ θεοῦ:: ΟΙΔΑΜΕΝ ΔΕ Ὅτι [illegible] φησὶ διὰ τῶν

ἁγιαζομένων [illegible]
[illegible] θέμεθα ὑπὸ τοῦ
πνεύματος. ὅτι καὶ τὰ κακὰ
εἰς ἀγαθὰ [illegible]::
οἴδαμεν δέ· Ὅμου
τοῦτο τὸ χωρίον. πρὸς
τοὺς ἐν κινδύνοις ὄντας
[illegible] καὶ [illegible]
αὐτοῖς. [illegible]
τοῖς νομίζουσι [illegible]
συμφέρον. ταῦτα
ἔφασαν. καὶ οὐκ ἐπὶ [illegible] ἀλλ' ὅτι συνεργεῖ εἰς
ἀγαθόν· τουτέστιν ὅτι αὐτοῖς τοῖς [illegible]
τὸ [illegible] ἀδοκίμοις [illegible]::

νθ
οἴδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶ-
σι τὸν θεόν. πάντα συνεργεῖ
εἰς ἀγαθόν· τοῖς κατὰ πρό-
θεσιν κλητοῖς οὖσιν:

ξ πάντα συνεργεῖ: Πάντα φησὶ καὶ τὰ [illegible] καὶ ταῦτα
περιστρέφονται εἰς ἀγαθόν· [illegible]
[illegible] ἐπιστρέφεται. [illegible] τὸ εἰς ἀγαθὸν περιτρέπεσθαι. τοῦ
[illegible]::
ξα τοῖς κατὰ πρόθεσιν· Ἐ[illegible] τὸ περι-
στρέφεσθαι [illegible] εἰς ἀγαθόν. προσέθηκε τοῦ θεοῦ κλῆσιν
[illegible] μόνον· ὁ γὰρ τοῖς [illegible] τοῦτο
[illegible]· ἀλλὰ τοῖς ὑπὸ θεοῦ κεκλημένοις [illegible]
[illegible] τοῦ θεοῦ [illegible]· τοῖς κατὰ πρό-
θεσιν· δῆλον ὅτι [illegible]· [illegible]
[illegible] οἱ κατὰ πρόθεσιν οἱ κα-
[illegible] κλητοί::

ιγ΄ περὶ τῆς ὀφειλομένης ἀγάπης Χριστοῦ :—

οε Κατὰ διαφόρους τρόπους νοεῖται τὸ πρὸς ἄλλους ἀμαρτίας ... τῶν ὄντων :—
ος Τίς ὁ κατακρινῶν· τοὺς μὲν πρὸς συναρπαγὴν ἁμαρτανομένους ταῖς
ἀνθρωπίναις κρίσεσι· τοὺς δὲ πρὸς δικαιοσύνην τοῦ θεοῦ· τοὺς δὲ καὶ ὑπὲρ
ἡμῶν ἀποθανόντα· ὁ ἰσχυρίζεται ... ὁ δικαιῶν, τίς ὁ κατα-
κρινῶν :— οἰκουμενίου Καὶ οἱ ... ὡς προσαγαγόντα καταδικάσαι τοῦ ... ἁμαρτήματα ... θεὸς ὁ δικαιῶν. τίς ὁ κατακρινῶν ... ὑπολέ-

οε ος
Χριστὸς ὁ ἀποθανὼν μᾶλλον
δὲ καὶ ἐγερθείς· ὃς καὶ ἔ-
στιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ·
καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν·
ιγ Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ
τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ· θλῖ-
ψις· ἢ στενοχωρία· ἢ διω-
γμός· ἢ λιμός· ἢ γυμνό-
της· ἢ κίνδυνος· ἢ μά-
χαιρα·

λέγεται ... ὁ
... κατα-
κρῖναι; καί τοι το-
σοῦτον ἀγαπῶν· ὡς
καὶ θάνατον ἀρκέσαι
ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ ὢν
ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς
καὶ ἰσάζων ἐν τῇ
δόξῃ· οὐκ ἐπαύσατο
τοῦ πρὸς ἡμᾶς
ἀγαπᾶν· ἀλλὰ καὶ παρα-
καλεῖ τὸν πατέρα ὑπὲρ ἡ-
μῶν· τοῦτο γὰρ τὸ ἐντυγ-
χάνει· τὸ παρακαλεῖ
σημαίνει· ... αὐτὸ
τὸ ἐν ἀνθρώποις ...
μαι· παρακαλεῖ τὸν πατέρα ὑπὲρ ἡμῶν :—

οζ Ἡ μᾶλλον μικρὰ πᾶσι ... ἐντυχίαν ... τὸν ...
σοτιμίαν τοῦ ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, οὐκ ἔστι ... τὸ ἐντυγχάνει· ἀλλὰ
θερμὴν τὴν διάπυρον αὐτοῦ ἀγάπην· ὁ γάρ φησιν αὐτὸς ἀνθρωπήσας
καὶ διὰ τοῦ προσαγαγεῖν :— οἰκουμενίου Ὡς πρὸς τὸ ...
οη ἀρκεῖ τὸ ὅτι ἀρχιερεύς ἐστιν :— οη Τίς· οὐδείς φησι τοὺς το-
σαύτην ἀγάπην καὶ πρόνοιαν κεκτημένους παρὰ θεοῦ :—
οθ Θλῖψιν ... χρήματα· δόξαν· καὶ ὅσα ... ἄλλα τινὰ καὶ
... πέφυκε τῶν ... τὸ ὁ μὲν ...
... φυλακαί· ἀπώλεια· ἐξορίαι· καὶ ὅσα τοιαῦτα :—

ξη Ὡς ἐκλέγων· τουτέστιν ὁρῶν. μηδὲν μοι τῶν τῶν μετὰ δὲ παρα-
σημειοῦμαι κινδύνων ποιήσασθαι· τί γὰρ ἐμοί ἐστι πρὸς τὴν
τοσαύτην ἀγαθότητα τοῦ θεοῦ::

ξθ Ἴμεν γὰρ μὴ ἔχουσι μόνη καθημένοις καὶ διψῶσι καὶ πει-
νῶσι· πάντα ἐνδεικνύμενον τοῖς πιστοῖς. φησὶ· ὅτι ἡ χάρις
θεοῦ τοῖς καθημένοις ἐνδεικνυμένοις ἀφορμὴν τῶν φάρμακον ποιεῖ
ἀπαξ· οὐδεὶς οὕτως ὁ καθήμενος::

ο Πάσσουσι φησὶ καὶ μάστιξ
προκόπτει θεοῦ· ὅσου
μόνον συμμορφοῖς
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐποίη-
σε. ἀλλὰ καὶ ἐδοξε καὶ
ὅσοι καὶ ἐδόξασε· καὶ
οὐ τοῦτο μόνον. ἀλλὰ
καὶ τὸν υἱὸν ἐπιδικαίων
ὑπὲρ ἡμῶν πάντων
φησὶ καὶ ἁμαρτωλῶν
καὶ τελωνῶν καὶ
πορνῶν::

οα Εἰ τὸν υἱὸν φησὶν ἐπιδικαίων
ἀθάνατον. τί δὴ πε-
ρὶ τῶν ἄλλων μικρῶν καὶ ἄλ-
λων· ὁ γὰρ τὸν μέγα
δούς. καὶ τὸ ἔλατ-
τον δώσει::

ξη Τίς ὑπὲρ οὗ μὴ τιμωρῶν πρὸς ἑαυτὸν
εἰς θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν. τί
καθήμενον· ὃ σύ γε τοῦ ἰδίου
υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο. ἀλλ' ὑ-
πὲρ ἡμῶν πάντων παρέ-
δωκεν αὐτόν· πῶς οὐχὶ
καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡ-
μῖν χαρίσεται· τίς ἐγκαλέ-
σει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ·
θεὸς ὁ δικαιῶν· τίς ὁ κατα-
κρίνων·

οβ Πολλοί φησι ἐγκαλοῦσι τοῖς πιστοῖς· φησί· τίς ἐκα-
λεῖσθαι δικαιοῦσθαι τοῖς ὑπὸ θεοῦ ἐκλεχθεῖσι· καὶ ὁρα-
οὐκ εἶπε τῷ δούλοις θεοῦ πιστοῖς. ἀλλ' ἐκλεκτοῖς· ἐνδεί-
κνυσι τὸ ἀξίωμα::

ογ Οὐκ εἶπε ὁ ἀφεὶς ἁμαρτίας. ἀλλ' ὃ τὸ μεῖζον· ὁ δικαιῶν::

οδ Ὅταν γὰρ θεοῦ ἡ ψῆφος ἢ καὶ τιμωρίαν ἢ δικαιοῖ, τίς ὁ κατακρί-
νων· τί δὲ καὶ κατακρίνων ὁ φησί· οὐδὲ κατακρίνων
ὅσοι ἐν ἁμαρτήμασι::

: ιε : περὶ τῆς ὀφειλομένης ἀγάπης εἰς Χριστόν :·

οε Κατὰ διαφόρους τρόπους αὐτὸ προάγει ὡς ἀμαρτηρικότων μόνον :·

ος Τίς φησὶν ὁ κατακρινῶν· τοῦ μὲν πνς ὡς ἁμαρτήματα γραμματευομένου ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τοῦ δὲ πρὸς δικαιοῦντος θεοῦ· τοῦ δὲ χριστοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανόντος· οἷς γ' ἡ κατηγορίας [illegible] θεὸς ὁ δικαιῶν, τίς ὁ κατακρινῶν :·

ο' οἰκουμενίου. Καὶ οὕτω διώκει μονονουχὶ ὡς προσακατασπούδαι τοῦ βήματος τοῦ θεοῦ τὸ ἐκεῖ ἁμαρτήματα μηνύεται· θεὸς ὁ δικαιῶν. τίς ὁ κατακρινῶν· ἀκολούθως ὑπολέγεται [illegible] φησὶν ὁ ... ὁ οὖν φησὶ ὁ κατακρίνων; καὶ τοῦτο σὺ τὸν ἀγαπῶντα· ὃς καὶ θάνατον ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ ὢν ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς ἐν ἰδίᾳ ἀρχαίᾳ δόξῃ· οὐ μόνον αὐτὸς τοῖς προσήκουσιν ἀγαπᾷ· ἀλλὰ καὶ παρακαλεῖ τὸν πατέρα ὑπὲρ ἡμῶν· τοῦτο γὰρ τὸ ἐντυγχάνει· τὸ παρακαλεῖ σημαίνει· αὐτὸς τὴν ἐνανθρώπησιν μαι παρακαλεῖ τὸν πατέρα ὑπὲρ ἡμῶν :·

οε Χριστὸς ὁ ἀποθανών, ος μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθείς· ὃς καί ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ· ο' καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν·

ιε οη Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ; θλῖψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα;

οζ Ἱ μᾶλλον ἐκβάλλοντος [illegible] ἐντυχίαν μόνον. [illegible] τοῦ πρώτου τὴν τιμὴν αὐτοῦ ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, οὕτω καὶ ὡς τὸ ἐντυγχάνει· [illegible] θεῶν τὴν διάπυρον αὐτοῦ ἀγάπην· οὐ γὰρ φησὶν αὐτὸς ἀσθενεῖν· ὧν σαι διὰ τοῦ προσάγοντος :· οἰκουμενίου. Ὡς πρὸς τὸ ἀνε-

οη -άρκεται ὁ τι ἀρχιερεὺς :·

οη Τίς οὐδεὶς φησὶ τοιοῦτος αὐτὸς ἀγάπης προνοίας ἠξιωμένος παρὰ θεοῦ :·

οθ Οὐκ ἐπὶ χρήματα, δόξαν, ἢ ὅσα ἀνθρώπινα· ἀλλὰ τιμαῖς καὶ ἀλλαῖς ταῖς ὑπερφυέσι τῶν ἀπείρων φιλιῶν· τὴν θλῖψιν ὁμοίως ἀπολλυμένοις διωκόντων· φυλακαί· ἀπώλεια· ἐξορίαι· καὶ ὅσα τοιαῦτα :·

ξη Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν· τούτων οὕτως ὄντων. μηδεὶς μοι τῶν ἐπαγομένων πειρα-
σμῶν λόγον μηδὲ ὑπόμνησιν ποιείσθω· τί γὰρ ἐν ἴσῃ τάξει πρὸς τὴν
τοσαύτην ἀγαθότητα τοῦ θ(εο)ῦ·

ξθ Ἵνα γὰρ μή τις λέγῃ ὅτι πολλοὶ κατ' ἡμῶν καὶ δῆμοι καὶ κίνδυ-
νοι· πάντα ταῦτα συντεινόμενα τοῖς ἁγίοις. φησὶν ὅτι ἰσχὺς
θ(εο)ῦ τοὺς καθ' ἡμῶν ἐπικουρίας ἀφορμὴν ἀφανῶν ποιεῖ
ἀναλ(?)· οὐδεὶς οὖν ὁ καθ' ἡμῶν·

ο Πόσον οὖν φησὶ κήδεται
προκινδυνεύει(?)· ὅσου
μόνον συμμόρφους
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐποίη-
σε· ἀλλὰ καὶ ἐδικαίω-
σε καὶ ἐδόξασε· καὶ
οὐ τοῦτο μόνον· ἀλλὰ
καὶ τὸν υἱὸν ἐκδέδωκεν
ὑπὲρ ἡμῶν πάντων
φησὶ καὶ ἁμαρτωλῶν
καὶ ἐχθρῶν καὶ
πόρρωθεν·

οα Εἰ τὸν υἱόν φησιν ἐκδέδωκεν
ὑπὲρ ἀλλ' αὐτόν, τί δὴ πε-
ρὶ τῶν ἄλλων ἀμφιβάλ-
λειν· ὁ γὰρ τὸ μεῖζον
δούς· καὶ τὸ ἔλατ-
τον δώσει·

ξη Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα·
εἰ ὁ θ(εὸ)ς ὑπὲρ ἡμῶν· τίς ξθ
καθ' ἡμῶν· ὅς γε τοῦ ἰδίου ο
υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο. ἀλλ' ὑ-
πὲρ ἡμῶν πάντων παρέ-
δωκεν αὐτόν· πῶς οὐχὶ οα
καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡ-
μῖν χαρίσεται· τίς ἐγκα- οβ
λέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θ(εο)ῦ·
θ(εὸ)ς ὁ δικαιῶν· τίς ὁ κατα- ογ οδ
κρίνων·

οβ Πολλοὶ ἀσεβεῖς ἐπέφερον τοῖς ἁγίοις ... φησὶν οὖν· τίς ἐγκα-
λέσει κατὰ ... τοῖς ὑπὸ θ(εο)ῦ ἐκλεχθεῖσι· καὶ ὅρα·
οὐκ εἶπε δούλοις θ(εο)ῦ ἢ πιστοῖς· ἀλλ' ἐκλεκτοῖς· ἐκεί-
νων τὸ ἀξίωμα·

ογ Οὐκ εἶπε θ(εὸ)ς ὁ ἀφιεὶς ἁμαρτίας. ἀλλὰ τὸ μεῖζον· ὁ δικαιῶν·

οδ Ὅταν γὰρ θ(εὸ)ς ὁ ψηφιζόμενος ᾖ καὶ αὐτὸς δικαιώσῃ, τίς ὁ κατακρί-
νων· τὸ δὲ καὶ κατακρίνων ἀφίησι· τὸ δὲ κατακρίνων
ὡς ἐπὶ ἁμαρτήμασι·

ια' περὶ ἐκπτώσεως Ἰσραὴλ τοῦ ἀποβληθέντος· καὶ κλήσεως τοῦ ἀληθοῦς τοῦ εἰσαχθέντος μετὰ ἐθνῶν:·

βάθος — Ὕψος οἶμαί τινες [illegible] ὕψωμα [illegible] καὶ πρὸς τούτοις τὸν αἰώνιον [illegible] αἰώνιον θάνατον:·

ἄλλ. Τουτέστιν οὔτε τὰ ἄνω οὔτε τὰ κάτω:·

Ὁ ἀλλ. Τοιοῦτόν ἐστιν· καὶ ἄλλη τοσαύτη κτίσις [illegible] ὅση ἡ ὁρωμένη· ὅση καὶ ἀόρατος, οὐδὲν ἂν με τῆς ἀγάπης [illegible] ἀποστήσει:·

πς Ἀπὸ [illegible] τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ· ἵνα μὴ [illegible] δόξῃ [illegible] ἰδίας [illegible] ἀγάπης· ὁ γὰρ [illegible], οὐ θαυμαστὸν [illegible]:·

οὔτε ὕψωμα· οὔτε βάθος· οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ. πς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

ια Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι· συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι ἁγίῳ· ὅτι λύπη μοί ἐστιν μεγάλη καὶ ἀδιάλειπτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου. πη ηὐχόμην πθ γὰρ αὐτὸς

πζ Μεγάλη [illegible] ἡ [illegible]· διὸ προσ[illegible] τὸ πιστεύεσθαι· ὁρᾷς δὲ [illegible] Χριστοῦ [illegible] συνειδήσει [illegible] τὸ μαρτύριον σὺν τῷ ἁγίῳ πνεύματι:·

πη Ὁρᾶτε ἐπίτασιν· οὐ κατὰ τῶν κινουμένων, ἀλλ' εὐχόμενον:·

πθ Δοκῶ μὲν [illegible] ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν εἶναι [illegible] Χριστοῦ· τουτέστιν τοῦ ἀναθε[illegible] δύναμις· ὁ μὲν [illegible]

μὴ [illegible] ὑπὲρ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ταῦτα εἰρηκώς· πῶς ἐνταῦθα [illegible] κατασφημουμένων ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων· ὅτι [illegible] [illegible] αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ [illegible] [illegible] ἀπὸ τῆς [illegible] θεοῦ [illegible] [illegible] ὑπὲρ τοῦ [illegible] [illegible] τοῖς Ἰουδαίοις· [illegible] κατὰ θεοῦ [illegible] ἀνάθεμα ὑπὲρ τούτου [illegible]· ὁ [illegible] τοῦ Χριστοῦ· [illegible] οὐδεμία κτίσις χωρίσαι ἴσχυσε, πῶς ἂν χωρι[illegible] [illegible] ἀδελφῶν:·

ὁμοῦ καὶ γὰρ τὴν μαρτυρίαν· ἄγαν οἱ ἐν τῇ

π Ἐντρέπεται αὐτοὺς καὶ συμμονούμενος καταφρόνους οἷς τὰ ἐπάθλα μεῖναι
παλαιαῖς φησι ζωῆς καταφρονοῦσιν, πόσῳ μᾶλλον ἡμᾶς ὀφείλομεν οἱ τῆς
τῶν ἐν τῇ καινῇ χάριτι
καὶ σημάναι τοῦ σωτῆρος ἐρχομένου τὸν πόνον ἀποκλείειν·

πα Τὴν μαρτυρίαν τὸν λόγον ἐποιήσατο· τῆς κοινῆς φράσεως ἀποθανεῖν·
πβ Ἐσίγα προαιρέσει πολλάκις τῆς κοινῆς φράσεως ἀποθανεῖν οἱ ἀποστόλοι διὰ τὸν Χριστὸν ὁμοῦ παρ' ὅλα
πγ Πᾶσι φησὶ τοῖς αὐτὸν προσκαρτεροῦσι τοῖς ἀποστόλοις διὰ τὸν Χριστὸν παρόντα
τοῖς φαζομένοις ἀμνὶ
ἀντιμάρτυς·

πδ Ἐπάρας τὸν ἀκροατὴν
ἵνα μὴ καταπέσῃ
θλίψεσι καὶ τοῖς δεινοῖς
μόνον φησὶν ὑπερνικῶμεν
πάντων κρατοῦμεν χάριτι
Χριστοῦ. ὥσπερ ὑπερνι-
κῶμεν. ἀλλ᾽ ὑπερνι-
κῶμεν· τουτέστι διὰ
θανάτου κατηγορούμεθα σφά-
ζομεν· οἱ γάρ
ἱκανοὶ πρόσζωμοι
τοῖς φάρμακοι μὴ μάταια
ῥίψωσι φέρομεν·

μετὰ λαλ. μζ

π Καθὼς γέγραπται· ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· πα ἀλλ᾽ ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. πε πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος. οὔτε ζωή· οὔτε ἄγγελοι· οὔτε ἀρχαί· οὔτε δυνάμεις· οὔτε ἐνεστῶτα· οὔτε μέλλοντα·

πε Ἐπειδὴ καὶ ἄλλως τὰ παρόντα καὶ τὰ μέλλοντα μετὰ τὰ μέλλοντα λέγει· ζωήν
φησιν. οὔτε ὁ μέλλων θάνατος· οὔτε ἡ μέλλουσα ζωή. οὔτε ἄγ-
γελοι· οὔτε δυνάμεις δυνάμενται χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης
τοῦ θεοῦ. τῆς διὰ Χριστοῦ μοι φησὶ προσγενομένης. πάντα μοι φησὶν
κρατοῦμεν ἐκ τῆς ἀγάπης· καὶ τὰ δεινὰ πάσας τῆς κτίσεως
ἀοράτων καὶ μόνον τῆς προσπιθέσιν· οὔτε τις ἑτέρα
κτίσις· τουτέστι καὶ ἄλλη τις παρὰ τὰ ὁρώμενα ὑποστᾶσα.
οὐδὲ αὐτὴ μοι τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ· εἰ καὶ ἄγ-
γελοι καὶ δυνάμεις ἐπιμελῶς· μὴ μόνον ζῶντος ἀλλὰ καὶ τὰς
δυνάμεις ἀποστῆσαι ἡμᾶς ἐθέλουσιν ἀποχωρισθῆναι· ἀλλὰ τῆς τοῦ θεοῦ
θερμῆς ἀγάπης τοιαύτης ἡμῶν οὔσης, ἃς τοῦτ' ἦν καὶ τὸ ἰσχυρόν·

ιδ Ἰδοὺ φησὶ καὶ ἀνάθεμα εἶναι ηὐχόμην ὑπὲρ τοῦ [illegible] ἰουδαίων·
καὶ ἵνα μὴ νομίσῃς ὅτι ἐκ τῆς [illegible] ὁ θεὸς [illegible]
μένη [illegible]. οὕτω μὲν ἐξέβαλον, ὁ λόγος τῆς ἐπαγγελίας τοῦ θεοῦ ἐψεύ-
σατο· ταῦτα γάρ φησι [illegible]. οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος
τοῦ θεοῦ. ἀλλ' ἵνα τὴν περὶ αὐτοὺς ἀγάπην ἐνδείξωμαι· καὶ μὴ
δόξω μισεῖν [illegible] ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἡ πρὸς Ἀβραὰμ ἐπαγγελία τοῦ θεοῦ
οὐκ ἐκπέπτωκε· ποία δὲ αὕτη; ἡ τὸ καὶ ἐπαγγελίαν αὐτοῦ σπέρμα
[illegible] ἀριθμὸν
ἔσεσθαι τοῖς ἄστροις· καὶ ἐ-
παγγελίαν δὲ αὐτοῦ σπέρ-
μα, τὸ τῆς πίστεως καὶ [illegible]
[illegible] τῆς ἰδί-
ας προνοίας:·

ιδ

οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέπτω-
κεν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ· ιε οὐ γὰρ
πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ οὗτοι Ἰσραήλ·
οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβρα-
άμ, πάντες τέκνα· ἀλλ' ἐν
Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρ-
μα· τουτέστιν ιϛ οὐ τὰ τέκνα
τῆς σαρκὸς ταῦτα
ιζ τέκνα τοῦ θεοῦ·

ιε Καὶ πῶς φησὶν οὐκ ἐξέπε-
σεν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ· πῶς; ὅ-
τι οὐ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ
Ἰσραηλῖταί εἰσι· τουτέ-
στι σπέρμα Ἀβραάμ·
[illegible] αὐτό·
ὁ γὰρ ἐπαγγελίᾳ τιμηθεὶς φησί
τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] εἰσὶ καὶ ἐπαγγελί-
αν· καὶ οἱ [illegible] ἐπαγγελίᾳ οὐδὲ [illegible]· ἀλλὰ ποῖα δεῖ τέκνα Ἀβραάμ, ἄκουε [illegible]
[illegible] φησιν· ὅρα γοῦν· οὐ [illegible] ἐξ Ἰσραήλ· τὸ [illegible] γνώρισμα τοῦ [illegible]
τοῦ Ἰσραήλ· [illegible] τὴν [illegible]:·

ιϛ Ἐπεὶ τὸ σπέρμα [illegible] γραφή· τί ἐστι τὸ ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα·
ὅτι φησὶν οἱ ἐκ τῆς ἐπαγγελίας εἰσὶ τέκνα· οὐκ [illegible] τοῦ Ἀβραάμ, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ·
[illegible] τοῦ Ἰσαὰκ [illegible] τοῦ Ἀβραάμ· ἵνα δείξῃ ὅτι οἱ τὴν
[illegible] ἔχοντες, αὐτοί εἰσι καὶ ἐπαγγελίας τέκνα τοῦ Ἀβραάμ:·

ιζ Ἐπεὶ τοῦτο τὸ λόγιον [illegible]· ἐπαγγελίᾳ ὅμοιοί εἰσι Ἀβραάμ· ὅσ[illegible]
[illegible] τῆς [illegible] τοῦ θεοῦ [illegible]· καὶ [illegible] αὐτοὶ σπέρμα Ἀβραάμ·
ἀλλὰ [illegible] τοῦ Ἀβραάμ, οἱ [illegible] αὐτοῦ πίστει· καὶ τέκνα τοῦ θεοῦ [illegible]
[illegible]:·

Ἵνα μὴ ἀπιστῶσιν ὅτι δι' ἐχθρὰν [illegible] αὐτοὺς τοῦ θ(εο)ῦ καὶ [illegible] ὑπὸ [illegible] χετο καὶ ἀντὶ γὰρ οὐκ [illegible] φησί· κινουμένων ἀνάθεμα γενέσθαι· εὐχόμενον φησὶ χωρισθῆναι τῆς δόξης τοῦ Χ(ριστο)ῦ· ὥσπερ μὴ τὸ μὴ [illegible] κλασθῆναι [illegible] διὰ τὸ ἀκούειν μᾶλλον [illegible] τιμῶν· οὐκ [illegible] μὴ τὰ πράγματα λέγων· ἀλλ' ὑπεύχετο. καὶ ἄλλοις δὲ [illegible] καὶ πάντα ὑπομένειν αὐτὰ δεινά· ὑπὲρ τοῦ μὴ [illegible] τὸν ποθούμενον::

πθ
ϛ Ὁ δὲ λέγει καλῶς φησὶ πάντων· ὁ μυρίοις προσοδοκ[illegible] ὁ πάντων τὴν αὐτοῦ ἀγάπην προτιμῶν::

ϛα Διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χ(ριστο)ῦ τοῦτ' ἔστι· κινούμενος γὰρ τῷ παρὰ πάντων δοξάζεσθαι· ἀλλὰ μὴ κινούμενος δὲ [illegible] τὸ χάρισμα· χάρισμα δὲ τὸ ὄντως ἀγαπᾶν τὸν Χ(ριστό)ν· τοῖς [illegible] ἀγαπᾶν ὑποκρίνεται::

ϛβ Δ[illegible] θεὸς [illegible] δὲ παρ' ἐκείνων [illegible] τῶν Ἰουδαίων [illegible] αὐτοὶ δὲ οἱ [illegible] δεόμενον· διὸ καταλέγει τὰς δωρεὰς τοῦ θ(εο)ῦ::

ϛγ Ἀντὶ τῆς ὑπὲρ πάντων [illegible] χάριτος· ἐπεὶ γὰρ καὶ Ἰουδαῖοι φησὶ [illegible] αὐτόν. ἀλλ' [illegible] τὰ ἀπόρρητα [illegible] καὶ τὴν πρόνοιαν αὐτοῦ [illegible]· οἱ δὲ ὅτι δοξο[illegible] ὑπάρχει ἄξιος [illegible]::

ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι αὐτὸς ἀπὸ τοῦ
Χ(ριστο)ῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν
μου τῶν συγγενῶν μου κα-
τὰ σάρκα· οἵτινές εἰσιν Ἰσ-
ραηλῖται· ὧν ἡ υἱοθεσία
καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθῆκαι·
καὶ ἡ νομοθεσία· καὶ ἡ λα-
τρεία· καὶ αἱ ἐπαγγελίαι·
ὧν οἱ πατέρες καὶ ἐξ ὧν ὁ
Χ(ριστό)ς τὸ κατὰ σάρκα· ὁ ὢν ἐ-
πὶ πάντων θ(εὸ)ς εὐλογητὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν +

Ἡ κατὰ πρόγνωσιν ἐκλογή [illegible]

Μήπω γάρ τι πράξαντα τὸν Ἰακώβ, [illegible] τὸν Ἰακὼβ φησὶν ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἠσαῦ ἐμίσησα [illegible]

Ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι [illegible]

Ὁ μὲν Ἰακὼβ φησὶ [illegible]

[illegible]

φήν τι ἀγαθὸν ἢ κακόν· ἵνα ἡ
κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις
τοῦ θεοῦ μένῃ· οὐκ ἐξ ἔργων
ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος· ἐρ-
ρέθη αὐτῇ· ὅτι ὁ μείζων
δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι·
καθὼς γέγραπται· τὸν Ἰα-
κὼβ ἠγάπησα· τὸν δὲ Ἠ-
σαῦ ἐμίσησα· τί οὖν ἐ-
ροῦμεν· μὴ ἀδικία πα-
ρὰ τῷ θεῷ; μὴ γένοιτο·
τῷ γὰρ Μωσῇ λέγει· ἐλεή-
σω ὃν ἂν ἐλεῶ· καὶ οἰκτει-
ρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω· ἄρα
οὖν οὐ τοῦ θέλοντος οὐ

[illegible]

ςκ̄ Ὅσοι φησὶ κατὰ τὸν ἰσαὰκ γεννηθῶσιν· οὗτοί εἰσι καὶ σπέρμα ἀβρα-
ὰμ καὶ υἱοὶ θεοῦ· ὁ γὰρ ἰσαὰκ οὐ κατὰ νόμον ἐγεννήθη φύσεως, ἀλλὰ
κατὰ δύναμιν ἐπαγγελίας· οὐκοῦν οἱ γεννώμενοι οὕτω υἱοὶ ἀβρα-
άμ εἰσιν· οὕτω δὲ ἡμεῖς γεννώμεθα διὰ τῆς κολυμβήθρας· ῥήμασι γὰρ καὶ
ἡμεῖς ἐπαγγελίας γεννώμεθα· ῥήμασι μὲν διὰ τὸ ἐπὶ τὸ ὄνομα πατρὸς
καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος γεννᾶσθαι τοὺς ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ καταδύοντας·
ἐπαγγελίαις δὲ καθὸ οἱ προφῆται πρὸ πολλῶν χρόνων τοῦτο ἐσήμαναν
ἀναγεννήσειν [illegible]
σαφῶς καθαροὶ γενήσεσθε:-

ςθ̄ Καὶ τί φησι θαυμαστὸν ὅ-
τι ἐπὶ ἰουδαίων ὁμοίως ἐπ-
ηγγείλατο τὸ σπέρ-
μα ἀβραὰμ λογίζεσθαι· οἱ δὲ ἀπὸ ἰσαὰκ
ἴδιοι· τοῦτο γὰρ καὶ ἐπὶ
τῶν πατριαρχῶν ἀρχῆς·
καὶ γὰρ ὁ ἰσαὰκ λογίζε-
ται μόνος σπέρμα· καὶ
τοιοῦτον καὶ ἐπὶ τῶν ἀπογό-
νων αὐτοῦ· οὐ μόνον δὲ
τοῦτό φησιν, ἀλλὰ καὶ ῥε-
βέκκα ἐξ ἑνὸς τοῦ ἰ-
σαὰκ σπέρμα ἔχουσα
καὶ δύο γεννήσασα,
οὐκ ἔσχε τοὺς δύο ἀ-
ρέσαντας θεῷ· οὐδὲ
λογίζονται οἱ ἐκ σ-
πέρματος ἀβραὰμ ἤτοι
ἰσαὰκ λογίζονται· οἱ γὰρ
[illegible] οὐκ εἰσί:-

Γενέσεως

ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγ-
γελίας. λογίζεται εἰς σπέρ-
μα· ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος
οὗτος· κατὰ τὸν καιρὸν
τοῦτον ἐλεύσομαι· καὶ ἔ-
σται τῇ σάρρᾳ υἱός· οὐ μό-
νον δὲ ἀλλὰ καὶ ῥεβέκκα
ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχουσα
ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν·
μήπω γὰρ γεννηθέντων
μηδὲ πραξάντων

οἵτινές εἰσιν ἰουδαῖοι οἱ μὴ τέκνοι καὶ
σπέρμα ἀβραάμ εἰσι

ρ̄ Ἐπεὶ μὲν οὐκ ἔσχέ φησι τοὺς δύο ἀρέσκοντας·: [illegible] ἀπόρους. αὐ-
τὸς ἀπορῶν· τί φησι θαυμαστὸν ὅτι τῶν ἰουδαίων οἱ μὲν ἀπώλοντο οἱ δὲ οὔ.
ἀ̄ ὁ γὰρ τοῦ [illegible] πρὶν ἀρχῆς γενομένου: ἀ̄ Τοῦ ἰσαὰκ τοῦ [illegible]:

ια Ὡς ἐξ ἀκολουθίας ἴσως ἐρεῖς· τί οὖν μοι [illegible]· εἶτα ἐπιστομίζει τοὺς πάντα θέλοντας μαθεῖν ματαίως τὰ τοῦ θεοῦ καὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ [illegible]· ὑπὲρ γὰρ τὸ μανθάνειν ζητεῖν χάριν ἔχει ὑπὲρ τῶν [illegible]. μὴ διαχωρεῖ με γινώσκοντι κατὰ μόνον πάντα προκρίνει. καὶ ἐν τούτοις μόνοις ἀμφοῖς· καὶ τὸ σὺ τίς εἶ· καὶ ποῖον ζητεῖς εἰ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ; ἀλλὰ κριτὴς εἶ; :-

ιβ Οὐ τὸ αὐτεξούσιον ἀναιρῶν μᾶλλον ταῦτα λέγει· ἀλλὰ δεικνὺς ὅσῳ πάντας τρόπους χρὴ πείθεσθαι τῷ θεῷ καὶ μὴ [illegible] τοῖς λόγοις τῶν γινομένων· ὥσπερ τῶν [illegible] γινομένων [illegible] θαυμαστοῦ θεοῦ καὶ ἀκαταλήπτου. [illegible] προσήκει μηδὲ [illegible] ἀφιέναι :-

ια ἐρεῖς οὖν μοι· τί ἔτι μέμφεται· τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε· μενοῦνγε ὦ ἄνθρωπε σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ θεῷ· ιβ μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι· τί με ἐποίησας οὕτως; ιγ ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν;

τὸ μενοῦνγε ἀντὶ κυρίως ἐπιταρ[illegible] ἀποστολ[illegible]

ιγ Ἐχέτω ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς [illegible] τοῖς μὲν [illegible] τοῖς δὲ [illegible] οὕτως ὁ [illegible] περὶ ἁμαρτίας λόγοι :-

εἰ τοῖ κοινωνῶν ἐξουσίαν λαμβάνεται ἐν τῷ θεῷ κεραμ[illegible]

ιδ Οὐκ ἐπὶ δὲ καὶ τοῖς ἀνθρώποις τοῦτο λέγει [illegible] ποιεῖ ὁ θεὸς ἀνθρώπους· ἀλλ' [illegible] τῇ τοῦ θεοῦ χρηστότητι πρὸς πάντα κοινωνῆσαι [illegible] τὸν [illegible] πάντων [illegible] δοκιμάζειν· ἀλλ' ὥσπερ τὴν ἐξουσίαν [illegible] ὁ θεὸς [illegible] αὐτοῖς χρῆται πάντως καλῶς καὶ πρεπόντως ποιεῖ. καὶ μὴ [illegible] τοῖς λογισμοῖς [illegible] ὁ κεραμεὺς ὃ θέλει ποιεῖ, καὶ ὁ πηλὸς οὐδὲν ἀντιλέγει [illegible] περιεργάζου· καὶ [illegible] ὁ θεὸς [illegible] πάντως συμφέρει· καὶ [illegible] :-

Ἐπειδὴ καὶ αὐτὸν ἀρνητικῶς [illegible] τί δή ποτε οὐκ ἐκδικεῖται ὁ ἰουδαϊσμὸς [illegible] τοῦ θεοῦ, ἀρνητικὸν [illegible] θέλοντι οὖν καὶ μὴ [illegible] μηνύοντα [illegible] θεῷ τὸν [illegible] ἀλλὰ [illegible] καὶ μὴ [illegible] πολλὰ [illegible] τὸ δικαστήριον τοῦ θεοῦ [illegible] τὴν παρὰ τῶν:

Τοῦ αὐτοῦ. Πρὸς τὸν μωσῆν καὶ ἀαρὼν [illegible] ὅτι σκληρυνεῖ ὁ φαραὼ διὰ τὸ [illegible] καὶ [illegible] ἀναστρέψαι θεὸν· ὡς ὁ [illegible] θεός. τοῦ σῶσαι αὐτὸν καὶ θέλοντος. [illegible] γὰρ οὖν καὶ ἐπὶ μακροθυμίας· χώραν αὐτῷ μετανοίας διδούς:

Δύναμις θεοῦ ἡ μακροθυμία· ἡ δύναμις μεγάλη· [illegible] καὶ ἐκ [illegible] τοσοῦτον μακροθυμήσαντος τοῦ θεοῦ. [illegible] ὅτι γὰρ τούτου [illegible] συγχωρεῖ καὶ [illegible] ὁ τῶν [illegible] μακρόθυμος:

δὲ τοῦ τρέχοντος. ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος θεοῦ. λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ φαραώ· ὅτι εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε. ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου· καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ἄρα οὖν ὃν θέλει ἐλεεῖ, ὃν δὲ θέλει σκληρύνει·

Τὸν ἄξιον [illegible] σκληρὸν καὶ ἀπειθῆ, σκληρὸν [illegible] ἀπειθῆ [illegible] συγχωρεῖ· οὐ γὰρ κύριος [illegible] σκληρός. ἀλλὰ [illegible] σκληρὸν [illegible] συγχωρεῖ μόνον:

Γρηγορίου Νύσσης. Τὸ σκληρυνθῆναι παρὰ τοῦ θεοῦ τὸν αἰγύπτιον τύραννον· οὐχ ὡς [illegible] ἀντιτύπως [illegible] τῇ ψυχῇ αὐτοῦ [illegible] μόνον [illegible] ἀλλ᾽ ὡς [illegible] προαιρέσεως [illegible] προσκλίνουσα τὸ [illegible] ἀντιτύπως [illegible] δεχομένης::

Τοῦ ἁγίου Βασιλείου. Ἐσκλήρυνεν ὁ θεὸς τὸν φαραὼ τῇ μακροθυμίᾳ καὶ τῇ [illegible] τιμωρίας ἀναβολῇ [illegible] αὐτοῦ τὴν κακίαν. ἵνα [illegible] ὅρον [illegible] τῆς πονηρίας. τὸ δίκαιον [illegible] κολάσεως [illegible] δείξῃ::

κα Ὁρᾷς ὅτι οὐ μόνον ὁμοφρόνως θ(εο)ῦ, ἀλλὰ καὶ ἐξ Ἰουδαίων καὶ ἐξ ἐθνῶν σῶσαι διὰ τῆς [illegible] τοὺς ἀξίους σωτηρίας·

κβ Ὅτι [illegible] οὐχ ἁπλῶς οὐδὲ ὡς ἔτυχε ποιεῖ ὁμοφρόνως ὁ θ(εὸ)ς τοὺς ἐξ ἐθνῶν [illegible]· ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἄξιοι ἦσαν σωτηρίας. παρά[γει] τὸν προφήτην πρὸ τοσούτου χρόνου τοῦτο προαναφωνοῦντα. ἰδοὺ γὰρ ὁ θ(εὸ)ς καὶ λαὸν καὶ ἠγαπημένην ἐκκλησίαν καὶ υἱοὺς καλεῖ τοὺς ἐξ ἐθνῶν. τί δὴ ποτὲ [illegible] διὰ τὴν [illegible] αὐτῶν δικαιοσύνην καὶ πίστιν·

οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν. ὡς καὶ ἐν τῷ Ὠσηὲ λέγει· καλέσω τὸν οὐ λαόν μου λαόν μου· καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην ἠγαπημένην. καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρέθη αὐτοῖς· οὐ λαός μου ὑμεῖς. ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ θ(εο)ῦ ζῶντος. Ἠσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰ(σρα)ήλ· ἐὰν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰ(σρα)ὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα σωθήσεται. λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ. ὅτι λόγον

κγ Τοὺς ἐξ ἐθνῶν ἠγαπημένην ἐκάλεσεν, τὴν οὐκ ἠγαπημένην τὸ πρότερον· οὐ γὰρ ἐγίνωσκε θ(εό)ν·

κδ Τὸ γὰρ ἐκάλεσεν [illegible] διὰ τὴν [illegible] δεισιδαιμονίαν·

κε Οὐδὲν [illegible] ὑπο[illegible] λελό[γι]μενος [illegible]·

κϛ Οὐ πάντες [illegible], ἀλλὰ [illegible] οὗτοι γὰρ τὸ κατάλειμμα [illegible] σωζόμενοι·

κζ Πρὸς [illegible] ἐπεὶ [illegible] ἐξ [illegible] σεσωσμένων [illegible] καὶ οὐκ ἔσται [illegible] καθὼς [illegible] Ἰουδαίων καὶ [illegible] ἀλλ᾽ [illegible] πᾶσι·

κη [illegible] ὅσοι πιστεύσαντες σωθήσονται· κη Ἔδοξε [illegible] τοῖς [illegible] λόγον ὅτι σπεῖ [illegible]·

ιε Μακροθυμίαν ἣν ἠθέλησεν ἐνδείξασθαι· ἀλλ' ὅτε ἠθέλησε δεῖξαι τὴν ἀπόνοιαν
[illegible] μακροθυμίᾳ τοῦ θεοῦ ἐχρήσατο, μετὰ τὴν ὀργὴν ἐνεδείξατο:
τῇ μακροθυμίᾳ [illegible]· ἀλλ' ἐπειδὴ ταῦτα ἐποίησε
οικγ Οὐκ ἄρα ὀργὴν [illegible]· ὀργὴ τὸ πρᾶγμα ἐκ τοῦ ἡμῶν
[illegible] ὀργὴ ἐνδεικνυμένοις ποιοῦμεν. ὀργὴν τὸ πρᾶγμα ἐκ τοῦ ἡμῶν
γνωρίμου ἐκάλεσεν:

ις Τουτέστιν ... μακροθυμήσας εἰς μετάνοιαν [illegible]· ὡς δὲ οὐκ ἦλθε πρὸς σωφρονισμόν, ἐτιμωρήσατο αὐτόν:

ιζ Σκεύη ὀργῆς ὁ Φαραώ· τουτέστιν ἄξιος τῆς τοῦ θεοῦ ὀργῆς· ἐπειδὴ τοῦ θεοῦ ὀργὴν ἐ[illegible]σάμενος· καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀπώλειαν κατηρτισμένος· τουτέστιν ἀπηρτισμένος καὶ [illegible] πρὸς τὸ δεῖγμα [illegible]· τοῦτο οὖν παρ' ἑαυτοῦ. ἀλλὰ [illegible] οἰκίαν καὶ

ιη Τί δέ, ἀπολογίαν κατηγ[illegible] σκεύη τοῦ θεοῦ· κατ' ὑπόστασιν [illegible]:-

ιθ Ὥσπερ [illegible] σκεύη τῆς ὀργῆς τουτέστι τὸν Φαραὼ ἣν μετ' ὀργῆς, πολλὰ πρότερον μακροθυμήσας. οὕτω καὶ τὰ σκεύη ἐλέους· τουτέστιν ἀξίους τοῦ ἐλέους [illegible] φιλανθρωπίαν· τουτέστι [illegible]:

ιε Εἰ δὲ θέλων ὁ θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ· ις ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ ιζ σκεύη ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν· καὶ ιη ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ ιθ σκεύη ἐλέους ἃ κ προητοίμασεν εἰς δόξαν· οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς:

κ Προητοίμασεν· [illegible] ἄξιος ἐλέους [illegible]. τοῦτο δόξαν αὐτοῦ σιωπῇ μένει:-

Πόθεν οὖν οἱ μὲν σκεύη ὀργῆς· οἱ δὲ σκεύη ἐλέους. ἀπὸ προαιρέσεως οἰκείας· ὁ δὲ θεὸς σφόδρα ἀγαθὸς ὤν, ἐπ' ἀμφοτέρων τὴν αὐτὴν ἐπιδείκνυται χρηστότητα. οὐ γὰρ τοὺς σωζομένους ἠλέησε μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν Φαραὼ τό γε αὐτοῦ μέρος:-

Ἐ[illegible] τοῦ ὅλου χωρίου [illegible] [illegible]
[illegible] τί[illegible] [illegible]
[illegible] τοῦτο γὰρ [illegible] τὸ αἴτιον [illegible]
[illegible] ἀλλ' [illegible] δικαιοσύνην [illegible]

λη Προσέκοψαν· [illegible] προσκό[illegible]
[illegible] προσέχοντες:-

λθ Προσκόμματος λίθον [illegible] σκανδάλου [illegible]
[illegible]

θεοδωρήτου·

Προσ[illegible]
[illegible]
[illegible]
προσκο[illegible]
[illegible] τοῦτο [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

μ Ὅρα [illegible]
ἀλλὰ [illegible]

προσέκοψαν γὰρ τῷ λί
θῳ τοῦ προσκόμματος λη
καθὼς γέγραπται· ἰδοὺ
τίθημι ἐν Σιὼν λίθον λθ προ
σκόμματος καὶ πέτραν
σκανδάλου· καὶ πᾶς ὁ πι
στεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ κα
ταισχυνθήσεται. ἀδελ κε ε
φοί· ἡ μὲν εὐδοκία μα τῆς ἐ
μῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις
ἡ πρὸς τὸν θ(εὸ)ν ὑπὲρ τοῦ
ἰ(σρα)ὴλ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν·

[illegible]
[illegible] μα Ἡ σφοδρὰ [illegible]

μβ Μ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ιε † Ὅτι κατὰ ἀπιστίαν ἡ ἔκπτωσις διὰ τῆς εἰς ἄγνοιαν καταλείψεως καὶ τοῦ ἁρμόζοντος αὐτοῖς κηρύγματος:-

κθ Τίνων [illegible] Ἐὰν γὰρ φησὶ [illegible] καρδίαις σου ὅτι [illegible] κρούσωθή σοι· ὁ [illegible]
λ [illegible] Διαφαμένων [illegible]:- Διὰ τὸ [illegible] τοῦ χάριν.
καὶ [illegible] τῶν καταλειφθέντων [illegible]:-

οἱ κ̄ Διὰ [illegible] τοῦτο καὶ
χρόνος [illegible] φησὶν
[illegible] κύριος [illegible]:-

λβ Ἰδοὺ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ἰουδαϊσμὸν [illegible]
Τίς [illegible] τοιαύτης
[illegible]
[illegible]
[illegible]
δικαιοσύνη [illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ διὰ [illegible]
[illegible]
οὐκ ἔφθα[illegible]
[illegible]

λγ Τὸ γὰρ ζ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
λδ Α[illegible]
λε Τοῦτ[illegible]
λζ [illegible]

κθ
συντετμημένον ποιήσει
κ̄ς̄ ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ καθὼς
προείρηκεν ἠσαΐας· εἰ μὴ
κ̄ς̄ σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν
ἡμῖν σπέρμα· ὡς σόδομα
ἂν ἐγενήθημεν καὶ ὡς γό-
μορρα ἂν ὡμοιώθημεν·
ιε Τί οὖν ἐροῦμεν· ὅτι ἔθνη τὰ
λγ μὴ διώκοντα δικαιοσύ-
νην· κατέλαβε δικαιο-
σύνην· δικαιοσύνην δὲ
τὴν ἐκ πίστεως· ἰσραὴλ δὲ
διώκων νόμον δικαιοσύνης· εἰς νόμον λε
οὐκ ἔφθασε· διατί· ὅτι
οὐκ ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὡς
ἐξ ἔργων νόμου·

[illegible] τοῦ νόμου [illegible]:-
λς [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Ἐνταῦθα [illegible] χωρίου [illegible]
[illegible]
[illegible]

ΝΔ Οὐκοῦν ὡς ἐκεῖνος ὁ ἐν νόμῳ θέλων τὸν μὲν πληροῦντα τὰ ἐν αὐτῷ [illegible]
[illegible]

※ Ὁ τὸν νόμον πληρώσας [illegible]
[illegible]

ΝΕ Εἰρηκὼς τὴν ὅτι νόμου δικαιοσύνην [illegible]
καὶ [illegible] πληροῦντα ταύτην
[illegible]

ΝΔ ※

δευτερονόμιον ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος
ζήσεται ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ΝΕ
ἐκ πίστεως δικαιοσύνη
οὕτως λέγει· μὴ ΝϚ εἴπῃς ἐν
τῇ καρδίᾳ σου τίς ἀνα-
βήσεται εἰς τὸν οὐρανόν· τοῦ-
τ᾽ ἔστι Χριστὸν καταγαγεῖν· ἢ τίς
καταβήσεται εἰς τὴν ἄ-
βυσσον· τοῦτ᾽ ἔστι Χριστὸν ἐκ νε-
κρῶν ἀναγαγεῖν· ἀλλὰ τί
λέγει· ΝΖ ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστι·
ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν
τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ᾽ ἔστι
τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κη-

ΝϚ Ἵνα μὴ [illegible]
[illegible]

ΝΖ [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ζῆλον θεοῦ [illegible]

[illegible]

Δικαιοσύνην θεοῦ [illegible]

Ἰδίαν δικαιοσύνην [illegible]

μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆ-
λον θεοῦ ἔχουσιν· ἀλλ' οὐ κατ' ἐ-
πίγνωσιν· ἀγνοοῦντες γὰρ
τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην·
καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην
ζητοῦντες στῆσαι· τῇ δι-
καιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπε-
τάγησαν· τέλος γὰρ νόμου
Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ
τῷ πιστεύοντι· Μωσῆς
γὰρ γράφει τὴν δικαιο-
σύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου·

[illegible]

Ει πῶς· οὐδὲν πλέον ἔχουσιν Ἰουδαῖοι τῶν ἐθνῶν· κατὰ πάντα δὲ ὁ ἴσα [illegible]:

ξε [illegible] ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται· πῶς

ξς Ε [illegible] αὐτοῖς ἐπιτυχεῖν τῶν τοῦ προφήτου ῥημάτων

τοιγαροῦν [illegible] αὐτοῖς [illegible] τοιγαροῦν μὴ μέμφεσθω-

σαν [illegible] ἑαυτῶν: — ξζ Κατὰ ταῦτα [illegible]

ξζ [illegible] γὰρ τῶν αὐτοῦ λόγων ἀκού-

[illegible] καὶ τοὺς σημαίνει [illegible]

[illegible] οὐ μὴ ἐθε-

[illegible] οὕτως οὐδὲ

ἐπίστευσαν:

ξδ πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς

ἐπικαλουμένους αὐτόν·

ξε πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέση-

ται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσε-

ται· ξς πῶς οὖν ἐπικαλέσον-

ται· εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν·

ξζ πῶς δὲ πιστεύσουσιν· οὗ

οὐκ ἤκουσαν· πῶς δὲ ἀ-

κούσουσι· ξη χωρὶς κηρύσσο-

ντος· πῶς δὲ κηρύξουσιν·

ξθ ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι· καθ-

ὼς γέγραπται· ο ὡς ὡραῖοι

οα οἱ πόδες τῶν οβ εὐαγγελιζο-

μένων εἰρήνην· τῶν εὐ-

αγγελιζομένων τὰ ἀγαθά:

ξη Τοιγαροῦν ἰδοὺ δὴ

κηρύσσομεν· καὶ προσή-

κομεν [illegible]

λόγων καὶ τῶν [illegible]

ξθ Δῆλον [illegible]

[illegible]

[illegible]

ἀλλ' ἀποσταλέντες παρὰ

χριστοῦ· τοῦτο [illegible]

ὁ [illegible] ποιῶν:

ο Οὐ μόνον [illegible]

[illegible] καὶ [illegible]

[illegible]

προφέρετο· [illegible]

[illegible]

ἀποστολῆς· [illegible] τοῦ

προφητείᾳ τὴν ἀπο-

στολήν:

οα Οἱ πόδες αὐτῶν [illegible] διὰ τὸν τοῦ κηρύγματος τρόπον·

οβ Ε [illegible] οὐκ ἦν [illegible] τοῦ ἀκοῦσαι καὶ [illegible] τοῦ κη-

ρύξαι [illegible] ἤκουσαν. [illegible]

[illegible] οἱ δὲ μὴ πιστεύσαντες ἑαυτοῖς μεμφέσθωσαν:

νη Ἐ[illegible] ἐν καρδίᾳ [illegible] σωτηρία[illegible]
νθ Τρόπον ἄλλον [illegible] πρὸς τὴν πίστιν [illegible] ἐν μόνῳ [illegible] καρδίᾳ [illegible]
τὸν δυνατὸν [illegible] καὶ οὐδ[illegible] πρὸς τὴν πίστιν
ξ Καρδίᾳ μὲν γάρ φησι πιστευόμενος [illegible] δίκαιοι· στόματι ὁμολογοῦ-
μενος [illegible] Τουτέστι τῇ καρδίᾳ [illegible]
καρδίαις [illegible] ἀμφότερα καὶ [illegible] ὁμολογ[illegible]

[illegible]
ἀπὸ [illegible] στόματος ὁμολο-
γεῖν· [illegible]
τοῖς μαθηταῖς [illegible]
[illegible] ὁμο-
λογεῖν [illegible]
ξα Τὴν μαρτυρίαν [illegible]
[illegible]
τὴν [illegible] διαφορὰν [illegible]
[illegible] καὶ ἐθνικοῦ·
πᾶς [illegible] ὁ πιστεύ[illegible]
ξβ Τὸ [illegible] κοινὸν τῆς χά-
ριτος [illegible]
καὶ [illegible]
πολλοῖς [illegible]
[illegible]
[illegible] Ἰουδαί[illegible]

ρίσσομεν· ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς
ἐν τῷ στόματί σου κύ-
ριον καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρ-
δίᾳ σου ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἤγει-
ρεν ἐκ νεκρῶν· σωθήσῃ·
καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς
δικαιοσύνην· στόματι δὲ
ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν· λέγει
γὰρ ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύ-
ων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυν-
θήσεται· οὐ γάρ ἐστι διαστο-
λὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἕλληνος·
ὁ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων·

[illegible]
ξγ Α[illegible]
[illegible]
ξδ [illegible] τριάδος [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ο̅θ̅ π̅ Δεύτερος γάρ ἐστιν Ἡσαΐας· π̅ Ὅσον [illegible] καὶ τοῦ πράγματος ἰσχὺς· πολλάκις γὰρ ὃ [illegible] προσθεὶς·
π̅α̅ ἐπ' ἔθνει τῷ παροργιῶ ὑμᾶς· π̅α̅ Τί ἐστι τὸ ἀποτολμᾷ [illegible]
π̅β̅ ρον ἐκ τῶν πατρῴων· π̅β̅ Ἤρξατο [illegible] καὶ [illegible]
λον· καὶ συνεχὲς [illegible] [illegible] μᾶλλον·
π̅γ̅ Τίνες τοίνυν εἰσὶ τοῖς μὴ ζητοῦσι [illegible] τῶν ὁ [illegible]

ο̅θ̅

δευτερονομίου πρῶτος μωσῆς λέγει·
ἐγὼ παραζηλώσω ὑ-
μᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει· ἐπ' ἔ-
θνει ἀσυνέτῳ παροργι-
ῶ ὑμᾶς· ἡσαΐας δὲ ἀ-
ποτολμᾷ καὶ λέγει· εὑρέ-
θην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦ-
σιν· ἐμφανὴς ἐγενόμην
τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι.
πρὸς δὲ τὸν ἰσραὴλ λέγει· ὅ-
λην τὴν ἡμέραν ἐξε-
πέτασα τὰς χεῖράς μου
πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα
καὶ ἀντιλέγοντα·

λαοῦ δή· ὁρᾷς [illegible]
ἐρχομένους [illegible]
φορμάς· ὁρῶν [illegible]
γὰρ διὰ τῆς πίστεως [illegible]
δοκιμωτέρους τὰ ἔθνη,
ὀφθαλμοὺς [illegible]
ἀλλ' οὐκ ὄντας [illegible]
[illegible]

π̅δ̅ Τῶν ἐθνῶν καλεῖ
τὸ φρόνημα· ὅτι [illegible]
τὸ πᾶν χάριτος ἦν·
ὁμοίως [illegible] τῶν ἐθνῶν·
τὸ γὰρ εὑρεθῆναι [illegible]
φανερόν [illegible]
[illegible] αὐτῶν [illegible]
ἀρετῆς·

π̅ε̅ Ὢ κατηγορίας ἰουδαίων·
ἵνα γὰρ μὴ λέγωσιν ὅτι
[illegible]
[illegible] τὸ πλέον [illegible]

τῶν γινομένων [illegible]· ὅτι καὶ παρ' ἐλπίδα [illegible]
ὅλην ἔφησε [illegible]· οἷον τὸν τῆς [illegible] ἀνθρωπείας [illegible]
[illegible] ἅπαντα τὸν ἔμπροσθεν [illegible]

π̅ϛ̅ Ὁ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ ἀντιλέγοντα·

οϛ Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο αὐτοῖς [illegible] ὅτι εἰ ἀπὸ θυ ἀπεστάλη(σαν), διὰ τί
μὴ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ, φησὶν· ὅτι καὶ τοῦτο προ
πολλοῦ δεδήλωται· [illegible] οὐδὲ μὴν προσ
οδ [illegible] θυ· οδ Ἐπειδὴ τοῦτο [illegible] τὸ μὴ πάντας
ὑπακοῦσαι, αὐτὸ δὲ τοῦτο [illegible] ἐπειδὴ προδηλωθῆναι τοῦ
οε πάντας [illegible] οε Ἐπειδὴ [illegible] Ἰουδαῖοι [illegible]
ζητοῦσι, πρόφασιν
λαμβάνοντες τὸ προφήτην
κομίζειν πρὸς αὐτοὺς
ὡς οὐ χρῆναι [illegible]
ζητεῖν· [illegible]
[illegible]
[illegible]

οϛ ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν
τῷ εὐαγγελίῳ· ἡσαΐας
γὰρ λέγει· κε τίς ἐπίστευσε
τῇ ἀκοῇ ἡμῶν· ἄρα ἡ
πίστις ἐξ ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀ-
κοὴ διὰ ῥήματος θυ· ἀλ-
λὰ λέγω μὴ οὐκ ἤκουσαν·
μενοῦνγε εἰς πᾶσαν τὴν
γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν· καὶ εἰς τὰ πέρα-
τα τῆς οἰκουμένης
τὰ ῥήματα αὐτῶν· ἀλ-
λὰ λέγω μὴ οὐκ ἔγνω ἰηλ;

οϛ Ἐπειδὴ [illegible]
[illegible] ῥήματος
θυ· [illegible]
[illegible]
[illegible]
ῥήματι [illegible]
[illegible]

οζ Ἐπειδὴ [illegible]
[illegible]
[illegible]
οἱ Ἰουδαῖοι [illegible]
[illegible] καὶ ὁ προφήτης [illegible] Ἰουδαῖοι [illegible]
οη [illegible] ὅτι [illegible]
[illegible]
καὶ [illegible] προφήτης [illegible]
[illegible] προακούοντας [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] σαφῶν προρρήσεων·

ϛβ Τοῦτ' ἔστιν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ·
ϛγ Καλῶς τὸ κατέλιπον· ὅτι τῆς τοῦ θεοῦ ἦν χάριτος [illegible]
ϛδ Ὥσπερ οὖν τότε [illegible] οὐχ ἅπαντες [illegible] χίλιοι [illegible]
οὕτως καὶ νῦν ὀλίγοι [illegible] καίτοι [illegible]
[illegible] καὶ οὐκ [illegible] τοῦ θεοῦ·
ϛε Οὐκ οὖν καὶ [illegible] χάριτι [illegible] τοῦτο γὰρ ὁ καὶ [illegible] ὁ δῆμος· καὶ [illegible] λιμὸς [illegible] ὑπὸ [illegible] χάριτι [illegible] ἐπεὶ [illegible] καὶ τῶν [illegible] οὐ γὰρ [illegible] ἐκ [illegible] χάριτι [illegible] τοῦ θεοῦ [illegible]

ϛβ ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός· ϛγ κατέλιπον ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας· οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν ϛδ γόνυ τῇ βάαλ· οὕτως ϛε οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν· εἰ δὲ χάριτι· ϛϛ οὐκέτι ἐξ ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις· οὐκέτι γίνεται χάρις· εἰ δὲ ἐξ ἔργων· ϛζ οὐκέτι ἐστὶ χάρις· ἐπεὶ τὸ ἔργον· οὐκέτι ἐστὶν ἔργον·

ϛϛ Ἰνα μὴ λέγωσιν ὅτι [illegible] προφῆται [illegible] καὶ ὁ θεὸς [illegible] καὶ [illegible] πῶς [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] χάρις ἐστὶ τὸ πᾶν· καὶ οὐ [illegible] οὐ γὰρ οἱ [illegible] τὰ διὰ τῶν ἔργων [illegible] ὑπεύθυνοι [illegible] χάριτος [illegible]
ϛζ ρισθῆναι τὸ πᾶν· ϛζ Εἰ γὰρ ἡ χάρις ἔργον [illegible] τὸ ἔργον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον [illegible] χάριτος [illegible] ἔργον· καὶ [illegible] τὸ ἔργον [illegible]

ιϛ Περὶ τοῦ σκοποῦ καθ' ὃν ἐξεβλήθησαν, ὥστε δεύτεροι ἐπανελθεῖν ζήλῳ τῶν προτιμηθέντων ἐθνῶν συναχθέντων τῇ πίστει :·

πζ Ἄρα οὖν [illegible] · μηδὲ γὰρ ἀπώλεια [illegible] ἀρνείας [illegible] · καὶ διὰ τοῦτο [illegible] ἀβραὰμ [illegible] · ὁμοίως · καὶ γὰρ [illegible] ἀπὸ [illegible] · καὶ [illegible] ἔλεγχος [illegible] ἰσραηλίτης [illegible] κοινωνεῖν [illegible] :·

πη Κατὰ [illegible] τὸν λόγον :·

πθ Εἰ γὰρ ἀπώσατο, οὐκ ἂν [illegible] ἰουδαίων ἀποστόλοις καὶ κήρυκας [illegible] :·

ϙ Ἰμάλιστα [illegible] ἰουδαῖοι [illegible] λαὸς τοῦ ἰσραὴλ · καὶ [illegible] μέλλουσι καὶ πρὸ [illegible] ἀβραὰμ [illegible] ἱερουσαλὴμ [illegible] πρὸς τοῦτο [illegible] ἀλλ' [illegible] μόνος [illegible] ἰουδαίων [illegible] :·

ιϛ Λέγω οὖν· μὴ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ ἰσραηλίτης εἰμί· ἐκ σπέρματος ἀβραάμ· φυλῆς βενιαμίν· οὐκ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω· ἢ οὐκ οἴδατε ἐν ἠλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή· ὡς ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ ἰσραὴλ λέγων· κύριε τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν· τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν· κἀγὼ ὑπελείφθην μόνος. καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου :·

ϙα Εἶδες [illegible] :·

Λοιπὸν τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀπιστίας αὐτῶν τιμωρεῖ· τοῦ δαδ φέρει λέγοντα· [illegible] κἂν τις τέλος ὑβρ[illegible] ἐξῆλθον:

Τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν καὶ ἡ τρυφὴ εἰς τοὐναντίον περιέστη:

Εὐάλωτοι γὰρ τοῖς ἐπηρεάζουσι γενήσονται:

Ἀνταπόδομα δὲ [illegible] ὅτι ταῦτα πάσχουσιν τῶν ἁμαρτημάτων τίνοντες δίκας:

Τὸ δ' αὖθις [illegible] παρ' αὐτῶν γενέσθαι [illegible] κατάρας λέγει [illegible] ἐπεὶ δὲ καὶ γὰρ [illegible] οὐκ ἠθέλησαν τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης [illegible] μηδὲ ἰδεῖν:

Καὶ δαδ λέγει· γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν καὶ εἰς σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς· σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν· καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον· λέγω οὖν· μὴ ἔπταισαν ἵνα πέσωσι; μὴ γένοιτο·

Τὸ μὲν [illegible] αὐτοῖς ὑπὲρ ῥωμαίοις γενέσθαι δούλοι· τὸ δὲ διὰ παντὸς τὸ σῶς οὐ [illegible] ἐλεύθερα [illegible] πολυχρόνιον:

Κἀνταῦθα μὲν [illegible] αὐτῶν σφοδρότερον [illegible] παραμυθίαν αὐτοῖς [illegible] τῶν ἁμαρτημάτων [illegible] ἀλλ' [illegible] τοιαῦτα ἔπταισαν· ἵνα [illegible] μὴ δὲ ἀναπαύσιν [illegible] μὴ γένοιτο φησί· οὐ γὰρ [illegible] ἔπταισαν· [illegible] μόνον· πλὴν [illegible] ὅτι καὶ [illegible] παραμυθίαν [illegible] αὐτοῖς [illegible] ἁμαρτημάτων:

ϛη Τοῦτο οὐκ ἐρωτῶντός ἐστιν, ἀλλ᾽ ἐγκαλοῦντος· ἐπεὶ γάρ φησι καὶ χάριν
ὁ Ἰουδαῖος ἐζήτει τὴν δικαιοσύνην, καὶ οὐκ ἔλαβεν τὴν χάριν· τοῦτο γὰρ
φησὶν ἐπιζητεῖ· ὃ οὐ καὶ ἔλαβεν ἐπιτυχεῖν· τὸ δὲ τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, κατα-
ϛθ δικάζει ἀγνωμοσύνης καὶ ἀνοίας. ϛθ Ὅμοιοι δὲ Ἰουδαῖοι καὶ δεῖ-
θεν τοῦ εὐλογημένου ... μισθὸν καὶ τὴν δικαι-
οσύνην καὶ τὴν τοῦ θεοῦ χάριν· τὸ δ᾽ ἐπέτυχον οἱ ... τὸν μισθὸν τὸ
μάθος.

ϛη Τί οὖν; ὃ ἐπιζητεῖ Ἰσραήλ, τοῦ-
το οὐκ ἐπέτυχεν· ϛθ ἡ δὲ ἐκ-
λογὴ ἐπέτυχεν· οἱ δὲ λοιποὶ
ἐπωρώθησαν καθὼς γέ-
γραπται· ἔδωκεν αὐτοῖς
ὁ θεὸς β πνεῦμα κατανύξεως·
ὀφθαλμοὺς γ τοῦ μὴ βλέπειν·
καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν,
ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

ρ Ὅσοι ἐπίστευσαν ἐκ τῶν Ἰ-
ουδαίων ἐσώθησαν· λοιπὸν
... τὸν ἐπιβαλλόμενον θα-
ρρ... ὁρῶσιν ... τοῖς
... ἁμαρτήμασιν.

ρα Τὸ ἔδωκεν, μὴ ἐπὶ ἐνεργεί-
ας ἀλλ᾽ ἐπὶ συγχωρήσεως νο-
εῖ· οἷον κατ᾽ ἄλλους συγ-
χωρήσαντος.

ρβ Τὴν περὶ τὸ χεῖρον μον-
ὴν καὶ προσοχὴν
τῆς ψυχῆς, κατάνυ-
ξιν καλεῖ· κατανυγῆ-
ναι γάρ ἐστι τὸ ἐμπαγῆ-
ναί που καὶ προσηλω-
θῆναι καὶ ...
καὶ ... μὴ μετατίθεσθαι πρὸς τὸ καλὸν
ργ κατάνυξιν ... γ Εἰπὼν ἐπωρώθησαν, φέρει
τοῦ Ἠσαΐου τὴν μαρτυρίαν, ἵνα μὴ δόξῃ ... αἰ-
τίαν τῆς πηρώσεως ... τὴν αὐτῶν γενέσθαι φιλονεικί-
αν· ὀφθαλμοὺς γὰρ ... τὰ θαύματα τοῦ Χριστοῦ· καὶ
ὦτα ... ἀκούσαντες τὴν διδασκαλίαν, οὐδὲν ἐκ τούτου ...
χρήσαντο· ... τοῖς ... ἐκάμμυσαν. τὸ δὲ ... ἀποφράξα-
σ τοῦτο σπουδάζοντες τὸ μὴ ... παθεῖν.

ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς ἔθνεσι· δοκεῖ μὲν [illegible]
κρεῖττον [illegible] Ἰουδαίων· καὶ περὶ [illegible]

Ταῦτα καὶ τῶν Ἰουδαίων τιμᾶς· ὅτι καὶ σῶμα [illegible]
τας ἐκ τῶν ἐθνῶν ὑμῶν [illegible]
ὡς αἰτίας γενομένης σωτηρίας Ἰουδαίοις· οἱ μὲν [illegible]
[illegible] σωτηρίας· ταῦτα μὲν τοῖς ἐξ ἐθνῶν ἐκ πίστεως:-
ιε (ω) φιλονεικίας Ἰουδαϊκῆς· οὐκ ἀπεμπολῶ· ἀλλὰ παραζηλῶ· [illegible]
[illegible] ἐπὶ τὰ ὅσα τιμῶ:- ιϛ Ἂν μὲ [illegible]
καὶ ἀδελφοὺς καλεῖ·
μᾶλλον δὲ σάρκα· πλέον
αὐτοὺς οἰκειούμενος·
ιζ Ο[illegible] οὕτω πάντας.
ἀλλὰ τινάς· οὕτως
αὐτῶν [illegible] τὸ μονότονον·
ιη Ε[illegible] αὐτῶν
[illegible]
αὐτοῖς [illegible] τὰ
αὐτὰ τοῖς ἀμαρτάνουσι·
ἡ γὰρ [illegible] πρόσκαιρον Κ
σις αὐτῶν προφάσεις
γέγονε σωτηρίας τῷ
κόσμῳ. τίς ἂν ἡ ποιότης
[illegible]
[illegible] παρὰ θεοῦ.
[illegible]
ἡ καὶ ἀνάστασις ἐκ νε-
κρῶν. ἀλλ' ὥσπερ [illegible]
[illegible]

ιε
μὲν εἰμὶ ἐγὼ ἐθνῶν ἀπόστο-
λος. τὴν διακονίαν μου
ιϛ
δοξάζω· εἴ πως παρα-
ζηλώσω μου τὴν σάρκα
ιζ
καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν·
ιη
εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν
καταλλαγὴ κόσμου. τίς
ιθ
ἡ πρόσληψις. εἰ μὴ ζωὴ
κ
ἐκ νεκρῶν· εἰ δὲ ἡ ἀπαρ-
χὴ ἁγία·

Ε[illegible] ὀργισθῶμεν αὐτοῖς. τοσαῦτα ἐχαρίσατο [illegible]
ροις. ὅταν αὐτοῖς καταλλαγῇ. τί οὐ χα-
ρίσεται:-

λη[illegible] αὐτῶν [illegible]. οὕτως οὐδὲ ἡ σωτηρία τῶν ἐθνῶν γέγονε δι' αὐτούς·
ἀλλ' αἰ[illegible] αὐτοῖς χαρίζεται ὅσα τὸ προτρέπεται:- Οἰκουμενίου
ιθ Η τούτου [illegible] προσλήψεις αὐτῶν· ἡ [illegible]
ποθανόντας αὐτοῖς ταῖς ἁμαρτίαις. ζωοποιεῖ ὁ [illegible]
κ Ἀ παρχὴν καὶ ῥίζαν καλεῖ· τοὺς ἀμφὶ τὸν Ἀβραάμ· φύραμα
δὲ καὶ κλάδους· τοὺς ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ [illegible]

[illegible]

Ὅλον τὸ χωρίον τοῦτο γράφει· ὅπως αὐτοὺς παραμυθήσηται καὶ πεί-
σῃ μὴ ἀπογνῶναι· καὶ ἵνα τῶν ἐθνῶν καταστείλῃ τὸ φύσημα καὶ
πείσῃ μὴ ἀπονοεῖσθαι. διὰ τοῦτο φησίν· ἐσώθη τὰ ἔθνη. ὅτι καὶ πι-
στωθῆναι οὐκ ἦν μόνον τοῖς ἄξιον [illegible], τούτοις δὲ [illegible]
σωθῆναι [illegible]· [illegible] οὐκ ἠθέλησαν· πρὸς τὸ μὴ
ποιῆσαι [illegible]· ὅθεν αὐτοῖς φησι· Ἰουδαίοις [illegible]
μ· καὶ δικαίως [illegible] μᾶλλον· πρὸς τὸ [illegible] τὰ ἀπολω-
λότα [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] οὐκ ἠθέλησαν;
ια [illegible]
[illegible] οὐκ ἠθέ-
λησαν· [illegible]
[illegible]:
ιβ Πρὸς παραμυθίαν αὐ-
τοῖς [illegible]
καὶ [illegible]
μᾶλλον [illegible]
[illegible]
[illegible] ἀπογνῶναι αὐτοῖς [illegible]:
ιγ Τοῦτο [illegible]:

ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παρα-
πτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνε-
σιν· εἰς τὸ παραζηλῶ-
ιβ σαι αὐτούς· εἰ δὲ τὸ παρά-
πτωμα αὐτῶν πλοῦτος
κόσμου· καὶ τὸ ἥττημα
αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν· πό-
σῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα
αὐτῶν· ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς
ἔθνεσιν· ἐφ' ὅσον

ιδ Ὑπὲρ Ἰουδαίων [illegible]
[illegible]
[illegible] τὰ ἔθνη [illegible]
[illegible] πρῶτον· ὅτι [illegible]
[illegible] χαρίσματα [illegible]
[illegible] μαθηταῖς [illegible]

[illegible] τὸ πλέον [illegible] χάριτι [illegible]:

[illegible] μὲν λέγω τοῖς ἔθνεσι [illegible] δοκεῖ [illegible]

[illegible] τοῖς ἰουδαίοις [illegible]

τοῖς [illegible] ἰουδαίοις [illegible]

[illegible]

[illegible] ἰουδαίοις [illegible]

[illegible] τοῖς ἔθνεσι [illegible]

ιγ [illegible] ἰουδαϊκῆς. οὐκ [illegible] ἀλλὰ [illegible]

[illegible] ιδ [illegible]

μὲν εἰμὶ ἐγὼ ἐθνῶν ἀπόστο
λος. τὴν διακονίαν μου
δοξάζω. ιε εἴ πως παραζη
λώσω μου ις τὴν σάρκα
καὶ σώσω ιζ τινὰς ἐξ αὐτῶν.
εἰ γὰρ ἡ ιη ἀποβολὴ αὐτῶν
καταλλαγὴ κόσμου. τίς
ἡ πρόσληψις. ιθ εἰ μὴ ζωὴ
ἐκ νεκρῶν. κ εἰ δὲ ἡ ἀπαρ
χὴ ἁγία.

[illegible] αὐτοῖς. τοσαῦτα [illegible] ταῖς [illegible] αὐτοῖς καταλλαγὴ [illegible]

[illegible] αὐτῶν [illegible]

ἀλλὰ [illegible] αὐτοῖς [illegible]

ιθ [illegible] τούτου [illegible]

[illegible] αὐτοῖς ταῖς ἁμαρτίαις [illegible]

κ [illegible] τοῖς ἐκ τοῦ [illegible]

[illegible]

[illegible]

ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν· εἰς τὸ παραζηλῶσαι αὐτούς· εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμου· καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν, πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν· ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς ἔθνεσιν· ἐφ' ὅσον

[illegible]

ιβ Ὑπὲρ ἰουδαίων λέγει· [illegible]

[illegible]

κη´ Ἐσχηματισμένως [illegible]

[illegible]

[illegible] τοῖς ἔθνεσιν [illegible] κθ´ Θ[illegible]

ῥίζαν βαστάζεις. ἀλλ' ἡ ῥί-
ζα σέ. ἐρεῖς οὖν ἐξεκλά-
σθησαν κλάδοι. ἵνα ἐγὼ
ἐγκεντρισθῶ. καλῶς· τῇ
ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν·
σὺ δὲ τῇ πίστει ἕστηκας·
μὴ ὑψηλοφρόνει. ἀλλὰ φο-
βοῦ· εἰ γὰρ ὁ θεὸς τῶν κατὰ
φύσιν κλάδων οὐκ ἐφεί-
σατο, μή πως οὐδὲ σοῦ
φείσεται. ἴδε οὖν χρηστό-
τητα καὶ ἀποτομίαν θεοῦ·
ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας, ἀ-
ποτομίαν· ἐπὶ δὲ σὲ χρη-
στότητα. ἐὰν ἐπιμείνῃς
τῇ χρηστότητι· ἐπεὶ καὶ
σὺ ἐκκοπήσῃ. καὶ ἐκεῖ-
νοι δὲ

λα´ Θ [illegible]

λβ´ Π [illegible]

λγ´ Ἐ [illegible]

λδ´ Ἐ [illegible]

κα Εἰ [illegible] ἀπαρχὴ καὶ ἡ ῥίζα [illegible] ἅγιον τὸ φύραμα καὶ [illegible]
καὶ τοὺς κλάδους· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι [illegible] ἄρα τῆς [illegible]
[illegible] τοῦ ἀπαρχῆς:·

Ἡ [illegible] αὐτοὺς ἁγίους καλεῖ [illegible] πίστιν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] τὸ δὲ [illegible]:·

κβ Ὁ μὲν [illegible] παράδειγμα [illegible] αὐτοῖς·
[illegible] τὸ κατα[illegible]
[illegible]:·

κγ Τ[illegible]:·

κδ [illegible] αὐτὸ
[illegible] τὸ
[illegible] παρα
[illegible] αὐτοῖς ἐστὶ τὸ
[illegible] τρίαν
[illegible]
[illegible] αὐτοῖς
ῥίζης [illegible] τῆς
[illegible] ἄρα οὐ [illegible]
[illegible] τῆς
[illegible]:·

κα
Καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα
ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι· εἰ δέ τι- κβ
νες τῶν κλάδων κγ ἐξεκλά-
σθησαν· σὺ δὲ ἀγριέλαιος
ὢν κδ ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐ-
τοῖς· κε καὶ συγκοινωνὸς τῆς
ῥίζης καὶ τῆς πιότητος
τῆς ἐλαίας ἐγένου· κς μὴ κα-
τακαυχῶ τῶν κλάδων·
εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ κζ
σὺ τὴν

κε Τοῦτο [illegible]
Ἰουδαίων. τὸ [illegible]
[illegible] διάφορον [illegible] διαφορὰ αὐτοῖς [illegible] Τ
κς ῥίζης. αὐτοὺς δὲ [illegible]:· κς Δ[illegible] τῶν [illegible]
[illegible] τῶν Ἰουδαίων· οὐχ ἁπλῶς καυχῶ, ἀλλὰ κατακαυχῶ· ὁ [illegible]
[illegible] τῶν χαμαὶ [illegible] γίνεται· ἔστι καὶ παραδεικνὺς αὐτὸν [illegible]
[illegible] ἀξίας [illegible] καυχᾶσθαι τοῖς ἔθνεσιν [illegible]
[illegible] ἐστι καὶ μὴ προσήκει καυχᾶσθαι [illegible]:·
[illegible] τοῖς ἐκκλασθεῖσι κλάδοις· οὐδὲ [illegible]
[illegible] τῆς ῥίζης [illegible] προσκυ-
[illegible] τοῖς [illegible] κλάδοις [illegible] ὑπὸ τῆς ῥίζης·
[illegible] αὐτοῖς [illegible] παραμυθεῖ· ἵνα μὴ [illegible]
[illegible] ἀλλὰ [illegible]
[illegible]σιας:·

Πλήρωμα ἐθνῶν φησι· πάντων [illegible] ὅτι [illegible] τοιγαροῦν πάντων τῶν [illegible] πᾶς ἰηλ σωθήσεται. ἰηλ δέ φησι τοὺς [illegible] ἰουδαίων [illegible] ὅτι [illegible] αὐτοῖς φησι [illegible] ἀπὸ Διονυσίου ἀλεξανδρείας. Ἀντὶ τοῦ οἱ [illegible]

Τουτέστιν ὅταν ἀφέλωμαι [illegible] ἁμαρτιῶν [illegible]

τῷ ἰηλ γέγονεν· ἄχρις οὗ
τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν
εἰσέλθῃ. καὶ οὕτως πᾶς
ἰηλ σωθήσεται καθὼς γέ-
γραπται· ἥξει ἐκ σιὼν ὁ ῥυ-
όμενος· καὶ ἀποστρέψει
ἀσεβείας ἀπὸ ἰακώβ·
αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ
διαθήκη· ὅταν ἀφέλω-
μαι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον
ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς· κατὰ δὲ
τὴν ἐκλογὴν ἀγαπητοὶ
διὰ τοὺς πατέρας· ἀμεταμέ-
λητα

[illegible]

[illegible] ἐχθροὶ [illegible] ἰουδαῖοι [illegible]

Κατὰ [illegible]

[illegible] διὰ τοὺς πατέρας [illegible]

λϛ Οὐ γὰρ ὁ θεὸς αὐτοῖς [illegible] ἀλλ' αὐτοὶ ἑαυτοῖς·
λζ [illegible] τοῖς μὲν [illegible] ἐκ τοῦ [illegible]
λη Καὶ [illegible] τοὺς [illegible] αὐτοῖς [illegible] ἐγκεν-
τρισθῆναι· εἰ γὰρ [illegible] τὸ παρὰ φύσιν [illegible] πό-
σῳ μᾶλλον τὸ κατὰ φύσιν·

λθ Ἵνα μὴ [illegible]
τὸν ἰουδαῖον [illegible]
[illegible]
[illegible] τὸν [illegible] πα-
ρὰ φύσιν [illegible]
[illegible]
[illegible] τὸ ἐγκεν-
τρισθῆναι· [illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτοῖς [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ αὐ-
τοῖς τοῦ ἐγκεντρι-
σθῆναι :-

μ [illegible]
[illegible]

μα [illegible]
[illegible]

Γενναδίου :-

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ἐὰμ μὴ ἐπιμένωσι τῇ ἀ-
πιστίᾳ, λϛ ἐγκεντρισθήσον-
ται· λζ δυνατὸς γάρ ὁ θεὸς πά-
λιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς. λη εἰ
γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν
ἐξεκόπης ἀγριελαίου καὶ
παρὰ φύσιν ἐνεκεντρί-
σθης εἰς καλλιέλαιον, πό-
σῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ
φύσιν λθ ἐγκεντρισθήσονται
τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ. οὐ γὰρ
θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελ-
φοί, τὸ μ μυστήριον τοῦτο,
ἵνα μὴ ἦτε παρ' ἑαυτοῖς φρό-
νιμοι· ὅτι πώρωσις ἀπὸ
μα μέρους

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

νη λ ὑπὸ σχῆμα ταπεινοῦ [illegible] :-
νθ ὁ [illegible] χριστοῦ [illegible] · ἀλλ' αὐτὸς [illegible]
ται τῶν [illegible] :-
ξ λ ὑπὸ σ' ἀρετ(ὴν) τῶν ἀγαθῶν φύσιν :-
ξα λ ὑπὸ φύσει καὶ [illegible] τῶν ὄντων :-

ξβ λ ὑπὸ φύσιν [illegible] τῶν γινομένων :-

νη
τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου· ἢ τίς
σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο·
νθ
ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ
καὶ ἀνταποδοθήσεται
ξ
αὐτῷ· ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ
ξα
δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ
πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα
ξβ
εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν·
ξγ
Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἀδελ-
φοὶ διὰ τῶν οἰκτιρ-
μῶν τοῦ θεοῦ· παραστῆ-
σαι τὰ σώματα ὑμῶν
ξδ
θυσίαν ζῶσαν ἁγίαν εὐά-
ξε
ρεστον τῷ θεῷ τὴν λογι-
κὴν λατρείαν ὑμῶν·

ξγ λ ὑπὸ [illegible]
ξδ ὑπὸ [illegible]
ξε [illegible]

[illegible]

[illegible] λατρείαν. ἡ κατὰ χριστὸν πολιτεία :-

[illegible]

[illegible commentary]

γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ
κλῆσις τοῦ θυ. ὥσπερ γὰρ
καὶ ὑμεῖς ποτὲ ἠπειθή
σατε τῷ θῷ. νῦν δὲ ἠ
λεήθητε τῇ τούτων ἀπει
θείᾳ. οὕτως καὶ οὗτοι
νῦν ἠπείθησαν τῷ ὑμε
τέρῳ ἐλέει. ἵνα καὶ αὐτοὶ
ἐλεηθῶσι. συνέκλεισε γὰρ
ὁ θς τοὺς πάντας εἰς ἀπεί
θειαν. ἵνα τοὺς πάντας
ἐλεήσῃ. ὦ βάθος πλού
του καὶ σοφίας καὶ γνώ
σεως θυ. ὡς ἀνεξερεύνη
τα τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ
ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ
αὐτοῦ.

οε Μὴ παρὰ τὰ μέτρα φησὶ καὶ μᾶλλον φρονῶμεν· τοῦτο γὰρ ὁμοίως ἢ ἀπονοίας ἐστίν.

ος Φρόνησιν ἐνταῦθα λέγομεν· οὐχὶ ἣν μαίνεσθαι ἀπόνοιαν αὐτήν, χρησιμεύει καὶ μαραινομένην αὐτήν, ἀλλ᾽ ἣν μάλιστα σωφροσύνην ... ἢ καὶ μετὰ τὴν διάνοιαν· ταύτην γὰρ ἡμῖν σωφροσύνην καλεῖ οὐ πρὸς τὴν ἀσθενῆ τὰ ἀντιδιαστελλόμενα.

οζ Ἦσαν τινὲς παρ᾽ αὐτοῖς χαρίσματι κεκοσμημένοι· καὶ οἱ μὲν ἐπήροντο μᾶλλον ἐπ᾽ αὐτοῖς καὶ ἀπενόουν τοὺς κατὰ τῶν ἄλλων· οἱ δὲ ἐζήλουν καί φησι πάλιν ἀπονοεῖν. ἐπὶ τὰ παραζηλοῦσι· ὁ θεὸς ἐμέρισεν· τοῦ δυναμένου καὶ συμφέροντος ἐμέρισεν· διὰ τοῦτο τοῖς λαβοῦσιν ἑκάστῳ ἐδίδου· ... ὑπερηφανεῖ ... παρέχεσθαι ... ἐκ τοῦ ... προσέχειν ...

νεῖν παρ᾽ ὃ δεῖ φρονεῖν· ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν· ἑκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισεν μέτρον πίστεως· καθάπερ γὰρ ἐν ἑνὶ σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν· τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν· οὕτως οἱ πολλοὶ ἓν σῶμά ἐσμεν ἐν Χριστῷ· ὁ δὲ καθ᾽ εἷς ἀλλήλων μέλη·

οη Ἐχρῆν μὲν αὐτό φησι ἐμερίσθη· καὶ μὴ τὸ ζηλοῦν μὴ τὸ ὑπεραίρεσθαι· ἴδιον γάρ φησι χαρίσματος.

οθ Τί γάρ οὔ φησι μᾶλλον φρονεῖς· τί δὲ οὐ ζηλοῖς· ὁ ... ἐν σῶμά ἐσμεν· μέλη καὶ ἀλλήλων· καὶ οὐ καθ᾽ ὅτι ἀπὸ μέρους δὲ διὰ μεγάλων χαρισμάτων μέγα ὡς ἐστὶ τοῦ τὸ μὴ ζηλοῦν ... ἀλλ᾽ ὅτι καὶ ὁ τὸ μὴ ζηλοῦν χρὴ τοῦ τὸ ἀλλότριον· τί γὰρ ... καὶ τούτοις ... κατὰ μέλος παραμυθήσασθαι.

π Πρὸς τοῦτο αὐτὸ ὁρᾷ καὶ παραινούμενος ... φησὶ τοὺς μέλλοντας ... ἀλλήλοις ... παραιτεῖν· οὕτως δὲ ἀφορμὴν δίδωσι παρὰ τοῦ χαρίσματος.

ξζ οἰκονομ(ίας): Τουτέστι μὴ συμμεταφέρεσθε [illegible]
καὶ ὅτι μὴ συμμεταβάλλεσθε τοῖς καιροῖς.

ξη Καὶ πῶς ἄν τις ἑαυτὸν προσενέγκῃ θυσίαν ζῶσαν; φη(σί)· μὴ συσχη
ματίζεσθε· τουτέστι μὴ τυποῦτε ἑαυτοὺς κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ
κόσμου τούτου· οὐδὲν γὰρ ὑψηλὸν ἔχει μόνιμον· διὸ καὶ σχῆμα
αὐτὸ καλεῖ· δηλῶν τὸ μὴ μένον· τοῦτο δέ ἐστι πάθος· δηλοῖ τὸ ἐπίκηρον.

ξθ Τὸ τοῦ κόσμου σχῆμα
καλῶν, τὸ τῆς ἀρετῆς μορ
φὴν καλεῖ· δηλῶν ὡς
τὸ φυσικὸν καὶ μόνιμον
κρεῖττον.

ο Ἐπειδὴ δὲ ἀνθρωπον ὄντα ἀδύνατον
καὶ ἐστὶ μὴ ἁμαρτεῖν· φη(σίν)·
ἀνανεοῦ καὶ μόρφου τὸν νοῦν
διὰ μετανοίας· οὐδὲν γὰρ
οὕτω παλαιοῖ τὴν ψυχὴν
ὡς ἁμαρτία.

οα Ἢ τοῦτό φη(σιν)· ἀνανεοῦσθε
ἵνα μάθητε τί
τὸ συμφέρον καὶ τί
τὸ θέλημα τοῦ θ(εο)ῦ.

οβ Πρὸς Ἰουδαίους ἀποτεί
νεται· οἳ τὴν θέσιν ἔχου
σι τοῦ νόμου· μᾶλλον
ἔτι καὶ ὁ νόμος μὲν θέλημα καὶ θ(εο)ῦ· ἀλλ' οὐ καθ' αὑτὸ προηγούμενον
ἀλλ' ἐν καιρῷ διὰ τὴν ἀσθένειαν φη(σὶ) συγχωρηθέν· τέλειον δὲ καὶ
εὐάρεστον ἡ καινὴ διαθήκη.

ογ Λέγω [illegible] τὸν οἰκτιρμὸν ἐμνήσθη· νῦν διὰ τῆς χάριτος φη(σίν). οὐ δεῖ
[illegible] ἑαυτὸν νομίζειν πρὸς τὸ [illegible]· διὰ τοῦτο
[illegible] τοὺς οἰκτιρμούς· [illegible] χάριν προσαγγέλλει·
[illegible] τῆς χάριτος, τὴν ἀξίαν ὑπομιμνήσκει
τοῦ θ(εο)ῦ

ξη Καὶ μὴ συσχηματίζεσθε
τῷ αἰῶνι τούτῳ· ἀλλὰ
μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαι
νώσει τοῦ νοὸς ὑμῶν·
οβ εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς
τί τὸ θέλημα τοῦ θ(εο)ῦ τὸ
ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ
ογ τέλειον. Λέγω γὰρ διὰ τῆς
χάριτος τῆς δοθείσης μοι
παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν.
μὴ ὑπερφρο

ζ

[illegible]

τῆι φιλαδελφίαι εἰς ἀλ
λήλους φιλόστοργοι· τῆι
τιμῆι ἀλλήλους προηγού
μενοι· τῆι σπουδῆι μὴ
ὀκνηροί· τῶι πνεύματι ζέον
τες· τῶι κυρίωι δουλεύοντες·
τῆι ἐλπίδι χαίροντες.
τῆι θλίψει ὑπομένοντες.
τῆι προσευχῆι προσκαρ
τεροῦντες· ταῖς χρείαις
τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες·
τὴν φιλοξενίαν διώκον
τες· εὐλογεῖτε τοὺς διώ
κοντας ὑμᾶς. εὐλογεῖτε καὶ
μὴ καταρᾶσθε·

[illegible]

ἔχοντες δὲ χαρίσματα κα-
τὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖ-
σαν ἡμῖν διάφορα· εἴτε
προφητείαν, κατὰ τὴν
ἀναλογίαν τῆς πίστεως· εἴτε
διακονίαν, ἐν τῇ δι-
ακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων,
ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· εἴτε
ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ πα-
ρακλήσει· ὁ μεταδιδούς,
ἐν ἁπλότητι· ὁ προϊστά-
μενος, ἐν σπουδῇ· ὁ ἐλε-
ῶν, ἐν ἱλαρότητι· ἡ ἀγά-
πη ἀνυπόκριτος· ἀπο-
στυγοῦντες τὸ πονηρόν·
κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ·

ϛ Ἔστι γὰρ ὅτε οὐ δυνατὸν μὲν ὑμῖν φυλάττειν εἰρήνην ἀπὸ μέρους· τὸ δὲ ἐξ ὑμῶν· τουτέστι τὸ σὸν ποίει καὶ μὴ παραίτιος ἔσο ἔχθρας μήτε ἕλλησι μήτε ἰουδαίοις· τοῦτο γὰρ τὸ μέτρον παρ' ἡμῶν·

ζ Ἐπειδὴ τοῦτο ἀκόλουθον τὸ μὴ ἐκδικουμένους ἐκδικίας τυχεῖν, τοῦτο αὐτὸ ἐπαγγέλλεταί σοι ὁ θεός· μὴ ἐκδικήσῃς σεαυτόν· καὶ ὁ θεὸς σε ἐκδικήσει· δότε γάρ φησι τόπον καὶ χώραν τῇ ὀργῇ τοῦ θεοῦ ἐπελθεῖν. ἂν γὰρ σὺ μὴ ἀμύνῃ, ἐκεῖνος ὀργισθήσεται:-

ϛ εἰ δυνατὸν τὸ ἐξ ὑμῶν· μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες·
ζ μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες ἀγαπητοί. ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ· γέγραπται γάρ· ἐμοὶ ἐκδίκησις. ἐγὼ ἀνταποδώσω λέγει κύριος· ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου. ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ. πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν. ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ·

Ἰωάννου

Ἐπειδὴ τοῦτο μάλιστα ὁ ἀδικούμενος θέλει ἐπὶ θυμῷ ἰδεῖν ἐκδικίας ἑαυτὸν ἀπολαύοντα· τοῦτο αὐτὸν μετὰ πολλῆς δίδωσι περιουσίας· ἂν γὰρ αὐτὸς μὴ ἀμύνῃ, θεὸς ἔσται ὁ τιμωρός· συγχώρησον οὖν αὐτῷ ἐπεξελθεῖν· τοῦτο γὰρ τὸ δότε τόπον τῇ ὀργῇ:-

κ Παραμυθούμενος τὸν ἀδικούμενον, καὶ τῆς γραφῆς τὸ μαρτύριον:·

ι Ἐμοί· τουτέστι παρ' ἐμοί:

ια Κἂν μὴ ἐκδικήσῃς μένει ἐκδίκησις καὶ μὴ ἀμύνασθε, ἀλλὰ καὶ εὐεργετεῖτε· τρέφοντες· ποτίζοντες· ἐπειδὴ καρύκιον ἐστιν ὅτι περ αὐτοῖς σωρεύσεις· τοῦτο ποιεῖ· τοῦτο ἐστι· καὶ τοῦτο παραμυθούμενος τὸν ἀδικούμενον ἐκδικήσεσθαι:-

α' Μὴ μόνον φησὶν ἐν ῥήμασιν ἀγαπῶντες, ἀλλὰ καὶ ἔργοις· χαίρουσι μὲν
συγχαίροντες· ἀλγοῦσι δὲ συναλγοῦντες· μεῖζον δὲ τὸ συγχαί-
ρειν χαίρουσιν· ὅσον καὶ [illegible] τῶν πενήτων καὶ φθόνου πρόφα-
σις τοῖς ἀσθενέσι γίνεται.

β' Ὁ τοίνυν μέγαν σεαυτὸν νομίζεις, τοιοῦτον νόμιζε καὶ τὸν ἀδελφὸν
κἂν πένης ᾖ. ἐπεὶ μικρὰ φρονοῦντος καὶ πενίας διάκρισις
παραβαίνει· πολλοὶ γὰρ οἱ τοσοῦτοι, ἐὰν μὴ φρονῶν περὶ σε-
αυτοῦ ὑψηλά. ἀλλὰ
συμφέρειν καὶ συναπάγε-
σθαι τοῖς ταπεινοῖς
καὶ [illegible] ὁμιλεῖν καὶ
[illegible] ἀτιμάζειν· ἐκ-
διώκοντα [illegible]
δοξίαν καταβάλλειν·
κλέος γὰρ [illegible] αὐτοῖς δι'
αὐτῶν [illegible] τούτων
κατακλιάζει τὰ πάθη.

γ' Τουτέστι μὴ νομίζετε εἶναι
σοφοὶ καὶ μηδένα
μόνον [illegible] ἐν λόγοις· φησὶ
γὰρ ἡ γραφή· οὐαὶ οἱ
συνετοὶ παρ' ἑαυτοῖς
καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἐπιστήμονες.

χαίρειν μετὰ χαιρόντων. ς
κλαίειν μετὰ κλαιόντων·
τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρο-
νοῦντες· μὴ τὰ ὑψηλὰ φρο-
νοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπει-
νοῖς συναπαγόμενοι· μὴ
γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυ-
τοῖς· μηδενὶ κακὸν ἀντὶ
κακοῦ ἀποδιδόντες· προ-
νοούμενοι καλὰ ἐνώπι-
ον πάντων ἀνθρώπων.

δ' Εἰ γὰρ ἐκτὸς καὶ ἄθλιος ὁ ποιῶν τὸ κακόν· ἵνα τί μὴ φεύγεις τὴν
μίμησιν τῶν κακῶν· ἀλλὰ τὸ ἀμύνασθαι ἐνόχους αὐτοὺς καθιστᾷ
καὶ κοινωνὸν ὄντα ἀσθενῆσαι.

ε' Τοῦτο φησὶν ὅτι προνοεῖσθε τοῦ καλοὺς φαίνεσθαι· ἐν τῷ μηδὲ
μηδ' ἰδέαν [illegible] πρόφασιν· κἂν ἐπειδὴ ἀμφότερα μηδενὶ κακὸν
ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες, προσέθηκε καὶ τὸ προνοούμενοι καλὰ
ἐνώπιον ἀνθρώπων· οὐ γὰρ ἀρκεῖ μόνον τὸ μὴ ἀποδιδόναι κακά, ἀλλὰ δεῖ
καὶ προνοεῖν τοῦ ποιεῖν τι καλόν· [illegible] καὶ ἀποσοῦ [illegible]
[illegible] τὸ μὴ καταρᾶσθαι τὸν ὀδύνοντα, ἀλλὰ καὶ ἀγαθὸν πε-
ποιηκέναι.

ιϛ Κατάκρισιν φησὶ τὴν παρὰ θεοῦ ἑαυτοῖς ἐπισπῶνται.
ιζ Τί ἀγαθὸς φησὶν ὑποτάσσεσθαι τῇ ἐξουσίᾳ· τί δὲ φοβεῖσθαι αὐτὴν καὶ τρέμειν;
μὴ γὰρ ἐπὶ τιμαῖ τοῖς κακοῖς ἐστι; μὴ γὰρ ἐπὶ φόβῳ ... τοῖς
ιη ἀρετῆς ἐπιμελουμένοις; ιθ Τοῦτ᾽ ἔστι τοῖς ἀγαθοῖς πράττουσι.
ιθ Τουτέστι τῶν κακῶν πραττόντων.
κ Εἰ θέλεις φησὶ μὴ μόνον μὴ φοβεῖσθαι τὸν ἄρχοντα, ἀλλὰ καὶ ἐπαινεῖσθαι, τὸ ἀγαθὸν ποίει.

ιϛ οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἑαυτοῖς κρίμα λήψονται. ιζ οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ιη ἀλλὰ τῶν κακῶν. θέλεις ιθ δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; κ τὸ ἀγαθὸν ποίει καὶ ἕξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς. κα θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστί σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. κβ ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ· κγ οὐ γὰρ εἰκῆ τὴν μάχαιραν φορεῖ. κδ θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι. κε διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι.

κα Τοσοῦτον γάρ φησιν ἀπέχει τοῦ φοβεῖν σε τὸν ἀγαθὸν πράττοντα, ὅτι δὲ καὶ συμπράττει πρὸς τοῦτο· ὁ γὰρ φόβος πρόφασις οἱ μὲν καλοὶ ... διὰ τοῦτο ... τὸ ἀγαθόν ... διάκονος ... τοῦ θεοῦ ... τῶν κακῶν ... τοῦ ἀγαθοῦ ...

κβ Οὐ γὰρ ὁ ἄρχων ... φόβου, ἀλλὰ τὸ πράττειν τὰ κακά.
κγ Ὁρᾷς ... ἀρχοντα.

κδ Ὁ γὰρ τοὺς κακοὺς ... τιμωρούμενος ... θεοῦ διάκονος ἐστιν.
κε Ἀναγκαῖον φησὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ τὴν κατὰ τῶν ... ὑποτασσομένων τῇ ἀρχῇ γινομένην, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. τουτέστι ἵνα μὴ δόξαις ... τοῦ ... ἀχάριστος ... διακονοῦντι τοῦ θεοῦ μὴ ὑποτασσόμενος.

ι̅α̅ Μαλάξας πρότερον τὸν ἀδικηθέντα καὶ πείσας αὐτὸν ἀδικεῖσθαι μηδὲ
αὐτοῦ ἐπιμαίνεσθαι κακοῖς ὁρᾶν, νῦν ἡμερώτερον αὐτῷ παραινεῖ·
ἀλλὰ τοιαύτην ἐστὶ διαθέσεως τροφὴν ἵνα παρ' αὐτοῦ σπαρᾶν· οὐ νική-
κήσας τὸ κακόν, ἀλλ' ἐνίκησεν αὐτῷ· ὁ γὰρ δεόμενος ἐστὶ μὴ κακῶν τὸ κακ-
κούμενος· τοιγαροῦν μὴ διαθέσεως κακοποιῷ ἀδικεῖς· ἵνα περ γὰρ
παραμυθίας συνεστὶ ἀρκεῖται τῷ ἀρκουμένῳ, οὐχ ἵνα ὁ οὕτως ποιεῖν:

ι̅β̅ Πολλὰ τοῦ κεφαλαίου τούτου πανταχοῦ ποιεῖται προοίμιον· δει-
κνὺς ὅτι οὐκ ἐπὶ κατα-
στροφῇ τῆς κοινῆς πολιτεί-
ας τοὺς τοῦ χυ νόμους
ἔχη· ἐκ διαφόρων εἰσῆκται·
ἀλλ' ἐπὶ διορθώσει τῆς
τῶν ἐστὶ κινουμένων· καὶ τί
δεῖ κινεῖν περιττ-
τοὺς ὅσοι μόνον κινεῖν
αὐτοῖς σωζομένοις:

ι̅γ̅ Ὑπὲρ τοῦ καθέκαστον
ἄρχοντος ταῦτα λέγει·
ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ἀρ-
χῆς· ὅπως δηλονότι τὸ μό-
τιμον πᾶσι τοῦ δέον ᾖ,
ἔστι γὰρ ἀπὸ θεοῦ τὰς ἐξ-
ουσίας:

ι̅α̅ μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ·
ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ
κακόν· Πᾶσα ψυχὴ ἐξ-
(κε η) ι̅β̅ ουσίαις ὑπερεχούσαις ὑπο-
τασσέσθω· οὐ γάρ ἐστιν ἐ-
ξουσία εἰ μὴ ἀπὸ θεοῦ· αἱ ι̅δ̅
δὲ οὖσαι ἐξουσίαι ὑπὸ
τοῦ θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν· ὥσ- ι̅ε̅
τε ὁ ἀντιτασσόμενος
τῇ ἐξουσίᾳ τῇ τοῦ θεοῦ
διαταγῇ ἀνθέστηκεν:

ι̅δ̅ Κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἐστι πν· ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἐξουσία εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ. πάν-
τα αὐτὸ λέγει· αἱ δὲ οὖσαι ἐστὶν ἐξουσίαι, ὑπὸ θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν· οἷον
κηρύξας ὁ θεὸς ἐστὶν ἐκ διατάξεως αὐτάς:

ι̅ε̅ Γνωμικὸν ἐθνῶν ἐπιφέρει τοῦ χυ δοῦλοι ὑποτασσόμε-
νοι ἄρχουσι· δεικνὺς ὅτι χρὴ πείθεσθαι καὶ μὴ ἀντιτάσσεσθαι
μηδὲ ἀντιλέγειν τοῖς ἄρχουσιν· ὡς οὐ γὰρ τοῦτο ποιοῦμεν ἐστὶ. θεῷ ἀν-
τιλέγει ὁ περιττῶς κινῶν τὰς ἀρχάς:

λε Τὸ ὡς σεαυτόν· [illegible] ἀγάπην [illegible]
λς Ἐπειδὴ γὰρ τὰς ἀρετὰς ἐναντίας [illegible] ἀγάπη [illegible]
λέγω καὶ περιποιήσει τὸ ἀγαθόν; ἰδοὺ ἡ ἀγάπη [illegible]
πλησίον φησὶ κακὸν οὐκ ἐργάζεται. ἰδοὺ ἡ ποι[illegible]
θ. πλήρωμα οὖν φησὶ νόμου ἡ ἀγάπη· τὸ γὰρ τῷ πλησίον [illegible]
σαν δὲ ἡ [illegible]
νόμου. τοῦ [illegible]
Σευηριανοῦ·

οὐ μοιχεύσεις· οὐ φονεύσεις· οὐ ψευδομαρτυρήσεις· οὐκ ἐπιθυμήσεις· καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐντολή, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται· ἐν τῷ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον
λε σου ὡς σεαυτόν. ἡ ἀγάπη
λς τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη· καὶ
λζ τοῦτο εἰδότες τὸν καιρόν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι·

Πληροῦται φησὶ τὸ [illegible] ἔργον· ὁ λόγος [illegible] καὶ ἀρετῶν αὐτοῦ [illegible] σωτηρίαν. ὅτε [illegible] ἀπεθάνομεν τὸν [illegible] κουφο[illegible] τὸ σῶμα [illegible] Χριστοῦ [illegible] [illegible]

λζ Ἐ[illegible] φησί[illegible]
λη Ἐγγίζει φησὶ τὸ τέλος. καὶ δεῖ ἡμᾶς [illegible]
λθ Τὰς ἐπιθυμίας [illegible] ναι·

[illegible] ὅτι [illegible] ἐργάζονται καὶ ἐξουσίαι. ὅτι καὶ φόρους τελ[illegible] μισθὸν ὥσπερ τῆς κηδεμονίας καὶ τὰ προσόμοια παρέχοντ[illegible]

κζ Γ αὐτοὶ λειτουργοὶ [illegible] λειτουργοῦντ[illegible] τοῦ [illegible]

κη [illegible] ὁμοίως [illegible] μοιωτέον. [illegible] φορτίδας [illegible]

κθ [illegible] ἐαυτοῦ [illegible]

λ φόρον [illegible] τιμὴν [illegible] ἐκ τοῦ [illegible] φόβου:

λα Οὐ μόνον χρήματα [illegible] χρεωστεῖ. ἀλλὰ καὶ τὴν τιμήν:

λβ Ἐ[illegible] τὴν [illegible] ἀγάπην [illegible] χρέος [illegible]:

λγ Εἰ [illegible] ἀγάπης. ὅτι [illegible] πλη[illegible] τὸ [illegible] ἀγαπῶν. [illegible] πληροῖ.

[illegible] ὅτι [illegible] πληροῦνται [illegible] ἀλλ' ἀνακεφαλαιοῦνται. τοῦ [illegible] ἀγαπᾶν [illegible] διὰ [illegible]:-

οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν. ἀλ
λὰ καὶ διὰ τὴν συνείδη
σιν. [κς] διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φό
ρους τελεῖτε. [κζ] λειτουργοὶ
γὰρ θεοῦ εἰσιν [κη] εἰς αὐτὸ τοῦτο
προσκαρτεροῦντες. ἀπό
δοτε οὖν πᾶσι [κθ] τὰς ὀφει
λάς. τῷ τὸν φόρον. τὸν φό
ρον. [λ] τῷ τὸ τέλος. τὸ τέλος.
τῷ τὸν φόβον. τὸν φόβον.
[λα] τῷ τὴν τιμὴν. τὴν τι
μήν. μηδενὶ [λβ] μηδὲν ὀφεί
λετε. εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλή
λους. ὁ γὰρ [λγ] ἀγαπῶν τὸν ἕτε
ρον. νόμον πεπλήρωκε.
[λδ] τὸ γὰρ οὐ μοιχεύσεις. οὐ φο
νεύσεις.

μθ Ὁ γὰρ Χριστὸν ἐνδεδυμένος, ἐχ[illegible] καθάπερ [illegible] τὴν ἁμαρτίαν [illegible]· πῶς γὰρ αὐτὸν
ἐνδυτέον· ὥσπερ ταῦτα καὶ ἱμάτιον αὐτὸς [illegible] καὶ [illegible] ἔσωθεν
ἐν ἡμῖν φαινόμενον· τὸ δὲ καὶ δὲ ποτε αὐτοῦ ἀποστῆ[illegible]
σθαι. ἐνδυμα καὶ [illegible]·

ν Εἰπὼν καὶ δεῖν πρόνοιαν τῆς σαρκὸς· ἐπεὶ εἰς ἐπιθυμίας [illegible]
μὴ [illegible]· ὅτι οὐδὲ ἐν τοῖς ἀναγκαίοις [illegible] δὲ ἡ πρόνοια τῆς
σαρκός· οἷον ἐν [illegible] ἐν ἐνδύματι· πρόνοιαν [illegible] τοῖς
[illegible] αὐτῆς τῶν [illegible]·
οὐ παρ' αὐτὰ [illegible]:

μθ Ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν· καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. να Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε· νβ μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν.

να Ἡ συντ[illegible] ἰουδαίων [illegible] σαρκὸς· οἱ [illegible] ἐπιτ[illegible] ὁρώμενοι. πολ[illegible] τῶν [illegible] ἐκέλευ[illegible] σοντο· διὰ τὸ μὴ [illegible] [illegible] ὅρμων· ἵνα δὲ [illegible] [illegible] ἀμελεῖ [illegible] καὶ [illegible] τῆς [illegible]· [illegible] δὲ καὶ ἀλλοι [illegible] δεισιδαίμονες οἱ ἑβραῖοι [illegible]· οὐ παρε τηροῦντο [illegible]·

πρὸς τούτοις τοῖς γὰρ οὖν τοῖς ἀμελειμένοις [illegible]
τὸν λόγον. πάντα [illegible]
ἀσθενοῦντας καὶ [illegible] τῇ πίστει:

νβ Μία μὲν [illegible] κατ' αὐτὸν [illegible]· τοὺς [illegible] ἀσθενοῦντας τῇ πί-
στει· δευτέρα δὲ τὸ προσλαμβάνεσθε· δηλοῦντι γὰρ αὐτοὺς πολ-
λῆς δεομένους ἐπιμελείας· τρίτη τὸ μὴ εἰς διακρίσεις διαλο-
γισμῶν· δηλοῖ γὰρ τοσοῦτον αὐτοῖς [illegible], ὥστε καὶ
τοὺς κοινωνοῦντας αὐτοῖς τῆς φιλίας διακρίνεσθαι:

λ Τοῦ γὰρ παρόντος αἰῶνος ὑποσυρομένου κατὰ μικρόν. ἀμήχανον
ὅτι ἂν ἀσφαλὴς γένηται καιρός:-

λα Ἐὰν μὲν νομίμως δὲ παρελκυσθῶμεν. σπουδαίως κίνδυνος
καὶ τῆς κρίσεως κίνδυνος. εἰ δὲ καί, ὁ μέτριος. πλείων αὐτὸς ἐκ
τοῦ χρηστοτέρου δὲ μέλλοντος τὴν ἡμέραν ἐκείνην:-

λβ Εἰκὸς καὶ τούτοις ἐν ἀρχῇ μὲν νομίμως μεταρρόως ζητεῖν. μὴ δὲ ἀ-
πονενοῆσθαι. τοῦ-
τοις μὲν αἱρεῖται. ὁ
πόσον ἐν ἀλλοτρίῳ
κινδυνεύσειεν. οὗ
δὲ ζητεῖν μᾶλλον προσή-
κει. καὶ ... ἁμαρτήματα:

λγ Νύκτα τὴν παροῦσαν
καὶ αἰῶνα. οὐ λέγω χρόνον
ὃν φέρουσιν διαφέρει τὴν
ἐν αὐτοῖς. ἡμέραν τὸν
μέλλοντα χρόνον. δι'
αὐτὸ τὸ ταῖς ἐκεῖ ... ἐν
αὐτοῖς φανερώσει:-

Ἔργα σκότους φησὶ τὰς
πονηρὰς πράξεις. ὅ-
πλα δὲ φωτὸς τὰς
ἀρετάς. ὥσπερ οὖν ὅ-
πλα. ἀσφαλίζεται.
ὥσπερ δὲ φῶς. καταλάμπει:-

μὴ γὰρ ἀλλότριον κίνδυνον
κινδυνεύσει. ἡ ὅτε ἐπαγωγὴν
ἐν νυκτὶ προσέχειν. καὶ δὲ καὶ
μέρα ἐκεῖ καὶ ... ἀποθέμε-
θα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκό-
τους. καὶ ἐνδυσώμεθα
τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. ὡς
ἐν ἡμέρᾳ. εὐσχημόνως
περιπατήσωμεν. μὴ
κώμοις καὶ μέθαις. μὴ
κοίταις καὶ ἀσελγείαις.
μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ.

Ἀναγκαίως ἐκάλεσε τὴν ... ἡμέραν. μὴ αὐτὴν ... φησί.
... τὸ δὲ περιπατήσωμεν. ἀντὶ τοῦ
πολιτευώμεθα. καὶ ... ζητοῦν:-
... ἀλλὰ τὸ ἀμέτρως ... :-
... ἀλλὰ τὴν πορνείαν:-
Ἔριδι. περὶ θυμοῦ μάλα. ζήλῳ. περὶ ... :-

νθ Παμπληθεῖ τοῖς ἀλλοτρίοις καὶ παρατηρουμένοις τὰ βρώματα· στάσιν γὰρ σταθήσεσθαι δηλοῖ ὅτι ἰσάζονται· καὶ τὸ σοῦ τὸν· ὡς θεοῦ δεῖσθαι στερροποιοῦντος:-

ξ Εἰκὸς καὶ τιμᾶς τῶν συναχθέντων κατακρίνειν τοὺς μὴ συναχθέντας· οἷς τὸ κατακρίνειν καὶ σφόδρα ἂν κατὰ γνώμην ἀπαρτίζει· ἦσαν γὰρ ἐν γνώμῃ δυνατοὶ ἐν τῇ πίστει· καὶ ἐν δὲ δοκεῖ μὲν ἡ πολλὴ ἀκλησία, τελείως αὐτοῖς ἀπαρτίσαι τῆς πίστεως ὁρμῶντας τοῖς ἀμελέσι:-

νθ σταθήσεται δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ θεὸς στῆσαι αὐτόν· ξ ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν· ὃς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν· ξα ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ ξβ πληροφορείσθω· ξε ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, κυρίῳ φρονεῖ· ξγ καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, κυρίῳ οὐ φρονεῖ.

ξα Μὴ περιττῶς αὐτῶν δόξῃ τοῖς καθ' ἑαυτοὺς ἰδίοις νόμοις πληροφορεῖσθαι· ἀλλὰ συνιέναι μόνον· καὶ τοῦτο ἐπειδὴ ἀρτίως ἀσθενοῦσιν ἐν τῇ πίστει Ῥωμαῖοι· καὶ σημαίνει μὲν αὐτοῖς· ὡς ἔχει καὶ περιττὸν δοκεῖ τὸ ἐρημ[ον]· τοῦ πάντος θέλεις:-

Ca t

ξβ Κατὰ τὴν διάνοιαν ἐκ τοῦ πληροφορείσθω· ἢ ὅτι καλῶς ποιεῖ μὴ ἐσθίων ὁμοίως· ἢ ὅτι καλῶς ποιεῖ ὁ μὴ ἐσθίων ὁμοίως:- Οἰκουμενίου:- Οὐδὲ κτέον τὸν ῥήτορα τὸν ἐν τοῖς δόγμασι πίστει· ὁμοίως καὶ αὐτοῦ προφάσεων:-

ξε Ἀμφότεροι γάρ· οὗτός τε καὶ ἐκεῖνος ἐν ἰσχύι χρῶνται σκοπῷ· τιμῇ τῇ περὶ τὸν θεόν· ὅτε γὰρ παραφυλάττομεν τὴν ἡμέραν· οἱ καὶ θεοῦ νόμον πληροῦσιν· ὅτε ἀδιαφοροῦμεν τοῦτο· πᾶσαν ὡς ὑπὸ θεοῦ γενομένην ἡμέραν ὁμοίαν ἔχει τιμήν:-

ξγ ὁ οὖν τὸ φρονῶν ὥστε καθ' ἡμέραν νηστεύειν· διὰ τὸν κύριον τοῦτο φρονεῖ· ὁ φρονῶν ὥστε καθ' ἡμέραν μὴ νηστεύειν· διὰ τὸν κύριον οὐ φρονεῖ· πᾶν δὲ ὃ διὰ τὸν κύριον γίνεται, καλόν ἐστι:-

ν̄γ Ὁ μὲν τέλειος περὶ τὴν πίστιν ... καὶ μηδεμίαν ἔχων ἰουδαϊκὴν τήρησιν, πάντων ἀδιακρίτως ἐσθίει· ἅπαν κηρύττεται (?) [illegible] αὐτὸ ... ὁ δὲ ἀσθενὴς τὴν πίστιν ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει, εἰ μὴ ταῦτα καὶ διεμάχετο αὐτόν· ὅτι οὐ κατὰ [illegible] ἐσθίει τὰ λάχανα, καὶ ἂν τοῦτο ποιῇ ... ἀλλὰ κατὰ ἀσθένειαν ...

ν̄δ Οὐκ ἔστι διορθωτικὸς, ἀλλὰ μὴ ἐξουθενείτω· δηλονότι καταφρονείτω τῆς ... αὐτοῦ ἀδελφοῦ καὶ διορθωτικῇ ... οἰκοδομεῖ ... ἐξουθενεῖν.

ν̄ε Ὥσπερ χοῖροι διὰ παντὸς ἀδιακρίτως πάντα ἐσθίοντες τοῦ ὅλου θέμενοι τοῖς παρατηρουμένοις, οὕτως ἐκεῖνοι τούτοις ... μὴ κρίνειν· ὁρᾷ δὲ ... ἐσθίοντα ὁ θεὸς ... αὐτὸν προσελάβετο. ὁ δὲ ... παρατηρουμένους οὐδὲν ... οὕτως ...

ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα· ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει.

ν̄ϛ Ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν ἐφειλκύσατο καὶ ἀπήλλαξε πάσης ἰουδαϊκῆς παρατηρήσεως. ... οἰκέτης Χριστοῦ ὃν προσελάβετο ὁ Χριστός· ἀλλότριός ἐστι τοῦ νόμου. τίς οὖν εἶ ὁ κρίνων ἀπὸ τοῦ νόμου τὸν τοῦ νόμου ἀλλότριον;

ν̄ζ Πρὸς τὸν ... ποιεῖ ... αὐτοῖς. ἐκ δὲ τούτου δείκνυσιν ὅτι ... ἀλλὰ καὶ ... τοῖς τὰ λάχανα ἐσθίουσιν ...

ν̄η Τοῦ θεοῦ ἐστι· καὶ τοῖς ... διαφέρει καὶ ... αὐτοῦ καὶ ... ἀξιοῦ ποιεῖ κατὰ κυρίου ... κυρίου αὐτὸν θεοῦ· ἀλλότριος ἐστιν οἰκέτης.

ξη Δικαιώματα φησὶ προσανέθετο ὁ θ(εὸ)ς ἡ μὲν ἑβραίοις διατάξας:–

ξθ Τουτέστι τυχὼν καὶ σωμάτων. ἡ μὲν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις τοῦ δεσπότου
κοινή ἐστιν· ὁ ὑπὲρ ζώντων ἐν τῷ τῆς ἀναστάσεως μέγας:–

ο Πρὸς τὸν νόμον γνώστην καὶ μαθητὴν λόγος:–

οα Πρὸς τὸν ἑβραῖον τὴν πίστιν ἀσθενοῦντα λόγος οὗτος:–

οβ Τῷ οἰκείῳ ὀνόματι τοῦ ἀδελφοῦ. μᾶλλον αὐτοῖς ἐντρέπει:

ξη εἰς τοῦτο γὰρ χ(ριστὸ)ς ἀπέθανε
καὶ ἀνέστη καὶ ἔζησεν·
ξθ ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.
ο σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν
οα σου· ἢ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς
οβ τὸν ἀδελφόν σου·
πάντες γὰρ παραστησόμεθα
τῷ βήματι τοῦ χ(ριστο)ῦ.
γέγραπται γάρ· ζῶ ἐγώ,
οδ λέγει κ(ύριο)ς· ὅτι ἐμοὶ κάμψει
πᾶν γόνυ· καὶ πᾶσα
γλῶσσα ἐξομολογήσε-
οε ται τῷ θ(ε)ῷ.

ογ Δοκεῖ μὲν διὰ τῆς πα-
ραγωγῆς τῆς προφητεί-
ας κατασκευάζειν τὸν
πιστὸν μὴ τὸν μὴ ἐξουθε-
νεῖν τὸν ἰουδαΐζον-
τα· πλὴν καὶ ὅλον τὸ χω-
ρίον ἐστὶν· κατασκευά-
ζων τὴν τύχην τοῦ ἰουδαΐ-
ζοντος δεῖ· ὡς δῆλον,
τῇ ἐμμελῶς κεκτημένος
... ἀναθῆ· τοῖς
ἀρχιερεῦσιν αὐτοῦ τοῦ
χ(ριστο)ῦ ἐν τρόπῳ· εἰ γὰρ τῷ
χ(ριστ)ῷ φησι πάντες παρ-
αστησόμεθα· καὶ αὐτὸς
ἡμᾶς ἐξ ὁλοκλήρου μόνος
ἀνθρώπων ἀπαιτήσει. τί
οὐ δὴ κατὰ νόμον ζῶ καὶ
θανατοῦσθαι μαρτυρεῖ
μὴ τοῦ χ(ριστο)ῦ:
οδ Τῷ κῶλα ἀπαιτεῖν τὸν αὐτῶν
διδοὺς τὰς μαρτυρίας:–

οε Τὰς οἰκείας ἁμαρτίας ἐξαιτοῦν τὸν συνιδόντα ἀπὸ κρίσεως ἀπαλλάττειν ...
ος Εἴρηται περὶ τοῦ θ(εο)ῦ καὶ πρός· ὅτι αὐτὸς κρινεῖ οὐδεμίαν· τὴν δὲ
κρίσιν δέδωκε τῷ υἱῷ· διὰ μονογενοῦς τοῦ κριτοῦ εἴρηται
τῷ παύλῳ τὸ ἐξομολογήσεται τῷ θ(ε)ῷ. ἔστιν μὲν ὁ λόγος περὶ τοῦ
θ(εο)ῦ· ἄρα θ(εὸ)ς ὁ χ(ριστό)ς. κἂν οἱ ἀσεβεῖς μὴ βούλωνται:–

ξδ Εἰ δὲ ... τὸ καίριον ... εὐχαριστεῖν ... τῷ θεῷ ... [illegible] ... ὁ μὴ ἐσθίων ... οὐκ ἐσθίει:

Εἰ ... [illegible] ... ζῶντα ... εὐχαριστεῖν ... ὅτι οὗτος ... εὐχαριστῶν ... ἐσθίων ... τοῦ μόνου ... [illegible]:

ξε Ἐσχομεν φησὶ κυρίῳ ... ζῶμεν ... ζῶμεν ... καὶ ἀποθνήσκο μεν ... ἀποθνήσκομεν ... [illegible] ... καὶ ὁ θάνατος ... καὶ ... [illegible] ... καὶ οὐχ ... τὸν ... ἐξουθενεῖν:

ξϛ Ζωῆς γὰρ αὐτὸς καὶ θα νάτου μόνος ἔχει τὴν ἐξουσίαν:

ξζ Τὸν ... καὶ ζῶντας καὶ ἀποθανόν τας ... τοῦ Χριστοῦ· πρὸς δὲ τούτοις ... ὅτι φησὶ ... πρόνοιαν ... πολλῷ μᾶλλον ζώντων· τοῦτο δὲ πρὸς τοὺς κατακρίνοντας ... ὅτι φροντίδα ... παρὰ θεῷ ... πρόνοιαν ... ὑπομιμνήσκων τοῦ θεοῦ:

ξδ Καὶ ὁ ἐσθίει· εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων. κυρίῳ οὐκ ἐσθίει· καὶ εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ· ξε οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ· καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει· ξϛ ἐάν τε γὰρ ζῶμεν. τῷ κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν. τῷ κυρίῳ ἀποθνήσκομεν· ξζ ἐάν τε οὖν ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν. τοῦ κυρίου ἐσμέν·

π Διὰ τὴν μὲν ... χάριν παρ' αὐτοῦ· οὐδὲν φύσει κοινόν· ἀλλὰ τῇ προαιρέσει τοῦ μὴ ... γίνεται κοινόν· ὅθεν καὶ ἐκείνῳ μόνον γίνεται κοινόν· οὐχὶ δὲ καὶ πᾶσιν· ἐκείνῳ γὰρ φύσει κοινόν:-

πα Ὠ μάθη ... αὐτοῖς οἱ πιστοὶ ... καὶ διὰ τοῦ τὸ παρατηρουμένοις τὰ βρώματα· συνάγονται ... αὐτοῖς ἐν τοῖς μὲν πάνυ ... σφοδρῶς· φυλάττουσι μὲν ... ἐπιθυμίαν ... ἀπὸ ... καὶ μηδὲν ἐν βρώμασι κοινὸν φύσει· ἀπέχου τῆς σφοδρᾶς ... τοῦ ἀδελφοῦ σου ... διὰ τὴν ... αἰτίαν:-

ἢ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι· ἐκείνῳ κοινόν· εἰ δὲ διὰ βρῶμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται·
πβ οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς·
πγ μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεῖνον ἀπόλλυε· ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανεν·
πδ μὴ βλασφημείσθω οὖν
πε ὑμῶν τὸ ἀγαθόν·

πβ Βούλεται ... ἔλεος ... κατὰ ... καὶ ... ὀρθοδοξία:-

πγ Μὴ ... σφοδρῶς ἐκείνῳ ... ὑπὲρ ... τοῦ Χριστοῦ ἀπέθανεν· ὁ ... οἰκονομικῶς ... οἰκ(ονομία)
Ὦ δὲ ... καὶ τοῖς πιστοῖς ... βρώματ(α) ... σὺν κατασκευάσειν ... παρ' ἡμᾶς:-

πδ Ἐ... γὰρ καὶ ... πρὸς αὐτὸν ... βρώματ(α)· οὐ μόνον αὐτὸν ... ἀλλὰ καὶ πρόφασιν ... τοῖς ... βλασφημεῖν ... τοιαύτας μάχας:-   πε ... :-   οἰκ(ονομία)

Καλὸς μὲν ... ἀλλ' ἡ μάχη αἰτία βλασφημίας γίνεται:-

οζ Πάλιν τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ μόνου· ἵνα μὴ δόξῃ διαφόρους τῆς κρίσεως
μὴ καθ' ἑκάστου, ἀλλ' αὐθεντίᾳ τινὶ μόνου ὡς κομουθίαν:-

οη Τοῦτο καὶ πρὸς τὸν μὴ κρινόμενον πιστόν, καὶ τὸν ἔτι ἰουδαΐζοντα παρὰ
νόμον· καὶ … καὶ ὁ τοὺς ἀσθενεῖς σκανδαλίζων, τῇ τῶν βρωμάτων πα-
ρατηρήσει τοῦ ἀρχαίου· καὶ ὁ τὰ βρώματα παραιτούμενος,
τῆς σφοδρᾶς εἶναι [illegible] τοῦ μὴ κρινομένου πιστοῦ· ὅτι ἐν μιᾷ οἰκονο-
μίᾳ τοῖς δυσὶ διορθοῦται ἀπὸ τῆς χάριτος τούτων. ὡς σκανδάλου
πρόφασις τῶν πι-
στῶν γένηται:-

ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν πε-
ρὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ
θεῷ· μηκέτι οὖν ἀλλήλους
κρίνωμεν· ἀλλὰ τοῦτο κρί-
νατε μᾶλλον· τὸ μὴ τι-
θέναι πρόσκομμα τῷ
ἀδελφῷ· ἢ σκάνδαλον·
Οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν
κῷ ιῦ· ὅτι οὐδὲν κοινὸν
δι' αὐτοῦ·

οθ Ἐπεὶ περὶ τῆς τῶν βρω-
μάτων παρατηρήσεως
ὁ λόγος αὐτῷ· ἐπειδὴ οὖν
ἐστὶν οἶδα καὶ πέπει-
σμαι ὅτι οὐδὲν κοινὸν·
ἵνα μὴ ἐστὶ τῷ ὅτι ἰ-
ουδαΐζει· καὶ τὴν σὺν
ἐπεισαγόμενος τοῦ
νόμου τὴν ἐναντίαν
ἐστὶ κρινομένου, πέ-
πεισμαι τὸν ἐν κῷ ιῦ·
ἀκριβῶς ὅτι παρ' αὐ-
τοῦ ταῦτα μεμάθη-
κε καὶ πεπληροφό-
ρηται, καὶ οὐκ ἀφ' ἑ-
αυτοῦ μᾶλλον:- θεοδώρητ.

Οὐδὲν φησὶ κοινὸν δι' αὐτοῦ· ἵνα γὰρ μὴ λάβωσι· οὕτως ἂν ἄν τι νο-
μοθετῆσαι μωσῆ, τὸν μωσέως λόγον ἐστὶ σημαίνων. παρὰ ἀρχῆς διδα-
σκάλους αὐτοῦ τὰς νόμου καὶ παρατηρήσεως αὐτῶν· καὶ οὐδὲν
νομίζεται ἀκάθαρτον εἶναι· τὸ κατ' ἀρχὰς δι' αὐτοῦ, τουτέστι τὴν
ἀρχὴν ἑαυτοῦ νομοθεσίαν:- σευηρ.
Οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ τῇ φύσει· τουτέστι μὴ ἀκάθαρτον:-
π Δι' αὐτοῦ τουτέστι τοῦ θῦ:-

κγ Ἵνα μὴ [illegible] τὸν [illegible] τὸ παρατηρεῖσθαι [illegible]
[illegible]
κδ Τοῦ μὲν τὰ κακοῦ [illegible] ἐσθίοντι· καὶ [illegible]
φαγεῖν [illegible] μὴ τὰ [illegible]
φαγεῖν ποιεῖ [illegible] ἀλλὰ [illegible] σκανδαλίζεσθαι·
κε Ἐνταῦθα οὖν [illegible] σφόδρα καθαίρεται τοῦ ἀσθενοῦς, ἀλλὰ καὶ συγκαταβαίνει αὐτῷ· καὶ μὴ φαγεῖν κρέα μηδὲ πιεῖν οἶνον. κἂν [illegible] παραι[illegible] σωτηρίαν τοῦ ἀδελφοῦ σου· [illegible]

κγ πάντα μὲν καθαρά· κδ ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι. κε καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα· κς μηδὲ πιεῖν οἶνον· μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ. κζ σὺ πίστιν ἔχεις, κατὰ σαυτὸν ἔχε.

κς Ὁ [illegible] τὸν [illegible]
[illegible]
κζ Πίστιν μὲν ταύτην [illegible]
[illegible]

πϛ Παύσαι [illegible] τοῦ θεοῦ.

πζ Ποία [illegible] δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρά [illegible] καὶ πρὸς [illegible] εἰρήνη καὶ χαρὰ [illegible] ἐν πνεύματι ἁγίῳ [illegible] εἰρήνην καὶ χαρὰν [illegible] ἐν πνεύματι ἁγίῳ γινομένων [illegible]

πη Ἐπειδὴ [illegible] τοῦ θεοῦ [illegible] τοῖς δουλεύουσι τῷ χριστῷ [illegible] δικαιοσύνην καὶ χαρὰν καὶ εἰρήνην [illegible]

πθ Καὶ [illegible] καὶ οἱ ἄνθρωποι [illegible] εἰρήνην [illegible] καὶ χαρὰν καὶ δικαιοσύνην [illegible] βρώματα.

ϙ Ἐπεὶ οὖν ταῦτα [illegible] εἰρήνην [illegible] οἰκοδομῆς [illegible]

ϙα Οὐ γὰρ [illegible] οἰκοδομῆς [illegible] βρώματα, ἀλλὰ καὶ [illegible] αὐτοὺς [illegible]

ϙβ [illegible] Ὁ [illegible] θεοῦ [illegible] οἰκοδομὴν [illegible] αὐτοῦ.

πϛ οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ
πζ θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις. ἀλλὰ
δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ
χαρὰ ἐν πνεύματι ἁγίῳ. ὁ γὰρ
ἐν τούτοις δουλεύων τῷ
πη χριστῷ. εὐάρεστος τῷ θεῷ
πθ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις.
ϙ Ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης
διώκωμεν. καὶ τὰ τῆς οἰ-
κοδομῆς τῆς εἰς ἀλλή-
ϙα λους. μὴ ἕνεκεν βρώμα-
ϙβ τος κατάλυε τὸ ἔργον
τοῦ θεοῦ.

β Ὁ χς αὐτὸς ὁ κήρυξ ἐστί· ὁ οὐκ ὢν οὐ κατὰ μοῖραν ... τοῦ ἀποστόλου, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ χυ· τὸ ἀξιόπιστον δὲ αὐτῷ προσῆψε ... τοῦ κηρύγματος καὶ τοῦ ὀνόματος· ἀπὸ μὲν γὰρ [illegible] δὲ τὸ κήρυγμα τοῦ χυ, αὐτὸς ὁ χς·

γ Τοῦ δοθέντος ἐστὶ κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου· ποίου; τοῦ σεσιγημένου μὲν ἐν τοῖς προλαβοῦσιν αἰωνίοις χρόνοις ἐν ταῖς πολλαῖς· φανερωθέντος δὲ νῦν·

β ἰυ χυ· κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου· φανερωθέντος δὲ νῦν· διά τε γραφῶν προφητικῶν· κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου θυ· εἰς ὑπακοὴν πίστεως· εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος· μόνῳ σοφῷ θῷ·

Σημαίνει τὸ ἦν αἰώνιον τῷ λόγῳ ... οὐ μόνον ἐκ τῆς κηρύξεως χυ ἐκ τοῦ ... ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ νῦν ... κατὰ δὲ ... φανερωθῆναι καὶ ... προαιώνιον· ... ἀλλὰ νῦν ... τὸ π...

δ Πῶς δὲ ἐστὶ φανερωθὲν διὰ γραφῶν προφητικῶν· οὔτε ... ταῦτα ... ἀλλὰ ... οἱ προφῆται ... ὁ θεὸς ... καὶ ...

ε γ ... χάριν τῆς πίστεως· ἵνα ... φανερωθῇ· διὰ τί ... ἐγένετο·

ς Μηκέτι ... ἐστί· οὐ ... μόνον ... ἀλλὰ ... :

ζ Πρὸς ... ὁ τοῦ χυ ... γένοιτο·

σπη Τουτέστι μὴ ἐν συνειδότι καὶ δοκιμάσει ὁρίζεται τοιοῦτος δὲ καὶ τοιοῦτος·
οἷον φαγεῖν τὸ δὲ καὶ μὴ φαγεῖν· πῶς δὲ ἔχει τοῦτο· ἀπὸ καθα-
ροῦ συνειδότος· ἐπειδὴ γὰρ ἐστὶ τὸ κατὰ σεαυτὸν ἔχε τὴν πίστιν φησί·
ὅτι κἂν πάντα τὸ σὲ μέμφοιντο καὶ οἰκονομεῖς ὥστε τὴν ποίωσιν τοῦ
καὶ διὰ σοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ· τὸ δὲ σὸν συνειδὸς οὐ κατακρίνεται·
μακάριος ἐστίν· ἐκ δὲ τούτου τὸ μάθημα καὶ πλεῖστον ἐστί· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ
συνειδότος τοῦ ὁ ἐσθίων καὶ ὁ μακαρισμὸς τῷ πιστῷ· δηλονότι ζ
καὶ κατακρίνεσθαι· μὴ
οὖν κατὰ διάκρισιν
ἐσθίε διὰ τὴν ἀγά-
πην φησί:–

σπη μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει·
σπθ ὁ δὲ διακρινόμενος ἐὰν φάγῃ κατακέκριται· ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὃ οὐκ ἐκ πίστεως ἁμαρτία ἐστί· Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα

σπθ Τοῦτο πάλιν πρὸς τὸν
ἀκαίροντα· τί γὰρ αὐ-
τὸν ἐκμάξει φαγεῖν
ὑποδιακρινόμενον·
οὐκ οἶδας ὅτι ὁ δια-
κρινόμενος ἐὰν φάγῃ
κατακέκριται ὅτι
μὴ ἐκ πίστεως ἤσθιε,
ἀλλὰ ἀναγκῆ καὶ αἰδοῖ·
οὕτε γὰρ ἐπίστευσεν
τὸ καθαρὸν εἶναι καὶ ὅ-
μως ἔφαγε· τί οὖν
αὐτοῖς προφάσεις
δεῖ κατακρίσεως· εἴ τι μὴ ποιεῖ κατὰ τὰ ἀποφάσιν ἀπῆ· ὅτι πᾶν ὃ
ἄν τις ποιῇ οὐκ ἐκ πίστεως ἁμαρτία ἐστί:–
ρ Τοῦ ὑστέρου ἀμαρτ... τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι· δόξα εἰς τοὺς
α αἰῶνας ἀμήν:–
Λοιπὸν ἐπεύχεται τοῖς ἀδελφοῖς· ἀρχὴ γὰρ ... χερῶν μᾶλλον
καὶ ἐγκωμίων· ἐπεὶ δὲ στηρίξαι· δηλονότι ἁρμόζονται· ἐπεὶ
ἐπαγγελίαν τὸν τρόπον τοῦ στηριγμοῦ· κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου φησί·
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΟΥ. Ἵνα οὕτως ἔσεσθαί φησι· τὸ κατὰ ἀναγέλμον
διαφοράς:–

ιγ Οὐδὲ [illegible] ἀλλ' [illegible]
[illegible] οὗτοι καὶ κατὰ τοὺς [illegible]
ιδ Τ[illegible] πρὸς [illegible] διδασκαλίαν [illegible]
ιε Ἵνα [illegible] ὑπὸ τῆς γραφῆς· καὶ διὰ [illegible] ὑπομον[illegible]
[illegible] ἐλπίδα [illegible] ὑπομονή· [illegible]
[illegible] τῆς ὑπομονῆς.
ιϛ Δ[illegible] τῆς γραφῆς καὶ [illegible] διδασκαλίας καὶ παρα-
κλήσεως· καὶ ὁ Χριστὸς [illegible]
[illegible]
[illegible]

ιγ γραπται· οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνει-
διζόντων σε ἐπέπεσον ἐ-
π' ἐμέ. ὅσα γὰρ προεγράφη,
ιδ εἰς τὴν ἡμετέραν διδα-
σκαλίαν προεγράφη· ιε ἵνα
διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς
παρακλήσεως τῶν γρα-
φῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν.
ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ
τῆς παρακλήσεως, δώη
ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ιϛ ἐν ἀλ-
λήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν· ιη ἵνα ὁ-
μοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι
δοξάζητε τὸν θεὸν καὶ
πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
ιθ Διὸ κ προσλαμβάνεσθε
ἀλλήλους.

ιζ Ἀ[illegible] Χριστ[illegible]·
ἀλλ' [illegible]
[illegible]
[illegible] κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν.
Τί δὲ [illegible]
Χριστ[illegible] τὸ αὐτὸ φρονεῖν
[illegible]
[illegible]
[illegible] ὁμοθυμαδὸν [illegible]
[illegible] δοξάζητε τὸν θεόν.
Ἐ[illegible]
προσλαμβάνεσθε ἀλ-
λήλους· τουτέστι [illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦ
Χριστοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible]
Τ[illegible]
[illegible] ἀλλή-
λ[illegible]

+ ὑπ(ὲρ) μιμήσεως τῆς Χυ̅ ἀνεξικακίας +

Γράφεται [illegible] διὰ Ἰυ̅ Χυ̅ [illegible] καὶ κηρύξαι [illegible] μόνῳ σοφῷ θεῷ ἡ δόξα·

Ἡ σύνταξις· τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι μόνῳ σοφῷ θεῷ· στηρίξαι δὲ πῶς, διὰ Ἰυ̅ Χυ̅· δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας·

θ Πρὸς [illegible] τὸν λόγον· δεικνὺς ὅτι [illegible] τοῖς ἀσθενέσι· χρεωστοῦμεν γὰρ τοῦτο· ὅρα δὲ πῶς [illegible] τοὺς ἀσθενεῖς· τὸ μὲν γὰρ [illegible] οἱ δυνατοί· περὶ δὲ τοῦ [illegible], τὰ ἀσθενήματα καὶ τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν::

ι Ἀ[illegible] τὰ σφάλματα καὶ ἀσθενείας::

ια Δυνατὸς [illegible] μανθάνων ὁ ἀσθενὴς διὰ σφάλματα καὶ ἀσθενείας· δεῖ γὰρ ἕκαστον ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρέσκειν· ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἔστιν ἀρέσκειν καὶ ἐπὶ κακῷ· προστίθησι· εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· τοῦτο γὰρ ποιῶν οἰκοδομήσεις αὐτὸν καὶ διορθώσεις::

δι᾽ Ἰυ̅ Χυ̅· ᾧ ἡ δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας ἀμήν·
ιη Ὀφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυ-
νατοὶ τὰ ἀσθενήματα
τῶν ἀδυνάτων βαστά-
ζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέ-
σκειν· ἕκαστος ἡμῶν τῷ
πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ
ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν·
καὶ γὰρ ὁ Χσ̅ οὐχ ἑαυτῷ
ἤρεσεν· ἀλλὰ καθὼς γέ-

ιβ Εἰ [illegible] ὁ Χσ̅ τὸ ἑαυτοῦ σκοπήσῃ, οὐκ ἂν ἔπαθεν· ἐζήτει γὰρ αὐτοῖς μὴ [illegible] ὑβρισθῆναι· ἀλλ᾽ οὐ γὰρ ἑαυτῷ ἤρεσεν· οὐδὲ τοῦ ἰδίου ἐφρόντισεν· ἀλλὰ τοῦ κοινοῦ [illegible]::

Ἐζήτει αὐτοῖς μηδὲ ὑβρισθῆναι· μὴ παθεῖν [illegible] τὸ ἑαυτοῦ σκοπῶν· ἀλλὰ τὸ κοινὸν σκοπῶν, τὸ ἑαυτοῦ παρεὶς [illegible]· καὶ ὑβρίσθη καὶ πονηρὰν παρὰ πολλοῖς ἔλαβε δόξαν::

σου τὴν γνώμην· καὶ ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός σου ἀγωνίζεσθαι ... πάντα τὰ
ἔθνη· ἀλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ ... μετὰ ταῦτα ... ὑπὲρ
ματος ... ἅπαντας· ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν αὐτοῖς ...
παραινούμενος· καὶ τῆς ἐπαγγελίας ἀποστερεῖ μετὰ ...
τῆς ... περιτομῆς· παραδεχόμενος τοῖς μὲν ὁ ... ὑπεράγει ...
... τὰς ἐπαγγελίας ἐκληρώσαι ... πάντα τὸν νόμον πληρώ-
σας· ἐν ᾧ καὶ περιτομὴν ... καὶ διὰ τῶν προφητῶν ἀπαγγελίας
τοῖς ἔθνεσι τὴν παρακλ-
ησιν· οὐ καὶ φιλικῶς ...
... ἐπαγγελίαν
... μὴ διακόν-
... τούτου μὲν
... καὶ πάν-
τα τὸν νόμον πλη-
ρώσας καὶ περιτμη-
θεὶς· καὶ γενόμενος
ὑπὲρ αὐτοῦ ἁμαρτίαν,
ἐμοῦ τὴν κατάραν·
... τὴν ὀργὴν τοῦ
θεοῦ· ἐπεὶ ... ἐσόμε-
... τοῖς μέλ-
λουσι ... τὴν ἐ-

κε

διὰ τοῦτο ἐξομολογήσο-
μαί σοι ἐν ἔθνεσι καὶ τῷ
ὀνόματί σου ψαλῶ· καὶ
πάλιν λέγει· εὐφράνθη-
τε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ· καὶ πάλιν· αἰνεῖ-
τε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔ-
θνη καὶ ἐπαινεσάτω-
σαν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί·

παγγελίαν· ἵνα οὖν μὴ μέγα φρονῶσιν οὗτοι οἱ ἐγκαλούμενοι· ... ὁ Χριστὸς περιετέμνετο καὶ πάντα τὸν νόμον ἐφύλαξεν ...
μαρτύριον αὐτὸν περιτομῆς φησιν· οὐ γὰρ ἵνα μὴ ὁ νόμος τοῦ
τοῦ ... ἀλλ' ἵνα αὐτὸν λύσῃ καὶ ἀναπληρώσῃ ...
ταρασσέσθω· ἵνα μὴ τοῦτο φυσήσῃ τοὺς ἐξ ἐθνῶν· φησί· τὰ
δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν θεόν· ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν·
οἱ μὲν ἐξ Ἰουδαίων κατ' ἐπαγγελίας, ἣν παρέδωκεν ὁ Χριστός· δο-
ξάσουσι θεόν· τὸ σωθῆναι· τὸ ὁμοθυμαδὸν ... τὸ κα-
... ἀληθείας ...

κε

τριῶν μαρτυριῶν φέρει· δεικνὺς ὅτι σωθήσονται ... τοῖς ἐξ ἐθνῶν
... τοῖς ἔθνεσι·

κα Τοῖς ἰουδαΐζουσι μάλιστα καὶ φησίν· ὁ χ(ριστὸ)ς [illegible] τοῖς περὶ [illegible]
τοὺς παρ᾽ αὐτοῦ [illegible] τοῖς ἀμφὶ τὸν ἀβραὰμ ἐπαγγελίας [illegible]
[illegible] τὸν νόμον [illegible] πληρώσας [illegible]
τοῦτο γὰρ [illegible] τὸν νόμον· ἵνα [illegible] πληρώσῃ
τὸν νόμον:·

Ἐμοὶ καὶ οὕτω [illegible] διάκονος γενόμενος ὁ χ(ριστὸ)ς τῶν ἰουδαίων· τουτέστι [illegible]
τοῖς ἰουδαίοις [illegible] τῆς ἐπαγγελίας· ἵνα καὶ ὁ [illegible]
[illegible]:·

κβ Ὑπὲρ τῆς ἀληθείας φησί· τὸ
ἐπηγγελμένον πληρῶν:·

κγ Ὁ δὲ γενόμενος ὑπὲρ [illegible]
[illegible] βεβαιῶ-
σαι [illegible]
[illegible] βεβαιώσαι τὰ-
ς [illegible] ἐπαγγελίας
ἃς οἱ πατέρες [illegible] χ(ριστὸ)ν
[illegible] τοῦ νόμου
[illegible] ἰσχύσαι
τὰς ἐπαγγελίας
[illegible] φυλάξαι:·

κδ Οἱ μὲν ἰουδαῖοι καὶ δι᾽ ἐ-
παγγελίαν [illegible]
[illegible]
τὸν [illegible] θεόν· [illegible] χ(ριστὸ)ς αὐτὰς βεβαιώσας· [illegible] τὰ ἔθνη
ὑπὲρ [illegible] τὸν θ(εὸ)ν δοξάζειν· [illegible]
ἐπαγγελίας [illegible] ἀλλ᾽ [illegible] χάριτι [illegible]
[illegible] χάριτι χ(ριστο)ῦ, τοσοῦτον [illegible] τοῦ θ(εο)ῦ· [illegible]
[illegible] τοῖς [illegible] ἰουδαίων· τοῦτο γὰρ δόξα θ(εο)ῦ· [illegible]
[illegible] ἐλέους [illegible] γὰρ τοῖς [illegible]
[illegible] τοῖς παρατηρουμένοις [illegible]:·

Καθὼς καὶ ὁ χ(ριστὸ)ς προσελά-
κα βετο ἡμᾶς εἰς δόξαν θ(εο)ῦ·
Λέγω δὲ ἰ(ησοῦ)ν χ(ριστὸ)ν διάκονον
κβ γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ
ἀληθείας θ(εο)ῦ, εἰς τὸ βεβαι-
ῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν
π(ατέ)ρων· κδ τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐ-
λέους δοξάσαι τὸν θ(εό)ν·
καθὼς γέγραπται:

Ἰωάννου ἐπισκ(όπου) [illegible] χ(ριστο)ῦ· ἀπὸ τοῦ λέγω δὲ ἰ(ησοῦ)ν χ(ριστὸ)ν διάκονον:

Ἐπαγγελία πρὸς τὸν ἀβραὰμ [illegible]

+ ιθ περὶ λειτουργίας αὐτοῦ τῆς ἐν ἀνατολῇ καὶ δύσει +

λγ Ἐπειδὴ καὶ αὐτοὺς [illegible]
Ἡ [illegible]
[illegible]
[illegible] ἀλλ' [illegible]

λδ Οὐκ [illegible] ἀλλὰ χάριτι θεοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible]

λε Οὐκ οἶμαι καὶ [illegible] [illegible]

ιθ Νουθετεῖν. Τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν ἀδελφοί ἀπὸ μέρους ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ· εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη. ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ· ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος ἡγιασμένη ἐν πνεύματι ἁγίῳ· ἔχω οὖν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν θεόν.

λς Τ[illegible] λειτουργίαν καὶ ἱερουργίαν [illegible] εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ [illegible] εὐπρόσδεκτον [illegible] τὴν προσφοράν.

λζ Π[illegible] εὐπρόσδεκτος [illegible] ἡγιασμένη [illegible] διὰ [illegible] τὸ ἅγιον πνεῦμα [illegible]

λη Καυχῶμαι τοίνυν [illegible] οὐκ ἐν ἐμαυτῷ [illegible] ἀλλ' ἐν τοῖς πράγμασι τοῖς [illegible] καὶ διαφόροις [illegible] Χριστοῦ [illegible] διαφόρ[illegible]

κϛ Τὸ καὶ πάλιν προσέθηκεν· ἵνα καὶ ἄλλος ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί· ποία αὕτη, ὁ ἀνιστάμενος φησὶν ἄρχειν ἐθνῶν:

κζ Πάσης μὲν ἀρχῆς καὶ ἐθνῶν μάλιστα δέ· ὁ θεός φησιν ἀναπληρώσαι ὑμᾶς τῆς πρὸς ἀλλήλους μάλιστα καὶ τῆς πρὸς θεὸν ὁμοθυμίας:

κη Τοῦτο ἐστὶ παρακαλῶ μὴ ἀπολειφθῆναι τοῦ πιστεύειν· ἐκ δὲ τούτου ἀγαθὸν καὶ μὴ τὸ παράπαν τὸ αἴτιον τῶν ἀγαθῶν ἵνα περισσεύητε καὶ περισσοτέρως ἐν ἐλπίδι ἔχητε· ἐγὼ περισσεύειν γάρ φησι· ὅ περ οὐκ ἄλλο ἐστὶ· ἀλλ' ἢ τὸ ὑπὲρ λόγον τοῦ ποιεῖν τὸ πνεῦμα ἅγιον, ταῦτα πάντα:

Οὐ δέομαι φησὶ μαθημάτων παρ' ἑτέρων:

λ Ἀγαθωσύνην καλεῖ τὴν ἀρετὴν τὴν ἐν τοῖς ἔργοις· τὸ δὲ μεστοὶ ἐπιτάσεως ἐστὶ ῥῆμα:

λα Τί γὰρ ὄφελος καὶ ἀγαθὸν εἶναι τινά, οὐ δυνάμενος δὲ ἀγαθὸν τῇ ἀγαθότητι χρήσασθαι· διὰ τοῦτο φησὶ πάσης γνώσεως:

λβ Οὐ μόνον οὐ δεῖσθε φησὶ παραινέσεως, ἀλλὰ καὶ ἄλλους διδάσκειν δύνασθε.

Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει· ἔσται
ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί· [κϛ] καὶ ὁ ἀ-
νιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν·
ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν·
[κζ] Ὁ δὲ θεὸς τῆς ἐλπίδος· πλη-
ρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς
καὶ εἰρήνης· [κη] ἐν τῷ πιστεύ-
ειν εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς
ἐν τῇ ἐλπίδι· ἐν δυνάμει
πνεύματος ἁγίου· [κθ] Πέπεισμαι
δὲ ἀδελφοί μου καὶ αὐτὸς
ἐγὼ περὶ ὑμῶν· ὅτι καὶ αὐ-
τοὶ μεστοί ἐστε ἀγαθωσύνης·
[λα] πεπληρωμένοι πάσης
γνώσεως· [λβ] δυνάμενοι καὶ
ἀλλήλους

Πέπεισμαι φησὶ τὰ ὑμῶν· τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν ἀπὸ μέρους· τουτέστι μικρὸν κεκίνημαι· καὶ οὐδὲ ἐν ταῦτα εἶπεν· ἀλλ' ἀντὶ φησὶν ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς· καὶ οὐχ ὡς διδάσκων· οὐ γὰρ ἀναμιμνήσκων, ἀλλ' ἐπαναμιμνήσκων· τουτέστι μικρόν τι ἀναμιμνήσκων:

μδ Ἀλλότριον θεμέλιον φησί. τὴν τῶν ἀποστόλων κήρυξιν διδαχήν· ἀλλότριον δέ, οὐ διὰ τὸ ἀλλοῖον τοῦ κηρύγματος· ἀλλὰ κατὰ τὸν τοῦ μισθοῦ λόγον καὶ τοῦ καμάτου:·

με Δείκνυσιν ὅτι τοῦτο ποιῶν. καὶ προφητείαν ἐπλήρου:·

μς Τούτων ἀρχὴ αὐτῷ εἰρημένου· ὅτι πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. νῦν τὴν αἰτίαν ἀποδίδωσιν· ὅτι φησὶ καὶ πρὸς τὰ ἔθνη διδάσκαλος ἐκωλυόμην:·

μζ Ὅλον πολλάκις:

μη Ὁρᾷς ὅτι οὐ τῆς αὐτῶν δόξης ἐφιέμενος ἐγράφετο· οὐδὲ μᾶλλον ἐποίει τι ὡς καλεῖν αὐτοῖς ὡς διδασκάλοις· καὶ μονονουχὶ τοῦτο γράφει· ἐπειδὴ τὸ ἔργον ἐπεπλήρωσα καὶ οὐδὲν ἔχω ποιῆσαι. ἐθέλω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς:·

μθ Ἵνα μὴ δόξῃ κενοδοξίας ἕνεκεν αὐτοῖς γράφειν ὅτι μηδὲν ἔχων ποιῆσαι ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. τὸν περὶ ἀγάπης ἀπαρτίζει σημεῖον:·

ν Ἵνα μὴ ἐπαιρόμενοι μαθηταὶ κατακομπάζωσιν εἰρηκέναι τὸ ἐπιποθίαν ἔχων ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. κομάζει τὸ εἰρημένον λέγων· ὅτι διὰ τοῦτο μάλιστα ἐλθεῖν θέλω, ἐπειδὴ εἰς σπανίαν ἀπελθεῖν:·

μδ ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ ὄψονται· καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασι συνήσουσι. μς διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην μζ τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· μη νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις. μθ ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν· ν ὡς ἐὰν πορεύωμαι εἰς τὴν σπανίαν. ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς·

χγ Ἐπειδὴ δὲ μέγα ἔχω καύχημα, προστίθησι μόνον τὸ οὐ κόμπῳ τῷ ῥή-
ματι τῶν εἰρημένων· οὐδὲν γὰρ λέγω παρ' ἐμαυτοῦ τῶν μὴ παρὰ Χριστοῦ μοι
παρασχεθέντων τῇ χάριτι τῶν ἐθνῶν εἰσαγωγήν· καὶ ὑπακοὴν τῶν
ἐθνικῶν ποιῆσαι· ἀλλὰ καὶ σημεῖα ποιήσας καὶ τέρατα, ἐπειδὴ
Χριστός μοι παρέσχεν· ἀναγκαῖον λέγει τὸ ἑαυτόν· ὅπως δὲ
σφόδρα ἐνεποίησεν ἀπὸ τῶν παραδείξεων ἑαυτὸν [illegible] πρὸ
[illegible] ἵνα μὴ δόξῃ ἀπὸ μόνων ἀποδείξεων τοσοῦτον [illegible]

μ Διὰ τί κεῖται μόνον τὸ οὐ δηλῶν
αὐτοῦ· ἀλλὰ τὸ παρὰ Χριστοῦ:

μα Πρὸς ἀξίωμα μαθητοῦ
ἀξίου ὑπὸ· ὅτι ταῦτα
ἐποίησε καὶ ἐφανέρωσε
δυνάμει αὐτοῦ:

μβ Λοιπὸν καὶ ἀποδείξεις
τῶν εἰρημένων· τὸ
μαθητῶν τὸ πλῆ-
θος· διὰ τοῦτο δὲ εἶ-
πε καὶ κύκλῳ· ἵνα μὴ
τὴν κατ' εὐθεῖαν ὁδὸν
ἐνθυμηθῇς· ἀλλὰ
περιὼν τὰ πάντα ἐκήρυξε·
οὐ κατὰ τὸ ἐμὸν κηρύξαι·
ἀλλ' ὁμοῦ ζητῶν· πε-
πληρωκέναι:

λθ
οὐ γὰρ τολμήσω λαλεῖν τι
ὧν οὐ κατειργάσατο Χριστὸς δι'
ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν·
λόγῳ καὶ ἔργῳ· ἐν δυνάμει
σημείων καὶ τεράτων· ἐν
δυνάμει πνεύματος θεοῦ· ὥστε με
ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι
τοῦ Ἰλλυρικοῦ· πεπλη-
ρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
Χριστοῦ· οὕτως δὲ φιλοτιμού-
μενον εὐαγγελίζεσθαι·
οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χριστός·

μγ Φιλοτιμίαν δὲ λέγει καὶ
φιλοτιμεῖσθαι ἀξιοῦσθαι.
ἔνθα οὐ συνεκλήθη ὄνομα ὁ Χριστός· τί δὲ εἰ ὥσπερ· ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλό-
τριον θεμέλιον οἰκοδομῶ::

ν Οὐχ ὡς ἀπεχόμενος τῶν μοι πονημάτων τῶν κοινωνιῶν, ἀλ-
λ' ὡς ὑπερβὰς ἐκτίζον καὶ ἀδεὴς κρίνων τὴν
ἀλλοτρίων ἔργων δόξαν ὑφαρ-
πάζειν
ζ

ιξ ἐγκριδάνου·

νθ Λοιπὸν μετὰ τὸ ... [illegible] ... διὰ τοῦτο ... [illegible]
ὁ Χριστός· περὶ Χριστοῦ ἐκ πατέρων ... [illegible] ... αὐτῶν· καὶ αὐτῶν
τὰ ἀγαθὰ καὶ αἱ ἐπαγγελίαι· ὡς πατέρων τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν
ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη. οὕτως χρὴ καὶ αὐτοὺς καὶ ἐν τοῖς σαρκι-
κοῖς μετὰ τὸ λειτουργῆσαι αὐτοῖς. οὐκ εἶπε δὲ μετὰ κοινωνῆσαι, ἀλλὰ μετὰ
τὸ λειτουργῆσαι. ἐν τάξει διακόνων αὐτοὺς τιθεὶς τοὺς ... φέροντας
... [illegible] ... χρήμασι.

νθ Εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν
ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη,
ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς
σαρκικοῖς λειτουργῆσαι
αὐτοῖς. ξ τοῦτο οὖν ἐπι-
τελέσας καὶ σφραγισάμε-
νος αὐτοῖς ξα τὸν καρπὸν
τοῦτον, ἀπελεύσομαι
δι' ὑμῶν εἰς τὴν ξβ σπανίαν.
ξγ οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος
πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώμα-
τι εὐλογίας τοῦ εὐαγγελί-
ου τοῦ Χριστοῦ ἐλεύσομαι.

ξ Ὡς ἐν θησαυροῖς τοῖς ... καὶ
ἀσφαλῶς μέλλων ἀποτί-
θεσθαι· καὶ χρὴ ἐν ὁποίοις
ἂν μέλλῃ ἀποτίθεσθαι·
... καὶ σφραγισάμε-
νος.

ξα Καρπὸν καλεῖ τὴν ἐλε-
ημοσύνην· δεικνὺς
κερδαίνοντας τοὺς πα-
ρέχοντας.

ξβ Πανταχοῦ σπανίας μέμνη-
ται· δεικνὺς τὸ πρὸς
τοὺς ἁγίους φίλτρον.

ξγ Τουτέστιν οἶδα ὅτι ἐρχό-
μενος πρὸς ὑμᾶς, καὶ ποιήσω
πάσας ὑμᾶς τοῖς ἀγαθοῖς
ἀρκέσω. τὸ γὰρ ἐν πλη-
ρώματι εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου, τὸ πάντων ἐν τοῖς ἐμοῖς τῶν ἀγα-
θῶν σοι μέμνημαι.

Οἰκουμενίου.

Ἢ οὕτως· οἶδα ὅτι ἐρχόμενος πρὸς τὸ πληρῶσαι ὑμᾶς τῆς ἐκ
τοῦ εὐαγγελίου εὐλογίας ἐλεύσομαι. ὁ δὲ καὶ πρὸς ἀρετὴν καὶ παραινεῖ
σιν ὑμᾶς ἀλείφει.

να Ἐπεὶ ἵνα μὴ δόξῃ πάρεργον ποιεῖν, ἐπάγει τὸ ἀφ᾽ ὑμῶν προπεμφθῆναι· ἵνα παρ᾽ ἐκείνων ἐνδείξηται· ἀλλ᾽ ὅμως δὲ οὐκ ἐκείνων ἀξιόχρεων τοῦτο. προστίθησι τὸ ἐμπλησθῶ· ὃ πρὸς ἐκείνων μᾶλλον ἢ διδασκάλου.

νβ Οἷον ἐν μέρει· οὐδὲ γὰρ ὁ χρόνος τοσοῦτος ἐν ᾧ πλησθῆναι δύναται τῆς ἀγάπης ὑμῶν.

νγ Ἐπειδὴ δὲ εἶπεν μέλλειν ἔρχεσθαι, τούτοις ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐμμένων δὲ ἐπὶ καιρὸν ἵνα μὴ καταγνῶσι ... τὴν αἰτίαν τῆς μελλήσεως.

νδ Ἐγκώμιος διακονῶν ἐν μόνοις τὸ μέγιστον τοῦ πράγματος.

νε Οὐ μόνον τὴν αἰτίαν τῆς μελλήσεως, ἀλλὰ καὶ προτρέπει αὐτοὺς ὁμοίως τοῖς ἄλλοις πέμπεται τοῖς ἐν Ἱερουσαλήμ· τοῦτο γὰρ κοινωνεῖ αὐτοῖς τοῖς πένησι καὶ τοῖς πένησιν πᾶσι.

ἐλπίζω γὰρ διαπορευ-
όμενος θεάσασθαι ὑμᾶς.
νβ καὶ ὑφ᾽ ὑμῶν προπεμ-
φθῆναι ἐκεῖ. ἐὰν ὑμῶν
νγ πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμ-
πλησθῶ. νγ νυνὶ δὲ πορεύο-
μαι εἰς Ἱλήμ νδ διακονῶν
τοῖς ἁγίοις. εὐδόκησαν γὰρ
νε μακεδονία καὶ ἀχαΐα
νϛ κοινωνίαν τινὰ ποιή-
σασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς
νζ τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱλήμ.
νη εὐδόκησαν γὰρ καὶ ὀφει-
λέται αὐτῶν εἰσίν.

νϛ Κοινωνίαν καλεῖ τὴν ἐλεημοσύνην· καθὸ αὐτοὶ μὲν χρήματα, ἐκεῖνοι δὲ τὴν πρὸς θεὸν παρρησίαν συνεισφέρουσιν.

νζ Διττὴ ἡ τῶν ἐθνῶν ὀφειλή· διά τε τὴν πενίαν καὶ διὰ τὴν ἀρετήν.

νη Διὰ τί δὲ τοῦτο ποιεῖν ἐκέλευσε; ... χρεωστοῦσι τοῦτο· οὐ γὰρ κατὰ ἐλεημοσύνην, ἀλλὰ κατὰ χρέος ποιοῦσιν.

οβ Πρὸ τούτου παρ' ἡμῖν ταχὺ εὐθὺς αὐτὴν [illegible] μετὰ παραίνεσιν·

ογ Ὅρα διὰ πόσων αὐτὴν σεμνύνει· τῷ πρὸ πάντων μεμνῆσθαι· τῷ ἀδελφὴν καλέσαι· τί δὲ ἴσον τοῦ ἁγίου Παύλου ἀδελφὴν εἶναι·

οδ Ἢ διακονεῖν, ἢ κατὰ κύριον καὶ ἀξίως τῶν ἁγίων· ὃν τρόπον προσήκει τοὺς ἁγίους δέχεσθαι· διὰ τοῦτο ὑμᾶς αὐτὴν θεραπεύσας ἀφορμήν· ἔστω διακονεῖν αὐτὴν δέχεσθαι καὶ τὸ ἀξίως ἁγίων·

οβ

ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν.

ογ

Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὖσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς, ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε ἐν κυρίῳ ἀξίως τῶν ἁγίων (οδ), καὶ παραστῆτε αὐτῇ (οε) ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρήζῃ πράγματι (οϛ). Καὶ γὰρ αὐτὴ προστάτις πολλῶν ἐγενήθη, καὶ αὐτοῦ (οζ) ἐμοῦ. Ἀσπάσασθε Πρίσκαν

Καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς (οη) μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

οε Ὁρᾷς πόσον ἐπαχθές; οὐκ εἶπεν ὅτι ἀπαλλάξατε αὐτὴν ἐκ τῶν ἐπικειμένων· ἀλλὰ παράστητε· τουτέστι τὰ παρ' ὑμῶν [illegible] ἀπαρτίσατε καὶ χεῖρας ὀρέξατε·

οϛ Μέγας ὁ ἔπαινος καὶ ἱκανὸς αὐτοῖς προτρέψασθαι·

οζ Τὸ μέγιστον ἐγκώμιον τὸ ἐκκλησίας· καὶ γὰρ οὖν τὴν ἐκκλησίαν προστῆναι καὶ ἀναπαῦσαι τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Παῦλον· αὐτοῦ ἐμοῦ· τουτέστι τοῦ ἀποστόλου· τοῦ κήρυκος· τοῦ διδασκάλου τῆς οἰκουμένης·

οη Συνεργοὺς καλεῖ ἐν διδασκαλίᾳ· ἐν πειρασμοῖς ἐν κινδύνοις μεγάλοις δὲ ὁ ἔπαινος [illegible]

ξδ Ὥσπερ καὶ αὐτὸς ὁ μακάριος χρήζων τοῦ τὸ ... διὰ τοῦ χυ ὑμᾶς ... καὶ
τοῦ ἁγίου πνς παρακαλῶ· ὁρᾷς ὅτι υἱοῦ καὶ πνς ἐμνήσθη· οὐκ ἔσ
τι δὲ καὶ πρς· τοῦτο δὲ ἀρκεῖ καὶ ἵνα ὅτε πρς καὶ υἱοῦ μόνου
μέμνηται. μὴ θορυβηθῇς διατί μὴ καὶ τοῦ πνς μέμνηται·
ἀδιάφορος γὰρ τὴν ἀξίαν τίθησι τριάδα:~

ξε Μεγίστη ταπεινοφροσύνη· ὃ μάλιστα τῆς τούτων δεῖται ἀρωγῆς:

Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελ
φοὶ διὰ τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ.
καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ
πνς. συναγωνίσασθαί μοι
ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ
ἐμοῦ πρὸς τὸν θν. ἵνα ῥυ
σθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούν
των ἐν τῇ ἰουδαίᾳ. καὶ
ἵνα ἡ διακονία μου ἡ εἰς ἱλημ.
εὐπρόσδεκτος γένηται
τοῖς ἁγίοις. ἵνα ἐν χαρᾷ
ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θε
λήματος θυ. καὶ συναναπα
παύσωμαι ὑμῖν.

ξϛ Οὐκ ἔστι τοῦ ἐν ἵνα συμπα
θῶς καὶ μὴ κἀκεῖνος αὐτοῖς,
ἀλλὰ ῥυσθῶ· τῶν μόνων
πονηρῶν· ὅ ἐστι
ἄρχεσθαι μὴ ἐν ...
σταυρασμῷ:

ξζ Ἐνεργείᾳ τῶν πονηρῶν ὅσ
τιμᾶς καὶ μόνοις μᾶλ
λον κἀκείνοις ἐστὶ θεὸς
μόνοις αὐτῶν:~

ξη Καὶ ἵνα ἡ διακονία μου
εὐπρόσδεκτος γένηται
παρὰ θεῷ καὶ ἵνα ὑ
αὐτοὶ μετὰ προθυμί
ας καὶ εὐχαριστίας δέξον
ται τὰ ἀπ' ἐμοῦ:

ξθ Εἰ γὰρ ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν
ἀπειθούντων καὶ ἡ δι
ακονία μου εὐπρόσδε
κτος γένηται. ἐν χαρᾷ καὶ οὐκ ἐν ἀθυμίᾳ ἐλεύσομαι:

ο Ὁ γὰρ χρεία ἐστὶ τῶν μὲν. καὶ μὴ ... ὥστε καὶ ... αἰσθανθήσομαι
ἐν τῷ θελήματι τοῦ θυ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς:

οα Ὅρα αὐτοῦ τὸ ἄτυφον· οὐ γὰρ εἶπε διδάξω ὑμᾶς κατηχήσω· ἀλ
λὰ συναναπαύσομαι· τουτέστιν ὑμεῖς ἐμοί, διὰ τὴν διδασ
καλίαν· κἀγὼ ὑμῖν διὰ τὴν ... ὑμῶν ἐν ...σιν:

85

πε Μέγα μὲν καὶ τὸ γενέσθαι ἀποστόλοις· τὸ δὲ καὶ ἐπισήμοις εἶναι ἐν αὐτοῖς,
μέγιστον::

πϛ Ὅρα τὴν ἀξίαν τυχών· ὁ ὑπερκαλεῖ χαίρει μέγα μέν ἐστι πρὸ ἐμοῦ ἦσαν
ἀλλὰ φησὶν οὗτοι τῷ Χ(ριστ)ῷ::

οἵτινές εἰσιν ἐπίσημοι ἐν
τοῖς ἀποστόλοις· οἳ καὶ
πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χ(ριστ)ῷ·
Ἀ(σπάσασθε) ἀσπάσασθε ἀμπλίαν τὸν
ἀγαπητόν μου ἐν κ(υρί)ῳ·
Ἀ(σπάσασθε) ἀσπάσασθε οὐρβανὸν τὸν
συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χ(ριστ)ῷ·
καὶ στάχυν τὸν ἀγαπη-
τόν μου·
Ἀ(σπάσασθε) ἀσπάσασθε ἀπελλῆν τὸν
δόκιμον ἐν Χ(ριστ)ῷ·
Ἀ(σπάσασθε) ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν ἀρι-
στοβούλου·
Ἀ(σπάσασθε) ἀσπάσασθε ἡρωδίωνα τὸν
συγγενῆ μου·
Ἀ(σπάσασθε) ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν ναρ-
κίσσου τοὺς ὄντας ἐν κ(υρί)ῳ·
Ἀ(σπάσασθε) ἀσπάσασθε τρύφαιναν καὶ
τρυφῶσαν

πζ Μέγας ὁ ἔπαινος::

πη Τοῦτο μάθομεν ὅτι καὶ
συνεργὸν ἐν τῇ ἰδίᾳ
διδασκαλίᾳ::

πθ Οἷον ἄμεμπτον::

ϙ Ἴσως οὐκ ἦσαν ὅσοι
πιστοί· διὸ οὐδὲ ὀ-
νομαστὶ αὐτῶν μνήμην ἐκάλεσεν::

ϙα Ἴσως πιστοὶ μὲν ἦσαν·
ὅτι ἐν κ(υρί)ῳ ἦσαν ὅλοι
πιστοί·

ϙβ Περὶ Μαρίας ἀνωτέρω λέγει·
κ(αὶ) τὸ πολλὰ ἐκοπί-
ασεν· ταύτας δὲ ἐπι-
κοπιάσας λέγει· διὸ
μάθομεν ὅτι
...
...
...

οθ Ἢ διὰ τὴν διδασκαλίαν· ἢ διὰ τὴν ἐκ τῶν χρημάτων εἰς αὐτοὺς συνεισφοράν:·

π Οὕτως δὲ ἦσαν ἀξιόλογοι, ὅτι καὶ τὸν οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν ἐποίησαν· ἢ ὅτι πάντες ἦσαν πιστοί, ὡς τὸν οἶκον μὲν ἐκκλησίαν εἶναι:·

οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν· οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι (οθ) τῶν ἐθνῶν· καὶ τὴν (π) κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν·

(πα) Ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητόν μου· ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς Χριστόν.

(πβ) Ἀσπάσασθε Μαριάμ, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν (πγ) εἰς ἡμᾶς.

Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν (πδ) τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλώτους μου·

πα Μέγα τὸ ἐγκώμιον· ἀγαπητόν· τουτέστι σοφὸς καὶ ὄντως χάριν φιλίας ἄξιος· ἀπαρχὴν δὲ αὐτὸν λέγει· ἢ ὅτι πρῶτος τῶν ἐθνῶν· ἢ ὅτι πάντων ἀρξάμενος ἐπίστευσε κυρίῳ· ἵνα δὲ μὴ νομίσῃς ὅτι ἐν κοσμικοῖς πράγμασιν ἀπαρχή, προστίθησιν εἰς Χριστόν:·

πβ Δείκνυσιν ὅτι μετὰ τῆς διδασκαλίας καὶ ἕτερα κέκμηκεν εἰς αὐτούς:·

πγ Οὐ μόνον ἐπαινεῖ ὅτι ἐκοπίασεν ἵνα σώσῃ, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀποστόλου ταῖς χρείαις πληροῦσα καὶ διακονοῦσα· πῶς οὖν φησί· γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω· τῆς ἐν μέσῳ καὶ κοινῆς προεδρίας αὐτὰς κωλύων, καὶ τῆς ἐν βήματι καθέδρας, οὐχὶ τοῦ λόγου διδασκαλίας:·

πδ Μέγιστον τὸ ἐγκώμιον τὸ συναιχμαλώτους μου· χαλεπωτέρα γὰρ αἰχμαλωσία τῶν ἐθνῶν ἔπασχον· διωκόμενοι· ὑβριζόμενοι· ἀδικούμενοι:·

ρ΄ Σ[illegible] ἱκετεύουσι Χ(ριστὸ)ν ὑπὲρ [illegible] καὶ ἀδελφοὺς [illegible] τιμῶσι.

α΄ Ἐ[illegible] φησὶ καὶ καταμανθάνειν· [illegible] καὶ οὐ [illegible] ἐκκλησίας ἀνατροπήν. τὸ [illegible]

β΄ Μ[illegible] Χ(ριστὸ)ν τὴν διχοστασίαν. [illegible] σκάνδαλα.

Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοὶ σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε ποιοῦντας· καὶ ἐκκλίνατε ἀπ' αὐτῶν· οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ κ(υρί)ῳ ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστ)ῷ οὐ δουλεύουσι, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων. ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἐφίκετο· χαίρω οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν.

γ΄ Τίνες εἰσὶ τὰ σκάνδαλα; ἑρμηνεύει· αἱρέσεις [illegible] παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ἐμάθετε [illegible] ποιοῦσαι.

δ΄ Α[illegible] τὰ σκάνδαλα. ἀπὸ τοῦ [illegible] γαστρί. [illegible] ὅτι οὐ δουλεύουσι τῷ Χ(ριστ)ῷ ἀλλὰ τῇ κοιλίᾳ. [illegible] ἰουδαι[illegible] καὶ Χ(ριστὸ)ν [illegible] ἰουδαίων [illegible] τιμωροῦσιν.

ε΄ Α[illegible] πρὸς ὑμᾶς [illegible] πρὸ [illegible] τὸ [illegible] αὐτοῖς [illegible]

ς΄ [illegible]

ς΄ Ο[illegible] ἀλλ' [illegible]

ζ΄ Καὶ οὐ [illegible] ἀλλὰ τοὺς ἀκάκους ἐξαπατῶσι [illegible]

η΄ Τοῖς μὴ ἐξαπατωμένοις φησίν.

ϛγ Ἀντιμετρᾶζον τρυφαίνης καὶ τρυφώσης· ὅτι τὸ ἀγαπητή. καὶ ὅτι πολλὰ ἐκοπίασεν::

ϛδ Διὰ τοσοῦτον ἀγαθόν· τὸ καὶ τὸν υἱὸν ἡμᾶς ἀμείβεσθαι μητέρα. καὶ τὴν μητέρα ... ἀρετῶν· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ καὶ ἐμοῦ::

ϛε Μέγα καὶ τούτοις τὸ ἐγκώμιον· πάντας ἀδελφούς:

ϛϛ Εἰ δὲ ἅγιοι, οὐ μικρὸν αὐτοῖς τὸ ἐγκώμιον:: μὴ πάντας ἀναγκαίως ἐπιθεῖσιν· ἵνα μή τις καταγνωσθῇ καὶ τοῖς μὴ ὀνομαστὶ μνημονευθεῖσιν::

ϛη Εἰ γὰρ καὶ μὴ ἅγιοι::

ϛθ Οὐκ ἔστι τὸ μὲν δόγμα καὶ τὸ δόγμα· ἀλλ' ἐκκλησιῶν ποιεῖ κοσμεῖν αὐτοὺς τὸ φιλαδελφόν::

τας κοπιάσας εἰς ἡμᾶς.
Ἀσπάσασθε περσίδα τὴν
ἀγαπητήν, ἥτις πολλὰ
ἐκοπίασεν ἐν κυρίῳ.
Ἀσπάσασθε ῥοῦφον τὸν ἐκ-
λεκτὸν ἐν κυρίῳ καὶ τὴν
μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ.
Ἀσπάσασθε ἀσύγκριτον, φλέ-
γοντα, ἑρμᾶν, πατροβᾶν,
ἑρμῆν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς
ἀδελφούς.
Ἀσπάσασθε φιλόλογον καὶ ἰ-
ουλίαν, νηρέα καὶ τὴν ἀ-
δελφὴν αὐτοῦ, καὶ ὀλυμ-
πᾶν καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάν-
τας ἁγίους.
Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φι-
λήματι ἁγίῳ. ἀσπάζον-
ται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι
τοῦ χριστοῦ.

ἀσπάζεται ὑμᾶς γάϊος
ὁ ξένος μου. καὶ τῆς ἐκ-
κλησίας ὅλης.
ἀσπάζεται ὑμᾶς ἔραστος
ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως.
καὶ κούαρτος ὁ ἀδελφός·
ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ
χριστοῦ. μετὰ πάντων ὑμῶν
ἀμήν +

πρὸς ῥωμαίους:

+ ἐγράφη ἀπὸ κορίνθου διὰ
φοίβης τῆς διακόνου τῆς
+ ἐν κεγχρεαῖς ἐκκλησίας.
στίχ(οι) · λκ̄ ·
+

+

+

δό(ξα) θεῷ

† ὑπ(όθεσις) πλειόνων καὶ διαφόρων ἡ ἐπιστολὴ διορθώσεις ἔχουσα τῶν Κορινθίοις ἡμαρτημένων·

Ὁρῶμεν δ' αἰτίους τοὺς ... τὴν Κόρινθον καὶ [illegible] Κορίνθιοι· παρασκευάζεται μὲν ἐκ τῶν [illegible] σοφίας καὶ φιλοσόφων αὐτοχειροτονήτοις προστατεῖν τοῦ [illegible] τοῖς πράγμασιν· ὥσπερ τῶν τοῦ λαοῦ πολλοῖς· τῶν [illegible] [illegible] δυνατοῖς προσχωρῆσαι· τοῖς δὲ τοῖς φιλοσόφοις [illegible] ὡς πλέον τι διδασκάλοις δυναμένοις παρὰ τὴν τοῦ ἀποστόλου διδαχήν· ὡς ἐκ τοῦ σχίσματα καὶ ἔριδας γίνεσθαι παρ' αὐτοῖς· γράφεται μὲν οὖν τοῖς [illegible] διὰ Φουρτουνάτου Στεφανᾶ καὶ Ἀχαϊκοῦ· ἐπιγράφει μὲν καὶ παρ' [illegible] μίας· διὸ ὧν καὶ ἀντιγράφει αὐτοῖς καὶ ἐπὶ τὸ [illegible] καὶ περὶ ἄλλων [illegible] καὶ Τιμόθεον ἐπὶ [illegible] ἀπονοίας [illegible] τὸν λαὸν διαφθειρόμενοι οἱ παρ' αὐτοῖς φιλόσοφοι

† πρὸς Κορινθίους α΄

Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφὸς τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ· ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ κλητοῖς ἁγίοις:

τῆς ἀπονοίας διορθοῦται τὸ πάθος ἐν πρώτοις:-

α΄ Ἐκ τοῦ κλητὸν ἑαυτὸν καλέσαι· διορθοῦται αὐτούς· ὡς αὐτὸς οὐκ ἦν οὐ αὐτοχειροτόνητος ἀπόστολος· καὶ τοὺς ὑμᾶς αὐτοχειροτονήτους διδασκάλους·

β΄ Ὅτι διδάσκαλος ὑμῶν Χριστός ἐστιν· τὴν ὁμόνοιαν ποιήσατε ὑμῶν διδάσκαλος· καὶ τοῦτο θέλημα θεοῦ δι' ἧς [illegible] κηρύσσεσθαι τῶν [illegible]·

γ΄ Κατὰ [illegible] τῆς ἑαυτὸν [illegible]·

δ΄ Ἐκκλησία θεοῦ ἐστὶν ἐκκλησία· [illegible] αὐτοῖς προσηγόρευσε

ε΄ Τῷ ἰσότιμον καὶ τὴν πίστιν Χριστοῦ· οὐ διὰ [illegible] ὑμῶν διδασκάλων

ς΄ Καὶ αὐτὸς Χριστὸς ἐπιστεύσατε ὑμᾶς· οὐχ ὑμῶν ἑτέρων ἀλλὰ ἀπὸ θεοῦ [illegible] ἐκλήθητε·

+ Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Κορινθίους πρώτης ἐπιστολῆς.

Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ἐφέσου τῆς Ἀσίας, θεραπεύσας αὐτοὺς ἤδη
καὶ διδάξας· ὑπομιμνήσκων δὲ ὅμως διὰ τῆς ἐπιστολῆς· ταύ-
της δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς αὕτη· Κορίνθιοι ἐκ φιλονεικίας συ-
ναγόμενοι, ἐσχίζοντο ταῖς γνώμαις· καὶ οἱ μὲν πορνείαν ἐν αὐτοῖς
σχίσματα· καὶ ὁ μὲν τῶν σχισμάτων· παρ' ἑνὸς πορνεύοντος τὸν μακρό-
τατον τὴν μητρυιάν· ἄλλοι δὲ ἤθελον καταλιμπάνειν τὰς ἰδί-
ας γυναῖκας προφάσει τῆς ἁμαρτίας· τινὲς δὲ καὶ ἐν εἰδω-
λείοις ἤσθιον ὡς ἀδιάφορον ὂν τῶν εἰδωλοθύτων· ἄλλοι δὲ
τοὺς μὲν ἄλλους ἐξουθένουν· τοὺς δὲ λαλοῦντας γλώσσαις ἐ-
θαύμαζον· καὶ τὸ πλεῖστον ἦν ὅτι αὐτῶν τινες τὸ περὶ ἀναστάσεως
μυστήριον ἠγνόουν, μὴ ἐγείρεσθαι τὴν σάρκα ταύτην. Τούτων
πάντων ἐν Κορίνθῳ κινουμένων, γράφουσιν οἱ μαθηταὶ τῷ ἀποστόλῳ.
καὶ γίνεται πρὸς πάντα ἀντιγράφει· καὶ πρῶτον μὲν μαρτυ-
ρεῖ αὐτοῖς σωφροσύνης καὶ γνώσεως· οὐκ ἀποδέχεται δὲ αὐτοὺς
ποιοῦντας τὰ σχίσματα· ἀλλὰ καὶ συμβουλεύει μὴ ἐν λόγοις τὴν
σοφίαν, ἀλλ' ἐν ἔργοις καὶ δυνάμει ἡγεῖσθαι· ἔπειτα ἐπιτι-
μήσας τῷ τὴν μητρυιὰν λαβόντι· καὶ παραινέσας μὴ ἔχειν κρί-
ματα πρὸς ἑαυτούς, λοιπὸν περὶ ὧν ἔγραψαν ἀποκρίνεται·
περὶ μὲν τοῦ γάμου διδάσκων ἄρρηκτον εἶναι τὴν συζυγίαν·
καὶ ἐν καιρῷ μόνῳ σχολάζειν διὰ τὴν εὐχήν· διὰ δὲ τὸ ἀγαπᾶν
αὐτοὺς τὴν ἐγκράτειαν, γράφει περὶ παρθενίας· ὅτι οὐ κατ' ἀνάγ-
κην, ἀλλ' ἐπὶ προθέσει τοῦτο γενέσθω· εἶτα περὶ τῶν εἰδωλοθύτων
ἵνα μὴ καταχρῶνται τῇ γνώσει ἀλλὰ τῇ ἀγάπῃ πομπεύων-
ται· καὶ μὴ εἰσιῶσιν ἐν εἰδωλείοις συμπόσια, ἵνα μὴ σκανδα-
λίζωνται οἱ μικροί· εἶτα περὶ τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων γράφει,
ἵνα μὴ διαφέρωνται ἐν τοῖς χαρίσμασι· μηδὲ προκρίνωσι
τοὺς ἔχοντας χάρισμα τόδε, τοὺς ἔχοντας τόδε· πάντα γὰρ τοῦ
αὐτοῦ πνεύματος εἶναι μέλη· καὶ λοιπὸν περὶ ἀναστάσεως διδάσκει ὅ-
τι ἐγείρεται ἡ ἀποθνήσκουσα σάρξ· γίνεται δὲ ἀφθαρ-
τος κατὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ χάριν· τὴν δὲ ἀνάστασιν ἀπὸ τοῦ ἐγηγέρθαι Χριστὸν
συνίστησιν· ἔπειτα παραινεῖ καὶ ... γράφει· ὑπὲρ
τῶν ἁγίων ἀλλὰ παραγγέλλει κοινοῦ τοῦ λοιποῦ τῆς ἐπιστολῆς.

ιϛ Ζ [illegible]

ιζ Ὁ [illegible]

καιώθη ἐν ὑμῖν· ὥστε ὑμᾶς ιϛ
μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ
χαρίσματι· ἀπεκδεχο- ιζ
μένους τὴν ἀποκάλυψιν
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃς ιη
καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέ-
λους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ιθ
ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
κ Πιστὸς ὁ θεὸς δι' οὗ ἐκλήθητε κα
εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐ-
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν·

ιη Λ [illegible]

ιθ Ἀ [illegible]

κ Π [illegible]

κα Ὁ [illegible]

κβ Β [illegible]

[illegible]

[illegible]

σιν πᾶσι τοῖς ἐπικαλου-
μένοις τὸ ὄνομα τοῦ κυ
ἡμῶν ιυ χυ ἐν παντὶ τόπῳ
αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν·
Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
θυ πρς ἡμῶν καὶ κυ ιυ χυ·
εὐχαριστῶ τῷ θῶ μου
πάντοτε περὶ ὑμῶν ἐπὶ
τῇ χάριτι τοῦ θυ τῇ δοθεί-
σῃ ὑμῖν ἐν χω ιυ· ὅτι ἐν
αὐτῷ ἐν παντὶ λόγῳ καὶ
πάσῃ γνώσει· καθὼς
τὸ μαρτύριον τοῦ χυ ἐβε-

[illegible]

λβ Προτιμῶν τὸν πέτρον ὑπὲρ [illegible] ἑαυτόν·

λγ Οὐκ ἐγκαλεῖ ὅτι λέγουσιν ἐγὼ δὲ χριστοῦ· ἀλλ᾽ ὅτι μὴ πάντες τοῦτο μόνον [illegible]·

λδ Κατέτεμες φησὶ τὸν χριστόν· διεῖλες αὐτοῦ τὸ σῶμα· φησὶ [illegible] μα· ἢ οὕτως· ἐμερίσατο [illegible] καὶ τὴν ἐκκλησίαν [illegible] κεν ἤρον. Μὴ [illegible] φησὶν ὁ χριστός· ἵνα μερίσῃ [illegible] τοῦ [illegible] ἐσχισμένοις; μήτι [illegible] κοινὸν [illegible] καὶ [illegible] οἰκονομῶν [illegible]; χριστὸς ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἀπέθανεν, [illegible]·

θεοδωρίτου·

Τουτέστι κατεμερίσθη· τινὲς μὲν τὸν χριστὸν ἔχουσιν· ἄλλοι δὲ ἄλλους· οἱ μὲν κηφᾶν· οἱ δὲ ἀπολλῶ· ὃς μάλιστα [illegible] ἐπίσκοπος· γέγονεν ἐν κορίνθῳ·

παύλου· ἐγὼ δὲ ἀπολλῶ·
λβ ἐγὼ δὲ κηφᾶ· λγ ἐγὼ δὲ χριστοῦ· λδ μεμέρισται ὁ χριστός· λε μὴ παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν·
ἢ εἰς τὸ ὄνομα παύλου ἐβαπτίσθητε; λς
λζ εὐχαριστῶ τῷ θεῷ· ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα· εἰ μὴ κρίσπον καὶ γάϊον·

λε Λοιπὸν [illegible] εἰς τὸ ἄτοπον καὶ τὸ ὑπὲρ ἑαυτοῦ φησί· ἵνα μὴ δόξῃ [illegible] τὸν φθόνον ἀλλοτρίων ὀνομάτων [illegible]· οὐκ εἶπε μὴ παῦλος [illegible] καὶ [illegible]· ἀλλ᾽ ὃ πολλῷ πλέον τὴν αὐτοῦ [illegible]· τὸν σταυρὸν [illegible] παρέχει· καὶ τὸ τῶν ἁμαρτιῶν καθάρσιον [illegible] βάπτισμα·

Ἐκ προοιμίων τῆς ἐπιστολῆς ἄχρι τοῦ τέλους κατὰ στίχον σχεδὸν τοῦ ὀνόματος τοῦ χριστοῦ μέμνηται· ἵνα [illegible] εὐχαριστίας ταύτης· τὴν ὑπεροψίαν καὶ τὴν ἀπόνοιαν [illegible] ἐκκαθάρῃ·

λς Ἐβαπτίσθητε μέν· ἀλλ᾽ εἰς τὸ τοῦ χριστοῦ ὄνομα φησίν·

λζ Μέγα τι [illegible] φησί· τί [illegible] εὐχαριστῶ μὴ βαπτίσας· τοῦτο [illegible] ῥ· οὐ τὸ βάπτισμα [illegible]·

α μετὰ τὸ προοίμιον. ε΄ περὶ τοῦ μὴ διχονοεῖν πρὸς ἀλλήλους ἐκ φιλοδοξίας τῆς ἐπὶ σοφίᾳ ἀνθρωπίνῃ:

κγ Ἐγνωσμένη παράκλησις. οὐκ ἀρκεῖ μὲν γὰρ καιρὸς πρᾶξαι· διὰ τοῦ Χριστοῦ οὖν παρακαλῶ· τουτέστιν ἵνα αὐτὸς ὁ Χριστὸς ὁ ὑβριζόμενος ποιήσηται τὴν παράκλησιν.

κδ Τὸ γὰρ ἔστι πολλὰ ὑμᾶς φησι γενέσθαι, οὐκ ἐκ τοῦ οἰκείου πολλὰ μέρη τέμνεσθαι· ἀλλὰ τὸ τεμνόμενον τῆς ἐκκλησίας σχίζεσθαι:

κε Ἀπηρτισμένοι τέλειοι.

κϛ Ἐπεὶ δὲ ἦν ἄρα ἔστιν εἰπεῖν ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε· ἵνα μὴ νομίσωσιν ἄχρι ῥημάτων δεῖν ἐπιζητεῖν τὴν ὁμόνοιαν· ἐν τῷ αὐτῷ νοΐ· τουτέστι καὶ λόγοις καὶ ἔργοις καὶ γνώμῃ καὶ διανοίᾳ γίνεσθε σύμφρονες:

α κγ Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί
διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἵνα τὸ αὐτὸ λέγη-
τε πάντες· καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν
κδ σχίσματα· κε ἦτε δὲ κατηρ-
τισμένοι κϛ ἐν τῷ αὐτῷ νοΐ
καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ·
κζ ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν
κη ἀδελφοί μου κθ ὑπὸ τῶν Χλό-
ης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν·
λα λέγω δὲ τοῦτο· ὅτι ἕκαστος
ὑμῶν λέγει· ἐγὼ μέν εἰμι

κζ Ἵνα μὴ καὶ ἀρνήσωνται, ὡς μάρτυρας παράγει τοὺς Χλόης:

κη Κἂν γὰρ δηλοῦμεν τὸ ἁμάρτημα, ἀδελφοί, ἀδελφοὶ φησί· τὸ γὰρ μου διαθέσεώς ἐστιν:

κθ Οἰκία τις ἦν οὕτως ὀνομαζομένη Χλόης· οὐκ ἐγένοντο ὀνόματα τινὸς δηλώσαντος· ἵνα μὴ πρὸς αὐτοὺς ἐκπολεμωθῶσιν:

λ Ταῦτα παρατίθησιν ὡς φασὶ ἀπαγγέλλειν· ἵνα μὴ ἐκθηριωθῶσι καὶ αὐτοὶ πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Χλόης· ὅταν γὰρ ἀπὸ τοῦ οἰκείου προσώπου μὴ λέγει τὸ ἔγκλημα· σχίσματα αὐτὰ καλεῖ· ὅτε πολλῷ χεῖρον τῆς ἔριδος:

λα Σαφηνίζει ἐν ἐκ τοῦ λέγω δὲ τοῦτο· ὡς ἔστι χάριν τοιαῦτα ποιεῖ. καὶ λέγει οὐκ ἐπαίρων ἑκάστου· ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου· ἐγὼ δὲ Ἀπολλώ· ἀλλὰ χάριν ἄλλοις τισὶν οἷς προσέρρυσαν· ἐν ταύτῃ δὲ οὐ καταλέγει, πολλῷ μᾶλλον διδασκάλοις ἑαυτοὺς ἐκλάθησαν:

[illegible]

μοις ἡμῖν· δύναμις θ(εο)ῦ ἐ-
στί· γέγραπται γάρ· ἀπο-
λῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν·
καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνε-
τῶν ἀθετήσω· ποῦ σοφός;
ποῦ γραμματεύς; ποῦ συ-
ζητητὴς τοῦ αἰῶνος τού-
του; οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ θ(εὸ)ς
τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου
τούτου;

[illegible]

[illegible commentary, top block, ll. 1–7]

Τ[illegible commentary, left column]

λη ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐ-
μὸν ὄνομα ἐβάπτισα. ἐβά-
πτισα δὲ καὶ τὸν στεφανᾶ
λθ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τι-
να ἄλλον ἐβάπτισα· οὐ γὰρ
ἀπέστειλέ με χριστὸς βαπτίζειν·
μ ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι· οὐκ ἐν
σοφίᾳ λόγου· ἵνα μὴ κε-
νωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ χριστοῦ· ὁ λό-
γος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ· τοῖς μὲν ἀ-
πολλυμένοις μωρία ἐστί·
τοῖς δὲ σωζομένοις —

[illegible commentary, left column]

ἡ γὰρ ἐν σοφίᾳ λόγου ἐκήρυξαν οἱ ἀπόστολοι ... [illegible] ... τοῦ χριστοῦ ... [illegible] ... τοῦ κηρύγματος καὶ τοῦ σταυροῦ ... ἀγραμμάτοις ἀνθρώποις καὶ ἰδιώταις τὸν κόσμον ... τοῦ χριστοῦ δύναμιν ἀνακηρύττει.

Ἐ[illegible] ... τοῖς ἀπίστοις, οἱ δὲ ... σταυρόν ... τοῖς γὰρ ἀπολλυμένοις ... [illegible]

σημεῖα αἰτοῦσι ζητεῖτε; ἰδοὺ ὁ Χ(ριστὸ)ς Θ(εο)ῦ δύναμις· ἔδειξε μὲν τὰ μὲν ... μέγαν ποιοῦντα
καὶ· ζητοῦσι μάθ(ημα)· ὁ Ἕλλην· σοφίαν ζητεῖ, ὁρᾷ τὸν Χ(ριστὸ)ν σοφίαν ὄντα
τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς· ἐπεὶ οὖν σημεῖα καὶ σοφίαν αἰτοῦσι ζητοῦμεν· κηρύσσο-
μεν τὸν Χ(ριστὸ)ν ἀμφότερα ὄντα τοῖς κλητοῖς· καὶ εὑρίσκομεν τὸ αἰτεῖν
τοῖς ἀπιστοῦσιν· οἱ μὲν Ἕλληνες· σκανδάλου καὶ μωρίας ἄξια·
τὰ ἀξιοθαύμαστα νομίζουσι· καὶ πιθανώτατον· καὶ Χ(ριστὸ)ς καὶ ὁ
αἰσθητὸς κόσμος σκοτεινὸς τοῖς ἀμυήτοις ... ὁ τῆς ὁρᾶται
τοῦτο φησὶ ὅτι ἐφάνη·

σοφίαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς
δὲ κηρύσσομεν Χ(ριστὸ)ν ἐ-
σταυρωμένον· Ἰουδαίοις
μὲν σκάνδαλον· Ἕλλη(σι)-
σι δὲ μωρίαν· αὐτοῖς δὲ
τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε
καὶ Ἕλλησι· Χ(ριστὸ)ν Θ(εο)ῦ δύναμιν
καὶ Θ(εο)ῦ σοφίαν·

τοῦ κηρυττομένου ἡ
δύναμις· κατὰ σημεῖα
ζητεῖ δὲ τοῖς μάθ(ημα)· Ἕλλη-
νες μὲν σοφίαν ζητοῦ-
σιν· Ἰουδαῖοι σημεῖα
αἰτοῦσιν· ὅτι τὸ ῥῆμα
μόνον μὴ σημεῖα ἔστι
αἰτοῦσιν· ἀλλὰ καὶ
τὰ ὑπὲρ τὴν ἀνθρωπίνην
θαυμάζουσιν ἀκούσαντες·
... τῶν ἐπιτεταγμένων τι-
νῶν ... τὰ ... πῶς
ὁμολογεῖ τοῦ κηρυττο-
μένου ἡ δύναμις:·

Σχόλ(ιον) Κἂν δοκεῖ σημεῖα δοκεῖ
κατὰ πρώτην ὄψιν·
τίς Χ(ριστὸ)ς τὸ μὴ ... ου
καὶ σκάνδαλα ἀληθῶς ...
...:·

Ν ΗΔ Οἷον σῆμα τοῖς δοκοῦσι Θ(εο)ῦ ἐσταυρωμένον κηρύσσεσθαι:·
Εἶναι μὲν δοκεῖ φησὶ σκάνδαλον καὶ μωρίαν· ... τοῖς τούτοις
φησὶ δοκεῖ ὁ Χ(ριστὸ)ς καὶ τὰ αὐτοῦ πάθη ... δύναμις Θ(εο)ῦ καὶ σοφία
ἀξιοθαύμαστον· ... τοῖς κλητοῖς δὲ ... τοῖς ..., οἱ δὲ
σκάνδαλον ... ἄξιοι σῆμα:·

μζ Τῇ διὰ τῶν κτισμάτων φαινομένῃ· ὁ ζωμορόφου καὶ γνῶσιν οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος τὸν θεὸν διὰ τῆς ἐνθεωρουμένης αὐτοῦ σοφίας τοῖς κτίσμασιν. ἀλλ' εὐδόκησε διὰ καρποῦ σῶσαι τοὺς πιστεύοντας· ὅ ἐστι μωρία τοῖς ἀπίστοις καὶ ἀπολλυμένοις ἡ παιδεία:·

κγ/ ※ Σοφίαν θεοῦ· καὶ τὴν ἀρίστην ὀνομάζει ποίησιν καὶ τὴν δημιουργίαν· ἤτοι αὐτὸ τὸ τοῦ κόσμου ἀνθρώπων· ἵνα διδάξῃ ὅτι μόνος ποιητὴς ὁ θεὸς καὶ φρονήσεως χορηγὸς καὶ δημιουργίας· καὶ ἐπειδὴ αὐτοῖς ἔδοξε μὴ δεῖν χρήσασθαι τῇ μωρίᾳ τοῦ κηρύγματος· τὸ τῶν μὲν ζητεῖν ἀπόδειξιν τῆς σοφίας ἰδιῶται μὲν γὰρ τινὲς ἦσαν οἱ ἀπόστολοι μαθηταί· ἀγράμματοι καὶ τὴν γνῶσιν:

μη Ἐπειδὴ ἐζητοῦμεν Ἰουδαῖοι πιστεύσαντες. ἀξιοῦντες σημεῖα καὶ τέρατα εἶναι ἐν τῇ γνώσει πρὸς σύστασιν τοῦ κηρύγματος.

ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν. εὐδόκησεν ὁ θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖα αἰτοῦσι· καὶ ἕλληνες

καὶ μὴ Χριστὸν κηρύσσομεν ἐσταυρωμένον· ὁ ζητούμενον οὐ καλὸν σημεῖον ἐστὶ δεῖξις; ἀλλὰ καὶ ἀληθὲς ὅσον κατὰ τὸ φαινόμενον· καὶ ὅμως τοῦτο τὸ δοκοῦν τι ἀσθενὲς καὶ ἐναντίον σωτηρίαν εἰργάσατο τοῖς πιστεύουσιν. ἐν ᾧ γὰρ ἐναντίον πρὸς τὴν πίστιν· ὅπερ μεγάλην δείκνυσι τοῦ θεοῦ δύναμιν· ἀπολλυμένην σοφίαν ἐν τοῖς παρ' ἐκείνων· ἀλλὰ καὶ ἐκείνοις κἂν ἄρον κηρύσσομεν· ὅπερ κατὰ τὸ φαινόμενον μωρίας ἐστὶ δοκεῖ θεὸν κηρύσσειν ἐσταυρωμένον· ἀλλὰ καὶ οὕτω πιστεύονται· ἆρα οὖν ταῦτα μεγίστου θαύματος; τὸ ἐκ τῶν ἐναντίων σωτηρίαν αὐτοῖς εἶναι ἐν τοῖς πιστεύουσιν αὐτοῖς; ἢ δὲ οὕτω νοητέον· ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖα εἶναι ἐν τοῖς καὶ ἕλλησι σοφίαν· εὑρίσκουσιν ἀμφότεροι ἐν τούτοις μάλιστα Χριστὸν. πῶς· τοῖς μὲν γὰρ ἀπίστοις Ἰουδαίοις σκάνδαλόν ἐστι· καὶ τοῖς ἀπίστοις ἕλλησι μωρία δοκεῖ· οἱ δὲ πιστεύοντες κλητοὶ καὶ εὑρίσκουσιν ἐκ τοῖς αὐτῶν· εὑρίσκουσιν αὐτὸν θεοῦ δύναμιν καὶ σοφίαν τοῦ θεοῦ. τι μάλιστα ἐπὶ Ἰουδαίων.

ΝΖ Καὶ γὰρ οἱ δυνατοὶ καὶ οἱ εὐγενεῖς τύφου [illegible] οἱ μὲν διὰ [illegible]
τοιοῦτον· οἱ δὲ διὰ τὸ γένος ἐξ [illegible]
ὀγκοῦνται τῶν πενήτων καταφρονεῖν·
Τοῦτό φησιν· ὅτι καταμάθετε καὶ ἐν τῷ ἔθνει τὸ σοφὸν τοῦ θεοῦ [illegible]
[illegible] ὁρῶν [illegible] καὶ γὰρ διὰ [illegible] ἰδιώτην [illegible]
ΝΗ Καὶ πάντα ταχὺ τὰ [illegible] καὶ τὰ ἀσθενῆ προσελάβετο· ἵνα τοὺς
δυνατοὺς [illegible]
καταισχύνῃ· [illegible]
ἐξελέξατο· μὴ [illegible]
[illegible] ὅτι [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ΝΖ ου πολλοὶ δυνατοί· οὐ πολ
λοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ
μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέ
ΝΘ ξατο ὁ θς· ἵνα καταισχύ
νῃ τὰ ἰσχυρά· καὶ τὰ ἀγέ
νῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐ
Ξ ξουθενημένα ἐξελέξα
ΞΑ το ὁ θς καὶ τὰ μὴ ὄντα·
ΞΒ ἵνα τὰ ὄντα καταργή
σῃ· ὅπως μὴ καυχή
σηται πᾶσα

ΝΘ Καταισχύνει δὲ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] σοφίαν καὶ [illegible]

[illegible]
Ξ Ἀ[illegible] χυ [illegible] μωρὸν [illegible]
τοὺς σοφοὺς καὶ καταισχῦναι· [illegible] τὸν σοφὸν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
σοφούς·
ΞΑ Τοὺς [illegible] καὶ [illegible]
ΞΒ Πανταχοῦ [illegible] ὁ θεός· ἵνα [illegible]
[illegible]

ΝΒ Θ(εο)ῦ μὲν δοκοῦν μωρόν· πολὺ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί· πῶς. οἱ μὲν γὰρ σοφοὶ καὶ φιλόσοφοι, περὶ τὴν χρείαν καὶ ἀμόρφωτον ἰσχῦσαι μὴ ἠδυνήθησαν· ὁ δὲ κῆρυξ τὸν κόσμον ἔπεισεν·

δ. Τοῦ ἁγίου Διονυσίου· Θ(εο)ῦ μωρὸν ὅτι πᾶσαν ἀνθρωπίνην διάνοιαν παραλλάττον(?) κρινόμενον πρὸς τὸ σοφώτερον καὶ μόνιμον τῶν ὅλων καὶ τελειότατον(?) νοούμενον. ἀλλ' ὅτι καὶ συνήθως ἐστὶ τοῖς θεολόγοις ἀντιθετικῶς τὰ τῆς στερήσεως ἀποφάσκειν· οὕτω καὶ ἀόρατον φησὶ τὰ λόγια· τὸ πάμφαες φῶς· καὶ τὸν πολυύμνητον καὶ πολυώνυμον, ἄρρητον καὶ ἀνώνυμον· καὶ τὸν πᾶσι παρόντα καὶ ἐκ πάντων εὑρισκόμενον· ἀκατάληπτον καὶ ἀνεξιχνίαστον:

Πρὸς τὴν ἡμῶν ὑπόνοιαν ἡ μωρία· ὅπερ οὐκ ἴσχυσαν φιλόσοφοι διὰ τῶν συλλογισμῶν ποιῆσαι· τοῦτο ἡ δοκοῦσα εἶναι μωρία κατώρθωσεν:

ΝΒ δ. ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ θ(εο)ῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί·
ΝΓ καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θ(εο)ῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί·
ΝΔ βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν ἀδελφοί·
ΝΕ ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ ΝΣ κατὰ σάρκα·

ΝΓ Καὶ μυρίοι μὲν ἐπεχείρησαν σβέσαι τὸ ὄνομα τοῦ Χ(ριστο)ῦ· οὐ μόνον οὐκ ἔσβεσαν· ἀλλὰ καὶ πλέον ἀνέθηκε διὰ τοῦ ἀσθενοῦς εἶναι δοκοῦντος τοῦ σταυροῦ τοῖς ἰσχυροῖς προσπαλαίσαντος:~

ΝΔ Ἐπισκέψασθαι ἀξιοῖ καὶ προσέχειν πῶς μωρία δύναται κ(αὶ) νικᾷ· ὅτι ἰδιώτας ὄντας σοφὰ δόγματα μαθεῖν παρεσκεύασεν:

ΝΕ Ἐν τῇ κλήσει ἀξιοῖ καὶ τῇ ἰδίᾳ ταύτῃ· οὐκ εἶπεν ἁπλῶς σοφοί· ἀλλὰ προσέθηκε τὸ πολλοί· ἦσαν καὶ σοφοί τινες τοιοῦτοι· οἷον ὁ ἀρεοπαγίτης· ὁ ἀνθύπατος· καὶ ἕτεροι· καὶ πανταχοῦ τὸ πολλοὶ διὰ τοῦτο πρόσκειται· ὅτι κἂν ὦσί τινες δυνατοὶ ἢ εὐγενεῖς, ὀλίγοι(?) εἰσιν:

ΝΣ Κατὰ τὴν φαινόμενον κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα καὶ τὴν ἔξωθεν παιδείαν· οὗτοι γὰρ μάλιστα μωροί· οἱ περὶ τὰ ἔξω σοφοί· διὸ καὶ δυσπειστότεροι καὶ ἀχρεῖοι πρὸς τὰ ἴδια δόγματα:

Τί γὰρ ἐγὼ καὶ κ(?) ... ἐν ὑμῖν(?) ... τὸ ἐμὲ ἐν σοφίᾳ· αὐτὸς μὲν γὰρ οὐκ ἐκηρύχθη(?)· ὁ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται(?) αὐτὸν ποιεῖ σοφὸν ἐκ(?) ...

Θάνατον γὰρ περιέχει κήρυξις(?) Χριστοῦ· διὸ μαρτύριον αὐτοῦ καλεῖ.

Καὶ γὰρ καὶ ἐγὼ τοῦτο ἐδοκίμασα ἐν ὑμῖν δεῖξαι καὶ ὁ Χριστὸς· τὸ ἀμαθεῖς ἀγροίκους(?) φησὶ κηρύξαι.

Οὐκ ἦλθον φησὶ συλλογισμοὺς περιέχων(?) ὑμῖν· οὐδὲ σοφίσματα· οὐδὲ ἄλλο τι μαθὼν(?), ἢ ὅτι Χριστὸς ἐσταυρώθη· καὶ πάντας ... παρ' ἡμῖν(?).

ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν· εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον· κἀγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς· ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου· οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις·

Τὴν ἔξωθεν φησὶν οὐκ ἐδεήθην σοφίας· ἀλλὰ μόνον Χριστὸν ἐκήρυξα καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον· καὶ ὅμως πάντων φησὶ σοφῶν ἐνέφραξα τὰ στόματα.

Πῶς γὰρ οὐκ ἀσθενὴς ὁ ὑπὸ τοσούτων δυναστῶν διωκόμενος.

Οὐ μόνον φησὶν οὐκ ἐδεήθην σοφίας ἐγὼ τοῦ κηρύξαι· ἀλλὰ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ διὰ τοὺς διωγμοὺς οὕτως ἐκήρυξα· ὅτι πολλὴν δείκνυσι τὴν δύναμιν τοῦ σταυροῦ· ὅτι ἐν ἰδιώταις καὶ φόβοις κηρυσσόμενος κατεῖχε· καταισχύνει(?) δὲ τοὺς παρ' αὐτοῖς φιλοσόφους· δείκνυσι πόσῳ μείζω ἦν τὰ κατορθώματα τοῦ ... τὸ κήρυγμα· πῶς δὲ ἐπεσπᾶτο(?).

Οὐ γὰρ ἦν τὸ κήρυγμα σεσοφισμένον διὰ τὴν ἔξωθεν ἀγροικίας(?) καὶ ... οὐκ ἔχον φησὶ τὴν ἔξωθεν σοφίαν.

ξγ Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστέ· τουτέστιν μάλιστα ... ὑμᾶς ... ἀπαλλάξας ... θεοῦ.
τέκνα ἰδίαν ... διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· τοιγαροῦν ὁ φησὶ ... καὶ ὑμᾶς φα
νὴν τὴν ἀπαλλαγὴν ἔχθραν οὖσαν τοῦ θεοῦ· ὅς φησι Χριστὸς ἐγενήθη ἡμῖν
ἀπὸ θεοῦ σοφία καὶ δικαιοσύνη καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις· τουτέ
στιν ... ἐποίησεν ὑμᾶς σοφοὺς καὶ ἁγίους καὶ δικαίους· λυτρωσάμενος
ὑμᾶς ἀπὸ τῶν τούτοις ἐναντίων· ἐπειδὴ ... μωραὶ ... ἐξελέξατο.
σοφοὺς αὐτοὺς ἐποίησεν καὶ δικαίους καὶ ἁγίους:·

Ὅτι φησὶν πάντα ταῦτα ἐκ θεοῦ. ἵνα μὴ δὲ ἐν ἑαυτοῖς καυχώμεθα. ἵνα πάντα τῷ θεῷ ἐπιγράφωμεν:·

ξδ Οὐκ ἐγένετο σοφὸς ἐν ἡμῖν. ἀλλὰ δέξεως τὸ ἀφθαρτίσας δωρεάς. φησὶν· ἐγενήθη ἡμῖν σοφία. τουτέστιν ἑαυτὸν ἡμῖν ἔδωκεν:·

ξε Μεγάλας ... τοῦ θεοῦ ... σοφίαν. δικαιοσύνην ἁγιασμὸν καὶ ἀπολύτρωσιν. προστίθησι τὸ ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ἵνα μὴ ἀγνοῆτε τὸν αὐτὸν ὑπόστασιν:·

σαρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. ἐξ αὐ- ξγ
τοῦ δὲ ὑμᾶς ἐστὲ ἐν χω ιυ.
ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀ- ξδ ξε
πὸ θυ. δικαιοσύνη τε καὶ ἁ-
γιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις. ξς
ἵνα καθὼς γέγραπται. ὁ καυ- ξζ
χώμενος ἐν κω καυχά-
σθω. κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ξη
ὑμᾶς ἀδελφοί.

ξς Ὁρᾷς πῶς ὁ δεῖ προσαίρει· ... σοφοὺς ποιήσας. ἀπαλλάξας τῆς πλάνης. καὶ τότε δικαίους καὶ ἁγίους ... τοῦ ἁγίου πνεύματος δωρεᾶς·
καὶ οὕτω ἐλευθέρους πάντων τῶν κακῶν· τοῦτο γάρ φησιν ἡ ἀπολύτρωσις:
... ταῦτα. ἵνα μὴ δὲ ἑαυτοῖς ... νομίζῃ· μὴ δὲ
ἐν ἑαυτοῖς καυχᾶσθαι. ἀλλ' εἰς τὸν θεόν· ... αὐτοῖς ... γάρ
... μεγαλοφρονεῖν:·

ξζ Εἰρηκὼς ὅτι ἡ σοφία ἐμωράνθη. καὶ οἱ δοκοῦντες μωροὶ ἐξελέχθη-
σαν, προστίθησι· καὶ ἐγὼ αὐτὸς ὁ κηρύξας ... συλλογισμοῖς
... καὶ σοφίαν ... οὐ ... μόνον
... καταγγέλλω τὸ μαρτύριον:·

Τί γὰρ ἐστὶ καὶ τί θέλει ὁ ἐν [illegible] ποιῆσαι τοῦ [illegible] σοφίας· αὐτὸς μὲν οὐκ ἐκαλλωπίσατο· ὁ δὲ Χριστὸς [illegible] αὐτὸν ποιῆσαι σοφὸν [illegible]·

Θαυμαστὸν [illegible] κηρύσσειν Χριστοῦ· διὸ μαρτύριον αὐτὸ καλεῖ·

Καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἐδόκει μάταιον εἶναι· [illegible] καὶ ὁ Χριστὸς· τὸ ἀμυδρὸν [illegible] φησὶ κηρύξαι·

Οὐκ ἦλθον φησὶ συλλογισμοὺς πλέκων ὑμῖν· οὐδὲ σοφίσματα· οὐδὲ [illegible] λέγων ὅτι [illegible] ὅτι Χριστὸς ἐσταυρώθη· καὶ πάντας [illegible] παρέπεμψα·

ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν· εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον· καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς· καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου· οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις·

Τὰ ἔξω φησὶν οὐκ ἐδεήθην σοφίας· ἀλλὰ μόνον Χριστὸν ἐκήρυξα καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον· καὶ ὅμως πάντων τῶν σοφῶν ἐνέφραξα τὰ στόματα·

Πῶς γὰρ οὐκ ἀσθενὴς ὁ τοσοῦτον διωκόμενος·

Οὐ μόνον φησὶν οὐκ ἐδεήθην σοφίας εἰς τὸ κηρύξαι· ἀλλὰ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ διὰ τοὺς κινδύνους ἐκήρυξα· ὅτι πολλῶν δὲ κινδύνων [illegible] τοῦ σταυροῦ· ὅτι ἐν ἀσθενείᾳ καὶ φόβῳ κηρυσσόμενος κατὰ Χριστόν· καταισχύνει δὲ τοὺς παρ' αὐτοῖς φιλοσόφους· [illegible] τὰ κηρύγματα [illegible] κηρύγματα· πῶς δὲ ἐπίστευσαν·

Οὐ γὰρ ἦν τὸ κήρυγμα σεσοφισμένον διὰ τῆς ἔξωθεν [illegible] καὶ [illegible]· οὐκ εἶχον φησὶ τῆς ἔξωθεν σοφίας·

ξγ Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστέ· τουτέστι μαθητευόμενοι ὑμεῖς τὰ ἁγιαζόμενα ὁ θ(εό)ς.
τέκνα ἴδια· τοῦτο ἐκεῖνο διὰ ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· τοιγαροῦν ὁ φησὶ μόνον καὶ ὑμεῖς φα-
νῶν τὴν ἀγαζομένην ἐχθρὰν οὖσαν τοῦ θ(εο)ῦ· ὃς φησὶ χ(ριστὸ)ς ἐγενήθη ἡμῖν ἀ-
πὸ θ(εο)ῦ σοφία καὶ δικαιοσύνη καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις· τουτ-
έστιν ἐποίησεν ὑμᾶς σοφοὺς καὶ ἁγίους καὶ δικαίους· λυτρωσάμενος
ὑμᾶς ἀπὸ τῶν τούτοις ἐναντίων· ἐπειδὴ γὰρ μωροὶ ἐξεβιάζοντο·
σοφοὺς αὐτοὺς ἐποίησε καὶ δικαίους καὶ ἁγίους::

σαρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. ἐξ αὐ- ξγ
τοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ·
ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀ- ξδ ξε
πὸ θ(εο)ῦ· δικαιοσύνη τε καὶ ἁ-
γιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις· ξς
ἵνα καθὼς γέγραπται· ὁ καυ- ξζ
χώμενος ἐν κ(υρί)ῳ καυχά-
σθω. κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ξη
ὑμᾶς ἀδελφοί·

Ὅτι φησὶ πάντα ταῦτα ἐκ
θ(εο)ῦ· ἵνα μηδὲν ἑαυτοῖς
μεγαλυνώμεθα· ἵνα πάν-
τα τῷ θ(ε)ῷ ἐπιγράφωμεν::

ξδ Οὐκ εἶπεν σοφοὺς ἐποίησεν·
ἀλλὰ δεικνὺς τὸ ἄφθονον
τῆς δωρεᾶς. φησί· ἐγε-
νήθη ἡμῖν σοφία· του-
τέστιν ἑαυτὸν ἡμῖν ἔδωκε::

ξε Μεγάλα ἃ ἐπηγγείλατο τοῦ λόγου
θ(εο)ῦ σοφίαν· δικαιοσύ-
νην· ἁγιασμὸν καὶ ἀπο-
λύτρωσιν. προστίθη-
σι τὸ ἀπὸ τοῦ θ(εο)ῦ· ἵνα μὴ
ἀγνώμονα τῶν αὐτῶν ὑπολάβῃς::

ξς Ὁρᾷς πῶς ὁ θεὸς προκαλεῖται· πρῶτον χ(ριστὸ)ς σοφοὺς ποιήσας. ἀπήλλαξε τῆς
πλάνης· καὶ τότε δικαίους καὶ ἁγίους τῇ τοῦ ἁγίου πν(εύματο)ς ἐπιφοιτήσει·
καὶ οὕτως ἠλευθέρωσεν πάντων τῶν κακῶν· τοῦτο γάρ φησιν ἡ ἀπολύτρωσις:
πάντα φησὶ γάρ μοι ταῦτα. ἵνα μηδεὶς ἑαυτῷ ἐγκαυχᾶται μόνῳ ζητεῖ. μηδὲ
ἑαυτὸν καυχᾶται. ἀλλὰ τὸν θ(εό)ν· αἰνεῖτε τοίνυν δὲ αὐτοῖς κατὰ σάρ-
κα μεγάλα φρονοῦσι::

ξζ Εἰρηκὼς ὅτι ἡ σοφία ἐμωράνθη· καὶ οἱ δοκοῦντες μωροὶ ἐξεπλάγη-
σαν, προστίθησι· καὶ ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ὁ κηρύξας ἐκ λόγων συλλογισμοῖς
παραθέμενος καὶ σοφίας ἀνθρωπίνης φησίν· οὐ τοῖς ζητουμένοις
ὑμῖν κατήγγειλα τὸ μαρτύριον::

πα Μυστήριον καλεῖ τὸ κατὰ Χριστὸν κήρυγμα· ὅτι οὐδεμία δύναμις ἐπου-
ρανία ᾔδει αὐτὸ πρὸ τοῦ γενέσθαι· καὶ ὅτι ἄλλα ὁρῶμεν καὶ ἄλλα
πιστεύομεν· Χριστὸν ὁρῶν ἐσταυρωμένον θεὸν πιστεύει· δέον μὲν γὰρ
τὰ ἀκούσαντας τῆς κηδεμονίας αὐτὸν προσκυνεῖν·

Ἐν μυστηρίῳ εἶπεν· τὸ παραδεχομένην φανερὰ τοῦ κηρύγματος·
καὶ ἀλλαχοῦ τοῦτο λέγει· ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν οὐ κοι-
μηθησόμεθα· καὶ
ἀλλαχοῦ δέ· τοῦτο μέγα
ἐστὶ μυστήριον ὃ παν-
ταχοῦ μὲν κηρύττεται·
ὁ γνωρίζεται δὲ πα-
ρὰ τῶν μόνων ὀρθὴν
ἐχόντων γνώμην.

πβ Ἐπεὶ καὶ νῦν κέκρυπται·
τοῖς μὲν ἀπίστοις ἢ
σφόδρα· τοῖς δὲ πι-
στοῖς, οὐ σφόδρα.

πγ Ἣν σοφίαν προώρισεν
ὁ πατὴρ φησὶ τὴν περὶ ἡ-
μᾶς κηδεμονίαν ἐνδεί-
κνυται· ἵνα καὶ ἡμᾶς δι'
αὐτῆς δοξάσῃ· τὸ δὲ πρὸ
τῶν αἰώνων δηλοῖ τὸ
συναΐδιον πρὸς τὸν πατέρα.

Τοῦτο σαφῶς δηλοῦται·
ὅτι ἀεὶ ἡμᾶς ἐφίλησεν ὁ θεός·
οὐ γὰρ ἂν εἰ μὴ ἐφίλησε τό-
σοῦτον ἡμᾶς προώρισε.

πδ Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ τοῦτο
περὶ τοῦ Πιλάτου καὶ Ἡρώ-
δου λέγειν ὁ ἀπόστολος· ἐπεὶ
καὶ περὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ γραμματέων· οἳ τί μὲν ἐγνώκασιν τὴν
διὰ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ θανάτου γενομένην οἰκονομίαν.

ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν
θεοῦ ἐν μυστηρίῳ (πα) τὴν ἀπο- (πβ)
κεκρυμμένην· ἣν προ-
ώρισεν ὁ θεὸς (πγ) πρὸ τῶν αἰ-
ώνων εἰς δόξαν ἡμῶν·
ἣν οὐδεὶς (πδ) τῶν ἀρχόντων
τοῦ αἰῶνος τούτου ἔ-
γνωκεν.

οϛ Δι[illegible]

οζ Εἰ γὰρ [illegible]

οη Ε[illegible]

οϛ

ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πν(εύματο)ς καὶ
δυνάμεως· ἵνα ἡ πίστις
ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀν(θρώπ)ων·
ἀλλ' ἐν δυνάμει θ(εο)ῦ. οη Σοφί-
αν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τε-
λείοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ
αἰῶνος τούτου· οὐδὲ τῶν
ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος
τούτου τῶν καταργου-
μένων·

[illegible]

Κ[illegible]

Κ[illegible]

πϛ Ἃ ἡτοίμασεν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. τὸν Χριστὸν λέγει· καὶ τὴν διὰ τούτου ἀνθρώποις σωτηρίαν. ἀγαπώντων δέ· τοῖς πιστεύουσιν· καὶ γέγραπται· καὶ ἃ οὖς οὐκ ἤκουσεν· καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη. τὸν μὲν ἄλλον προφήτην φησὶ προακούσαντα τὸ μυστήριον. καὶ φαμὲν ὅτι ἕτερόν ἐστι τὸ ὡς ἂν μὴ ἀκοῦσαι, καὶ ἕτερον τὸ ὡς προφήτην· καὶ γὰρ Ἡσαΐας φησί· πέπονθεν ὅμοιόν τι ἐστὶ τὸ ἀκοῦσαι· οὐκ ἔστι δὲ ἐν ἑαυτοῖς ἀνθρώπου. ἀλλ' ὅτι προσθεῖναι τὸ τοῦ προφήτου.

πϛ
δίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη·
πζ
ἃ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς
ἀγαπῶσιν αὐτόν. ἡμῖν
δὲ ὁ θεὸς ἀπεκάλυψε διὰ
τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα
πη
πάντα ἐρευνᾷ καὶ τὰ
βάθη τοῦ θεοῦ.

πζ Εἰ οὖν οὐδεὶς ἀνθρώπων, ἡμεῖς φησι πῶς μεμαθήκαμεν. ὅτι φησὶν ὁ θεὸς ἡμῖν διὰ τοῦ πνεύματος ἀπεκάλυψεν. οὐ διὰ τῆς σοφίας αὐτῶν ἐτύχομεν κ(αὶ) ἐγνώκαμεν τὰ μυστήρια.

πη Εἰ τοίνυν ἐκεῖνο τὸ πνεῦμα τὰ τοιαῦτα μαθήσεσθαι ἀπεκάλυψε τὸ πνεῦμα ὅ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ ἐρευνώμενον ἐδίδαξεν ἡμᾶς. οὐκ ἂν ἐδιδάχθημεν μαθεῖν ἐν τοῖς ἀπορρήτοις τῇ κτίσει τὸ μυστήριον. διὸ καὶ τοῖς πρὸς αὐτὸν δεδιδάσκαλου. τὸ δὲ ἐρευνᾷ οὐκ ἀγνοίας δεικτικόν ἐστιν· ἀλλὰ τῆς ἀκριβοῦς γνώσεως.

ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος οὕτω:

Οὐχ ὡς περιεργαζόμενον. ἀλλ' ὡς ἐντρυφῶν τῇ θεωρίᾳ.

ω Σευηριανοῦ. Βάθη τοῦ θεοῦ λέγει τὰς καθ' ἕκαστα αὐτοῦ διαλανθανούσας ἡμᾶς οἰκονομίας.

Κυρίλ(λου).

Βάθη τοῦ θεοῦ φησὶ τὴν ἱερῶν γραμμάτων κεκρυμμένην καὶ ἀπόθετον γνῶσιν. ἣν ἄλλος τὸ πνεῦμα τοῖς τὸν ἄξιον ἀποκαλύπτει τυχ(εῖν) θεῖον τρόπον ἀποφαίνον τὸ μὲν αὐτοῖς.

πε Ἐπειδὴ τοῖς ἀμυήτοις ὁ σταυρὸς ἀδοξία ἐδόκει· ὁρᾶ πῶς Χριστὸν ἐκάλεσε,
κύριον αὐτὸν τῆς δόξης καλεῖ· δηλῶν ὅτι οὐ μόνον δι' ἧς δόξαν παρεκάλυψεν ἐκ τού-
του, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐν τῷ φαινομένῳ ἀδόξῳ ἀθλεῖ:-

ἰω Οὐ καιρὸς κύριον δόξης ἐκάλεσεν· ἐπειδὴ γὰρ ὁ σταυρὸς ἀδοξίας ἐνομίζετο· δη-
γ λῶν ὅτι μεγάλη δόξα ἐστὶν ὁ σταυρός:-

οἰκ Εἰ μὲν τὸ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου, δέξαι κατὰ τὸν Ἡρώδην
καὶ τὸν Πιλᾶτον. ἄρχοντας ὡς μόνους τὸ ἐνούμενον· εἰ γὰρ ἔγνω-
σαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς
δόξης ἐσταύρωσαν· οὐ γὰρ
τοσοῦτον ἐμμεμενήκεισαν
φθόνου καὶ ὑποκρίσεως ὑπὸ
μου· εἰ δὲ πρὸς τοῖς ἀρ-
χιερεῦσι καὶ γραμματεῦ-
σιν ἐκλαμβάνοις, οἱ καὶ ἔδω-
σαν αὐτὸν ὄντα τὸν
Χριστόν· καὶ δῆλον ἐξ ὧν
ἔλεγον οἱ γεωργοὶ τοῦ
ἀμπελῶνος· οὗτός ἐστιν
ὁ κληρονόμος· δεῦτε
ἀποκτείνωμεν αὐτὸν
ὁ ἀμπελὼν γενήσεται·
ἀλλ' ὑπὸ φθόνου καὶ ἀπὸ
τυφλώσεως, οὕτως
νοήσεις τὸ κατά· ὅτι
ἠγνόησαν φησὶν ὅτι τὸ
σωτήριον τοῖς ἔθνε-
σιν ἔσται ἐκ τοῦ σταυροῦ, οὐκ ἂν κἂν μετὰ φόνου σταυρῶσαι· ἐκ τοῦ μᾶλ-
λον ἐκ τοῦ φθόνου αἱρούμενοι, ἵνα μὴ σωθῶσι τὰ ἔθνη καὶ ἐκ και-
νῆς αὐτοῖς, καὶ ἄν τι κατασταθῇ ἀπὸ τῶν τοιούτων:-

πε Εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν
τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύ-
ρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέ-
γραπται· ὀφθαλμὸς
οὐκ εἶδε καὶ οὖς οὐκ ἤ-
κουσε· καὶ ἐπὶ καρ-

Ἐμοὶ δοκεῖ περὶ τῆς τοῦ πράγματος οἰκονομίας λέγειν τὸ οὐκ ἔ-
γνωσαν· οὐκ εἴδησαν φησί, τί ἐσόμενος ὁ θάνατος:-

Καὶ τί φησιν· οὐκ ἔγνω ὁ ὀφθαλμὸς ἃ ἡτοίμασεν ὁ θεός· οὐχί· τίς γὰρ
αὐτῶν ᾔδει τὰ οἰκονομηθῆναι μέλλοντα:-

ϛδ Ψυχικὸν ἄνθρωπον καλεῖ, τὸν πάντα τοῖς λογισμοῖς διδόντα, καὶ μηδὲν ἄνωθεν δεχόμενον· ὃς τοῖς ψυχικοῖς νοήμασι μόνοις [illegible] τῆς διδασκαλίας τοῦ πνεύματος· πιστεῦσαι δὲ λογισμῶν χωρὶς οὐ θέλων, [illegible] μωρὰ νομίζει τὰ τῆς οἰκονομίας τοῦ Χριστοῦ. Κυρίλλου.

Ψυχικός ἐστιν ὁ κατὰ σάρκα ζῶν καὶ μήπω τὸν νοῦν φωτισθέντα διὰ τοῦ πνεύματος· [illegible] τὴν ἔμφυτον καὶ ἀνθρωπίνην σύνεσιν ἔχων· ἣν ταῖς ἁπάντων ψυχαῖς ἐνέβαλεν ὁ δημιουργός. Ἰωάννου.

ϛδ Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστι· καὶ ϛε οὐ δύναται γνῶναι ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται· ὁ δὲ ϛϛ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα· αὐτὸς δὲ ὑπ᾽ οὐδενὸς ἀνακρίνεται.

Ἂν τι τοιοῦτον τι πνευματικὸν καὶ ἀπόρρητον ᾖ, ἀπὸ τῶν πνευματικῶν τὰς μαρτυρίας ἄγομεν· οἷον ὅτι ἀνέστη, παράγομεν τὴν τοῦ Ἰωνᾶ μαρτυρίαν· ὅτι ἐκ παρθένου ἐγεννήθη, παράγομεν τὴν τῶν στειρῶν γέννησιν. Ψυχικὸς δέ ἐστιν ὁ τὸ πᾶν τοῖς λογισμοῖς τῆς ψυχῆς διδούς, καὶ μὴ νομίζων ἄνωθέν τινος δεῖσθαι βοηθείας.

ϛε [illegible] ὅτι αὐτοῦ ἐστι μό[νος] ἀνόητος· οὐ δύναται γὰρ γνῶναι ὅτι ἐστὶ τὸ τοιοῦτον πίστεως μόνης χρῄζει ὡς ἀνθρωπίνων τῶν λογισμῶν· τοῦτο γάρ ἐστι πνευματικῶς ἀνακρίνεσθαι· τουτέστιν ὅτι [illegible] καὶ πνεύματος τῆς ἀποδείξεως δεῖται ταῦτα.

ϛϛ Ὁ πνευματικὸς [illegible]· [illegible] ὁρᾷ πάντα καὶ [illegible] τὰ [illegible] καὶ τὰ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος· τὰ δὲ ἑαυτοῦ ὁ ἄπιστος [illegible] οὐ δύναται· τοῦτο γάρ ἐστιν αὐτὸς δὲ ὑπ᾽ οὐδενὸς ἀνακρίνεται. [illegible] ὁ πιστὸς πάντα οἶδε, [illegible] οἱ δὲ μὲν τὰ ἐν ταύτῃ [illegible] ὅτι [illegible] καὶ [illegible]· οἱ δὲ δὲ καὶ τὰ ἐκεῖ, ὅτι μόνιμα καὶ αἰώνια· ὁ δὲ ἄπιστος, οὐδὲ τὰ ἐν ταύτῃ οἶδε [illegible] αὐτὰ [illegible] οὐδὲ [illegible] οὐδὲ τὰ ἐκεῖ· ἄπιστος γὰρ αὐτοῖς.

πθ Ὥσπερ γὰρ ἔφη τὰ κατὰ τὸν ἄνθρωπον οὐδεὶς οἶδεν ἀνθρώπων, εἰ μὴ τὸ ἴδιον αὐτοῦ
πνεῦμα· οὕτως οὐδὲ τὰ τοῦ θεοῦ τις οἶδεν, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ·
ϟ οἰκουμενίου: Πνεῦμα κόσμου καλεῖ ὅσοι [illegible] ἀνθρωπίνην σοφίαν
καὶ παιδείαν· ὅπερ ἔφη ὡς καταργούμενον τὸν ἄρχοντα πρὸς ἡμῶν
[illegible] ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ [illegible]
ἵνα εἰδῶμεν τὰ χαρισθέντα ἡμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ· τουτέστι τὰ κατὰ τὴν
οἰκονομίαν τοῦ Χριστοῦ·

ϟα Τοσοῦτον, φησὶν, ἐσμὲν τῶν
παρ' ἀνθρώποις σοφῶν σο-
φώτεροι, ὅσον οἱ μὲν [illegible]
[illegible] καὶ πλέον
[illegible] βασιλείας·
καὶ μὴν οὐδὲ τὸ πνεῦμα τὸ [illegible]

ϟβ Οὐκοῦν οὐδαμοῦ χρεία
τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας·
ὁ μὲν γὰρ πνευματικός:

ϟγ Τοῦτο λέγει· ὅταν τι ἔφη
σημαίνειν καὶ ζήτη-
μα πνευματικὸν, ἀπὸ πα-
ραδειγμάτων πνευματικῶν
τὰς συγκρίσεις καὶ τὰς
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἐκ τοῦ Ἰωνᾶ τὰς
ἀποδείξεις· [illegible]
[illegible] παρθένου τὸν κύριον,
ἐκ [illegible]
καὶ [illegible]
[illegible]

Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ
ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ
ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ· οὕτω
καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν,
εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· ἡμεῖς
δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου
ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα
τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ· ἵνα εἰδῶμεν
τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα
ἡμῖν· ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν
διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφί-
ας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς
πνεύματος ἁγίου· πνευματικοῖς πνευ-
ματικὰ συγκρίνοντες·

[illegible]

καὶ ἐγὼ ἀδελφοὶ οὐκ ἠ-
δυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς
πνευματικοῖς. ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς·
ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ· γάλα ὑ-
μᾶς ἐπότισα καὶ οὐ βρῶ-
μα· οὔπω γὰρ ἐδύνασθε.
ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε·
ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε. ὅπου
γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις
καὶ διχοστασίαι· οὐ σαρκικοί
ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπα-
τεῖτε; ὅταν γὰρ λέγῃ τις· ἐγὼ
μὲν εἰμι Παύλου· ἕτερος δὲ

[illegible]

[illegible]

Διὰ τί δὲ ὁ ἄνθρωπος οὐδὲν οἶδεν· ὅτι φησὶν οὐκ ἔγνω νοῦν κυρίου· διὸ οὐδὲ συμβι-
βάσει αὐτὸν ἑαυτῷ τουτέστι καταγγελεῖ· οὐκ ἄρα δὲ τῷ ἰδίῳ χρῆσθαι ἀποκαλύ-
ψεως· διὰ τί δὲ οἱ πνευματικοὶ πάντα ἴσασιν· ὅτι φησὶν νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν
τουτέστι πνεῦμα Χριστοῦ· καὶ ἀπαρτιζόμενοι ὑπὸ τοῦ πνεύματος διδασκόμεθα· ἐπεὶ καὶ
ὥσπερ οἱ μὲν ἡμεῖς γράμματα γεγραμμένον ἔχομεν τὸν νοῦν θεοῦ· καὶ μὴ δὲ φησὶ ἴσμεν
τοῦ πνεύματος ἀπορήσαντες τῆς διδασκαλίας:· ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΟΥ.

Ἡ νοῦν Χριστοῦ τὸ πνεῦμα καλεῖ· ἔχομεν φησὶν ἐν ἑαυτοῖς τὸ τοῦ Χριστοῦ πνεῦμα· κατὰ τὸ
ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω· νοῦν Χριστοῦ τὸ πνεῦμα λέγει μὲν ὡς
τοῖς ἁγίοις ὡς ἐγρηγορέναι· καὶ νοεῖ καὶ μόνον ἐστὶ πνεύματι καὶ φθέγγεται· ἐστὶ δὲ ὅ-
τι τι· καὶ ποιεῖν· πρὸς
μὲν ἐνεργὸς ὢν ἀλλ' ὡς δυ-
νάμει καὶ οἰκείως· ἐστὶ δὲ
μόνη μανθάνειν κυρίου· μόνος ὑπ-
ηρετούμενον καὶ πνευ-
ματούμενον:·

τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου· ὃς
συμβιβάσει αὐτόν· ἡμεῖς
δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν·

Ἰω. Τουτέστι τὰ ἐν τῷ νοΐ τοῦ
Χριστοῦ· ἐστὶ ταῦτα ἴσμεν, ἀπόρρητα ὄντα γινώσκομεν καὶ ἀποκεκαλυμμένα:·

ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ. Καλῶς ἀπέδειξε τοῦ θεοῦ ἀξιοπιστίας ἐπὶ τὰ παράδοξα
τὸν μὲν ἐκ Χριστοῦ χαρίσματος πνευματικόν· μὴ δεῖσθαι τῆς ἑτέρου διδασκαλίας· ἐστὶ καὶ
τῆς διδάσκαλον ἑτέροις· οὐ γάρ ἐστι φησὶ ὅστις ἐν ἑαυτῷ δυνάμενος τὰ μυστή-
ρια τοῦ θεοῦ· ὃ δεῖ τιμᾶν αὐτὸν καὶ προσθεῖναι μὴ διόρθωσιν· καὶ ἡμεῖς μαθών-
τοι παρὰ τοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ ἐν αὐτῷ φωτὸς πνευματικοῦ ἐνδεξάμενοι διδα-
σκαλίας ἑτέροις ὑπισχνούμεθα:·

Τὸν μὲν μὴ ἕτερον νοῦν τὸ πνεῦμα τοῦτον· ἐκάλεσε νοῦν ἢ ἡ νοῦν· καὶ τὸ ὃς συμβι-
βάσει αὐτὸν οὐχ ἁπλῶς τέθεικεν· ἀλλὰ πρὸς ὁμοίως· ὅτι τὸν πνευματικὸν
οὐδεὶς ἀνακρίνει· εἰ γὰρ ἀδύναται νοῦν κυρίου οὐδεὶς ἀνατεθῆναι, τῷ ἑτέρῳ οὐδὲ
ἐξετάσαι:·

Τί οὖν ἐκεῖνοι ἔχομεν περὶ τοῦ κατὰ τῶν ἀπίστων πραγμάτων, πνευματικὸν ἔχο-
μεν· ὥσπερ καὶ τὰ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρινόμεθα:·

94

ξβ Τί γάρ ἐστι καὶ τὸ θεοῦ μυστήριον [illegible] ποιήσας σοφοὺς [illegible] οὐκ ἐκήρυξα [illegible] ὁ δὲ χς̄ [illegible] ποιήσας σοφοὺς [illegible]

ογ Θάνατον [illegible] σταυρικὸν ἐκήρυξα χῦ· διὸ μαρτύριον αὐτὸ καλεῖ.

οδ Καὶ γὰρ καὶ ἐγὼ τοῦτο ἔδει μάθειν [illegible] καὶ ὁ χς̄ [illegible] φησὶ κηρύξαι.

Οὐκ ἦλθον φησὶ συλλογισμοῖς [illegible] ὑμῖν. οὐδὲ σοφίσματα. οὐδὲ ἄλλο τι λέγων, ἢ ὅτι χς̄ ἐσταυρώθη. καὶ πάντας [illegible] ἐξέπληξα.

ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν
λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων
ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θῦ.
οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι
τι ἐν ὑμῖν. εἰ μὴ ἰν̄ χν̄ καὶ
τοῦτον ἐσταυρωμένον.
ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φό-
βῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ
ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς.
ογ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά
μου. οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης
σοφίας λόγοις.

οβ Τῆς ἔξω φησὶν οὐκ ἔδει σοφίας· ἀλλὰ μόνον χν̄ ἐκήρυξα καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον καὶ ὅμως πάντων φησὶ σοφῶν ἐνέφραξα τὰ στόματα.

ογ Πῶς γοῦν κατὰ θεὸν [illegible] τοσοῦτον διωκόμενος.

οδ Οὐ μόνον φησὶν οὐκ ἔδει τῆς σοφίας ἐκήρυξα· ἀλλὰ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ [illegible] οὕτως ἐκήρυξα. ὅτι [illegible] κινδύνων [illegible] τοῦ ἀρχοῦ. ὅτι ἐν [illegible] καὶ φόνοις κηρυσσόμενος κατὰ χν̄. καταβάλλεται τοὺς παρ' αὐτοῖς σοφοὺς. [illegible] λόγοις [illegible] τὸ κήρυγμα. [illegible]

οε Οὐ γὰρ ἦν τὸ κήρυγμα σεσοφισμένον διὰ τῆς ἔξω [illegible] καὶ [illegible] οὐκ ἐδεήθη τῆς ἔξω σοφίας.

ξγ Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστέ· τουτέστιν ἀναγεννώμενοι ὑμεῖς τὴν ἀναγέννησιν ὁ θεός.
τέκνα ἴδια ποιήσας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· τοιγαροῦν ὁ φησὶ ... καὶ ὑμεῖς φα-
νὴν τὴν ἀναγέννησιν ἐχθρὰν οὖσαν τοῦ θεοῦ· ὅς φησι Χριστὸς ἐγενήθη ἡμῖν
ἀπὸ θεοῦ σοφία καὶ δικαιοσύνη καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις· τουτέ-
στιν ὑμᾶς ἐποίησεν ὑμᾶς σοφοὺς καὶ ἁγίους καὶ δικαίους· λυτρωσάμενος
ὑμᾶς ἀπὸ τῶν τούτοις ἐναντίων· ἐπειδὴ δὲ ... μωροὶ ἐνομίζοντο.
σοφοὺς αὐτοὺς ἐποίησε καὶ δικαίους καὶ ἁγίους:

Ὅτι φησὶ πάντα παρὰ τοῦ
θεοῦ· ἵνα μηδὲν ἑαυτοῖς
μεγαλυνόμεθα· ἵνα πάντα
τῷ θεῷ ἐπιγράφωμεν:

ξδ Οὐκ εἶπε σοφοὺς ἐποίησεν ἡμᾶς·
ἀλλὰ δεικνὺς τὸ ἄφθονον
τῆς δωρεᾶς, φησίν· ἐγε-
νήθη ἡμῖν σοφία· του-
τέστιν ἑαυτὸν ἡμῖν ἔδωκεν:

ξε Μεγάλα ... τοῦ ...
αἰῶνος σοφίαν· δικαιοσύ-
νην ἁγιασμὸν καὶ ἀπο-
λύτρωσιν· προστίθη-
σι τὸ ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ἵνα μὴ
ἀγνοῶμεν τὸν αὐτὸν ὑπολαβ...:

σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. ἐξ αὐ- ξγ
τοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν χριστῷ Ἰησοῦ.
ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀ- ξδ ξε
πὸ θεοῦ. δικαιοσύνη τε καὶ ἁ-
γιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις. ξς
ἵνα καθὼς γέγραπται. ὁ καυ- ξζ
χώμενος ἐν κυρίῳ καυχά-
σθω. κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ξη
ὑμᾶς ἀδελφοί.

ξς Ὁρᾷς ὅσα δίδωσι προοιμ... πρὸς τὸν Χριστὸν σοφοὺς ποιήσας. ἀντιλαμβ...
... καὶ τὸ δικαίους καὶ ἁγίους τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος δωρεᾶς.
καὶ οὕτως ἐλευθέρωσε πάντων τῶν κακῶν· τοῦτο γάρ φησιν ἡ ἀπολύτρωσις:
Πάντα φησὶ γὰρ ἔστι ταῦτα. ἵνα μηδεὶς ἑαυτὸν ἐγκωμιάζῃ· μηδὲ
ἐφ' ἑαυτὸν καυχᾶται. ἀλλ' ἐς τὸν θεόν· αἰνεῖ τε τοῖς δὲ αὐτοῖς ...
τινὲς μεγάλα φρονοῦντες:

ξζ Εἰρηκὼς ὅτι ἡ σοφία ἐν μωρίᾳ ... καὶ οἱ δοκοῦντες μωροὶ ἐλέγχθη-
σαν, προστίθησι· καὶ ἐγὼ ... αὐτὸ ὁ κηρύσσω ἐλθὼν συλλογισμοῖς
παρεκβαλόμενος καὶ σοφίαν ... φησίν· οὐ ... τὸν ...
... καταγγέλλω τὸ μαρτύριον:

πα Μυστήριον καλεῖ τὸ κατὰ Χριστὸν κήρυγμα· ὅτι οὐδεμία δύναμις οὐρανία ᾔδει αὐτὸ πρὸ τοῦ γενέσθαι· καὶ ὅτι πάλαι μὲν ὁρῶν τε ... σταυρούμενον· Χριστὸν ὁρῶν· ὥς φησι μάλιστα θεὸν προσκυνεῖν· δεῖ μὲν γὰρ τὸν ἀκούοντα τῆς κηδεμονίας αὐτὸν προσκυνεῖν·

Ἐν μυστηρίῳ φησὶ τουτέστι· τὸ παραδοξότατον ... τοῦ κηρύγματος· καὶ ἀλλαχοῦ τοῦτο λέγει· ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα· καὶ ἄλλα δέ· τοῦτο μάλιστα ἐστὶ μυστήριον ὅτι πανταχοῦ μὲν κηρύττεται· οὐ γνωρίζεται δὲ τοῖς παρὰ τὸ μόνον ὀρθῶν ἐχόντων γνώμην·

ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν [πα] Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀπο[πβ]κεκρυμμένην· ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς [πγ] πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς [πδ] τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν·

πβ Ἐπειδὴ καὶ νῦν κεκήρυκται τοῖς μὲν ἀπίστοις· ὡς σφόδρα· τοῖς δὲ πιστοῖς, οὐ σφόδρα·

πγ Ἣν σοφίαν προώρισεν ὁ πατὴρ φησὶ τὴν περὶ ἡμᾶς κηδεμονίαν ἐνδεικνύμενος· ἵνα καὶ ἡμᾶς δι' αὐτῆς δοξάσῃ· τὸ δὲ πρὸ τῶν αἰώνων δηλοῖ τὸ συναΐδιον πρὸς τὸν πατέρα· Τοῦτο σου δὲ ἔξεστι δεῖξαι· ὅτι ἡμᾶς ἐφίλησεν ὁ θεὸς· οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἐφιλήσαμεν τὸν θεόν· τοιοῦτον ἡμῖν προώρισε·

πδ Ἐνταῦθα μὲν μοι δοκεῖ τοῦτο λέγειν περὶ τοῦ Πιλάτου ζητεῖσθαι· δοκεῖ γνῶσαι γάρ· ἐπειδὴ καὶ περὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ γραμματέων· οἵτινες ἠγνόουν τὴν διὰ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ θανάτου γενομένην οἰκονομίαν·

οϛ Διὰ γὰρ τοῦ λόγου τοῦ σταυροῦ καὶ τῶν δι' αὐτοῦ σημείων καὶ δυνάμεων τὰς ἀποδείξεις τῆς τοῦ ἀληθινοῦ μαθήματος παρεχόμεθα· καὶ διὰ τῶν τοῦ πνεύματος ἐνεργούντος δυναμένους·

οζ Εἰ γὰρ ἦν ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ὑπὸ σοφωτέρων ἂν ἐλέγχθη περιγενέσθαι· νῦν δὲ τὸ διὰ σημείων καὶ δυνάμεων γέγονε. τὸ ἄρα σαφηνίζον τὴν πίστιν· καὶ γὰρ διὰ τῶν ἔργων καὶ σημείων ἀπόδειξις, τῆς ἐν ῥήματι σοφίας·

οη Ἐπειδὴ αὐτὸ τὸ κήρυγμα ἐκάλουν σοφίαν μωρίαν οὖσαν· τὸ δὲ τοῦ θεοῦ καλοῦσι τοῖς ἀπολλυμένοις μωρίαν· ταύτην οὖσαν τὴν ἀληθῆ σοφίαν, τὸ τελείοις τὸν φανερῶς κατάγγελμα αὐτὴν σοφίαν· σοφίαν δὲ λέγει, τὸ περὶ Χριστοῦ κήρυγμα· καὶ τὸ διὰ τοῦ σταυροῦ σωθῆναι τοὺς ὑποκειμένους. ἐν τοῖς τελείοις· τουτέστιν ἐν τοῖς πιστοῖς. τέλειοι γὰρ σοφοὶ καὶ τέλειοι, οἱ τὰ ἀνθρώπινα ὑπεριδόντες ὡς ἀσθενῆ· καὶ θεῷ ἑαυτοὺς ἐκδεδωκότες·

οθ Αἰῶνος τούτου λέγει, διὰ τὸ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῶν καὶ μέχρι τοῦ αἰῶνος τούτου ἰσχύειν καὶ μὴ προϊέναι εἰς τὸν μέλλοντα·

π Καταργουμένων καὶ συμπαύονται τῷ παρόντι αἰῶνι· ἀλλ' οὐχὶ δαίμονας· ἀλλὰ τοὺς τότε κρατοῦντας ἀνθρώπους ἄρχοντας λέγει· καὶ μὴ τοὺς παρ' αὐτοῖς φιλοσόφους· λογογράφους· ῥήτορας· οἳ καὶ δημαγωγοὶ ἐγένοντο·

οϛ
ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ
δυνάμεως· ἵνα ἡ πίστις οζ
κ ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων·
ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ· οη σοφί-
αν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τε-
λείοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ οθ
αἰῶνος τούτου· οὐδὲ τῶν
ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος
τούτου π τῶν καταργου-
μένων·

πϛ Ἃ δὲ ἡτοίμασε τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. τὸν Χριστὸν λέγει δηλαδή· καὶ τὴν διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως σωτηρίαν. ἀγαπῶντας δέ· τοὺς πιστεύοντας τῇ καθ᾽ ἡμᾶς γραφῇ. καὶ ὅσοι οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη· τῶν μᾶλλον προφητῶν προακουσάντων τὸ μυστήριον. καὶ φανερόν· ὅτι ἕτερόν ἐστι τὸ ὡς ἂν μὴ ἀκοῦσαι, καὶ ἕτερον τὸ ὡς προφῆται· καὶ γὰρ καὶ Ἠσαΐας φησί· πε[illegible] ἐθνικοὺς μὲν οἱ ἀπιστοῦντες ἀκοῦσαι· οὐκ ἐπὶ δὲ καρδίαν ἐν [illegible] αὐτῶν ἀνθρώπου. ἀλλ᾽ ὅτι προσθεῖναι τὸ τοῦ προφήτου::

πϛ
[καρ]δίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη·
πζ
ἃ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· ἡμῖν δὲ ὁ θεὸς ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ· πη καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ·

πζ Ε[illegible] δὲ ὃς ἡμῖν. ἡμᾶς φησι τοὺς μεμαθηκότας· ὅτι φησὶν ὁ θεὸς ἡμῖν μὲν διὰ τοῦ πνεύματος ἀπεκάλυψεν. οὐ διὰ ἀνθρωπίνης σοφίας· ἀλλ᾽ ἐπιτυχοῦσι [illegible] τὰ μυστήρια::

πη Ἐπειδὴ δὲ εἰρηκὼς τὸ μέγιστον τοιαῦτα μαθήσεσθαι, ἐπήνεγκε τὸ πνεῦμα φησὶ καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ ἐρευνᾷ, αὐτὸν δὲ διδάξαι ἡμᾶς. οὐκ ἂν εἰδὼς μαθεῖν· ἐν τοῖς ἀπορρήτοις ἔχειν τὸ μυστήριον· διὸ καὶ τοῦ πνεύματος ἐδήλωσεν ἐρευνᾷ· οὐκ ἀγνοίας δὲ ἔκ τινος ὂν ἐστίν· ἀλλὰ τοῦ γὰρ πίονα [illegible] γνῶσιν::

ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος ὁ [illegible]::

Οὐχ ὡς περιεργαζόμενον. ἀλλ᾽ ὡς ἐντρυφῶν τῇ θεωρίᾳ::

Σευηριανοῦ· Βάθη τοῦ θεοῦ λέγει· τὰς καθ᾽ ἑκάστας αὐτοῦ καὶ διαλανθανούσας κοινὰς οἰκονομίας::

Κυρί[λλου]·

Βάθη τοῦ θεοῦ φησί· τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἑρμηνείαν καὶ ἀπόθετον γνῶσιν· κἂν ἄλλος τὸ πνεῦμα τοῖς τῶν μᾶλλον ἀποκαλύψαι τυχεῖν θέλων [illegible] ἀποφαῖνον τὸ μὲν αὐτοῖς::

πε Ἐπειδὴ δὲ τοῖς ἀνοήτοις ὁ Χριστὸς ἀδοξία ἐδόκει· ὅρα πῶς Χριστὸν μὲν καλεῖ, πε

κύριον αὐτὸν δόξης καλεῖ· δηλῶν ὅτι οὐ μόνον δεῖ μὴ [illegible] παρρησιάζεσθαι ἐκ τού-

του, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐπὶ φιλοτιμίᾳ [illegible]:-

ἰω Ὁ καιρὸς [illegible] δόξης [illegible]· ἐπειδὴ δὲ [illegible] ἀδοξίας ἡ [illegible]

γ [illegible] ὅτι μεγάλη δόξα ἦν ὁ σταυρός:-

οἰκ Εἰ μὲν τὸ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου [illegible] τὸν [illegible]

καὶ τὸν [illegible]. [illegible] μου [illegible] τὸ [illegible]· εἰ γὰρ ἔγνω-

σαν. οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς

δόξης ἐσταύρωσαν. οὐ [illegible]

[illegible]

φθόνου [illegible]

μου· [illegible] πρὸς τοὺς ἀρ-

χιερέας καὶ γραμματεῖς

[illegible] οἱ [illegible]

σαν αὐτὸν ὄντα τὸν

Χριστόν. καὶ [illegible]

[illegible]

[illegible] οὕτω καὶ

[illegible]. [illegible]

ἀποκτείνων [illegible]

ὁ [illegible] καὶ [illegible]·

ἀλλὰ τῷ φθόνῳ [illegible]

τυφλωθῆναι, οὕτως

[illegible] τὸ [illegible]. ὅτι

[illegible] ὅτι τὸ

[illegible] τοῖς [illegible]

[illegible] ἐκ τοῦ σταυροῦ, οὐκ ἂν [illegible] σταυρῶσαι· ἐκ [illegible]

[illegible] ἐκ τοῦ φθόνου [illegible]. [illegible] ἐκ [illegible]

[illegible], καὶ ἄν τι κατὰ [illegible] τὸ [illegible]:-

Ἐμοὶ δοκεῖ περὶ [illegible] τοῦ πράγματος οἰκονομίας [illegible] τὸ [illegible]

[illegible]· οὐκ [illegible]. τί [illegible] ὁ [illegible]:-

Καὶ τί φησιν· οὐκ [illegible] ὀφθαλμὸς [illegible]· οὐχί· [illegible]

[illegible] τὰ [illegible] μέλλοντα:-

πε Εἰ γὰρ ἔγνωσαν. οὐκ ἂν

τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύ-

ρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέ-

γραπται· ἃ ὀφθαλμὸς

οὐκ εἶδε καὶ οὖς οὐκ ἤ-

κουσε· καὶ ἐπὶ καρ

ϛδ Ψυχικὸν ἄνθρωπον καλεῖ· τὸν πάντα τοῖς λογισμοῖς διδόντα καὶ μηδὲν ἄνωθεν δεχόμενον· ὃς τοῖς τῆς ψυχῆς μόνοις ἀρκεῖται [illegible] διδασκαλίας τοῦ πνεύματος· [illegible] δὲ λογισμὸν χωρὶς [illegible] μωρὰ νομίζει [illegible] τοῦ χριστοῦ:·

Κυρίλλου·

Ψυχικός ἐστιν ὁ κατὰ σάρκα ζῶν καὶ μήπω τὸν νοῦν [illegible] διὰ τοῦ πνεύματος· ἀλλὰ μόνην [illegible] καὶ ἀνθρωπίνην σύνεσιν ἔχων· [illegible] μορφήν:·

ϛδ Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστι· καὶ ϛε οὐ δύναται γνῶναι ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται· ὁ δὲ ϛϛ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα· αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται.

Ἰωάννου·

Ἀντίθετον τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἀπόρρητον [illegible] ἀπὸ τῶν πνευματικῶν τὰς μαρτυρίας ἄγων· οἷον ὅτι ἐκ παρθένου ἐτέχθη, παραγενόμενος [illegible] ψυχικὸς δέ ἐστιν ὁ τὸ πᾶν τοῖς λογισμοῖς τῆς ψυχῆς διδούς, καὶ μὴ νομίζων ἄνωθέν τινος δεῖσθαι βοηθείας:·

ϛε [illegible] ἀνόητος· οὐ δύναται γὰρ γνῶναι ὅτι ἐστὶ τῶν τοιούτων πίστεως μόνης χρεία [illegible] τῶν λογισμῶν· τοῦτο γάρ ἐστι πνευματικῶς ἀνακρίνεσθαι· τουτέστιν ὅτι διὰ πίστεως [illegible] καὶ πνεύματος τὰς ἀποδείξεις [illegible]:·

ϛϛ Ὁ πνευματικὸς [illegible] ὁρᾷ πάντα καὶ [illegible] καὶ τὰ [illegible] αὐτοῦ [illegible] οὐ δύναται· τοῦτο γάρ ἐστιν αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται· [illegible] οἱ δὲ [illegible] ταῦτα ὅτι [illegible] καὶ [illegible] οἱ δὲ [illegible] ὁ δὲ [illegible] οὐδὲ [illegible] ταῦτα [illegible] οὐδὲ [illegible] γὰρ αὐτοῖς·

πθ Ὥσπερ γάρ φησι τὰ κατὰ τὸν ἄνθρωπον οὐδεὶς οἶδεν ἀνθρώπων, εἰ μὴ τὸ ἴδιον αὐτοῦ πνεῦμα. οὕτως οὐδὲ τὰ τοῦ θεοῦ τίς οἶδεν, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ.

ϙ Οἰκουμενίου: Πνεῦμα κόσμου καλεῖ ὅσοι μὲν τὴν ἀνθρωπίνην σοφίαν καὶ παίδευσιν· ὅπερ φησὶν ὡς καταργουμένων τὸν ἄρχοντα πρὸς ἡμῶν οὐκ ἐλάβομεν, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρός· ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ ἐλάβομεν, ἵνα εἰδῶμεν τὰ χαρισθέντα ἡμῖν ἀπὸ τοῦ θεοῦ· τουτέστι τὰ κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Χριστοῦ.

ϙα Τοσοῦτον, εἰ μὴ φησί, τῶν παρ' ἀνθρώποις σοφῶν σοφώτεροι, ὅσον οἱ μὲν Πλάτωνα καὶ Πυθαγόραν ἔχουσι διδασκάλους· ἡμεῖς δὲ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

ϙβ Οὐκοῦν οὐδαμοῦ χρεία τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας· ὅλα γὰρ πνευματικά:

ϙγ Τουτέστιν· ὅταν τι φῶ σοι ἀνθρώπινον καί τι ζήτημα πνευματικόν, ἀπὸ παραδειγμάτων πνευματικῶν τὰς συγκρίσεις καὶ τὰς μαρτυρίας ἐπάγομεν· οἷον ἂν εἴπω ἀνέστη τριήμερος ὁ Χριστός· ἐκ τοῦ Ἰωνᾶ τὰς ἀποδείξεις· ἂν εἴπω ἐκ παρθένου τὸν κύριον, ἐκ τῶν στειρῶν γυναικῶν καὶ ὅμως αὐτῆς κεκινημένης

Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ
ἀνθρώπου. πθ εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ
ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ. οὕτως
καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν.
εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ. ἡμεῖς
δὲ οὐ τὸ πνεῦμα ϙ τοῦ κόσμου
ἐλάβομεν. ἀλλὰ τὸ πνεῦμα
τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ. ἵνα εἰδῶμεν
τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα
ἡμῖν. ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν
διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφί-
ας λόγοις. ϙα ἀλλ' ἐν διδακτοῖς
πνεύματος ἁγίου. ϙβ πνευματικοῖς πνευματικὰ
ϙγ καὶ συγκρίνοντες.

ςπ Καταπαύσας αὐτῶν τὸν [illegible] σοφίαν τῦφον· [illegible]
[illegible]
[illegible]

ςθ Καὶ [illegible] σαρκικοὺς [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ςπ
καὶ ἐγὼ ἀδελφοὶ οὐκ ἠ
δυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς
πνευματικοῖς. ςθ ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς·
ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ. γάλα ὑ
μᾶς ἐπότισα καὶ οὐ βρῶ
μα· οὔπω γὰρ ἐδύνασθε.
ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε·
ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε. ὅπου
γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις
καὶ διχοστασίαι· οὐ σαρκικοί
ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπα
τεῖτε; ὅταν γὰρ λέγῃ τις· ἐγὼ
μὲν εἰμὶ Παύλου· ἕτερος δέ

ρ Νηπίοις, [illegible]
[illegible] τοῦ Χριστοῦ.

α Γάλα φησί, [illegible]
[illegible]
[illegible]

β Ἐ[illegible]
τοῦτο γὰρ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Ὁ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

γ Καὶ [illegible] σαρκι
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

δ Ὁ [illegible]
[illegible]

Π[illegible]

Διὰ τί δὲ ὁ ἄνθρωπος οὐδὲν οἶδε; ὅτι φησὶν οὐκ ἔγνω νοῦν κυρίου· διὸ οὐδὲ συμβι-
βάσαι αὐτὸν ἑαυτοῦ τοῦτ' ἔστι καταλλάξαι· οὐκ ἔλαβε δὲ τὸ ἰσχυρὸν ἀποκαλύ-
ψεως. διὰ τί δὲ οἱ πνευματικοὶ τὰ πνευματικὰ ἴσασιν; ὅτι φησὶ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν,
τουτέστι πνεῦμα Χριστοῦ· καὶ ἀξιούμεθα ὑπὸ τοῦ πνεύματος διδάσκεσθαι· ἢ καὶ τὸ
ὅπως οἱ μὲν ἀγνοοῦσι, πάντα ἀναμιμνήσκομεν ἔχοντες τὸν νοῦν θεοῦ· ἢ μᾶλλον φησὶν ἴσμεν
τοῦ πνεύματος ἀποκαλύψαντος διδασκάλου:· ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΟΥ.

Ἡ νοῦν Χριστοῦ τὸ πνεῦμα καλεῖ· ἔχομεν φησὶν ἐν ἑαυτοῖς τὸν τοῦ Χριστοῦ πνεῦμα· κατὰ τὸ
ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω. νοῦν Χριστοῦ τὸ πνεῦμα λέγει ὡς
τοῖς ἁγίοις ὡς γρηγορεῖ· καὶ νοεῖ καὶ λογίζεται τὰ πνευματικὰ [illegible]
[illegible] καὶ ποιεῖν. πρὸ τοῦ
μὲν ἐν νόμῳ τῶν ἀνθρώπων [illegible]
[illegible] καὶ ὁσίοις· ἔστι δὲ
νοῦν [illegible] κυρίου· [illegible]
[illegible] καὶ πνεῦμα
[illegible]:·

τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου· ὃς
συμβιβάσει αὐτόν. ἡμεῖς
δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

Τουτέστι τὰ ἐν τῷ νῷ τοῦ
Χριστοῦ ἐσταυρωμένου ἴσμεν, ἀποκαλυφθέντα ἡμῖν καὶ ἀποκαλυφθέν:·
ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ. Καλῶς ὁ ἀπόστολος τοῦ θεοῦ ἀξιοπιστίας ἕνεκα τὸ ἀπό-
στολος μετέχον χαρίσματος πνευματικοῦ· καὶ τὸ δεῖξαι τὸν ἑτέρου διδασκάλου μὴ δεῖσθαι·
ἀλλ' ἑτέρους διδάσκειν· ὁ γὰρ ἔχει φησὶ νοῦν [illegible]
[illegible] τοῦ θεοῦ· [illegible] καὶ προσεννοήσαμεν διορθώσειν· ἡμεῖς μὲν
τοι παρὰ τοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ ἐν αὐτῷ φωτὸς [illegible]
διδασκ[άλοις] ἑτέροις ὑπισχνούμεθα:·

Τὸν μὲν [illegible] νοῦν [illegible] τοῦτον. [illegible] νοῦν· καὶ τὸ συμβι-
βάσαι αὐτὸν οὐχ ἁπλῶς τὸ διδάξαι· ἀλλὰ [illegible]· ὅτι τὸν πνευματικὸν
οὐδεὶς ἀνακρίνει· ἀλλ' ἀρχὴ [illegible] νοῦν κυρίου οὐ δυνάμενοι, [illegible] ἑτέρου δι-
ορθοῦσθαι:·

Πῶς [illegible] ἔχομεν περὶ τῶν κατὰ [illegible] πραγμάτων, πνευματικοὶ ὄντες
[illegible]· [illegible] ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρινόμεθα:·

ιβ Ἕκαστος δὲ [illegible]

[illegible] αὐτὸ [illegible] θεοῦ [illegible]

[illegible] τοῦ αὐξάνοντος θεοῦ [illegible]

[illegible] ἕκαστος [illegible] κατὰ τὸν ἴδιον [illegible]

ιγ [illegible] ιγ Ἡμᾶς δὲ [illegible]

[illegible] θεοῦ ἐσμεν συνεργοί [illegible]

ιβ μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν
ἴδιον κόπον· θεοῦ γάρ ἐ-
ιγ σμεν συνεργοί· ιδ θεοῦ γεώργι-
ον· θεοῦ οἰκοδομή ἐστε· ιε κα-
τὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν
δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς
ἀρχιτέκτων θεμέλιον
τέθεικα· ἄλλος δὲ ἐποι-
ιζ κοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλε-
πέτω πῶς ἐποικοδομεῖ·

[illegible] θεοῦ [illegible]

[illegible] ἀλλ' ὅτι [illegible]

[illegible]

ιδ Ἐπειδὴ [illegible] οἰκοδομὴ θεοῦ [illegible]

ιε Σοφὸν [illegible] ἀρχιτέκτονα [illegible]

[illegible] χάριν [illegible]

[illegible] ἀλλὰ θεοῦ [illegible] χάρισμα [illegible]

Ἐ[illegible]

Ἡ οἰκοδομή [illegible] οὐ χρὴ [illegible]

ϛ Βουλὰς τῆς σοφίας· [illegible] μαθεῖν· τοῦτο [illegible]
[illegible] τί ἄν τις [illegible] τὴν παρ᾽ ὑμῖν [illegible];

ζ Μ[illegible] μὲν καὶ [illegible] πρὸς δὲ τὸν ἄρχοντα καὶ [illegible]
[illegible] τὸν χριστόν· μέρος τι μόνου· ὁ γὰρ παρὰ χριστοῦ [illegible]
[illegible] ὁ δὲ [illegible]
[illegible] ὁ δὲ καὶ ἐργάτης [illegible]

η Οὐδὲ αὐτὸ τὸ μικρὸν τὸ τῆς διακονίας ἐστὶ [illegible] ἔχομεν· ἀλλ᾽ ὡς τοῦτο παρὰ κυρίου [illegible].

θ Ἐγὼ μὲν [illegible] τὸ κήρυγμα [illegible]· ὁ δὲ ἀπολλὼς [illegible] καρποῦ [illegible] τὸν δὲ [illegible] τοῦ αὐξάνοντος θεοῦ.

ι Ὁρᾷς πῶς [illegible] αὐτῶν σοφὸν καὶ [illegible] ἀπολλῶς [illegible]
[illegible] ποιοῦσι [illegible] τοῦ αὐξάνοντος θεοῦ.

ια [illegible] ὅσον [illegible] αὐξάνοντος θεοῦ.

ἐγὼ ἀπολλώ· οὐχὶ σαρκικοί
ἐστε; τίς οὖν ἐστι παῦλος· τίς
δὲ ἀπολλῶς· ἀλλ᾽ ἢ διάκο-
νοι δι᾽ ὧν ἐπιστεύσατε· καὶ ἑ-
κάστῳ ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν;
ἐγὼ ἐφύτευσα· ἀπολλῶς
ἐπότισεν· ἀλλ᾽ ὁ θεὸς ηὔξα-
νεν· ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων
ἐστί τι· οὔτε ὁ ποτίζων· ἀλ-
λ᾽ ὁ αὐξάνων θεός· ὁ φυτεύ-
ων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἕν
εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον

ιθ Τιμίως χ(ριστο)ῦ πιστεύειν·

κ Εἰσὶ γὰρ καὶ καταδεέστεροι· πολλαὶ γὰρ μοναὶ παρὰ τῷ π(ατ)ρί·

κα Ἡμέραν φησὶ τὴν τῆς κρίσεως· ἐν πυρὶ δὲ μέλλει τὰ ἔργα ἀποκαλύπτεσθαι· τουτέστι φανερὰ γίνεσθαι ὁποῖα τυγχάνει ἐστίν· ἄρα χρυσὸς ἄρα ἄργυρος. τὸ μὲν δὲ τοιοῦτον τὸ πῦρ φησὶν ἐλεγκτικόν·

κβ Εἴ τινος φησὶ τὸ ἔργον οὐκ οἴσει τὴν τοῦ πυρὸς προσβολὴν ἀλλ' ἐλεγχθήσεται ἐν τῷ πονηρὸν εἶναι καὶ κατακαήσεται. ζημιωθήσεται φησίν· ἄρα οἷς οὐδὲν ὠφελήσει πίστις ὀρθὴ χωρὶς ἔργων·

Τοῦτον χρυσόν· ἄργυρον· λίθους τιμίους· ξύλα· χόρτον καλάμην· ἑκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· κα ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει· κβ εἴ τινος τὸ ἔργον μένει ὃ ἐποικοδόμησε, μισθὸν λήψεται· κγ εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται ζημιωθήσεται·

Οἰκουμενίου.

κγ Ἄρα μὴ καὶ οὗτοι δικαίως ἀμισθοὶ μένουσιν· οἱ μὲν οἰκοδομήσαντες τὰ κατὰ παρ' αὐτῶν ὕλην. τὸ μὲν ἐκκαίεται· ὁ ζημίαν ταύτην πάσχει· τὰ αὐτοῦ τῆς σπουδῆς μάταια· αὐτὸς δὲ ζημιωθήσεται· τίς ὁ ἐποικοδομήσας τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τοὺς τιμίους λίθους· ἐπεὶ γὰρ αὐτὸς ὅτι μισθὸν λήψεται, μηνύει πῶς μᾶλλον ποιοῦμεν κατὰ τὸν τουτέστι τιμωρίαν· σωθήσεται δὲ ἐπιπόνως ὡς διὰ πυρὸς τὸν διάπυρον παριόντα ἐκκαθαιρόμενον τὸν ἐμὸν ταῖς αὐτῶν κραχθεὶς ὕπνον· ἐπεὶ γὰρ μόνου τὸ πλεῖστον ἀναμάρτητον· οἱ δὲ ἄλλοι καθ' ὅτι μάλιστα εἰσὶ δίκαιοι, οὐ πάντως εἰσὶ καθαροί· εἴρηται γὰρ ὅτι πολλὰ πταίομεν ἅπαντες, καὶ οὐδείς ἐστι καθαρὸς ἀπὸ ἁμαρτίας, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτοῦ· εἴρηται γὰρ καὶ τῷ Μαλαχίᾳ ὅτι ὡς πῦρ ἐν χωνευτηρίῳ· καὶ ὡς πόα πλυνόντων· καὶ καθαριεῖ ὁ θεὸς τινάς:·

ιζ Μὴ τοίνυν πρὸς ἕτερον ἔχωμεν τοῖς καταιδυνομένοις ἡμᾶς· οὐ κεῖται ἄλλος θεμέλιος, ἢ μὴ Χριστὸς ὁ μακαρίως κείμενος· τοῦτον θέλομεν· τούτῳ προσκολληθῶμεν ὡς θεμελίῳ· τούτῳ ἐποικοδομήσωμεν τὰ ἐκ τῶν πράξεων οἰκοδομήματα:

ιη Μετὰ γὰρ τὴν πίστιν καὶ ἐργασίας καὶ οἰκοδομῆς χρεία· ἀλλ' οἱ μὲν δὴ καὶ οἱ ἴσα χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ καὶ λίθοις διαυγέσι τιμίοις παρά[γουσιν] ἔργα οἰκοδομοῦσι τῇ πίστει· οἱ δὲ τὰ ἁμαρτήματα ξύλα ῥᾳδίως ἐξαπτόμενα καὶ τοῦ ἐκκαυθῆναι πυρὸς ἄξια:

ιζ Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον. ὅς ἐστιν ιη ἰς χς. εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον

Θεοδωρίτου.

Οἱ διδάσκαλοι τὰ θεῖα παιδεύουσιν· οἱ δὲ ἀκούοντες κατὰ τὴν γνώμην αὐθαίρετον τὸ πρακτέον αἱροῦνται· ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπιφανῆ ... ὅρον ... καὶ ... καὶ ... χρυσὸν καὶ ἄργυρον τὸ πῦρ ... φαιδρύνει· τοὺς δὲ ... ξύλον καὶ χόρτον καὶ καλάμην καταναλίσκει· ὁ μὲν διδάσκαλος τὰ προσήκοντα διδάξας, οὐκ ἔσται ... ζημιωθήσεται ... τοῦτο γάρ ἐστιν αὐτὸς δὲ σωθήσεται· τουτέστιν ὁ διδάσκων· τὸ δὲ ἔργον κατακαήσεται ... τοῦ πονηρὸν ἑαυτοῖς κατασκευάσαντες ἔργον· οὗτοι δὲ ἁμαρτάνοντες ... ἀκριβῶς ... τῶν γραμμάτων διανοίας· ἐπὶ τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται· οὗτος δὲ ὡς διὰ πυρός· αὐτὸς δὲ σωθήσεται· τουτέστιν ὁ διδάσκαλος· οὐ γὰρ ... τούτου ... τὸ χεῖρον ... αὐτὸ ... τὴν προσήκουσαν διδασκαλίαν προσφέρεσθαι· ἢ ... τὸ ὡς διὰ πυρὸς τοῖς ἔργοις προσαρμόσαι· ἀλλὰ τῷ διδασκάλῳ· οὕτως νοήσαντες· ὅτι οὗτος μὲν ... παραχθεὶς ... σωθήσεται· καὶ αὐτὸς διὰ πυρὸς δοκιμαζόμενος· ἢ ... τὸν κύριον τῇ διδασκαλίᾳ καταγγέλλοντα:

101

λα΄ Σοφοὺς ἐνταῦθα καλεῖ τοὺς τὴν ἀνθρωπίνην σοφίαν ἔχοντας.

λβ΄ Μωρὸς γενέσθω ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ. [illegible] ἀνθρωπίνην [illegible] σοφίαν [illegible] μηδὲν [illegible] αὐτῆς [illegible] τοῦτ' ἔστι τὴν ἄνωθεν [illegible] σοφίαν· ὥσπερ γὰρ ἡ κατὰ θεὸν πενία πλοῦτός ἐστι· καὶ ἡ ἀδοξία δόξα· οὕτως ἡ κατὰ θεὸν μωρία σοφία ἐστίν· [illegible] τὴν σοφίαν· ἀλλὰ [illegible] καταφρονήσαι [illegible] μωρὸς γενέσθω καὶ ἰδιώτης· [illegible] μηδὲ αἰσχυνέσθω ἰδιώτης ὤν· [illegible] μόνον [illegible] τοῦ μυστηρίου τοῦ κατὰ Χριστὸν κηρύγματος· [illegible] ὅτι ὁ Χριστός ἐστι τοῦ θεοῦ [illegible]

λα΄ εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ λβ΄ μωρὸς γενέσθω ἵνα γένηται σοφός. λγ΄ ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστι· γέγραπται γάρ· λδ΄ ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν. καὶ πάλιν·

λγ΄ Οὐ μόνον οὐδὲν συντελεῖ πρὸς τὴν ἀληθινὴν καὶ ὄντως σοφίαν· ἀλλὰ καὶ [illegible] καὶ [illegible] μαθεῖν.

λδ΄ Διὰ τοῦτο μωρία λέγεται [illegible] τουτέστι τῇ πανουργίᾳ [illegible] αὐτοῖς ὁ θεός· [illegible] γὰρ δι' αὐτῆς πανουργίας αὐτῶν [illegible] περὶ τὰ πράγματα [illegible] δι' αὐτῆς [illegible] διὰ τῶν πραγμάτων [illegible] τῶν ἀναγκαίων.

Ἔστι δὲ [illegible] σοφίᾳ [illegible] τοῦ θεοῦ· δι' αὐτῆς [illegible] ὅτι [illegible] μωροὶ γενόμενοι [illegible] δι' αὐτῆς [illegible]

κδ Ἐν τῇ κρίσει [illegible] τοῦ Ἡσαΐου [illegible] ἀνεύρομεν [illegible]
τοῦ [illegible] αὐτὸς δὲ [illegible]

κε Ὅταν μὲν τὸ φορτίον [illegible] ἀπόλλυται· οὐχ ὥσπερ τὸ φορτίον καὶ ἐκεῖνος [illegible]
χορηγίας καὶ αὐτός· ἀλλ᾽ ἔτι· αὐτὸς δὲ σωθήσεται· σωτηρίαν καλῶν [illegible]
[illegible] καὶ τὸ ἐν αὐτῷ [illegible] ζῆσαι· ὅρα πῶς [illegible] προσέθηκεν·
οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός· τουτέστι μόνος σωθήσεται, ὡς ἐν πυρὶ σω
ζόμενος· τουτέστι [illegible] καὶ [illegible] ἵνα γὰρ [illegible]
αἰώνιον· [illegible]
[illegible] ὀνόματι νομίσας ἄχρι
τοῦ τὰ ἔργα κατακαί
εσθαι τὴν τιμωρίαν
[illegible], ἐπεκτείνει ταύτης
τῆς προσθήκης:
Μὴ θαυμάσῃς σωτηρίαν τὸ
πρᾶγμα καλεῖ· ἔθος γὰρ
αὐτῷ καὶ ἐπὶ τῶν [illegible]
φαύλων [illegible] ὀνόμασι
χρῆσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν
χρηστῶν τοῖς ἐναν
τίοις:

κδ αὐτὸς δὲ σωθήσεται· οὕ
κε τως δὲ ὡς διὰ πυρός·
κϛ Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς θ(εο)ῦ ἐ
στε· καὶ τὸ πν(εῦ)μα τοῦ θ(εο)ῦ οἰ
κεῖ ἐν ὑμῖν; εἴ τις τὸν να
ὸν τοῦ θ(εο)ῦ φθείρει· φθε
ρεῖ τοῦτον ὁ θ(εό)ς· ὁ γὰρ να
ὸς τοῦ θ(εο)ῦ ἅγιός ἐστιν· οἵτι
νές ἐστε ὑμεῖς· μηδεὶς
ἑαυτὸν ἐξαπατάτω·

κϛ Εἰς τὸν [illegible] λόγον
[illegible]
καὶ ὅρα πῶς ἁρμοδίως
κέχρηται προοιμίοις·
ἐντρέπει καὶ τοῖς μᾶλλον:

κζ [illegible] τὸ [illegible] τοῦ [illegible] τοῦ πν(εύματο)ς:
κζ Εἰ δὲ ναὸς θ(εο)ῦ [illegible] τὸ πν(εῦ)μα τοῦ θ(εο)ῦ ἐν ὑμῖν [illegible] ἄρα [illegible]
κη [illegible] κη Ὁ [illegible]· τοῦτο δὲ οὐ καταρωμένου, ἀλλὰ
τὸ ἐσόμενον προλέγοντος:
κθ Τοιγαροῦν [illegible] ἅγιός ἐστιν ὁ ναὸς [illegible] τὸ [illegible], οὐδ᾽ ὑ
[illegible] ὁ [illegible] ναὸς θ(εο)ῦ· τίς δὲ ὁ ναός, ὑμεῖς δηλαδὴ καθα
ροὶ [illegible]:
Μὴ νομίζετε [illegible] παρὰ τὰ [illegible]:

Ἡμᾶς λέγων· τοὺς παρ' αὐτοῖς διδασκάλους αἰνίττεται [illegible]

Ἐπειδὴ σφόδρα κατέβαλεν αὐτοὺς τοὺς διδασκάλους, [illegible] τοὺς ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους [illegible] οὐδὲ τὸν διδάσκαλον [illegible]

Οἰκονόμους μυστηρίων καλεῖ· [illegible] ἀλλ' ἀξίοις ::

Πιστὸς [illegible] οἰκονόμος· [illegible] ἀλλ' ὡς οἰκονόμος διακονῶν· καὶ τοῦ [illegible] διαλλάξ ::

Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων θεοῦ. ὃ δὲ λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ. ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω. οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα.

Ἰ [illegible] τὴν προφάσεως ταύτης καὶ αὐτὸν [illegible] τὸν παῦλον [illegible] οἰκονόμος [illegible] τὸ αὐτοῦ ἀσφαλές [illegible] ἀνακρίνεσθαι. τοῦτο δὲ [illegible] ::

Τοῦτο [illegible] ἀνακρίνεσθαι [illegible] ἀλλ' οὐδὲ ὑπὸ [illegible]

Οὐ γὰρ ἐμαυτὸν [illegible] πρὸς τὴν τοιαύτην [illegible] σύνοιδα ἐμαυτῷ ::

λε Ὁ θ(εὸ)ς οὖν ὁ κ(ύριο)ς γινώσκει. τίς ἂν τολμήσειεν λοιπόν:

λϛ Πῶς γὰρ οὐ μωρὸν ἐπὶ τοῖς μὴ ἀρκεῖσθαι μηδὲ ἐν ὧν ἀπολλύμενος αὐτοῖς ἀρκεῖσθαι, πρὸς τοὺς ἀνθρώπους κατασκηνοῦν:

λζ Πρὸς τοὺς διδασκάλους αὐτῶν πάλιν ἀποτείνεται· οἱ τὶ μὲν μέγιστον ἐπαιρόμενοι ἐφ' οἷς χαρίσματα εἰλήφασι διδασκαλίας εἶναι τιμῶν· διὰ τί δὲ οἱ διδάσκαλοι ὑμῶν οὐκ ὀφείλουσι καυχᾶσθαι· ὅτι πόσα ἔχουσιν ὑμῶν χαρίσματα, δι' ὑμᾶς τὸ μεῖζον ἔλαβον αὐτά· ἵνα ὑμᾶς ὠφελήσωσι· πῶς οὖν ἐν ἀνθρώποις καυχᾶσθαι δεῖ· μᾶλλον οὐ δ' οἱ διδάσκαλοι ἐπὶ σοφίᾳ, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς καὶ τὴν ὑμῶν σωτηρίαν:

λη Πάλιν ἐν τούτοις καὶ πρὸς τοὺς καὶ ἀποσμῶν τὸ τῆς κατὰ τοὺς διδασκάλους αὐτῶν μίσους μέρος, δεικνὺς ὅτι καὶ χαρίσματα δι' αὐτοὺς εἰλήφασι· καὶ διδάσκαλοι προβέβληνται. τοῦτο δὲ σφόδρα τὸν τῶν διδασκάλων τῦφον καθαιρεῖ· ἐπισπᾶται καὶ κατὰ μόνας τὸ παράσημον· εἴτε Παῦλος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἀπολλὼς ὑμῶν ἐστι. σχεδὸν γὰρ οἱ διδάσκαλοι καὶ ὑμῶν ὠφελείας μὴ καταφρονοῦσι:

λε κ(ύριο)ς γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶ μάταιοι. λϛ ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀν(θρώπ)οις. λζ πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν. λη εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλὼς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, λθ εἴτε ζωή, εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα, πάντα ὑμῶν ἐστιν. ὑμεῖς δὲ Χ(ριστο)ῦ. Χ(ριστὸ)ς δὲ Θ(εο)ῦ.

λθ Καὶ αὐτός φησιν ὁ κόσμος καὶ ἡ ζωή, δι' ὑμᾶς ἐστι· καὶ γὰρ ὁ θάνατος αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ σωφρονισμοῦ γάρ ἐστιν ὑμετέρου:

μ Δεσπόται (?) κύριοι πάντων τῶν δι' αὐτοὺς γινομένων:

μα Ὁ Χ(ριστὸ)ς κεφαλὴ Χ(ριστο)ῦ ὄντος καὶ Χ(ριστὸ)ς θ(εο)ῦ ἀνάγεται· ἀλλ' ἡμεῖς μὲν Χ(ριστο)ῦ ὡς ἐκ Χ(ριστο)ῦ γεννηθέντες αὐτοῦ καὶ ποίημα. ὁ δὲ Χ(ριστὸ)ς τοῦ θ(εο)ῦ ὡς ὑπὸ τοῦ πατρὸς αἰωνίως γεννηθεὶς, καὶ ὡς αἰτίαν ἔχων τὸν πατέρα:

ΝΓ Ἐπεὶ τὸ ἀφ' ἑκάστου τότε κριθήσεται· καὶ [illegible] ἕκαστος [illegible]
ρίως ὁ ἔπαινος· ἀλλ' [illegible] τὸ χρήσιμον ἀποθέσθω τὸν μόνον·

ΝΔ Ταῦτα εἴρηκε μὲν ἐκ προσώπου ἰδίου καὶ ἀπολλὼ τῶν [illegible]
μένων ὑμῶν μὲν δὲ [illegible] τὸν μόνον·

Τουτέστιν ἐπ' ἄλλων ἑτέρων προσώπων ταῦτα ἀκούοντες·

ΝΕ Πρὸς τοὺς διδασκάλους ἀπονεμομένου· ἵνα δὲ διὰ τοῦ ἑκατέρου
προσώπου μάθητε τὸ φρονεῖν καθὼς γέγραπται· γέγραπται δὲ

[illegible] ὁ θεὸς μὴ γένοιτο πρὸ [illegible]
[illegible] τῶν ἀρχῶν·

Καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενή-
σεται ἑκάστῳ ἀπὸ θεοῦ· ταῦτα δὲ
ἀδελφοὶ μετεσχημάτισα
εἰς ἐμαυτὸν καὶ ἀπολλῶ
δι' ὑμᾶς· ἵνα ἐν ἡμῖν μά-
θητε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγρα-
πται φρονεῖν· ἵνα μὴ εἷς
ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς μὴ φυσιοῦ-
σθε κατὰ τοῦ ἑτέρου· τίς
γάρ σε διακρίνει· τί δὲ ἔ-
χεις ὃ οὐκ ἔλαβες· εἰ δὲ καὶ
ἔλαβες· τί καυχᾶσαι

ΝΣ Ὅσον μαθητὴς ὑπὲρ
διδασκάλου·

ΝΞ Πρὸς διδασκάλους [illegible]
πρὸς τὸν μαθητὴν
[illegible] καὶ ἐχόμενος
ὑπὲρ διδασκάλου
μὴ ὑπερφρονοῦντες [illegible]
ὁ [illegible]
σκάλου. κατὰ τοῦ [illegible]
δεχομένου μαθητοῦ
[illegible]
ἀποφυσιοῦσθαι [illegible]
οἱ μὲν [illegible] ἀπὸ
μεταφορᾶς σώματος

[illegible]

τοῦτο [illegible]

καλῶς [illegible] τοῦ κακοῦ [illegible] ζημιωθέντος·

ΝΗ Ὅσον τις [illegible]
μου· [illegible] ἀλλ' οὐ [illegible] τούτων [illegible]

ΝΘ Ἀλλ' [illegible] ὁ τὸν [illegible] τῶν [illegible]
[illegible] τῆς διδασκαλίας, [illegible] οὐχ [illegible]
τὸ ὀρθὸν [illegible] τὸ πρᾶγμα· [illegible]
[illegible] τὸ χάρισμα [illegible] καυχᾶσαι· ἀλλ' [illegible]
ὄντως [illegible]· Εἰ δὲ [illegible] καυχᾶσαι [illegible]
[illegible]; τοῦτο [illegible] κατὰ [illegible]
[illegible] ἀλλ' οἰκο[illegible]

μθ Ἴσμεν μὲν γὰρ ... καυχήσεως ... [illegible] ... ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ
δεδικαίωμαι· οὐκ ἔχω [illegible] τὸ ἀσφαλές, ἀλλ' ... δικαιοσύνη· τί γὰρ
[illegible] μαρτυρῶν· μὴ ... ἁμαρτίαν ... ὁ θεὸς ... ὁ κρίνων
με ... κύριός ἐστιν ... ἀκριβέστερος·

ν Εἰ οὖν καὶ τὸν μὲν ... ὁ κύριος κρίνει ... ὁ αὐτὸς ἐστὶν ὁ
καὶ ... καὶ δίκαιος κριτής, τί δήποτε ὑμεῖς κρίνετε τοὺς ἀδελ-
φοὺς ὑμῶν· κἂν γὰρ καί τι ... τὸ μὴ ... ὁ καὶ ...
διορθῶσαι·

μθ
ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαί-
ωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων
με κύριός ἐστιν· ὥστε μὴ πρὸ
καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν
ἔλθῃ ὁ κύριος· να ὃς καὶ φωτίσει
τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους
νβ καὶ φανερώσει τὰς βου-
λὰς τῶν καρδιῶν·

Εὐσεβίου·

σιν Παραινεῖ μὴ μόνον ... ἡγεῖσθαι τὸ ἑαυτοῖς ... μηδὲ τὸ κρίνειν
τοὺς ἁμαρτάνοντας ... μηδὲ παραδόσθαι τοῖς ἑαυτοῦ
... τῶν ... [illegible] ...
... ὁ κύριος ... ὃς φωτίσει τὰ κρυπτὰ
τοῦ σκότους ... [illegible] ...
... καὶ ... μᾶλλον τοῖς ἄλλοις·
φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· ...
... τότε ... ἀπὸ τοῦ θεοῦ·

ν[β] ... φανερώσει τὰ νῦν κεκρυμμένα κρυπτὰ τοῦ σκότους ... [illegible]
... [illegible] ... κατὰ τὸ φαινόμενον ...
... [illegible] ... προαιρέσεις ... φανερωθήσονται·
Π... [illegible] ... καὶ ... καὶ οὐδὲν πρὸς
... [illegible] ... τὸν μέλλοντα·

ξδ Πῶς δὲ ἐφήμιζον ὡς ὅτι ἔσχατοι ἐσμέν· ὅτι θέατρον τῷ κόσμῳ ἐγε-
νήθημεν· τουτέστι περιφανεῖς ἐγενόμεθα ... τοῖς κακοῖς· ἀλ-
λὰ τῶν πάντων ... καὶ ὑμᾶς ἐκδικεῖ ... ἐξῶ-
... περὶ τῶν ἀποστόλων ταῦτα λέγει ... ἐν ...
... καὶ τὰ δεινά·

ξε Τοιαῦτα φησὶ κεινῶν τὰ παλαίσματα, ὡς καὶ ἀγγέλους καὶ θεωρεῖν ἀξιά·

ξς Καὶ τοῦτο ἐντρεπτικῶς· ἡμᾶς φησὶν ὡς ὀργῶν μωροὶ ἐσμὲν τοιαῦτα πα-
θόντες χάριν Χριστοῦ· ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι οὕτω τὰ καθ' ἑαυτοὺς οἰκονομεῖτε ... ἐν Χριστῷ· ὅτι μὲν τοῖς κατὰ Χριστὸν πράγμασι ... καὶ ἄτιμοι καὶ τῶν ... ὑμεῖς δὲ ... τοὐναντίον· τοῦτο κατασκευάζει ... τοῖς ... ἀλλ' ...

ξδ
ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν
τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις ξε καὶ
ἀνθρώποις. ξς ἡμεῖς μωροὶ διὰ
Χριστόν· ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν
Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς· ὑμεῖς
δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι·
ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι· ξζ ἄχρι τῆς
ἄρτι ὥρας καὶ ξη πεινῶμεν
καὶ διψῶμεν· καὶ γυμνιτεύ-
ομεν· ξθ καὶ κολαφιζόμε-
θα· καὶ ἀστατοῦμεν·
ο καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι

... ἀλλ' ἔτι ἐσμὲν ἐν τοῖς παλαίσμασι ... ὡς ... ἀπὸ τῶν χαρισμάτων· καὶ ... ἐν Χριστῷ ...

ξζ Ἐφήμιζε τὰ παλαιά· τὰ νῦν ... ἐσμέν·
ξη Πρὸς τοὺς τρυφῶντας·
ξθ Πρὸς τοὺς φυσιουμένους·
ο Τοῦτ' ἄρα διωκόμεθα·
οα Ταῦτα ὡς πρὸς τοὺς κερδαίνοντας ... χειρῶν ...

ιε

ξ Ἀπὸ τοῦ χρόνου αὐτοὺς ἐντρέπει· οὐδέπω ταχύ φησιν· οὐδέπω καιρὸς δηλαδή·
οὐδέπω καιρὸς ἐστὶν ἐν χρείαις; ἡ γὰρ καύχησις δηλοῖ· ὅτι ἤδη αὐτὴν
ἐφθάσατε τὴν κορυφὴν τῆς γνώσεως:-
Θ οὐδέπω καιρός φησι δηλαδή· τέλειοι γεγόνατε:-
ξα Ταχέως φησὶν ὡς ἐπὶ τὸ τέλος ἐφθάσατε· ὃ πρὸ ὑμῶν [illegible]
ξβ Κατ' εἰρωνείαν ὁ λόγος προῆκται· καὶ πρῶτον μὲν τὸ αὐτῶν σύμφορον [illegible]
ἐνδείκνυται· ὅτι φησὶ τηλικούτων ἀξιωθέντες δωρεῶν· οὐκ οὖν [illegible]
[illegible] κοινωνοῖς καὶ μετόχοις τῶν ἀξιωθέντων ἡμῖν [illegible]· ἀλλ' ὅ φησι τοῦτο [illegible] φησὶν ἢ τελειωθῆναι [illegible]· ἀλλ' οὐκ ἐστέ· [illegible] ἔτι [illegible] τὸ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε· δηλοῦντος ὅτι καὶ πάνυ τοῦτο ἤθελον· [illegible] ὅ φησι [illegible]· [illegible] δόξης [illegible] βασιλείας· τῶν [illegible] ἐν [illegible] τῆς σαρκὸς τῶν:-

[καυ]χᾶσαι ὡς μὴ λαβών· ἤδη
κεκορεσμένοι ἐστέ· ἤδη ἐ-
ξγ πλουτήσατε· χωρὶς ἡμῶν
ἐβασιλεύσατε· καὶ ὄφε-
λόν γε ἐβασιλεύσατε· ἵνα
καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασι-
λεύσωμεν· δοκῶ γὰρ ὁ
θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀπο-
στόλους ἐσχάτους ἀπέδει-
ξεν ὡς ἐπιθανατίους·

Εἰρωνευόμενος [illegible] ταῦτα· ὑμεῖς οἱ μαθηταί φησι καὶ ἐβασιλεύσατε λοιπόν· ἡμεῖς δὲ οἱ διδάσκαλοι· διὸ ὁμοῦ ἐν ἀτιμίαις:-
ξδ Λυπούμενος μᾶλλον ἐντρέπων τὸ ῥῆμα ταῦτα· ὡς ἐκ χοροῦ φησι [illegible] ἐξωθουμένους ποιεῖτε· ἡμεῖς οἱ ἀπόστολοι ἔσχατοι πάντων [illegible] ὡς κατάδικοι τὴν καὶ ἐπιθανάτιοι· τουτέστιν ἡμᾶς [illegible] ἐθανάτωσεν ἐν χρείαις· ἡμεῖς μὲν οὖν ὥσπερ τὸ πάσχειν καὶ [illegible] ἐκρίθημεν· ὑμεῖς δὲ ἤδη ἐβασιλεύσατε· ἐχρῆν γάρ φησι καὶ [illegible] ἐβασιλεύσατε οὕτω ταχύ· ἡμεῖς [illegible] ὡς ἔσχατοι [illegible] κεκρίμεθα:-
[illegible] τοῖς [illegible] τουτέστι τοσαύτην [illegible]
[illegible]

ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε. Διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὅς ἐστι τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς πανταχοῦ

Οὐ γὰρ δυσχεραίνομεν, ἀλλὰ χαίρομεν· διὸ καὶ εὐλογοῦμεν:·

οβ Τοιοῦτοί ἐσμεν μωροὶ μὲν γενόμενοι διὰ Χριστόν· οὐχὶ ταῦτα πάσχοντες καὶ μὴ ἀντιδρῶντες· ἀλλὰ τοῖς χρηστοτέροις ἀμειβόμενοι. μωροὶ τοῖς ἀνοήτοις νομίζονται:·

ογ Τουτέστιν ὡς ἀκάθαρτοι [illegible] ὡς ἄτιμοι καὶ φαῦλοι ἐγενήθημεν· ἢ [illegible] ἵνα μὴ ἐκεῖνοι νομίσωσι μόνοι αὐτοὶ [illegible]· πολλὰ γὰρ [illegible] ἐγκωρίνθιοι· τοῦ κόσμου [illegible]:· ιε [illegible]

Ἀντὶ τοῦ ἀπορρίπτεσθαι καὶ ὡς ἀποκαθάρματα [illegible] ὑπὸ πάντων ἀτιμαζόμενοι καὶ πάντων ἀποκαθάρματα ὄντες· ὑποτιθέντες ἑαυτοὺς πᾶσιν [illegible] διὰ Χριστόν:·

οε Ὥσπερ ἄν τις χαριέντως [illegible] ἐπαρυθμ[illegible] ἰσοδυναμοῦντος [illegible] ἵνα [illegible] αὐτοῖς [illegible] ἢ [illegible] ἀπὸ [illegible] τούτοις [illegible] ἐν χαρίσμασιν [illegible]:

μοι ταῖς ἰδίαις χερσί· λοιδο-
ρούμενοι· εὐλογοῦμεν· διω-
κόμενοι· ἀνεχόμεθα· βλα-
σφημούμενοι παρακα-
λοῦμεν· ὡς περικαθάρ-
ματα τοῦ κόσμου ἐγενή-
θημεν· πάντων περί-
ψημα ἕως ἄρτι· οὐκ ἐν-
τρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦ-
τα· ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀ-
γαπητά μου νουθετῶ·

Περίψημα λέγεται τὸ σπόγγον [illegible] ὁ τοὺς ἱδρῶτας τοῦ καλάμου τοῦ ἀπὸ τῆς χειρὸς
ΝS [illegible] γὰρ μᾶλλον [illegible] οἱ [illegible] ἐργαζόμενοι:
ΝΖ Οὐχὶ ἵνα, φησί, καταισχύνω ὑμᾶς ταῦτα γράφω, ἀλλ' ἵνα νουθετήσω· ἢ γὰρ ὡς τέκνα ἀγαπητά, δῆλον ὅτι ταῦτα πρὸς ὠφέλειαν ὑμῶν ποιῶ· οὐ γὰρ ὡς μαθηταῖς, ἀλλ' ὡς τέκνοις προσέχω· [illegible] ἐπιφορτικὸν φέρεται, ἡ ἀγάπη [illegible] φέρεται:·

ξϛ Κοινὸν ποιεῖ τὸ ἔγκλημα· ἵνα μὴ ἐκ ἀθυμίας ποιήσῃ ὡς ἀλλότριος
τοῦ πλημμελήματος· ἐν ὑμῖν μὲν φησί· τοῦ τὰ τοιαῦτα τοὺς τοιού-
τους ἐνεργοῦντας ἀποστῆναι· καὶ οὐκ ἔστι παρ' [illegible]
ριος ἰσίας ἀκούεται φησίν.

ξζ Ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν τουτέστι τῶν ἀπίστων ὁ μὲν δὲ ἔθος τοῖς [illegible]·
παρ' αὐτοῖς οὐκ ὀνομάζεται. τί ἐστι ποιεῖ τις ἐν ἔθνει καὶ πράττεται.

ξη Ἴσως μητρυιάν.

ξδ Ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία· καὶ τοιαύτη πορνεία. ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται· ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν. καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ. καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε· ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας· ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὼν τῷ σώματι· παρὼν δὲ τῷ πνεύματι. ἤδη

Ἢ γὰρ ἐκ τοῦ πλημμελήματος· κοινὴν ὑπὲρ μὲν σχεῖν [illegible] μὴ δὲ φυσιοῦσθαι ἐπ' ἐφυσιοῦτο [illegible] κατορθωκώς· [illegible] οἱ καλούμενοι· τὸ ἐκ τοῦ πλημμελήματος [illegible] ἐπενθεῖτε· ἵνα κοινὸν τῆς ἐκκλησίας [illegible] προσχωρήσῃ.

Διατί ἐπενθήσατε· διατί· οὐχὶ ἵνα ἐκβάλλητε, ἀλλ' ἵνα ἐξαρθῇ ὡς ἐπὶ λοιμοῦ τινος ὡς ἀπὸ [illegible] καὶ πενθοῦς χρεία, ἵνα ἐξαρθῇ ὁ λοιμὸς οὗτος.

ξη Οὐ λέγει τὸ ὄνομα.

Ὁ περισσότερον ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀτόπων ποιεῖν· διὸ καὶ τὴν προσηγορίαν ὡς μολυσμὸν παραιτούμενοι.

ξθ Ἐπειδὴ ἐνταῦθα δεῖξαι αὐτόν· καὶ οὐδὲ τὴν αὐτοῦ σωματικὴν παρουσίαν ἀναμένει αὐτὸς [illegible].

π Δείκνυσιν ἑαυτὸν πνεύματι παρόντα· [illegible] καὶ μετὰ [illegible] παρὰ τὸ ἐκ [illegible] αὐτόν· καὶ [illegible]· μετὰ τοῖς ὑμῖν [illegible] κέκρικα [illegible] αὐτοῦ [illegible] γενομένου.

β̅ Κατὰ πορνευόντων καὶ πορνείας καὶ τῶν τούτοις κοινωνούντων.

ρπη Ἐπειδὴ δὲ ἔφη τὸ ὡς μὴ ἐρχομένου μου, ἵνα μὴ ῥᾳθυμότεροι γένωνται ταῦτα ἀκούσαντες
τοῦ μὲν μέλλοντος ἀπιέναι, διορθοῦται αὐτὸ ἐπάγων τὸ ἐλεύσομαι δέ·
ρπθ Ἠδύνατο καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ἀνδρῶν· καὶ ἐν γνώσει· καὶ ἐν ἐκείνοις
καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τῶν πνευματικῶν· ἀλλὰ ταῦτα ἐν θεῷ καὶ μὴ δόξῃ καὶ φυσιώσεως χωρὶς
εὑρίσκει· τῆς οἰκονομίας ταύτης διδασκάλους μὲν δεικνὺς οὐ μόνον τοὺς ἐπιλελεγμένους
χρόνους καὶ διορθουμένου, καὶ ἀπαγορευόμενοι.
ς Τὸ ἐλεύσομαι, ποιοῦντος ἐστί· καὶ καθὼς ἐπὶ τοῦ παραινεῖν
ζοντος.
ζα Ἴσως καὶ ἐκόμπαζον
ἐφεστηκότι τιμῶν καὶ
πνευματικοί· ἀλλ' ἐὰν ἔλ-
θω, ἐρχόμενος γνώσομαι εἰ πε-
ρὶ αὐτῶν μικρὸν ματαίζε-
ται· τοῦτο γὰρ οὐδὲν
ἄξιον· ἀλλ' εἰ ἄξια τῶν
λόγων τὰ ἔργα· οὐ γὰρ
λόγων χρεία, ἀλλὰ τοῦ
ἔργον ποιεῖν πνευματικόν·
οὐ γὰρ λόγοι χωρὶς ἔργων
ἔσονται χρήσιμοι ἡμῖν εἰς τὴν
βασιλείαν τῶν οὐρανῶν·
δύναμιν μᾶλλον τὴν
τῶν ἔργων ἐπίδειξιν·
ζβ Ὑμᾶς γάρ φησι τούτου κύ-
ριοι ἐστέ· καὶ ῥᾳθυμοῦν-
τες εἰς ὀργὴν μὲν καὶ
τιμωρίαν ἕτεραι ὡς ἀπὸ
τῆς ἐμοῦ ἀνοίας.

ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδά-
σκω. ὡς μὴ ἐρχομένου δὲ
μου πρός ὑμᾶς, ἐφυσιώθη-
σάν τινες. ἐλεύσομαι δὲ τα-
χέως πρὸς ὑμᾶς ἐὰν ὁ κύριος
θελήσῃ. καὶ γνώσομαι οὐ τὸν
λόγον τῶν πεφυσιωμένων,
ἀλλὰ τὴν δύναμιν. οὐ γὰρ
ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
ἀλλ' ἐν δυνάμει. τί θέλετε.
ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς.
ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματί τε πρᾳότητος·

τοῦτο γὰρ αὐτὸ μὲν ἐν ὑμῖν, ἐπειδὴ καὶ σπουδάζοντες καὶ μὴ φοβοῦντες ἐκ τῆς ἀγάπης·
ζγ Ἔστι γὰρ καὶ παρρησίας καὶ τιμωρίας.

ε Αἱ μὲν [illegible] ὅτι αὐτοὺς αὐτῶν οὐκ [illegible] μετρίους εἶναι [illegible]
ἴσως γὰρ τὸ παρ' αὐτοῖς φιλοσοφεῖν μέγα [illegible]·

ϛ Καὶ αὐτὸν τὸν [illegible]· καὶ γὰρ [illegible] φησὶ τὸ καλὸν [illegible]
[illegible] τῆς ἐκκλησίας σώματι· διὰ τὸ [illegible]
τὸ μέγα· ὥσπερ γὰρ ζύμη μικρὰ ὅλον τὸ [illegible] ζυμοῖ [illegible]
[illegible] ἀπεργάζεται, οὕτως καὶ ἡ τούτου ἁμαρτία φησὶ [illegible]
[illegible] πολλούς·

ε οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν· ϛ οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ; ζ ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθώς ἐστε ἄζυμοι. καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός·

ζ Τουτέστι τοῖς [illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτοὺς ζύ-
μην [illegible]· καὶ [illegible] τὸ
σῶμα [illegible] ἁμαρτί-
αν· καὶ ὅτι ἐν χριστῷ [illegible]
καινὴ κτίσις· ζύμη
δὲ ἡ ἁμαρτία παλαιά·
τὸ δὲ ἐκκαθάρατε,
τελείαν κελεύει [illegible]
καθαρσιν·

η Ἵνα [illegible]
[illegible] φυράματος· [illegible]
[illegible] γραφῆς
τὸ μαρτύριον· παλαιὸν
δὲ τὸ [illegible]
[illegible] πολλοί εἰσιν
παρ' αὐτοῖς ἁμαρτωλοί· ἵνα δείξῃ [illegible] τουτέστι μὴ ἔχοντες τὴν παλαιὰν
ζύμην [illegible] περὶ ἧς εἶπεν·

θ Ὁ γὰρ [illegible] ἀναγκαίως· [illegible]· τὸ γὰρ πάσχα
ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός· [illegible]
τοῦ προ[illegible] πάσχα [illegible]
φησὶ· ὅτι [illegible]
[illegible]· ὁ γὰρ Χριστὸς [illegible]
[illegible] τὸν τύπον [illegible] ζύμ[illegible]
[illegible] ζύμης [illegible] πονηρί[ας]· ἵνα [illegible]
ι τὸ πάσχα·

ι Π[illegible]

[illegible] τὸν οὕτω τοῦτο κατεργασάμενον· ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· τουτέστι [illegible] Χριστοῦ [illegible] τοιαῦτα [illegible] παραδοῦναι τῷ σατανᾷ:

[illegible] ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· τουτέστι [illegible]

κέκρικα ὡς παρὼν· τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον· ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος· σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς· ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ·

Π[illegible] Χριστοῦ [illegible]

Ὄλεθρον [illegible]

Ὄλεθρον σαρκὸς [illegible]

Ἵνα [illegible]

ξ περὶ τοῦ μὴ κρίνεσθαι ἐπὶ ἀδίκων καὶ ταῦτα ἐπὶ ἀπίστων:

ιζ Λοιπὸν τὴν αἰτίαν [illegible] τοῦ μὴ [illegible] τοῖς [illegible] ἁρμόζουσι [illegible] μόνοις τοῖς συναναμίγνυσθαι· ὅτι φησὶ τὴν [illegible] τῶν κρίσιν Θεῷ [illegible]· ὑμᾶς δὲ τοὺς οἰκείους διορθοῦν μόνους [illegible] ἐν τῷ κρίνειν καὶ ἀνακρίνειν αὐτῶν τὸν βίον ἐπὶ διορθώσει:

ιη Εἰ τοίνυν [illegible] ἄτιμον [illegible] τοῖς ἔξω [illegible] τοῖς ἐκκλήμασι [illegible] φοβερώτερον αὐτοῖς [illegible] τὸ τοῦ Θεοῦ:

ιθ Ἡ γὰρ ἐκείνων μαρτυρία [illegible] τοῦτο μὲν [illegible] καὶ οὐ [illegible]

κἂν μέθυσος ἢ ἅρπαξ. τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν. τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν. οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε; τοὺς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς κρινεῖ. καὶ ἐξαρεῖτε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

κα Τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων;

[illegible] καὶ [illegible] κρινῶν γὰρ [illegible] τὸ δὲ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν, δηλοῖ [illegible] καὶ αὐτὸς [illegible] τοὺς [illegible] τοῖς [illegible]

κ Ὁρᾷ ὅτι [illegible] ποιεῖται τὴν κατηγορίαν· καὶ ἀπὸ [illegible] ἐν ὑμῖν καὶ τὸ μὲν [illegible] καὶ παράνομον τὸ πρᾶγμα:

κα Ὀνομάζει [illegible] τὴν [illegible] τουτέστι τῶν ἀδίκων, τοὺς [illegible] αὐτὸν [illegible] οἱ γάρ φησι [illegible] ὅτι περὶ [illegible] δικαστῶν:

κβ Ἐδείκνυσι [illegible] ἀνάξιον [illegible] ἁγίους [illegible] αὐτοὺς [illegible] τὸν κόσμον γάρ φησι κρινοῦσιν· οὐ καὶ αὐτοὶ καθήμενοι καὶ κρίνοντες [illegible] κατακρινοῦσι τὸν κόσμον [illegible] αὐτοὶ [illegible] καὶ [illegible] τοιοῦτοι γενόμενοι [illegible] κατήγοροι; [illegible] ἀλλὰ [illegible] καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος· οὐκ εἶπεν ὑφ' ὑμῶν, ἀλλ' ἐν ὑμῖν, τουτέστι δι' ὑμῶν:

ια Ἑορτάζωμεν χριστιανοὶ ἐν τοῖς μακαρίοις ἑβραίοις·
ιβ Τί ἐστι προείρηκεν· ἐν ζύμῃ μέν· ὡς ἀσωμάτων· μηδὲ ἐν πονηροῖς καὶ κακοῖς
ἔθεσι· ἀλλ᾽ ἐν μηδὲν ἔχοντι ἐν ἡμῖν μίξιν τῆς παλαιᾶς ἐκείνης ζύμης·
τοῦτο γάρ ἐστιν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας·

ιγ Ἵνα μὴ νομίσωσι προ-
φήτην καὶ τοῖς τῶν
ἐθνικῶν πόρνοις
μὴ συναναμίγνυσθαι·
ὅπερ ἐκείνων αἰδῶν ἀπολ
τοῖς ὀνόμασιν ἐκείνοις δι-
ορθοῦται αὐτό:

ιδ Τὸ πάντως ἐνταῦθα
ἀντὶ ὁμολογουμένου
κεῖται· πόρνοις δὲ
τοῦ κόσμου τούτου
φησί· τοῖς τῶν ἐθνικῶν
πόρνοις:

ιε Μετὰ τοῦ δυνατοῦ καὶ
τὸ δίκαιον ἔχων ἅμα σπουδά-
ζει τὴν νομοθεσίαν:

ις Καὶ πῶς ἐν ἀδελφοῖς
ὄντα τοιοῦτον
ἢ μοιχὸν ἢ εἰδωλολάτρην·
ὅτι τινὲς ἐκαθάρθησαν
καὶ τὸν εἰδωλολατρεῖν
χρόνον· διὸ καὶ φησὶ καὶ ἀ-
δελφὸς ὀνομαζό-
μενος· καὶ γὰρ κατὰ
τὴν ἀλήθειαν οὗτοι
οὔτε ὀνομαστὸς εἰσί

ια ὥστε ἑορτάζωμεν· μὴ ἐν
ζύμῃ παλαιᾷ· ιβ μηδὲ ἐν
ζύμῃ κακίας καὶ πονηρί-
ας. ἀλλ᾽ ἐν ἀζύμοις εἰλικρι-
νείας καὶ ἀληθείας· ιγ Ἔγραψα
ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ· μὴ
συναναμίγνυσθαι πόρ-
νοις· ιδ καὶ οὐ πάντως τοῖς
πόρνοις τοῦ κόσμου τού-
του. ἢ τοῖς πλεονέκταις·
ἢ ἅρπαξιν· ἢ εἰδωλολά-
τραις· ιε ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα
ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν·
Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συ-
ναναμίγνυσθαι· ἐάν τις
ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος
ᾖ πόρνος· ἢ πλεονέκτης·
ἢ εἰδωλολάτρης· ἢ λοίδορος·

κδ Δ[illegible]
[illegible]

λ Μ[illegible]
[illegible]
[illegible]

λα Π[illegible]
[illegible]

ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀ-
δελφοῦ κρίνεται καὶ τοῦ-
το ἐπὶ ἀπίστων; ἤδη μὲν
οὖν ὅλως ἥττημα ὑμῖν
ἐστιν· ὅτι κρίματα ἔχετε με-
θ' ἑαυτῶν. διατί οὐχὶ μᾶλ-
λον ἀδικεῖσθε· διατί οὐχὶ
μᾶλλον ἀποστερεῖσθε· ἀλ-
λὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀ-
ποστερεῖτε καὶ ταῦτα ἀδελ-
φούς· ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄ-
δικοι βασιλείαν θεοῦ οὐ κλη-
ρονομήσουσι· μὴ πλανᾶ-
σθε. οὔτε πόρνοι· οὔτε
[illegible]

οἰκουμ[illegible]

Ω[illegible]
[illegible]

λβ Ε[illegible]
[illegible]

λγ Ε[illegible]
[illegible]

οἰκουμ[illegible]

Τ[illegible]
[illegible]
Δ[illegible]
[illegible]

κγ Ἐξ αὐτῶν γὰρ ὑμῶν τῶν ὀνομάτων ποιήσεται κρίσιν τὸ διάφορον· τοῖς μὲν ἀδικοῖς τοῖς δὲ ἁγίοις κακῶν:-

κδ Ἀ· χρεὼ καὶ φησὶν εἰ ἐν ὑμῖν ἐστὶ κρίνειν τὸν κόσμον μέλλοντι· τὸ κρίνειν καὶ ἐν τοῖς ἀνάξιοί ἐστε καὶ ἀδίκοις κριτηρίοις τῶν ἀπαιτίων:-

κε Ἀγγέλους τοὺς δαίμονας φησὶ καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς εἶπε· τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. πῶς δὲ αὐτοὺς κρινοῦμεν· ὅτ᾽ αὐτοὶ ἀσώματοι ὄντες τῶν ἡμῶν τῶν σαρκοφορούντων ἔχοντες ἐλαττωθῶσι ... κατακρίνονται:-

κς Ἐκ περιουσίας κινεῖ τὸ ἐξουθενημένους καθίσ... πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ταῦτα φησί· εἰ χρή τις ὡς αὐτοὺς ἔχει μέ τι οὐκ ἔστιν σοφός τις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὃς δύναται κρῖναι δικαίως λέγει· εἰ γὰρ καὶ κατὰ τὸ ὑμέτερον οὐκ ἔστιν σοφός, τοὺς ἐξουθενημένους μᾶλλον δικαστὰς καθίζετε, ἢ τοὺς ἀξίους:-

κζ Πρὸς ἐντροπὴν φησὶν ὑμῶν καὶ ἐκ περιουσίας ἀνέλεγχον ὑμῶν τῶν προφάσεων· ἀπὸ τῶν μὴ τοὺς ἐξουθενημένους καθίζειν· ἐπεὶ γὰρ οὕτως ἄρα ... φησὶν οὐδεὶς σοφὸς παρ᾽ ὑμῖν. ἀπὸ τοῦ ἐξουθενημένοις ἀναγκάζεσθαι καθίσαι κριτάς:-

οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν [κγ] κόσμον κρινοῦσιν; καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε [κδ] κριτηρίων ἐλαχίστων. οὐκ οἴδατε ὅτι [κε] ἀγγέλους κρινοῦμεν, μήτι γε [κς] βιωτικά; βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε. τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τούτους καθίζετε. [κζ] πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν σοφὸς οὐδὲ εἷς. ὃς δυνήσεται διακρῖναι [κη] ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

κη Τοῦ ἀδελφοῦ προσέθηκεν· τοῦτο σημαίνων· ὅτι φησὶν ἐν ὑμῖν πρὸς ἀδελφὸν ἀδελφὸς κρίνεται· οὐδὲ πολλοῦ χρεία ... τῆς ... μέσος διὰ τὸ ... ἀδελφικῶς διατίθεσθαι· ὡς μᾶλλον ... τοῖς ... πρὸ ... τῆς φιλονεικίας:-

Βρώματα ἐνταῦθα, οὐ τὴν τρυφὴν φησί, [illegible] γαστριμαργί-
αν ὀνομάζει καὶ γαστέρα:·

Ὥσπερ γὰρ [illegible] καὶ ἀδελφή, φησί, μᾶλλον ἔχει πρὸς τὴν γαστριμαργίαν [illegible]
κοιλίαν πρὸς ἐκείνην· καὶ οὐδὲ μίαν ταύτην πρὸς τὸν Χριστὸν [illegible]
[illegible] ἀλλ' ἐνταῦθα παραπέμπει [illegible] αὐτὴν
αὐτὴν πρὸς ἐκείνην· καὶ ἐκείνην πρὸς ταύτην:·

Οὐ τὴν γαστέρα μέμφεται· ἀλλὰ τὴν ἀμετρίαν· οὐδὲ τὴν τροφήν· ἀλλὰ τὴν τρυφήν·

Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ·
καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν·
ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ
ταῦτα καταργήσει· τὸ δὲ
σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλ-
λὰ τῷ κυρίῳ· καὶ ὁ κύριος τῷ σώ-
ματι· ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἤγειρε

[illegible] τὸ καταργήσει·
[illegible] προσαγο-
ρεύει [illegible] τοῦ μέλλ-
οντος αἰῶνος [illegible] ἐκεῖ
[illegible] τοῦ
τοσοῦτον [illegible]
πολλῶν [illegible] τὸ ἀμέτρ-
ητον [illegible]
παραίνεσιν [illegible]
σωφροσύνην:·

Ἵνα μὴ νομίσῃς ὅτι τὸ σῶ-
μα [illegible] κοιλίας [illegible] τοῦ σώματος [illegible]
γαστριμαργίας· τὸ γὰρ σῶμα φησὶν οὐ διὰ τοῦτο [illegible] ἵνα τρυφᾷ
ἐκ τούτου [illegible] πορνεύειν [illegible] ἀλλ' ἵνα [illegible]
αὐτοῦ [illegible] καὶ ἵνα ὁ Χριστὸς αὐτῷ [illegible] ἀκολουθεῖ [illegible]
τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ τρυφῇ καὶ τῇ γαστριμαργίᾳ [illegible]
ἀλλὰ τοῦτο [illegible] ἐκ τούτου πορνεύειν [illegible]
τὸ [illegible] γαστριμαργίας ὅτι φησὶ πορνεύειν [illegible]

Ἔτι μὴ [illegible] τὸν μὲν [illegible]
αὐτῶν [illegible]:·

Μὴ [illegible] ὅτι ὁ θεὸς τὸν Χριστὸν ἤγειρεν· οὐχ [illegible]
[illegible] ἤγειρε· τοῦτο φησί· αὐτὸς [illegible] τὸν ναὸν
τοῦτον καὶ [illegible] ἐγερῶ αὐτόν· [illegible]
[illegible] ἀλλ' ὁ [illegible]
τοῦ [illegible] καὶ [illegible] ἔχει [illegible]
ποιεῖ· ταῦτα [illegible] ποιεῖ:·

λε Τί δήποτε τοῖς μεθύσοις καὶ λοιδόροις μετὰ τῶν μοιχῶν καὶ κατα-
κότων καὶ ἀνδραποδιστῶν τέθεικεν· παρὰ τὸν μὲν ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς τὸν μὲν
[illegible] μωρόν· ἔνοχον εἶναι τῆς γεέννης· καὶ Ἰουδαῖοι δὲ ἐκ τῶν μεθ
ἀνδραποδιστῶν [illegible]· ἐπεὶ καὶ φησὶν ὅτι οὗτοι [illegible]
[illegible] ἐκ [illegible] τῶν [illegible]· λοιπὸν δὲ τὸ τῶν τιμωριῶν δι-
άφορον, εἰδέναι σοῦ μέλει:-

λς Ταῦτα φησὶν εἴχετε [illegible] καὶ ἦτε τινὲς ταῦτα ἔχοντες:-

λζ Λοιπὸν τὰς δωρεὰς [illegible] τοῦ Χριστοῦ· ἦτε [illegible] ἀλλὰ καθαροὺς ἐποί-
ησεν ὁ Χριστὸς· καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡγία-
σεν· καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐδικαίωσεν:-

λη Κατὰ ταῦτα φησὶ πάντα ἐν ὑμῖν γεγένηται ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι· οἱ οὖν δι' αὐτοῦ καὶ πῶς· οὐδὲ αὐτοῦ δὲ ἢ τούτου· τοῖς προσαγομένοις αὐτὸν πάλιν [illegible]:-

λθ Κατὰ τῶν γαστριμαργῶν ἀποτείνεται· ἔξεστί μοι φησὶ φαγεῖν καὶ πιεῖν, ἀλ-
λ' οὐ συμφέρει μετὰ ἀμετρίας τοῦτο ποιεῖν:-

μ Κύριός εἰμι φησὶ τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν· ἀλλ' οὐκ ἐκδώσω ἐμαυτὸν τούτοις ἀμέτρως· δοῦλος αὐτῶν οὐ γίνομαι· τὸν κύριον δὲ βδελύσσομαι· ὅν γάρ φησιν [illegible] καὶ μὴ [illegible] ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος τοιαύτης:-

λάτραι· οὔτε μοιχοί· οὔτε μαλακοί· οὔτε ἀρσενοκοῖται· οὔτε κλέπται· οὔτε πλεονέκται· οὔτε μέθυσοι· (λε) οὐ λοίδοροι· οὐχ ἅρπαγες. βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι· (λς) καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε· (λζ) ἀλλὰ ἡγιάσθητε· ἀλλ' ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι (λη) τοῦ κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματι
λθ τοῦ θεοῦ ἡμῶν· Πάντα μοι ἔξεστιν· ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν· ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος·

νβ Ἐπεὶ τὴν πορνείας φυγὴν ὁ νόμος νομοθετεῖ τοῖς πᾶσι· ὁ δὲ καὶ ἐπὶ τῇ παραγγελίᾳ
τρ(ι)χῶς γενέσθαι τοῖς πορνεύουσιν· ὁ μὲν ἀνδροφόνοις καὶ ἄρπαξι· χωρὶς
νομίμου γάμου· τὸ δὲ φάγεται· τὴν μετουσίαν οὐδεὶς ἀποσχέσθαι χρή·

οἰκουμ(ενίου) Ἢ ὅτι τὰ μὲν ἄλλα ἁμαρτήματα ἐκ ψυχικοῦ πάθους
γίνεται· οἷον ὀργὴ ἐπὶ ἀνδροφόνου· κενοδοξίας· ἐπὶ τῆς πλεονεξίας
ἐπιθυμία· ἡ δὲ πορνεία· ἐξ αὐτοῦ τοῦ σώματος τῆς ἐπιθυμίας
θυμίας· ἐξαίρει δὲ κινουμένη τὸ πρᾶγμα· ἐπειδὴ περὶ αὐτοῦ περὶ
αὐτοῖς κἂν παραινέσεις· οὐχ ἁπλῶς ... χάριν καὶ πορνείας· οἰκ(ουμενίου)

Ἐπειδὴ ταῦτα τοῖς ... ὁ ἐν γάμοις σωφρονεῖ· ἐν τῷ ... ἐν λόγοις
καὶ κεφ. ιθ· ταῦτα ... τοῦ χρυσοστόμου· καὶ ἄλλως· ὅτι φησὶν ὁ πορνεύων
εἰς ἰδίαν οὐσίαν καὶ εἰς αὐτὸ τὸ τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου τοῦ κατ'
εἰκόνα πεπλασμένου ... περὶ τὸ σῶμα ...
ἐργαστήριον· καὶ ἄλλως·

Πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος· ἐκτὸς τοῦ σώ(ματος)

Τὸ σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη
Χριστοῦ ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος· ὁ οὖν εἰς τὸ ἴδιον σῶμα πορνεύων ... μέλη
τῆς κεφαλῆς ἡμῶν οὐκ αἰσχύνεται ... τὸ σῶμα· μετὰ πάντων καὶ τοῦτο ...
... ἐξαίρεται νουθετουμένοις τὸ τῆς πορνείας ἁμάρτημα· τοιοῦτόν ἐστι
μαλακὸς· ὅτι μολύνει ... τιμωρίᾳ ... πορν... ὁ γὰρ τοὺς νόμους τοῦ ἰδίου
σώματος μὴ φυλαττόμενος, τὸν ἄλλον φυλάξεται· ὁ γὰρ ἑαυτῷ κακός, τίνι
ἀγαθός· καὶ ἄλλως· Γέγραπται ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικός·
ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὅσοι μὲν νόμῳ ... συνεζευγμένοι καὶ
γάμῳ ἀλλὰ πορνεύουσι· διὸ μετὰ τὸ ... γάμου καὶ τὰ ἁμαρτ(ήματα)·
ἐκ τῆς πορνείας καὶ τῆς ἐν ... ἀκαθαρσίας ἐν ... περὶ ... τὸν γά-
μον καὶ τὴν γυναῖκα· ὁ δὲ τοῦτο ποιῶν, εἰς ἴδιον σῶμα ἁ-
μαρτάνει ... τὴν γυναῖκα ἁμαρτάνων ... σῶμα ἐστὶ μετὰ τοῦ
ἀνδρὸς· καὶ σῶμα ἐστὶ τοῦ ἀνδρὸς καθὸ παρὰ αὐτοῦ ἐστι καὶ ἐξ αὐ-
τοῦ ἐπλάσθη· τὴν ... μὴ ... κἀκεῖ ... αὐτῇ ...
γὰρ ... τοῦ διανοίας ... εὑρίσκεται γὰρ αὐτῇ· πᾶν ἁ-
μάρτημα ὃ ἂν ποιήσῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐκτὸς ἐστὶ τὸ περὶ τὴν γυναῖκα
καὶ μετὰ παροιμίας καὶ ἀκαθαρσίας· ὁ δὲ πορνεύων ... τὴν
γυναῖκα ἁμαρτάνει ... ἀκαθαρσίας αὐτὴν ... καὶ
αἰσχρότητος:-

μς Εἰ σῶμα ὑμῶν Χριστοῦ μέλη, καὶ ὁ σωτὴρ καὶ τὸ ὑμῶν σῶμα ἐκ νεκρῶν ἀνήγειρε, δηλονότι
συναναστήσεται τὸ ὅμοιον σῶμα::

μζ Πρὸ τοῦ μόνον ἀναστῆναι, διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ ἀνάστασις ποιεῖται
ὁ σωτὴρ τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀνάστασιν μόνου θεοῦ· ἀλλ' ὅμως γάρ· ἀλλ' ὅτι τὴν
κοινὴν εἶναι μὴ ἀναστάσεως καὶ ἵνα τὸ ἰσότιμον τὰς δυνάμεως::

μη Πάλιν ἐπὶ τὴν προκειμένην παραίνεσιν τὴν κατὰ πορνείας.
ὁρᾷς δέ· οὐκ εἶπε ζῶσα πόρνη· ἀλλ' ὁ σωτὴρ φρικωδέστερον
τὸ ἆραι τὰ ἑαυτοῦ μέλη
τοῦ σώματος Χριστοῦ, καὶ
ποιῆσαι ἡμᾶς πόρνης::

μθ Εἰς μαρτυρίαν φέρει
τὴν παλαιάν· πῶς
δὲ ἔσονται εἰς σάρκα
μίαν· ὅτι ἡ συνουσία
οὐκ ἀφίησι τὸ ἰσότιμον
εἶναι δύο· ἀλλ' ἓν
ποιεῖ::

ν Ὁρᾷς πῶς διαγινώσκομεν
τὸ μόνον μάταιον τὴν
πορνείαν καὶ τοῦ Χριστοῦ πρὸς
τὴν κατηγορίαν
δημοποιοῦμαι τὴν::

να Ὁ τοιοῦτος φησὶ καὶ σῶμα
πνευματικὸς, πνεῦμα
γίνεται· μόνον τὸ
μηδὲν ποιεῖ σαρκικόν::

νβ Ἡ ὅτι διὰ μέσου τοῦ ἁγίου
πνεύματος συνάπτεται
τῷ Χριστῷ::

μς Καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ μζ τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ· οὐκ οἴ-
δατε ὅτι τὰ σώματα ὑ-
μῶν μέλη Χριστοῦ ἐστιν; ἄρας
οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιή-
σω πόρνης μέλη; μὴ γένοι-
το· ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολ-
λώμενος τῇ πόρνῃ ἓν
σῶμά ἐστιν· μθ ἔσονται γάρ,
φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μί-
αν· ὁ δὲ κολλώμενος τῷ
κυρίῳ ἓν πνεῦμά ἐστι· φεύγε-
τε τὴν πορνείαν·

Δ: περὶ γάμου καὶ χηρείας καὶ ἀγαμίας:

νϛ Ἐπεὶ οὖν ἠγοράσθητε ἀπὸ θεοῦ, δοξάσατε αὐτὸν διὰ χρηστῶν πράξεων· ὅπως γάρ φησιν ὁρῶσιν τὰ καλὰ ὑμῶν ἔργα, δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς:

νζ Τοῦτο δὲ ποιῶν δείκνυσιν, ὅτι οὐ μόνον σώματι χρὴ φυλάττειν τὴν σωφροσύνην, ἀλλὰ καὶ τῇ ψυχῇ· τὸν μὲν δὲ κατὰ διάνοιαν μοιχεύσαντα ... γάρ φησιν ὁ ἐμβλέψας πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι, ἤδη ἐμοίχευσεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ:

νϛ δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ (νζ) πνεύματι ὑμῶν ἅτινά ἐστι τοῦ θεοῦ. (νη)

Δ νθ Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατέ μοι· (ξ) καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι· διὰ δὲ τὰς (ξα) πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω· καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω· τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ (ξβ) τὴν ὀφειλομένην εὔνοιαν ἀποδιδότω· (ξγ) ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί.

νη Εὐχρήστως ἅμα καὶ μετρίως, ὅτι οὐ καθ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὑπὸ ... διδάσκοντι ζητουμένων:

νθ Ἐγράψατε αὐτῷ εἰ δεῖ ἀπέχεσθαι γυναικὸς ἢ οὔ:

ξ Τὸ μὲν καλὸν τῆς ὑπερβολῆς φησίν ἐστι, τὸ ὅλως μὴ ἅπτεσθαι γυναικός· τὸ δὲ ἀσφαλὲς καὶ κοινωφελὲς τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν, τὸ μόνον μόνῃ χρῆσθαι γυναικὶ καὶ τὴν μόνην μόνῳ ἀνδρί:

ξα Αὐτὴ ἡ συγχώρησις αἰτία, ἣ συμπεριφορὰ καὶ παράκλησις:

ξβ Ἐνδείκνυται χρεωστοῦσαν τὴν εὔνοιαν, καὶ οὐ δωρεὰν παρεχομένην:

ξγ Ἐπειδὴ δὲ εἶπε τὴν ὀφειλομένην εὔνοιαν, ἡρμήνευσε ποία ἐστὶν αὕτη· οὔτε ἀνὴρ οὔτε γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος ἐξουσιάζουσιν· ἀλλ' ἄλλος τούτου ἐξουσίαν ὁ ἕτερος ἔχει· τί δήποτε δὲ ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις τὸ πλέον δίδωσι τῷ ἀνδρί, ἐνταῦθα περὶ ἰσότητος ἐξουσίας ὁ λόγος αὐτῷ· ἐκεῖ δὲ τὴν ἰσότητα ... καὶ φησὶν ἐν ... ὁ περὶ ... περὶ τοῦ ... νῦν δὲ περὶ σωφροσύνης· ἐν ᾗ οὐδὲν ἔχει τὸ πλέον ... τὸν ἀνδρὸς ὀφείλεται:

ιδ

ιδ

Καὶ τοῦ ἁγίου ἀθανασίου ἐστὶ πρὸς τούτοις ἁπλῆ ἑρμηνεία ἐν τῷ ις' μνοῦ γάμου.

Πρὸς τούτοις ὁμοίως ἡρμήνευσεν ὁ ἅγιος καὶ οὕτω· πρὸς ἀφροδισίαν τοὺς φιλοσάρκους γράφει ὁ παῦλος, τὴν αὐτῶν φιλοσαρκίαν συνεργὸν χρήσασθαι πρὸς τὴν τῆς πορνείας παραίτησιν· τοῦτο λέγων· ὅτι τὰ μὲν ἄλλα ἁμαρτήματα τὴν ψυχὴν ἀδικεῖ καὶ εἰς αὐτὴν μόνην τὴν κακίαν παραπέμπει· ὁ δὲ πορνεύων, σὺν τῇ ψυχῇ καὶ τὸ σῶμα ἀδικεῖ φθείρων αὐτὸ καὶ ἐκδυναμῶν καὶ τὸν ψυχικὸν [illegible] καθαιρῶν τόνον· ὥσπερ γὰρ [illegible] φησ[illegible] καὶ τοῦ σώματος ὑμῶν περιττεύει καὶ θάλπειν καὶ οὐ προνοεῖν [illegible] ποιεῖτε· [illegible]: Πῶς οὖν φείδεσθε [illegible] τοῦ σώματος; πῶς μόνην τὴν πορνείαν τοῦτο φησὶ ποιεῖν:- οἰκουμε(νίου)

ματὸς ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύ-
ων, εἰς τὸ ἴδιον[ΝΓ] σῶμα ἁ-
μαρτάνει· ἢ οὐκ[ΝΔ] οἴδατε
ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς
τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνς ἐ-
στιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ θυ καὶ οὐ-
κ ἐστὲ ἑαυτῶν[ΝΕ]· ἠγοράσθη-
τε γὰρ τιμῆς·

Λίαν ἀσφαλῶς ἐπεσημήνατο· φησὶ γὰρ πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ φθόνος ὁ γινόμενος παρ' ἡμῖν, ἀλλ' οὐκ ἐνεργεῖται εἰς σῶμα· πάσχομεν γάρ, ἀλλ' οὐ ποιοῦμεν τὸν φθόνον· καὶ πάθος ἐστὶν ἀλλ' οὐκ ἐνέργεια· περὶ ἐνεργείας δὲ μόνον ὁ λόγος τῷ ἀποστόλῳ· φησὶ γὰρ πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος· οὐ μὴν ὃ πάθοι:-

ΝΓ Τουτέστι μιαρὸν καὶ ἀκάθαρτον ποιεῖ:-

ΝΔ Καὶ τὸ ἱμάτιον [illegible] τὴν δωρεὰν καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ δούλου κατὰ [illegible] [illegible] τὴν δωρεὰν καὶ ὁ δοῦλος [illegible]:-

ΝΕ Οὐ τὸ αὐτοῦ ἐστὶ τὸ μὲν ἁμαρτάνειν· ἀλλὰ τοῦ κυρίου παρ' οὗ [illegible] ὅτι [illegible] φησὶ ἔχετε καὶ οὐδὲν ἔχετε ἴδιον· οὐδὲ τὸ σῶμα· ἠγοράσθητε γὰρ τιμῇ τῷ αἵματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὄντες ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ [illegible]·

123

ξθ Ἐπειδὴ διὰ τὸ χρεὼν εἶναι τὰ σὰ πράγματα, ἐν αὐτῷ μὲν μὴ μένοι φησί:
ο· Ἐπειδὴ δὲ σφόδρα αὐτῶν κατηγόρησεν ἡ τῶν διὰ τῆς ἐγκρατείας ἐμ-
μενόντων σπουδάζει παραμυθήσασθαι αὐτούς· ὅτι οὐδὲ τὸ μέγα παρθέ-
νον, χάρισμα εἶναι τοῦ θεοῦ· οὐκ ὅπως δὲ τῆς ἐκείνων ἀρετῆς οὐδὲ τῆς
σπουδῆς τὸ πρᾶγμα· αὐτὸ γὰρ τὸ ἄξιον χάρισμα, πολλάκις τὸ
αἴτιον. ἀλλ' ὡς ἄρχεται παραμυθῆται αὐτοὺς ὑπὲρ τῆς ὑπερβολῆς:
Ὅσοι μὲν καὶ παρθενίαν ἀνέχονται μείζους· ὅσοι δὲ ἄχρι τῆς γαμικῆς
ἵστανται:

ξθ Θέλω γὰρ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ θεοῦ· ὁ μὲν οὕτως· ὁ δὲ οὕτως. Λέγω δὲ τοῖς
οβ ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις· καλὸν αὐτοῖς ἐστιν ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ· εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν· κρεῖττον γάρ ἐστι γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι. Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγ-

Θεοδωρίτου:

Ἐπέδειξε πάλιν ἑαυτὸν τῆς τῆς ἀγαμίας ὄντα τῆς εὐμορίας· οὐ γὰρ αὖ τις αὐτὸν ἤλεγξε ποτὲ τοῖς χηρεύουσιν ἐν ταύτῃ· μονωτίας γὰρ ὢν μέτοχος, τῆς καλῆς ὄντος ἐξιῶ· καὶ δὲ σὺ αὐτὸν οἶδε τοῦτον μὲν ἀγαμίαν τοῖς ἀνδράσι· τὴν δὲ μετὰ τὸν γάμον ἐγκράτειαν ταῖς γυναιξὶ μόναις νομοθετῶν· ἀμφότερα γὰρ ἐκεῖνος ἐκ παιδὸς ἄγαμος:

οβ Ὁρᾷς σοφίαν· καὶ ἐκεῖ δὲ τὸ μὲν δὴ κρεῖττον τὴν ἐγκράτειαν, καὶ οὐ κακίζει τὸν μὴ φθάνοντα· δεῦρο καὶ σμι...

ὅτι μεῖζον παραίτημα γίνεται:

ογ Ἐμφαίνει μὲν ὅσῃ ἡ τῆς ἐπιθυμίας ἡ τυραννίς· ἢ πολλάκις ἐμπρη-
σμῷ ἐοικυῖαν καὶ πυρώσει· ἀπαλλάξει δὲ καὶ γάμος μὲν τοῦτο
ὑπὲρ πρακτικῶν:

ξδ Ὥρα καὶ αὖ δὲ τὸ χρέος σοι μαθεῖν τῷ ῥήματι τῆς ἀποφθέγξεως.

ξε Μὴ ἀκεραστάτου ἐστὶν θατέρου θατέρου μὲν [illegible] μου· μαλ [illegible] ὁρμὰς γίνεται πρὸς [illegible] τοῖς ἑτέροις [illegible] ἀκεραίως.

ξς Τουτέστι κατὰ καιρὸν [illegible] προσήκοντα· ἀκαιρία δὲ ἐστι μάλιστα [illegible] τὴν [illegible] καὶ τὴν προσευχήν· τοῦτο δὲ ἐστὶν ὁ ὑπὸ τοῖς [illegible] γυναι[illegible] [illegible] ἀλλ' ὁ [illegible] καὶ [illegible] δια [illegible] γίνεται.

ἀπασχολεῖ γὰρ [illegible] σχολάζει τὸ τηρῆσαι καὶ τὴν προσευχήν· ὡς τῆς μὲν [illegible] ἀρχομένου καὶ [illegible] σίαν ποιοῦσα· μὴ [illegible] ὡς δὲ τῆς προσ[illegible] [illegible]μένης.

ξζ Ἡ μὲν ἀλλ' ὁ [illegible] νωτος μόνος αἴτιος τῆς ὁρμῆς· ἀλλὰ καὶ [illegible] ἀκρασία, [illegible] διὰ τὴν ἀκρασίαν [illegible] [illegible] [illegible] μᾶλλον [illegible] [illegible] δι' ἀμόρου γίνεσθαι· οἰκ[illegible]

ξη Ὁ γὰρ αὐτὸ τὸ συμμα[illegible] φορᾶς [illegible] [illegible] καὶ τὸ μὴ ἀποφθ[illegible] ἀγγελίοις [illegible] τῆς ἀκρασίας καὶ [illegible] ὁ τοῦτο ποιῶν ὡς ἀμόμου [illegible] κατὰ συγγνώμην [illegible] τοῦτο [illegible] κατὰ [illegible] τὴν ἀκρασίαν ἰαμάτων· [illegible] συγγνώμην [illegible] [illegible] κατορθούμενον πρᾶγμα [illegible] μόνον ἐν τῇ [illegible] καὶ τῇ προσευχῇ [illegible] χόμενος.

κινῶν μὴ τοῦ ἰδίου στόματος
οὐκ ἐξουσιάζει. ἀλλ' ὁ ἁμαρτ(ωλός)·
ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἁμαρτ(ωλὸς) τοῦ
ἰδίου στόματος οὐκ ἐξουσι-
άζει. ἀγγελικόν· ξδ [illegible]
ρᾷ τε ἀγγελικοῖς ἡ μελέτη ἀνεκ-
σημαφόρου ξς πρὸς καιρόν. ἡ
μὲν ἀσχολάζει τὸ τηρῆσαι, ἡ
τὴν προσευχήν. [illegible] ξζ
τὸ αὐτὸ συνέρχονται. ἡ μὲν
παραιτεῖται ὅσα ταμιᾶς. δι' ξη
αὐτὴν ἀκρασίαν ἰαμάτων. τοῦ-
το δὲ μᾶλλον κατὰ συγγνώμην
οὐ κατόρθωται γλῶν.

οθ Εἰκὸς οὖν ἐστι, φησί· τί γὰρ ἐστι; μάλιστα ἐστὶ πίστεως τοῦ ἑνὸς μέρους ἀκε-
ραίου μενούσης ἐν πίστει ἐστὶ χρησίμη καὶ τὸν ἄπιστον τῷ χρόνῳ μετα-
κληθῆναι πιστεῦσαι: ἀντὶ·

π Ἐπεὶ ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἓν σῶμα γίνεται· καὶ ὁ κολλώμενος τῇ ἀ-
πίστῳ ἰδίῳ μόνον ἓν σῶμα γίνεται, πῶς οὐκ ἐστὶ μολυνόμενος κοινωνίας τοιαύτης οὖν·
καὶ φαμέν· χρυ Ἓν μὲν σῶμα καὶ ἐστὶ τῆς ἀπίστου γίνεται·
ἀλλὰ μὴ καὶ ἡ καθαρότης τοῦ πιστοῦ μέρους τὴν ἀκαθαρσίαν τοῦ
ἀπίστου· π· ἐπεὶ μὲν
γὰρ τῆς πόρνης· ἀμφότεροι
ἀκάθαρτοι καὶ ἡ πόρ-
νη καὶ ὁ ἐπὶ τὴν πόρνην ἐρχ-
προσιών· ἐπεὶ δὲ ἐκ τῆς
ἀπίστου· αὕτη μὲν καὶ
θόδεξιν ἀπίστου, ἀκάθαρ-
τος· ὁ δὲ προσιὼν οὐκ ἔτι·
οὐχ ἵνα τὸ ἀκάθαρτον γένηται
τί πρᾶξιν προσέρχεται.
ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τετραμμένην
μῖξιν τοῦ γάμου· ζήτησις·
καθάπερ καὶ ἄπιστος ἐστὶ
ἀκάθαρτος κατὰ τὴν
ἀσέβειαν· καθάπερ δὲ
κοινωνεῖ τοῖς πιστοῖς
μέρει· κατὰ τὴν τοῦ σώματος μῖξιν· ἐπεὶ δὲ τῆς πόρνης κατὰ τὸ
καθὸ ἐστιν ἀκάθαρτος ἡ κοινωνία γίνεται οἷον κατὰ τὸ σῶμα·

Καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ· μὴ ἀφιέτω αὐτήν· καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον καὶ αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς· μὴ ἀφιέτω αὐτόν· ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί· καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρί·

πη Ἵνα μὴ φοβῆται τὸ πιστὸν μέρος συνοικοῦν τῷ ἀπίστῳ ἀσεβοῦντι
τῇ συνοικήσει ἀκάθαρτον· ὅρα πῶς οὐκ ἐκβάλλει τὸν φόβον· ἡγίασται
φησί· τῇ ὑπερβολῇ τῆς καθαρότητος μάλιστα μὲν καὶ ἐξ τὴν ἀκα-
θαρσίαν· οὐκ ἔστι δὲ ἅγιος ὁ ἄπιστος γίνεται· οὐ γὰρ οὕτως εἶπεν·
ἀλλὰ ἡγίασται· παραμυθούμενος τὸ πιστὸν μέρος. καὶ τὸ ἀπίστου
ὥστε ἐπιθυμίαν πίστεως ἀνάψαι·

οδ' Ἐπεὶ δὲ ῥητὸν νόμον ὑπὸ τοῦ κυρίου τεθέντα ἀγγέλλει, διὰ τοῦτό φησιν οὐκ
ἐγὼ ἀλλ' ὁ κύριος. τίς δὲ ὁ νόμος; μὴ γυναῖκα διαιρεῖσθαι παρεκτὸς λόγου
πορνείας. καὶ τὰ μὲν ἔμπροσθεν εἰρημένα ἐκ γνώμης, καὶ μὴ ὀνομάσας τὸν κύριον
ἔγραψεν. ὅμως καὶ αὐτὰ τοῖς κοινοῖς καθὼς ἀναγκαῖα τοῖς διὰ τοῦ στό-
ματος Παύλου λαλοῦντι. τὸ μέντοι γε δὴ τὸ τοῦ χωρισμοῦ ῥητῶς
ὡς εἴρηται ὁ κύριος παραδέδωκε, τούτου χάριν φησὶν οὐχ ὁ κύριος. ὥστε τὸ
ἐγὼ καὶ οὐκ ἐγώ, ταύτην ἔχει τὴν διαφοράν. ἵνα γὰρ μὴ τὰ αὐτοῦ
ἀνθρώπινα εἶναι νομίσῃς,
ἐπήγαγε κατωτέρω·
δοκῶ γὰρ κἀγὼ πνεῦμα
θεοῦ ἔχειν.

(παραγ)γέλλω· οὐκ ἐγώ, ἀλλ' ὁ κύριος· γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι· [οε] ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω· [ος] καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι. τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ κύριος· [οζ] εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει [οη] ἄπιστον.

οε' Κἂν μὲν ἐξῇ τὸ μὴ
χωρισθῆναι· εἰ δὲ
καὶ χωρισθῇ, μενέ-
τω ἔχουσα τὸν ἄνδρα·
εἰ καὶ μὴ τὴν μίξιν,
τὴν μέντοι διάθεσιν
καὶ τὸ μὴ ἑτέρῳ ἀλ-
λον ἄνδρα ἐπεισφέρειν.

ος' Εἰ μή τι ἐπὶ λόγῳ πορνεί-
ας. οὐ γὰρ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ νόμου.

οζ' Οὐ περὶ τῶν μὴ γε-
γαμηκότων ταῦτα
νομοθετεῖ· ἀλλὰ περὶ τῶν
φθασάντων γῆμαι.
οὐ γὰρ εἶπεν, εἴ τις βούλεται
λαμβάνειν ἄπιστον, ἀλλ' εἴ τις ἔχει. καὶ γὰρ συνέβαινεν ἀνδρογύνων
ἑνὸς μὲν πιστεύσαντος, θατέρου δὲ ἐν ἀπιστίᾳ μένοντος.

οη' Τί οὖν; εἰ μὲν πορνεύουσα ἡ γυνή, ἀφίησιν αὐτὴν ἐπιτέτραπται· εἰ δὲ
ἄπιστος, οὐκέτι· καίτοι χείρων ἡ ἀπιστία· χείρων μέν· ἀλλ' ἐπὶ τῆς
πόρνης ὁμολογουμένη ἐστὶν ἡ πονηρία· ἐπὶ δὲ τῆς ἀπίστου, ἀ-
γνοίᾳ μᾶλλόν ἐστιν ἡ πονηρία, ἣν καὶ παυθῆναι εἰκός. τοῦτο καὶ
αὐτὸ φησί· τί γὰρ οἶδας γύναι εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις.

πϛ Ἕως τοῦ [illegible] ἔχομεν τὸ [illegible]· [illegible] οἶδας ἀνὴρ ἢ γυναῖκα [illegible] ἡμῖν· τουτέστι πόθεν οἶδας εἰ [illegible] σώσεις ἡμῖν [illegible]· ἀλλὰ μὴ [illegible] τὸ μέλλον· ἄδηλον [illegible] οὐδὲ [illegible] τὸν γάμον· [illegible] γὰρ [illegible] καὶ τὸν καιρὸν καὶ τὸ [illegible] [illegible] τοσοῦτον· μὴ σπουδάζων μὲν γὰρ οὐ [illegible]· σπουδάζων δέ, ὠφέλησε καὶ ὠφεληθήσεται:

πζ Ὁ [illegible] ἢ τί οἶδας ἄνερ εἰ τὴν [illegible] ἐλλιπεῖν αἱ τὴν σύνταξιν·

πϛ [γυναῖ]κα σώσεις· εἰ μὴ ἑκάστῳ
πζ ὡς ἐμέρισεν ὁ θεός· ἕκαστον
ὡς κέκληκεν ὁ κύριος, οὕτως
πη περιπατείτω· καὶ οὕ-
τως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
πάσαις διατάσσομαι.
πθ Περιτετμημένος τις ἐ-
κλήθη· μὴ ἐπισπάσθω·
ἐν ἀκροβυστίᾳ τις ἐ-
κλήθη· μὴ περιτεμνέ-
σθω· ἡ περιτομὴ οὐδέν
ἐστι· καὶ ἡ ἀκροβυστία
οὐδέν ἐστι· ἀλλὰ

πζ Οὕτως [illegible] ὁ θεὸς καὶ οὕτως κέκλη-
κεν· μὴ [illegible]
ἀνδρὸς ἀπίστου· [illegible]
[illegible] τὸν γάμον
καὶ μὴ διαλύσῃς [illegible]
[illegible]:
πη Ἰ[illegible] καὶ ἄλλοις
[illegible] προθυμό-
τεροι περὶ τὴν [illegible]
[illegible]:
πθ Πάνυ [illegible] περιτετ-
μημένος ἐκλήθη· μὴ
ἐπισπάσθω:

Οἰκουμενίου

Ἐκεῖνος γὰρ [illegible]
[illegible]
ἀρχαῖον [illegible]
[illegible] περιτομήν· [illegible]

ἀκροβυστίαν [illegible] ἐκλήθης· [illegible] οὐ γὰρ τοῦτο [illegible] σημαίνεται· [illegible] γὰρ χρεία [illegible] τὰς [illegible]:

πβ Εἰ γὰρ [illegible]

[illegible]

[illegible]

πγ [illegible] πγ· [illegible]

[illegible]

[illegible]

πδ Εἰ δὲ [illegible]

[illegible]

[illegible] ἐν εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ θεός· [illegible]

πβ ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστι· νῦν δὲ ἅγιά ἐστιν· πγ εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται. χωριζέσθω· πδ οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ θεός· πε τί γὰρ οἶδας γύναι εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις· ἢ τί οἶδας ἄνερ εἰ τὴν γυ

πε Πάλιν [illegible]

[illegible]

οἰκ(ουμενίου)

ϟδ Ἐπειδὴ εἰς μέγα ἐξάγεται (?) φιλοσοφίαν ἔρχεται, φοβεῖται αὐτὸ καθαρῶς ἐπιτάξαι· τὴν ἀποτυχίαν τῶν μὴ ἐπιτυχόντων (?) δεδοικώς· διὰ τοῦτο οὐχ ὡς ἐπιτάσσων, ἀλλ' ὡς συμβουλεύων δίδωσιν:·

Τὰ περὶ παρθενίας ἐν μέσῳ [illegible] ὡς ἐν μέσῳ (?) [illegible] τὰ περὶ τούτου διαλαμβάνει· καὶ [illegible] πρὸς [illegible] [illegible] ταχὺ (?) [illegible] περὶ ὧν ἐγράψατέ μοι (?):·

ϟδ Τούτοις μὲν ἐν τῷ παρθένῳ (?)·

Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω· γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος (ϟε) ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι. Νομίζω (ϟϛ) οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν, διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην· ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι. Δέδεσαι (ϟζ) γυναικί; μὴ ζήτει λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζήτει γυναῖκα (ϟη). ἐὰν δὲ καὶ γήμῃς, οὐχ ἥμαρτες· (ϟθ) καὶ ἐὰν γήμῃ ἡ παρθένος, οὐχ ἥμαρτεν·

οἰκουμε(νίου)

ϟε Ἡ μὲν [illegible] [illegible] ποιὰ [illegible] οἷον [illegible] καὶ [illegible]:·

οἰκουμε(νίου)

ϟϛ Ὁρατὸν (?) [illegible] πῶς τὴν [illegible] ἐπιταγὴν [illegible] νομίζω [illegible] τί, ὅτι καλὸν τὸ [illegible] γάμου [illegible] διὰ [illegible] αὐτοῦ [illegible] καὶ τὰ τοῦ γάμου κακά:·

ϟζ Ἐν [illegible] τοῖς [illegible] μένοις· [illegible] γὰρ [illegible] σωφροσύνης (?) [illegible] [illegible] ἀλλὰ [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ [illegible]:·

οἰκουμε(νίου)

ϟη Ἐπιδιορθοῦται αὐτὸ τὸ [illegible] τὸ [illegible] [illegible] ὥσπερ (?)

οἰκουμε(νίου)

χορείαν τὴν παρθενίαν (?):·

ϟθ Παρθένον μὲν [illegible]· οὐκ [illegible]· ἀλλὰ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]:·

σχ Πάλιν ἡ αὐτὴ σημείωσις· μὴ τὸ ἐν τοῖς αὐτοῖς εἶναι ἐν οἷς ἐκλήθη τις.
δοῦλος ὢν ἐκλήθης, μὴ θορυβοῦ· οὐ μέμφομαι μέν σε πρὸς τὴν πίστιν
ἡ δουλεία· καὶ τοσοῦτον ὅτι καὶ δυνάμενος ἐλευθερωθῆναι, μᾶλλον
χρῆσαι δουλεύων· οὕτως οὐδείς ἐστί σοι ἐκ τῆς δουλείας ἐμποδισμός.

σχ α Ἐν τοῖς κατὰ Χριστὸν φησὶ πράγμασιν ἴσοι ἐστὲ σὺ καὶ ὁ δεσπότης ὁ σός· ἐκεῖνος
γὰρ δοῦλος Χριστοῦ ἐστιν.

οἰκ γ Εὖ δὲ τάχα φησὶ καὶ περὶ τὸν ... ἀπελεύθερος γὰρ ὁ Χριστοῦ· αὐτοῦ γὰρ ἐπαύ-
σατο μὲν τῆς δουλείας.
ὅμως ἐκ τῆς πονηρίας
τῆς μείζονος δὲ λέγεται
τοῖς ὁμοδούλου καὶ δε-
σπότου. ἐπεὶ πάντες
ἀπελεύθεροι τῶν ...
Χριστοῦ καὶ ἐλευθέρωσιν
κτησάμενοι τῆς τυραννίδος
τοῦ ἁμαρτάνειν· καὶ δοῦ-
λοι Χριστοῦ καθὸ ἐκ ...
ἐλευθέρως ὑπὸ τὴν
οἰκείαν κηδεμονίαν:

σχ β Τῷ τιμίῳ αἵματι τοῦ μονο-
γενοῦς αὐτοῦ. ἠγόρασεν
ἡμᾶς ὁ θεὸς ζητεῖ:

σχ Τοῦτο γὰρ καὶ πρὸς ἐλευ-
θέρους καὶ πρὸς δούλους.
ὁ γὰρ τοῖς δεσπόταις ἀ-
τοπα καὶ ἀσεβῆ ἐπι-
τάττουσι πειθαρχεῖν ἀκούων,
ὁ γὰρ ἐν ... δοῦλος ἀνθρώπων καὶ ὑπὸ ζυγὸν ἦν δουλείας· τοιοῦτος ...
... ὁ δὲ διὰ δῶρα καὶ γαστριμαργίαν ὑποτιθέμενος ἀνθρώποις πρὸς ἀ-
τόπους ὑπηρεσίας, δοῦλός ἐστιν ἀνθρώπων κἂν ἐλεύθερος ᾖ καὶ διὰ
ταύτην ἀπαγορεύει τὴν δουλείαν, οὐ τὴν ἐκ ... ἐκείνη
γὰρ ... παραβλάπτει:

Τήρησις ἐντολῶν θεοῦ. ἕκαστος
ἐν τῇ κλήσει ᾗ ἐκλήθη, ἐν
ταύτῃ μενέτω. δοῦλος ἐκλή-
θης, μή σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ
δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι,
μᾶλλον χρῆσαι. ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ
κληθεὶς δοῦλος, ἀπελεύθερος
κυρίου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύ-
θερος κληθεὶς δοῦλός ἐστι
Χριστοῦ. τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ
γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων. ἕκαστος
ἐν ᾧ ἐκλήθη ἀδελφοί, ἐν

Οἰκουμε(νίου). Τὸ [illegible] κόσμῳ [illegible] καὶ [illegible] χρ[illegible] [illegible] χρ[illegible] [illegible] αὐτῷ [illegible] [illegible] κόσμον [illegible] [illegible] τοῖς [illegible] ρος τῷ κόσμῳ χρώμενος παραχρᾶται αὐτῷ::

Παρέρχεται καὶ τέλος ἕξει ὁ κόσμος ὁ νῦν ὁρώμενος [illegible] δὲ τοῦ νυμφίου [illegible]

Καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ· ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου· θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι· ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου πῶς ἀρέσει τῷ κυρίῳ· ὁ δὲ γαμήσας, μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσει τῇ γυναικί· μεμέρισται ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος· ἡ ἄγαμος, μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου· ἵνα

[illegible]

Πῶς δὲ [illegible] ἀμέριμνοι [illegible] [illegible]

Οἰκουμε(νίου). Ὁρᾷς [illegible] μεριμν[illegible] [illegible] [illegible] ἀμεριμνοι [illegible]

Μεμέρισται· τουτέστι [illegible] [illegible] μεμερι[illegible] [illegible] τὰ τοῦ κυρίου [illegible] [illegible] [illegible] μεριμνᾷ [illegible] [illegible]

ἐ Οἰκ(ουμενίου). Διὰ τὰς ἐν τοῖς γάμοις μερίμνας· ἐγὼ δέ φημι φείδομαι ὑμῶν
ὡς ἀσθενούντων· καὶ κουφίζομαι ἐλευθέρους εἶναι καὶ ἀμερίμνους· πολλὰς γὰρ
ἐν θλίψεσιν εἶναι· δεῖσθαι γὰρ γυναικὶ ἔφη· καὶ ἐν αὐτῷ μόνῳ ἕξουσιν ἀρέσκειν
σιν ὡς συνεζεῦχθαι·

ἀ. Ἐπειδὴ δὲ εἶπεν ὅτι θλῖψιν τῇ σαρκὶ ἕξουσιν· ἵνα μὴ κείσῃ ἐπὶ ἀμα(ρτίᾳ)
καὶ κινδύνῳ, ἐκ τοῦ συνεσταλμένου καιροῦ παραιτεῖται τὸν κί-
δυνον ὑποτέμνων· διὰ τοῦτο φησὶ μᾶλλον ὅτι θλῖψιν ἕξουσιν. ἐπειδὴ
μετὰ κινδύνων δείκνυ-
ται τὸν καιρὸν μόνον
τὸν συνεστάλθαι·
περὶ μόνην ἐπιμελείας·
κινδυνεύει γὰρ ὁ κίνδυνος
σημαίνει τοῦ χ(ριστο)ῦ· καὶ τῆς
παρουσίας ἀπολαμβάνειν
ἀντικαλούμεθα·

β. Πῶς δ' ἂν ὦσιν ὡς μὴ ἔ-
χοντες. ἐν τῷ μὴ ὑ-
ποκύπτειν αὐτοῖς
τὰς μερίμνας τοῦ κό-
σμου ἐκκρεμάσας·

Οἰκουμε(νίου)

Ἢ ὅτι καὶ περὶ τῶν με-
ταβληθησομένων εἴρηκε·

ἐ Διὰ τὴν τοῦ καιροῦ
βραχύτητα παραινεῖ
τοῖς ἔχουσιν γυναῖκας
ὑπερέχοντας εἶναι,
ὡς οὐκ ἔχοντας ἀφ-
ορμὴν κεῖσθαι· καὶ τὸ
ἔχειν γυναῖκας· καὶ τὸ χαίρειν· καὶ τὸ μὴ λυπεῖσθαι· ὅταν γὰρ ἐγγὺς
ὁ θάνατος, τί δεῖ τοῖς ὧδε ἐμφιλοχωρεῖν καὶ μονιμάζειν
γάμους καὶ ἀγοράσαι, καὶ τὸ ὅλως χρῆσθαι τῷ κόσμῳ·

ῥ θλῖψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν
οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν
φείδομαι. τοῦτο δέ φημι
ἀδελφοί· ὁ καιρὸς συνε-
σταλμένος τὸ λοιπόν ἐστιν·
β. ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας
ὡς μὴ ἔχοντες ὦσιν· καὶ οἱ
κλαίοντες ὡς μὴ κλαίον-
τες· καὶ οἱ χαίροντες ὡς
μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγορά-
ζοντες ὡς μὴ κατέχον-
τες·

ις Οἰκουμενίου· Οὐκ ἔχων φησὶν ἀνάγκην μὴ ἐκγαμίσαι αὐτήν. εἰ γὰρ [illegible] θαυμαστὸς ὢν μὴ ἐκγαμίζων· τῇ γὰρ ἀνάγκῃ [illegible] ὑβρίζεται· μισθὸς δὲ αὐτοῦ φιλοτιμίας ἐστὶ τὸ [illegible] προαίρεσις:

ιζ Οἰκουμενίου· Ἑβραίων τινὰ [illegible] αὐτῶν· ὁ μόνου ἰσχυσθέντος [illegible] ἐκδικοῦσα παρ' αὐτοῖς [illegible] μὴ ἐστὶ τῶν [illegible] παρθένοις τὰς θυγατέρας:

ιη Ἐπαινεῖ γὰρ αὐτὸν τῆς Ἑβραίας γνώμης:

ις Καρδίᾳ μὴ ἔχων ἀνάγκην· ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος· καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον· ιη καλῶς ποιεῖ· ὥστε καὶ ὁ ἐκγαμίζων ιθ καλῶς ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἐκγαμίζων κρεῖσσον ποιεῖ.

κ Γυνὴ δέδεται νόμῳ· ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ καὶ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. κα ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι· κβ μόνον ἐν κυρίῳ·

ιθ Οἰκουμενίου· Καὶ ἐκγαμίζων μὲν [illegible] ὁ γὰρ ἁμαρτία τὸ ἐκγαμίζειν [illegible] ἁμαρτία· καλὸν δὲ μὴ ἐκγαμίζειν· καὶ κατορθώματι [illegible] κρεῖττον [illegible] τοῦ μὴ ἐκγαμίζειν [illegible]:

κ Νόμον λέγει τὸν περὶ τῶν μοιχῶν [illegible] ἀπολύεσθαι [illegible] κρεῖσσον ποιεῖ [illegible]:

κα Ἠλευθέρωται γὰρ τοῦ [illegible] νόμου καὶ μόνου [illegible] ὅτι [illegible] προτρέπεται μὴ [illegible]

κβ Μετὰ σωφροσύνης [illegible] κοσμιότητος [illegible] καὶ προστασίαν [illegible] ἐπιθυμίας:

ι. Γυναῖκα ζήτει τὴν γαμετὴν καλεῖ.

Τὸ ἴσον δὲ περὶ παρθένων ἴσασι μόνοι φησίν [illegible] τοῦτο ἡμῖν συμφέρον [illegible] οὐχ ἵνα ἀμελῶμεν ἡμᾶς καὶ [illegible] καὶ μὴ τὴν γὰρ ἀνάγκην βρόχον καλεῖ. ὅρα πῶς [illegible] τὸ ἔλεγχον τίθησι ταῖς [illegible]

ια. Τί γὰρ παρθένου καὶ [illegible] τοι αὐτῆς ζηλοῖ καὶ πο[illegible] μεριμνᾷ ἀσχημονεῖν [illegible]

οἰκονομία ε.

ιβ. Οὐ γάρ φησιν ταῦτα ἵνα βρόχον ὑμῖν καὶ ἀνάγκην ἐπιθῶ, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὔσχημον καὶ ἀπερισπάστως εὐπρόσεδρον τῷ κυρίῳ [illegible] μένητε.

ιγ. Λέγει [illegible] φύσεως [illegible]. τὸ νομίζει ἀσχημονεῖν ἀντὶ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα φυλάττειν τὴν παρθενίαν [illegible]

οἰκονομία ε.

ιδ. Ὃ θέλει φησὶ ποιείτω· [illegible] γαμησάτω [illegible] παρθένον· οὐδέτερον γὰρ ἁμαρτία. [illegible] μᾶλλον [illegible] φυλάττων παρθένον ὡς προεῖπεν φησί.

ιε. Ὁρᾷς πῶς ἐκ προοιμίων [illegible] τὸν τρόπον τῶν αὐτῶν παρθένων. ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ [illegible] ὁ ἕστηκεν ἑδραῖος [illegible] τοῦ θεοῦ.

ἡ ἁγία καὶ σώματι καὶ πνεύ-
ματι· ἡ δὲ γαμήσασα, μεριμνᾷ
τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέ-
σει τῷ ἀνδρί. τοῦτο δὲ
πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμ-
φέρον λέγω· οὐχ ἵνα βρόχον
ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς
τὸ εὔσχημον καὶ εὐπρόσε-
δρον τῷ κυρίῳ ἀπερισπά-
στως. εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν
ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ
νομίζει, ἐὰν ᾖ ὑπέρακ-
μος, καὶ οὕτως ὀφείλει γί-
νεσθαι, ὃ θέλει ποιείτω· οὐχ
ἁμαρτάνει· γαμείτωσαν.
ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ

κη Πάντων δὲ ὕστερον αὐτὸ ἰσχυρότερον ἔθηκεν· οὐ μόνον γὰρ [illegible]
στοιχεῖα ἀγάπης οὖσα χωρίς, ἀλλ' οὐδὲ τελεία ἐστὶ καθὼς [illegible]
γνῶν· οὔπω οὐδὲν ἔγνωκε τὸ τέλειον καθὼς δεῖ [illegible]
τερον τῶν προλαβόντων [illegible] μόνον· ἀλλὰ καὶ τὸ [illegible]
κένωσιν μὴ γνῶσιν τελείαν· [illegible] ἑαυτὸν προσδιαλεχθείς·

κθ Δείκνυσι καὶ τὰ ἀπὸ ἀγάπης ἀπογινόμενα τὴν τελείαν γνῶσιν· εἴ τις γὰρ ἐξ ἀγάπης τὸν θεὸν ὁρᾷ· οὐκ ἔστιν οὐδὲν ὅ τι μὴ [illegible] θεοῦ· ἀλλ' ἔγνωσται ὑπὸ θεοῦ· τουτέστιν [illegible] τέλειος [illegible] καὶ καθαρὸς αὐτῶν [illegible] οἶκον [illegible].

οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκε
κη καθὼς δεῖ γνῶναι· εἰ δέ
κθ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν, οὗτος
ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ· περὶ
τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδω-
λοθύτων· οἴδαμεν ὅτι
οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ.
λα Καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς ἕτερος
εἰ μὴ εἷς. λβ καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ
λεγόμενοι θεοί.

Ἡ ὅτι [illegible] παρὰ θεοῦ [illegible] καὶ αὐτός [illegible] καὶ ἔχουσιν ἄρρητα ῥήματα ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι.

λ Τί μάλα φρονεῖς [illegible] οὐχὶ μόνον [illegible] αὐτὸ μόνον τὸ [illegible] ὅτι οὐδέν ἐστι τὸ εἴδωλον [illegible] ξύλα καὶ λίθοι· πάντα ταῦτα [illegible].

λα Τοῦτο πρὸς τὸ νομιζόμενον αὐτὰ τὰ ξύλα καὶ [illegible] τὸ εἴδωλον [illegible] ἰσχύν.

λβ Τοῦτο πρὸς τὸ νομιζόμενον [illegible] δυνάμεις τινὰς [illegible] χρόνοις.

λγ Εἰ καὶ λέγονται [illegible] θεοὶ ὀνομαζόμενοι [illegible]

λδ Κατὰ τὸ [illegible] οὐκ εἰσὶ γὰρ [illegible]

ε: Περὶ διαφορᾶς ἐδεσμάτων καὶ ἀποχῆς δαιμονικῶν σεβασμάτων·

κγ Ἵνα μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ πρᾶγμα νομίσῃς· ἔστι κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· ὅσον μὲν γὰρ γινώσκω ἐστίν·

κδ Ἵνα μή τις νομίσῃ κατὰ τοιαύτην σημαινομένας πάλιν αὐτοῦ γνώμης καὶ διὰ τοῦτο ἀξιώματος· ἐπήγαγεν ὅτι πνεῦμα θεοῦ ἔχω· δηλῶν ὅτι νομοθεσία ἐστὶ τοῦ παρακλήτου· οἰκονομ(ία) ε

Πολλῆς ταπεινοφροσύνης τὸ δοκῶ· τοῦ τὰ τοιαῦτα λέγοντος ὑπονοοῦ·

κε Ἡ αἰτία τῆς τῶν εἰδωλοθύτων ὑποθέσεως αὕτη· τινὲς τῶν ἐν τοῖς πιστεύουσι τελειότεροι· καὶ εἰδότες ὅτι οὐ τὰ εἰσπορευόμενα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ὅτι τὰ εἴδωλα ξύλα καὶ λίθοι ὄντα οὐδέν ἐστιν, ἀδιαφόρως ἐπεμίγνυντο μιαροῖς τῶν ἐθνῶν καὶ ἑστιῶντο, μετεῖχον τῶν ἐκεῖσε τραπεζῶν καὶ εἰδωλοθύτων ἀδιαφόρως· τοῦτο δὲ καὶ αὐτοῖς τοῖς τελείοις ἔβλαπτεν· δαιμόνων γὰρ ἐγίνοντο κοινωνοὶ τραπέζαις· καὶ τοῖς ἀτελεστέροις ἔβλαπτον· οὐ γὰρ ἐζήτουν ταῦτα μαθόντες ταῦτα ποιοῦσι γνώμῃ· ἀλλὰ τὸν γινόμενον μόνον ἑορακότες· πρὸς ἐσθίειν τὰ εἰδωλόθυτα· ὡς ἐστι τὰ μάλιστα κατὰ τὴν μεγίστην ἀδιάκριτον κοινωνοῦντες τῶν ἐκεῖσε τραπεζῶν·

μακάριος δέ ἐστιν ἐὰν κγ οὕτως μείνῃ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κδ κἀγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν· κε

ε Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων· οἴδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν κς ἔχομεν· ἡ γνῶσις κζ φυσιοῖ· ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ· εἰ δέ τις δοκεῖ εἰδέναι τι·

κς Μετὰ τῆς φρονοῦμεν ὡς πάντες γνῶσιν ἔχομεν τοῦ θεοῦ· διὸ οὐδὲ κοινωνεῖν δεῖ παραιτεῖσθαι τὰ εἰδωλόθυτα· ταῦτ' οὖν τὴν γνῶσιν κοινὴν πάντων μάλιστα καθαιρῶν αὐτῶν τὸ φρόνημα·

κζ Καὶ ἑτέρως αὐτῶν καταβάλλει τὸ φρόνημα· δεικνὺς τὴν γνῶσιν χωρὶς ἀγάπης οὐ μόνον οὐκ ὠφελοῦσαν, ἀλλὰ καὶ βλάπτουσαν· φυσιοῖ γάρ φησιν· ἡ δὲ ἀγάπη τοὐναντίον οἰκοδομεῖ τὰ καταπεπτωκότα· καὶ σχισθῆναι προφάσει τῆς ὑπὸ τῆς γνώσεως φυσιώσεως μέλλει·

κύριος [illegible] τὸν μὲν [illegible] ὅτι τι σώματα [illegible] ἀπο-
δέδεικται γὰρ ἀδιαφόρως τοῖς τοιούτοις ὀνόμασι κεχρημένην
λζ τὴν γραφήν. λζ Αὐτὸς γὰρ αἰτία πᾶσι τοῖς οὖσι·
τὸ γὰρ ἐξ οὗ τὰ πάντα, τὴν δημιουργίαν σημαίνει καὶ τὴν ἐκ τοῦ
λη μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγωγήν. λη Τὸν τῆς πίστεως ἡμῶν
καὶ οἰκειώσεως [illegible] τρόπον· οἷον εἰς αὐτὸν [illegible] κατηρτισμένοι.
λθ Ἄλλος ὡς ὁ πατήρ· διὰ τοῦτο καὶ ἐπὶ αὐτοῦ τὸ εἷς.

λζ
ὁ πατὴρ ἐξ οὗ τὰ πάντα. καὶ
λη
ἡμεῖς εἰς αὐτόν. καὶ εἷς
λθ
κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς δι' οὗ τὰ πάντα.
καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ. ἀλλ'
μα
οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις.
μβ
τινὲς δὲ τῇ συνειδήσει
μγ
τοῦ εἰδώλου ἕως ἄρτι ὡς
εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι·
καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν
ἀσθενὴς οὖσα μολύνεται.

μ Διὰ [illegible] τὸ ἐκ
τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι
[illegible] καὶ τὸ ἐκ τῆς
[illegible] ἀνά-
γεσθαι.
μα Οὐ πάντες ἴσασιν ὅτι
εἷς θεός ἐστι καὶ εἷς κύριος,
οὐ πολλοί· οὐδὲ πάν-
τες ἴσασιν ὅτι τὰ εἴ-
δωλα οὐδέν εἰσιν.
μβ Οὐ καὶ πολλοὶ [illegible]
τοὺς [illegible] ἀναισχυν-
τοτέρους ποιοῦσι.
μγ Ὅρα ὅτι [illegible]
σι μόνον οὐδέν ἐστι τὰ εἴ-
δωλα, ἀλλ' ἕως ἄρ-
τι τιμῶσι ταῦτα καὶ
μετὰ τὸ πιστεῦσαι τὰ
εἰδωλόθυτα ὡς εἰδωλό-
θυτα ἐσθίουσι· τουτέ-
στι μετὰ τῆς αὐτῆς
γνώμης, μεθ' ἧς καὶ
[illegible] ὥστε [illegible]
μένοι [illegible] τὰ εἴδωλα· [illegible] καὶ [illegible] ἔχουσι τὴν
συνείδησιν, μολύνονται [illegible]
[illegible] τὰ εἴδωλα.

Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου ἐν ἀρχῇ τοῦ θ' λόγου τῶν κατὰ Ἰουλιανοῦ:·

υ Φησὶ γὰρ τοὺς ἁγίους θεοὺς κατὰ χάριν κεκλῆσθαι· ὥσπερ γὰρ ἀριθμοῦνται
ἀρχαὶ καὶ ἐξουσίαι, κυριότητες, θρόνοι, οὕτω καὶ θεοί:·
λε Ἀπὸ κοινοῦ τὸ λεγόμενοι δέξαι· εἰσὶ γάρ φησι παρ' ἐκείνοις θεοὶ καὶ κύριοι
λς λεγόμενοι:· λς Ἐπειδὴ εἶπεν εἷς θεὸς ὁ πατήρ· καὶ εἷς κύριος Ἰησοῦς Χριστός, μὴ
νομίσῃς ἀποκεκληρῶσθαι τῷ πατρὶ τὸ θεός· τῷ δὲ υἱῷ τὸ κύριος· πολλαχοῦ γὰρ
αἱ γραφαὶ καὶ τὸν πατέρα κύριον καλοῦσιν· ὡς τὸ εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου· καὶ τὸν υἱὸν
θεόν· ὡς τὸ διὰ τοῦτο ἔχρι-
σέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου· καὶ
ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρ-
κα ὁ ὢν ἐπὶ πάντων θεός·
ἄρα γοῦν τό· εἷς θεός, μάλιστα
τῷ πατρὶ μόνῳ τὸ θεὸς
ἁρμόζει, διὰ τὸ εἶναι πη-

υ
εἴτε ἐν οὐρανῷ· εἴτε ἐπὶ τῆς
γῆς· ὥσπερ λε εἰσὶ θεοὶ πολ-
λοὶ καὶ κύριοι πολλοί· ἀλ-
λς λ' ἡμῖν εἷς θεός·

γὴν θεότητος. ἄρα γε καὶ τῷ υἱῷ οὐχ ἁρμόσει τὸ κύριος, διὰ τὸ εἶναι πηγὴν θεότητος. ἄρα γε καὶ
τῷ υἱῷ οὐχ ἁρμόσει τὸ κύριος· διὰ τὸ εἶπεν καὶ εἷς κύριος Ἰησοῦς Χριστός· ἀλλ' οὐ καὶ τοι· πρὸς ἀν-
τιδιαστολὴν τῶν λεγομένων θεῶν καὶ κυρίων τὸ εἷς εἴρηται. πολ-
λοὶ δὲ ζητοῦσι· τί δήποτε οὐκ ἐμνημόνευσε τοῦ ἁγίου πνεύματος· καὶ φαμέν·
ὅτι πρὸς ἐκείνους ἦν ὁ λόγος αὐτῷ τοὺς πολλοὺς θεοὺς καὶ κυρίους
λέγοντας. ἐφοβεῖτο δὲ μήπως καὶ τοῦ πνεύματος μνημονεύσας καὶ παρ' ἐ-
κείνων πολυθεΐαν εἶναι νομίσωσι· διὸ καὶ οὕτως ἀσφαλῶς τοῦ
πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἐμνημόνευσε· τὸν μὲν πατέρα εἰπὼν θεόν, ἵνα μὴ
δύο θεοὺς νομίσωσι· τὸν δὲ υἱὸν κύριον, ἵνα μὴ δύο κυρίους νο-
μίσωσιν· εἰ γὰρ εἶπε καὶ θεὸν καὶ θεόν, πολυθεΐαν ἂν ἐξ ἀκριβείας ἐνό-
μισαν ἐκεῖνοι· εἰ κύριον καὶ κύριον, πολυκυριότητα ἂν ὑπενόμισαν·
ὥστε καὶ τὸ μὲν εἶπε θεὸν τὸν πατέρα καὶ κύριον τὸν υἱόν, αὕτη ἡ αἰτί-
α. καὶ γὰρ ὑπὸ χορηγίας παρ' ἐκείνοις μὲν εἶναι θεοὺς εἶναι· φησὶν εἷς πατὴρ καὶ τὸν
πατέρα· καὶ τὸν υἱὸν θεὸν καὶ κύριον. ὥσπερ ἀρέσκοιτο εἰ οἱ κεῖσθαι ὑπο-
χωρεῖ ὅσον πρὸς ἐκείνους ἀντιδιαστελλόμενος. καὶ πολυθεΐ-
αν καὶ πολυκυριότητα κατὰ τὸ φαινόμενον εἰσάγοντας.
διὸ θεὸν εἶπε τὸν
πατέρα,

νγ Καὶ ὁ Χριστὸς μὲν [illegible] ἀποθανεῖν [illegible] αὐτοῦ [illegible]
χρειῶν [illegible]

νδ Οὐκ [illegible] σκανδαλίζουσαν [illegible] ἀλλὰ τὸ ἀμφότερον [illegible] τί γὰρ
ἀμφότερον [illegible] τὸ μαλακόν [illegible]

νε Πῶς εἰς Χριστόν· ὅτι [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] κατόρθωσας [illegible] οὐ διὰ βρώματος [illegible]

νγ
νῶν ὁ ἀδελφὸς δι᾽ ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν.
οὕτως δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς
τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τύ-
νδ πτοντες αὐτῶν τὴν συνείδη-
σιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρ- νε
τάνετε. διόπερ εἰ βρῶμα σκαν- νς
δαλίζει τὸν ἀδελφόν μου,
νζ οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς

νς Τοῦτο μάλιστα ἀρίστου δι-
δασκάλου· τὸ δι᾽ ἑαυτοῦ
[illegible]
οὐδὲ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
οὐδὲ ἄλλου [illegible]
κρεῶν [illegible]
[illegible]
[illegible]

νζ Εἰ [illegible] βρῶμα σκανδαλίζει [illegible] ἀδελφόν μου [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

μδ Ἵνα μὴ εἴπωσιν ... καθαραὶ ... καὶ τί μοι μέ-
λει ... ἔσται ... ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ φα-
γεῖν ... καταφρονήσῃς ... γυμναζόμεθα· καὶ γὰρ
μέλλει ... [illegible] ... οὐδὲ οὕτως τι ... [illegible]
... [illegible] ... τί γὰρ
με ... [illegible] ... με Τουτέστι ... οὐ μὴν
... [illegible]
μϛ Τουτέστι ... θαυμάζομεν·
μζ Φοινίκων ... ὁ λόγος·
μη Οὐκ ... [illegible] ... ἀλλ' ἡ
ἐξουσία· ὅπερ ...
... καὶ ἀπα-
ξιοῦμεν μᾶλλον·
μθ Πρόσκομμα· τουτέστι
σκάνδαλον· καταφρο-
νεῖ ... τοῖς ἀσ-
θενοῦσιν, αἰτιᾶται
αὐτοὺς ὅτι ... τῶν
ἀσθενούντων ... ἀδελφοῖς ...
καὶ χάριν ...
ν Γνῶσιν ἔχοντα ...
να Οὐκ ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... οἰκοδομηθή-
σεται ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
νβ Καὶ ... [illegible] ... ἀπολεῖται·

μδ Βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστη-
σι τῷ θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φά-
γωμεν περισσεύομεν· οὐ- με
τε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστε- μϛ
ρούμεθα· βλέπετε δὲ μή- μζ
πως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη μη
πρόσκομμα γένηται τοῖς μθ
ἀσθενοῦσιν· ἐὰν γάρ τις
ἴδῃ σε τὸν ἔχοντα γνῶσιν ν
ἐν εἰδωλείῳ κατακείμε-
νον· οὐχὶ ἡ συνείδησις
αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος να
οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ
εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; καὶ
ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀ- νβ
δελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει·

ξζ Τοῖς δὲ ἐκ τοῖς μαθηταῖς [illegible] ὅτι [illegible] ἀποστόλους [illegible] [illegible] χάριν [illegible] ὅτι [illegible] κήρυξαι τὸ εὐαγγέλιον, ἡμεῖς [illegible] μαρτυρίων καὶ ἀποδείξιν [illegible] τοῦτο γὰρ [illegible] ἀποστολῆς τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστί· τοῦ [illegible] ἀποστολῆς:

ξη Οὐκ ἄχρι [illegible] [illegible] τῶν μαθητευομένων; τοῖς [illegible] τούτου ἀπεχόμενος [illegible]

ξθ Λίαν [illegible] [illegible] [illegible] ἀνάγκαις [illegible] χρείας [illegible] αὐτὸς [illegible] τούτου ἀμείβειν, [illegible] τοῖς κηρύγμασιν [illegible] ὅρα δὲ ὅτι τὸν κορυφαῖον ἔσχατον τέθεικε τοῦ τοιούτου [illegible] καὶ τί [illegible] τοῖς ἄλλοις [illegible] αὐτὸς ὁ πέτρος [illegible]:

ξι Ἀδελφοὺς τοῦ κυρίου τοὺς μαθητὰς ἀδελφοὺς αὐτοῦ [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἰάκωβος [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἰωσὴφ ὁ [illegible] [illegible] καὶ ἰούδας:

ἀποστολῆς. ὑμεῖς ἐστε ἐν
κυρίῳ. ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς
ἐμὲ ἀνακρίνουσιν. αὕτη
ἐστί. μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξου-
σίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; μὴ
οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀ-
δελφὴν γυναῖκα περιά-
γειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπ-
όστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ
κυρίου καὶ κηφᾶς; ἢ μόνος
ἐγὼ καὶ βαρνάβας οὐκ ἔ-
χομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ
ἐργάζεσθαι.

ξια Εἰδὼς τὸν βαρνάβαν κοινωνοῦντα αὐτῷ τῆς ἀκριβείας ταύτης οὐκ ἀπέκρυψεν:

πρὸς ἃ μὲν τοῖς ἄλλοις ἐστὶ τῶν μαθητῶν φησὶ καὶ αὐθεντεῖν· μᾶλλον δὲ
ἀπόστολοί εἰσιν· πολλῷ μᾶλλον αἰσχρὸν περὶ ἐκείνων ἐστὶν ἡμῖν εἰς ὑπομονὴν τὴν πα-
ραγγραφὴν ταύτην:

κη Εἶτα ἵνα μὴ λέγωσί τινες ὅτι καὶ εὐνόμου μαθητὴς οὐκ ἐζήλωσεν· διὰ τοῦτο
οὐδὲ ἠμέλησας. ἵνα τί φησιν οὐκ ἐζήλωμεν· οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι ὑπερέχου-
σιν ἐκ τοῦ ἀξιώματος· καί φησι· πόθεν; οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος ἐκ θεοῦ; οὐ-
κ εἰμὶ ἐλεύθερος; τουτέστι μὴ ὑπόκειμαι ἢ μὴ τὸν κύριον ἑώρακα;
ἔστι ἵνα μὴ λέγωσι μό-
νοι οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι πλέ-
ον ἔχουσι τὸ τὸν Χριστὸν ἑω-
ρακέναι καὶ συναναστρα-
φῆναι αὐτῷ. ἐπάγει· οὐ-
χὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν κύριον ἡμῶν
ἑώρακα; ὥστε μὴ δὲ
ἐν τούτῳ ἰδιάζειν τὸν ἐ-
κείνων μοι τῶν ἀποστόλων· ἔ-
σχατον γάρ φησι πάν-
των ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώ-
ματι ὤφθη κἀμοί:

Τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀ-
δελφόν μου σκανδαλίσω.
οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; οὐκ εἰμὶ
ἐλεύθερος; οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν
κύριον ἡμῶν ἑώρακα; οὐ τὸ
ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ;
εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστο-
λος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ
γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς

ξθ Καίτοι φησὶν ἐξαρκεῖ μοι μό-
νον ὅτι ἀπόστολος εἰμὶ
κἂν μόνον ἔχει τοῦ ἐμοῦ
ἱεροῦ κατορθώματα καὶ
τὸ ἀξίωμα τοῦ Χριστοῦ· ἀλλὰ πρὸς σοὺς λέγω· μὴ καὶ ὑμεῖς ἀμφιβάλλετε αὐτῷ;
εἰ γὰρ ἄλλοις οὐκ εἰμί· ὑμῖν πρός εἰμι· ἀλλ' ὅμως οὐδὲ παρ' ὑμῖν ἀμφι-
βολία· ἡ γὰρ τοῦ τοιούτου χορηγία τὸ ἀπόστολον εἶναι αὐτοῖς. ὁ δέ φησιν ἡ σφραγὶς τῆς
ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε· τουτέστιν ἡ ἀπόδειξις· εἴ τις μαθεῖν ἠθέλησεν
ἀπὸ ὑμᾶς ἢ ἀπόδειξιν προσάγομαι· πάντα γὰρ τὰ τοῦ ἀποστόλου ἐν
ὑμῖν ἐπεδειξάμην· καὶ σημεῖα ἐποίησα καὶ ἐδίδαξα ἐκεῖ-
νοις· κἀκεῖ κινδύνοις ὑπομείνας· καὶ βίον ἄμεμπτον ἐπε-
δείξας· ταῦτα γὰρ κἀκεῖνα ταῦτα σφραγίζει καὶ δείκνυσι ὅτι
δηλοῖ καὶ ὑμᾶς ἀπόστολον:

ο Ἵνα μή τις ἀκούσῃ καὶ τὸ παρὰ ... πρὸς τὸ προειρημένον τὸ ἐκ τοῦ νόμου· φησί· μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ; μέλει μὲν γὰρ αὐτῷ, οὐχ οὕτω δὲ ὥστε καὶ νόμον δι' αὐτοὺς τίθεσθαι· ἀλλ' ἐκ τούτου παιδεῦσαι ἡμᾶς κελεύει τοὺς κοπιῶντας· μὴ ἀνομοίως κοπιῶντας· ἀλλὰ ἀπολαύεσθαι ἐκ τῶν πόνων· εἴπου καὶ ζῶα ἐκοπίασαν, δίκαιος ἐκεῖνα τρέφεσθαι:·

οα Τὸ πάντως ὡς ἐπὶ ὁμολογουμένου φησί· τουτέστι πᾶσι πρόδηλον:·

γὰρ τῷ μωσέως νόμῳ γέγρα-
πται· οὐ φιμώσεις βοῦν ἀ-
λοῶντα· μὴ τῶν βοῶν
μέλει τῷ θεῷ; ἢ δι' ἡμᾶς
πάντως λέγει· δι' ἡμᾶς γὰρ
ἐγράφη· ὅτι ἐπ' ἐλπίδι
ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀρο-
τριᾶν· καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς
ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν
ἐπ' ἐλπίδι· εἰ ἡμεῖς
ὑμῖν τὰ πνευματικὰ
ἐσπείραμεν· μέγα

οβ Ἐπειδὴ εἶπε περὶ τῶν βοῶν· ὅτι ὁ διδάσκαλος φησὶν ὀφείλει τὸν πόνον ἔχειν τὰς ἀμοιβάς:·

ογ Ἡ αὐτὴ πάλιν τροπή· καὶ ὁ ἀλοῶν φησὶ τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν· ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἀροτριῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀροτριᾷ· ταύτης τῆς ἐλπίδος ἀπολαύειν ἐν τῷ ἀλοᾶν ὀφείλει ἀπολαύσας ἐκείνης ἐπὶ τῷ ἀροτριᾶν· τίς δὲ ἡ ἐλπίς, τὸ μεταλαμβάνειν δηλονότι τῶν καρπῶν· εἰκότως προστίθησιν ἐπ' ἐλπίδι· ἵνα γὰρ μή τις ἀκούσῃ τῶν τοσούτων πόνων ὧν ὑπομένουσιν οἱ ἀπόστολοι· αὕτη ἐστὶν ἡ ἀμοιβὴ τὸ φαγεῖν· προστίθησιν ἐπ' ἐλπίδι· τουτέστιν ἐν ἐλπίδι τῶν μελλόντων ἀγαθῶν οἱ ἀπόστολοι μοχθοῦσι· τὸ δὲ καὶ ἐνταῦθα ... παρ' αὐτὰ τὴν παρὰ τῶν μαθητῶν λαμβάνειν χορηγίαν:·

οδ Εἶτα καὶ ἄλλο μέγα· δεικνὺς δίκαιον τὸ τρέφεσθαι· οὐχ ὁμοίας ἀξίας ὧν λαμβάνουσι παρέχειν· ἃ γὰρ ἡμεῖς πνευματικὰ ἐσπείραμεν· τουτέστι παρέσχομεν· μέγα ἐστὶν ἐὰν τὰ σαρκικὰ θερίσωμεν; τουτέστι, τὴν ἐλάττονα· σαρκικὰ τῆς τροφῆς:·

ξε Τίς φησι στρατευόμενος οἴκοθεν τρέφεται καὶ οὐκ ἐκ τῶν στρατιωτικῶν καρποῦται τὸ τοῦ στρατιώτου πρότερον τέθεικε· τοῦτο γὰρ ... ἐν τῇ ἀποστολῇ διὰ τοὺς κινδύνους καὶ τὸν πόλεμον τὸν μετὰ τῶν ἐχθρῶν·

ξς Ταῦτα πάντα τὰ παραδείγματα δέ ... χρῆναι τὸν διδάσκοντα ... τρέφεσθαι ἐκ τῶν μαθητευομένων ἀξιῶν· ὥσπερ τὸν στρατιώτην ἐκ τοῦ στρατηγοῦ· καὶ τὸν φυτεύσαντα τὴν ἄμπελον ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ· καὶ τὸν ποιμένα ἐκ τοῦ ποιμνίου γάλακτος· ἀλλ' ὅμως καὶ τοῖς διδάσκουσι φησι τοῦτο κομίζομεν· καὶ τοὺς κεκτημένους ... ἀπὸ αὐτῶν παρ' ... ἐκκλησίας ... ἀλλὰ τροφὴν μόνην ... ἀρκεῖσθαι ... ἡμᾶς δὲ ... ἀποστόλους ... διὰ τὸ ... ἀδελφοῖς· οὕτως ... ἐστὶ τοῦτο τὸ χωρίον·

Τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ· ξς τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει· ξζ ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει· ξη μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει·

ξζ Ἐκ τοῦ ἀμπελῶνος· τὸ ... ποιμένος ...

ξη Διὰ τῆς ποίμνης δηλοῖ τὴν διδαχὴν καὶ τὴν κηδεμονίαν τὴν ἐν τῇ ἀποστολῇ·

ξθ Ἐπειδὴ τὸ τρέφεσθαι ἐκ τῶν μαθητευομένων ἐδόκει ... καὶ τὸ ἐργάζεσθαι ... καὶ τὴν κοινὴν συνήθειαν τοῦτο ... καὶ ἀπὸ γραφικῆς μαρτυρίας ... διὰ τοῦτο ... φησί· μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; τουτέστι μὴ τοῖς ἀνθρωπίνοις ... παραδείγμασι ... ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει·

οἰκ γ΄

π΄ Ἱερὰ μὲν ἐργαζόμενοι ὡς· τοὺς λευίτας φησί· οἱ τὰς δεκάτας ἐλάμβανον· θυσιαστηρίῳ δὲ προσεδρεύοντες, τοὺς ἱερέας· οἱ ἐκ τῶν θυσιῶν αὐτῶν εἶχον ἀφαιρέματα:-

π΄α΄ Πάνυ καὶ ὧδε τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ τρόπου· οὐχ ἁπλῶς ἐκ τῶν θυόντων λαμβάνουσιν, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου· μετὰ γὰρ τὸ προσενεχθῆναι· οὐκέτι τοῦ προσενέγκαντος ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου:-

π΄ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν; οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες· π΄δ΄ τῷ θυσιαστηρίῳ π΄β΄ συμμερίζονται; οὕτω π΄γ΄ καὶ ὁ Κ(ύριο)ς διέταξε· τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν· ἐκ τοῦ π΄δ΄ εὐαγγελίου ζῆν· ἐγὼ δὲ οὐδενὶ π΄ε΄ ἐχρησάμην τούτων· π΄ς΄ οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί·

π΄β΄ Καλῶς τὸ συμμερίζονται· τὰ μὲν γὰρ καὶ ὁλοκαυτώματα ἀνήλωτο· καὶ ἦν μόνου τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἐκ τῶν θυομένων δὲ τὸ μὲν αἷμα προσεχεῖτο τῷ θυσιαστηρίῳ καὶ τὸ στέαρ ἐθυμιᾶτο· τῶν δὲ κρεῶν ἀφαιρέματα ἐλάμβανον οἱ ἱερεῖς· οἷον τὸν δεξιὸν βραχίονα καὶ τὸ στηθύνιον καὶ τὸ ἐπικρό:-

π΄γ΄ Ὅπως οὐδὲν φησὶν ἐξῆν· ἀλλ᾽ αὐτὴ ἡ παραίτησις· πῶς μέχρι οὐδενὸς καὶ λοιπὸν μὴ ἐποίησα· ὅρα δὲ· τὸ μέγιστον ἔσχατον τέθεικεν:-

π΄δ΄ Οὐδὲ ὧδε δὲ φησὶν ἐκ τῶν μαθητῶν, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ εὐαγγελίου· καλῶς δὲ τὸ ζῆν· δηλῶν ὅτι οὐδὲν ἔξεστιν ἄλλο λαμβάνειν, πλὴν τροφῆς καὶ ἐνδύματος:-

π΄ε΄ Τούτων τῶν παραδειγμάτων τῶν ἐνταλμάτων τοῦ Χ(ριστο)ῦ:-

π΄ς΄ Ἵνα μὴ νομίσωσι διὰ τοῦτο αὐτὸν ταῦτα γεγραφηκέναι ὡς μέλλοντα τοῦ λοιποῦ λαμβάνειν· διορθοῦται αὐτό· ἵνα οὕτω φησὶ γένηται ἐν ἐμοί· τουτέστιν ἵνα ὡς τῶν παραδειγμάτων κελευόντων· ὅσα ἐπὶ τοῦ ... ἀπαιτῶ· οἷον ἵνα λαμβάνω:-

οε Δίκαιοί τι μᾶς ἀπαιτεῖν ὧν κρατοῦμεν τῶν αὐτῶν· καὶ οὐ μόνον παρ' αὐτῶν ὄντας, ἀλλὰ καὶ ἐξουσιάζοντας αὐτῶν· εἰ οὖν ἑτέροις [illegible] τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσι τῶν ἀρχόντων, οὐκ ἄρα καὶ ἡμᾶς [illegible] οἱ μᾶλλον καὶ τοῦτο ποιεῖν:·

ος Ὁρᾷς πῶς ἀποδίδοται τὸ [illegible] τοῦ νοήματος; ἡ γὰρ καὶ [illegible] ἐξουσία τοῦ λαμβάνειν παρ' ὑμῶν [illegible] τοῦ ταῦτα ποιεῖν τοῖς [illegible] ἀποστόλοις καὶ ἐξὸν [illegible] παράδειγμα τὸν καὶ τοὺς μόνους [illegible]. ὅμως οὐδὲ [illegible] τοῦτο [illegible] τοῦτο γὰρ [illegible] τῶν [illegible] καὶ ἄλλως [illegible]

εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μή τινα ἐγκοπὴν δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ· οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι·

[illegible]:·

οζ Τουτέστι μὴ οὐδὲν παρ' αὐτῶν ἐλάβομεν:·

οη Ἵνα μὴ [illegible] διὰ τοῦτο οὐκ ἐλάβομεν [illegible] ἀλλὰ πάντα στέγομεν· [illegible] καὶ δίψαν καὶ γυμνότητα· ἵνα μή τις [illegible] τουτέστι μή τι κωλύσωμεν [illegible] τὸ [illegible] καὶ τὸ κήρυγμα:·

οθ Μή [illegible] τοῖς [illegible] καὶ [illegible] οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι [illegible] ἱερὸν ἐσθίουσιν [illegible] ἐκ τοῦ ἱεροῦ [illegible] ἐκ τῶν προσφερόντων [illegible] ἀλλ' ἐκ τοῦ ἱεροῦ [illegible]:·

ξβ Ἐ[illegible]
[illegible] εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ [illegible] ἀλλ' [illegible]
[illegible] ἀλλ' [illegible]
[illegible]

Ἢ οὕτως [illegible]
[illegible] ἄκων [illegible]
οἰκονομίαν [illegible] πεπίστευμαι· [illegible] οἰκονομίαν [illegible]

[ξβ] εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι· [ξγ] τίς οὖν μοί ἐστιν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, [ξδ] εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. [ξε] Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας [ξζ] κερδήσω.

[illegible]

ξγ Ἐ[illegible]

ξδ Ἐ[illegible]
[illegible]

ξε Ἐ[illegible]
[illegible]

ξς Τ[illegible]
[illegible]

ξζ Ἐ[illegible]

πζ Ὅρα μετὰ πόσης τὸ πρᾶγμα διαβεβαιοῦται σφοδρότητος· καλὸν γάρ μοι φησὶ μᾶλλον ἀποθανεῖν ἤ· οἷον μεμαθηκὼς, ἵνα κενωθῇ καὶ μάταιον μου τὸ ὑπὲρ τούτου γένηται καύχημα· ἵνα γὰρ μή τις λέγῃ· ὅτι καὶ μὴ λαμβάνων ἀθυμεῖ μέντοι καὶ ἀηδῶς μὲν διότι οὐ λαμβάνει· καύχημα τὸ πρᾶγμα καλεῖ· δεικνὺς τὴν ὑπὲρ τοῦ γινομένου χαρὰν καὶ προθυμίαν:·

πη Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι φησίν· οὐκ ἔστι μοι καύχημα· ποῖον ἐστί σοι καύχημα εἰπὲ ποῖ τις αὐτῷ· ἐπάγει· τὸ ἀδάπανον ποιῆσαι τὸ εὐαγγέλιον· ποῖον· τοῦτο τοῦ εὐαγγελίζεσθαι μεῖζον· οὐ μὲν γὰρ οὖν· ἀλλὰ τὸ εὐαγγελίζεσθαι ἐντέταλμαι· τὸ δὲ ἀδάπανον ἐμῆς φιλοτιμίας ἐστί·

οἰκονομ(ία)

Καύχημα μοι· φησὶ ὅτι τὸ ἐξ οἰκείας φιλοτιμίας ἐνδείκνυται. τῶν δὲ ὅσα τι κεκέλευσται μὲν ὀφειλόμενα πράσσουσι γινόμενα ὅσοι κατορθοῦμεν· καὶ καύχημα τοῦ δεσπότου μὲν τῶν· ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διατεταγμένα, λέγετε ὅτι ἀχρεῖοι δοῦλοί ἐσμεν· ὃ ὀφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν· ποῖον οὖν καύχημα τὸ κατὰ χρέος γινόμενον:·

πζ καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν· ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα τις κενώσῃ· πη ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι· οὐκ ἔστι μοι καύχημα· πθ ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· ϛ οὐαὶ δέ μοι ἐστὶν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι· ϛα εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω· μισθὸν ἔχω·

πθ Ἐπειδὴ Χριστὸς ἐνετείλατο:·

ϛ Παρακαλεῖ μὲν γὰρ τὰς ἐντολὰς τοῦ κυρίου:·

ϛα Ποῖον· τὸ ἀδάπανον τιθέναι τὸ εὐαγγέλιον μισθὸν ἔχω· ὅτι καὶ τοῦ κυρίου ἐπιτρέψαντος οὐκ ἐλάμβανον:·

θεοδ(ωρήτου)· Ἰουδαῖος ὡς εἶναι· τὸ [illegible] ὑπὸ νόμον ὄντα· τοῖς τὸ [illegible] νόμου φυλακὴν [illegible] καὶ διὰ τούτου γὰρ [illegible] καὶ [illegible] νόμον [illegible] ἐπὶ [illegible] καὶ ἄλλαι μυρίαι παραπλήσιαι [illegible]·

ϛ θ τοῖς ὑπὸ νόμον μᾶλλον· τοῖς δὲ ἰουδαίοις [illegible] ὅτι δὲ τοῦ νόμου ἐχομένοις· τοῦτο δὲ λέγων ὡς ὑπὸ νόμον· ὁ τὰ [illegible] αὐτοῦ ἰδί[illegible] ἰάκωβον· ὁρᾷς αὐτὸν [illegible] αὐτὸν φησὶ [illegible] καὶ [illegible] φησὶ [illegible] τοῦ νόμου· τοῦτο γὰρ [illegible] αὐτοῖς· ὁρᾷς δὲ πανταχοῦ [illegible] προσκείμενον· ἵνα δὲ [illegible] τοῦ [illegible]·

ἵνα ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον· ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος· μὴ ὢν ἄνομος θ(εο)ῦ·

Ἀνόμοις μᾶλλον· τοῖς μὲν ὄντα ὑπὸ τὸν μωσέως νόμον· τοῖς δὲ ἐθνῶν· οἷς καὶ αὐτοῦ [illegible] τῶν· σημαίνει [illegible] πολλὰ τῶν μεγάλων δογμάτων οὐκ [illegible] φησὶ [illegible] αὐτοῖς [illegible] αὔξοντας· οὕτως οὖν φησὶ [illegible] νόμων πρὸς αὐτοὺς, ὡς μὴ ὢν ὑπὸ τοὺς νόμους τοῦ χ(ριστο)ῦ· [illegible] γὰρ πρὸς [illegible] γέγραφε· οὕτω [illegible] θ(εο)ῦ [illegible] τοῦ χ(ριστο)ῦ· ἀλλ' [illegible] οὐδὲν [illegible] τοιοῦτον [illegible] αὐτὸν [illegible] τῶν [illegible] ποιημάτων· οἷος [illegible] καὶ [illegible] ποιεῖ·

Κοινωνὸν μάλιστα τοῖς προσώποις τῶν δογμάτων· οὐ γὰρ ἦν Ἰουδαῖος ἀληθῶς, ἀλλ' ὡς Ἰουδαῖος· ἵνα δείξῃ ὅτι οἰκονομίαν κέχρηται μόνην. πότε δὲ γέγονεν ὡς Ἰουδαῖος; ὅταν περιτέμνῃ τὸν Τιμόθεον· ὅτε καὶ ἁγνισάμενος ἦν ἐν τῷ ἱερῷ μετὰ τῶν ὀκτὼ τινῶν· ἵνα κερδήσῃ τοὺς [illegible] Ἰουδαίους [illegible] ... ὡς Ἰουδαῖος· [illegible] ὅτι περιτέμνειν μὲν [illegible] ... Ἰουδαίοις ὅτι [illegible] τὸν νόμον. οὐ καὶ προσῆλθον [illegible] ... οὐδὲ [illegible] ... στόματα [illegible] ... αὐτοῦ διδάσκειν. ἀλλ' ὡς [illegible] τοῖς γινομένοις:

Ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ὅτε [illegible] ἐν τῷ ἱερῷ [illegible] ... Ἰουδαίοις [illegible] ... ἀναιρῶν· διὸ οὐκ εἶπεν Ἰουδαῖος, ἀλλ' ὡς Ἰουδαῖος· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, ὅτε Ἀθηναίοις διελέγετο· οὐ καὶ τὸν προφήτην [illegible] ... τοῦ νόμου [illegible] ... ἀλλὰ ἀπὸ [illegible] τῶν παρ' αὐτοῖς [illegible] ... χρώμενος. διὸ οὐκ ἦν ἄνομος, ἀλλ' ὡς ἄνομος. τὸ δὲ μὴ ὢν ἄνομος θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ, ὡς αἱ διαφοραί [illegible] ... οὐκ εἰσὶ διαφοραί. [illegible] ... τὸν μὲν νόμον [illegible] ... ἐπιγραφόμενον· καὶ διὰ [illegible] ... τὴν ἀξίαν τοῦ δεσπότου [illegible] ... μᾶλλον ἁρμόζοντα· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν Χριστὸν ὅσιον καὶ τελούμενον. οὐκ ἄνομος κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον, ἀλλὰ καὶ ἔννομος κατὰ τὸν καινὸν· οὐκ ἔξω τοῦ νόμου, ἀλλὰ καὶ [illegible] τῆς χάριτος· οὐκ ἐν [illegible] Χριστοῦ διὰ τὸν νόμον. ἀλλ' οὐδὲ [illegible] διὰ τὸν καινὸν· οὐκ ἐφόνευσα διὰ τὸν φόνον, ἀλλὰ καὶ ὀργὴν [illegible] αὐτὸν πόθον· ὁ μὲν γὰρ τὸν παλαιὸν φυλάξῃ, οὐκ ἔστιν ἄνομος [illegible] ὁ δὲ τὸν νέον [illegible] ἔννομος Χριστοῦ· ταῦτα δὲ [illegible], οὐκ [illegible] μὲν τὸν περὶ τὸν νόμον· τὸ δὲ [illegible] τὸ καινὸν· ἀλλ' [illegible] τῶν πολλῶν [illegible] καὶ δεξ[illegible] ... πάντα [illegible] πρὸς τοῦ [illegible] τοῦ [illegible]:

Οὐκ ἀφαιρεῖ κατὰ τὴν φύσιν τὸ κῆρυγμα· [illegible] Μετὰ τὸ δεῖξαι τὰ [illegible] τοῖς ἀδελφοῖς· μονονουχὶ [illegible] [illegible] τοῦτο [illegible] οὐδὲ [illegible] ἀλλὰ [illegible] ἀλλὰ χρὴ [illegible] [illegible] [illegible] τοῦτο γὰρ καὶ [illegible] μνήμασιν.

Ἐ[illegible]

Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ
τρέχοντες· πάντες μὲν
τρέχουσιν· εἷς δὲ λαμβά-
νει τὸ βραβεῖον; οὕτως τρέ-
χετε· ἵνα καταλάβητε. πᾶς
δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος· πάν-
τα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι
μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέ-
φανον λάβωσιν· ἡμεῖς
δὲ ἄφθαρτον· [illegible]
οὕτως τ[illegible]

Διδάσκει καὶ τὸν τρόπον πῶς ἄν τις καταλάβοι· πάντα ἐγκρατεύεσθαι· οὐχὶ τοῦτο δὲ μὲν [illegible] τοῦτο δὲ οὔ· τοῦτο γὰρ τὸ ὅλον [illegible].

Ἐκ [illegible] αὔξει τὸ παράδειγμα· οἱ ἀγωνιζόμενοι [illegible] πάντα ἐγκρατεύονται [illegible] φθαρτοῦ [illegible] ἡμεῖς οἱ ἄφθαρτον προσδοκῶντες οὐ καὶ μᾶλλον ἐγκρατευσόμεθα.

[illegible] τὸν ἑαυτὸν [illegible] φησί· οὐχ ὡς [illegible] πρὸ τῆς διδασκαλίας [illegible] αὐτοῦ [illegible] τὰ παραδείγματα· [illegible] μετὰ [illegible] τρέχ[illegible] οὐκ [illegible] καὶ πρὸς οὐδὲν [illegible] φησὶν οἱ μὲν τρέχοντες· τί γὰρ ὑμῖν φησὶν οἱ μὲν τρέχοντες· τί γὰρ ὑμῖν φησὶν [illegible] ἐκ τοῦ [illegible] ἀλλ' οὐκ [illegible] φησί· ἀλλ' [illegible] καιροῖς καὶ [illegible] ἵνα [illegible]
[illegible]

α Ἐπειδὴ ἵνα μὴ νομίσῃς μετὰ ἀνόμων γενόμενον [illegible] μὴ ὢν ἄνομος θεῷ· τουτέστιν οὐκ ὢν ἄνομος θεοῦ· ἀλλ' ἔννομος Χ(ριστο)ῦ· τουτέστιν ἔννομος ὑπάρχων Χ(ριστο)ῦ· σημειωτέον δὲ τὸ ῥητόν· οὐκ εἶπεν ἄνομος θεοῦ· ἀλλ' ἔννομος· καὶ σὺν τῷ τοῦ [illegible] θ(εο)ῦ· τοῦτο γὰρ ἱκανὸν [illegible] τῷ Χ(ριστο)ῦ·

β ἄρα καὶ θ(εὸ)ς ὁ Χ(ριστό)ς. β Καὶ οὐδὲ μέχρι τούτου ἔστη φη(σίν)· ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀσθενέσι περὶ τὴν πίστιν ὡς ἀσθενὴς γέγονα· πῶς γὰρ οὐκ ἐκεῖνος ὁ [illegible] τροφὰς [illegible] θ(εο)ῦ τοῦ [illegible] καὶ τοῦ προσώπου [illegible] μάθῃ:–

ἀλλ' ἔννομος Χ(ριστο)ῦ· ἵνα κερ-
δήσω ἀνόμους· ἐγενόμην
τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθε-
νής· ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερ-
δήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα
τὰ πάντα· ἵνα πάντως
τινὰς σώσω· τοῦτο
δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλι-
ον· ἵνα συγκοινωνὸς αὐ-
τοῦ γένωμαι.

γ Καὶ συντόμως ἐξειπών· τοῖς πᾶσι γέγονα ὡς ἰατρὸς οὐ [illegible] ἐπ[illegible] δεικνύς· κἂν γὰρ [illegible] οὐκ οὕτως θαυμαστόν· ἀλλ' ἵνα καὶ ὁ μέγιστος [illegible] τὸ δὲ πάντως τινάς· καὶ πρὸς τὸ προτρέπειν [illegible] τὸ μὴ κρίνειν [illegible] ὥσπερ γὰρ [illegible] πάντας σωθῆναι διὰ Χ(ριστο)ῦ, οὕτω καὶ τὸ μὴ πάντας σωθῆναι:–

δ Εὐαγγέλιον φη(σί)· τὸ [illegible] αὐτοῦ [illegible] ὡς καὶ αὐτὸς [illegible] τοῦ [illegible] τουτέστιν [illegible] ἵνα οὖν δυνηθῶ φησὶ κοινωνῆσαι [illegible] τοῖς [illegible] τῶν αὐτοῦ ἀγαθῶν [illegible] ταπεινοφροσύνην: ταῦτα δὲ ἔλεγεν οὐκ [illegible] μισθὸν [illegible] ἀλλ' ἵνα [illegible] τῶν ἀδελφῶν [illegible]:–

ξ/ Οὐκ ἀρκεῖ [illegible] [illegible]. ξ. Μετὰ τὸ δεῖξαι [illegible] ταῦτα [illegible] τοῖς ἀδελφοῖς [illegible] γένηται. τὸ δὲ παράδειγμα τοῦτο [illegible]. οὐδὲ γὰρ [illegible] ἅπαντας. ἀλλὰ δεικνὺς ὅτι οὐκ ἀρκεῖ τὸ [illegible] [illegible] οὐδὲ ἐν ἅμα [illegible] τὸ δραμεῖν. ἀλλὰ χρὴ [illegible] τοῦ βραβείου [illegible] καὶ γνῶσιν ἔχοντες [illegible]. ἡμεῖς [illegible] [illegible] ἔχοντες, οὐδὲν ὠφελεῖν [illegible]. τοῦτον γὰρ καὶ [illegible] τὸν [illegible] [illegible] :·

ξ. Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε. πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον. ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρ[έχω]

ξ. Διδάσκει καὶ τὸν τρόπον πῶς ἄν τις καταλάβοι. πάντα γάρ φησιν ἐγκρατεύεται. οὐχὶ τοῦτο δὲ μόνον [illegible] τοῦτο δὲ οὐ τοῦτο γὰρ τὸ ἐν τοσούτοις [illegible] :·

ε. [illegible] [illegible] τὸ παράδειγμα· οἱ ἀγωνιζόμενοι φησὶν ἐν τοῖς [illegible] πάντα ἐγκρατεύονται ἵνα μὲν [illegible] φθαρτοῦ [illegible] ἡμεῖς οἱ ἄφθαρτον προσδοκῶντες οὐ καὶ μᾶλλον ἐγκρατευσόμεθα :·

Καὶ τὸν ἑαυτοῦ [illegible] οὕτως ἄριστα [illegible] αὐτοῦ [illegible] τὰ παραδείγματα. ἐγὼ τοίνυν γὰρ [illegible] οὐκ ἀδήλως [illegible] καὶ πρὸς [illegible] τρέχοντες. τί γὰρ ἡμῖν φησιν [illegible] τρέχοντες. τί γὰρ ἡμῖν φησιν [illegible] ἐκ τοῦ [illegible] [illegible] ἀλλ' [illegible] [illegible] ἵνα [illegible] ἀφ' ἀφ :·

α Ἐπειδὴ [illegible] μὲν μονογενὴς [illegible] γεγενῆσθαι [illegible] ἀνθρώπου
θεοῦ· τουτέστι [illegible] θεοῦ· ἀλλ' ἔστιν μόνος Χριστοῦ· τουτέστιν [illegible] μόνος
ὑπάρχων Χριστοῦ· [illegible] ὁ υἱὸς μὲν [illegible] μόνος θεοῦ· ἀλλ' ἔστιν
μόνος· καὶ οὖν τι τοῦ [illegible] θεοῦ, τοῦτο γὰρ [illegible] Χριστοῦ·
β ἄρα θεὸς ὁ Χριστός:— β Καὶ οὐδὲ μέχρι τούτου μόνον ἔστη φησίν· ἀλ-
λὰ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς [illegible] ὥσπερ τοὺς ἀδελφοὺς γέγονεν· πῶς
γὰρ οὐκ [illegible] οὕτως [illegible] περὶ θεοῦ τοῦ υἱοῦ
καὶ τοῦ [illegible]
μαθεῖν:—

γ Καὶ συντόμως [illegible] τοῖς
[illegible] γέγονεν ὅτι [illegible] οὐ
[illegible]
[illegible] γὰρ [illegible]
οὕτως θαυμαστόν· ἀλ-
λ' [illegible] καὶ ὅμοιος [illegible]
τὸ δὲ [illegible] καὶ
[illegible]
[illegible]
ὥσπερ γὰρ [illegible]
[illegible]
οὕτω καὶ τὸ μὲν [illegible]
[illegible] θανεῖν:—

δ Ἐπειδὴ [illegible] φησί· τοῖς δὲ
αὐτοῦ [illegible]
[illegible] καὶ αὐτὸς
[illegible] τοὺς ἀδελφοὺς
[illegible] τουτέστι [illegible]
[illegible] ἵνα [illegible] καὶ [illegible]
τοῖς [illegible] αὐτοῖς [illegible]
καὶ [illegible] ταῦτα δὲ [illegible] οὐκ [illegible]
[illegible] ταῦτα [illegible] ἀλλ' ἵνα [illegible]
[illegible] ἀδελφοῖς [illegible]:—

ἀλλ' ἔστιν μόνος Χριστοῦ· ἵνα κοιν-
[illegible] ὁμοίως· [illegible]
τοῖς ἀδελφοῖς [illegible] ἀδελ-
φοῖς· ἵνα τοῖς ἀδελφοῖς κοιν-
[illegible]· τοῖς πᾶσι γέγονε
[illegible]· ἵνα [illegible]
[illegible]· τοῦτο
δὲ [illegible] διὰ τὸ [illegible]
[illegible]· ἵνα [illegible] αὐ-
τοῦ [illegible]·

138

αὐτοὺς διελθεῖν. ἔοικε κατὰ τοῦτο τοῖς καινουργουμένοις· ὥσπερ γὰρ ἐκεί-
νοις καὶ διὰ τῆς θαλάσσης παρέσχε διάβασιν· τῶν μὲν [illegible]
αὐτοὺς [illegible] ἀπαλλάξας· κατακαλύψας δὲ τοὺς [illegible]
ἐλευθερίαν δωρησάμενος, τοῦτο καὶ νῦν πρὸς τοὺς καινουργουμένους [illegible]
[illegible]· τὸ γὰρ εἰς τὸν μωσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ
ἐν τῇ θαλάσσῃ, σημαίνει ὅτι καθάπερ ἐκεῖνοι τούτου τυχόντες
ὑπήκοον τοῖς μωσαϊκοῖς νόμοις ὑπῆρχον. οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ

καταπίσματι τοῦ θεοῦ ... θείας κομιζόμενοι [illegible] συνηθείας ζό[illegible] μονογίας [illegible] τοῦ κατὰ τὰς χριστοῦ [illegible] μοιοῦμεν τοιαῦτα·

ιγ Λ[illegible] καὶ ὁ [illegible] διὰ τοῦ μετὰ [illegible] αὐτοῖς. καὶ [illegible] τὴν [illegible] αὐτῶν [illegible]·

ιδ Εἰς τὸν μωσῆν ἐβαπτίσαντο· τουτέστι τῷ μωσεῖ ἐκοινώνησαν· ἐπειδὴ γὰρ τὸ κατὰ [illegible] χριστοῦ, [illegible] τὸν αὐτὸν μωσῆν κοινωνοῦντας [illegible]

τοῦ ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦ-
σαν· καὶ πάντες διὰ τῆς
θαλάσσης διῆλθον· καὶ πάν-
τες εἰς τὸν μωσῆν ἐβα-
πτίσαντο ἐν τῇ νεφέ-
λῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ·
καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶ-
μα πνευματικὸν ἔ-
φαγον·

σματα κοινωνοῦμεν καὶ μιμούμεθα τοῦ ἰθαγενοῦς αὐτοῦ χριστοῦ, τὸν αὐτὸν μωσῆν κοινωνοῦντα τοῖς ἰουδαίοις, κατὰ τὸ σχῆμα καὶ [illegible] τὸν τύπον [illegible] τῆς ἀληθείας· διὸ καὶ τῷ αὐτῷ ῥήματι ἐχρήσατο τὴν κοινωνίαν τῆς ἐν τῇ θαλάσσῃ διόδου καὶ τὸ σχῆμα προσφέρων·

οἰκουμενίου: Εἰς τὸν μωσῆν ἐβαπτίσθη· ἐπειδὴ αὐτὸν ἰδόντες [illegible] κατὰ διαίρεσιν τῆς θαλάσσης ἐπίστευσαν [illegible] [illegible] αὐτοῖς τοῦτο γὰρ μωσέως·

ιε Καὶ χριστῷ συνθάπτονται [illegible] ὑπὸ τῆς νεφέλης καὶ συνεβίβαζον μωσῆ διαιρέσεως τῆς θαλάσσης·

ε Πνευματικὸν καὶ [illegible] τὸ [illegible] [illegible] ἀμφιβάλλοντα [illegible] καὶ τὴν ἀπόρρητον [illegible] παραχθὲν [illegible] [illegible]
ις [illegible] καὶ περὶ [illegible]· ις Ὁ [illegible] τὸ μάννα. ὡς [illegible]·

ις

[illegible]

[illegible]

ιβ Κ[illegible]

χω. ὡς οὐκ ἀδήλως. οὔ
τως πυκτεύω. ὡς οὐκ ἀ
έρα δέρων. ἀλλ' ὑπωπι
άζω μου τὸ σῶμα καὶ δου
λαγωγῶ. μή πως ἄλλοις
κηρύξας. αὐτὸς ἀδόκι
ιβ μος γένωμαι. οὐ θέλω
δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί.
ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάν

[illegible]

ΓΕΝΝΑ[illegible]

[illegible]

κε [illegible]

[illegible]

μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς[κγ]
κακῶν. καθὼς κἀκεῖνοι
ἐπεθύμησαν. μηδὲ[κδ] εἰ-
δωλολάτραι γίνεσθε, καθώς
τινες αὐτῶν· ὡς γέγραπται·
ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν
καὶ πιεῖν. καὶ[κε] ἀνέστησαν
παίζειν. μηδὲ πορνεύω-
μεν καθώς τινες αὐτῶν
ἐπόρνευσαν καὶ ἔπεσον
ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς
χιλιάδες. μηδὲ[κς] ἐκπειρά-
ζωμεν τὸν Χριστόν. καθώς καὶ
τινες αὐτῶν ἐπείρασαν καὶ
ὑπὸ τῶν ὄφεων ἀπώλον-
το. μηδὲ[κζ] γογγύζετε καθὼς
καί τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν
Καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ[κη] τοῦ ὀ-
λοθρευτοῦ. ταῦτα[κθ] δὲ πάν-
τα τύποι.

κε Χ [illegible]

κς Λ [illegible]

κζ Λ [illegible]

κη Δ [illegible]

κθ Τ [illegible]

ιζ Οἷον τὸ ἐκ τῆς ἀκροτόμου πέτρας ἀναβλύσαν ὕδωρ, ὥσπερ καὶ μετὰ
τὸ αἷμα Χριστοῦ· ἡ γὰρ καὶ αὐτὴ τοῖς ἐκ ... μόνοις ἦν τὰ παρεχόμενα, ἀλ-
λὰ πνευματικῶς παρεῖχεν τό· οὐ γὰρ φύσεως ἦν ἀκολουθίας εἶδος,
ἀλλὰ χάριτος πνευματικῆς.

ιη Ἐπειδὴ δὲ εἶπεν πνευματικὸν τὸ πόμα, οὐδὲν δὲ εἶχεν παρηλλαγμένον ὥσ-
περ τὸ μάννα· ἀλλ' ὕδωρ ἦν κοινόν, ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἀναβλύ-
σεως κατασκευάζει
ὅτι αὐτὸ πνευματικόν· οὐ
γὰρ ἡ κατὰ φύσιν ἡ πέ-
τρα αὐτὸ ἀνεδίδου·
ἡ γὰρ τοῦτο ἦν, [illegible]
πρὸ τούτου ἀναδι-
δόναι· ἀλλ' ἑτέρα τις
πέτρα πνευματικὴ τὸ πᾶν
ἐνήργει. καὶ τίς ἦν;
ἐκεῖνος ὁ Χριστός.

ιθ Τὸ ἀκολουθούσης δηλοῖ,
τὸ ἀεὶ συμπαρὸν τοῦ
Χριστοῦ πνευματικῶς καὶ πανταχοῦ
θαυματουργοῦν.

κ Ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν εἶπεν ἀλλ' οὐκ ἐν
[illegible] τοῦτο· τοῦτο δὲ
τὸ ἄδηλον. καίτοι μεγάλης ἠξιώθησαν τῆς δωρεᾶς· ὁρᾶτε
οὖν ὅτι μηδὲν ὠφέλησεν αὐτοὺς τὰ μυστήρια· ὁ θεὸς ἦν καὶ ἐξίστατο
πολλῶν δωρεῶν ... ἄξιον ... παραδείγματος οἱ
... ἀπώλοντο· ... ὅτι οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν· ἵνα
μὴ δόξῃ αὐτοῖς παντωλεθρίαν προφητεύειν.

ἐκ τοῦ ε: Ἢ διὰ τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν Χάλεβ καὶ τὸ τοιοῦτον
[illegible] μικρόν. κβ Τὸ κατεστρώθησαν, τὴν αἰφνίδιον
αὐτῶν καὶ ἀθρόαν ἀπώλειαν δηλοῖ.

Ὥσπερ γὰρ ὁ κατακλυσμὸς καὶ τὸ βρῶμα καὶ τὸ πόμα τύποι ἦσαν
ἡμῶν, οὕτω καὶ ὁ ὄλεθρος τύπος ἐστὶ μέλλουσιν τοῖς ἴσοις ἁμαρτήμασι
περιπίπτειν.

Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα
πνευματικὸν ἔπιον· ἔπι-
νον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολου-
θούσης πέτρας. ἡ δὲ πέτρα
ἦν ὁ Χριστός. ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς
πλείοσιν αὐτῶν ηὐδόκη-
σεν ὁ θεός. κατεστρώθησαν
γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. ταῦ-
τα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγε-
νήθησαν, εἰς τὸ

λζ Θεραπεύει μὲν οὖν αὐτοὺς, πολλαχοῦ αὐτῶν καθαπτόμενος· ὅρα δὲ· οὐκ ἔτι διὰ μόνην καὶ τὴν [illegible] τοῦ μὴ [illegible] αὐτοὺς ἐσθίειν τὰ εἰδωλόθυτα, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς [illegible] ἐνδιατρίβειν(?)· εἰδωλολατρείαν τὸ πρᾶγμα καλοῦμεν.

λη Ἐπειδὴ δὲ εἴρηκε τὸ ἐσθίειν εἰδωλόθυτα εἰδωλολατρείαν τὸ πρᾶγμα προσηγόρευσεν· καὶ διὰ τοῦτο καθικετεύει αὐτοὺς, μονονουχὶ [illegible] θεραπεύσας τὸ τραχὺ τοῦ λόγου καὶ φησίν· ὑμεῖς φρόνιμοι ὄντες κρίνατε τὸ πρᾶγμα, καὶ ἔχετε αὐτὸ ἀρκοῦν εἰδωλολατρείαν· τοῦτο δὲ ποιεῖ. καὶ αὐτοὺς τοῖς ὑπευθύνοις καθίζει δικαστάς· ἀκριβῶς ὅτι σφόδρα θαρρεῖ τοῖς οἰκείοις λογισμοῖς [illegible]· καὶ πρὸς κατασκευάζει εἰδωλολατρείας ὄντας καὶ κοινωνοὺς εἰδώλων τοὺς ἐσθίοντας εἰδωλόθυτα.

λζ

Διόπερ ἀγαπητοί μου φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρεί-
ας. (λη) ὡς φρονίμοις λέγω· κρί-
νατε ὑμεῖς ὅ φημι· τὸ πο-
τήριον (λθ) τῆς εὐλογίας ὃ εὐλο-
γοῦμεν· οὐχὶ κοινωνία
τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστι;
Τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν· οὐ-
χὶ κοινωνία τοῦ σώμα-
τος τοῦ Χριστοῦ ἐστιν;

λθ Ποτήριον εὐλογίας φησὶ τὸ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ὃ εὐλογοῦμεν· ὃ μετὰ χεῖρας ἔχοντες εὐλογοῦμεν τὸν χαρισάμενον ἡμῖν τὸ αἷμα αὐτοῦ.

Οἰκ(ουμενίου) Ἢ ὃ εὐλογοῦντες κατασκευάζομεν· [illegible]

μ [illegible] γὰρ [illegible] τοῦ Χριστοῦ, τὸ αἷμα αὐτοῦ [illegible] κεφα- λὴ δι' αὐτῆς [illegible]

μα Ὁ [illegible] τοῦ ἄρτου [illegible] τοῦτο δὲ [illegible] κοινωνίας [illegible]

λ Καὶ [illegible] αὐτοῖς τὸ τέλος καὶ τὰς ἐσχάτας [illegible] τιμωρίας, [illegible] γὰρ [illegible] τὰ τέλη τῶν αἰώνων [illegible] καὶ [illegible] μόνον τὴν τιμωρίαν:·

λα λβ Ὥστε ὁ δοκῶν ἑστάναι:· λβ Πάλιν [illegible] μεγαλοφρονοῦντας [illegible] γὰρ καὶ ἑστῶσαι [illegible] τὸ θαρρεῖν μὴ ὡς ἑστηκώς. οὐ δὲ ἑστῶσαι [illegible] ἀλλὰ καὶ ἑστηκώς, [illegible]:·

λγ Ἐπειδὴ δὲ ἐφόβησεν αὐτοὺς [illegible] πολλοὺς δὲ [illegible] πειρασμούς. ἵνα μὴ λέγωσι τί [illegible] πολλοὺς [illegible] πειρασμοὺς καὶ κινδύνους [illegible] οὐκ εἴληφεν ὑμᾶς πειρασμός, ἀλλὰ [illegible]:·

λδ Ἀνθρώπινος· [illegible] καὶ [illegible]

λε Ἀνθρώπινος [illegible]

συνέβαινον ἐκείνοις· ἐγρά-
φη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν·
εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων
κατήντησεν· λβ ὥστε ὁ δοκῶν
ἑστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ·
λγ πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν
εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς
δὲ ὁ θεός, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πει-
ρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε·
ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πει-
ρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν
τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπε-
νεγκεῖν·

λς Ἐπειδὴ [illegible] πειρασμὸς [illegible] καὶ [illegible] τὴν ἔκβασιν [illegible] ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν [illegible] τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν:·

μζ Ὁ [illegible]

[illegible]

μη Ἐ[illegible]

[illegible]

μθ Ἐ[illegible]

μζ

ἀλλ' ὅτι ἃ θύουσι τὰ ἔθνη, δαι
μονίοις θύουσι καὶ οὐ θεῷ· μη οὐ
θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς
τῶν δαιμονίων γίνεσθαι·
μθ οὐ δύνασθε ποτήριον κυρίου
πίνειν· καὶ ποτήριον δαιμο
νίων· ν οὐ δύνασθε τραπέ
ζης κυρίου μετέχειν καὶ τραπέ
ζης δαιμονίων· να ἢ παρα
ζηλοῦμεν τὸν κύριον· μὴ ἰσχυ
νβ ρότεροι αὐτοῦ ἐσμέν·
Πάντα μοι ἔξεστιν· ἀλλ' οὐ

[illegible] δαιμονίων γίνεσθαι [illegible]

[illegible] ποτήριον κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων [illegible]

ν Ἐκ μόνων τῶν ὀνομάτων [illegible]

να Ἐ[illegible]

νβ Ἰ[illegible]

[illegible] ταῦτα ποιεῖν [illegible]

[illegible] κυρίου [illegible] τῶν τραπεζῶν αὐτοῦ [illegible]

Ἐπειδὴ δὲ εἶπε τὴν κοινωνίαν τοῦ σώματος τοῦ κυρίου· ἐδόκει δὲ τὸ κοινωνοῦν
ἕτερον εἶναι παρ' ἐκεῖνο ᾧ κοινωνεῖ· μικρὰν δοκοῦσαν διαφορὰν καὶ ὅτι οὐ κοινω-
νοῦμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ σῶμα ἐσμὲν Χριστοῦ οἱ πάντες· ὥσπερ ἀμέλει ἐστὶ σῶμα
ἐστὶ τῆς κεφαλῆς, τὸ μὲν τοῦτο σῶμα· καθάπερ γάρ ἐστιν ὁ ἄρτος ἐκ πολ-
λῶν κόκκων εἷς ἄρτος γίνεται, οὕτως καὶ ἡμεῖς φησι συνενούμενοι, ἓν γι-
νόμεθα σῶμα Χριστοῦ. Εἰ τοίνυν ἐκ μονογενοῦς πάντες γινό-
μεθα σῶμα Χριστοῦ· τί γάρ ἐστί φησιν ὁ ἄρτος; δηλονότι σῶμα Χριστοῦ· τί δὲ
γίνονται οἱ μεταλαμ-
βάνοντες; δηλονότι
σῶμα Χριστοῦ· μετέχοντες
γὰρ τοῦ σώματος τοῦ
Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς μο-
νῆς γινόμεθα· ἐπειδὴ δὲ χ
κ... ἀνθρώπων ἀσεβ
ἐφθαρκυῖαν τῆς ἁ-
μαρτίας, ἐσ... ἐν
μὲν σαρκὸς ὄντας·

ὅτι εἷς ἄρτος ἓν σῶμα οἱ πολ-
λοί ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ
τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν.
βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρ-
κα· οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες τὰς θυ-
σίας, κοινωνοὶ τοῦ θυσια-
στηρίου εἰσί; τί οὖν φημι
ὅτι εἴδωλόν τί ἐστιν· ἢ ὅτι
εἰδωλόθυτόν τί ἐστιν;

Ὑμᾶς γάρ φησι κατὰ πνεῦμα
εἶναι Ἰσραήλ·

Κατὰ σάρκα τοὺς ἰουδαί-
ους φησί· ἐπειδὴ δὲ οἱ μὲν
ἱερεῖς τοῦ θύματος
ἐσθίουσι τὸ ... κατ' ἐκεῖ-
νον τῷ θυσιαστη-
ρίῳ, τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ θύματος ἐσθίοντας κοινωνοὺς ἐκάλεσεν
αὐτοῦ θύματος καὶ τοῦ θυσιαστηρίου·

Μὴ γὰρ τοῦτό φημι ὡς ἐχόντων τιμὴν ἰσχὺν τῶν εἰδώλων ἢ τῶν
θυομένων αὐτοῖς, καὶ διὰ τοῦτο δυναμένων ἢ ὠφελῆσαι ἢ βλάψαι;
οὐχί φησιν· ἐπειδὴ γὰρ ἀπουδαιομένης ... περὶ τῶν εἰδώλων, ἐ-
φθέγγετο ... μηδεμίαν τιμὴν ἰσχὺν αὐτοῖς·

ζα Ἱνατί μὴ [illegible] ἐσθίομεν· καί φησιν· ἀρκεσθῶμεν [illegible] τοῦ κυρίου [illegible]
καὶ αὐτῆς κυρίου ἡ γῆ [illegible] καὶ μετὰ ταῦτα· ἀλλ' ἐὰν φησί [illegible] τὴν συνείδη-
σιν τοῦ μηνύσαντος κελεύει· σκανδαλισθήσεται γάρ τις [illegible]
[illegible] ἀκούσας [illegible] τοῦτο δὲ [illegible] φροντίζομεν [illegible]
νομίσας [illegible] θεοῦ

ε Συμβουλεύει δὲ ὅτι τοῦ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς καὶ τῆς [illegible]
δι' [illegible] καταφρονεῖ· [illegible]

ζα
ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ τοῦ-
το εἰδωλόθυτόν ἐστι, μὴ ἐσθί-
ετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύ-
σαντα καὶ τὴν συνείδη-
σιν· τοῦ γὰρ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ
πλήρωμα αὐτῆς· συνεί-
δησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑ-
αυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέ-
ρου· ἱνατί γὰρ ἡ ἐλευθερί-
α μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης
συνειδήσεως·

κελεύει [illegible] τούτου· ἡ [illegible] ἀδελφοῦ [illegible] τοῦτο χ(ριστὸ)ς διδάσκει [illegible]· ἱνατί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως· ἐλευθερίαν καλεῖ τὴν χάριν [illegible]· εἰ δὲ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ· ὁ χ(ριστὸ)ς [illegible] ἀλλ' [illegible]:

ζδ [illegible] τοῦ ἑτέρου καὶ [illegible]
ζε [illegible]
[illegible] μηνύσαντος [illegible]:
[illegible] συνειδήσεως [illegible] φροντίζε [illegible]
[illegible] τὸ ἐλεύθερόν μου, τουτέστι [illegible]
ἐλεύθερον [illegible] παρατηρήσεως κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συ-
νειδήσεως· τουτέστι κατακρίνεται ὑπὸ τῆς τοῦ ἑτέρου συνει-
δήσεως· [illegible] χριστιανῶν· [illegible]
[illegible] καὶ τὰ εἰδωλόθυτα [illegible]
[illegible]

νγ Τοῦτο ὡς πρὸς τοὺς [illegible] ἀδελφοῖς. ἡ γὰρ [illegible] ἀλλ' οὐ καὶ οἰκοδομεῖ τὸν ἀδελφόν μου τοῦτο ποιῶν. ἀλλὰ καὶ καταλύει.

νδ οἰκ(οδομεῖ) Μὴ γὰρ τοῦτο φησὶ μόνον ζητῆς [illegible] συνείδησις. ἀλλὰ καὶ τὸν ἀδελφόν σου [illegible]

νε Ἐπειδὴ [illegible] λόγον περὶ τοῦ [illegible] αὐτοῖς [illegible] καὶ τὰ [illegible] ἀπολλύουσι [illegible] αὐτοῖς τοιούτου φόβου.

νς Μηδὲν ἀνακρίνοντες τοὺς πωλοῦντας μὴ ἄρα εἰδωλόθυτόν ἐστιν [illegible] καθαρίας [illegible] ἀλλὰ [illegible] τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίετε.

νζ Εἰ γὰρ [illegible] μόνον ὅτι καὶ [illegible] καὶ οἱ καρποί [illegible] πάντα ἀκρίνης.

νη Καλῶς τὸ θέλετε. οὐ γὰρ προστάσσει. οὐ τὸ ἀποστρέφεσθαι αὐτοῖς [illegible]

νθ Διατί [illegible] περιεργίαν [illegible]

ξ Ψ[illegible]

πάντα συμφέρει· ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. νγ

μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ νδ

ζητείτω. ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου

ἕκαστος. νε πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε νς

μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. νζ τοῦ γὰρ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν νη

ἀπίστων καὶ θέλετε πορεύεσθαι. πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε νθ μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν.

ο Ὡς ὅταν [illegible] ἐν Χριστῷ μιμεῖσθαι [illegible] ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ [illegible]
φρονῶν μου καὶ τῶν συμφερόντων μου· τοῦτο [illegible] μίμησις Χριστοῦ· τὸ μὴ ἑαυτοῦ
ἀλλὰ τῶν πλησίον κήδεσθαι:-

οα Μέμφεται αὐτοῖς ὅτι αἱ μὲν γυναῖκες ἀκατακαλύπτως τὴν κεφα-
λὴν καὶ ηὔχοντο καὶ προεφήτευον· οἱ δὲ ἄνδρες [illegible]
κατακεκαλυμμένοι ἵσταντο τὴν κεφαλὴν ἐν τῇ εὐχῇ καὶ προφητείᾳ·

μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυτοῦ συμ-
φέρον· ἀλλὰ τὸ τῶν πολ-
λῶν ἵνα σωθῶσι· μιμη-
ταί μου γίνεσθε καθὼς κα-
γὼ Χριστοῦ· ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς
ζ Ἀδελφοί· ὅτι πάντα μου
μέμνησθε· καὶ καθὼς
παρέδωκα ὑμῖν τὰς πα-
ραδόσεις κατέχετε· θέ-
λω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι· ὅτι
παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφα-
λὴ ὁ Χριστός ἐστι· κεφαλὴ δὲ
γυναικὸς ὁ ἀνήρ·

ἀντὶ μὲν [illegible]
[illegible] · [illegible] δὲ ὅ-
τι καὶ [illegible] περὶ τοῦ
[illegible] διαλεκτο-
[illegible]
[illegible] ἐπαινεῖ· οἱ δὲ οὔ·
πρὸς οὓς προϊὼν φησίν· εἰ
δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος
εἶναι· ἡμεῖς τοιαύτην
συνήθειαν οὐκ ἔχομεν:-

οβ Καὶ [illegible]
[illegible] μὴ δεῖ κα-
τακαλύπτεσθαι ἐν εὐχῇ καὶ
προφητείᾳ τὴν κεφα-
λήν· πῶς οὖν φησιν ὅτι
πάντα μου μέμνησθε·
πρὸς [illegible]
[illegible] τοῖς [illegible]
αὐτοῖς· [illegible]
[illegible] ὁμολογεῖ [illegible]

ογ Πρὸς τοὺς [illegible] τοῖς λόγοις τούτοις διαλεγόμενος· τοὺς [illegible]
[illegible] διορθοῦται· μὴ δεῖν κεκαλυμμένην [illegible] εὔχεσθαι κεφαλήν·
Καὶ τὴν αἰτίαν λέγει:-

οδ Πιστοῦ δηλονότι· αὐτοὶ γάρ εἰσι μέλη Χριστοῦ· καὶ αὐτῶν κεφαλὴ ὁ Χριστός·
οὐ μὴν τῶν ἀπίστων:-

οε Διὰ τὸ κατάρχειν αὐτῆς:-

ξδ Διὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν [illegible] ἀλλ' ἐμὲ καὶ ἀμφότερον [illegible] ποιήσασθαι· [illegible] θαρρ[illegible] οὖν τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ [illegible]·

ξε Ἐγώ φησιν ὑπὲρ τοῦ χάριτι θεοῦ [illegible] ἀλλ' ἐμὲ καὶ ἀμφότερόν μοι τὸν ὑπάρχειν· εὐχαριστῶ· διὰ τί οὖν ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ· τουτέστιν ὑπὲρ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ· ἀπὸ τῶν ἐλλειμμάτων βλασφημοῦμαι· ἕτεροι [illegible] ἀγνοοῦντες [illegible] καὶ [illegible] τὰ [illegible] ἀπο[illegible] ἐπιφερομένοις· καὶ [illegible] τὸ παράδειγμα [illegible]·

ξς Ὅ [illegible] πάντα πράττετε· ἵνα δόξαν τὸν θεὸν ἀφορμὰς παρέχητε· [illegible] γενομένοις καὶ [illegible] προστρίμματα [illegible]·

ξζ Ἀπρόσκοποι· τουτέστι [illegible] μηδενὶ [illegible] παρέχοντες ἀφορμήν· [illegible] ἐὰν μὲν [illegible] μὴ τοὺς ἰουδαίους [illegible] σκανδαλίσωμεν· μὴ τοὺς [illegible] τοὺς ἀδελφούς· οὗτοι γὰρ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ· ὅρα δὲ [illegible] καὶ τοὺς ἄλλους [illegible] προσ[illegible] ὃν μὲν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς [illegible] ἐκ τοῦ [illegible] σπουδάζομεν [illegible] ἐκ τοῦ [illegible] ἀπολαύεσθαι·

ξδ εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι μετέχω. τί βλασφημοῦμαι ξε ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ· ξς εἴτε οὖν ἐσθίετε· εἴτε πίνετε· εἴτε τι ποιεῖτε· πάντα εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε· ξζ ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ ἰουδαίοις καὶ Ἕλλησι καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ ξη καθὼς κἀγὼ ξθ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω·

ξη Εἰπὼν [illegible] ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας [illegible]·

ξθ Ὥσπερ [illegible] πάντα πᾶσιν ἀρέσκω· [illegible] τοῖς [illegible] ἵνα [illegible] σωθῶσι·

πα Πρόσεστι μὲν ἓν καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ· ὁ ποτὲ ἐκείνη μὲν ἐξυρημένη, οὐδὲ τὴν φυσικὴν σκέπην ἔχουσα τὰς τρίχας· αὕτη δὲ ἔχει· καὶ εὑρίσκομεν ὅτι ἡ ἀκατακάλυπτος ὅσον τὸ ἐπ' αὐτῇ ἀνῄρηκε καὶ τὸ ἐκ φύσεως αὐτῆς δοθὲν κάλυμμα:- πβ Τοῦτο προσθείς, ἔδειξε μὲν ὅτι οὐ κεν ἀρχῇ ἢ προφητεύσει μόνον αὐτὴν δεῖ κατακαλύπτεσθαι, ἀλλὰ πάντοτε· ὥσπερ γὰρ τὸ ξυρᾶσθαι οὐ κεν ἀρχῇ καὶ προφητείᾳ μόνον αἰσχρὸν, ἀλλὰ καὶ πάντοτε· οὕτω καὶ τὸ ἀκατακάλυπτον εἶναι:-

πα πβ
ἓν γάρ ἐστι καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐ-
πγ
ξυρημένῃ. εἰ γὰρ οὐ κατα-
καλύπτεται γυνή, καὶ κει-
ράσθω. εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναι-
κὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι,
κατακαλυπτέσθω. ἀνὴρ
πδ
μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατα-
καλύπτεσθαι τὴν κεφα-
πε
λήν, εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ
ὑπάρχων. γυνὴ δὲ δό-
πϛ
ξα ἀνδρός ἐστιν:-

πγ Κατασκευαστικῶς πρὸ ἐστὶ τὸν λόγον·-

πδ Αἰσχρὸν μετὰ τοῦ μὴ δεῖν ἄνδρα κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλήν· οὐ τὴν πρόσοψιν, διότι κεφαλὴν ἔχει τὸν Χριστόν· ἀλλὰ ἀλλ:- Θεοδωρήτου.

Εἰκὼν θεοῦ ὁ ἄνθρωπος· οὔτε κατὰ τὸ σῶμα, οὔτε κατὰ τὴν ψυχήν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀρχικὸν μόνον· ὡς δεσπότου τοῖς πάντων ἐστὶ τῶν ἀρχῶν πεπιστευμένος· εἰκὼν προσαγορεύεται θεοῦ. ἡ δὲ γυνὴ ὡς ὑπὸ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐξουσίαν τελοῦσα, τοῦ ἀνδρός ἐστι δόξα· καὶ οἱονεὶ εἰκόνος εἰκών· ἄρχει μὲν γὰρ καὶ αὐτὴ τῶν ἄλλων· ἀλλ' ὑποτέτακται τῷ ἀνδρὶ προσηκόντως:- πε Δόξα θεοῦ ὑπάρχων τουτέστιν ἀρχὴ ὢν θεοῦ καὶ ὑπὸ ἀρχὴν ὢν μόνου θεοῦ· δηλονότι τὸν ὄντα μὲν ὑπὸ οὐδένα τῶν ἐν τῇ γῇ· αὐτὸν δὲ ἄρχοντα πάντων τῶν ἐν τῇ γῇ· καὶ διὰ τῆς τῆς γυναικὸς μετὰ τῶν σημείων τῆς ἐλευθερίας· τουτέστι τῆς ἀκατακαλύπτου κεφαλῆς προσιέναι θεῷ:-

πϛ Δόξα ἀνδρός· τουτέστιν ἀρχὴ ἀνδρός· καὶ ὑπὸ ἀρχὴν ἀνδρός· δεῖ οὖν αὐτὴν μετὰ τῶν σημείων τῆς ὑποταγῆς ἔρχεσθαι:-

οϛ Διὰ τὸ αἴτιον μόνον. οὐ δεῖ ἔχειν τὰ ἐπὶ κεφαλῆς ἐρριμμένα. ὁμοίως καὶ ἐπὶ Χριστοῦ
ἐκλαμβάνειν. ἀλλὰ τῶν ἀνθρώπων μὲν κεφαλὴ ὁ Χριστὸς κατὰ τὸ δημιουργικόν.
Χριστοῦ δὲ ὁ πατήρ. διὰ τὸ αἴτιον :- οἰκονομίας ... πλὴν μὲν Χριστοῦ καὶ οὕτω
κεφαλὴ ὁ Χριστὸς καθάπερ ἡ μόνος ὁ Χριστός. καὶ ὁ θεὸς καὶ μόνος ὁ πατήρ :-
οζ Οὐκ ἀπαιτεῖ μὲν τὸν ἄνδρα κατακαλύπτεσθαι. ἀλλὰ μόνον ἐν εὐχῇ
οη καὶ προφητεύειν :- Οὐκ ἔστι κεκαλυμμένον τὴν κεφαλήν.
ἀλλὰ κατὰ κεφαλῆς ἔχων. ἀναιρῶν οὕτως οὐ μόνον τοῖς ἱματίοις κα-
λύπτεσθαι. ἀλλὰ καὶ
κόμην. καὶ γὰρ καὶ ὁ κο-
μῶν. κατὰ κεφαλῆς ἔ-
χει τὴν κόμην δηλαδή :-

οϛ Κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ ὁ θεός. οζ Πᾶς
ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προ-
φητεύων οη κατὰ κεφα-
λῆς ἔχων. οθ καταισχύνει τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ. πᾶσα
δὲ γυνὴ προσευχομένη
ἢ προφητεύουσα ἀκα-
τακαλύπτῳ τῇ κεφα-
λῇ. καταισχύνει τὴν
κεφαλὴν ἑαυτῆς.

οθ Ἡ καὶ Χριστὸς ὁ θεὸς τοῖς ἀνδράσιν
αὐτεξουσίοις ἐστί. καὶ
τοῦτο τὸ σημεῖον οὐδὲν αὐτῶν
ἐν τῇ γῇ. ἀλλὰ πάντων
ἄρχοντας. διὸ οὐ δεῖ ἔ-
χειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐ-
ξουσίαν τὸν οὐκ ὄντα
ὑπὸ ἐξουσίαν τινὸς
ἐν τῇ γῇ. τὸ γὰρ κεκαλύ-
φθαι τὴν κεφαλήν. ἐξου-
σίαν τινὰ ἐστὶν ἐπιτι-
θέναι τῇ κεφαλῇ. ἀν-
τὶ γὰρ ἐξουσίας ἐστὶ τὸ ἐπὶ κεφαλῆς κάλυμμα. ὅπερ ἔσωθεν εἶναι ἐπὶ
τῆς γυναικὸς δηλοῦν τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐξουσίαν ὡς ἐπικειμένην αὐτῇ.
ὥσπερ τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ ἐπιτιθεὶς ἐξουσίαν. ἀσχημονεῖ καὶ
καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ :-
π Πῶς. ὅτι τὸ αὐτό ἐστι τῇ ἐξυρημένῃ. καὶ ὅτι δραπετεύει ἀπὸ τῆς κε-
φαλῆς ἀποδύεται καὶ φυγάδα τῆς δοθείσης αὐτῇ παρὰ τοῦ
θεοῦ ἐξουσίας :-

ϙα' Οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐκ τῆς γυναικός, ἀλλ' ἢ διὰ τῆς γυναικός· δηλονότι ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐστιν αἱ διὰ γυναικὸς τὸν ἄνδρα. αἴτιος ὁ ἀνὴρ ὡς προκαταρκτικὸν αἴτιον· ὥσπερ οὖν ἐστιν αἴτιος ἑαυτῶν ποιητικόν. ἐπεὶ τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ· τὸ γὰρ ἀρχαιότερον αἴτιον ὁ θεός :-

ϙβ' Ὡς τε ἐστὶν καὶ αὐτὴ ἡ φύσις ὑπομιμνήσκουσα πειθομένους :-

ϙγ' Ἐπειδὴ οἷον ἔχει ἐκ τῆς φύσεως τὸ τῶν τριχῶν περιβόλαιον, ὀφείλει καὶ αὐτὴ περιβάλλεσθαι, ἵνα καὶ ἐν τοῖς φυσικοῖς σηματρέπῃ θεσμοῖς :-

ϙδ' Ἀπὸ τῆς φύσεως δηλονότι :-

ϙε' Ἐπειδὴ προσέθελεν ὅσα φύσις ἔγραψεν· οἱ διὰ συλλογισμῶν τὰ πάντα κατασκευάζοντες ἐκ κατασκευάζουσιν. φησίν· ὅτι καὶ ἐν ἡμῖν τοῦ φιλονείκους εἶναι· ἡ γὰρ ἀναισχυντία πρὸς τὰ ἐρημένα. ἡμεῖς φησὶν καὶ αἱ ἐκκλησίαι οὐκ ἔχομεν ἔθος τοιοῦτον. ποῖον; καὶ ὅτι τὸ φιλονεικεῖν. ἀλλὰ τὸ ὑπείκειν τοῖς ἐντάγμασι τῶν διδασκάλων μὴ δὲ ἀντιτάττεσθαι· καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος παρ' ἡμῖν ἵνα ὁ μὲν ἀνὴρ κομᾷ καὶ κατακαλύπτηται τὴν κεφαλήν, ἡ δὲ γυνὴ τοὐναντίον :-

ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτως καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ. ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ θεῷ προσεύχεσθαι; ἢ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ ἀτιμία αὐτῷ ἐστι· γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ, δόξα αὐτῇ ἐστιν; ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται. εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

πζ

οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ γυναικός.
ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός. καὶ
γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ δι-
ὰ τὴν γυναῖκα. ἀλλὰ
γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα. διὰ
τοῦτο ὀφείλει γυνὴ ἐξου-
σίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφα-
λῆς. διὰ τοὺς ἀγγέλους.
πλὴν οὔτε ἀνὴρ χωρὶς
γυναικός. οὔτε γυνὴ χω-
ρὶς ἀνδρὸς ἐν κυρίῳ.

[illegible]

α' Τὸ ἵνα οὐκ αἰτιολογικόν, ἀλλ' ἐκβατικόν, τῶν πραγμάτων ἐκβαινόντων:

β' Οἱ γὰρ φανεροὶ μᾶλλον ἐν τοῖς τοιούτοις ἐκλάμπουσι καιροῖς. δείκνυσι δὲ
τοὺς πεπηγότας τοῖς τὴν ὑπερο[illegible] τῶν πονηρῶν [illegible] φέρον-
τας· καὶ τοὺς ἐπὶ τὸ θεοῦ [illegible] ἀφυλάκτους:

γ' Ἡ μὲν σύνοδος φησὶν ἀγάπης ἦν, ἐν δὲ [illegible] σχίσμα οὖν ἐργάζονται:

δ' Κυριακὸν αὐτὸ καλεῖ κατὰ μίμησιν ἐκείνου τοῦ δείπνου τοῦ ὑπὸ Χριστοῦ ἐκτεθέντος
μυστικῶς τοῖς μαθηταῖς. ὡς ἐξ [illegible] τὸ τοῦ κυρίου ἀνακείμενον:

ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ
γένωνται ἐν ὑμῖν. συ-
νερχομένων οὖν ὑμῶν
ἐπὶ τὸ αὐτό. οὐκ ἔστι κυ-
ριακὸν δεῖπνον φαγεῖν.
ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖ-
πνον προλαμβάνει
ἐν τῷ φαγεῖν. καὶ ὃς μὲν
πεινᾷ· ὃς δὲ μεθύει. μὴ
γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς
τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν;

Θεοδώρου.

Κυριακὸν δεῖπνον· τὸ
δεσποτικὸν καλεῖ μυστή-
ριον· ἐκείνου γὰρ πάν-
τες ὁμοίως μεταλαμ-
βάνουσιν· καὶ οἱ πε-
νίᾳ συζῶντες· καὶ
οἱ πλουτοῦντες [illegible]
τες· καὶ οἱ δοῦλοι καὶ δε-
σπόται καὶ ἄρχοντες
καὶ ἀρχόμενοι· ἐν δὲ τοῖς ὑμῶν
καὶ τὰς κοινὰς τρα-
πέζας [illegible] κοινάς.
καὶ τὴν δεσποτικὴν
[illegible] πρό-
κειται ὁμοίως· [illegible]

[illegible]· ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν:

Θεοδώρου. Δεῖπνον κατὰ τὴν τότε συνήθειαν λέγει τὸ ἄριστον:

ε' Ἐπειδή φησι τὸ κυριακὸν ἰδιωτικὸν πεποιήκατε, ἀφαιρούμενοι
αὐτοῦ τὸ κάλλιστον τοῦτο καὶ [illegible]· ἔστι καὶ μάλιστα [illegible]
αὐτῶν κατηγορεῖ· προλαμβάνει φησὶν ἐν τῷ φαγεῖν καὶ οὐ καλεῖ τοὺς πέ-
νητας· ὥστε δὲ [illegible] μὴ οὐ χορτασθῆ:

ς' Δύο ἁμαρτήματα· καὶ τὸ περιορᾶσθαι τοὺς πένητας· καὶ τὸ αὐτοὺς
μεθύειν· ὁμοίως γάρ φησιν ἀμφότερα [illegible]
ὑμᾶς [illegible]:

ζ΄ · περὶ κοινωνίας θεοπρεποῦς οὐ πλεονεκτικῆς ::

ςε Παραγγέλλων [illegible] οὐκ ἐπαινῶ ὑμᾶς. ὅτι μὲν καὶ γυναῖκες ὁμοίως [illegible] ἀμφότερα [illegible] παραγ-
γελίας τοιαύτης· οὐδὲ γὰρ ὑμᾶς μὲν δεῖ [illegible] τούτου παραινέσεως·

ςς [illegible] οὐκ ἐπαινῶ ὑμᾶς, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἧττον συνέρχε-
σθε· δέον γὰρ ὑμᾶς καὶ [illegible] προσάρχεσθαι [illegible] συνέρχε-

ςζ Ἡ αἰτία τοῦ ῥηθέντος κεφαλαίου. αὕτη. κοινωνία παρ' αὐτοῖς [illegible]
γίνεσθαι δὲ οὕτως· κατὰ [illegible]
[illegible] μετὰ [illegible] τῶν
τῶν παρασκευαζόν-
των καὶ τοῖς πένησι
συγκαλουμένων· τοῦτο
δὲ καὶ πρόφασις ἀγάπης
καὶ ταπεινοφροσύνης·
[illegible] τοῦτο τινὲς
[illegible] αἴτιον [illegible]
[illegible]

ςη Οὐκ [illegible] τὸν [illegible] τοῦ
κυριακοῦ δείπνου [illegible]
[illegible] ἀλλ' [illegible]
[illegible] τὸ [illegible] καὶ [illegible]
καὶ τὸ [illegible]
[illegible] μετ' αὐτῶν
[illegible] σχίσματα [illegible] ::

ςθ Τοῦτο [illegible] μέρος τι [illegible]
[illegible] ἀναισχυν-
[illegible] αὐτοῖς [illegible]
[illegible] ἵνα
[illegible]
[illegible] ἀλλ' [illegible]
[illegible] ::

ι Α[illegible] θαυμαστὸν
[illegible] ἀλλὰ
[illegible] περὶ τῶν [illegible]
[illegible] ::

συνήθειαν οὐκ ἔχομεν· οὐ-
δὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θ(εο)ῦ·

ζ ςε Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐ-
κ ἐπαινῶ· ςς ὅτι ςζ οὐκ εἰς τὸ
κρεῖττον· ἀλλ' εἰς τὸ ἧτ-
τον συνέρχεσθε· ςη πρῶτον
μὲν γὰρ συνερχομένων
ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ·
ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν
ὑπάρχειν· ςθ καὶ μέρος τι
πιστεύω· δεῖ γὰρ καὶ αἱ-
ρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι·

ιδ Ἦν γὰρ καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ ποτήριον καὶ αἷμα ἀλόγων· καὶ μετὰ τὸ θῦσαι δέ, τὸ αἷμα τῶν ἀλόγων ἐν ποτηρίοις δεχόμενοι, αὐτὸ ἔσπενδον· ἀντὶ οὖν τοῦ αἵματος τῶν ἀλόγων, τὸ ἴδιον αἷμα ὁ κύριος δίδωσι· καινὸν δὲ ἐν ποτηρίῳ· ἵνα δείξῃ καὶ τὴν παλαιὰν τοῦτο προσκιαγραφοῦσαν·

ιε Οὐκ ἐν τῷ τῶν ἀλόγων αἵματι ἐν τῇ παλαιᾷ·

ις Ὁ δὲ τὸν θάνατον καταγγέλλων, ὑπομιμνήσκει τὴν δωρεὰν καὶ παρακαλεῖ τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τοῦ παθεῖν τὴν σωτηρίαν κοινὴν καταγγέλλει·

μενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν
ἐμὴν ἀνάμνησιν. [ιδ] ὡσαύ-
τως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ
τὸ δειπνῆσαι λέγων· τοῦτο
τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθή-
κη ἐστὶν· [ιε] ἐν τῷ ἐμῷ αἵμα-
τι· τοῦτο ποιεῖτε ὁσάκις
ἂν πίνητε εἰς τὴν ἐμὴν ἀ-
νάμνησιν. ὁσάκις γὰρ ἂν
ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον,
καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πί-
νητε. [ις] τὸν θάνατον τοῦ κυρίου
καταγγέλλετε [ιζ] ἄχρις οὗ ἂν
ἔλθῃ. ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν
ἄρτον τοῦτον ἢ πίνῃ τὸ
ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναξί-
ως. [ιη] ἔνοχος ἔσται τοῦ σώ-
ματος καὶ αἵματος τοῦ κυρίου.

ιζ Τουτέστιν ἐν τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ·

ιη Ἀντὶ τοῦ αἰτίας· τοὺς ἀναξίους τοὺς πονηροὺς τοὺς ἀπίστους·

θεοδωρήτου·

Τὸ ἔνοχος τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦτο δηλοῖ· ὅτι καθάπερ προδότης ἐκεῖνος ὁ Ἰούδας παρέδωκεν αὐτὸν Ἰουδαῖοι, οὕτως ἀτιμάζουσιν αὐτὸν οἱ τὸ πανάγιον αὐτοῦ σῶμα χερσὶν ἀκαθάρτοις δεχόμενοι καὶ ἐν μιαρῷ προσφέροντες στόματι·

ιθ Ὥσπερ αὐτῷ οὐκ ἔχοντες αὐτὸ οἱ μὲν ἐφόνευσαν, αὐτοὶ δὲ τῇ ἀναξίῳ κοινωνίᾳ [illegible]·

ζ Ὁ γὰρ ἴδιόν τι καὶ δεῖπνον ἐν ἐκκλησίᾳ ποιῶν· καὶ τὸν μὴ ἔχοντα ὑβρί-
ζει καὶ καιρίαν ἁμαρτίαν ποιεῖ:·

η Οὐ τοσοῦτον γὰρ αὐτοῖς μέμφεται ὅτι μόνοι τρώγουσιν· ὅσον ὅτι καταφρο-
νοῦσι ταῖς [illegible] καὶ μὴ συγκαλούμενοι· καὶ ὅτι καταισχύνουσι
ταῖς [illegible]:·

θ Εἰπὼν μετὰ τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἐγκλήματος, καὶ μετρίως αὐτοῖς διαλέ-
γεται· [illegible] ταῦτα οὐ μυρίων θανάτων ἄξια, [illegible]
[illegible] ὑμᾶς· οὐκ ἐπαινῶ:·

ι Καὶ τοσοῦτον [illegible]
[illegible] ἀλλὰ [illegible]
[illegible] καὶ γὰρ [illegible]
ὁμοίως καὶ μετὰ [illegible]
[illegible]:·
οἰκουμενίου·
Ἢ ὅτι ἐδιδάχθη ταῦτα
ἀπὸ τοῦ κ(υρίο)υ· ἵνα καὶ τὸ
παρέλαβον ἀντὶ τοῦ
ἐδιδάχθην:·

ια Ταῦτα παρεισάγει, ἵνα
ἐνδείξηται ὅτι ὁ κ(ύριο)ς
[illegible] τράπε-
ζαν τοὺς μαθητὰς
καὶ τὸν προδότην
αὐτὸν ἠξίωσεν:· καὶ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
λων, [illegible]
[illegible] παρέδωκεν καὶ [illegible]:·

ιβ Εἰ τοίνυν [illegible] εὐχαριστίᾳ προσέρχῃ· μηδὲν ἀνάξιον ποιῇ τῆς εὐχα-
ριστίας [illegible] καὶ ὑπὲρ [illegible] τὸν πένητα·

ιγ Κλώμενος [illegible] οὐ δὲ [illegible] σχίζεσθαι τῶν
[illegible] τοῦ τῆς ἐκκλησίας σώματος:·

ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θ(εο)ῦ κα-
ταφρονεῖτε καὶ καταισχύ-
νετε τοὺς μὴ ἔχοντας· τί ὑ-
μῖν εἴπω· ἐπαινέσω ὑμᾶς
ἐν τούτῳ; οὐκ ἐπαινῶ.
ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ
τοῦ κ(υρίο)υ· ὃ καὶ παρέδωκα
ὑμῖν. ὅτι ὁ κ(ύριο)ς ἰ(ησοῦ)ς ἐν τῇ νυκτὶ
ᾗ παρεδίδοτο· ἔλαβεν
ἄρτον· καὶ εὐχαριστήσας
ἔκλασεν καὶ εἶπε· λάβετε
φάγετε· τοῦτό μού ἐστι τὸ
σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον·

τῇ α' κ(υριακῇ) μετ(ὰ) [illegible]
ἀδελφοί ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ χ(ριστοῦ)

κς Εἰ γὰρ οὕτω τὸ οὕτως κουφότερον ἐσοῦμεν· τουτέστι τὸ καταγινώσκειν ἑαυτῶν; οὐδὲ οὕτως ἀφῆκεν ἀδεῶς κινδύνῳ ὅθεν κέχρηται· ἀλλ᾽ αὐτόθεν παιδεύει· ἵνα ἐκεῖ ἐμβλήσῃ:

κζ Οἷον νουθετούμεθα· οὐ γὰρ τιμωρούμεθα· ἀλλὰ παιδευόμεθα· ὡς μονονουχὶ θεραπείας καὶ διορθώσεως γινομένης:

κη Κόσμον φησὶ τοὺς ἐν ἀπιστίᾳ καὶ ἁμαρτίαις ὄντας· φησὶ δὲ ὅτι οἱ πιστοὶ καὶ θεῷ περισπούδαστοι, ὧδε ἀπομαστιγοῦνται τὰς ἁμαρτίας· ἵνα μὴ ἐκεῖ μετὰ τῶν μοι πρὸ μὲν ἐκεῖ δῶσι δίκας:

ἐκρινόμεθα· κς κρινόμενοι δὲ ὑπὸ κυρίου κζ παιδευόμεθα· κη ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν· κθ ὥστε ἀδελφοί μου συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε· λ εἰ δέ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω· λα ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε· τὰ δὲ λβ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι·

κθ Εἰς τὸν πρότερον ἀνῆλθε λόγον· ὅρα δέ· οὐκ εἶπε τοῖς πεινῶσι μεταδίδοτε· ἀλλὰ τὸ σεμνότερον ἀλλήλους ἐκδέχεσθε· ὡς κοινῶν ὄντων τῶν ἐκεῖ προσφερομένων ἐδεσμάτων· ὡς ὅ γε τοῦτο φησὶ μὴ ποιῶν, ἀνάξιός ἐστι τῆς μυστικῆς μεταλήψεως:

λ Γαστριμαργίας αὐτῶν καταγινώσκει· καὶ ὡς παιδίοις διαλεχθεὶς τούτοις κέχρηται· ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας εἰς τοὺς ἰδίους οἴκους παραπέμπων:

λα Ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε· ἑαυτῶν τὴν ἐκκλησίαν ὑβρίζοντες καὶ τοὺς πένητας περιορῶντες· διὰ γὰρ ἃ δεῖ συνέρχεσθε, εἰς ταῦτα δὲ τρέπεσθε· ταύτης δὲ φησὶ μὴ ὄντος, κερδανοῦμεν ὑμᾶς ὅσοι κοινωνεῖτε· τοῦτο δὲ φησὶν ἐφελκόμενος αὐτούς:

λβ Ἢ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος τούτου φησὶν ὁποῖον τοῦ κυριακοῦ δείπνου· καὶ ἐν ἄλλοις κεφαλαίοις διορθώσεως δεομένου· ἢ τὰ ἕτερα τοῦ πράγματος δεομένου οὐ ῥήματος· ἀλλὰ τῆς αὐτοῦ παρουσίας:

κ Περὶ τοῦ κυριακοῦ μὲν δείπνου ἦν ὁ λόγος αὐτῷ· ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς ἀφορμὴν περὶ μυστηρίων ἐνέπεσεν κατά τινα λόγον ἀκόλουθον, τὰ προκείμενα διορθοῦται· τοῦτο γὰρ ἔθος τῷ ἱερῷ Παύλῳ πάντα τὰ παρεμπίπτοντα διορθοῦν.

κα Οὐχ ἕτερος τὸν ἕτερον· τοῦτο γὰρ κρίναι δεῖν, ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτόν.

κβ Οὐ παρὰ τὴν τῶν μυστηρίων φύσιν· ἀλλὰ παρὰ τὴν τῶν προσιόντων ἀναξιότητα.

κγ Τουτέστι μὴ ἐξετάζων μηδὲ ἐννοῶν τῶν προκειμένων τὸ μέγεθος· εἰ γὰρ μάθοιμεν τίς ὁ ποτέ ἐστιν ὁ προκείμενος, οὐ δεησόμεθα ἑτέρου· ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο ἱκανὸν ἡμῖν [illegible] παρασκευάσῃ.

κδ Διὰ τὸ ἀναξίως προσιέναι· τί οὖν ἡ ποιεῖ τις; οἱ γηράσκοντες τῷ οὐχ ἁμαρτάνοντι οἷς μὲν ἐπεὶ μὴ κοιμῶνται πρόωροι; ναί· ἀλλ' οὐχ αὕτη μόνη κἀνταῦθα ἀπόδοσις τοῖς ἀναξίως προσιοῦσι, τὸ ἀποθνήσκειν πρὸ καιροῦ· ἀλλ' ἔστι καὶ ἐκεῖ χαλεπωτάτη τιμωρία.

δοκιμαζέτω[κ] δὲ ἄνθρωπος ἑαυ[κα]
τόν. καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου
ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρί
ου πινέτω. ὁ[κβ] γὰρ ἐσθίων καὶ
πίνων ἀναξίως. κρίμα ἑ
αυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει.[κγ] μὴ
διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ
κυρίου. διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ
ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι καὶ[κδ]
κοιμῶνται ἱκανοί. εἰ[κε] γὰρ
ἑαυτοὺς διεκρίνομεν.
οὐκ ἂν

κε Οὐκ εἶπεν εἰ ἑαυτοὺς ἐκολάζομεν, ἀλλὰ μόνον εἰ ἐκρίνομεν· τουτέστιν εἰ κατεγινώσκομεν ἑαυτῶν μόνον ἁμαρτανόντων, καὶ τῶν [illegible] τῶν ἐκεῖ ἀπηλλάγημεν ἂν τιμωριῶν· ὁ γὰρ ἑαυτοῦ καταγινώσκων ἀκριβῶς δή, οὐκ ἂν εἰς τὴν αὐτὴν πολλάκις ἁμαρτίαν ἐνέπεσοι.

λϛ Εἰ δὲ νῦν δείκνυσι μέγα [illegible] τὸ δὲ [illegible] αὐτοῖς [illegible]
ταῦτα φθέγγεσθαι καὶ [illegible] ἀλλὰ [illegible] τὰ [illegible] μᾶλλον [illegible]
ὄν· ποῖον τοῦτο· ὅτι ἰουδαῖος Χριστὸν [illegible] ἀνάθεμα [illegible]
πάλιν μόνος αὐτὸν δύναται κύριον εἰπεῖν [illegible] Χριστὸν [illegible]

λζ Λοιπὸν τὸν περὶ χαρισμάτων μέλλει λόγον κινεῖν [illegible] διαιρέσεις δὲ
καὶ οἷον μερίδες χαρισμάτων εἰσί· τὸ δὲ χαρισμάτων [illegible]
παιδεύει [illegible] τοῦ πνεύματος χάρισμα [illegible]
[illegible] χαρισμάτων [illegible] καὶ μὴ [illegible] πνεύματος [illegible] πάλιν δὲ τὸ πνεῦμα· τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα· [illegible] παραμυθεῖται· [illegible] γὰρ καὶ [illegible] τὸ χάρισμα· ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ ἐστι πνεύματος καὶ τὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα:

Καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ. Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσί, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα· καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσι, καὶ ὁ αὐτὸς κύριος· καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσίν.

Θεοδωρίτου·

Ὁ [illegible] τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ [illegible] ἀλλότριον τῆς θείας φύσεως τὸν Χριστὸν ἀποφῆναι· ἀλλ' οὐδὲ αὖ πάλιν [illegible] δυνατὸν [illegible] ὁμολογῆσαι θεόν, μὴ ὑπὸ [illegible] χάριτος φωτιζόμενον:

λη Ἵνα μὴ χαρισμάτων μόνον ἀκούσας ὁ [illegible] τὸ πνεῦμα [illegible] χάρισμα [illegible] πνεύματος [illegible] περὶ τῶν δωρεῶν, ἐπήγαγε διακονιῶν· [illegible] κύριος καὶ [illegible] τοῖς δεδόσθαι μετὰ τὸ ἐνέργημα· [illegible] τὸ πνεῦμα [illegible] κατὰ τὸ [illegible] τὸ πνεῦμα:

λθ Ἐνεργημάτων τουτέστι χαρισμάτων· ἰσοδυναμεῖ γὰρ τὸ χάρισμα καὶ ἡ διακονία καὶ ἡ ἐνέργεια· ὅτι καὶ ἴσα ἐστὶ τὰ παρὰ πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ πνεύματος δωρούμενα:

Η: Περὶ διαφορᾶς χαρισμάτων καὶ οἰκονομίας αὐτῶν:- +

λγ Ὁιον χαρισμάτ: κεφ. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ χωρίου αὕτη· παρὰ Κορινθίοις
οἱ πιστεύσαντες, πνευματικῶν ἠξιοῦντο χαρισμάτων· καὶ οἱ μὲν γλώσ-
σαις ἐλάλουν· οἱ δὲ προεφήτευον· οἱ δὲ ἕτερον ἐτύγχανον· ἅπερ καὶ
χαρίσματα, διχοστασίας πρόφασις αὐτοῖς ἐγίνετο μὴ ποιοῦσιν οἷς δεῖ·
ὅτε γὰρ τὸ μέγιστον χάρισμα λαβὼν, ἐπῄρετο κατὰ τῶν τὸ ἔλατ-
τον ἐσχηκότων· ὅτε τὸ ἔλαττον λαβὼν, διεφθόνει τοῖς τὸ μέγιστον λα-
βοῦσι· ἐστασίαζον καὶ μάχαι τινὲς ἦσαν παρ' αὐτοῖς καὶ τὰ δὲ προφη-
ται· ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνο αὐτοῖς δῆ-
λον τίς μὲν ὁ ἐν πνεύ-
ματι προφητεύων· τίς
δὲ ὁ ἐν δαίμονι μαν-
τευόμενος· ὅπως οἶμαι
τοῦτο αὐτοῖς παραι-
τεῖ· μάλιστα μαντεί-
ας καὶ προφητεί-
ας παρ' αὐτοῖς κατὰ
τοῖς διορθοῦται:·

λδ Περὶ τῶν ἐκ τοῦ σαλοῦ
χαρισμάτων μάλιστα· δι-
ηγεῖται τί σημαίνει τῶν
πνευματοφόρων· τίς
δὲ τῶν μαντευομένων
διαφορὰ καὶ ἐπιγνώσ-
καὶ φησὶ· οἴδατε καὶ

ἡ λγ **Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν ἀδελ-
φοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν·
οἴδατε ὅτι ἔθνη ἦτε πρὸς
τὰ εἴδωλα τὰ ἄφωνα
λε ὡς ἂν ἤγεσθε ἀπαγόμενοι·
διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐ-
δεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν
ἀνάθεμα ἰν̄·**

οὐδὲ γὰρ ἐμάθετε παρ' ἐμοῦ ὅτι ἔθνη ἦτε· τουτέστι τοῖς ἀψύχοις
ἐν εἰδώλοις προσείχετε· ὅτε τοίνυν ἔθνη ἦτε· πρὸς τὰ εἴδωλα
ἀπήγεσθε μαντευόμενοι· καθὼς δὲ τὸ ὡς ἂν ἤγεσθε· τουτέστι
ὅπως ἐτύχομεν κατὰ σωφροσύνην τὸ ὄν τοῦ λογισμοῦ ὀχήματος· καὶ
τὸ ἑκόντες ἀπήγοντο· ἀλλὰ μετὰ βίας ἐνθουσιῶντες καὶ μαι-
νόμενοι:·

λς Ὅπως ἐτύχομεν ἤγεσθε καὶ ἀπαγόμενοι· ἀπάγοντο δὲ παρ' αὐτοῦ
ἐν αὐτοῖς δαίμονος οὐδὲν ἐπῆλθε κατέχοντος· ἀλλὰ καὶ ταῦτα
νιῶντες:·

Καὶ ἄλλα μὲν χαρίσματα ἰαμάτων· τὸν χωλὸν τὸν δρόμον· τὸν ἀρρωστοῦντα τὴν ὑγίειαν· τὸν μὲν νεκρὸν τὴν ἀνάστασιν, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἐνεργήματα δὲ δυνάμεων, τὴν τοῦ ἐλύμα τυφλότητα· τὸν ἀνανίου καὶ σαπφείρας θάνατον· τὰ τοιαῦτα· προφητείας δὲ, ἵνα τὰ διαθῶσι μελλόντων φήμην:-

μς Ὁ τὸ χάρισμα τῶν ἰαμάτων ἔχων, ἰᾶτο τοὺς ἀσθενοῦντας· ὁ δὲ τὰ ἐνεργήματα τῶν δυνάμεων, καὶ ἰᾶτο τοὺς ἀσθενοῦντας καὶ ἐτιμωρεῖσθαι τοὺς ἀντιφοιτοῦντας καὶ διαφέροντας ἰσχύει:-

ἄλλοις δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τοῖς αὐτοῖς πνι· ἄλλοις δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων· ἄλλοις δὲ προφητεία· ἄλλοις δὲ διακρίσεις πνευμάτων· ἑτέροις δὲ γένη γλωσσῶν· ἄλλοις δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν· πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάστῳ καθ

μς Ἔτι δὲ καὶ μαντείας καὶ ἐκ χ... τὸν καιρὸν τοῖς ἀντικειμένοις χαρακτῆρσι.

μζ Πρὸς δὲ δεῖ μαθεῖν τίς ὁ προφήτης, καὶ τίς ὁ ψευδοπροφήτης· τίς ὁ πνευματικός, καὶ τίς ὁ μὴ τοιοῦτος:-

μη Τουτέστιν ὁ μὲν ἐξορκίζων καὶ ... πάντα δι' αὐτὸ ἐνεργεῖ τοῦ τὸν καινὸν τοῖς ἄλλοις:-

μθ Ἢ ὅτι ἑτέραν γλῶσσαν λαλῶν τοῦτο ἑρμηνεύων· ἢ ὅτι μετὰ τὸ λαλεῖν καὶ ἑρμηνεύων· ὃ οὐκ ἴσχυον ποιῆσαι οἱ μόνον γλώσσαις λαλοῦντες:-

ν Δι' αὐτὸ τοῦ πνεύματος μάχεσθαι τὸν ἑκατόν· ἐν ἑτέροις γὰρ ἁρμοσίως φασὶ καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα ἐνεργεῖν παρὰ τοῦ πατρός· ἀλλ' ἐν ἡμέρᾳ ὅτι οὐ τῶν ἐνεργουμένων, ἀλλὰ τῶν ἐνεργούντων ἐστὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· δεσποτικῶς καὶ θεϊκῶς καὶ αὐτοδυνάμως· ὁμοίως καὶ ἀλλαχοῦ φησι· τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ:-

μ Παρ' ὑμῖν δογματικῶς τὸ χωρίον ἐξέθετο· ἀναπεριθμεῖ καὶ μέχρι γὰρ τὴν
ἁγίαν τριάδα διαιρεῖ, συνάπτει ἀσυγχύτως· κἂν γὰρ αὐτὴ καὶ δι-
αιρεῖται ταῖς ὑποστάσεσι· καὶ συνάπτεται τῇ οὐσίᾳ· ὡς καὶ γνω-
ρίζεσθαι· τρία ταῖς ὑποστάσεσιν· ἓν τῇ θεότητι. [illegible]
ἀκριβὴ κατασκευήν· ὁ δὲ αὐτὸς θεός ἐστιν ὁ ἐνεργῶν [illegible] ταῦτα· ἃ γὰρ
ἐνεργεῖ ὁ πατὴρ ὁ υἱὸς καὶ τὸ πνεῦμα. ταῦτα θεοῦ ἐνεργεῖ· ἐν γὰρ ταῖς τρισὶ ταῖς
ὑποστάσεσι μία θεότης καὶ [illegible] θεότης:-

μα Φανέρωσιν πνεύματος. τὰ
σημεῖα καλεῖ· διὰ γὰρ
τῶν σημείων ἐγνωρίζετο
ἡ τοῦ παρακλήτου
ἐπιδημία:-

μβ Ἵνα καὶ ὁ τὸ λαβὼν τὸ χά-
ρισμα ὠφελῆται καὶ μὴ
καυχᾶται· τί γάρ ἐστι καὶ
[illegible]· [illegible]
τὸ λαβὼν τὸ χάρισμα [illegible]
πρὸς τὸ συμφέρον· δη-
λονότι καὶ αὐτὸ τὸ λα-
βὼν λαβὼν τὸ συμφέρον:-

μγ Ἀπαριθμεῖται τὰ χα-
ρίσματα· δηλοῖ μὲν τὴν
αὐτὴν ἰδίαν [illegible] τοῦ πνεύματος· ἵνα καὶ ὁ λαβὼν τὸ χάρισμα
μὴ ἀλγῇ, καὶ ὁ τὸ μεῖζον μὴ ἐπαίρηται· ἐκ δὲ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος
ἑκάστῳ καὶ ταῦτα:-

μδ Λόγος σοφίας. οἷον ὃ ἔσχεν ὁ Παῦλος ὁ Πέτρος ὁ Ἰωάννης καὶ οἱ κα-
τ' αὐτούς· διὸ καὶ πρὸ τῶν ἄλλων αὐτὸ τέθεικε· λόγος δὲ γνώσεως ἐστίν·
ὃν ἔσχον οἱ πολλοὶ [illegible]· [illegible] ἄλλοις δὲ διδάξαι οὐ
κ' ἔχοντες:-

με Πίστιν δὲ λέγει οὐ τὴν τῶν δογμάτων, ἀλλὰ τὴν τῶν σημείων· περὶ ἧς ἔ-
λεγεν [illegible]· πρόσθες ἡμῖν πίστιν:-
καὶ τὴν τῶν δογμάτων:- οἰκ

[illegible] Πίστιν δὲ νόμιμος λέγει οὐ τὴν κοινήν, ἀλλὰ τὸ διὰ χάρισμα:-

ὁ δὲ αὐτός ἐστι θεὸς ὁ ἐνεργῶν
τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. ἑκά-
στῳ δὲ δίδοται ἡ φανέρω-
σις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέ-
ρον. ᾧ μὲν γὰρ διὰ τοῦ
πνεύματος δίδοται λόγος σοφί-
ας· ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσε-
ως κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· ἑ-
τέρῳ δὲ πίστις ἐν τῷ αὐ-
τῷ πνεύματι·

νϛ Καὶ μὴ θαυμάσῃς εἰ τοσοῦτοι ὄντες ἓν σῶμα ἐσμέν· [illegible] καὶ ἐν τοῖς ἀριθμουμένοις σώμασιν ἀπὸ πολλῶν μελῶν ἕν ἐστι [illegible] τὸ σῶμα.

νζ Πάντα πρὸς ἓν [illegible] τῶν μελῶν [illegible] χάρισμα [illegible] τοῦτο [illegible] τοῦ ἑνὸς μέλος τοῦ σώματος· καὶ γὰρ καὶ [illegible] τοῦ ἀνθρώπου [illegible] καὶ τὸ [illegible] ἓν σῶμα.

νϛ

Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἓν μέλος, ἀλλὰ πολλά. νζ ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς· ὅτι οὐκ εἰμὶ χείρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος. νθ οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος. καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς· ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος. οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος. εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; εἰ ὅλον ἀκοή, ποῦ ἡ ὄσφρησις; νυνὶ δὲ ὁ θεὸς ἔθετο τὰ μέλη, ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι καθὼς ἠθέλησεν.

νη Ἐὰν τοῦτο [illegible] ἐκ τοῦ σώματος· οὐ [illegible] τὸ δὲ [illegible] χάρισμα· καὶ οὐχὶ τὸ δὲ [illegible] τοῦ ἑνὸς σώματος τοῖς ἄλλοις.

νθ Ἐπειδὴ ὀφθαλμοὺς καὶ πόδας [illegible] τούτους [illegible] καὶ αὐτοὺς [illegible] ὥσπερ καὶ [illegible] τοῦ ἑνὸς σώματος [illegible] διαφορὰ [illegible] χαρίσματα· ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα [illegible] διαφορὰν [illegible]

[illegible] καὶ τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ τουτέστιν ἡ ἐκκλησία [illegible] τοῦτο [illegible] σώματι [illegible] διαφορὰ τῶν χαρισμάτων καὶ διακονιῶν.

ξ Ἐπειδὴ ὁ θεὸς οὕτως [illegible] ἠθέλησεν [illegible] καὶ [illegible] τοῦ πνεύματος [illegible] διαφορὰ τῆς ἁγίας τριάδος.

νᾱ Ἀπὸ τοῦ ὑποδείγματος τοῦ σώματος [illegible] [illegible] χαρίσματα [illegible] [illegible] διαφορὰς χαρισμάτων [illegible]

νβ Πάντα γὰρ τὰ μέλη [illegible] καὶ [illegible] τὸ σῶμα.

νγ Οὕτως ἐστὶ καὶ ὁ Χς· [illegible] μέλη [illegible] ἓν δὲ σῶμα τὴν ἐκκλησίαν· ἐκ γὰρ πολλῶν [illegible] μελῶν [illegible] ἓν ἐστι σῶμα κεφαλὴν ἔχον (?) τὸν Χν· [illegible] τὸν Χν καὶ τὴν ἐκκλησίαν. [illegible] σῶμα.

νδ Ὁ [illegible]

νε Ε[illegible] καὶ τὸ [illegible] σῶμα· [illegible] σῶμα· καὶ [illegible] [illegible] [illegible] σῶμα· τοῦτ' ἐστι [illegible] [illegible] σῶμα· [illegible] [illegible] χάρισμα· [illegible] σώματα [illegible] [illegible] αὐτοῦ [illegible] [illegible]

νᾱ [κα]θὼς βούλεται. καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἕν ἐστι· καὶ μέλη ἔχει πολλά· νβ πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἑνὸς πολλὰ ὄντα ἕν ἐστι σῶμα. νγ οὕτω καὶ ὁ Χς· καὶ γὰρ ἐν ἑνὶ πνι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν· εἴτε ἰουδαῖοι· εἴτε ἕλληνες· εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ πάντες εἰς ἓν πνα ἐποτίσθημεν.

Διὰ [illegible] χαρισμάτων [illegible] [illegible]

ξς Πανταχοῦ τὸ δοκοῦν μὲν εἶναι μᾶλλον· δεικνὺς ἀναγκαιότερα πλείονος
σιν· τὸ δὲ ἀτιμότερα τιμῶν φασὶν αὐτὸν περὶ τῶν ποδῶν εἰρηκέ-
ναι· οἳ πλὴν μὲν κατὰ χώραν ἔχει μή φασι· θάλπονται δὲ καὶ περὶ ...
οῦνται περὶ κινδύνων σχεδὸν τῶν μὲν ἱματίων· ἐπεὶ τοὺς
γὰρ ... κατὰ τὸ σῶμα. καὶ γὰρ τοῦτο μᾶλλον τὸν ...
τιμῶν μέρων· ἃ δοκεῖ μὲν ἀσχήμονα εἶναι καὶ ἄτιμα· πλείονος
τιμῆς μετέχει· ἃ δοκεῖ μὲν ἀσχήμονα ... τοῦ σώματος μέρων. καὶ ταῦτα· διὸ ἐπάγει· τούτοις

ξς Καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμότερα
εἶναι τοῦ σώματος, τού-
τοις τιμὴν περισσοτέ-
ραν περιτίθεμεν· καὶ τὰ
ἀσχήμονα ἡμῶν· εὐσχη-
μοσύνην περισσοτέραν
ἔχει· ξζ τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν·
οὐ χρείαν ἔχει· ἀλλ' ὁ θεὸς
συνεκέρασε τὸ σῶμα.
ξθ τῷ ὑστεροῦντι περισσο-
τέραν δοὺς τιμήν.

τιμὴν περισσοτέ-
ραν περιτίθεμεν· καὶ
ἀσχημοσύνην περισ-
σοτέραν ἔχει:-

ξζ Ἱμάτια [illegible]· καὶ
ποῖος οὗτος λόγος προ-
νοεῖν τῶν ἀσχημόνων
καὶ ἀτίμων· καταφρο-
νεῖν δὲ τῶν εὐσχημόνων·
οὐ καταφρονοῦμεν φησίν·
ἀλλ' οὐδενὸς τῶν εὐσχη-
μόνων δέονται· φύσει
τὸ εὔσχημον ἔχοντα:-

ξη Εἰ συνεκέρασεν· οὐ κα-
καὶ ἐνεποίησε· τὸ γὰρ
κεκραμένον ἓν γίνεται:-

ξθ Ὅρα οὐκ εἶπε τῷ τιμίῳ
τιμὴν ἢ τῷ ἀσχήμονι·
ἀλλὰ τῷ ὑστεροῦντι·
δεικνὺς οὐκ ὄντα φύ-
σει ἀσχήμονα καὶ ἄτιμα:-

ο ἀντὶ τοῦ: Ἐπὶ μὲν τοῦ σώματος τούτοις ἴδοις τι ... ἐπὶ δὲ τῶν
ἀνθρώπων ... ἀτιμάζουσι τοὺς ἀτιμοτέρους καὶ ἀσθενεῖς· παρὰ ...
μονὴ ἀπολαύομεν πᾶσι· φησίν· ὅτι ὁ θεὸς τῶν ἀσθενῶν ἀνθρώπων μᾶλλον προ-
νοεῖ· καὶ ὅρα τὸν μακάριον προστάγματος ... παραινοῦντα ...
θόντα· καὶ τὸ ἀπολαμβάνεσθαι ... τὰ ἄλλα προκείμενα.

ξα Αὐτὸ τοῦτο ποιοῦσιν ἕτεροι πρόφασιν μικροψυχίας. τὸ εἶναι διάφορα χα- ξς
ρίσματα, αὐτὸς εἶπε πρόφασιν ὁμονοίας· εἶναι γὰρ μὲν εἶχε τὰ διά-
φορα χαρίσματα. οὐδὲ σῶμα καὶ ἕν. σῶμα δὲ μὴ ὄντων. οὐδὲ ἰσότι-
μία ἂν εἴη ποτέ. ἡ γὰρ ἰσοτιμία καὶ ἕνωσις, ἐκ τοῦ εἶναι ἓν σῶμα ἐστί:-

ξβ Κἂν γὰρ θέλῃς εἰπεῖν, οὐχ οὕτως ἔχει φύσεως τὸ πρᾶγμα:-

ξγ Πάσας ἐν τοῖς ἔμπροσθεν μικροψυχίας ἀθυμίαν τοῖς τὰ ἐλάττω ἔχουσι χα-
ρίσματα. νῦν καταστέλλει τὸ φρόνημα τῶν τὰ μεγάλα ἐχόντων.
ὥσπερ γὰρ ὁ ὀφθαλμὸς
οὐ δύναται λέγειν τοῖς
μικροῖς μέλεσι χρείαν
ὑμῶν οὐκ ἔχω· ἐπεὶ
γὰρ ἐνδεόντων ἀπαρτί-
ζεται τὸ σῶμα. οὕτως
οὐδὲ οἱ τὰ μείζω τῶν
χαρισμάτων εἰληφότες.
δύνανται εἰπεῖν
κατὰ τῶν τὰ ἐλάττω
ἐχόντων ὡς οὐ χρήζον-
τες αὐτῶν. ἐν ὅσῃ χω-
ρὶς αὐτῶν, χωρὶς αὐτῶν
τὸ πλήρωμα τῆς
ἐκκλησίας. οὐ καὶ
παρ' ἐκείνων τῶν τὰ
μεγάλα ἐχόντων μόνον
οἰκοδομεῖται:-

εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἓν μέλος,
ποῦ τὸ σῶμα· νῦν δὲ πολ-
λὰ μὲν μέλη. ἓν δὲ σῶμα.
οὐ δύναται δὲ ὁ ὀφθαλμὸς
εἰπεῖν τῇ χειρί· χρείαν σου οὐκ
ἔχω· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ
τοῖς ποσί. χρείαν ὑμῶν
οὐκ ἔχω· ἀλλὰ πολλῷ μᾶλ-
λον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ
σώματος ἀσθενέστερα ὑ-
πάρχειν. ἀναγκαῖά ἐστι·

ξδ Νῦν δὲ ἐξετάζει ὅτι καὶ
χρειωδέστεροι τάχα
εἰσὶν οἱ τὰ δοκοῦντα ἐλάττονα τῶν χαρισμάτων ἔχοντες.
καὶ πῶς δὲ εἶναι δοκοῦσι. δηλῶν ἐν δοκήσει μόνῃ τὴν ἐλάτ-
τωσιν εἶναι οὐ καὶ ἐν ἀληθείᾳ:-

ξε Φασί τινες περὶ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν τοῦτο εἰρηκέναι. οἱ ἀσθενεῖς
μὲν εἰσι πρὸς τὰ ἄλλα μέλη, μάλιστα δὲ συντελοῦσι τῷ σώ-
ματι:-

οε Ἅπαντες μὲν οἱ ἁπανταχοῦ πιστοὶ σῶμα εἰσὶ Χριστοῦ· ἕκαστος δὲ ὁ καθ' εἷς θεὶς μέλη ἐκ μέρους· ὁ γὰρ ἕκαστος οὐκ ἔστι μόνος τὸ ὅλον σῶμα, ἀλλὰ μέλη· καὶ οὐδὲ πολλά, ἀλλ' ἐκ μέρους· διὰ κοινωνίας μὲν καὶ ἑνώσεως μέλη· καὶ οὐδὲ μὲν ἐν τῷ πληρώματι καὶ σώματι τὸ ἀναπληροῦν καὶ τὴν χρείαν.

ος Καὶ οὓς μὲν ἀποστόλους φησὶν ἔθετο καὶ τινάς, κατὰ τὸ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· αἰτίας καὶ τὸ πρῶτον εἶναι τῶν ἀποστόλων τὸ ἀξίωμα· αὐτοὶ γὰρ πάντες εἰσὶν ἀρχηγοί· τοὺς δὲ προφήτας δευτέρους μάλιστα· οὕτω τοὺς παλαιοὺς μάλιστα, ἀλλὰ τοὺς ἐν τῇ καινῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ ἐκ Χριστοῦ μαθητείᾳ καὶ γὰρ προφητεύοντας· ἢ οἷα ἦσαν προφῆται, ὡς ὁ Ἄγαβος προφήτης ἐκαλεῖτο, καὶ οἱ προφητεύσαντες Ἰωάννου, καὶ φασὶν ὅτι τοὺς παλαιοὺς φησὶν ὁ Κύριος τοὺς τὴν παρουσίαν αὐτοῦ προφητεύσαντας.

οε Καὶ ὑμεῖς ἐστὲ σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ
ος οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ· πρῶτον ἀ-
ποστόλους· δεύτερον προ-
φήτας· οζ τρίτον διδασκά-
λους· ἔπειτα δυνάμεις·
εἶτα χαρίσματα ἰαμά-
των· οθ ἀντιλήψεις· κυ-
βερνήσεις.

Θεοδώρου. Ἰωάννου.

Προφήτας οὐ τοὺς πρὸ τῆς χάριτος μάλιστα· ἀλλὰ τοὺς ἐν τῇ χάριτι· ἐπειδὴ καὶ πολλοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἀπεστάλησαν.

οζ Καὶ γὰρ καὶ οὗτοι τῶν μάλιστα ἀφθόνοις καὶ ἕκαστος ἐπιμελείᾳ τοῖς προφήταις. Γενναδίου. Τὰ ἐν μέρει χαρίσματα δὲ καὶ τοῦτο τὸ [illegible] τῷ μὴ διδασκομένῳ. οη Λιδιῶται μὲν καὶ ἰδιοῦσι τοῖς
οη ἀσθενοῦσι, καὶ ἐκκομίζοντες τοὺς ἀντιλαμβάνοντας· οἱ δὲ τὰ σώματα τῶν ἐχόντων, μόνον ἰῶντο· διὸ καὶ προτιμᾶται τῆς δυνάμεως.
οθ Τὸ αὐτὸ τάχα, τῶν ἀσθενούντων καὶ προΐστασθαι αὐτῶν· ὅπερ ἐστὶν αὐτὸ χάρισμα φησὶ καὶ κυβερνήσεις. τὸ δὲ αὐτὸ ἀντιλήψεις καὶ κυβερνήσεις.

ὃ καὶ ἐρρέθη ἐν τῷ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίῳ· καὶ τοῖς τῆς ἑνδεκάτης ἐργασαμένοις οἱ πρῶτοι τὸν μισθὸν κομίζονται· καὶ [illegible] καὶ συγκαταβαίνοντος τοῦ θεοῦ τοῖς ἀσθενέσι μᾶλλον· διὸ καὶ φησί· τῷ ὑστεροῦντι περισσοτέραν δοὺς τιμήν· ἵνα ἐκ τούτου παραμυθήσηται τοὺς τὸ ἔλαττον ἔχοντας χάρισμα.

ογ Τὸ γὰρ εἶναι ὅλον σῶμα· ποιεῖ τὸ μὴ ἀποσχίζεσθαι· ὡς εἴγε ἀποσχισθείη· τὸ πᾶν ἀπόλλυται· τοῦτο δέ φησι· φρονῶν τοὺς τὰ μεγάλα ἔχοντας χαρίσματα καὶ [illegible]· ὡς καὶ τοὺς ἐλάττονα ἐν χαρίσμασιν ἀποφοιτήσεις καὶ σχίσεις. καὶ αὐτοῖς ἐκ [illegible] ταῖς [illegible] τας μὴ κοινῇ εἶναι σῶμα χριστοῦ· ὥσπερ φησὶ προνοητέον καὶ μεριμνητέον ἀλλήλων· ἐν γὰρ τῷ ἓν ὡς τὸ εἶναι ἐχόμενοι.

ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα ἐν τῷ σώματι· ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη. καὶ εἴτε πάσχει ἓν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται ἓν μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη· ὑμεῖς δέ ἐστε σῶμα χριστοῦ.

οβ Εἰ γὰρ [illegible] καὶ προνοεῖ μᾶλλον πάντα τὰ μέλη· [illegible] τὸ πάθος εἰς τὸ ἄλλο [illegible] κοινῇ εἶναι ὅ φησι [illegible]· κἂν γὰρ ἀπορραγῇ τὰ μέλη αὐτοῦ· καὶ σοί φησι τὸ [illegible], ὥσπερ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁ ποὺς ἀποκοπείς.

Κεφαλὴ στεφανοῦται· καὶ πᾶσι τοῖς μέλεσι δόξα καὶ χαρὰ γίνεται.

ογ Εἶπεν ἵνα μὴ [illegible] καὶ τί πρὸς ἡμᾶς ἡ κατὰ τὸ τοῦ σώματος παράδειγμα· διέκρινε καὶ αὐτοὺς ὄντας σῶμα χριστοῦ· εἰ δὲ τὸ αὐτὸ μόνον σώματος οὐ δεῖ στασιάζειν· ὥσπερ γὰρ κεφαλῆς αἰτία, πολλῷ μᾶλλον τὸ τοῦ χριστοῦ.

δεικνὺς ὡς πρόθυμος. τοῦτο γὰρ ἐστὶ μέγα. καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν
ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. τουτέστι τὴν καθ' ὑπερβολὴν μείζονα τῶν χα-
ρισμάτων δείκνυμι τὴν ὁδόν:·

πδ Εἰς τὰ χαρίσματα τουτέστι [illegible]
πε Γλώσσαις ἀνθρώπων ἐστὶν, οἷς ὁμιλεῖ τοῖς ἀνθρώποις περί τι οἰκεῖον ἀλ-
λ' ἐκ τοῦ εἶναι μεμαρτυρημένου φωνῆς ὀργάνου τὴν πρὸς ἑαυτοὺς τῶν
ἀνθρώπων ὁμιλίαν δηλοῖ. ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησιν. ὅτι αὐτοῖς καὶ ἐπὶ τῆς παι-
γνιμυθώδεσιν ἴσως δείκνυσι:·

πδ
Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν
δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσ-
(πε) σαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ
(πς) τῶν ἀγγέλων. ἀγάπην δὲ
μὴ ἔχω. γέγονα χαλκὸς ἠ-
χῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλά-
(πζ) ζον. καὶ ἐὰν ἔχω προφη-
τείαν. καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια
πάντα καὶ πᾶσαν τὴν
γνῶσιν. καὶ ἐὰν ἔχω πᾶ-
σαν τὴν πίστιν·

πς Ποία οὖν αὕτη ἡ ὁδός.
ἡ ἀγάπη φησίν. ἧς χω-
ρίς, οὐδέν ἐστι χάρι-
σμα ἐπωφελές. καὶ
πρῶτον ἀπὸ τοῦ πάντων
ἐν αὐτοῖς τιμιωτέρου τῶν
γλωσσῶν ἄρχεται καὶ
φησίν. ἐὰν ταῖς γλώσ-
σαις τῶν ἀνθρώπων καὶ
τῶν ἀγγέλων λαλῶ, ἀγά-
πην, ἢ καὶ λαλῶ ματαίως
καὶ ὡς οὐδὲν δεόμενος φθέγ-
γομαι. ὥσπερ τὰ ἄ-
ψυχα ὁ χαλκὸς καὶ τὸ
κύμβαλον:·

πζ Θέλων δὲ ἐξᾶραι μᾶλλον τὴν ἀγάπην, αὔξει πρῶτον τὰ χαρίσματα, καὶ
τότε φησὶν ἐκτὸς ἀγάπης οὐδέν εἰμι. ὥσπερ γὰρ εἶπεν ἐὰν ταῖς γλώσσαις
τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀγγέλων λαλῶ. ὃ περὶ μεῖζον. [illegible]
τῆς προφητείας τὸ αὐτὸ ποιεῖ. προφητείαν γὰρ ἔχω, οὐ τὴν
τυχοῦσαν φησὶν ἀλλὰ τὴν ἀκροτάτην. τὴν καὶ τὰ μυστήρια καὶ τὴν
γνῶσιν ἔχουσαν. ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω. οὐδέν εἰμι. τοῦτο γὰρ καὶ τὸ ἀποδοῦναι:·
Γενναδίου Πίστιν μὲν οὐχὶ τὴν περὶ τὴν [illegible] καὶ
[illegible]. ἀλλὰ τὸ χάρισμα τὸ τῆς πίστεως. ἦν γάρ τι χάρισ-
μα [illegible] ὀνομαζόμενος [illegible] ὃ [illegible]
[illegible] τοῖς πολλοῖς ἐν τῷ τότε καιρῷ·

Τούτου τοῦ χαρίσματος [illegible] οἱ Κορίνθιοι καὶ μέγα [illegible] ἐφρόνουν [illegible]
διὸ κατασπῶν αὐτὸ ἔσχατον αὐτὸ τέθεικε.

Εἶτα [illegible] τῇ τάξει καὶ τὸ φανερῶσαι τὰ μείζονα καὶ τὰ μικρότερα χαρίσματα [illegible] ἔχουσιν. ἀκούσομεν τί φησι· μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; [illegible] μὴ πάντες ἀπόστολοι· [illegible] μὴ πάντες διδάσκαλοι. [illegible] ἵνα ἕκαστος τοῦ [illegible] οὐδὲν [illegible]

Ἠρέμα καὶ λείπει [illegible] τοῖς [illegible] ὅτι [illegible] τοῦ μὴ [illegible] χαρίσματα διὰ τὴν ῥαθυμίαν ὑμῶν. τοῦτο γὰρ τὸ ζηλοῦτε ἐμφαίνει· ἀλλ' [illegible] ἀλλὰ τὰ κρείττονα τουτέστι τὰ [illegible] καὶ μᾶλλον [illegible] τῆς ἐκκλησίας [illegible]

γλώσσαις [illegible]· μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. καὶ ἔτι

Ἐγὼ μέν φησι ζηλοῦτε [illegible] κρείττονα χαρισμάτων [illegible] χάρισμα [illegible] χάρισμα [illegible] τὰ χαρίσματα [illegible]

[illegible] Τοῦτο τί ἐστι [illegible] χαρισμάτων; [illegible] ταῦτα [illegible]

155

ξς Οὐ μόνον φησὶν οὐ φρονεῖ μέγα, ἀλλὰ καὶ τὰ αἴσχιστα πάσχουσα, οὐ
καὶ αἰσχημοσύνην τὸ πρᾶγμα δοκεῖ [illegible]
τὸ Οὐδὲν τῶν ἀτόπων [illegible] τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ πρᾶξαι [illegible]
[illegible] ξζ Ἀλλὰ τὸν πρὸ [illegible]
ξζ [illegible]
σχημον φησὶ· ὅτι οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς [illegible] ἀλλὰ τὰ τοῦ πλησίον·
[illegible] καὶ ἀσχημοσύνην [illegible] ὅταν ἀσχημονοῦντα [illegible]
[illegible]

ξς † ξζ
Ται· οὐκ ἀσχημονεῖ· οὐ ζη
τεῖ τὰ ἑαυτῆς· οὐ παρο
ξη
ξύνεται· οὐ λογίζεται τὸ
ξθ
κακόν· οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀ
δικίᾳ· συγχαίρει δὲ τῇ ἀλη
θείᾳ· πάντα στέγει·
α
πάντα πιστεύει· πάντα
β
ἐλπίζει· πάντα ὑπο
μένει· ἡ ἀγάπη οὐδέπο
τε ἐκπίπτει·

ξη Πάντα [illegible] οὐ
παροξύνεται [illegible]
καὶ οὐ μόνον οὐ λογί
ζεται τὸ κακὸν ἀλ
λ' οὐδὲ ὑπονοεῖ
ξθ Οὐκ ἔφη [illegible]
[illegible]
συγχαίρει δὲ τοῖς [illegible]
[illegible]
ρ Τοῦτο [illegible]
[illegible] χαίρει
[illegible]
α Ἀλλ' [illegible]
καὶ οὐδὲν [illegible]
[illegible] ὅτι
τὸν [illegible]
β Οὐκ [illegible]
τοῦ [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] ὑπομένει·
γ Οὐ [illegible] οὐδὲ
[illegible]

σθενῶν· περὶ τούτου καὶ ὁ κ(ύριο)ς ἐν εὐαγγελίοις ἔφη· ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς
κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ ἄρθητι καὶ βλήθητι
εἰς τὴν θάλασσαν καὶ γενήσεται οὕτως· οὐδ' ἐκείνου χ(ριστὸ)ς πρὸς ἀνοή-
τους τοὺς κοινωνοὺς ταῦτα πρὸς αὐτοὺς διελέγετο.

πη Ὅπερ ὁ κ(ύριο)ς ἐν εὐαγγελίοις μέγιστον τὸ διὰ πίστεως ὄρη μεθιστᾶν, τοῦ-
το φησὶ μηδὲν εἶναι ἀγάπης χωρίς.

πθ Οὐκ εἶπεν μικρότατός εἰμι καὶ ἀτιμότερος, ἀλλ' οὐδέν εἰμι.

ϙ Καρδίας τὸ ψωμίσαι μὲν
τὰ ἑαυτοῦ δοῦναι καὶ τ(ὸ σῶμα)
οἱ κατὰ κενὴν κενοδοξ-
ίαν· ὁρᾷ δὲ καὶ τὸ
πάντα τὰ ὑπάρχον-
τα οὐ μετρῶς αὐτῶν.

ϙα Πὸρ χαριζόμενον τὸν μὲν
ἀθάνατον ὑπὲρ θ(εο)ῦ
δι' ἄλλο μὲν ὅτι γινόμενον.

ϙβ Εἰ ταμεῖον διεξέρχεται
τῆς ἀγάπης τὰ γνωρί-
σματα· δῆλον ὅτι
οὐ μόνον μακαρίζεσ-
θαι ταῦτα θέλει, χρίζει,
ἀλλ' οὐδὲ φῦναι συγ-
χωρεῖ· ὁρᾷ δὲ ἀρχὴν τὴν
μακροθυμίαν τέθεικε τῆς πάσης φιλοσοφίας.

ϙγ Θ(εοῦ) δὲ τί μοι φησὶ μοι τῆς μακροθυμίας· οὐκ ἐφιλοσοφίαν κε-
χρῆσθαι· ἀλλὰ πρὸς τὸ διαρρῆξαι τὸν ἐν θυμῷ χρώμενος καὶ ...
... τοῖς διαφερομένοις· ἡ καὶ χρηστεύεται· τουτέστι μὴ μόνον κατὰ τὸ
... τὴν ὀργὴν τῶν ἐν θυμῷ χρωμένων· ἀλλ' ὅτι καὶ ...
... μακροθυμίαν κεχρημένοι.

ϙδ Ἡ μὲν ... χρηστεύεται. ϙδ Βασκαίνει οἷον ... τὸ ζηλοῦν τοῖς ἀνθρώποις
ϙε Οὐδὲ ... οὐκ ἀλαζονεύεται· οὐ φυσιοῦται καὶ φρονεῖ μετὰ
... ἐν τοῖς κατορθώμασιν.

Θεοδώρου Οὐδὲν προπετὲς ποιεῖ.

πη ὥστε ὄρη μεθιστάναι· ἀγά-
πην δὲ μὴ ἔχω. πθ οὐθέν εἰμι·
καὶ ἐὰν ϙ ψωμίσω πάντα τὰ
ὑπάρχοντά μου· καὶ ἐὰν πα-
ραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα
ϙα καυθήσομαι· ἀγάπην δὲ
μὴ ἔχω. οὐδὲν ὠφελοῦμαι·
ϙβ ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ· ϙγ χρη-
στεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ
ϙδ ἀγάπη ϙε οὐ περπερεύεται· οὐ
φυσιοῦ-

ζ Ὡς πρὸς τὰς γλώσσας τὸ ἐλάλουν:

η Ὡς πρὸς τὰς προφητείας τὸ ἐφρόνουν:

θ Ὡς πρὸς τὴν γνῶσιν τὸ ἐλογιζόμην:

ι Σαφηνίζει τὸ εἰρημένον περὶ τοῦ νηπίου· καὶ δείκνυσιν ὅτι τὴν ἀμυδρὰν ἀεὶ μὲν νῦν ἄρτι κέκτηται γνῶσιν· τότε δὲ τρανοτέραν ἕξει. ὁρῶμεν γὰρ ἄρτι φησὶ δι' ἐσόπτρου· ἐπειδὴ δὲ τὸ ἔσοπτρον ἐκ τύπου τὸ ὁρώμενον δείκνυσι τοῦ ἐμφαινομένου τὴν μίμησιν, προστέθεικε τὸ ἐν αἰνίγματι· δεικνὺς ἀμυδροτέραν ἡμᾶς τὴν νῦν δοκοῦσαν τελειοτάτην γνῶσιν καὶ τοῦ ἐν ἐσόπτρῳ προφαινομένου πράγματος:

ὡς νήπιος ἐλάλουν· ὡς νήπιος ἐφρόνουν· ὡς νήπιος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνήρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου. βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι· τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους· τότε δὲ ἐπιγνώσομαι κα[θὼς]

ια Οὐχ ὡς σώματι κόρην καὶ αἰσθητὸν πρόσωπον τοῦ θεοῦ ἔχοντος· ἀλλὰ τὴν τρανοτέραν καὶ σαφεστέραν γνῶσιν τὴν ἐκ τοῦ προσώπου παρίστησιν:

Οἰκουμενίου.

Ἢ τοῦτό φησι περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτὸν λέγων:

ιβ Νῦν φησὶ μὲν ἐκ μέρους αὐτὸν γινώσκω· τότε δ' οὖν αὐτὸν ἐπιγνώσομαι καθὼς ὥσπερ αὐτός με ἐπέγνω· νῦν γὰρ ἡμεῖς μὲν αὐτὸν οὐκ ἐγινώσκομεν· αὐτὸς δὲ καὶ ἐπέγνω πρὸς ἑαυτὸν ἡμᾶς. τότε δὲ ἄρα κινήσας αὐτὸν καὶ ἐπιγνωσόμεθα καὶ ἐπιδραμούμεθα αὐτῷ τῇ γνώσει τῇ αὐτοῦ τρανοτέρᾳ παρὰ τὴν νῦν. τοῦτ' ἔστι, καθαρθέντα τὸν ἐπὶ τῆς γνώσεως φρόνημα· δεικνὺς καὶ μετριάζειν ἡμᾶς τὴν γνῶσιν· καὶ ταῦτα οὐκ ἐξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἡμῖν γενόμενα ἀγαθὰ ἐπέχων καὶ διδάσκων ἡμᾶς μετρεῖν· αὐτὸς γὰρ ἐφίλησεν ἡμᾶς καὶ ἐπέγνω πρὸς ἑαυτὸν ἡμᾶς:

δ̄ Καταβαλὼν τῆς ἀγάπης τὰ χαρίσματα· παραμένειν αὐτὴν καὶ εὐεργετεῖ-

προτέρους εἶναι· τὸ μάθημα καὶ τὴν προφητείαν καὶ τὰς γλώσσας καὶ τὴν

γνῶσιν πέρας ἕξειν· τὴν δὲ ἀγάπην μόνην μένειν καὶ ἀτελεύτητον.

αἱ γὰρ καὶ αἱ προφητεῖαι καὶ αἱ γλῶσσαι διὰ τὴν τῆς πίστεως

γνῶσιν εἰσίν· τῆς πίστεως πανταχοῦ ἀνθρώποις ἠγμένης, ὡς κόπος ὡς

περιττὰ καταργήσονται· τοῦτο δὲ καὶ μανθάνει· τότε δὲ μάλιστα:

ε̄ Ποίου τότε· περὶ τοῦ μέλλοντος γὰρ αἰῶνος χρόνου καταργεῖσθαι

εἴτε δὲ προφητεῖαι· καταργηθήσονται· εἴτε γλῶσσαι· παύσονται· εἴτε γνῶσις· καταργηθήσεται· ἐκ μέρους δὲ γινώσκομεν· καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον· τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται· ὅτε ἤμην νήπιος:

τὴν γνῶσιν· τότε

τοίνυν ἐν ἀγνωσίᾳ

μένομεν διάγειν; μὴ

γένοιτο· ἀλλὰ περὶ

τῆς νῦν γνώσεως ἥτις

ἐκ μέρους εἴρηται αὐ-

τῷ ὅτι καταργηθήσεται· τῆς

γὰρ νῦν γνώσεως ἐκ μέ-

ρους οὔσης· ἐπελ-

θούσης τελείας γνώσεως·

αὐτὴ ἡ ἐκ μέρους τό-

πος ἐστὶ τῆς τελείας

γνώσεως καταργουμένη·

τὸ αὐτὸ δὲ νόει καὶ τῆς

προφητείας μόνης::

ς̄ Ἐπειδὴ ἐστὶ περὶ τῆς τε-

λείας γνώσεως ἐρχομέ-

νης τὴν μερικὴν

τέλος ἕξειν, καὶ παραδείγματι χρῆται τὸν λόγον· ὅτε ἦν ἐγὼ

νήπιος παῖς τὴν ἡλικίαν, πάντα νήπια εἶχον· καὶ τὸ λα-

λεῖν καὶ τὸ φρονεῖν καὶ τὸ λογίζεσθαι· ὅτε δὲ ἀνὴρ γέγονα, ἀπέρ-

ριψα τὰ τῆς νηπιότητος. οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν πνευματικῶν·

νῦν νηπίαν ἔχομεν γνῶσιν· ἐπεὶ καὶ ἡμᾶς νηπίους λέγει·

ὅταν τοίνυν τελείαν γνῶσιν μέλλοντι χρόνῳ·

παύεται τὰ νηπιώδη ἀπορρίπτομεν::

ιη Ἐν τούτῳ δείκνυσι μικρὸν σφόδρα τὸ τῶν γλωσσῶν ἀφθέγγομενον· οὐδὲ
μὲν γάρ φησι τὸν ἀκούοντα οἰκοδομεῖ· τῷ γὰρ θεῷ λαλεῖ οὐκ ἀνθρώποις. ἐ-
πεὶ μηδεὶς νοεῖ τὰ λεγόμενα· ἤτοι ἵνα μὴ τελέως ἀχρεῖον
τοῦτο δείξῃ. ἐπάγει· πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια· τουτέστιν τοῖς ἰδίοις πνευμα-
τικοῖς τῇ ἐπιχύσει προσδιαλέγεται, καὶ τὸ ἐν πνεύματι· οἷον δι' ἑαυτοῦ
ἀπέου λαλεῖ· ἀλλὰ καὶ ἐν πνεύματι λαλεῖ. ἢ τὸ πονεῖ τῶν προφητείας· ὅσω
καὶ κίνδυνος ἐκτοπον:·

ιθ Ἀπὸ τοῦ καιροῦ καὶ συμφέροντος δείκνυσι τὴν προφητείαν μείζονα· τοῖς γὰρ ἀνθρώποις φησὶν οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῶν ἀστῶν· καὶ παραμυθίαν ἐπὶ τοῖς ἐσομένοις περίστασιν:·

κ Περὶ τῶν δὲ λεγομένων ἀναγκαῖον· οὐκ ἀδελφοῖς δὲ ἑτέροις ἐν μεμφόμενος διαλέγεται· ὁ δὲ προφητεύων φησὶν ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ· ὅσον μέσον τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἀφέλεια καὶ τοῦ ἐκκλησίας, τοσοῦτον τὸ μέσον μεῖζον τῶν γλωσσῶν καὶ προφητείας·

κα Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ παρὰ τοῖς γλώσσαις ἐπαιρόμενοι. ἵνα μὴ δόξῃ κατὰ φθόνον ἀποσμικρύνειν τὰς γλώσσας. φησί· θέλω δὲ πάντας γλώσσαις λαλεῖν οὐχ ὡς ἀλ-
λὰ ἵνα· πλέον μᾶλλον ἵνα προφητεύητε γινόμενοι. ἐπειδὴ δὲ
μείζων ὁ προφητεύων διὰ τὸ τοῖς πράγμασιν ἀφελεῖν.

ιη ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσῃ οὐ
κ ἀνθρώποις λαλεῖ. ἀλλὰ τῷ θεῷ·
οὐδεὶς γὰρ ἀκούει. πνεύματι δὲ
λαλεῖ μυστήρια. ιθ ὁ δὲ προ
φητεύων. ἀνθρώποις λαλεῖ οἰ
κοδομὴν καὶ παράκλη
σιν καὶ παραμυθίαν. ὁ
κ λαλῶν γλώσσῃ. ἑαυτὸν
οἰκοδομεῖ. ὁ δὲ προφητεύ
ων. ἐκκλησίαν οἰκοδο
μεῖ. κα θέλω δὲ πάντας ὑ
μᾶς λαλεῖν γλώσσαις.
μᾶλλον δὲ ἵνα προ

π̄ οἶκον ιε. Εἰσὶ μὲν καὶ γλῶσσαι καὶ προφητεῖαι καὶ γνώ-
σεις μικραὶ καὶ ἀμυδραί· ἀλλὰ τότε ἐκ μέρους, νῦν δὲ μέρος ἐστὶν ὅσα· τὸ
ἴδιον μόνιμον τῆς ἀγάπης ὅτι πάντα μὲν ταῦτα ἀργεῖται ἤγουν τὰ χα-
ρίσματα· ἡ πίστις καὶ ἡ ἐλπὶς καὶ ἡ ἀγάπη· καὶ τούτων δὲ αὐτῶν
πάντων ἡ ἀγάπη μείζων· ἔστι δὲ καὶ ἐστὸν μέγιστον τῷ χρόνῳ παρε-
ιδ κτείνεται:· ιδ Διὰ τοῦτο δὲ ταῦτα πάντα μονιμώ-
τερα δίον τῆς προφητείας καὶ τῶν γλωσσῶν καὶ τῆς γνώσεως.
ἔστι δὲ ἡ τῆς πίστεως
χρεία ἀρχὴ μὲν ἐν μέρει
μοι πρὸ μᾶλλον κατὰ τὰ μάτ
προφητεῖαι καὶ γλῶσ-
σαι· καὶ ἡ παρὰ κυρί-
οις δὲ γνῶσις τῶν
ἐν μέρει ἐξ ἀμυδρο-
τέρας ὑπάρχουσα τῆς
μὴ οἰκείας χάριτι Χριστοῦ
ἐν τῷ κόσμῳ γνώσεως:·
ιε Ἐπεὶ ὡσὰν οὕτως μέγα
χρῆμα ἀπέδειξεν ἐχθρὰν
ἡ ἀγάπη, διώκετε αὐ-
τήν· ὅρα δέ· οὐκ εἶ-
πεν μόνον ἐπιτυχεῖν αὐτῆς.
ἢ κτήσασθαι αὐτήν.
ἀλλὰ διώκετε· δηλοῖ
πολλῆς σπουδῆς κινεῖσθαι αὐτὴν καὶ ὅτι φεύγειν· καὶ πολλοὺς ἔχειν
δρόμους ἵνα φθάσωμεν τοσοῦτον ἀφεστηκυῖαν:·
ιϛ Ἵνα μὴ νομίσωσι διὰ τοῦτο αὐτὸν τοὺς περὶ ἀγάπης λόγους εἰρηκέ-
ναι ὥστε ἐξουθενῆσαι τὰ χαρίσματα, ἐπάγει· ζηλοῦτε δὲ τὰ
πνευματικά· τουτέστι τὰ χαρίσματα:·
ιζ Ἐπειδὴ ἰσημερινὸν ποιεῖται μὲν τῶν προφητειῶν καὶ γλωσσῶν· καὶ δι-
κνύσιν ὠφελιμώτερον τὴν προφητείαν κατὰ πολλὴν τῆς
γλώσσης· καὶ γὰρ σφόδρα ἐπήρθησαν διὰ ταύτας:·

θης καὶ ἐπεγνώσθην· νυνὶ [ιγ]
δὲ μένει· πίστις· ἐλπίς.
ἀγάπη· τὰ τρία ταῦτα· μεί-
ζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη· Δι-
[ιδ] ώκετε τὴν ἀγάπην· ζη- [ιε]
λοῦτε δὲ τὰ πνευματικά·
[ιζ] μᾶλλον δὲ ἵνα προφη-
τεύητε:

κε Ἐκ τῶν παραδειγμάτων δείκνυσι τὴν ἀδυναμίαν καὶ ἀσάφειαν τῆς ἀσήμου γλώσσης καὶ φησίν· ὥσπερ ὁ αὐλὸς καὶ κιθάρα, ἀλλὰ καὶ σάλπιγξ ἐὰν δῷ φωνὴν ἄδηλον, οὐδεὶς ἔσται ὁ ἑτοιμαζόμενος παρασκευαζόμενος· ἀγνοουμένου τοῦ σαλπίζοντος::

κϛ Εἶτα ἐφαρμόζει καὶ τὸ πρὸς ὑμᾶς ταῦτα τὰ παραδείγματα. ἐπάγει· οὕτως καὶ ὑμεῖς· ἐὰν μὴ σαφῆ καὶ νοούμενα λέγητε· ἀλλά φησιν ἔσεσθε ἀέρα λαλοῦντες· τουτέστι μάτην καὶ μάταια φθεγγόμενοι::

Τοῖς φθόγγοις μὴ δῷ· πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον·
κε Καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον φωνὴν σάλπιγξ δῷ· τίς παρασκευάσεται εἰς πόλεμον·
κϛ οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον δῶτε· πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον· ἔσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες·
κζ τοσαῦτα εἰ τύχοι γένη φωνῶν

ἀντίθ(εσις)

Καὶ εἰ ἀσήμως φθέγγεται τὸ τῶν γλωσσῶν, διατί ἐν χαρίσματι ἐδόθη ταῦτα ἐλάμβανον::

λύσις:

Ἵνα ὁ ἔχων καὶ λαλῶν ἀφελῆται μόνον· ἔτι δὲ μᾶλλον καὶ ἑτέροις ᾖ χρήσιμος, ἑρμηνεύσας· χρεία καὶ ἑρμηνεία ὅτι μᾶλλον κεκάθαρται· κατὰ τὴν ἀναλογίαν γὰρ τῆς πίστεως καὶ τῆς καθάρσεως, ἐδίδοτο τὰ χαρίσματα::

κζ Τοσαῦτα· τουτέστι πολλά· πολλά φησι καθ' ὅσον ἔτυχον τὰ γένη φωνῶν ἐστιν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἀτυχοῦν· ἀλλ' οὐδὲν τὸ ἔθνος τούτων φησὶν ἄφωνον ἔχει· ἑκάστη ἔχει τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς· τοιγαροῦν οὐδὲν ἐκ τῶν ἐμφερόντων γλωσσῶν ἄφωνον φθέγγεται ἐν ἄλλοις διακονεῖται ἑκάστη ἔχει τὴν δύναμιν τοῦ λαλουμένου. εἰ δὲ τοῦτο, ἢ δι' ἑρμηνείας λαλῶν· δι' ἑρμηνείας ἐστὶ δὲ ἢ πλέον ἀήκοον μόνον καὶ πίστιν σημαινομένων κτίσιν::

κβ Ἐπειδὴ ἀπεφήνατο μείζονα τὸν προφήτην, ἐπήγαγεν· ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ. τουτέστι μείζων ὁ προφήτης ἐκτὸς εἰ μή που τοὺς γλώσσαις λαλοῦντας καὶ διερμηνεύοντας ἂν λάβῃ· ὁ γὰρ τοιοῦτος ἴσος ἐστὶ τῷ προφήτῃ· ὁμοίως γὰρ τὸ κοινὸν τῆς ἐκκλησίας ὠφελεῖ.

κγ Ἐπὶ τοῦ οἰκείου προσώπου δεῖξαι θέλων τὸ τῶν γλωσσῶν ὑποδεέστερον, φησίν· ὑποθώμεθα ἐμὲ αὐτὸν ἥκειν γλώσσαις λαλοῦντα· ἀλλ' οὐδὲν ὑμᾶς ἐκ τούτου ὠφελήσω· ἐὰν γὰρ μὴ λαλήσω, φησὶν, ἐν ἀποκαλύψει· τουτέστιν ἃ σοὶ μονωτάτῳ [?] καὶ μεμυημένῳ· ἢ ἐν γνώσει· τουτέστιν ἵνα γνῶσιν ἐκ τῶν λαλουμένων [?]· ἢ ἐν προφητείᾳ· ταῦτα γὰρ ἐμοῖς [?] κατὰ τὴν κοινὴν ὁμιλίαν [?] λαλουμένων· ἢ ἐν διδαχῇ· καὶ γὰρ ἐδίδασκον σπουδάζοντα [?] μόνον τοὺς διδασκομένους τὰ λαλούμενα, οὐκ ἔσομαι φησὶν ὑμῖν ἐπωφελής.

κδ Καὶ τί φημι λέγων ὅτι ἐφ' ἡμῶν [?] τὸ μὲν νοούμενον ὠφέλιμον· τὸ δὲ μὴ νοούμενον ἀκερδές· καὶ γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἀψύχοις ὀργάνοις τοῦτό ἐστιν [?]· καὶ ἐπὶ κιθάρας καὶ αὐλοῦ μὴ συγκεχυμένως [?] χρηματιζόμενα· ἐπεὶ οὐκ ἀπώνητα [?] τῆς τέχνης μισθὸν [?]· εἰ οὖν ἐπὶ τῶν μικρῶν μάλιστα φαίνεται [?], πόσῳ μᾶλλον ἐπὶ τῶν πνευματικῶν.

φητεύητε· μείζων γὰρ ὁ προφητεύων, ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις· ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ. κβ
Νυνὶ δὲ ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω· ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει, ἢ ἐν γνώσει, ἢ ἐν προφητείᾳ, ἢ ἐν διδαχῇ. κγ
κδ Ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλός, εἴτε κιθάρα, ἐὰν διαφορὰν·

θεοδώρου· Ἀμὴν τοῦ τὸ χάρισμα ἔχοντος [illegible]

λδ Τί οὖν ἐστι μοχθηρόν; φησὶν αὐτὸ τὸ πνεῦμα· τί; τὸ προσεύχεσθαι τῷ πνεύματι [illegible] ὁ μὲν γὰρ ἔσωθεν αὐτοῦ μόνου συνιέναι [illegible] [illegible] καὶ τῷ νοΐ· ὁ μὲν γὰρ καὶ [illegible] [illegible] καὶ [illegible] ὁμοίως·

λε θεοδώρου· λε Πνεῦμα τὸ χάρισμα καλεῖ· νοῦν δὲ τὴν σαφήνειαν [illegible] αὐτὸν [illegible] ὅτι προσήκει τὸν [illegible] γλώσσῃ [illegible]

Ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσσῃ, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστι.

λδ Τί οὖν ἐστι; προσεύξομαι τῷ πνεύματι· προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοΐ. ψαλῶ τῷ πνεύματι· ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοΐ.

λς Ἐπεὶ ἐὰν εὐλογήσῃς τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου,

λζ πῶς ἐρεῖ τὸ ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ; ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδε.

λη σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος

[illegible] ἢ [illegible] ἢ [illegible] καὶ τὸ μὴ [illegible] ἀκουόντων· [illegible] τοῦτο [illegible] μόνος [illegible]

ὅτι [illegible] παρακαλεῖ [illegible]

λς Οὐ γὰρ μόνον [illegible] [illegible] οἱ δὲ [illegible] [illegible] ὅσοι [illegible] οὐκ [illegible] τὸ ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ [illegible]

λζ Ἰδιώτην [illegible] ὅτι καὶ [illegible] οὕτως [illegible]

λη Ἐπειδὴ καὶ τὸ [illegible] τῷ χαρίσματι τῶν γλωσσῶν· φησί· σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς· ἀλλ' ὁ [illegible]

6

κη Εἰσὶ μὲν γὰρ οὖν μυρίαι φωναὶ ἐν τῷ κόσμῳ· ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς· τουτέστιν ἐὰν μὴ εἰδῶ τί λέγει. ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος· οὐ παρὰ τὴν τῆς φωνῆς κακίαν, ἀλλὰ παρὰ τὴν ἡμετέραν ἄγνοιαν:

κθ Οὕτω καὶ ὑμεῖς· ἀσύνετοι λαλοῦντες καὶ μὴ νοούμενοι καὶ διὰ τοῦτο ὄντες ἑαυτοῖς βάρβαροι:

λ Παυσάμενος τῶν παραδειγμάτων, γυμνότερον αὐτοῖς παραινεῖ. ἐπειδὴ ὁμῶς ζηλοῦτε καὶ ποθεῖτε τὰ χαρίσματα ἔχειν· τουτέστι τὰ πνεύματα· τοιαῦτα ἐπιθυμεῖτε τὰ δυνάμενα τὴν ἐκκλησίαν οἰκοδομῆσαι:

λα Οὐκ εἶπεν ἵνα κτήσησθε τὰ χαρίσματα, ἀλλ' ἵνα περισσεύητε· τουτέστι μετὰ πολλῆς [illegible] τιμῆς:

λβ Εἶτα λέγει πρὸ πάντων ἀσχολεῖσθαι χαρίσματα τὰ τὴν ἐκκλησίαν οἰκοδομοῦντα· ὁ λαλῶν γλώσσαις προσευχέσθω, ἵνα καὶ τὸ διερμηνεύειν λάβῃ. ἄρα οὖν αὐτοὶ αἴτιοι τοῦ μὴ τὸ μὴ ἑρμηνεύειν· ὅτι καὶ τοῦτο [illegible] ἑρμηνεύειν:

ἔτυχεν εἰ ἐν κόσμῳ. καὶ οὐδὲν
αὐτῶν ἄφωνον. ἐὰν οὖν κη
μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς
φωνῆς. ἔσομαι τῷ λαλοῦντι
βάρβαρος. καὶ ὁ λαλῶν ἐν
ἐμοὶ βάρβαρος. οὕτως κθ καὶ
ὑμεῖς. ἐπεὶ ζηλωταί ἐστε
πνευμάτων. πρὸς τὴν οἰ-
κοδομὴν τῆς ἐκκλησίας
ζητεῖτε. ἵνα λα περισσεύητε.
διὸ λβ ὁ λαλῶν γλώσσῃ·
προσευχέσθω ἵνα διερμη-
νεύῃ. λγ ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι
γλώσσῃ.

λγ Ἐὰν γὰρ προσεύξωμαι γλώσσῃ· ὅ ἐστιν καὶ διερμηνεύω· τὸ μὲν πνεῦμά μου ἐνορᾷ τὴν χάριν αὐτὴν καθ' ἣν αὐτὸ φθέγγεται, ὁ καρπὸς δὲ μου ὁ νοῦς ἀφελεῖ· τὸ μὲν καὶ ἄλλοις ἐφθέγξατο· νοῦ γὰρ καρπός, τὸ δὲ ἄνευ τοῦ ... καὶ παρὰ τὸ ... ἐφθέγξατο τοῖς ... ἐπιμονῆς:

160

με Τί οὖν καὶ ἐπάγει; ἡ κακία δὲ μὴ ἀκολουθείτω ὑμῖν· ἵνα τὰ αὐτοῦ ποιῇ κἀκεῖνος ὁ θεός.
καὶ διὰ πάντων μηδὲ ἔχειν τὴν ὕβριν εἰ καὶ πρόνοιαν, καὶ μὴ ἐκεῖνον ὑμᾶς
κρίνεσθαι αὐτόν :·

οἰκουμε(νίου)

Ἢ καὶ τὸ οὐδ᾽ οὕτως εἰσακούσονταί μου, ὥσπερ τὸ καιρὸν μέλλειν τοῖς καὶ
τὸ μὴ πάντας εἰσακούσεσθαι· ἐπεὶ εἰσὶ μὲν οἳ δὲ καὶ εἰσακούσονται :·

μς Ὁρᾷς πῶς ὑποτίθησι τὴν προφητείαν ταῖς γλώσσαις; εἰς σημεῖον
γάρ ἐστι φησί· τὸ δὲ σημεῖον, οὐ πάντως διδασκαλία καὶ ὠφέλεια· ὅπου γε
καὶ κατάκρισις πολλάκις
ὥσπερ οἴονται φησὶν ἔγνωσαν
ἀλλ᾽ οὐκ ἔτρεψαν ὅτι μαί-
νεσθε :·

με Καὶ οὐδ᾽ οὕτως εἰσακούσον-
ταί μου λέγει κύριος. μς Ὥστε αἱ
γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰ-
σιν· μζ οὐ τοῖς πιστεύουσιν.
ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις· ἡ
δὲ μη προφητεία οὐ τοῖς ἀ-
πίστοις. μθ ἀλλὰ τοῖς πι-
στεύουσιν.

μζ Οἱ γὰρ πιστοὶ οὐ δέονται
σημείων πιστοὶ ὄντες :·

μη Ἡ δὲ προφητεία ὠφελεῖ
φησὶ τοῖς πιστοῖς· κἀκεῖ-
νοι γὰρ αὐτοῖς· οὐκ ἔτι δὲ
καὶ τοῖς ἀπίστοις· οἱ
ὁμοίως ἁμαρτάνομεν ὅσοι
τας· ἡμεῖς ὅτι προϊὼν
λέγει ὅτι καὶ αὐτοῖς ὠ-
φελεῖ· ἐλεγχόμενος γάρ
φησι καὶ ἀνακρινόμενος
ὑπὸ πάντων ἐρεῖ ὅτι ὁ
θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστιν.
ὁρᾷς πῶς δείκνυσι διαφορὰν τῆς
προφητείας· αἱ μὲν γὰρ γλῶσσαι γυμνῶς τοῖς ἀπίστοις ποιοῦσιν·
ἐροῦσι γάρ φησιν ὅτι μαίνεσθε· ἡ δὲ προφητεία τοῖς πιστοῖς μὲν πᾶ-
σι προφανῶς ὠφελεῖ· ἀλλ᾽ ὅτε καὶ τοῖς ἀπίστοις ὠφελεῖ τὸ ἐλέγχειν
αὐτοὺς καὶ παραστῆσαι ἡμῖν ἐπὶ προσώπου πεσόντας καὶ προσ-
κυνῆσαι τῷ θεῷ· τοῦτο γὰρ προϊὼν λέγει :·

μθ Εἰς ὠφέλειαν ὁ ἀπόστολος διδάσκει :·

λθ Εἶτα ἵνα μὴ δόξῃ διὰ τοῦτο αὐτὸ [illegible] καὶ ὑποτιθέναι τὸ τῶν γλωσσῶν χάρισμα, ὡς αὐτὸς αὐτὸ μὴ κεκτημένος, φησί· πάντων ὑμῶν γλώσσαις λαλῶ.

μ Τουτέστιν ἵνα οἶδα αὐτὸς ἑρμηνεύειν καὶ τοῖς ἀκούουσι σαφηνίζειν, ὅπως ὠφελῶνται. ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ· τουτέστιν ἵνα μὴ ἰσχύω αὐτὸ ἑρμηνεῦσαι· τότε γάρ ἐστιν ἐμὲ μόνον ὠφελῆσαι περισσῶς.

Μετὰ τὸ δεῖξαι μείζονα τὴν προφητείαν, λοιπὸν ἐπιτιμητικωτέροις χρῆται λόγοις· μὴ παιδία γίνεσθε φησί. παιδίων γάρ ἐστι τὸ τὰ μικρὰ θαυμάζειν, οἷον τὰς γλώσσας· τὰ δὲ μεγάλα καταφρονεῖν, τουτέστι τὴν προφητείαν.

μβ Ὅταν προσκέηται ἡ κακία, ἀντὶ τοῦ ἡ ἁμαρτία, τότε μὴ παιάζετε· μὴ παιάζειν δέ ἐστι, τὸ μὴ εἰδέναι κακοποιεῖν ἢ ἁμαρτάνειν. ἤδη τῶν φρενῶν τελειότης καλεῖται φρόνησις, καὶ ἀρετὴν διοικεῖ, καὶ τὰ μείζω καὶ ὠφελιμώτερα τῶν χαρισμάτων διακρίνειν οἶδεν.

μγ Καίτοι Ἡσαΐας τοῦτο φησίν, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν παλαιὰν νόμον καλεῖ.

μδ Τὴν μαρτυρίαν παρήγαγεν· ἐπειδὴ δεικνὺς μὴ σφόδρα χρήσιμον τὸ τῶν γλωσσῶν σημεῖον, διὰ τὸ ἀπίστοις γίνεσθαι.

οὐκ οἰκοδομεῖται. εὐχαριστῶ[λθ] τῷ θεῷ μου, πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν· ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διὰ τοῦ[μ] νοός μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ. Ἀδελφοί, μὴ παιδία[μα] γίνεσθε ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ[μβ] κακίᾳ νηπιάζετε· ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε. ἐν [μγ] τῷ νόμῳ γέγραπται ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χείλεσιν ἑτέροις λαλήσω[μδ] τῷ λαῷ τούτῳ.

ΝΔ Τί οὖν φησι, κωλύω τὸν ψάλλοντα; οὐ γὰρ ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς χαρίσμασι τὴν διαφορὰν [illegible] καὶ μὴ [illegible].

ΝΕ Εἴτε ψαλμὸν ἔχει· ἀπὸ Χριστοῦ χαρίσματος καὶ ψαλμὸν [illegible] ἢ διδαχὴν ἔχει· τοῦτο γὰρ καὶ ἀποκάλυψις· ἢ γλῶσσαν ἔχει· καὶ πάντα δὲ καὶ τὸ γλωσσῶν ἑρμηνεύειν· ἐπειδὴ δὲ καὶ γὰρ αὐτὰς ἐν τοῖς προφήταις [illegible] [illegible] καὶ αὐτὸ ἑρμηνεύειν· ἐπειδὴ [illegible] ἐστὶ χαρίσματος τὸ τῶν γλωσσῶν· [illegible] ἑρμηνείαν ἔχει· [illegible]

Τί οὖν ἐστιν ἀδελφοί· ὅταν συνέρχησθε· ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει· διδαχὴν ἔχει· γλῶσσαν ἔχει· ἀποκάλυψιν ἔχει· ἑρμηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω· εἴτε γλώσσῃ τις λαλεῖ· κατὰ δύο· ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς καὶ ἀνὰ μέρος καὶ εἷς διερμηνευέτω· ἐὰν δὲ μὴ ᾖ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· ἑαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ θεῷ·

[illegible] δύναται τις γλώσσῃ [illegible] ἑρμηνεύειν, πρὸς τὴν τάξιν [illegible] τὸ οἰκοδομεῖν τὴν ἐκκλησίαν.

ΝϚ Μὴ πολλοί· μηδὲ συγκεχυμένως· ἵνα μὴ ἀκαταστασία γένηται· ἀλλὰ δύο ἢ τρεῖς τὸ πλεῖστον καὶ ἀνὰ μέρος· τουτέστιν ἐφεξῆς.

ΝΖ Τὸ ἑαυτῷ λαλείτω, οὐ κελεύοντος· ἀλλ᾽ οὐδὲ κωλύοντος· ὅτε ἐὰν μὴ ἔχῃ ἑρμηνεῦσαι σιγάτω· εἰ δὲ μὴ καρτερεῖ σιγᾶν· τοῦτο δὲ κατηγορίας ἄξιον, ἑαυτῷ λαλείτω· τουτέστιν ἀψοφητὶ καὶ ἠρέμα· ὥστε μόνον ἀκούειν αὐτὸν μὴ ἐνοχλοῦντα τοῖς ἄλλοις [illegible] [illegible]

ν Ἡ ἑρμηνεία δὲ χαρίσματός ἐστι καὶ ἀφορμὴ μὲν [illegible] ἐστι τὸ μὴ γλώσσαις λαλεῖν·
[illegible] ἑρμηνεία [illegible] τοῦ χαρίσματος κατηγορεῖν [illegible]· [illegible]
ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι· ὡς μὴ [illegible] ἰδίας καὶ ἀπίστους τὸ
[illegible] τῆς χάριτος· ὁμοίως ἀφορμὴ καὶ οὕτως [illegible] ἐστι μὴ
οὕτως καὶ ἀπίστοις· [illegible] τῆς προφητείας·

να Ἐπειδὴ δὲ μέγα ἐφρόνουν γλώσσαις λαλοῦντες, δείκνυσιν αὐτοῖς ὅσον
αὐτῶν τῶν [illegible]
ἐκ τῶν γλωσσῶν [illegible]
[illegible]· [illegible]
[illegible] μαινομένων
[illegible]· [illegible]
[illegible] ἡμῶν [illegible]
ον καὶ τῆς [illegible]·
ἀπὸ δὲ τῆς προφητεί-
ας, τὸ ἐναντίον·
καὶ γὰρ καὶ τοῖς ἀναι-
σχυντοῦσι [illegible]
ἐλέγχει [illegible]
αὐτοὺς καὶ ἀνακρίνει
καὶ τὰ κρυπτὰ τῆς
καρδίας αὐτῶν φανεροῖ·

νβ Τουτέστιν [illegible] ἐλέγχει
[illegible] καὶ κατὰ ταῦτα [illegible]
[illegible]·
οὕτως διὰ τοῦ ἀνακρί-
νεσθαι δῆλον ὅτι τὰ
κρυπτὰ αὐτοῦ φανε-
ροῦνται·

νγ Τὸ γενόμενον καὶ
τοῖς σφόδρα ἀναισχύν-
τοις κατάδηλον·

ν Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησί-
α ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ πάν-
τες γλώσσαις λαλῶσιν·
εἰσέλθωσι δὲ ἰδιῶται ἢ ἄπι-
να στοι· οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνε-
σθε; ἐὰν δὲ πάντες προφη-
τεύωσιν· εἰσέλθῃ δέ τις ἄ-
πιστος ἢ ἰδιώτης· ἐλέγχε-
νβ ται ὑπὸ πάντων· ἀνακρίνε-
ται ὑπὸ πάντων· καὶ οὕτως
τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐ-
τοῦ φανερὰ γίνεται· καὶ
νγ οὕτως πεσὼν ἐπὶ πρόσω-
πον προσκυνήσει τῷ θεῷ,
ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ θεὸς ὄντως
ἐν ὑμῖν ἐστι·

Εἰ ἴσως δέ τις εἴποι ὅτι καὶ ταῦτα [illegible] τοῦτο δὲ λέγει τὸ τὸν πρότερον σιγᾶν [illegible] μὲν ἐστὶν ἀκαταστασίας ὁ θεὸς ἀλλ' εἰρήνης· ἐκ γὰρ τούτου [illegible] ἀκαταστασία καὶ σύγχυσις γίνεται. οὕτως δὲ ὅτι [illegible] ἐν πάσαις ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων. καλῶς δὲ [illegible] ἐστὶ καὶ ἐπιμένομεν [illegible] ἐκκλησίαι.

Αὐτὸς ὁ θεὸς τὴν ἡσυχίαν νομοθετήσας ἐκ τοῦ μὴ [illegible] γλώσσαις λαλεῖν καὶ ταῦτα ἀναμένειν. ἐκ τούτου τὸν πρότερον προφητεύοντα [illegible] παραχωρεῖν, [illegible] καὶ [illegible] τὸν [illegible] καιρὸν φλυαρία.

οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας
ὁ θ(εό)ς, ἀλλ' εἰρήνης ὡς ἐν
πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις
τῶν ἁγίων. αἱ γυναῖκες
ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπι-
τέτραπται αὐταῖς λαλεῖν·
ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι, κα-
θὼς καὶ ὁ νόμος λέγει. εἰ
δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν
οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας
ἐπερωτάτωσαν.

Οὐ λέγει τοῦ μόνον σιγᾶν, ἀλλὰ καὶ ὑποτάσσεσθαι [illegible] ὁ νόμος [illegible] καὶ γὰρ ὑποταγὴ [illegible] μεταφέρουσιν [illegible] ἀπὸ [illegible] γινομένην.

Ἰδοὺ ὁ νόμος λέγει· μόνον γάρ φησι [illegible] παλαιῶν· πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου καὶ αὐτός σου κυριεύσει· [illegible] ὑπόκειται. πολλῷ μᾶλλον τοῖς περὶ κοινῆς διδασκαλίας καὶ τοῖς κοινοῖς τῆς ἐκκλησίας πράγμασι.

Εἰ οὖν μηδὲ λαλεῖν [illegible] ποιητέον. πῶς μαθεῖν [illegible] ἐν οἴκῳ φησὶ παρ' ἀνδρῶν μανθανέτωσαν [illegible] περὶ τῶν χρησίμων αὐταῖς ἐν ἐκκλησίαις [illegible] λαλεῖν. τοῦτο δὲ καὶ τοὺς ἄνδρας προσεχεστέρους ποιεῖ τὸ εἰδέναι ὅτι παρ' αὐτῶν γυναῖκες [illegible] τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ [illegible] καὶ δογμάτων.

νη Ἦσαν ἐν τοῖς προφήταις καὶ μάντεις μανθάνοντες· δύο φησὶ δὲ
ἢ τρεῖς. καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· τουτέστι διακρινέτωσαν
μή που τις μάντις προφήτης εἶναι ὑποκρίνηται· διὰ τοῦτο δὲ
δύο ἢ τρεῖς, ἵνα μὴ διὰ τὸ πλῆθος ἀηδεῖς ὦσιν οἱ μανθάνοντες :·

νθ Εἰ, φησί, προφητεύοντός τινος ἄλλον ἐνεκίνησε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, σιω-
πάτω· ἵνα μὴ τῶν δύο ἅμα προφητευόντων, σύγχυσις γένηται.
διὰ τοῦτο γάρ φησιν οὐ προφητεύοντος ὁ ἄλλος ἐνεργεῖ
[illegible] τοῦ ἑτέρου,
καὶ δι' ἐκεῖνον [illegible]
[illegible] :·

νη Προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς
λαλείτωσαν. καὶ οἱ ἄλλοι δι-
ακρινέτωσαν· ἐὰν δὲ ἄλλῳ
νθ ἀποκαλυφθῇ καθημέ-
νῳ. ὁ πρῶτος σιγάτω·
ξ δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάν-
τες προφητεύειν ἵνα πάν-
τες μανθάνωσι καὶ πάν-
τες παρακαλῶνται. καὶ
ξα πνεύματα προφητῶν
προφήταις ὑποτάσσεται :

ξ Ἐπειδὴ τὸν πρῶτον
σιγᾶν ἐκέλευσε· πα-
ραμυθεῖται αὐτὸν
μὴ δυσχεραίνειν σιγᾶν
κελευόμενον· δύνασθε γὰρ
σὺ καὶ ἄλλος καὶ πάν-
τες προφητεύειν· τουτέ-
στιν οὐκ ἐκωλύθη ὁ πρῶ-
τος ἵνα πάντες οἱ
[illegible]
μανθάνωσι καὶ ἐπι-
στηριζόμενοι παρακαλῶνται :·

ξα Πνεύματα προφητῶν
φησὶ· αὐτὸ τὸ πνευματικὸν χάρισμα· ἔστιν ἵνα μὴ λέγῃ τις καὶ πῶς
σιγᾶν δυνάμεθα· αὐτὸ γὰρ τὸ πνεῦμα ἅγιον πνεῖ· καὶ ἐνεργοῦν-
τα καὶ ἀναγκάζει λαλεῖν, οὐχί φησιν· ὑποτέτακται γὰρ τῷ
προφήτῃ τὸ χάρισμα· τουτέστιν ἐν αὐτῷ ἐστι καὶ λαλεῖν καὶ
σιωπᾶν :· οἰκουμε(νίου) Ἀντὶ τοῦ κρίσις ἐστὶ τῶν μαντευομένων· ἐκεῖ-
νοι γὰρ ἐμμανεῖς [illegible] παρ' αὐτοῖς ἐνθουσιάζουσι. καὶ ἄκοντες
οἱ δαίμονες φθέγγονται λαλοῦσιν αὐτοὺς κινοῦντες· ἔστι τοίνυν τὸ χά-
ρισμα τοῖς προφήταις ὑποτέτακται. πῶς οὖν καὶ αὐτὸ τὸ ἡμῖν
μὴ ὑποτάσσεσθαι τῷ κοινῇ συμφέροντι· ἵνα ὅτε δεῖ καιρὸς
ᾖ σιωπᾶν :·

θ̄ περὶ ἀναστάσεως σωμάτων καθολικῆς +

[illegible]

καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε· πάντα δὲ εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω. Γνωρίζω δὲ ὑμῖν ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν· ὃ καὶ παρελάβετε· ἐν ᾧ καὶ ἑστήκατε· δι' οὗ καὶ σῴζεσθε· τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ

[illegible]

ξε Εἰ τοῦ [illegible] καὶ σιωπᾶν καὶ ἐν οἴκῳ [illegible] ταῖς γυναιξὶ [illegible]
[illegible] καὶ σώματι [illegible], δι' [illegible] αὐτὸ [illegible]·

ξς Ὥσπερ [illegible] ὁ λόγος [illegible] σχῆμα [illegible]
[illegible] ἐν ἐκκλησίαις [illegible] γυναι[illegible]
μόνοι [illegible] ἐν κόσμῳ· οὔτε μόνοι [illegible] οὔτε πρῶτοι
[illegible] καὶ [illegible]·

ξζ Πολλαχοῦ διδάξας τὸ δεῖν τὰς γυναῖκας σιγᾶν, νῦν καὶ τοῦτο προστίθησιν· ὅτι [illegible]
[illegible]
εἴ τις γὰρ δοκεῖ [illegible] προφή-
της εἶναι· ἢ ἄλλος τις
[illegible] χάρισμα [illegible]
[illegible] γράφω ὑμῖν
[illegible]· ἴστω ὅτι
θεοῦ εἰσὶν ἐντολαὶ αἱ γρα-
φαὶ καὶ οὐ κατ' ἐμαυτοῦ
πρὸς ταῦτα [illegible]·

ο Εἰ δέ τις ἀγνοεῖ ὅτι θεοῦ εἰσὶν
ἐντολαί, ἀγνοείτω· τὸ
[illegible] καὶ ὁ δε-
[illegible], ὁ δὲ μὴ
[illegible] τὸ
τὸ δὲ [illegible].
[illegible] ἀνδρὸς ὄντα
ἑαυτοῦ [illegible]
[illegible], ἀλλὰ
τὸ κοινὸν συμφέρον σκο-
πῶν [illegible]· τὸ δὲ τοιοῦ-
τον [illegible]
[illegible] γυναῖκας
[illegible]· μᾶλλον τὸ ἀγνοεῖν αὐτὸ ὅτι θεοῦ εἰσὶν ἐντολαὶ τὸ
σιγᾶν τὰς γυναῖκας·

ξζ αἰσχρὸν γάρ ἐστι γυναιξὶν
ἐν ἐκκλησίαι λαλεῖν· ἢ ἀφ'
ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
ἐξῆλθεν· ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους
κατήντησεν· εἴ τις δο- ξη
κεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματι-
κός· ἐπιγινωσκέτω ἃ
τὸ γράφω ὑμῖν ὅτι κυρίου εἰσὶν
ἐντολαί· εἰ δέ τις ἀγνοεῖ,
ἀγνοείτω· ὥστε ἀδελ-
φοί, ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν·

164

οθ Καίτοι τὸ εὐαγγέλιον φησὶ πρώτῃ αὐτὸν ὀφθῆναι τῇ Μαρίᾳ· ἀλλ' ἐν ἀνδρά-
σι πρῶτον ὤφθη τῷ Πέτρῳ ἅτε προύχοντι τοῦ θιάσου χο-
π ρου τῶν μαθητῶν:- π Καὶ τοῖς ὁ Ματθίας μετὰ τὴν ἀνάλη-
ψιν τοῦ Ἰησοῦ ἀντὶ τοῦ Ἰούδα προδότου ἐτάχθη τοῖς δώδεκα:-
οἱ κ(αὶ): Λέγομεν γραφικὸν εἶναι σφάλμα· ἢ ὅτι τοῖς προγνώσεως
κατὰ θεὸν ὀφθαλμοῖς ὁ κ(ύριο)ς ἔβλεπεν ὅτι συναριθμηθήσεται τοῖς ἕνδεκα· ὤφθη
καὶ αὐτῷ· ἵνα μὴ γένηται τούτῳ ἔλαττον ἔχει τῶν ἄλλων ἀποστόλων· τοιοῦτον τι
παρ' ἐλπίδα καὶ ὁ ἰω-
μη δαμοῦ ... ὅτι ὤφθη τοῖς ἕνδεκα· ἀλλὰ
ἔπειτα τοῦ θεοῦ διαλέγεται
εἶτα· ... τοῖς δώδεκα· μᾶλλον
... ὅτι τὸν Ματθίαν
συνέταξε κατὰ πρό-
γνωσιν τοῖς λοιποῖς μετὰ
τὴν Ἰούδα μετὰ τὴν προ-
δοσίαν καὶ τὴν ἀγχόνην:-

οθ
Καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾷ· εἶτα τοῖς δώδεκα· ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ· ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι· τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ· εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν·

πα Πεντακόσιοι μὲν φασὶν εἰρήκεναι· τὸ δὲ ὄνομα ... αὐτοῖς καὶ τὴν ἀνάληψιν αὐτοῦ ... πολλοὶ δὲ τὸ πλῆθος μὲν ... μένουσιν· τουτέστι πλῆθος τῶν πεντακοσίων:-

πβ Ἐχόμενον ἔτι ζῶντας μάρτυρας:

πγ Διὰ τί ὡς οὐ ἐκοιμήθησαν μετ' ἐξ ἕως· ἀρχὴ τῆς ἀναστάσεως προκατεβάλετο· ὁ χ(ριστὸ)ς κοιμώμενος καὶ ἀνίσταται:-

πδ Τοὺς ἑπτακόσιους τῆς ἐκκλησίας χρηματίσαντι ἀδελφὸν τοῦ κ(υρίου):-

πε Ἦσαν γὰρ καὶ ἄλλοι ἀπόστολοι ἐκτὸς τῶν μαθητῶν κατὰ μίμησιν τῶν δώδεκα· οἷος ἦν ὁ Παῦλος καὶ Βαρνάβας καὶ Θαδδαῖος:-

ἀναστάσεως μὲν ὑμᾶς ὑπομιμνήσκει· εἶτ᾽ ἐν ἀγαθῇ μερίδι θύμοις ἐργάζονται
μάρτυρας αὐτοὺς τὸ ἔσχατον. φησὶν εἰ κατέχετε· ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦ κατέχειν τὸ περὶ ἀναστά-
σεως δόγμα, εἰκῆ ἐπιστεύσατε· ὡς τοῦ κεφαλαίου τῆς πίστεως ἐν
οϛ τούτῳ ὑπάρχοντος:· ος Μέγα γὰρ ὂν τὸ περὶ ἀναστάσεως δόγμα· ἐν
πρώτοις ὑμῖν αὐτὸ παρέδωκα φησί· καὶ γὰρ καὶ ἐγὼ παρὰ Χριστοῦ αὐτὸ πα-
ρείληφα· οὐδὲν οἴκοθεν ἴδιον εἰπὼν ἐν πρώτοις· τοιγαροῦν αὐτὸ πα-
ρειληφότες, μὴ ἀμφιβάλλετε, μηδὲ οὐκ ὀφείλετε διὰ τὸν χρόνον:·

ὃ καὶ παρελάβετε· παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον· ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ἐτάφη· καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς·

οζ Οὐκ ἀντιθέως ἐστὶ τὸν περὶ ἀναστάσεως ἐκλαθέμενον· ἀλλ᾽ ἄνωθεν αὐτὸ κατασκευάζει. Χριστὸς φησὶν ἀπέθανε διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· εἰ μὴ αὐτὸς ἀπέθανε, ἀποθανὼν μὲν οὖν ταῖς ἁμαρτίαις ζωοποιήσει· κατὰ τὰς γραφάς φησιν· οὐδὲν ξένον γάρ, οὐδὲ νέον· ἀλλὰ τοῦτο προείρηται καὶ προτετύπωτο· καὶ ὅτι ἐτάφη· ἀπόδειξις μὲν οὖν κατὰ τὰς γραφάς· ἀληθῆ δὲ τὸν θάνατον δεῖξαι ἐθέλων καὶ οὐ φαντασίᾳ, ὥς τισι δοκεῖ τῶν αἱρετικῶν· τὸ ἐτάφη προσέθηκε· ἱκανῶς ἰσχυρὰ ἡ ταφὴ τοῦ θανάτου· καὶ Μανιχαῖοι δὲ καταισχύνονται οἱ λέγοντες τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν θάνατον εἶναι Χριστοῦ. οὐ μὴν φησὶ
Κατ᾽ ἀλήθειαν ἀπέθανεν:·

οη Πάλιν κατὰ τὰς γραφὰς προσέθηκε, διὰ τὸ πολλοὺς ἀμφιβάλλειν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου:·

ϟα Ὁμοφρονοῦμεν φησίν ἅπαντες περὶ τὸ κήρυγμα· καὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι πρὸ ἐμοῦ μὲν ἐμοὶ πλείονα ἐκείνοις προσέθηκε· ἐπειδὴ ἀπέλιπε Χριστὸν αὐτὸν καὶ οὐκ ἀξιόπιστον μάρτυρα τῆς ἀληθείας ἑαυτὸν ἀπέφαινεν· ἀλλὰ τί λέγει· ὁμοφρονοῦμεν ἅπαντες· καὶ τὸ ὅτε πρῶτον κηρύσσομεν. τὸ ἀληθὲς τῶν λεγομένων παρίστησιν· οὐχ ἐν παραβύστῳ καὶ ἐν γωνίαις λαλοῦμεν περὶ τούτων. ἀλλὰ φανερῶς ἕως ἄρτι· τοῦτο γὰρ τὸ κηρύσσομεν μόνον. καὶ οὕτω φησίν ἐπιστεύσατε· μὴ εἰπὼν ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ἐκκλησίαν παράγει καὶ μάρτυρα τῆς ἀληθείας. οὐ γὰρ ἄν φησιν ἁπλῶς ἐπιστεύσατε λόγοις ἐπαινουμένοις καὶ ἀπατηλοῖς. ἀλλ' ἐπείσθητε ἀληθῶς εἶναι ταῦτα κηρυσσόμενα:

ϟα Εἴτε οὖν ἐγώ· εἴτε ἐκεῖνοι. οὕτως κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε. ϟβ εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται. ϟγ πῶς λέγουσί τινες ἐν ὑμῖν ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν· ϟδ εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν. οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· ϟε εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται. κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν.

ϟβ Ἀρίστου συλλογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ· ἀποδείξας γὰρ πρότερον ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται· ἐκ τῆς αὐτοῦ ἐγέρσεως καὶ τὴν κοινὴν ἀνάστασιν κατασκευάζει· ὡς ἑπομένου πάντη τε καὶ πάντως τοῦ ὅλου τοῖς μέρεσι καὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ σώματος:

ϟγ Ὁρᾷς πῶς οὐ κατὰ πάντων ποιεῖται τὴν κατηγορίαν· ἵνα μὴ ἀναισχυντοτέρους ἐργάσηται:

ϟδ Ἵνα μὴ λέγωσιν ὅτι ὁ μὲν Χριστὸς ἐγήγερται· οὐκ ἔστι δὲ καθόλου ἀνάστασις. ἐκ τοῦ ἐναντίου κατασκευάζει τοῦτο· εἰ ἀνάστασις φησίν οὐκ ἔστιν· οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· ἑκάτερον γάρ φησι τοῦ ἑτέρου κατασκευαστικὸν καὶ ἀποδεικτικὸν τυγχάνει:

ϟε Οὐκ εἶπεν οὐκ ἐσαρκώθη. ἀλλ' οὐκ ἐγήγερται· δεικνὺς ὡς καὶ τὴν σάρκωσιν τῇ ἀναστάσει συνῆφθαι· καὶ διὰ τοῦτο σεσαρκῶσθαι αὐτὸν. ἵνα τὴν ἀνάστασιν κατορθώσῃ:

πς Ταπεινοφροσύνης ταῦτα τὰ ῥήματα· πλὴν οὐδὲ αὐτοῦ τοῦτο ἐλάττωμα τίθησιν
ὅτι ἐσχάτῳ πάντων αὐτῷ ὤφθη· οὔτε γὰρ χρονικῶς ἐλάττων τῶν ὀφθέντων· ὡσ-
περεὶ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη αὐτῷ· [illegible] ἑαυτὸν
ἐξευτελίζει· [illegible] τὸ μέγα ῥῆμα ἐκεῖνο τὸ περισ-
σότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα μὴ [illegible]·

πζ Λοιπὸν ἀποφαίνεται περὶ ἑαυτοῦ· ὅρα δέ· ἐκεῖνο οὐ μόνον [illegible] ἀλλὰ
πάντων τῶν ἀποστόλων·
εἶτα [illegible] αἰτίαν
διότι ἐδίωξε τὴν
ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ:

πη Ὅρα ταπεινοφροσύνην·
τὰ μὲν ἁμαρτήματα ἑ-
αυτῷ καταλογίζεται·
τὰ δὲ κατορθώματα
τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ ἀνα-
τίθησιν:·

πθ Καὶ τοῦτο μετριοφρο-
νῶν εἶπεν· οὐκ ἐγὼ ὢν [illegible]
τῆς χάριτος [illegible]
ἀλλ' οὐ ματαία [illegible] ἡ χά-
ρις εὑρέθη ἐν ἐμοί· πῶς;
ὅτι πάντων [illegible] ἀποστό-
λων περισσότερον ἐκοπί-
ασα· ὅρα γὰρ καὶ [illegible]
[illegible] αὐτὸ [illegible]·

πς ἔσχατον δὲ πάντων, ὡσ-
περεὶ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη
κἀμοί. πζ ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχι-
στος τῶν ἀποστόλων· ὃς οὐ-
κ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀ-
πόστολος. διότι ἐδίωξα
τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ.
πη χάριτι δὲ θεοῦ εἰμι ὅ εἰμι· καὶ
ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ
πθ κενὴ ἐγενήθη. ἀλλὰ περισ-
σότερον αὐτῶν πάντων
ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δέ.
ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σὺν ἐ-
μοί.

οὐκ εἶπεν [illegible] ἐκήρυξα· ἢ ἐκινδύνευσα. ἀλλ' ἐκοπίασα. ταύτῃ
τὸ περὶ ἑαυτοῦ [illegible] ὑποτεμνόμενος· ὅμως [illegible]
τὰ ῥήματα [illegible]· [illegible] τὸν διδάσκαλον ἀξιόπιστον [illegible]:

ϟ Εἶτα [illegible] ἃ μὲν αὐτῷ τὸ κατόρθωμα [illegible] ἐπὶ τὴν
τοῦ θεοῦ χάριν αὐτὸ ἀνατίθησιν:·

β Εἰ ἄχρι τῆς ζωῆς δέ, φησί, ζωὴ ἐστὶ ταύτη μέχρι ταύτης, καὶ τὰ τῆς ταύτης μόνης περι-
κέκλασται ἡμῖν τῶν ἐλπίδων· ἄθλιοί ἐσμεν· τὸ γὰρ πάντων ἀπολαυ-
σάμενον, τὰ μέλλοντα ἀπολέσαντος· καὶ τί μᾶλλον, φησίν· ὅτι τὸ ἐλπί-
ζειν ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἐλεεινοὺς ποιεῖ· εἰ γὰρ καὶ ἐν Χριστῷ ἐλπίζο-
μεν ἐν ταύτῃ μόνῃ τῇ ζωῇ, καὶ οὕτως ἄθλιοί ἐσμεν· ἐπὶ καὶ κα-
μάτοις τοσούτοις καὶ
κινδύνοις· ἄχρι ταύτης
τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐσται τὰ ἀγα-
θὰ καὶ τῶν καμάτων ἀντιδόσεις.

γ Μετὰ τὸ πολλαχόθεν ἀπο-
δεῖξαι τὴν ἀνάστασιν,
ἐπὶ τὸν ἀποφαντικὸν λόγον.

δ Εἰ δὲ ἀπαρχὴ γέγονεν ὁ
Χριστὸς τῆς ἀναστάσεως, δῆ-
λον ὡς καὶ οἱ λοιποὶ πάντες
ἐγερθήσονται· ἀπαρ-
χὴ γάρ ἐστι τὸ ἐκ πολλῶν
ἐναντίον τὸ δὲ ἢ τὸ
ποιῆσαι ὃ μέλλουσι καὶ
οἱ λοιποὶ ποιεῖν.

ε Τὸ εἰρημένον καὶ αἰτίαν
προστίθησιν· αὐτὴν γὰρ
ἔδει φησὶ τὴν ἡττηθεῖ-
σαν ἀνθρωπίνην φύσιν νική-
σαι· καὶ τὸν καταπεσόντα ἄνθρωπον ἀναμαχέσασθαι καὶ ἐκνικῆσαι καὶ
ζ τὸν τύραννον ἐχθρόν. ϛ Ἑρμηνεία τὸ εἰρημένον· ὥσπερ
φησὶν ὁ θάνατος δι' ἀνθρώπου εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν, οὕτως ἔδει
καὶ τὴν ἀνάστασιν δι' ἀνθρώπου εἰσαχθῆναι.

ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπι-
κότες ἐσμὲν ἐν Χριστῷ μόνον,
ἐλεεινότεροι πάντων ἀν-
θρώπων ἐσμέν. νυνὶ δὲ Χριστὸς
ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀ-
παρχὴ τῶν κεκοιμημένων
ἐγένετο. ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου
ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀ-
νάστασις νεκρῶν. ὥσπερ
γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες
ἀποθνήσκουσιν, οὕτως
καὶ ἐν τῷ Χριστῷ

ϙϛ Ὡς ἂν εἶπεν· φαντάσματα τὰ ἡμέτερα· καὶ μένει ματαία ἐστὶ τὸ κήρυγμα ἡμῶν καὶ ἡ πίστις ὑμῶν :-

ϙζ Καὶ οὐ μόνον μάταιον, ἀλλὰ καὶ ἄλλως ἀνόσιον, φησί· τὸ συκοφαντῆσαι ἡμᾶς τὸν θεὸν ὅτι ἐποίησεν ὅπερ οὐκ ἐποίησεν :-

ϙη Πάνυ τοῖς αὐτοῖς ἐμφέρει λόγοις· διὰ τοῦτο γάρ, φησίν, ἀνέστη, ἵνα καὶ ἡμῖν ἀνάστασιν ποιήσῃ· εἰ δὲ ἀνάστασις οὐκ ἔστιν, ἄρα οὐδὲ αὐτὸς ἀνέστη :-

ϙθ Εἰ γὰρ καὶ αὐτὸς κατεσχέθη ὑπὸ τοῦ θανάτου, πῶς τοὺς ἄλλους ἅπαντας ἀπαλλάξει θανάτου τοῦ διὰ τὴν ἁμαρτίαν γενομένου; ἀκόλουθος τοιγαροῦν οὐδὲ ἡ ἁμαρτία τοῖς ἀνθρώποις Χριστοῦ ἀνῄρηται· εἰ γὰρ ἀνῄρητο, ἀνῄρητο ἂν καὶ ὁ δι' αὐτῆς θάνατος· εἰ δὲ τοῦτο ἀνῄρηται, ἔδει πάντως τὸν καὶ τοὺς ἄλλους θανάτου ἀπαλλάξαντα, αὐτὸν πρότερον ἀναστῆναι καὶ ὁδηγὸν τοῖς ἄλλοις γενέσθαι πρὸς τὴν ἀνάστασιν :-

ϙϛ κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν. εὑ-
ϙζ ρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρ-
τυρες τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυ-
ρήσαμεν κατὰ τοῦ θεοῦ ὅτι
ἤγειρε τὸν Χριστὸν ὃν οὐκ ἤγειρεν,
εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγεί-
ρονται. ϙη εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγεί-
ρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· εἰ
δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία
ἡ πίστις ὑμῶν· ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς
ἁμαρτίαις ὑμῶν. ἄρα καὶ οἱ
κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπώ-
λοντο.

ρ Τῷ ὀνόματι τῆς κοιμήσεως τὴν ἀνάστασιν προσημαίνει :-

ρα Οἱ διὰ τὸν Χριστόν, φησίν, ἀποθανόντες, οἱ τοὺς πολλοὺς διανύσαντες καμάτους, καὶ τοὺς μυρίους ὑπομεμενηκότες κινδύνους· ὃ πάντων ἀτοπώτερον, ἀπολέσαι τοὺς δι' αὐτὸν ἀποθανόντας· πανταχοῦ ἐκ τῆς ἀτοπίας ἀνασκευάζων πρότασιν :-

θ΄ Πότε ταῦτα; ὁ ἀπόστολος· ὅταν φησὶ παραδιδοῖ τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ πατρί· παραδιδοῖ τουτέστι κατορθώσῃ, καθὼς σαφέστερον ἀλλαχοῦ ἐξηγεῖται τοῦτο, ὅταν εἴπῃ τῆς θεότητος μοι διαμονῆς ἐκποιήσηται τοὺς αἰχμαλώτους ἐνεργειῶν· τότε γὰρ πλέον ἐστὶν ὁ Χριστὸς βασιλεύς· μὴ κατὰ μόνης ἐξουσίας θεὸς καὶ κύριος μονοκράτωρ· μετὰ δὲ τὸ καινὸν θεοῦ· τὸ γὰρ τοῖς πᾶσι πειθομένων· τί οὖν· τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ πατρὶ παραδιδούς; ἀλλὰ δηλοῖ ζωῆς καὶ θέλημα μίαν γνώμην τῆς ἁγίας τριάδος· οὕτω γάρ φησιν ὁ Χριστὸς κατορθώσας τὴν βασιλείαν αὐτοῦ μόνος ὥσπερ τις τύραννος καθελὼν τὴν βασιλείαν, ἀλλὰ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ πνεύματος γενόμενον πράττεται. Οἰκουμενίου:

ὅταν παραδιδοῖ τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν· δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν.

Διὰ τὸ αἰτιολογοῦντος φησί:- τοῦ ἁγίου Κυρίλλου ἐν β΄ λόγῳ κατὰ Ἰουλιανοῦ πρὸς αὐτὸ τὸ πέρας ὄντως φησί:-

Ὅταν παραδιδοῖ τὴν βασιλείαν· τουτέστι μέλλει θεραπεύσειν τὸ τυράννου διαρπασμένην ἐξ ὅλου καὶ προσαγάγοι τῷ ἰδίῳ γεννήτορι:-

τοῦ ἁγίου Γρηγορίου εἰς τὸν β΄ περὶ υἱοῦ λόγον:- Καταργήσει τὸ τέλος ἡ νικήσεως πάσης· νῦν μὲν γὰρ ἐνεργοῦσιν αἱ πονηραὶ καὶ ἀποστατικαὶ δυνάμεις· τότε δὲ οὐκ ἂν ἐνεργήσωσιν ἐξουσίας κόσμου παραδιδόμεναι:- Οἰκουμενίου: Ὁμοίως φησὶν ὁ διδάσκαλος· ἐν τῇ ἰσχύϊ τῶν περιγράφων σου ἐξολοθρεῦσαι. ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία. τότε γὰρ παρέρχεται. ὅταν αἱ ἀρχαὶ καὶ ἐξουσίαι καταργηθῶσι καὶ ἀνενέργητοι μένωσιν:-

ζ Ἐν τῷ Χριστῷ [illegible] ζωοποιηθήσονται· ἵνα μὴ τις νομίσῃ καὶ τοὺς ἁμαρτω-
λοὺς σώζεσθαι· ἐπήγαγεν· ὅσον μὲν γὰρ κατὰ τὸ ἀναστῆναι· πάντες ζωο-
ποιηθήσονται· ἀλλ᾽ ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι ἔσται καὶ ἐν οἷς
η ἐστὶν ἄξιος· [illegible] Ἀπαρχὴ γὰρ καὶ ὁδὸς τῆς ἀναστάσεως ὁ Χριστὸς γέ-
γονεν· μετ᾽ αὐτὸν δὲ οἱ αὐτοῦ πρῶτοι ἀναστήσονται· αὐτοῦ δὲ μάλι-
στα οἱ δίκαιοι κατὰ τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας· ἐπειδὴ γὰρ ἄρχων προ-
[illegible] καὶ ἐν αὐτῷ τὰ [illegible] τοὺς δικαίους· ἐπειδὴ [illegible] μέλ-
λουσι γὰρ [illegible]
[illegible] αὐτῷ τῇ
[illegible] τοῦ κυρίου. προσφέρον-
ται [illegible]
[illegible] τε [illegible] Χριστοῦ
[illegible] τοῖς
ἁμαρτωλοῖς τοὺς κα-
το[illegible] μέλλοντας [illegible]
τὸν κριτήν· εἶτα [illegible]
ταῦτα τὸ τέλος [illegible]
πάντων πραγμάτων καὶ αὐτῆς
τῆς ἀναστάσεως· τῷ
καὶ τοὺς [illegible]
[illegible]· οὐχ ὥσπερ [illegible]
[illegible] τοῦ Χριστοῦ ἀναστάντος·
κατὰ χώραν μενόντων κε-
τῶν [illegible] ἀμαρτ[illegible]· οὐ [illegible] καὶ τότε ἔσται· ἀλλ᾽ [illegible] τέλος λήψεται·

πάντες ζωοποιηθήσονται· ἕκαστος δὲ ἐν τῷ
ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ
Χριστός· ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ ἐν
τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ·
εἶτα τὸ τέλος·

Ἀπαρχὴ Χριστός· [illegible] ἀφθαρσίαν πρῶτος ὁ Χριστὸς ἀνέστη· ὅσοι [illegible] ἀναστ-
άσεως· [illegible] δι᾽ αὐτοῦ τοῦ [illegible]· [illegible] διὰ προφητῶν [illegible]. [illegible]
κοινόν· ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· τουτέστιν [illegible]
[illegible] οὐρανοῦ [illegible] δόξῃ· πρῶτον οἱ [illegible] δίκαιοι [illegible] αὐτῷ [illegible]
[illegible] καὶ τὴν ἐν σαρκὶ παρουσίαν [illegible] ἀναστήσονται·
εἶτα τὸ τέλος· μετὰ τὴν τῶν δικαίων ἀνάστασιν καὶ ἐν νεφέλαις ἁρπαγὴν
εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου. τότε τὸ τέλος· τουτέστιν [illegible] καταλυ[illegible]
κόσμου τέλος [illegible] ἔσται ἀνάστασις καὶ τῇ κρίσει παραδοθήσονται·

γράφειν· οἱ δὲ ζηλοῦσι τὸν διάβολον ἀπαρτᾶν τοὺς ἐχθροὺς περὶ. ἐξου-
σίαν αὐτοῦ τῆς βασιλείας. διὸ σὺν ἐκείνῳ μέχρι τοιούτου πατρὸς καὶ μὴν ὑποταγῆς σε-
ιδ Εἰ ταῖς μαλακίαις ἀκούεις ὅτι φησὶ καὶ μὴν ὑποτέτακται ὁ πατρὶ ὁ υἱὸς μέχρι εἰ-
μαι μάθομαι τὸν υἱόν. προστίθησι ταῦτα ὁμόνοιαν δεικνύς· καὶ ὅτι ὁ πατὴρ
ἀρχὴ καὶ αἰτία τῶν ἀγαθῶν· ὁ τοσαῦτα δυνάμενον υἱὸν γεννήσας· ὑ-
ποταγὴν δὲ ἀκούων. ἀλλ᾽ οὐ περὶ ὡς ἐκεῖνο τὸ εἰρημένον· μὴ δουλικὴν

Τὰ πάντα· ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα· ἵνα ᾖ ὁ θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

ἀντιγνῶ καὶ ὑποταγὴν ἀ-
κούσομεν· ἀλλ᾽ ὡς προσή-
κον υἱῷ θεοῦ· περὶ θεοῦ ὑπο-
τετάχθαι ὡς αἰτίᾳ ἀντι-
κειμένῃ τά· βουληθεῖς ἵνα τῇ
πατρικῇ οὐσίᾳ τῆς δόξης ὡς
ὁ ἐν τῇ ὑποταγῇ. τῷ αὐτῷ
βουλήματι ἐκ τῶν ἐκεῖ-
νων τὰ τὸν υἱὸν μάθομαι
παραπεμπόμενα:-

ιε Τίς καλὰ δὴ ἡ δίαιτα
πάντων ἀναιρεθείη· ὅ-
ταν γὰρ ἁμαρτία ἀναι-
ρεθῇ· δῆλον ὅτι ὁ θεὸς
ἔσται τὰ πάντα ἐν πᾶ-
σι· μηκέτι κακῶν ἐπιμε-
ριζομένων θεοῦ καὶ δι᾽
ἄλλοιο οὕτως ἑρμηνεύει:-

Μέλλει φησὶ τὰ πάντα
ἔσεσθαι τὸν πατέρα καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ αἰτίαν· τοῦτο λέγει· ἵνα μὴ δύο ἀρχὰς ἀνάρχους
ὑπονοήσῃς· ὅταν γὰρ οἱ ἐχθροὶ ὑπὸ τοὺς πόδας κάμπτωνται
τοῦ υἱοῦ· ὁ δὲ υἱὸς μὴ ἀντιστάσιν ἔχῃ πρὸς τὸν πατέρα· ἀλλὰ καθὼς πρέπον
υἱῷ θεοῦ ὑποτέτακται τῷ οἰκείῳ πατρί. ὁ πατὴρ ἔσται τὰ πάντα ἐν πᾶσιν:-

οικ Οἰκονομεῖται χριστοῦ τοῦ υἱοῦ ὡς πατρὸς. καὶ πάντων ὅπερ δύναται
ὁ υἱός. τοῦτο ἐστὶ τὸν πατέρα ἀναφέρει· αὐτὸς γὰρ αὐτῷ αἴτιος τοῦ δύ-
νασθαι ὁ γεννήσας αὐτὸν ἀχρόνως:-

ι Οὐ τέλος οὖν τῆς βασιλείας εἶπε τὸ ἄχρις οὗ ἂν θῇ· ἀλλ' ἀξιόπιστον ποιῶν
τὸ εἰρημένον καὶ θαρρεῖν παρασκευάζων· ὥσπερ εἴληφε· μικρὸν πρόσθεν ἤκουσας
ὅτι οὗτος ὅτι καταργήσει πᾶσαν ἀρχὴν καὶ ἐξουσίαν καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον· φο-
βηθῇς ὡς ἀτονοῦντος αὐτοῦ ἕως ἂν πάντα ποιήσῃ βασιλείας· οὐ τοῦ-
το λέγων ὅτι μετὰ τὸ ποιῆσαι οὐ βασιλεύσει· ἀλλ' ἐκεῖνο δηλῶν ὅτι
κἂν μὴ νῦν γένηται· πάντως ἔσται· κρατεῖ γὰρ αὐτοῦ φησὶν ἡ βασιλεία καὶ γ
κατονεῖ· ἄχρι πάντα
κατορθώσῃ· εἰ δὲ κρα-
τοῦσιν ἄχρις οὗ πάν-
τα κατορθωθῇ· πολ-
λῷ μᾶλλον μετὰ τὸ κα-
τορθωθῆναι κρατήσει·
Καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ
φησὶν οὐκ ἔσται τέλος· πάν-
τας δὲ τοὺς ἐχθρούς φη-
σι τοὺς δαίμονας·
τὸν διάβολον· τὸν θά-
νατον· τοὺς ἀπίστους:-
ια Ἡ δὲ ἧττα τοῦ θανάτου·
τὸ ἀφαιρεθῆναι αὐτοῦ
τοὺς νεκροὺς τῇ ἀναστάσει:-
ιβ Ἐπειδὴ κ(αὶ) πάντα παρὰ
τοῦ υἱοῦ ἔφη γίνεσθαι·

ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς
ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας
αὐτοῦ· ἔσχατος ἐχθρὸς κα-
ια ταργεῖται ὁ θάνατος· πάν- ιβ
τα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ
τοὺς πόδας αὐτοῦ· ὅταν
δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑπο-
τέτακται· δῆλον ὅτι ἐ-
κτὸς τοῦ ὑποτάξαντος
αὐτῷ·

τὴν βασιλείαν κατορθοῦσθαι· τὰς ἐξουσίας καταργεῖσθαι· πάντας ὑπὸ
τοὺς πόδας κεῖσθαι· ἐφοβήθη μὴ μείζω νομισθῇ ὁ υἱὸς τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς· καὶ δὴ
πον ἕνα τὸν π(ατέ)ρα ἐφίστησιν αὐτῷ· πάντα γάρ φησιν ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πό-
δας αὐτοῦ· δηλῶν ὡς ἐκεῖθεν ἔχει πάντα τοῦ νικᾶν τὸ δύνασθαι ὁ κτίστης αἰχρό-
ιγ νου αἰτίας:- ιγ Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι ἡ ὁδὸς δηλοῖ φησὶν ἐξουσίαν καὶ τὴν μαρτυ-
ρίαν μεγάλη· ὅρα δὲ πῶς διὰ ... ἐκείνων φοβεῖται τὸν φόβον τὸ μὴ νο-
μισθῆναι μείζονα τὸν υἱόν· ὅτι πάντα μὴ σφαλεῖσαν τρέπω αὐτὸ:- οἰκ(ουμενίου)
Καὶ δικαίως ὁ φόβος· πρὸς γὰρ ἄνδρας ἀποβλήναντας [illegible]

χῆσαι δὲ καλεῖ. τὸ πρὸς ἰουδαίους ἀγῶνα καὶ πρὸς δημήτριον τὸν ἀργυροκόπον. τί γὰρ οὗτοι θηρίων διέφερον:

κβ Εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται· οὐδὲ ἀντίδοσίς ἐστι μετὰ θάνατον [illegible]· τούτου γινομένου. φάγωμεν δὲ καὶ πίωμεν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν. ὡς τοῦτο μόνον παρὰ [illegible] κερδαίνοντες. τοῦτο γὰρ [illegible] πιστεύοντες τῇ ἀναστάσει:

χησα ἐν ἐφέσῳ. τί μοι τὸ ὄφελος. κβ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. κγ μὴ πλανᾶσθε. φθείρουσιν ἤθη κδ χρηστὰ ὁμιλίαι κακαί. ἐκνή- κε ψατε δικαίως καὶ μὴ ἁμαρτάνετε. ἀγνωσίαν γὰρ θεοῦ τινὲς ἔχουσι. κς πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λαλῶ:

κγ Ἀπαλλάξας τοὺς αὐτο[illegible] ἀπὸ [illegible] λόγων. ἐκ περι[illegible] [illegible] κατηγορ[illegible]. τοῦτο γὰρ τὸ μὴ πλανᾶσθε:

κδ Λακωνικὴ καὶ ἀρχαία παροιμία. μέμνηται ταύτης καὶ Ἡσαΐας:

κδ Χρηστοὺς δὲ φημὶ [illegible] τοὺς δὲ ἐξαπατῶνται. δηλοῦν ὁ [illegible] ἐκ τούτων προσφέροντες:

κε Ὡς ἐπὶ μεθυόντων. τὸ δὲ δικαίως. οἷον ὡς συμφέροντος. [illegible] καὶ δικαίως μὴ φρονοῦντες [illegible] καὶ μὴ ἁμαρτάνετε. ἐκ τούτου γὰρ [illegible] ἡ ἀπιστία τῆς ἀναστάσεως [illegible] τοῖς κακοῖς συνειδόσι. οὐ [illegible] τὰς ἀναστάσεως [illegible] ἀγνωσίαν γὰρ θεοῦ φησὶν ἔχουσιν οἱ τὴν ἀνάστασιν ἀπιστοῦντες. οὐ γὰρ ἴσασι τοῦ θεοῦ τὸ δυνατόν. οὐκ εἶπε δὲ ἔχετε. ἀλλὰ τινὲς ἔχουσι. ταύτῃ τὸ ἔλεγχον [illegible] ὑποτεμνόμενος:

κς Ἐπειδὴ πολλὰ αὐτοῖς [illegible]. παραμυθεῖται αὐτούς. πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λαλῶ. ὥστε αἰσχυνθέντας. ἀπορρῖψαι τὸ ἀπὸ τῆς ἀναστάσεως. οὐχ ὥστε ἀτιμάσαι ὑμᾶς:

ιϛ Παρεμφαίνει(?) τὴν ἀνάστασιν [illegible] κεφ. [illegible] ἀνάστασις· [illegible] τί ποιήσουσιν
οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν· τουτέστιν ὑπὲρ [illegible] ἀνισταμένων(?)· ὁ δὲ λέ-
γει ὅτι εἰ ἀνάστασις νεκρῶν [illegible] τί καὶ βαπτιζόμεθα· ὡς δὲ λέ-
γει· τί ποιήσουσιν οἱ ὑπὲρ νεκρῶν [illegible] ἀφανιζομένων(?) [illegible] κ(αὶ) ἐπι-
[illegible] καὶ [illegible] · [illegible] ἐπὶ τοῖς [illegible] ἄλλ(ως)
εἴρηκε [illegible] προσδοκηθέντα(?) [illegible] κεφ. [illegible]
καὶ ἀποθανοῦνται.
[illegible] λοιδορή-
σουσιν· ὁρᾷς ποῦ ἀνή-
γαγε τὸ πρᾶγμα;

ιε Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν· εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν· ιϛ τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν· καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω· νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν ἣν ἔχω ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ τῷ κ(υρί)ῳ ἡμῶν; κα εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα

ιζ Εἰ ὅλως κεφ. ἀνάστασις οὐκ ἔστι· διὰ τί καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ(?) [illegible] κινδύνοις ἐσμέν· μάλιστα [illegible] ἀνάστασιν(?) [illegible] ἀπόδειξις [illegible] τοῖς [illegible] ὁρᾶν [illegible] μέχρι θανάτου κιν-δυνεύοντας.

ιη Τὴν προθυμίαν καὶ τὸ πρὸς αὐτὸν [illegible].

ιθ Ἢ ὄμνυσι [illegible] ἢ διὰ τὴν ὑμετέραν καύχησιν [illegible] ἀποθνήσκω· [illegible] προκοπὴν· καὶ [illegible] λοιπὸν τῶν μαθητῶν [illegible].

κ Ἐν [illegible] Χ(ριστ)ῷ [illegible] διὰ τὴν προκοπὴν [illegible] κεφ. ἣν ἔχω διὰ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ.

κα Ὅσον [illegible] κεφ. [illegible] ἐθηριομάχησα· ἀλλά τί τούτου καὶ [illegible] ἄνθρωπος [illegible]. εἰκ(ότως)
Ἢ οὕτως· [illegible] διὰ τὴν [illegible] ἐθηριομάχησα, ἀλλὰ [illegible]. τί ὄφελος [illegible] θηριομα-

Εἰ οὖν ὁ θεὸς δίδωσι σῶμα· τί ἔτι περιεργάζῃ, ἐν ποίῳ σώματι ἐγείρονται
καὶ διαπορεῖς ἐκ τῆς ἀμαθίας· ὁ γὰρ θεὸς τὸ μὲν ἴδιον ἐγείρει σῶμα· ἀλλὰ
εὐπρεπέστερον· ἀλλ' αὐτὸ τιμιώτερον· τοῦτο γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν σπερμάτων
ἐστὶν εὑρεῖν· ὅτι εὐπρεπέστερον τοῦ καταβληθέντος ἀνίσταται·

λα Τοῦτο τῶν αἱρετικῶν ἐμφράττει στόματα· τῶν λεγόντων τὸ αὐτὸ
σῶμα ἐν τῇ ἀναστάσει μὴ ἐγείρεσθαι ἀλλ' ἕτερον:-

λβ Εἶτα ἵνα μὴ ἀκούσας περὶ τοῦ σίτου νομίσῃς ὅτι ὥσπερ ἐπ' αὐτοῦ τῶν
σταχύων ὁμότιμοι
ἅμα εἰσίν· οὕτως καὶ ἐν
τῇ ἀναστάσει ὁμότιμοι
πάντες ἔσονται· δεῖξαι βού
λεται ὅτι διαφορὰ ἐστὶ τῶν
ἀνισταμένων καί φησιν·
οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτή·
ἀλλ' ἐστί φησι διαφορὰ
καὶ ἐπὶ τῶν ἁμαρτω
λῶν μεγάλη· καὶ γὰρ καὶ ἐ
π' αὐτῶν ἐστὶ διαφορὰ τιμω
ρίας· ὅθεν φησίν· ἄλλη μὲν
ἀνθρώπων· ἄλλη κτηνῶν· ἄλλη
ἰχθύων· τούτοις τοῖς
προσώποις τὴν ἐκείνου ἀσυ
διαφορὰν δηλῶν· καὶ ὡς

ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον εἰ τύ
χοι σίτου· ἤ τινος τῶν λοι
πῶν· ὁ δὲ θεὸς αὐτῷ δίδωσι
σῶμα καθὼς ἠθέλησε·
καὶ ἑκάστῳ τῶν σπερμά
των λα τὸ ἴδιον σῶμα· λβ οὐ πᾶ
σα σὰρξ ἡ αὐτὴ σάρξ· ἀλλὰ
ἄλλη λγ μὲν ἀνθρώπων· ἄλλη δὲ
σὰρξ κτηνῶν· ἄλλη δὲ ἰ
χθύων· ἄλλη δὲ πτηνῶν:

ἐν παραδείγματι ... ἐν ἀλόγοις· ὡς ἐπ' ἐκείνων· ὥσπερ ἐστὶν
ἐν ταύταις διαφορὰ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν καὶ ἰχθύων· οὕτως ἔσται καὶ
ἐκεῖ διαφορὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἁμαρτωλῶν ἐν ταῖς τιμωρίαις:-

λγ Πᾶσα αὕτη ἡ διαφορὰ αὕτη· περὶ ἁμαρτωλῶν αὐτῷ εἴρηται· περὶ γὰρ
τῶν δικαίων ἑξῆς ποιεῖται διαφοράν· ὅταν τὰ ἐπουράνια καταλέγῃ
σώματα:-

κζ Ἀλλ' ἐρεῖ τις· οὐκ ἔτι περὶ μιᾶς λέγει· ἵνα οὖν τῶν ἀμφοτέρων [illegible] ὁ λόγος ἐκείνους
ἄλλων ἀντιθέσεων τούτων· ἔστω δύο αὐτῶν ἃ παρ' αὐτοῖς ἐζήτηται δοκοῦντα· ὡς δὴ
ἀντιθέσεως μιᾶς· ἀμφισβήτουν γὰρ πῶς ἐγείρεται τὸ ἅπαξ διαλυθὲν
σῶμα· καὶ ποίῳ σώματι ἀνίσταται· τούτοις ἑκάτερον τίθησι· τὰ δύο
δύο αὐτοῖς ἐπιλύει διὰ τοῦ παραδείγματος τοῦ κόκκου:-

κη Ἀπὸ δὲ τοῦ παραδείγματος ποιεῖται τὴν ἐπίλυσιν· διὸ καὶ ἄ-
φρονας καλεῖ· ὡς τὰ
οὕτως σαφῆ ἀγνοοῦντας·
σὺ φησὶν ὃ σπείρεις ὃ φθαρ-
[illegible]· [illegible]
καὶ [illegible]· οὐ ζωοποιεῖται
φησίν· ὁρᾷ δὲ [illegible]
χρῆται· οὐ σπέρμασι μόνον
ἀλλὰ σώμασι [illegible]
διαις· ἐὰν μὴ ἀποθά-
νῃ φησίν· ὁρᾷς τὸ ἐναν-
τίον [illegible] τὸν
λόγον· ἐκείνοις γὰρ ἐδό-
κει ἄπορον πῶς καὶ τὸ
ἀποθανὸν ἐγείρεσθαι·
αὐτὸς δὲ τὸ ἐναντίον φησίν·
ὅτι διὰ τοῦτο ἐγείρεσθαι
ἐπειδὴ ἀποθνήσκει·
ὡς οὐκ ἐγείρονται ἀλλὰ

κζ Ἀλλ' ἐρεῖ τις· πῶς ἐγείρον-
ται οἱ νεκροί· ποίῳ δὲ σώ-
ματι ἔρχονται· κη ἄφρον·
σὺ ὃ σπείρεις οὐ ζωοποιεῖ-
ται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· καὶ
ὃ σπείρεις· κθ οὐ τὸ σῶμα τὸ
γενησόμενον σπείρεις·

ζωοποιηθῆναι· εἰ μὴ ἐκεῖνο θάνατον· τοῦτο δὲ τὸ παράδειγμα τοῦ σίτου
δῆλον· καὶ [illegible] ὅτι οἱ ἀποθανόντες ἐγείρονται:-

κθ Ἐν τοῖς ἄνω δύο [illegible] αὐτοῖς ἀμφισβητεῖσθαι περὶ τῆς ἀναστάσεως· τὸ ἓν
[illegible] οἱ διαλυθέντες ἐγείρονται· καὶ τὸ ἐν ποίῳ σώματι ἐγείρονται· ἐνθα-
[illegible]· ἀλλ' ἐρεῖ τις πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί· ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται
[illegible] ὅτι ἐγείρονται ἀπέδειξεν· ἐν τοῖς ἄνω [illegible]· σὺ ὃ
σπείρεις οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· [illegible] ἀποδείξει δὲ
[illegible] ὅτι τὸ [illegible] αὐτοῦ οὐσίας [illegible]· λαμπρότερον δὲ
[illegible]· ὥσπερ [illegible] τῶν γυμνῶν κόκκων· οὐ δὲ
σπείρεται τὸν [illegible]:-

λζ Σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ· τί γὰρ νεκροῦ διαρρέοντος ἀλλὰ χεῖρον· ἀλλ' ἐγείρεται ἐν δόξῃ τῆς ἀφθαρσίας· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ· οὐ [illegible] κινεῖται [illegible] σὰρξ [illegible] πρὸς τὴν φθορὰν· ἀλλ' ἐγείρεται ἐν τῇ τῆς ἀφθαρσίας δυνάμει· [illegible] πάσης φθορᾶς:–

λη Ψυχικὸν φησὶ σῶμα· ἐν ᾧ ἡ ψυχὴ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἡγεμονίαν ἔχει· πνευματικὸν δέ· τὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος [illegible] πλουτοῦν ἐνέργειαν· τί γὰρ [illegible] ποιεῖ· [illegible] πολλάκις καὶ ἀφίσταται [illegible] τὸ πνεῦμα· νῦν [illegible]

λζ ἐν ἀφθαρσίᾳ· σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ· ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ· ἐγείρεται ἐν δυνάμει· λη σπείρεται σῶμα ψυχικόν· ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν· ἔστι σῶμα ψυχικόν· καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν· οὕτως καὶ γέγραπται·

μετὰ [illegible] τὸ π[illegible] δὲ συμβαίνει [illegible]·

Ἡ ψυχικὴ ἀλλά· τὸ [illegible] δὲ ζωὴν· πνευματικὸν δέ· τὸ λεπτομερέστερον καὶ οὐράνιον φῶς:–

Καὶ μὴν ἀναστάς φησιν ὁ [illegible] ψυχικὸν σῶμα [illegible] τε πνευματικόν· [illegible] ἤδη τούτου [illegible] ζῆν ὁ [illegible] ψυχικὸν εἶχε σῶμα:–

Οἶκος με.

Ὁ δὲ ἔσχατος πνευματικὸν [illegible] ὁ μὴ [illegible] πρὸς τὴν παρουσίαν· καὶ [illegible] ἑαυτὸν περι[illegible]· καθὸ γὰρ ἐστὶ καὶ [illegible] ἄνθρωπος ὅλος· [illegible] τοῦ [illegible] ἐνέργειαν· καὶ τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ ὄντος τοῦ πνς. οὐκ ἄλογον ἐστὶ καὶ [illegible] σκηνώσας δὲ καὶ ζω[illegible] ποιὸν τὸ πνεῦμα ὑπάρχον· καὶ τοι [illegible] ἐθο[illegible] [illegible] πνεῦμα ζωοποιόν· [illegible] ζωοποιόν·

Σῶμα [illegible] πνευματικόν· οὐ τὸ λεπτομερές ἐστι καὶ ἀεροειδὲς καθώς [illegible] ὅτι τοιοῦτ[illegible] ψυχαὶ ἐν τῇ ἁρπαγῇ [illegible] σῶμα [illegible] ἐστὶ καὶ ὁρισμόν· ἀλλὰ πνευματικὸν λέγει·

λδ Εἶτα ἄχρι τῆς διαφορᾶς τῶν ἁμαρτωλῶν ἐστὶ καὶ ἡ ἀνάστασις; οὐ μὴν μόνον· ἐπεὶ καὶ σώματα ἐπουράνια, τουτέστι τῶν δικαίων τὰ πρὸς τὸν οὐρανὸν τὸ φῶς τοῦ παρακλήτου· ἔστι δὲ δηλονότι καὶ ἐπίγεια· τουτέστι τῶν ἁμαρτωλῶν τὰ τοῖς γηΐνοις φρονήμασι μὲν ἐν σώμασι μέν· ἀλλ' ἑτέρα ἐστὶ φησὶν ἡ δόξα τῶν ἐπουρανίων· ἑτέρα δὲ τῶν ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστι δόξα· οὐχὶ τὸ τοσοῦτον [illegible] ἀλλὰ διαφορά· εἶτα μετὰ καὶ τῶν δικαίων διαφοράν· ὥσπερ ἀμέλει [illegible] ἐν προσθήκῃ ἐπὶ τῶν ἁμαρτωλῶν· ὥσπερ ἔχει [illegible] καὶ περιφανῆ τοῖς οὖσι [illegible] σώματι· ἔστι δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς φωστῆρσι διαφορά· οὕτως καὶ οἱ δίκαιοι ἕξουσι μὲν ἐν αὐτοῖς διαφοράν· ὁρᾷς δὲ πῶς [illegible] παραδείγματα [illegible] ἀληθῶν·

λε Οὐ τῆς [illegible] ἐν διαφορᾷ· πολλὴ καὶ [illegible] παρ[illegible] χθὲν τὸ δεῖγμα [illegible] παραδείγματα·

λς Ἀμφοτέρων [illegible] μέχρι τοσαύτης [illegible] ποικιλίας· ὥσ[illegible] [illegible] καὶ [illegible] τοῦτο δὲ [illegible] τῶν παραδειγμάτων [illegible] ἀναστάσεως [illegible]

Ἐν φθορᾷ [illegible] καὶ [illegible] ἐν φθορᾷ· τουτέστιν ἐν [illegible] φθαρτικά· καὶ [illegible] καὶ [illegible]

λγ Καὶ σώματα ἐπουράνια· καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα. ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων. ἄλλη δόξα ἡλίου. καὶ ἄλλη δόξα σελήνης. καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. λε οὕτως καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· λς σπείρεται ἐν φθορᾷ. ἐγείρεται

λζ Σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ· τὴν χείρονα οὐ διαφέρον τῆς δόξης ἑτέρων. ἀλλ' ἐγείρεται ἐν δόξῃ τῇ τῆς ἀφθαρσίας. σπείρεται φησὶν ἐν ἀσθενείᾳ· οὐ πο[illegible]· καὶ γὰρ οὐκ ἰσχύει ἡ σὰρξ ἀντέχειν πρὸς τὴν φθοράν. ἀλλ' ἐγείρεται ἐν τῇ τῆς ἀφθαρσίας δυνάμει. ἀνάλωτος οὖσα λοιπὸν πάσῃ φθορᾷ:-

λη Ψυχικόν φησι σῶμα, ἐν ᾧ ἡ ψυχὴ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἡγεμονίαν ἔχει. πνευματικὸν δέ, τὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος κατὰ τὸ πολὺ τὸ ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖν. τὴν χάριν ἐμποιεῖ τις. οὐκ ἐνεργεῖ ἐν τισι τὸ πνεῦμα. ναί· ἀλλ' ἀμαυρουμένων πολλάκις καὶ ἀφίσταται [illegible] τοσοῦτον. τότε δὲ οὐ συμβαίνει [illegible]:-

ἐν ἀφθαρσίᾳ. σπείρεται ἐν
λζ
ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ.
σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ,
ἐγείρεται ἐν δυνάμει. σπείρε-
λη
ται σῶμα ψυχικόν, ἐγεί-
ρεται σῶμα πνευματικόν. ἔστι
λθ
σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστι
σῶμα πνευματικόν. οὕτως
καὶ γέγραπται.

Ἡ ψυχικὴ [illegible]. τὸ νῦν δὲ [illegible]· πνευματικὸν δέ, τὸ λοιπὸν μετὰ [illegible] φθορᾶς:-

Καὶ μὴν ἀμφότερά φησιν, ὅτι τὰ νῦν ψυχικὴ ἡ σῶμα τὸ ἐγείρεται τὸ πνευματικόν. ἔχομεν ἤδη τούτου τὸν ἀρραβῶνα. ὁ ἔχων δ' ἄρα ψυχικὸν ἔχει σῶμα:-

οἶκον με[illegible].

Ὁ δὲ χριστὸς πνευματικὸν ἔχει σῶμα, ὃ μετὰ δόξης ἀμείνονα τῆς [illegible] πρὸς τὴν παρουσίαν.

καὶ δὴ καὶ [illegible] περὶ χριστοῦ. καλὸς γὰρ ἐστὶ καὶ μονογενὴς τὰ ἄνω ὅλος. [illegible] τοῦ [illegible] καὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ὄντος τοῦ πνεύματος. οὐ καλὸς ἐστὶ καὶ μονογενὴς [illegible]. σκευάσαι δὲ καὶ ζωοποιὸν τὸ πνεῦμα ὑπάρχον. καίτοι τῆς [illegible] τοὺς [illegible] ψυχὴν ζῶσαν [illegible]. αὐτὸς [illegible] πνεῦμα ζωοποιόν:- μεθ' ὅ

Σῶμα λέγεται πνευματικόν. οὐ τὸ [illegible] καὶ [illegible] λέγουσι τινὲς ὅτι τοιοῦτον [illegible] σῶμα [illegible]· ἀλλὰ πνευματικὸν λέγεται.

λδ Εἶτα ἄχρι τῆς διαφορᾶς τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀναστάσεως; οὐ μὲν οὖν· ἀλλὰ ἕως [illegible] λζ

[illegible] τουτέστι τῶν δικαίων [illegible] τοῦ [illegible]

[illegible] τουτέστι τῶν ἁμαρτωλῶν [illegible]

τοῖς [illegible] φρονήμασιν ἐν σώμασι μὲν [illegible] ἀλλ᾽ ἑτέρα [illegible] ἡ δόξα

τῶν ἐπουρανίων· ἑτέρα δὲ τῶν ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστι δόξα· οὐχὶ τοῦτο συμ-

[illegible] ἀλλὰ διαφορὰ [illegible] εἶτα [illegible] καὶ τῶν δικαίων διαφορὰν· ὡς

[illegible] πρόσθεν [illegible] τῶν ἁμαρτωλῶν· ὡς [illegible] λη

καὶ περιφανῆ τὸ [illegible]

[illegible]

ἐν αὐτοῖς [illegible] διαφο-

ραί· οὕτως καὶ οἱ δίκαιοι

[illegible] ἐν αὐτοῖς

διαφοράν· ὁρᾶς δὲ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

λλ

Καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώ-

ματα ἐπίγεια· ἀλλ᾽ ἑτέρα μὲν

ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα· ἑτέ-

ρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων· ἄλλη

δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα

σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀ-

στέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος

διαφέρει ἐν δόξῃ· οὕτως λε

καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν·

λς σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται

λε Οὕτω [illegible] διαφοραὶ

πολλὴ [illegible]

[illegible]

[illegible]

λς Ἀμφοτέρων [illegible]

[illegible] τοῖς σώμασι

[illegible]

[illegible]

[illegible] ἀφθαρσία [illegible]

[illegible]

Ε [illegible] φθορᾷ [illegible]

[illegible]

φθορᾷ· τουτέστι [illegible] καὶ [illegible]

[illegible]

μγ´ Οἷος φησὶν ὁ χοϊκὸς ἀδάμ· τοιοῦτοι ἔσονται πάντες οἱ ἐξ ἐκείνου· τουτέστι θνητοὶ ὄντες καὶ πρὸ αὐτῶν ἀποκείμενοι· ἀποκαμοῦνται τὸν θάνατον διὰ τῆς ἁμαρτίας· οἱ δὲ γεννηθέντες ... ὑπὸ χριστοῦ κατὰ τὸν παῦλον· ἔσονται ὡς ὁ ἐπουράνιος καθὼς ... οἱ δὲ ... φασὶν ... ὅτι ἔσονται ... ὅμοιοι αὐτοῦ ἔσονται:-

μδ´ Τουτέστι καθὼς ταῖς φαύλαις πράξεσιν ... ταύτην εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ· φορέσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου χριστοῦ· τουτέστι μεταβαλλόμενοι καὶ μιμηταὶ αὐτοῦ γενόμενοι κατὰ τὸ ἐγχωροῦν· καθὼς αὐτὸς ἀλλαχοῦ φησί· μιμηταί μου γίνεσθε καθὼς κἀγὼ χριστοῦ:-

μγ´ οἷος ὁ χοϊκὸς, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος· τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι· καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ· φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου· μς´ τοῦτο δέ φημι ἀδελφοί· ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ δύναται· οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ·

μεθόδ.

Ἡ εἰκὼν τοῦ χοϊκοῦ ἀδὰμ τὸ ἐν ... ἐστιν ... εἰκὼν τοῦ ἐπουρανίου χριστοῦ· ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις καὶ ἀφθαρσία.

μς´ Διὰ τοῦτο φησὶ ταῦτα εἰπὼν ἐπήγαγε· ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα· τουτέστιν αἱ πονηραὶ πράξεις οὐ δύνανται τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν κληρονομῆσαι:-

μεθόδ.

μζ´ Τὸ ἀπολλύμενον οὐ κληρονομεῖται· τὸ δὲ ζῶν κληρονομεῖ· διὸ οὕτω τὸ ἀπολλύμενον ὑπὸ κληρονομεῖ τὴν ἀφθαρσίαν καὶ τὴν κληρονομίαν ... τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' αὐτοὺς τοῦτο κληρονομεῖται ... ἀφθαρσίαν ... καὶ δεκτικὸν τῆς βασιλείας:-

μη´ Φθορὰν φησὶ τὴν κακίαν· ὡς καταφθείρουσαν τοὺς ψυχὰς ἀνθρώπων· οὐκ ἄρα οὖν ἡ φθορὰ κληρονομήσει τὰ ἄφθαρτα καὶ ἀξιώσει αὐτοὺς ἔχοντα τῆς βασιλείας ...:

τὸ χωροῦν πᾶσαν τοῦ ἁγίου πνς τὴν ἐνέργειαν καὶ κοινωνίαν· ὥσπερ οἶμαι ...
ἕτερον σκεῦος κληθήσεται τὸ τοῦ πνς χωρητικόν:- οἶκον ...

Ἀναλόγως οὖν καὶ ψυχικὸν ἐκάλεσε· τὸ τῇ ψυχῇ ζωῆς μεταδιδόμενον ... οἰκονομούμενον·
Πνευματικὸν καλεῖ σῶμα· τὸ μηκέτι τοῖς πάθεσι τῆς φθορᾶς ὑποκείμενον· ἀλλὰ
τῇ ἀφθαρσίᾳ καὶ δόξῃ περιλαμπόμενον· σὰρξ οὖν ἡ αὐτὴ ἀνίσταται
μετὰ τοῦ αὐτοῦ σχήματος· μηκέτι τὸ φρόνημα φέρουσα τὸ ἐμπαθές·
ἀλλὰ τὸ τοῦ πνς· διὸ
μετὰ πρὸς ἐνδοξοτέραν
μεταλλάσσουσα κατά-
στασιν καὶ ὑψηλοτέραν·
ὡς ἀφηρῆσθαι τῆς ταπει-
νώσεως τῆς φθορᾶς
ὑπὸ τῆς λαμπρότητος
τῆς ἀφθαρσίας ἀνα-
λωθείσης:-

μ Τοῦτο οὐ γέγραπται· ἀλ-
λὰ τὸ κατ' αὐτὸ ἀκό-
λουθον γενόμενον ὡς
γεγραμμένον φησί:

γέγονεν ὁ πρῶτος ἄνος ἀ-
δὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ
ἔσχατος ἀδὰμ εἰς πνεῦμα
ζωοποιοῦν· ἀλλ' οὐ πρῶ-
τον τὸ πνικόν· ἀλλὰ τὸ
ψυχικόν· ἔπειτα τὸ πνι-
κόν· μβ ὁ πρῶτος ἄνος ἐκ
γῆς χοϊκός· ὁ δεύτερος
ἄνος· ὁ κς ἐξ οὐνοῦ·

μα Ἀλλ' οὐ πρῶτον [illegible] τὸ
πνικόν· ἀλλὰ τὸ ψυχικ·
κι(?) τοῦ ψυχικοῦ ἐκ [illegible]
ζωαρίας(?)· [illegible]
μαθητῶν [illegible] πρόφασις
λέγων· καὶ τὸ ἐν [illegible] σώματι τὸν [illegible] λέγων:-

μβ Πληρώσας τὴν περὶ [illegible] λόγον· ὡς παραίνεσιν ἤλαθε ... ἀρίστ
καὶ φησί· ὁ ἀδὰμ ἐκ γῆς· τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοὶ· τουτέστιν ...
... ὁ δὲ δεύτερος ἀδὰμ· ὁ κς ἐξ οὐρανοῦ· ... ὁ θς
λόγος· ... αὐτῷ ὁμοούσιος ... ἀλλ' ἐκ τοῦ ... τόμος(?)
τουτέστι τῆς θεότητος οὐράνιον αὐτὸν λέγει:-

νά Καὶ τὸ παράδοξον φησὶν, ὅτι οὕτως ταχὺ ... ἐν ἀκαρεῖ χρόνου ... τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι.

νβ Εἶτα τὸ ἀξιόπιστον [illegible] φησὶν· σαλπίσει [illegible] κἂν μὴ [illegible]· καὶ οἱ νεκροὶ ἀναστήσονται· δηλονότι [illegible] καὶ ἄφθαρτοι καὶ [illegible] τουτέστι [illegible] οὐ περὶ αὐτοῦ φησὶν· καὶ ἡμεῖς οἱ ζῶντες ἀλλαγησόμεθα· [illegible] τοῦτ' ἔχουν [illegible] μὴ δὲ κοιμηθέντες, ἀλλὰ μόνον ἐν ἀλλαγῇ.

νά ἐν ἀτόμῳ ἐν ῥιπῇ ὀφθαλ-
μοῦ ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι·
νβ σαλπίσει γὰρ καὶ οἱ νεκροὶ
ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι.
καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα·
νγ δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο
ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν.
καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐν-
δύσασθαι ἀθανασίαν·
νδ ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦ-
το ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν.
καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύ-
σηται ἀθανασίαν. τότε γε-
νήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμ-
μένος· νε κατεπόθη ὁ θά-
νατος εἰς νῖκος·

νγ Ἡ [illegible] ἐν ἀλλαγῇ· τὸ ἐκ φθαρτοῦ πρὸς ἀφθαρσίαν· καὶ ἐκ θνητοῦ πρὸς ἀθανασίαν φησὶν ἀλλαγήσεται.

νδ Ὅταν οὖν φησὶν ταῦτα γένηται, τότε ἡ γραφὴ πληρωθήσεται· ὅτι δὲ [illegible] καὶ [illegible] εἴρηται [illegible] γραφικοῖς μαρτυρίοις [illegible].

νε Εἰς νῖκος· τουτέστιν εἰς τέλος· [illegible] οὐδὲ ἐλπίς [illegible] καταλέλυται.

μθ Ἀπόρρητον [illegible] δηλοῖ [illegible] πρὸ αὐτοῦ [illegible] ἀπόρρητον αὐτὸ ἐκ [illegible]
ν Καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ [illegible] ἀναστάσει διὰ τὸ μέλλειν [illegible] καὶ μὴ
διαλύεσθαι· οἱ γὰρ τότε εὑρισκόμενοι οὐ μὴ ἀποθάνωσιν· ἀλλ' ὁ [illegible]
[illegible] τοῦτο [illegible] ἐὰν μὴ ἀλλαγῶσι καὶ [illegible]
[illegible] καὶ ὥσπερ οἱ κοιμηθέντες ἀλλάσσονται [illegible]
τὸ μὴ ἀποθανεῖν· οὕτως οὐδὲ ἡμᾶς [illegible] τὸ ἀποθανεῖν·

Ἄλλοι δὲ οὐ κοιμηθησόμεθα φασὶ [illegible] αὐτῶν [illegible] τὸ [illegible]
ἐν ῥιπῇ ἐν ἀτόμῳ ἀπο-
[illegible] οὐ δὲ
κοιμηθησόμεθα φασί·

Οἰκουμενίου

μθ
Ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες
μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα· πάντες δὲ ἀλλαγη-
σόμεθα·

Φανερὸν ἐν μυστηρίῳ [illegible] πρόσωπον [illegible] τοῦ μονίμου [illegible] ἐν τῇ [illegible] τότε [illegible] τοῖς [illegible] ἀλλὰ [illegible] τῶν [illegible] οἱ ὑπομένοντες [illegible] ἔλθοι [illegible] τὸ δόγμα τοῦτο ἐν τῇ [illegible] σφραγῖδος τοῦ [illegible] ἐν ἀτόμῳ καὶ ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ [illegible] πρὸ τοῦ [illegible] πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα· [illegible] ἐν ἀτόμῳ καὶ ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ διὰ τὸ [illegible] τὸ τέλος κατὰ [illegible] τὴν ἀποκάλυψιν· πάντες μὲν τοι ἀλλαγησόμεθα ἐν ἀτόμῳ καὶ ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· [illegible] πρὸ [illegible] ἐπταῖς οὔσαις κατὰ τὴν ἀποκάλυψιν· οὐ κατηγοροῦσι τοὺς μελλόντας; ἀλλὰ συντέμνουσι τοὺς ὁμοίους· ἡ δὲ [illegible] ἐν ἀτόμῳ καὶ ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ [illegible] ἀπαλλαγήσεται τῆς φθορᾶς [illegible] τοῦ θεοῦ [illegible] ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους εἴπον :-

ξα Ὁ μὲν ὑμῶν κάματος ἐφ' [illegible]· ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ ἀμοιβὴ παρὰ θεοῦ· τὸ δὲ ἔργον κυρίου μό|νος· καὶ ὁ ἔργον κυρίου κόπος· καὶ παρὰ κυρίου μισθὸς [illegible] ὁ κόπος:-

ξβ Ἀπαρτίσας τὸν περὶ τῶν δογμάτων λόγον· ὡς τὸ κεφάλαιον τῶν ἀρετῶν τὴν ἐλεημοσύνην καλλι|εργίας δὲ μάλιστα τῆς συλλογῆς κουφότερον ἐκ προοιμίων ποιεῖται τὸ πρᾶγμα· τὸ γὰρ εἰς πολλῶν συνεισφερόμενον κουφότερον εἰκάζεσθαι· ὅτι ὥς ζηλοῦν αὐτοῖς ὥστε διεγείρει τῶν ἑτέροις κατορθωθέντων· ὥσπερ γὰρ εἰ [illegible] οἱ Γαλάται πεποιήκασιν· ὅρα δὲ τὸ ἀνεπαχθὲς τοῦ γινομένου παρ' ἡμῖν φαίνει· ὥσπερ φησὶ διέταξα· οὐχ ὥσπερ παραινῶν ἢ συμβουλεύων· ἀλλὰ διέταξα· τὸ μὲν τὸν ἄνδρα πάλιν ἐπιτάξαι· δηλοῖ τὸ τοῦ πράγματος ἀπαραίτητον καὶ ἀναγκαῖον:-

ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ κυρίου πάντο|τε· εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑ|μῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν|
ξα κυρίῳ· ξβ περὶ δὲ τῆς λογίας|
τῆς εἰς τοὺς ἁγίους· ὥσπερ|
διέταξα ταῖς ἐκκλησί|αις τῆς Γαλατίας· οὕτως|
ξγ καὶ ὑμεῖς ποιήσατε· κα|τὰ μίαν σαββάτου· ἕκα|στος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ
ξδ τι|θέτω θησαυρίζων ὅ τι|ἂν εὐοδῶται·

ξγ Μίαν σαββάτων τὴν κυριακὴν λέγει· καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν ἐλεημοσύνην προτρεπόμενος· τῶν ἐν αὐτῇ μυστηρίων ὑπομιμνήσκων:-

ξδ Προνοητικῶς [illegible]· οὐ γὰρ ὥσπερ ἂν [illegible] φέρεσθαι· ἵνα μή τις ἐλάχιστον ἀφορμὴν αἰσχύνηται· ἀλλὰ πρῶτον παρασκευάζει αὐτοὺς συνάγειν· καὶ ὅταν ἀξιόλογον γένηται. τό, ἐφ' ὅ τι ἂν εὐοδῶται· τουτέστιν ὃ ἂν ὁ θεὸς εὐπορῆσαι καὶ εὐχερῶς ἂν σχῇ:-

νϛ Φοβερὸν ὄντα τὸν γινόμενον καὶ ἴδιον χαμαὶ κείμενον ὁρῶν ἐπεμβαίνει τῷ θανάτῳ καὶ φησί·
καυχᾶται αὐτῷ· ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον· ποῦ σου ἡ κατὰ πάντων φωνὴ ἀπὸ ...
καὶ ἀπονεκρωμένη φανεῖσα πέρας ἔχει:-

νζ Διὰ τῆς γὰρ ἰσχυρὸν ὥσπερ δύναμιν αὐτῆς καὶ κέντροις χρησάμενον· ὥσπερ ἔχει
ὁ σκορπίος· αὐτὸ μὲν ... ἀπλῶς, ἐν δὲ τοῖς κέντροις τὴν ἰσχὺν ἔχει.
οὕτως καὶ ὁ θάνατος δίχα τῆς ἁμαρτίας ἀνενέργητός ἐστι καὶ ἀκίνητος:-

νη Πῶς· ὅτι ἐκ τοῦ νόμου ἡ
ἀθρηκότων ἡ ἁμαρτία
κατὰ ἀμνησίαν γενομένη·
ὁ γὰρ νόμος αὐτὴν φανε-
ρὸν κατέκρινε μᾶλλον
καὶ ἐνεργῆ καὶ ἰσχυ-
ρὰν ἐποίησε καθ' ἡμῶν· οὐ
παρὰ τὴν οἰκείαν φύσιν· ἀλ-
λὰ τὸ παρὰ τῶν καὶ ...
... ἀμφιβάλλεται
ἀφ' ἧς ἀναστάσεως τὸ
κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁ-
μαρτία ἀναιρεθήσεται·
ἰσχὺν τῆς ἁμαρτίας
τὸν νόμον ... καὶ τῆς
ἁμαρτίας ἀναιρε-
θείσης τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ·
δηλονότι καὶ ὁ θάνατος
συναναιρεθήσεται:-

[νϛ] ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον·
ποῦ σου ᾅδη τὸ νῖκος· τὸ
δὲ [νζ] κέντρον τοῦ θανάτου
ἡ ἁμαρτία· [νη] ἡ δὲ δύναμις
τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος·
[νθ] τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ δι-
δόντι ἡμῖν τὸ νῖκος διὰ
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· [ξ] ὥστε
ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· ἑ-
δραῖοι γίνεσθε· ἀμετακί-
νητοι· περισσεύοντες

νθ Ὁ Χριστὸς φησὶ τὸ τρόπαιον ἔστησεν· ἡμεῖς δὲ τὰ ὅπλα ἐφάνημεν κομίζοντες· χάρις δὲ
τῷ τοσαῦτα κατορθώσαντι ἡμῖν ὧν γενναίως ... [illegible]

ξ Ἐπεὶ οὖν ἀντιπεφηνὼς ταῦτα δ' οὖν ἔχει· ἡ μαίνεται ἀναστάσιν καὶ ἀμοιβὰς καὶ φαῦλ-
λα ἐκεῖ· παραινοῦντος ἀπὸ τοῦ περὶ ἀναστάσεως δόγματος· ἐπὶ τοῦτο οὖν μέλλου-
σι ὡς μὴ οὕσης ἀναστάσεως· ἐπεὶ φησὶ καὶ περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ θεοῦ·
οὐ μόνον αὐτὸ ἔργαζόμενοι· ἀλλὰ καὶ περισσεύοντες ἐν χρηστοῖς πράξεσι:-

οα Σφόδρα γὰρ ἀπαιτοῦμαι ἐκεῖ τότε ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ προσμένειν· καὶ μέχρι πότε·
ἕως τῆς πεντηκοστῆς φησί· καὶ διὰ τί· θύρα γάρ μοι ἀνέ-
ῳκται· τουτέστι πολλοὶ ἕτοιμοι παρ' ἐκείνοις μένειν ἡμῖν τῇ
πίστει δέξασθαι· εἴσοδος οὖν ἐστί μοι πρὸς αὐτούς· τοῦτο δὲ καὶ
παρρησίαν θαρροῦντος
ἐστίν· ὅτι πανταχοῦ
γίνεσθαι μὲν ἀποδοῦναι
τὸ κήρυγμα:-

ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε,
οὗ ἐὰν πορεύωμαι· οὐ θέ-
λω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρό-
δῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω δὲ χρό-
νον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς
ὑμᾶς· ἐὰν ὁ κύριος ἐπιτρέπῃ·
ἐπιμένω δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕ-
ως τῆς πεντηκοστῆς· θύ-
ρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγά-
λη καὶ ἐνεργής· καὶ ἀντι-
κείμενοι πολλοί· ἐὰν δὲ
ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε
ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς
ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον κυρίου ἐρ-
γάζεται ὡς κἀγώ·

οβ Ἀκμάζει φησὶ τῶν πρα-
γμάτων ἡ ... τὰ πνευματικά
... οὐ δὲ
... ἦν διὰ τοῦτο καὶ
ἀντικείμενοι πολλοί·
... οὐ τοσοῦτον
... τοσοῦτον ...
καὶ τοῖς ἐναντίοις μέ-
νοις ἐργάζεται:-

ογ Ἵνα μή τις αὐτῷ φησιν ἐπι-
βουλεύσῃ τῶν πρὸς
τὸν ... φιλονει-
κοῦντων ...
... σπα-
ράττειν τοὺς μαθητάς·
ὁ μὲν γὰρ Τιμόθεος ...
... ὑπόνοιαν
ἀλλ' ἵνα μὴ οἱ ἐπὶ κο-
σμικοῖς ... ταράξωσι
... τὸ πρὸς ὑμᾶς· μὴ γάρ μοί φησιν ἐλθὼν ... ἀλλ' ... παρ' ὑμῖν ἐστι·

ο... Ἵνα ἀπὸ τοῦ ἔργου τοῦ διδασκάλου καὶ κηρύσσειν καὶ ἀπὸ τοῦ ἰ-
σάζειν ἑαυτῷ, ἐργάζεται τὸν ἄνδρα:-

ξε Ἵνα μή φησιν ὅταν καιρὸς ᾖ τῆς ἐκφορᾶς· τότε τις συναγάγων ἀναγκάζηται· ἀλλὰ
δὲ ἕτοιμον ὅταν ἔλθω· προθύμως προσάγῃ τὴν συλλογὴν ποιεῖ· ὡς ὑπὸ
[illegible] αὐτοῦ μελλούσης γίνεσθαι τῆς ἐκφορᾶς:-

ξς Κἀμὲ τοὺς ἂν δοκιμάσητε· ἀποτριβόμενος πανταχοῦ τὸ σκαν-
δαλίσαι τινά· ὡς καὶ αὐτοῦ τι νοσφιζομένου καὶ ἐκ τῶν συνεισφερομένων:-

ξζ Χάριν εἶπεν· οἰκτρίζων
τὸ τῆς ἐλεημοσύνης
καὶ ἅμα ἐπιδεικνὺς μέλλοντα
μακαρίζεσθαι· καὶ σημαί-
νων ὅτι καὶ ἀντιλαμβάνουσι
καὶ αὐτοὶ χάριν τὰς δι-
δαχὰς αὐτῶν:-

ξη Διὰ τοῦτο γὰρ δεῖ τιμᾶν
αὐτοὺς προτρέπων· ἐ-
ὰν ἄξιον φησὶ τοσαῦτα ὥστε
καὶ ἐμὲ δεῖσθαι διακο-
νίας τὸ πρᾶγμα· ἀπελεύ-
σομαι· πανταχοῦ δὲ
καὶ τοῖς ἐκ γραμμάτων μάρ-
τυρας ποιοῦμαι· ὥστε
αὐτοὺς οὐ δὲ μόνον καὶ δι'
αὐτῶν· διὸ φησὶν σὺν ἐμοὶ
πορεύσονται:-

ξθ Οὐκ εἶπε δὲ ἀπελεύσομαι· ἀλ-
λὰ διελθὼν παραμενῶ μετ' αὐτοῖς
ὥσπερ παραγενόμενος· καὶ ὅπερ
τιμῶν· ἐκείνους διέρχομαι· ὑμῖν δὲ παραμενῶ· καὶ παραχειμάσω· ἢ
ἁρμόζει κορινθίοις· διὸ καὶ προτιμῶνται παρ' αὐτοῦ:-

ο Καὶ ὡς τὸ τυχὸν· τουτέστιν ἴσως· οὐ γὰρ ᾔδει πάντως ὑπὸ τοῦ
πνεύματος τοῦτο διατρεπόμενος κἀμοῦ· ἀγαπητικὸν δὲ δηλωτικὸν τὸ
παραμένειν αὐτοῖς· καὶ τὸ ὑπ' αὐτῶν προπεμφθῆναι:-

ξε ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε λογί-
αι γίνωνται· ὅταν δὲ παρα-
ξς γένωμαι· οὓς ἐὰν δοκιμά-
σητε δι' ἐπιστολῶν· τούτους
ξζ πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χά-
ριν ὑμῶν εἰς ἱλημ· ἐὰν δὲ
ξη ᾖ ἄξιον τοῦ κἀμὲ πορεύ-
εσθαι· σὺν ἐμοὶ πορεύσον-
ται· ἐλεύσομαι δὲ πρὸς
ξθ ὑμᾶς· ὅταν μακεδονίαν
διέλθω· μακεδονίαν
γὰρ διέρχομαι· πρὸς ὑμᾶς
δὲ τυχὸν παραμενῶ ἢ καὶ
παραχειμάσω.

πα Τὸ ὑστέρημα τῶν· παρακαλῶ ὑμᾶς ἀδελφοί· ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑ-
ποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις:-

πβ Καὶ ὑμεῖς ἴστε φησὶν πρῶτοι καὶ μόνοι καὶ οὐδὲ ἀναγκασθέντες παρ' ἐμοῦ μαθεῖν· ἀ-
παρχὴν λέγει τὸν οἶκον· διὰ τὸ πρὸ τῶν ἄλλων αὐτοὺς πιστεῦσαι· καὶ τὸ
πρῶτοι πάντων ἐπιγνῶναι· ἡ γὰρ ἀπαρχή. τὸ δὲ αἱρετὸν δηλοῖ:-

πγ Τῆς Ἑλλάδος· ὁμοῦ καὶ Ἀχαιοί:-

πδ Εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς
ἁγίους καὶ διακονεῖν
αὐτοῖς. τὸ δὲ ἔταξαν
ἑαυτοὺς ἀφορίσαι· τοῦ-
τον τὸν βίον εἵλοντο:-

πα Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελ-
φοί· οἴδατε πβ τὴν οἰκίαν
Στεφανᾶ· ὅτι ἐστὶν ἀπαρ-
χὴ πγ τῆς Ἀχαΐας· καὶ εἰς δια-
κονίαν πδ τοῖς ἁγίοις ἔταξαν
ἑαυτούς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑ-
πε ποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις
καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦ-
ντι καὶ κοπιῶντι. χαίρω
δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ
Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνά-
του καὶ Ἀχαϊκοῦ· ὅτι τὸ
πϛ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνε-

πε Συναγωνίζεσθαι καὶ ...
καὶ εἰς δαπάνην χρη-
μάτων. καὶ εἰς δια-
κονίαν σωματικήν.
καὶ εἰς πάντα ...
... αὐτοῖς. τοῦτο
ἐστὶν ὑποταγή. καὶ ἵνα
μὴ δόξῃ τῷ Στεφα-
νᾷ χαρίζεσθαι, ἐπή-
γαγε· καὶ παντὶ τῷ κο-
πιῶντι καὶ συνερ-
γοῦντι:-

πϛ Οὗτοι γὰρ μόνοι ἀνεπλήρωσαν
τὰ αὐτῶν τὴν πα-
ρὰ Κορινθίοις δυσχερασίαν· καὶ ὅτι τῆς χλόης διὰ τούτων ἐ-
δηλώθησαν· ἐπειδὴ ὁ εἰκὸς ἦν τοὺς Κορινθίους ἠγριῶσθαι
πρὸς αὐτούς. παραμυθεῖται αὐτοὺς λέγων· ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρη-
μα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· τουτέστιν ἀντὶ πάντων ὑμῶν ἦλθον.
καὶ δι' ὑμᾶς τοσαύτην ἀποδημίαν ἐστείλαντο:-

οε Ἢ μὴ χειμῶνος καὶ νόσου· καὶ τοσοῦτον δὴ κήδου φροντίδα ὑπὲρ ἑτέρων ἀπὸ
αὐτῶν πάντων καταφρονήσου παρὰ τῶν χρημάτων ἀφορμάς :-

ος Μὴ καταχέειν αὐτοῦ καὶ φιλονεικίας παράσχητε· μὴ δὲ περὶ τὴν ὑπόληψιν
μᾶλλον ἐκείνου συγχωρήσητε· τὸ δὲ ἐκδέχομαι αὐτόν, φοβοῦντός ἐστιν·
ἵνα εἰδότες ὅτι πάν-
τα αὐτῷ ἀπαγγελεῖ·
μὴ δὲ αὐτὸν θλίψωσιν·
ἅμα δὲ καὶ ἀξιόπιστα
τοῦτο ποιῶν· καὶ τοῖς
ἔχουσί τι ποιεῖν δι' αὐτὸν
περὶ ἐμὲ τὴν φιλονεικίαν :-

οζ Ὅτι πολλάκις καὶ παρεκάλεσα
τὸν ἐκεῖνον μᾶλλον τοῦ Τι-
μοθέου καὶ λέγει ἀνήρ·
ἵνα ὅπως μὴ λέγωσιν ὅτι
διὰ τοῦτο αὐτὸν οὐκ ἔπεμ-
ψεν· καὶ ἵνα μὴ νο-
μίσωσι προτετιμῆ-
σθαι αὐτῷ Τιμόθεον· ἀμ-
φότερα θεραπεύει·
τῷ παρακαλέσαι μὲν
αὐτὸν ἀποσταλθῆναι· μὴ
πεῖσαι δέ· ὅτι οὐκ ἦν
θέλημα θεοῦ :-

οη Ἵνα μὴ νομίσωσιν
ὅτι σκῆψις ταῦτα καὶ
πρόφασις· εἶπεν ὅτι ἐλεύσεται :-

οε μή τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενή-
σῃ· ος προπέμψατε δὲ αὐτὸν
ἐν εἰρήνῃ ἵνα ἔλθῃ πρός
με· ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν
μετὰ τῶν ἀδελφῶν·
οζ Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελ-
φοῦ· πολλὰ παρεκάλεσα
αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς
μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ
πάντως οὐκ ἦν θέλημα
ἵνα νῦν ἔλθῃ· οη ἐλεύσεται δὲ
ὅταν εὐκαιρήσῃ· οθ Γρηγορεῖ-
τε· στήκετε ἐν τῇ πίστει· ἀν-
δρίζεσθε· κραταιοῦσθε· π πάν-
τα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω·

οθ Ὥσπερ εἰ καὶ διδόμενον τὸ σῶμα [illegible] καὶ [illegible] πρὸς θεόν :-

π Εἴ τε τις διδάσκει· εἴ τε τις ἄρχει· εἴ τε τι ποιεῖ· ἀγάπη προηγείσθω [illegible]
φιλονεικιῶν :-

ἑρ(μηνεία) Μαραναθά· τοῦτ' ἔστιν ὁ κ(ύριο)ς ἦλθε. τοῦτο δὲ φη(σι) τὴν κοινὴν ὁμοίαν κατασκευάζων καὶ τὴν ἀνάστασιν. καὶ ἐν τῷ τρέπον τι ὁ δεσπότης ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν. ὑμεῖς δὲ παρορμῆτε (?) αὐτὸν παρ' αὐτὸν τῶν ἀπ(ὸ) τῆς ἑβραΐδος (?) δὲ κέχρηται λέξει· δηλῶν ὅτι οὐ μόνον οὐκ ἀπαρέσκεται τῇ ἰδιωτείᾳ· ἀλλὰ καὶ σεμνύνεται. τὸ γὰρ ἑβραΐζειν μάλιστα ἰδιωτεία αὐτοῖς ἐδόκει οὖσι σοφοῖς· τοῦτο δὲ ποιεῖ καθαιρῶν τὸν τῦφον τῶν σοφῶν:·

ἑρ(μηνεία) κεί(μενον)

Μαραναθά. ἡ χάρις τοῦ κ(υρίο)υ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ. μεθ' ὑμῶν. ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ ἀμήν +

Πρὸς Κορινθίους α΄.
ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων διὰ
Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου
καὶ Ἀχαϊκοῦ καὶ Τιμοθέου : ϙι· ωο:·

Θεοδωρήτου·

Τοῦτο οὐ τῆς ἑβραΐδος τὴν ... ἀλλὰ τῆς σύρων ... φωνῆς. ἑρμηνεύεται δὲ ὁ κ(ύριο)ς ἦλθε. τέθεικε δὲ τὴν λέξιν. τὰ γὰρ [illegible] ... τῶν Κορινθίων ... καὶ διδάσκων ... αὐτοῖς χάριν:·

Τοῦτο διδάσκαλοι τὸ ... ἀλλὰ καὶ ... εἶτα ... δι' αὐτ(ῶν) πολλὰ καθήψατο. μὴ θαρρήσαντες αὐτοῖς ... ἡ γὰρ ... ἡ ἀγάπη μου μεθ' ὑμῶν· ἐπειδὴ τοῦτο π(ατ)ρ(ός)· ... ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ. οὐ ... ἀλλ' ... ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ ... καὶ ἡ ἀγάπη μου μεθ' ὑμῶν:·

πζ Ἐδίδαξεν ὅτι ἴσος καὶ μόνος φιλῶν συμπάσχειν μετὰ τὸ ἀναπαῆναι τὴν ψυχὴν
τοῦ παύλου· ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα φησί· τοὺς ὑμῶν ἀνέπαυσαν·

πη Ἐντίμους αὐτοὺς ἔχετε· ὅτι δι' ὑμᾶς κεκμήκασιν·

πθ Ἑνοῦται μέρη τοῖς ἀσπασμοῖς:

ϟ Παρὰ τούτοις μένων
διὰ τὸ ὁμότεχνον
εἶναι σκηνοποιὸς ἐργάζεται
τὴν τέχνην· ὅρα δὲ αὐτῶν
ἀρετήν· ὅτι τὸν οἶ-
κον ἐκκλησίαν πε-
ποιήκασιν:

ϟα Τὸ τοῦ ἁγίου φιλήμα-
τος ὧδε μόνον πρό-
κειται· διὰ τὸ πολ-
λὰ αὐτοῖς διεστάναι·
ἐγὼ γάρ εἰμι φησὶ παύ-
λου· ἐγὼ δὲ ἀπολλώ·
ἐγὼ δὲ κηφᾶ· ἅγιον δὲ
λέγει τὸ ἀνυπόκριτον
ἐξ ἀγάπης:-

ϟβ Ἰδιόχειρον γράφει τὸν
ἀσπασμὸν ἐν τῇ ἐ-
πιστολῇ:-

ϟγ Δεινὸς ὁ ῥηματισμὸς πάν-
τας ἐφόβησε τοὺς
ἀπὸ ἀνθρώπων ὀνομαζο-
μένους· τοὺς πορνεύοντας·
τοὺς σκανδαλίζοντας τοὺς ἀδελφοὺς τῇ τῶν εἰδωλοθύτων
βρώσει· τοὺς τῇ ἁμαρτίᾳ ἐγκαυχωμένους· οἱ γὰρ τοιαῦτα
πράσσοντες· οὐ φιλοῦσι τὸν κύριον:-

πληρώσαν· ἀνέπαυσαν
γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν·
ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοι-
ούτους· ἀσπάζονται ὑμᾶς
αἱ ἐκκλησίαι τῆς ἀσίας· ἀ-
σπάζονται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ
πολλὰ ἀκύλας καὶ πρί-
σκιλλα σὺν τῇ κατ' οἶκον
αὐτῶν ἐκκλησίᾳ· ἀ-
σπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελ-
φοὶ πάντες· ἀσπάσασθε
ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ·
ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χει-
ρὶ παύλου· εἴ τις οὐ φιλεῖ
τὸν κύριον ἰησοῦν χριστόν· ἤτω ἀνάθεμα·

[illegible]

ἐν τῇ προ... [illegible]

+ προς κορινθίους β

Παῦλος ἀπόστολος Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ διὰ
θελήματος Θ(εο)ῦ· καὶ Τιμόθε-
ος ὁ ἀδελφὸς· τῇ ἐκκλη-
σίᾳ τοῦ Θ(εο)ῦ τῇ οὔσῃ ἐν
Κορίνθῳ σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶ-
σι τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀ-
χαΐᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰ-
ρήνη ἀπὸ Θ(εο)ῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν
καὶ Κ(υρίο)υ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· εὐλογητὸς ὁ
Θ(εὸ)ς· καὶ π(ατ)ὴρ τοῦ Κ(υρίο)υ ἡ-

[illegible]

β [illegible]

γ [illegible]

δ [illegible]

ε [illegible]

+ ὑπόθεσις τῆς πρὸς κορινθίους β ἐπιστολῆς +

Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ μακεδονίας· ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς·
αὕτη· δεξάμενοι κορίνθιοι τὴν προτέραν ἐπιστολήν· καὶ ἐτεμύ-
γησαν ἐπὶ τῇ ἁμαρτίᾳ τοῦ γαμόντος τὴν μητρυιάν· καὶ ἐ-
μεταμελήθησαν δὲ ὡς παριδόντες τὸ τοιοῦτον ἁμάρτημα· εἰ-
ταυ ὑφηρπάζοντο ὑπὸ τινῶν· τῶν καὶ τὰς προφάσεις
τῶν σχισμάτων ποιούντων· ὥστε παραιτεῖσθαι τῷ
γράμματι τοῦ νόμου· καὶ ἀδιάφορον ἡγεῖσθαι τὴν παρὰ τοῦ
χυ χάριν· καὶ μᾶλλον προσέχειν τοῖς ἐν προσώποις καυχωμένοις·
ἦσαν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἁγνείας τῆς [illegible] φροντίζοντες καὶ
λόγος· πρὸς ταῦτα οὖν ἀντιγράφει ὁ ἀπόστολος· καὶ πρῶτον
μὲν ἀποδέχεται τοὺς ἐκβαλόντας τὸν παρανομήσαντα· εἶ-
πεῖτα ἀξιώσας ἀνατοῖς [illegible] μετανοήσαντα ἐ-
κεῖνον ἐκβαλὰς δέξασθαι· ἐν αὐτῇ δὲ διδάσκει περὶ τοῦ νόμου διη-
ρημένον τὸ γράμμα· καὶ δείκνυσιν ὅτι οὐ δεῖ ἀγαπᾶν τὰ γράμματα
μόνον τοῦ νόμου· ἀλλὰ ἐν αὐτῷ τῷ γράμματι τὴν διάνοιαν
ἐρευνᾶν· οὐ γὰρ μόνον ῥήματα εἶναι μόνον ὁ νόμος· ἀλλ' ἐν τοῖς ῥητοῖς
εἶναι καὶ ὁμοίως τοῦ πνς· ἐπειδὴ αὐτὸ ὅτι τοῦ χυ ἐνμένοντος· καὶ μὴ
κτίσις γένηται· καὶ οὐδὲ κατὰ τὸ παλαιὸν ζητεῖν· ἀλλ' ὡς ἐν
καινῇ κτίσει ἐν πᾶσιν ἀναγεννᾶσθαι· καὶ ἀργεῖν ἤδη λοιπὸν
τὴν περιτομήν· ἀποδέχεται δὲ αὐτοὺς καὶ περὶ τῆς διακονίας·
καὶ προτρέπεται μᾶλλον αὐτὴν πληρῶσαι· αἰτιώμενος δὲ
τοὺς ἐν προσώποις καυχωμένους καταπαλαίει πάντας· ἀπὸ
περὶ τῶν [illegible] διὰ [illegible] καὶ τὰς ὀπτασίας δὲ διηγεῖται ἃς περὶ ἑ-
ώρακεν ἕως [illegible] παραδείσου καὶ ἕως τρίτου οὐρανοῦ ἁρπα-
γείς· παραγγέλλει μὴ ἁμαρτάνειν ἀλλὰ μετανοεῖν τοὺς ἁμαρ-
τάνοντας· ἐν δὲ χαρᾷ τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν·
Ὁ μὲν τοίνυν σκοπὸς [illegible] ἐν τῇ ἐπιστολῇ· περὶ τῆς ἑαυτοῦ ἐπὶ κορινθί-
καὶ τῶν ψευδαποστόλων· καὶ ἐκ ταύτης ὑποθέσεως πρόφασιν
ἔσπευσε τὴν χάριν τοῦ θυ καὶ περιαγαγεῖν [illegible] καὶ τὸ εὐ-
συνείδητον καὶ τὸ ἐνάρμονιον καὶ τὸ ἀφιλοχρήματον· καὶ περὶ
τῆς μεταδόσεως [illegible] καὶ περὶ τῆς τῶν ψευδαποστόλων
ἀπαξιοῦν ἀδικίας καὶ πονηρίας +

ἀρκέσει ὑπὲρ παραμυθίας τὸ λέγειν ὅτι τοῦ χ(ριστο)ῦ ἐστι τὰ παθήματα αὐτοῦ [illegible]
καὶ ὅτι καὶ ἡ παράκλησις τοῦ χ(ριστο)ῦ περισσεύουσα [illegible] αὐτοῖς [illegible]
αὐτοῖς ἀφορμὴν ἐμποιεῖ· ὅσῳ γὰρ [illegible] περισσεύει [illegible] ἀλλὰ
πολλῷ μᾶλλον ἡ παράκλησις :-

Οὐ κατὰ τὰ παθήματα ἡ θλῖψις ἡ παράκλησις· ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον περισσο-
τέρα ἐστὶν ἡ παράκλησις :-

Εἴτε θλιβόμεθα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας καὶ παρακλήσεως θλιβόμεθα· [illegible] ὅτι [illegible]

οὕτως διὰ τοῦ χ(ριστο)ῦ περισσεύει
καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν·
εἴτε δὲ θλιβόμεθα ὑπὲρ
τῆς ὑμῶν παρακλήσεως
καὶ σωτηρίας· τῆς ἐνεργουμέ-
νης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν
ιβ παθημάτων· ὧν καὶ ἡ-
μεῖς πάσχομεν καὶ ἡ ἐλ-
πὶς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ
ὑμῶν· εἴτε παρακαλού-
μεθα. ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρα-

ἡμεῖς [illegible] τὸ κή-
ρυγμα [illegible]
[illegible] ἀλλὰ καὶ
[illegible] θλιβόμεθα καὶ
[illegible]
κηρύγματος [illegible]
[illegible]
οὐκ [illegible] ὑπὲρ τῆς ὑμῶν σωτηρίας
[illegible] ὑπομονῇ τῆς
ἐνεργουμένης ἐν ὑμῖν· τοῦ
[illegible] τοῦ [illegible]
δυνάμει τοῦ [illegible] ἐ-
νεργοῦντος :-

ια Ἐν ὑμῖν [illegible] :-
ιβ Ἐν [illegible]
ἐν ὑπομονῇ [illegible]

παθήματα· ὅσα περ [illegible] παρεχόμεθα· οὕτως καὶ ὑμεῖς
[illegible] πολλὰ γὰρ [illegible] αὐτοῖς [illegible]
[illegible] :-

ιγ Τουτέστιν [illegible] θαρροῦμεν [illegible] οὔτε [illegible]
[illegible]· οὔτε ὑπὲρ [illegible]· οὔτε [illegible]
[illegible] :-

[illegible]

ε [illegible]

ς Οὐκ ἔτι [illegible]

κ(υρίο)υ ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· ὁ π(ατ)ὴρ τῶν οἰκτιρ
μῶν καὶ θ(εὸ)ς πάσης πα
ρακλήσεως· ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλί
ψει ἡμῶν· εἰς τὸ δύνασθαι ἡ
μᾶς παρακαλεῖν τοὺς
ἐν πάσῃ θλίψει διὰ τῆς
παρακλήσεως ἧς παρα
καλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ
θ(εο)ῦ· ὅτι καθὼς περισσεύ
ει τὰ παθήματα τοῦ χ(ριστο)ῦ
εἰς ἡμᾶς.

ζ Ὁρᾷς [illegible]

η [illegible]

κ Τὸ ἀπόκριμα τουτέστι τὴν ψῆφον· τὴν κρίσιν· ὁ δὲ μάλιστα τοιοῦτόν ἐστιν· κατ-
χρίσιν ἐκκειμένων φησὶ καὶ τῆς ἐκβάσεως ὁμοίας οὔσης τοῦ θανάτου προσδοκί-
ας· ὁ γὰρ θεὸς οὐκ εἴασεν αὐτὴν εἰς ἔργον προελθεῖν· διδάσκων ἡμᾶς
μὴ πεποιθέναι ἐπὶ ἰδίᾳ δυνάμει ἢ ἰσχύϊ· ἀλλ' ἐπ' αὐτῷ μόνῳ·
ὅτι καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ἀπηλπισμένα καὶ ἀδύνατα αὐτῷ ῥᾴδια καὶ
δυνατά· τοῦτο δέ φησι τὴν ψυχὴν πεποιηκέναι οὐχ ὡς αὐτοῦ δεομέ-
νου μαθεῖν· τίς γὰρ αὐτοῦ μᾶλλον ᾔδει τὸ ἐπὶ μόνῳ θεῷ ἐλπίζειν· ἀλλ' ἵνα
δι' αὐτοῦ οἱ ἄλλοι τοῦτο μάθωσι:-

κ ἀλλ' αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν· ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς· ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς. κα

οἰκουμε(νίου):

Ἢ οὕτως· ἑαυτῶν φησὶν ἀπέγνωμεν παντελῶς· ἵνα τὴν ἐλπίδα ἐπὶ μόνῳ τῷ θεῷ σχῶμεν· ὁ δὲ ἑαυτοῦ προσαπεσι-μώσκε· πρᾶγμα οἰκεῖον μὴ ἢ δύναμιν ἢ κατορθώματα σαφῶς ἐλπίσοι· ὡς ἀκολουθοῦν τὸ ἀπειπόντα ἑαυτοὺς ἐκδοῦναι θεῷ:

ἰω(άννου):

Τὸ ἀπόκριμα· τὴν ψῆφον· τὴν προσδοκίαν· τὴν κρίσιν· τοιαύτην ἐφίει τὰ πράγματα φωνήν· τοιαύτην ἀπόκρισιν ἐδίδου
τὰ συμβαίνοντα· ὅτι ἀποθανούμεθα πάντως· οὐ μὴν μέχρι τῶν πραγμάτων ἐξέβη τοῦ-
το· ἀλλ' ἔστη μέχρι τῆς ὑπονοίας μόνης· ἡ μὲν γὰρ τῶν πραγμάτων φύσις
τοῦτο ἀπεφήνατο· ἡ δὲ τοῦ θεοῦ δύναμις οὐκ ἀφῆκε τὴν ἀπόφασιν εἰς
ἔργον ἐλθεῖν· ἀλλ' ἐν τῇ διανοίᾳ μόνῃ τοῦτο συνέβη γενέσθαι·
διὸ ἐν ἑαυτοῖς φησι τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν·
κα Ἀλλ' ὅμως ἐνέφαινε τὸ τῶν κινδύνων μέγεθος· μονονουχὶ λέγων· ὅτι ἐν ἐκείνοις γε-
νόμενοι ἀπεγνώκειμεν· ἅμα δὲ καὶ τῆς [illegible] αὐτοὺς ὑπομιμνήσκει
λόγου· ὃν πολλάκις ἐποιήσατο ἐν τῇ καινῇ ἐπιστολῇ:-

ιδ Ἀμφότερα ... ὅτι ὑπὲρ τῆς ὑμῶν σωτηρίας θλιβόμεθα· εἴτε μὴ διὰ ... μᾶλλον ὅτι καὶ ὑπὲρ τῆς ὑμῶν σωτηρίας παρακαλούμεθα· εἴτε μὴ ἀναφορὰ ... ἀμοιβὴν ... τῆς σωτηρίας ὑμῶν· ἵνα παρακληθῆτε ... ὑπὸ θεοῦ παρακαλούμενοι· ὥσπερ γὰρ ἐστὲ κοινωνοί ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτως ἔδει κατὰ τὸ ἀκόλουθον κοινωνοὺς εἶναι καὶ τῆς παρακλήσεως:

ιε Τοῦτο λέγει διὰ τῶν ... ὅτι ὥσπερ ἐστὲ τῶν πειρασμῶν κοινωνοί, οὕτω φησὶ ... εἶναι δεῖ καὶ τῆς παρακλήσεως:

ις Εἶτα ... διηγεῖται ... τὴν θλίψιν ... μνημονεύει ... ἵνα μὴ ... ὅτι ... ἵνα μὴ ... τὰ συμβάντα ... κατὰ τὰς ... προσχάς· οὐκ ἦλθον ... πρὸς ὑμᾶς:

ιζ Τοῦτο καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ... ὅτι θύρα μοι ἀνέῳγε μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί:

ιη Μέγας ... ὁ πειρασμὸς καὶ τὴν ... ὑπὲρ ... δύναμιν· ... φέρειν ... γενναίως παρά ... :

ιθ Καὶ οὕτως ... ὥστε καὶ αὐτοῦ τοῦ ζῆν ἐκ ... τὸ δὲ τοιοῦτον ... ὁ δὲ ... θανάτου:

κλήσεως καὶ σωτηρίας· [ια] εἰδότες
ὅτι ὥσπερ κοινωνοί ἐστε [ιε]
τῶν παθημάτων, οὕτως
καὶ τῆς παρακλήσεως·
ις Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν,
ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς [ιζ] θλίψε-
ως ἡμῶν τῆς [ιη] γενομένης
ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ὅτι
καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθη-
μεν ὑπὲρ δύναμιν· ὥσ-
τε [ιθ] ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς
καὶ τοῦ ζῆν·

κϛ Ἀγῶνι δὲ ἔφη· διὰ δὲ ὑποκρίσεως τί πρὸς δὲ τὸ ... [illegible]

κζ Οὐκ ἐν ἁπλότητι τῆς τροφῆς ... ἀπὸ συνειδότος τοῦ ... [illegible] ... ἀνεστράφημεν· ὁρᾷς· ἐφ' οἷς μέγα φρονοῦμεν ... προσάπτει καὶ φησιν· ἀλλ' ἐν χάριτι θεοῦ· τουτέστιν ... [illegible] ... σιν· ἀπὸ τοῦ χαρίσματος κυρίου θεοῦ.

κη Πῶς· ὅτι μετὰ τῆς ... [illegible] ... παρ' αὐτοῖς ... [illegible] ... ἐκήρυξε· καὶ ὅ περὶ ἡμῶν αὐτῶν κατορθοῦμεν· ... τουτέστι χάριτι τοῦ θεοῦ ἀνατίθησιν.

κϛ

ὅτι ἐν ἁπλότητι καὶ εἰλικρινείᾳ θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ,

κη

περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς.

κθ

οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε· ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε.

κθ Ἐπεὶ προδήλως ... [illegible] ... ἐγκωμιάζων ἑαυτὸν ... τῶν ἔργων αὐτοῖς τὴν ... παράγει μάρτυρα· οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν τουτέστι ἄλλα γράφομεν καὶ ἄλλα ποιοῦμεν ... ἀλλ' ἐκ ... ἀναγινώσκετε τουτέστιν ἃ ὑπομιμνήσκετε ... παρ' ἡμῶν ... ἀλλ' ἡ συνείδησις ... ὑπόμνησις καὶ ἀναγινώσκετε· καὶ ἃ ἀναγινώσκετε ... ἀπὸ ... ἐπιγινώσκετε ... ὑπομιμνή-σκεσθε· ... ἐπιγινώσκετε ... ὑπομιμνήσκεσθε δεόμενοι διὰ τὸ πρόδηλον αὐτῶν· ἀλλ' ... καὶ πρὸ ... ὑπομνήσεως.

λ Ὁρᾷς ὅτι οὐδὲν ... μέγα· ἀλλ' αὐτῷ τῷ θεῷ ἀνατίθησι τὸ πᾶν· ἐλπίζω δὲ ... τοῦ θεοῦ· ὅτι ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε ... οὕτως ... καὶ ... ἀκούουσι· καὶ ... βίος ... μετριάζει τοῦτο ...

κβ Οὐκ ἀπὸ κινδύνου, ἀλλ' αὐτοῦ θανάτου· ὅπερ καὶ τοῖς ὑπερέχουσι κινδύνων δηλοῖ [illegible]

κγ Τοῦτο δὲ [illegible]

κδ Ῥύσεται δὲ [illegible]

κε Ἐπειδὴ [illegible]

κβ ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου
ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύεται·
εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι
κγ ῥύσεται· κδ συνυπουργούντων
καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ
δεήσει· ἵνα ἐκ πολλῶν
προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς
χάρισμα διὰ πολλῶν
εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ὑμῶν.
κε ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕ-
τη ἐστί. τὸ μαρτύριον τῆς
συνειδήσεως ἡμῶν.

[illegible]

λε Ἐν τῇ προτέρᾳ ἐπιστολῇ ἔφησεν ... [illegible]
ὡς καί ... [illegible] ... πρὸς ὑμᾶς ... ὅτι ... [illegible]
τότε ... [illegible] ... ὑπὸ τοῦ πνεύματος ... [illegible]
ὁρᾷς αὐτὸν πανταχοῦ ... ;

λϛ Τοῦτο οὖν βουλόμενος τὸ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, τί ... [illegible]
ἐλαφρίᾳ καὶ ... τοῖς οἰκείοις ... ; ... [illegible]

λε Καὶ πάλιν ἀπὸ μακεδονί
ας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. καὶ
ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆ
ναι εἰς τὴν ἰουδαίαν. τοῦ
το οὖν βουλόμενος. μή
τι ἄρα λϛ τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρη
σάμην. ἢ ἃ βουλεύομαι
κατὰ σάρκα βουλεύομαι.

ἀλλὰ τί τὸ αἴτιον. ὅτι
ἃ βουλεύομαι φησὶν
οὐ κατὰ σάρκα βουλεύ
ομαι ... [illegible]
... τὸ ... καὶ τὸ οὔ
οὔ. ὅπερ ... [illegible]
... [illegible] ... καὶ ...
... ὅρα. ὅσα ...
... καὶ κατὰ σάρκα
βουλευόμενος. ὁ ...
... [illegible]
... [illegible]
τοῦ ... κύριος ...
ἑαυτοῦ ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

Καίτοι ... καὶ ... αὐτοῦ ... ὡς
πε τὸ ἐλθεῖν. οὐχ ὡς ἐλαφρίᾳ καὶ ... ἐλαφρίᾳ ... ὑπερθεῖ...
ἀλλὰ τοῦ ... αἰτίαν τοῦ ἄλλου ... βουλευόμενος ...
ὅρα ... σοφίαν. ὁ ... πρόφασιν ... ὄντως
τὸ ὑποσχόμενον μὴ ἐλθεῖν. τοῦτο ... πρόφασιν ...
... τὸ μὴ ... ἐξουσίας ἑαυτοῦ. ἀλλὰ ... ὑπὸ τοῦ πνεύματος ...
ζ ...

[illegible] πρὸς αὐτοὺς φειδόμενος εἰς μὴ λυπεῖν καὶ λυπῶν ὠφελεῖν
[illegible] ἀπορνεῖαν ἐπί τι μηδὲν τοσοῦτον συγχωρεῖ:-

λα Ἐπειδὴ [illegible] φορτικὸν ἦν [illegible] ἑαυτοῦ [illegible] ποιεῖσθαι [illegible] τοιοῦτον [illegible] ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου [illegible] σκοπεῖν [illegible] τοιοῦτοι γὰρ [illegible] καύχημα ὑμῶν ἐσμὲν [illegible] ὅτι τοιοῦτον [illegible] ὅτι τοιοῦτον [illegible] καύχημα [illegible] ὅτι τοιοῦτον [illegible] θεὸν [illegible] λαμβάνομεν [illegible] ἐν τῷ παρόντι καὶ [illegible] καὶ τοῖς αὐτοῖς διδασκάλοις.

Καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους· ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμὲν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· καὶ ταύτῃ τῇ

λβ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν πρότερον· ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε· καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν·

λβ Ποίαν ταύτην θαρρήσας· ποίαν; τὸ καυχᾶσθαι ἐφ' ὑμῖν· τὸ καύχημα ὑμῶν εἶναι· τὸ ἀγαθὸν συνειδέναι ἑαυτῷ πονηρὸν μηδέν:

λγ Τήν τε διὰ τῆς προτέρας ἐπιστολῆς καὶ διὰ τῆς παρουσίας:- ἰω

λδ Ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε· καὶ τὴν διὰ τῶν γραμμάτων· καὶ τὴν διὰ τῆς παρουσίας χάριν μὲν δὲ τὴν χαρὰν λέγει:

λε Καὶ τοῖς ἐν τῇ προτέρᾳ ἐπιστολῇ [illegible] ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· ἐν ταύτῃ δέ φησιν ὅτι ἐβουλόμην πρότερον ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· τί οὖν ἑαυτῷ ἐναντία φθέγγεται; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τοῦτο μάλα· τοσοῦτόν φησιν ἀπέσχον τοῦ ῥᾳθυμῆσαι ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ὅσον [illegible] καὶ πρὶν ἢ Μακεδονίαν ἰδεῖν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἤθελον· ἀλλ' οὐκ ἐπέτρεψέ μοι φησὶ κατὰ γνώμην τὰ πράγματα:-

λε Ἐν μὲν τῇ προτέρᾳ ἐπιστολῇ [illegible] προπέμψητε αὐτὸν πορευ-
ομαι· νῦν δὲ μετὰ [illegible] πορεύεσθαι· ὅτι εἰς τὴν Ἰουδαίαν· [illegible]
τότε ἐκ Μακεδονίας [illegible] καὶ ὑπὸ τοῦ πνεύματος [illegible] νῦν δὲ [illegible]
ὁρᾷς αὐτὸν πανταχοῦ φερόμενον;

λϛ Τοῦτο οὖν βουλευόμενος τὸ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· τί [illegible] οὐκ ἦλθον· ἆρα ὡς
ἐλαφρὸς καὶ ἀβέβαιος [illegible] ;

λε Καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν· τοῦτο οὖν βουλευόμενος· μή τι ἄρα λϛ τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην· ἢ ἃ βουλεύομαι κατὰ σάρκα βουλεύομαι·

ἀλλ' αἰτία τὸ αἴτιον· ὅτι οὐ βουλεύομαι φησὶν κατὰ σάρκα βουλεύομαι [illegible] μοι τὸ μὴ ἔρχεσθαι [illegible] ὅπερ αὐτὸς [illegible] καὶ τί [illegible] βουλεύεται· ὅρα· ὁ σαρκικὸς φησὶ καὶ κατὰ σάρκα βουλευόμενος [illegible] πρὸς [illegible] ὅπου βούλεται· ὁ δὲ [illegible] ὑποτέτακται

Κατὰ σάρκα [illegible] τὸ ἐλθεῖν· οὐχ ὡς [illegible] ἀλλὰ [illegible] πρόφασιν [illegible] τοῦ [illegible] πρόφασιν [illegible] ἑαυτοῦ· ἀλλ' [illegible] ὑπὸ τοῦ πνεύματος ὅπου αὐτὸν ἄγει.

β † ἐπεὶ δὲ ἀλλαχοῦ πρὸς αὐτοὺς φειδόμενος εἰς μὴ λυπεῖν καὶ λυπεῖν ὠφελείας ἐπὶ τοῦ διὰ πορνείαν ἐπιτιμηθέντος ὡς καὶ ἐνταῦθα συγχωρεῖ:-

λα Ἐπεὶ ἦν φορτικὸν ὅ εἶπε, δοκεῖν ἐπαινεῖν ἑαυτοὺς, καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ ποιεῖσθαι καταφ θυμόν· ἀλλὰ τοιοῦτόν φησι δεῖ χαίρειν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου οἷοί ἐσμεν τῇ κρίσει· οὐδὲ γὰρ διὰ τὰ παρόντα σκοπεῖν· οἷον τὸ ὅμως ἤδη. καὶ ὑμεῖς ὡς αὐτοὶ· τοιοῦτοι γὰρ οἷον δεῖ χαίρειν· καὶ χαίρειν ὑμᾶς ἐσμὲν· ὅτι τοιοῦτον ἠπορήσατε διδασκάλων· οὐδὲ ἡμεῖς μὲν διδαξάντων· ἐν ᾧ καὶ ἡμεῖς καυχησόμεθα· ὅτι τοιούτων μαθητῶν ἠπορήσαμεν· ἀποδεχομένων καὶ διδα ζομένων τῶν πάντων καὶ καὶ τοῖς αὐτοῖς διδασκάλοις:-

Καλῶς καὶ βεβαίως ἐγνώσατε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους· ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμὲν καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· καὶ ταύτῃ τῇ

λβ Ποίᾳ ταύτῃ θαρρήσει· ποίᾳ; τῷ καυχᾶσθαι ἐφ' ὑμῖν· τῷ καύχημα εἶναι ὑμῶν ἡμᾶς· τῷ συνειδέναι ὑμῖν· τῷ μηδὲν ἑαυτῷ πονηρὸν συνειδέναι:

β πεποιθήσει ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν πρότερον·

λγ Τὴν τε διὰ τῆς προτέρας ἐπιστολῆς καὶ διὰ τῆς παρουσίας:-

λγ ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε· καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν·

λδ Ἵνα διπλῆν χάριν ἔχητε· καὶ τὴν διὰ τῶν γραμμάτων· καὶ τὴν διὰ τῆς παρουσίας χάριν δὲ τὴν χαρὰν λέγει:

λε Καίτοι ἐν τῇ προτέρᾳ εἰρηκεν ἐπιστολῇ· ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς· ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· ἐν ταῦθα δὲ φησιν ὅτι ἐβουλόμην πρότερον ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· τί οὖν· ἐναντίον ἐστὶ τοῦτο; μὴ γένοιτο· ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο μάλιστα· τοσοῦτόν φησιν ἀπέσχον τοῦ ῥᾳθυμῆσαι ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ὅσον ἦν ἐν ἡμῖν ἐσπουδάκειν καὶ πρὶν Μακεδονίαν ἰδεῖν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἤθελον· ἀλλ' οὐκ ἀντεῖπεν μοι φησὶ κατὰ γνώμην τὰ πράγματα:-

Οὐκ ἀμφερρέπετο, φησίν, ἃ πρότερον ἐν τῷ κηρύγματι· οὐδὲ νῦν μὲν τοῦτο,
νῦν δὲ ἄλλο διελέχθημεν ὑμῖν· τοῦτο γὰρ οὐκ ἔστι πίστεως, ἀλλὰ πεπλανημένης
διανοίας. ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν· τουτέστιν ὅπερ εἶπον ναί,
ἐπὶ τῶν πραγμάτων καὶ βέβαιον ἔμεινεν.

μ Ἐν τῷ κηρύγματι πολλὰ τῶν εὐαγγελιζομένων· ἀνάστασις νεκρῶν, ἐλπὶς
ἀφθαρσίας, ἐλπὶς δὲ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. φησὶν οὖν· οὐ μόνον τὸ κήρυγμα ἀσφαλῶς αὐτοῖς ἐξ ἀρχῆς κεκήρυκται, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐν αὐτῷ ἐπαγγελίαι ἀληθεῖς εἰσιν· καὶ ἐπαγγελίας αὐτὸ τὸ κήρυγμα φησίν· ὁ Χριστός, φησίν, ὁ γὰρ τοῦτο κηρυχθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων καὶ Χριστὸς ἐπηγγείλατο.

οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὔ· ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν· ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναί· καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμὴν τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν· ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς

μα Ὅσαι γάρ, φησίν, ἐπαγγελίαι θεοῦ ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ, τουτέστι δι' αὐτοῦ τοῦ θεοῦ, τὸ ναὶ καὶ τὸ ἀμὴν ἔχουσι· τουτέστι πληροφορίαν ἔχουσι· τὸ ναὶ καὶ τὸ ἀμὴν ἔχουσιν εἰς τὸ νῦν ἀληθὲς δόξαν τοῦ θεοῦ δι' ἡμῶν. ἢ οὕτως· ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι θεοῦ ἐν αὐτῷ, ἔχουσι τὸ ναὶ καὶ τὸ ἀμὴν δι' ἡμῶν· ὡς εἰ ἔλεγεν· αὐτὸς μὲν τὸ ναὶ ταῖς οἰκείαις δίδωσιν ἐπαγγελίαις· δι' ἡμῶν δὲ τοῦτο ποιεῖ εἰς τὸ δοξασθῆναι τὸν θεόν· ὅτι διὰ ἀνθρώπων τοσαῦτα ποιεῖ.

μβ Ἐπειδὴ εἶπε δι' ἡμῶν πληροῦσθαι τὰς ἐπαγγελίας, ὅπως ἰδὼν ὁ θεὸς ταῦτα αὐτός, φησίν, δι' ἡμῶν ἡμᾶς διακόνους ποιεῖ· αὐτὸς δὲ ὁ πληρῶν καὶ βεβαιῶν ἐστιν ὁ θεός· πληροῖ τὰς ἰδίας ὑποσχέσεις.

ἀνωτ.

λζ Ἰδοὺ ὁ Παῦλος ὑποσχόμενος οὐ μετὰ τῆς ἐμβριθείας τοῦ πνεύματος ὑπο-
σχέσθαι· ἀλλ' ἄρα μὴ ὅσον ἐπλήρωσε ταῖς ὑποσχέσεσι;

χρυ Φαμὲν ὅτι οὐ πάντων τῶν προειρημένων ὁ ἀπόστολος· τοιγαροῦν καὶ δέεται ἀσυμφόρως ἐπὶ τοῦ σκόλοπος τῆς αὐτοῦ σαρκὸς ἐρωτῶμεν· τὸ γάρ τι προσδέχομαι καθ' ὁδὸν οὐκ οἶδα· καὶ ἐν ταῖς πράξεσι γέγραπται ἀπελθεῖν μου βουλόμενον καὶ κωλυόμενον ὑπὸ τοῦ πνεύματος· τοῦτο συμφερόντως ἐγένετο· ἵνα μή τι μέγα ζητῶσι αὐτοῖς ὑπολαμβάνοντες τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. καὶ διὰ τοῦτο συγχωροῦσιν αὐτοῖς. πολλάκις ἔθυσαν ἐκινοῦντο αὐτοῖς ὡς θεοῖς ἐν Λυκαονίᾳ·

λζ ἵνα ᾖ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὒ οὔ. πιστὸς δὲ ὁ θεὸς ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὔ. ὁ γὰρ τοῦ θεοῦ υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου.

χρυ Πιστὸς ὁ θεὸς ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὔ· ἀπὸ κοινοῦ ἀντιθεὶς ἡμᾶς· εἰ ἄρα ὁ λόγος ἐστι καὶ ἀναστρέφεται· πολλάκις μάλιστα ἐν πράγματι ναὶ καὶ εὑρίσκεται οὔ· δέδοικε μή πως καὶ ὁ λόγος οὗτος τουτέστιν ὁ κηρυχθεὶς ὑμῖν περὶ τῆς πίστεως ναὶ καὶ οὔ ἐστι· ἐφ' ἧς τοῦ … ἐστιν ἐκ(?) πίστεως; τὸ κήρυγμα τοῦ θεοῦ ἐστι καὶ οὐκ ἀποτάσσεται· πιστὸς γάρ ἐστιν ὁ θεός, τουτέστιν ἀληθὴς ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ἐπειδὴ ἡμῶν ὁ λόγος καὶ τὸ κήρυγμα ἡμῶν οὐ γέγονε ναὶ καὶ οὔ· ἀλλὰ ναὶ ἔστι καὶ ναί· διὰ τοῦτο γὰρ ἀληθινός· ἐπειδὴ οὐ γέγονε ναὶ καὶ οὔ.

λθ Καὶ δεικνὺς ποῖος ὁ λόγος οὐ γέγονε ναὶ καὶ οὔ, ἀλλ' ἀεὶ ἀληθὴς ἐν ἡμῖν, ἐπήγαγεν· ὁ γὰρ τοῦ θεοῦ υἱὸς ὁ ἐν ὑμῖν κηρυχθεὶς οὐ γέγονε ναὶ καὶ οὔ· τουτέστιν οὐ νῦν μὲν τοιοῦτος, ἄλλοτε δὲ τοιοῦτος κεκήρυκται· ἀλλ' ἀεὶ ναὶ ἐν αὐτῷ· τουτέστιν ἀεὶ παρ' ἡμῶν ὁμοίως κηρυχθεὶς γέγονεν· διὰ τοῦτο τὸ πλῆθος τῶν κηρυξάντων κατέλεξε· ταύτῃ ποιῶν ἀξιόπιστον τὸ κήρυγμα· ἔτι καὶ φιλοφροσύνην ἐπιδεικνύμενος· ὅτι τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς κοινωνοὺς τοῦ κηρύγματος ὁμολογεῖ.

μς Ἐπειδὴ ἀνωμοίας ἐδόκει τὸ εἰπεῖν φειδόμενος ὑμῶν. ἐκεῖνον γάρ
τις φείδεται ὧν ἔχει ἐξουσίαν. θεραπεύει αὐτὸ καί φησιν· οὐ διὰ τὸ
ἐξουσίαν ἔχειν ἐπιτάττειν ὑμῖν εἶπον τὸ φειδόμενος. γνώμης χρήζει πίστις
καὶ προαιρέσεως. καὶ οὐδεὶς ἂν ἀναγκάσαι πιστεῦσαι ἄκοντα. ἀλλ' ἐ-
πειδή φησιν συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν. διὰ τοῦτο εἶπον φειδό-
μενος ὑμῶν. τί δέ ἐστι τοῦτο; ὅρα. εὐφραινομένους φησὶν εἶναι ὑμᾶς ἐγὼ
συνεργοὶ ὑμῖν ἐσμεν·
ἡμᾶς χαίρειν ἐπὶ τῇ
ἐμῇ δι' ὑμᾶς εὐφρο-
σύνῃ· φοβοῦμαι λοιπὸν
διὰ τοὺς ἁμαρτήσαντας
λυπεῖν. εὐφραινόμενοι
μὲν· πένθος ἐστὶ ἐμοὶ
καὶ ὑμᾶς ἐκβάλλομεν. ἐ-
φεισάμην οὖν ἐλθεῖν. ἵνα
μὴ πρόφασις γένηται
λύπης ὑμῖν:-

ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς μζ
χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πί-
στει ἑστήκατε· ἔκρινα δὲ
ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πά-
λιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς
ἐλθεῖν. εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑ- μθ
μᾶς, καὶ τίς ἐστιν ὁ εὐφραί- σ.ο.
νων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος
ἐξ ἐμοῦ·

μζ Ἐπειδὴ ὅτι τῇ πίστει ἑ-
στήκατε. ἐμφαίνει ὅτι
ἐν ἄλλοις ἐσφάλλοντο·
οἷς καὶ σαφηνίζει καὶ ἐπι-
ἐν τοῖς ἑξῆς ἐπάγει:-

μη Τὸ πάλιν δηλοῦντος καὶ ἤ-
δη λυπηθέντα αὐτὸν
ἐν αὐτοῖς:-

μθ Θεοδωρήτου· ὁ λόγος φησὶν τοιοῦτος· μὴ τι ὑμᾶς ἐν τοῖς ἐλέγχοις καὶ ἀπαρέ-
σκεσθαι ὑμᾶς. πλὴν εὐφραίνομαι διὰ τοῦτο ὅτι τοσοῦτον
ὑμῖν ἐμοῦ μέλει. ὡς δάκνεσθαι ἐκ τῆς ἐμῆς ἀποστροφῆς· λύπη:-
σ.ο. μθ θεοδωρήτου· Τί γάρ με φησὶν εὐφραίνει τοῦτο. ὡς τῶν ἡμαρτηκότων ...
μονὴ καὶ ἄλγησις. τεκμήριον γὰρ αὕτη τῆς ἐκ τῶν ἁμαρτημάτων
γινομένης ὠφελείας.

μετ Οἱ χριόμενοι ἐν τῇ παλαιᾷ· οἱ ἱερεῖς· οἱ προφῆται· οἱ βασιλεῖς ἦσαν ἐξαίρε-
το· καὶ ἡμεῖς δὲ νῦν χριόμεθα· ἵνα γενώμεθα βασιλεῖς μέν· κατάρ-
χοντες τῶν παθῶν· ἱερεῖς δέ· τὰ οἰκεῖα ἱερουργοῦντες σώματα·
καὶ τῷ παραστῆσαι τὰ μέλη ἡμῶν θυσίαν ζῶσαν· προφῆται δέ·
τὰ μέλλοντα μυστήρια διδασκόμενοι· χρίει τε καὶ σφραγίζει ὁ πατὴρ διὰ τοῦ
ἁγίου πνεύματος· ταῦτα γὰρ νῦν ἡ χρίσις καὶ ἡ σφραγίς· ἀρραβῶνα δέ
τοῦ παρ' ἐκείνου· διὰ τοῦτο γὰρ οὐκ εἶπε τὸ πᾶν δούς· ἀλλὰ ἀρρα-
βῶνα τοῦ πνεύματος· κυροῖ
τὰς μελλούσας ἐλπί-
δας· ὁ γὰρ ἀρραβὼν
κυροῖ τὸ πᾶν συνάλ-
λαγμα· τοιγαροῦν καὶ ὁ
νῦν ἀρραβὼν τοῦ πνεύματος·
πιστοῦται ἡμῖν τὰ
μέλλοντα ἃ ὀφθαλ-
μὸς οὐκ εἶδε καὶ οὖς
οὐκ ἤκουσεν·

μετ χν· καὶ χρίσας ἡμᾶς θεός· ὁ
καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς·
καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ
πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν·
ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν θεὸν ἐπι-
καλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν
ψυχήν· ὅτι φειδόμενος ὑ-
μῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς κόριν-
θον· οὐχ ὅτι κυριεύομεν
ὑμῶν τῆς πίστεως·

μετ Ἔξωθεν συνυπακου-
στέον· αὐτὸς δείκνυσι πλη-
ρῶν νῦν τὰς ἰδίας
ὑποσχέσεις·

μετ Ἀνασπῶν διὰ τὸ μὴ
ἔχειν ἑαυτοῦ ἐξουσίαν·
ἀλλὰ χυ ἀσφαλῶς
ὑπὸ τοῦ πνεύματος. πρῶτον μὲν ἀλλὰ φειδόμενος ὑμῶν οὐκ ἦλθον· καὶ φαίνε-
ται ὅτι ὅτε ἀφείθη ἡ ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἀπελθεῖν· διὰ τὸ φείδεσθαι οὐκ ἀ-
πῆλθεν· ἢ μετὰ τῆς κωλύσεως τοῦ πνεύματος καὶ τοῦτο ἐκκόπτεσθαι· ἢ ὅτι
ὅσα τοῦτο ὑπ' αὐτοῦ ἐκωλύθη· ἦσαν γάρ τινες ἁμαρτήσαντες
καὶ μὴ μετανοήσαντες· οἷς περιέμενε τὴν μετάνοιαν αὐτῶν· καὶ διὰ
τοῦτο εἶπε φειδόμενος ὑμῶν· ἐπεὶ ἔμελλεν ἀποτρέψαι αὐτοὺς καὶ τιμωρήσασθαι
τοὺς ἁμαρτάνοντας· καὶ μαρτυρεῖ ἐν ὑμῖν ὡς ὅμως·

θεοδώρου·

Μὴ τοίνυν τις [illegible] νομιζέτω [illegible] τὸ [illegible] ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις κατὰ μέρος [illegible] αὐτὸν [illegible] τοῦτο [illegible] τὸ ἀπὸ μέρους [illegible] ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ [illegible] ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη.

νδ Βούλεται διὰ τούτων [illegible] τὸν πεπορνευκότα· [illegible] πρὸς τὴν [illegible] τούτου κεχάρισθαι· καὶ [illegible] ποιεῖ· κοινὸν [illegible] πάντων [illegible]

νδ Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν· ἀλλ' ἀπὸ μέρους· ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς· ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων· ὥστε τοὐναντίον

[illegible] πάντων [illegible] ἵνα καὶ [illegible] συγγνώμην [illegible] ἐπιτιμία [illegible] τὸν πεπορνευκότα [illegible] οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν· ἀλλ' ὑμᾶς [illegible] τοῦτο γὰρ τὸ ἀπὸ μέρους [illegible] ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ· [illegible] Καὶ ταῦτα πάντα ὑμᾶς [illegible] λελύπηκεν πάντας [illegible] ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ [illegible] τὸν πεπορνευκότα τοσοῦτον [illegible] λελυπηκότα [illegible]

νε Διὰ τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὔτε [illegible] οὔτε [illegible] ἐπιτιμίαν· αὐτὸν φησὶ μόνον [illegible] κατὰ τούτου [illegible]

νς Μὴ μόνον φησὶ μὴ ἐπιτιμήσητε [illegible] ἀλλὰ καὶ παρακαλέσατε αὐτὸν [illegible] τῇ προτέρᾳ [illegible] τοὐναντίον [illegible] ἐπιτιμία [illegible] ὁρᾶτε· ἵνα μὴ [illegible] πεπορνευκότα [illegible] μᾶλλον [illegible] χαρίσασθαι [illegible] κατὰ [illegible] τὴν συγγνώμην +

ν Ποίαν ἔγραψεν ἐπιστολήν; τὴν προτέραν, ἐν ᾗ ἔλεγε· μὴ ἐλθόντος γάρ μου φησὶ ταπεινώσῃ με ὁ θεός μου, καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων καὶ μὴ μετανοησάντων. τοῦτο οὖν φησι προέγραψα, ἵνα διορθώσητε καὶ μὴ λύπας ἔχω ἀφ' ὑμῶν, ἀφ' ὧν κατορθούντων χαίρειν με δεῖ.

να Καὶ τοῦτο ποιοῦμαι, φησίν, οὐ χάριν τοῦ ἐμὲ μόνον εὐφρανθῆναι ποιοῦμαι, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς. πέποιθα γὰρ ὅτι ἡ διόρθωσις τῶν ἀδελφῶν καὶ ἐμοὶ πέφυκε χαρὰ καὶ ὑμῖν. κοινὴ γὰρ ἐμὴ χαρά. προσφιλὴς γὰρ καὶ ὑμῖν ἐμῆς χαρᾶς· οὕτως φησὶν ἀγαπῶ ὑμᾶς.

νβ Ἐπεὶ οὖν ἡ διόρθωσις τῶν ἀδελφῶν κοινὴ χαρά, ἐξ ἐναντίου ἡ μὴ γινομένη πάντων ἀθυμία ἐστί. πάντων οὖν κατορθούντων χαίρω, καὶ μὴ γινομένης ἀλγῶ καὶ τρύχομαι. τοιγαροῦν ταῦτα ἔγραψα ἐπιτιμῶν ὡς ἔγραψα, ἀπὸ θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε σπουδάζων· τοῦτο γὰρ καὶ ἄλλως ἀνόνητον· ἀλλ' ἵνα τῷ πρώτῳ ὡς ἐπὶ διορθώσει μὴ λυπηθῆτε. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὖν σιγᾷ, θεραπεύσαι δὲ αὐτοὺς θέλων φησίν· ἵνα τὴν ἀγάπην μου γνῶτε· τὸ γὰρ ἐμὲ ἀδημονεῖν καὶ κατατρύχεσθαι ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἁμαρτάνετε, δεῖγμα μεγίστης ἀγάπης ἐστίν.

νγ Πλέον φησὶ τῶν ἄλλων ... ἐστὶ καὶ πολλοῖς ... ἐν Κορίνθῳ καὶ ... μοι.

Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν· να πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστιν. νβ ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων· οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω νγ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

Περὶ τῆς δι' αὐτοῦ θείας ὠφελείας τοῖς ἐπὶ πλείοσι· διὸ καὶ ἐν-
νίστασθαι ἀφιέναι:

Τὸ ἐν προσώπῳ Χριστοῦ· ἤτοι εἰς δόξαν Χριστοῦ· ἢ ὡς τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦτο κελεύοντος·
ὡς μάλιστα αὐτοῦ ἐπιζητοῦντος:

ξβ Τοῦτο δὲ λέγω· ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ σατανᾶ· διχῶς ἀκού-
εται τὸ πλεονεκτηθῆναι· ὡς περιεσπασμένου καὶ ἀπόντος. ἐπεὶ ἄλλως οὐ πλεονεκτεῖται ὁ
ὑπὸ τοῦ διαβόλου· τὸ καὶ αὐτοῦ γνωρίζειν. ἐπιτρέπουσι τὴν ποίμνην τοῦ Χριστοῦ
καὶ τοὺς μαθητὰς καὶ ἀφηρέθη τό· παρ' ἑαυτῷ ἀλλήλοις μὴ ὑποβαλεῖν φησί:

ξγ Ὅτι ποιεῖ καὶ δολερῶς
καὶ μηχανᾶται· οὐ γὰρ μόνον
ἐκ τῆς πορνείας ἀνελεῖν
ἀπάγει ἡμᾶς ὑποσκελίζει·
ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἐπὶ
τῇ μετανοίᾳ ἀμετρίας·
δύναται γὰρ ἀπὸ τῶν
ὑποσκελίσαι ὁ πονηρὸς
ἀμέτρως καί· ὅταν οὖν
καὶ ἐὰν ἁμαρτάνω-
μεν καὶ ἐὰν μετανοῶμεν
ποιώμεθα ἀμέτρως καὶ αὐ-
τοὶ ἐσόμεθα· πῶς οὐχὶ
πλεονεκτούμεθα:

ξδ Οὐχ ἁπλῶς ἀποδημή-
σας. ἀλλ' εἰς τὸ εὐαγγέ-
λιον· τουτέστιν ἐπὶ τὸ
κηρύξαι:

Καὶ γὰρ ἐγὼ εἴ τι κεχάρισμαι,
ᾧ κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς
ἐν προσώπῳ Χριστοῦ· ἵνα μὴ ξβ
πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ
τοῦ σατανᾶ· οὐ γὰρ αὐ- ξγ
τοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦ-
μεν. ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν ξδ
ξε Τρῳάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Χριστοῦ· καὶ θύρας μοι ἀνε-
ῳγμένης ἐν κυρίῳ· οὐκ
ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύ-
ματί μου τῷ μὴ εὑρεῖν με

ξε Θέλων ἐπιδεῖξαι ὅτι πρὸς τοὺς
παρ' αὐτοῦ καὶ ἀπουσίαν τὴν αὐτοῦ ἔθηκεν· διηγεῖται τὸν ἀδελφὸν
ἀπελθεῖν· ὅπου οὐκέτι ὑμᾶς οὐκ ἐκήρυξε· ἠγνόουν τε ὅλας τε προσ-
έμενον τῇ πίστει οὐκ ἔφερον τινας· ἀλλ' οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ
πνεύματί μου· τουτέστιν ἐμέμφου πολλάκις καὶ κεκμηκότος· τὸ καὶ τοι καὶ
ῥῆμα οὐ παρὰ τοῦ τὸ ἐμποδίζειν· καὶ τοσαύτην καὶ φησὶ λύπην.
ὅτι καὶ θύρας μοι ἀνεῳγμένης· τουτέστι καὶ μαθητῶν πολλῶν πρὸς τοῦ
λόγου τρέχοντος. ὅμως εἶλκον με ἐπὶ τὴν ἀπουσίαν ὑμῶν:-

ΝΖ Ὥσπερ οἷον ὕδατος ἀπὸ τῆς ἀμέτρου λύπης ἢ καταποθῇ ὑπὸ τοῦ σατανᾶ· δηλοῖ γὰρ αὐτὸν ἀφ' αὐτῆς τρόπον:·

ΝΗ Οὐκέτι ὡς διδάσκαλος κελεύει· ἀλλ' ὡς συνήγορος δικαστὰς παρακαλεῖ:·

ΝΘ Μὴ κατὰ πλῆθος· ἀλλ' ὡς μάλιστα· τοῦτο δὲ ἦν ὡς οἱ Κορίνθιοι ἄρτι ἦσαν· ὅτι οὐ τοσοῦτον ἐμίσησαν· ὥστε ἐφ' ὧν πρότερον ἐφυσιοῦντο· καὶ ὑπὲρ γὰρ ἐκείνου πεφυσιωμένοι εἰσί· νῦν ἔχθραν ἀπονοίας ἔχειν·

Ξ Τὴν ὑπακοὴν τὴν ὑμετέραν ἐπιδείκνυμι ὅτι· εἰς τοῦτο καὶ ἔγραψα· τουτέστι διὰ τοῦτο ἔγραψα ὑμῖν ταῦτα· ἵνα γνῶ ἆρα ὡς ὅτε ἠκούσατέ μου ὑπακούσαντες ἐκ τοῦ μέσου ἑαυτῶν ἀπῶσαι αὐτόν· οὕτω καὶ νῦν ἀκούσητε καὶ εἰς τὸ δοξάσαι αὐτόν· καίτοι δι' αὐτὸν ἐκεῖνον μου σπεύδω ἵνα μὴ τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ἐπιτρέπει· ἀλλὰ προτρέψασθαι αὐτοὺς πρὸς τὸ παρακαλεῖν βούλεται:·

ΞΑ Ὅρα αὐτοὺς μὲν ἐν πρωτοτύποις τέταχεν· ἑαυτὸν δὲ ἐν παρεπομένοις· εἰ τῷ ἐκείνου ἀκούσασι· ᾧ δέ τι χαρίζεσθε· νομίζω συγκυρίους γενέσθαι τοῦ ἀπολύειν καὶ μή· καὶ ἑαυτὸν προστίθησι τοῖς ἑαυτῶν καὶ ἐγώ·

μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι· μή πως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος. ΝΖ διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς ΝΗ κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην. ΝΘ εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα ἵνα γνῶ Ξ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε. ᾧ δέ τι χαρίζεσθε. ΞΑ κἀγώ·

Δι' ὑμᾶς δὲ γὰρ κεχάρισμαι· ἵνα δείξῃ ὅτι χαρίζεσθε καὶ ἡμεῖς ὑμῖν ἐκεῖνο· ἡνίκα ὑμεῖς ἠθέλετε δι' ὑμᾶς συγκεχώρηκα μᾶλλον· ἐπάγει· ἐν προσώπῳ Χριστοῦ· τουτέστι κατὰ Χριστοῦ τοῦτο ποιήσας· ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ πράττων· ἢ ἐν προσώπῳ Χριστοῦ τουτέστιν εἰς δόξαν Χριστοῦ· ἵνα αὐτὸν τὸ ὁμοῦ καὶ τὸ πρόσωπον ἐν τῇ φιλανθρωπίᾳ δοξασθῇ· καὶ ἡ δόξα Χριστοῦ τὸ τεθῆναι αὐτὸν φιλανθρώπως· εἰς δόξαν Χριστοῦ γίνεται τὸ γινόμενον· τῷ δύνασθαι μὴ συγγνῶναι καὶ δοξάσαι αὐτόν:·

ο Θυμιατήριον γάρ φησιν ἐσμὲν τοῦ μύρου τούτου καὶ οὐρανίου θυμιάματος· τὸ σῶμα
αὐτοῦ περιφέροντες πανταχοῦ. ἰω(άννου):

~ Ἀμπεχόνης ὀζούσης τινές φασιν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ πολλῶν, τὸ διαφόρως μετὰ τοῖς κεχαρισμένοις
χαρίσμασι· οὐχ αὐτοῦ ὑγροῦ ἀποφορᾶς· ἀλλὰ τῆς ἐκ τῶν μερῶν μασσωμένης:

οα Θυμίαμά φησιν εὐωδίαν κηρύσσομεν· ἅμα καὶ ἡ μετ' αὐτοῦ αἰτία
εὐωδία ἐσμὲν Χριστοῦ τῷ θεῷ, οἷον ἀναφερομένη πρὸς αὐτὸν καὶ ἐν ἑαυτοῖς ἐ-
ρουργοῦντες· καὶ ὡς τὸ εὐ-
ῶδες ἐν καθ' ἡμέραν ἀ-
ποθνήσκομεν. καὶ ὅτι εὐ-
ωδιάζει τὸ ὄνομα Χριστοῦ:

Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ὀσμή ἐσμεν ἐν παντὶ τόπῳ· ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν τῷ θεῷ· ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις· οἷς μὲν ὀσμὴ ἐκ θανάτου εἰς θάνατον· οἷς δὲ ὀσμὴ ἐκ ζωῆς εἰς ζωήν. καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός.

Εὐωδία εἶπεν γὰρ ὅτι
καὶ εὐωδίαν κηρύσσομεν.
κἂν τις ἐκ τούτου σώζη-
ται· διὰ τὴν αὐτήν· κἂν τις
ἀπόλλυται· δι' αὐτὰ
ἀεί· ὥσπερ καὶ ὁ ἥλιος καὶ
τὸ μέλι τοῖς ὀφθαλμιῶσι
τοῦ σκαιοῖς τοῖς κακοῦ-
μένοις οὐ κατὰ τὴν
οἰκείαν ὁρᾶται φύσιν·
ἀλλ' οὐ παρ' αὐτοῦ τὸ σκοτίζεσθαι μὲν ἐκείνων ἢ τοῦ μέλιτος πικρόν· οὕτως καὶ τὸ κή-
ρυγμα καὶ ἡ μετ' αὐτοῦ· κἂν ἀπόλλωνταί τινες τῇ ἀπιστίᾳ· οὐ πα-
ρ' αὐτοῦ τὸ οὐκ ἀνείρων καὶ μύρον· ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτοῦ τὸ ἀποθαυ-
μάσαι ὅτι τοῖς κακίοσι βλάπτει· ὁ Παῦλος καὶ τὸ μύρον τοῖς χοίροις
πνίγμα καὶ τὸ περίττως αἱ κάνθαρος ἀναιρίσκει:-

οβ Οὐ παρὰ τὴν οἰκείαν φύσιν· ἀλλὰ παρὰ τὴν αὐτῶν κακίαν. Ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς μὲν
πέτρα ἐστὶ προσκόμματος καὶ πέτρα σκανδάλου τοῖς ἀπολλυμένοις:-

ογ Ἄρα παρ' ὅσον τοσαύτη χάρις μὲν δοκεῖ ταύτῃ ἐστὶν ἱκανὸς ὁ ἄνθρωπος
εὐωδίαν Χριστοῦ, οὐ μὲν οὖν· ἀλλὰ τὸ ὅλον τῆς χάριτός ἐστιν:-

ξς Τὸ ἀποταξάμενος ἀντὶ τοῦ καὶ τὸ ἐλόμενον μὴ κηρύξαι ἀπώσασθε. οἷον μὴ χρησάμενος
διὰ τὴν ἀπουσίαν τίτου ἐμποδὶ ἀφεὶς τὸ κήρυγμα. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ οὐ
τοσοῦτον ἐποίησα μὴ παρὼν αὐτοῖς. ὅσον ἠθέλον ἐκεῖ μοι. τοῦτο μὲν
καὶ τὴν πρὸς ἐπιτροπείαν … πλὴν ἐποίησα τί καὶ ἀπουσίαν τίτου. ἴσως
καὶ χρείας ὁ δεῖνα αὐτοῦ τοῦ κηρύγματι ὁ τίτος:-

ξζ Εἶτα ἐπειδὴ πολλὰς κατέλεξε λύπας. τὰς ἐν ἀσίᾳ. τὰς ἐν
τρῳάδι. αὐτὸ τοῦτο ἐνδείκνυ-
ται μὴ παρὼν αὐτοῖς. ἵνα μὴ
νομίσωσι ταῦτα ὀδυ-
ρόμενον λέγειν τὰ ῥήματα.
ἐπάγει. τῷ δὲ θεῷ χά-
ρις τῷ θριαμβεύοντι
ἡμᾶς. τουτέστι μακα-
ρίους ἡμᾶς τοῖς θεοῖς τοῖς
φανεροῦντι καὶ
κατὰ διαβόλου ποιοῦντι
διὰ τοῦ πάσχειν μακαρίους
φανεροῦντι καὶ
τὴν κατὰ τοῦ διαβόλου
νίκην καὶ τρόπαια. τοῦ-
το γὰρ ὁ θρίαμβος καλοῦ-
λεῖται. ἐν μὲν χριστῷ πάσχειν καὶ … ἀεὶ κατὰ τοῦ διαβόλου νικᾶν καὶ συμπάσχον-
ται. ὅσος γὰρ τις πλέον πάσχει. πλέον νικᾷ:

τί τὸ ἀδιάφορόν μου. ἀλ-
λὰ ἀποταξάμενος αὐ-
τοῖς. ἐξῆλθον εἰς μακεδο-
νίαν. τῷ δὲ θεῷ χάρις,
τῷ πάντοτε θριαμβεύ-
οντι ἡμᾶς ἐν τῷ χριστῷ. καὶ
τὴν ὀσμὴν τῆς γνώσε-
ως αὐτοῦ φανεροῦντι

ξη Οἷον διὰ τοῦ χριστοῦ. διὰ τὸ κήρυγμα:-
ξθ Ἡ ὀσμὴ τῆς γνώσεως δύο δηλοῖ. ὅτι περὶ τὸ κήρυγμα ὥσπερ ἐστὶ μύρον.
καὶ ὅτι οὐκ ἀναλύεται πᾶσι καὶ προδήλως ἐστὶ μύρον. ὁ περὶ
καὶ ἀλλαχοῦ φησί. ἄρτι γὰρ βλέπομεν δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι. ὥσ-
περ γὰρ ὁ ὀσμώμενος δηλοῖ ὅτι μύρον εἰσὶ που, μύρον τὴν δὲ οὐσίαν αὐτὴν οὐ
δηλοῖ τοῦ μύρου. οὕτω καὶ διὰ τοῦ κηρύγματος γινώσκειν
δηλοῖ μὲν καὶ διδάσκει ὅτι ἐστὶ θεός. ὁποῖος δὲ τὴν οὐσίαν οὐ
κέτι:-

186

οθ Ἀντὶ τῶν συστατικῶν φησὶ δυναμένων ἡμῖν τῶν ἐπιστολῶν, ὑμεῖς ἀρκεῖτε· ἡμᾶς γὰρ τοῦ δοκιμασίαν ἀρετῆς διδασκάλου καὶ μαθητῶν δοκιμάζεσθαι. Οἷον πρὸς ἄλλους ὑμεῖς ἔχομεν τῆς συστάσεως· οὐκ ἂν πρὸ ὑμῶν ἐπιστολῆς ἐδεήθημεν.

π Ἐν μὲν ταῖς χερσὶν ἔχομεν ταύτην φησίν, ὡς ἐπιγράφεσθαι ἢ μὴ δοκεῖν διὰ τοῦτο ἀνεξάλειπτον, πανταχοῦ περιφέρομεν ὑμᾶς· καὶ ἐν καρδίᾳ ὑμᾶς, ἀρκεῖ ἔχομεν παρ' ἑτέροις συστάσεων· ὅπερ φησὶ καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐπιστολῇ· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ.

οθ Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστέ· ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν· γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων· φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν· ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ πνεύματι θεοῦ ζῶντος· οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις.

πα Ὥσπερ τὰς χεῖρας ὑμῶν περιφέρομεν τὴν ἐπιστολὴν διά· οὖν τῆς ἀρετῆς ὑμῶν γινώσκουσι· ἀναγινώσκουσι καὶ ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ἐπὶ αὐτὸ ὁμολογοῦσι καὶ ἐπαινοῦσι.

πβ Πῶς τῷ τὰ μὲν αὐτοῦ καὶ τὰ ἐν τοῖς παρ' ὑμῖν γράμμασι δεικνύντες φυλάττομεν.

πγ Οἱ δὲ τῆς γνώσεως καὶ τοῦ κηρύγματος τούτου διάκονοι, ἡμεῖς ἐσμεν ὡς Μωϋσῆς· ὅσπερ ἐκεῖνος διάκονον τοῦ νόμου γράμματος, οὕτως ἡμᾶς τοῦ κηρύγματος. Καὶ ὥσπερ ἐκεῖνος τὰς πλάκας ἐλάξευσεν, οὕτως ἡμεῖς τὰς ὑμῶν καρδίας. Εἶτα ἐκ τούτου τὴν σύγκρισιν ποιεῖται τοῦ παλαιοῦ νόμου καὶ τῆς νέας καί φησιν· ἐκείνη μὲν μέλανι· αὕτη δὲ πνεύματι ἀναγέγραπται· ἐκείνη μὲν ἐν λίθοις· αὕτη δὲ ἐν σαρκίναις πλαξὶν· διὸ ἐν καρδίαις· ὅσον καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ μέλανος καὶ λίθος καρδίας διαφέρει, τοσοῦτον φησὶ καὶ ἡ καινὴ τοῦ νόμου καὶ τῆς παλαιᾶς.

οε Τοὺς ψευδαποστόλους ἐνταῦθα αἰνίττεται· οἳ τὴν τοῦ θεοῦ χάριν. οἱ κάπηλοι
ἔφασκεν κατορθοῦν· καί φησι· διὰ τοῦτο εἶπε τίς ἱκανός· καὶ τοὺς ἄλλους
τοὺς παραμαρτήσαντας· ὅτι οὐ καθ' ἐκείνους οἱ δὴ ποιοῦσι· τουτέστιν οἱ ψευδαπό-
στολοι καπηλεύοντες καὶ μολύνοντες τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ· ὁ γὰρ ἀνὴρ κάπηλος οἱ ψευ-
δεῖς δωρεὰν· ἐμπολοῦσιν ἃ παρ' αὐτοῦ κεκτήκασι· μισθὸν ἐπὶ τὴν
χάριν τοῦ θεοῦ· ἢ τοῦτό φησι· διὰ τοῦτο τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις ὀσμὴ
ἐκ θανάτου· τοῖς δὲ σωζομένοις ὀσμὴ ζωῆς· ὅτι δὲ οὐ καπηλεύου-
σι τὸν λόγον ὥσπερ ἐμπο-
ρευόμενοι αὐτὸν τοῖς ἑτέ-
ροις καὶ τοῖς προσώποις
αἰσχροῦ κέρδους χά-
ριν· ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν
κηρύσσομεν· ἵνα καὶ οἱ
ἄξιοι σωθῶσι· καὶ οἱ
ἀνάξιοι τὴν οἰκείαν
ἀπολαύωσι κόλασιν.
Καὶ γὰρ δεῖ εἰλικρινῶς ἡμᾶς
λαλεῖν καὶ ἀπολαβεῖν
κόσμον παρὰ τοῦ Χριστοῦ:-

οϛ Ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ μὲν τὸ εὐ-
θὺν καὶ ὡς ἐνώπιον τοῦ
θεοῦ μὲν καὶ ὡς ἐν Χριστῷ·
τουτέστι διὰ Χριστοῦ ἐν Χριστῷ
λαλοῦμεν· διδασκόμενοι παρ' αὐτοῦ· καὶ αὐτὸν ἔχοντες τῷ κηρύ-
γματι ἐπιμαρτυροῦντα:-

οζ Ἴσως ἐρεῖ τις φησίν· ὅτι ταῦτα διὰ τοῦτο ἀρχόμεθα κομπαζόμενοι ὑμῖν ἑ-
αυτοὺς συνιστᾶν καὶ παραινεῖσθαι:-

οη Καθ' ἑτέρους τινὰς ἀναγνωσθῇ· ἄρα μὴ χρῄζομεν καὶ φύσει πρὸς ἑτέ-
ρους· ἢ ἀφ' ἑτέρων πρὸς ὑμᾶς συστατικῶν· τουτέστι περιττικῶς ἐ-
πιστολῶν; διὰ τοῦτο τοὺς ψευδαποστόλους αἰνίττεται:-

οε Οὐ γάρ ἐσμεν ὡς οἱ πολλοὶ κα-
πηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ
θεοῦ· ἀλλ' οϛ ὡς ἐξ εἰλικρινείας·
ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ κατενώπι-
ον τοῦ θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν.
οζ Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς
συνιστάνειν; οη ἢ μὴ χρῄζομεν
ὥς τινες συστατικῶν ἐπι-
στολῶν πρὸς ὑμᾶς· ἢ ἐξ ὑμῶν
συστατικῶν;

·λ· περὶ τῆς κατὰ τὸ πνεῦμα λειτουργίας καὶ δόξης θειοτέρας τῆς κατὰ νόμον:-

πζ Διδάσκει ἐν τοῖς [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἀπὸ [illegible] τὸ δὲ [illegible] οποιεῖ· [illegible] ἡ διακονία

λ Τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ· ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον

πη Διακονίαν θανάτου τὸν νόμον [illegible] καὶ ὁρᾷ [illegible] ποιητικὸν θανάτου· οὐχ αὐτὸς [illegible] ἁμαρτίαν [illegible] διακονίαν· διηκόνησε [illegible] καὶ τοῖς ἀξίοις θανάτου·

θεοῦ

Τὴν διακονίαν τοῦ νόμου διακονίαν θανάτου προσηγόρευσε· [illegible] θανάτου [illegible] τοσαῦτα [illegible] πρόσωπον [illegible] δόξαν [illegible]

πθ Ἐπειδὴ [illegible] δόξαν [illegible] κατηγορίαν [illegible]

πχ Εἶτα ἐπειδὴ δεῖξαι τῶν γραμμάτων ζητεῖ τῶν μωϋσέως καὶ τῆς παλαιᾶς συνθή-
κης, τοῦτο καὶ περὶ τῶν [illegible] διακόνων τῆς παλαιᾶς καὶ νέας
μάλιστα [illegible] ἀποφαίνεται· ἐφ' ὧν γὰρ τῶν πραγμάτων [illegible] ἐπὶ
τούτων καὶ οἱ διάκονοι. ὅμως τοσαύτην ἀνατίθησι τὸ πρᾶγμα
φησί· πεποίθησιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν [illegible] ὅτι ἱκανότης
ἐκ τοῦ θεοῦ. ὅτι διὰ τοῦ διακόνου. θαρροῦμεν φησὶ καὶ πεποίθαμεν τῷ θεῷ
διὰ Χριστοῦ τὸ θαρρεῖν ἔχομεν
[illegible]. ὅτι ἡμᾶς εἶναι. οὐχὶ
ἱκανοί ἐσμεν τοσαύτῃ
διακονίᾳ ἐπαρκέ-
σαι. ἀλλ' οὐδὲ ἐ-
[illegible] τῶν πραγμάτων
τὸ μέγεθος. καὶ οὐ λογί-
σασθαί τι ἐν αὐτοῖς. ἀλ-
λ' ὅτι αὐτὸς [illegible]
ἡμᾶς ἱκανοὺς [illegible]
τηλικούτων πραγμάτων:

ογ Κατὰ τοῦ αὐτοῦ [illegible]

πε Οὐχ ὁ νόμος γράμματα [illegible]
[illegible] Χριστοῦ [illegible]
[illegible] φοίτησιν. καὶ
γὰρ ὁ νόμος [illegible]. ἀλ-
λ' οὐ πνεύματος χάριτος ὁ
[illegible] ποιεῖ τὸ κήρυγμα
σαρκίναις. ἡ οὐ γράμματος ἡ διαθήκη μωσέως. ἀλλὰ πνεύματος
δόμαι. διὰ γὰρ τῆς [illegible] τῶν χαρισμάτων [illegible]
φοίτησις [illegible]:

ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρδίαις σαρ-
κίναις. πα πεποίθησιν δὲ
τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ
χριστοῦ πρὸς τὸν θεόν. οὐχ ὅτι ἱ-
κανοί ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν
λογίσασθαί τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν·
ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν
ἐκ τοῦ θεοῦ. ὃς καὶ ἱκάνω-
σεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς
διαθήκης. πε οὐ γράμμα-
τος, ἀλλὰ πνεύματος. πς τὸ γράμμα

πς Ὁ νόμος φησὶν ἀποκτέννει· ὅταν γὰρ λάβῃ [illegible] ἁμαρ-
τάνοντα, [illegible] αὐτόν· παρακούσας γάρ τις φησὶ νόμον μωσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυ-
σὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει. τὸ δὲ πνεῦμα [illegible]
[illegible] ταῖς ἁμαρτίαις [illegible]. ἐν τῷ βαπτίσματι ζωοποιεῖ:

ξγ Καὶ τί φησιν ἀντιπαραβολὴν ποιεῖται τῆς μέσης καὶ τοῦ νόμου· Τοσαύτη γάρ φησιν ἐστι τῆς μέσης ἡ διαφορὰ καὶ ἡ δόξα· ὅτι καὶ ἐν συγκρίσει μέρει· τοῦτο γὰρ ἐστὶ μόλις ἐν τούτῳ τῷ μέρει· τουτέστι τῷ τῆς συγκρίσεως· οὐ δεδό- ξασται [illegible] καίτοι δεδοξασμένη οὖσα πρὸς ἀντι- παραβολὴν τῆς μέσης:- θεο

ξ Τοσαύτη γάρ ἐστι φησὶν ἡ τοῖς διακόνοις τῆς χάριτος προσοῦσα δόξα· ὡς καὶ τὴν Ἰουδαϊκὴν δόξαν [illegible] τὴν Μωσέως [illegible] πρὸς [illegible] ἐκ τούτου· ἐν μὲν [illegible] Χριστοῦ [illegible] φαίνεται δοκεῖ· [illegible] καὶ οὐδὲ [illegible] μένει τὸ δὲ [illegible] καταργουμένη παυσαμένη τῇ τοῦ Χριστοῦ παρουσίᾳ· [illegible] τοῦ χάριτος δῶρον· [illegible] οὐκ ἔχει τὸ μὲν τέλος· [illegible] ἐκεῖνο φησὶ [illegible] δόξης [illegible] καὶ τοῦτο πολλαπλασίως [illegible]:-

ξγ ξ
Καὶ γὰρ οὐ δεδόξασται τὸ δε-
ξδ
δοξασμένον ἐν τούτῳ
ξε
τῷ μέρει· εἵνεκεν τῆς
ξς
ὑπερβαλλούσης δόξης·
εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον
ξζ
διὰ δόξης· πολλῷ μᾶλ-
λον τὸ μένον ἐν δόξῃ· ἔ-
ξη
χοντες οὖν τοιαύτην ἐλ-
πίδα·

ξδ Ὁ νόμος οὐ δεδόξασται ἀφ' ὧν διὰ τοῦ προσώπου Μωϋσέως:-

ξε Ἐν τῷ τῆς συγκρίσεως καὶ παραθέσεως:-

ξς Ἡ μερικῶς τουτέστι ἐν μέρει:-

ξζ Εἶτα καὶ ἐκ τοῦ μονίμου δείκνυσι τὴν διαφοράν· εἰ γὰρ τὸ καταργηθέν φησι καὶ παυσάμενον [illegible] διὰ δόξης ἐδόθη· πόσῳ μᾶλλον [illegible] οὖσα καὶ ἀεὶ μένουσα [illegible] ἐν δόξῃ:-

ξη Ἐπειδὴ [illegible] τῷ ἀκροατῇ· [illegible] οὐχ [illegible] ἡλικίαν· [illegible] μέλλοντα χρόνον αὐτοῖς [illegible] ἐλπίζειν [illegible]· τοιαύτην φησὶν ἐλπίδα· τοιαύτην [illegible] ὅτι [illegible] καὶ ὁ παρ' ἡμῖν:-

ς Ἀντὶ μὲν τοῦ ὡς ἄρα τὴν τοῦ νόμου δόξαν· μωϋσῆς ἐπὶ καιροῦ ἔσχεν αὐτήν· οὐχ ὁ νόμος οὖν ἔσχε τὴν δόξαν· ἀλλ' ὁ μωϋσῆς· καὶ ὁ μωϋσῆς γοῦν μόνον ἄνω ἔσχε δόξαν· ἀλλὰ καταργουμένην τοῦ καλυπτομένου· ὅτι δὲ ἔσχεν ἀνθρωπίνως εἰρηκέναι κατὰ τὸν νόμον· μωϋσῆς αὐτὴν καθαιρεῖ· ἵνα σημαθῇ τὸ ἰουδαϊκόν:-

ςα Ὥσπερ διὰ διακονίαν θεοῦ τοῦ νόμου ἐδοξάσθη· οὕτως καὶ κατὰ τὸ ἀκόλουθον ὀφείλει τῆς μείζονος καταξιωθῆναι διακονίαν ζωῆς· ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ ἰσαποστόλου [illegible] γράμματος· διακονίαν ἔσχεν αὐτὴ πρὸς καλεῖν τοῦ καὶ τῆς ζωῆς παρέχειν ἐξουσίαν ἔχον τὸ· διακονίαν πνεύματος· διὰ τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ ἁγίου πνεύματος ὁμοίως τῆς τῶν πράξεων καὶ ἁγιασμοῦ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπιφοιτήσεως:-

ςβ Ἀπὸ συλλογισμοῦ τὸ δὲ [illegible] ἄρχεται τῆς σήμερον ποιεῖται· [illegible] φησὶν [illegible] καὶ τοιοῦτον τῇ διακονίᾳ [illegible] ἀνακαλυπτομένῃ· πολλῷ μᾶλλον καὶ κατὰ αὐτὸ τὸ ἀκόλουθον [illegible] ἐν δόξῃ· ἀλλὰ καὶ περισσεύει· καὶ οὐχὶ περισσεύει· τοῦ γὰρ νόμου ἁμαρτωλοὺς [illegible] καὶ τιμωρουμένου· τὸ κήρυγμα ἁμαρτωλοὺς [illegible] τοῖς πιστεύουσιν [illegible] ἄφεσιν καὶ τοῖς ἡμετέροις καὶ τοῦτο· ἀλλὰ καὶ δικαιοῖ καὶ ἁγιάζει καὶ υἱοθεσίας καταξιοῖ· [illegible]· ὅθεν καὶ διακονίαν δικαιοσύνης αὐτὴν καλεῖ· ὡς δικαιοῦσαν τοὺς ἀσεβεῖς +

πον μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργουμένην· πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ·
ςβ εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα· πολλῷ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ·

τὰ ἐν αὐτῇ· οὐδὲ γινώσκουσιν ὅτι ἐν Χριστῷ καταργεῖται καὶ παλαιὸς
ὁ νόμος· ποῦ γὰρ ἐστὶ ποιητὴς τοῦ τοιούτου νόμου· ὅτι ἐν Χριστῷ καὶ διὰ Ἰησοῦ
καταργηθήσεσθαι· καὶ αὐτὸς ὁ νόμος φησί· ἀπὸ Χριστοῦ ὅτι ἀναστήσει
ὑμῖν προφήτην· ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε· παρ' ὅ τι ὡς μὴ
πιστεύσατε καὶ ὑπεναντίον τοῦ νόμου· ἐπὶ Χριστὸν λέγων· αὐτὸς καὶ τὰ
σάββατα ἔλυσε· παραβαίνων αὐτοῖς· καὶ ἐπὶ δικαιοσύνῃ τὸ πῦρ·
ὡς τὸ ἠκούσατε ὅτι
ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις
ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν·
καὶ τὸ μὲν ἐπὶ ...
... διὰ μωσέως
νόμον καὶ ἄλλα πολλά.
ἔτι δὲ ὅτι ...
... αὐτοῖς ὁ θεὸς ...
... μὲν καὶ τῆς
τούτοις ... τὰς
θυσίας· ... καὶ
... οὐκ ἄδηλον ὅτι
καταργεῖ τὰς θυσίας καὶ
... ἱερουργί-
ας· ... καὶ ...
... τὸν νόμον ἑαυτοῦ
καταργῆσαι ... :-

ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ
αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀ-
ναγνώσει τῆς παλαιᾶς
διαθήκης μένει, μὴ ἀνα-
καλυπτόμενον ὅτι ἐν Χριστῷ
καταργεῖται· ἀλλ' ἕως
σήμερον ἡνίκα ἂν ἀναγι-
νώσκηται Μωσῆς, κά-
λυμμα ἐπὶ τὴν καρδί-
αν αὐτῶν κεῖται.

Μὴ ἀνακαλυπτόμενον τουτέστι μὴ γινώσκουσιν αὐτοῖς ὅτι ἐν Χριστῷ καταργεῖται ὁ νόμος·
κυρ(ίου) Ὁ γὰρ Χριστὸς καταργεῖ τὸ κάλυμμα· αὐτὸς γὰρ ὢν ἡ ἀλήθεια·
παύει τὴν σκιάν· ... τοῦ νόμου· οὐ τὴν ...
τῆς ἑρμηνείας τοῦ νόμου καί :-
Εἶτα ἐπάγει δὴ ... κάλυμμα κεῖσθαι ἐπὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς παλαιᾶς· ἵνα
εἴπῃ τὸν νόμον ... τοῦ νόμου ... τὸ αἴτιον ...
... αὐτὸ ... αὐτῶν καὶ οὐ τοῦ νόμου τὸ ἁμάρτημα· κά-
λυμμα γάρ φησιν ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται· διὸ οὐδὲ ... γινώσκου-
σι ... τοῦ νόμου· ... ἀπιστήσαντες ...
Χριστῷ ... τοῦτο Χριστὸς ὁ νόμος ... +:-

ιθ Ἐπεὶ οὖν [illegible] τοῖς τῆς [illegible] διάκονοι [illegible] μετὰ παρρησίας
τὸ κήρυγμα κηρύσσομεν· οὐ δεδιότες [illegible] οὐδὲ ὑποστελλόμενοι· οὐδὲ [illegible] τὴν συνήθειαν διὰ
τὴν ἀτονίαν τοῦ κηρύγματος, ὡς πρὶν Μωϋσῆς [illegible]
[illegible] ὑμεῖς [illegible] τοῦ κηρύγματος [illegible] δύναμιν.
καὶ [illegible] ἀντιπρόσωπον οὐ τὸν Μωϋσῆν οὐδὲ τοὺς [illegible]:

ρ Διὰ τί [illegible] κάλυμμα [illegible] κηρύσσετε· [illegible] τοῦ κηρύγματος· [illegible] δύναμιν [illegible] κηρύγματι καὶ [illegible] Ἰουδαίοις [illegible] τοσοῦτον [illegible] διάφορον:

ιθ
πολλῇ παρρησίᾳ χρώμεθα. καὶ οὐ καθάπερ Μωϋσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς ἰσλ̄ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου. ἀλλ' ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν.

Ὥστε μὴ ἀτενίσαι [illegible] εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τὸ καταργηθὲν καὶ παυσάμενον [illegible] δόξῃ [illegible] ὁ μὲν γὰρ χρόνιον [illegible] δόξαν [illegible] πρὸς [illegible] τὴν ἀναλογίαν [illegible] δόξῃ [illegible] εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου· [illegible] οὐκ ἠδύναντο ἀτενίσαι τῇ δόξῃ ἰσλ̄. [illegible] τέλος [illegible] καὶ [illegible] δόξαν [illegible] οὐ [illegible] πρόσκαιρος [illegible] ἄρξασθαι [illegible] παύσασθαι· ἀλλ' οὐδὲ [illegible] δύναμιν [illegible]

Τοῦτο [illegible] ὁμοίως· καὶ τοσοῦτον· ὅτι [illegible] δόξαν [illegible] οὐκ ἴσχυον· ἀλλ' οὐδὲ [illegible] ἴσχυουσι [illegible] ἄχρι [illegible] τὸ αὐτὸ παρ' αὐτοῖς κάλυμμα [illegible] καταργουμένου· [illegible] κεκαλυμμένον [illegible] οὐ δύνανται [illegible]

ἐπειδὴ ... δόξης ... τὸν ἀκόλουθον βίον ὅτι τοῖς ἀξίοις γινώσκεται·

190

ι Ἐκ τῆς ... μεταμορφούμεθα ... [illegible] ... μορφούμεθα ... καὶ ... τοιαύτην δόξαν ... [illegible] ... ἀπὸ τοῦ πνεύματος ... [illegible] ... δόξης ... τί ποιεῖν ... ταῦτα ... ὡς ... ἀμαχοι· θεοδώρου:

ε Ἀπὸ δόξης ... τῆς ... εἰς δόξαν τὴν ... [illegible] ... μεθα:

ια Τοῦ ... διὰ τοῦτο οὐκ ἐκκακοῦμεν ... τοῦτο ποιοῦμεν ὅτι τοιούτου ... ἠξιώμεθα:

ι μορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν· καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος· ια διὰ τοῦτο ἔχοντες ιβ τὴν διακονίαν ταύτην· καθὼς ἠλεήθημεν οὐκ ἐκκακοῦμεν· ἀλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης· μὴ περιπατοῦντες

ιβ Ἐπειδὴ ... ἐπὶ τῷ μὲν ἀπὸ ... τὴν δόξαν ... μορφούμεθα ... [illegible] ... ἀλλὰ ... [illegible] ... διακονίαν ... τούτου μὴ ... ἠλεήθημεν ... [illegible] ... ὅτι ... αὐτὸ τὸ ... διάκονοι· οὐκ ... ἀλλὰ ... οὐκ ἐκκακοῦμεν ... τοῦτ' ἐστιν οὐκ ... πρὸς τὰς θλίψεις καὶ τοῖς ... καὶ τοῖς κινδύνοις:

ιγ Π... τὰς θλίψεις ... ἀπειπάμεθα ... τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης· τοῦτ' ἐστι τοιαῦτα ... κρυφίως ... αἰσχύνην φέρει· ... [illegible] ... κρυφίως πονηροί· ... ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης· ἀπανουργίᾳ ... ὁ δὲ οὕτω ... ἀπειπάμεθα πρὸς τὸ ... [illegible] ... γινώσκομεν:

ε Καὶ οὐχ καὶ ὁ Μωϋσῆς πρὸς Ἰουδαίους ἐλάλει· εἶχε τὸ κάλυμμα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ὅσοι περι-
κρατοῦντο τὸ κάλυμμα· τουτέστιν ὥσπερ αὐτὸς ὁ Μωϋσῆς· οἱ Ἰουδαῖοι ἡνίκα ἐντρεφόμενοι χρόνοις
πολλοῖς μένουσι τὸ κάλυμμα· ὅπερ αὐτοῖς αὐτὴν τὴν νόμου διάνοιαν κρύπτει.
Ὅταν δὲ ἐπιστρέψωσι πρὸς κύριον, περιαιρεῖται αὐτῶν τὸ κάλυμμα· τότε δὲ
ἐπιστρέφουσιν, ὅταν ἀφέντες τὴν νόμου παλαιότητα, Χριστιανοὶ καὶ τῆς αὐτοῦ πνευματι-
κῆς χάριν ἐν τῷ βαπτίσματι λαβόντες τὸ πνεῦμα φησί.

ϛ Εἶτα ἵνα μὴ νομίσῃς τῆς αὐτῆς εἶναι
ἀκροατὰς αὐτοὺς ὅτι
Μωϋσῆς πρὸς κύριον ἐπιστρέφων
περιῄρει τὸ κάλυμμα·
διὸ πρὸς τὸ πνεῦμα ἐπιστρέ-
φεται ὑπὸ τοῦ προτρεπομένου
προτρεπόμενος οὐ πρὸς τὸν κύριον ἐ-
πιστρέφειν. ὁ πῶς; ὁ δὲ
κύριος τὸ πνεῦμά ἐστι· μὴ φοβοῦ
φησί· καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα ἐπι-
στρέφων πρὸς κύριον ἐπιστρέφει·
κύριος γὰρ τὸ πνεῦμα, καὶ ὁ αὐτὸς θρό-
νος καὶ ὁ μόνος προσκυνητὸς
ὁμοούσιος ὁμότιμος καὶ ἴσως.

ἡνίκα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς
κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμ-
μα. ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν·
οὗ δὲ τὸ πνεῦμα κυρίου, ἐκεῖ ἐ-
λευθερία. ἡμεῖς δὲ πάν-
τες ἀνακεκαλυμμένοις
προσώποις τὴν δόξαν
κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν
αὐτὴν εἰκόνα μετα-

ζ Ὥσπερ γὰρ ὁ νόμος τοιοῦτος ἐκ τῆς
ἤχθη εἰς δουλείαν· ἐν δὲ τῇ πίστει Χριστοῦ ἐλευθερία.
η Τοσοῦτον ἐσμὲν φησὶν ἐλευθέριοι καὶ ἀπλῶς ἐγένοντο ὅτι πάντες ἡμεῖς ἀνα-
κεκαλυμμένοις προσώποις· οὐδὲ ἔχομεν παρ' τοῖς κάλυμμα τὴν
δόξαν τοῦ πνεύματος κατοπτριζόμενοι· ἀναμορφούμεθα φησί· καθάπερ γὰρ ἄρ-
γυρος ἀντιπερισσῇ λιθίᾳ κείμενος ἀντιπέμπει καὶ αὐτὸς ἀκτῖνας τῇ ἐκ-
πομπῇ τοῦ ἡλίου, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ βαπτίσματι καθαιρόμενοι διὰ τοῦ
πνεύματος καὶ ταῖς ἐκείνου ἀκτῖσι καταυγαζόμενοι, αὐτὴν τὴν μορφὴν τὴν αὐτοῦ
πεπονθότες. οὐ μόνον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ ἐξαιρέτου ἀνθρώπων φανερῶς. διὰ
τοῦτο τὸ ἡμεῖς πάντες.
θ Οἷον ἐλλάμπομεν πόλεμοι τῷ πνεύματι.

Καὶ μαρκίων ... τ(ὴν) πονηρ(ὰν) ... δύο ... παρ' αὐτοῖς ... [illegible]
... τ(ὸν) ... φωτ(ισμὸν)· ἀλλ' ὡς περ ... [illegible]
παρ' οὗ ... καὶ ... [illegible]
... τούτου ... οὐκ ... οὕτως ... καὶ τὸ ... [illegible]
τ(ῆς)· καὶ οὕτως ... [illegible]
... τότε ... [illegible]

ὅταν ... [illegible]
... ἔσ(ται) :-
ὁ ἐν λιθοῖς κ(υρίο)υ ἐνώπιο(ν) ... τῶν καὶ ... [illegible]
θ ὅσοι αἰῶνος ὁμοίως ... τοῖς ἀποστόλοις του
... ἱερὸς ... ἄς :-
ἰω(άννου)·

μος τούτου. ἐξ ὑφάσματος
τῶν μὸ ... [illegible] ...
... μέ(ν) ... τὸ ... [illegible]
αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν

Τουτέστι τ(ὸ) ... τ(ῆς) ... τούτου ἐξ ὑφάσματος ... θ(εὸ)ς
τῶν ... ματου· ὁ ... λ
χωμα ... οὐκ ἐχά :-
τὸ ... εἰρήνης.
ιθ Ὁ ὑπὸ τοῦ ... [illegible]
... συγχωρ ... [illegible]

διὰ τὸ αὐτ... οὐσι· ὡς ... ἀμαχου ... ἐδοκ αὐτοῖς ... [illegible]
... συγχώρησι ... [illegible] ...
τοῦ χ(ριστο)ῦ· ... αὐτοῖς· ... [illegible]
... καὶ προσ... [illegible]
... τοῦ χ(ριστο)ῦ· ὡς περ ... [illegible]
ἡλιακῆς ἀκτῖνος :-

ιδ Καὶ οὐ μόνον φησὶ βίον ἐπιδεικνύμεθα πανουργίας ἐκτὸς καὶ δόλου· ἀλλ' οὐδὲ δολοῦμεν τὸν λόγον τοῦ θῦ καὶ τὸ κήρυγμα· ἢ χρήματι ἢ δόξῃ ἢ ἑτέρῳ τινὶ αὐτοῦ· ἢ τῷ καιρῷ καὶ τοῖς προσώποις συμμιγνύμενοι· καὶ μὴν ἕτερον τούτων δὲ ἐν Κορίνθῳ διδάσκαλοι· ὅπερ οἱ ψευδαπόστολοι ἐποίουν:

ιε Οὐ δὲ μὲν φησὶ κεκρυμμένον παρ' ἡμῖν· οὐδὲ ἄλλο ἐκρύπτομεν· ἀλλ' ὁ δὲ λαμβάνομεν· ἀλλὰ διὰ τῆς φανερώσεως τῆς ἀληθείας συνιστῶντες καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν ἑαυτούς· δι' οἰκείων τῶν ἐν συνειδήσει φανερῶν:

ις Πάσῃ τῇ συνειδήσει φανερῶν ἀπίστοις τε καὶ πιστοῖς ἑαυτοὺς συνιστῶμεν· ἐν ᾧ φησὶν ἀναστρεφόμεθα· ἐπειδὴ ὁρῶμεν ... καὶ ἀπατῆσαι ... ἐφορεύει ... τοὺς ... μετὰ σαι:

τες ἐν πανουργίαι· μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θῦ· ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ θῦ· εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν· ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκαλυμμένον· ἐν οἷς ὁ θσ τοῦ αἰῶνος

ιζ Ἐπειδὴ εἶπε πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων· μή τις λέγῃ διατί ἐπειδὴ ἐστὶ φανερὸν ... τοῦ κηρύγματος· ἀπὸ τε καὶ τοῦτο δὲ αὐτὸ τὸ μὴ πᾶσιν ἅμα φανερὸν τὸ κήρυγμα· καὶ διὰ τί ἐξ ἐθνῶν οὐκ ἐπίστευσαν φησίν· οὐχ ἡ μὲν τὸ ἁμάρτημα τῆς ἀσθενείας τοῦ εὐαγγελίου· ἀλλ' αὐτοὶ εἰσὶν ἐκ τῆς αὐτῶν μάχας καὶ τυφλώσεως:

ιη Τῶν ἐξ ἐθνῶν ... τοῦ χῦ· οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἠπίστησαν τοῖς λόγοις τοῦ κηρύγματος· οἱ δὲ ... διὸ δὲ τὸ μὴ ... ἀπίστοις ... οἷς ἀπὸ τῶν ἀπολλυμένοις ὁ ... καὶ λέγομεν δὲ ... αὐτοῖς ... τὴν ἀρχὴν ... τοῦ τοῖς ... πάντες ... κεκρυμμένον τὸ εὐαγγέλιον φησίν· ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἀπίστοις ... ἀπιστήσαντες ... τοῦ ... μὴ ... τῆς πίστεως· θεὸν δὲ αἰῶνος τούτου· μανιχαῖοι μὲν

ς' ἐπὶ τῆς κατὰ σῶμα ἀσθενείας καὶ τῆς τοῦ σώματος ἀποθέσεως
καὶ ἐπαναλήψεως :-

κδ Διὰ τί, χ(ριστὸ)ν δὲ σαυτοὺς δούλους ὑμῶν φη(σί)· διὰ τί, ὅτι ὑπερφίλησα(?) ὑπὲρ τοῦ θ(εο)ῦ ὑμᾶς·
αὐτὸς γὰρ ὁ ἐν ἀρχῇ τῆς κτίσεως φῶς ἀπὸ σκότους λάμψαι φ(ησίν)· ὃς ἔ-
λαμψε· τουτέστι μόνον οὐ(?) ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν· ἔλαμψε
δὲ φη(σί)· φωτίζειν ἡμᾶς καὶ ἀποκαλύπτειν τὴν διὰ γνώσεως καὶ δό-
ξαν ἐν προσώπῳ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· τουτέστι διὰ τοῦ προσώπου τοῦ
Χ(ριστο)ῦ· διὰ γὰρ τοῦ υἱοῦ ἡμῖν ἡ ἀληθινὴ γνῶσις τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς· καὶ ἔγνωμεν
αὐτὸν ὅτι θ(εό)ς ἐστι· καὶ ὅτι οὐ δι' αἰῶνος καὶ αὐτὸν προσκυνῆσαι
κούμεθα(?)· καὶ ὅτι ἐν τρι-
άδι ὁμοουσίῳ καὶ ἰ-
σοδυνάμῳ θρησκεύ-
εται θ(εό)ς· ὅθεν καὶ με-
γάλως ἔρχεται κούλης(?)
ἄγγελος :-

κδ ὅτι ὁ θ(εὸ)ς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους
φῶς λάμψαι· ὃς ἔλαμψεν
ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν
πρὸς φωτισμὸν(κε) τῆς γνώ-
σεως τῆς δόξης τοῦ θ(εο)ῦ
ἐν προσώπῳ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ.
ς' Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦ-
τον ἐν ὀστρακίνοις(κς) σκεύ-
εσιν· ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς
δυνάμεως ᾖ τοῦ θ(εο)ῦ καὶ
μὴ ἐξ(κζ) ἡμῶν.

κε Θαυμαστὴν(?) φη(σὶ) τὴν δόξαν τοῦ
παραλλακτικοῦ(?) καὶ ὁμο-
τίμου(?) πρὸς τὸν π(ατέ)ρα δη-
λοῖ· φη(σὶ) ... φη(σὶ) καρδί-
ας γὰρ ἐν τριάδι ἀγαθ-
ὴ ... φη(σὶ) τὴν
δόξαν· οἷον τὸ φῶς
ἐκ τοῦ πατρὸς ἐν ἡμῖν
τὸ αὐτὸ ἐκ ... μορ-
φούμεθα· ἐν π(ατ)ρὶ
τοῦ υἱοῦ· ὥστε μὴ αὐ-
γάσαι αὐτὸ τὸν φωτισμὸν
τοῦ διαλάμψαι τῆς δόξης τοῦ Χ(ριστο)ῦ ἡμῖν ἐπὶ τὸ πρόσωπον φη(σί)· πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώ-
σεως τῆς δόξης τοῦ θ(εο)ῦ :-

κς Ὀστράκινα τὰ ἀσθενῆ καὶ τὰ ... ὅτι ἡμεῖς φη(σὶν) οἱ ἀπόστολοι· οἱ διάκονοι τοῦ κηρύ-
γματος ὄντες μὲν ἀνάξιοι τῆς τοσαύτης αὐτοῦ δόξης ὑπάρχομεν· ὅθεν
ὥσπερ χρυσὸν ἐν ὀστρακίνοις φέρομεν σκεύεσιν :-

κζ Ἵνα μὴ ἑαυτοῖς φη(σὶν) ἑαυτοῖς ἀποδῶσιν ὡς ἄξιοι δόξης· ἀλλὰ τὸ πᾶν
ᾖ τῆς τοῦ θ(εο)ῦ δυνάμεως τῆς καταπαυσάσης τὴν ὀστρακίνην καὶ ὡς χρυσοῦ
ὑποδοχήν :-

κ Ὅρα οὖν καὶ πῶς μὲν ηὐ φλογὸς ἐστὶν ὥστε τὸ μὴ καταυγάσαι· ἀλλ' ὥστε τὸ μὴ αὐγάσαι·
διηνεκῶς αὐτοῖς πρὸς τὸ μὴ ἀπιστήσαντας. ἐπεὶ ἀνάξιοι γενόμενοι
τοῦ φωτισμοῦ· καὶ αὐτὸς γὰρ ἔφη ὁ κύριος μὴ ῥίπτειν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων
τοὺς μαργαρίτας· καὶ γὰρ τὸ αὐγάσαι λέγεται· ἀμυδρὰν καὶ ἀπόρροιαν
τῆς ἀληθινῆς γενομένης ἀνθρώποις· καὶ ὥσπερ ἀπὸ ἡλίου τοῦ ἐμφανοῦς· ἀλλ'
οὐκ ἀμυδράν· τοῦτο καὶ ἀλλαχοῦ δηλοῖ· ἐν ὀπτικῷ ἄρτι λέγων· δι' ἐσό-
πτρου ἐν αἰνίγματι· καὶ ἀρραβῶνα τὸ πνεῦμα [illegible]:-

κα Δόξαν καὶ Χριστοῦ τὸ εὐαγγέλιον καλεῖ· δόξαν γὰρ εἶπεν καὶ ὁ Χριστὸς διὰ μωρίαν· ἐζητοῦμεν ὁ δήμιος· ἐζητοῦμεν συναχθῆναι τὸ δήμιον ἐκείνων· ἐζητοῦμεν τὰ πάντα ζωοποιοῦμεν· καὶ ἀλλὰ τὰ τοῦ σταυροῦ. οὐ κήρυξ τὸ εὐαγγέλιον:-

τοῦ εὐαγγελίου[κ] τῆς δόξης[κα]
τοῦ Χριστοῦ· ὅς ἐστιν[κβ] εἰκὼν τοῦ
Θεοῦ[κγ]. οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύ-
σσομεν· ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν κύριον· ἑ-
αυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν
διὰ Ἰησοῦν.

κβ Ὥσπερ ἐν παραδρομῇ μὲν ἀλλ' ἔτι καὶ τὸ εὐαγγέλιον σύμβολον σκιασμένον τοῖς ἀπίστοις· ὅτι φησὶ θεοῦ εἰκὼν ὁ Χριστός· ἀκριβὴς καὶ ἀπαράλλακτος· ὅτι καθ' ὃ εἰκὼν οἷον ἐστὶ τὸ ἀρχέτυπον ἴσον καὶ ὅμοιον. ὅρα τί φησιν ἀλλαχοῦ· σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων:-

ἑρμ. Εἰκὼν θεοῦ ὁ Χριστός· ὡς θεὸς ἐκ θεοῦ προσηγόρευται· ἐν αὐτῷ καὶ δείκνυσι τὸν πατέρα· διό φησιν ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα:-

κγ Ἀντὶ τοῦ μὴ περισπᾶτε τοῦτο ἐμὲ [illegible] δημιουργῶν μὴ τὰ ἡμέτερα τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· πῶς· οὐ γάρ φησιν ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν κύριον· ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ αὐτόν· τοῦτο γὰρ μᾶλλον τοῖς διδασκάλοις αὐτῶν αἰνίττεται περὶ ὧν ἀρέσκει μᾶλλον αὐτοῖς· ἐγὼ μὲν εἰμὶ Παύλου· ἐγὼ δὲ Ἀπολλώ· ἐγὼ δὲ Κηφᾶ· οἱ σχίσαντες περὶ ἑαυτῶν:-

λγ Πάντων περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγει· διὰ τοῦτο γάρ, φησί, συγχωρούμεθα ὑπὸ θεοῦ
παραδίδοσθαι εἰς θάνατον, ἵνα φανερωθῇ ὅτι ἀνέστη ὁ Χριστός·
οὐχ ἵνα μὴ ἀπάρωμεν ἐκ θλίψεων· καὶ ἐν αὐτῷ δηλονότι ἡμῖν ἀρεσ-
κοῦντος· διὰ τοῦτο ἑαυτοὺς εἰς θάνατον παραδίδομεν, ἵνα καὶ ἡ ζω-
ὴ τοῦ κυρίου φανερωθῇ ἐν ἐρχομένῃ ἐν ἡμῖν· δηλονότι· ὅτι ἐν
τῷ μέλλοντι κόσμῳ· ὥστε ἐν ἡμῖν· ἡ μὲν τοίνυν διὰ τὸν Χριστὸν
παραδιδομένου
αὐτοὺς εἰς θάνατον,
ἵνα ὁ Χριστὸς τῇ αὐτοῦ
μόνου τοῦ θανάτου
τῆς κατακρίσεως
ῥύσηται ἡμᾶς καὶ εἰς
ζωὴν ἀγάγῃ μόνον·

λγ ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς
θάνατον παραδιδόμεθα
διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ
Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνη-
τῇ σαρκὶ ἡμῶν. λδ ὥστε ὁ
μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνερ-
γεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν.
λε Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦ-
μα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γε-
γραμμένον· ἐπίστευσα, διὸ
ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύ-
ομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν·
εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν
κύριον.

λδ Ὥσπερ ἐκ τοῦ ἀκολούθου
φησὶ τοῦτο γράφων·
τὸν μὲν θάνατον ἐν
ἡμῖν ἐνεργεῖσθαι, τὴν δὲ
ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν
ζωὴν ἐν ὑμῖν· ὥστε
ἐν ἡμῖν ἡ λύπη τῶν
σκολιῶν διὰ τὸ κηρύσ-
σειν, ἵνα ὑμεῖς ζωὴν
σχῆτε δι' αὐτοῦ τὴν
[illegible] καὶ αἰω-
νίαν ζωὴν πιστεύοντες
εἰς Χριστόν.

λε Τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῷ Δαυὶδ
φησὶν ἔχοντες· τὸ αὐτὸ αὐτῷ·
Καὶ φθεγγόμεθα τὸ ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα· ὥσπερ γὰρ ἀπὸ [illegible]
παρακαλέσας τὴν ἁμαρτίαν· νῦν ἐκ πίστεως αὐτὴν εἰσφέρει·
λς Λαλοῦμεν τοῦτο· εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν κύριον καὶ ἡμᾶς
ἐγερεῖ· πόθεν εἰδότες; ἐκ τῆς πίστεως δηλονότι:–

κη Καὶ τοσοῦτόν φησι τὸ πάντα δύνασθαι ἐν θεῷ· ὅτι καὶ ἐν τοιούτοις κινδύνοις ὄντες καὶ ἐν μέσῳ τοσούτοις περιστρεφόμενοι πειρασμοῖς, οὐ θραυόμεθα καὶ ἀπολλύμεθα. ἐν ἡμῖν μὲν θλιβόμεθα· ἐν παντί φησι καὶ τόπῳ καὶ πράγματι. τὸ δὲ μὴ στενοχωρεῖσθαι τὸν θλιβόμενον, θεοῦ χάριτός ἐστιν.

κθ Ἀπορούμενοί φησι τί χρὴ ποιεῖν πρὸς τὰ ἐκ πάντων πόνων καὶ διωγμῶν· ἀλλ' οὐκ εἰς τοσοῦτον ὥστε καὶ μὴ ἐξαπορηθῆναι· τουτέστι ποιῆσαι καὶ κατασχεθῆναι.

λ Διωκόμενοι καὶ οἱ ἀπόστολοι· οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι δὲ ὑπὸ θεοῦ· οὐ γὰρ πρὸς τὴν παντελῆ, ἀλλὰ πρὸς πεῖραν ἡ συγχώρησις.

λα Καταβαλλόμενοί φησι πρὸς τὸ μὴ ὑποστῆναι τῶν πειρασμῶν καὶ δῆλον κατακρατεῖσθαι. ἀλλὰ τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι οὐκ ἀπολλύμεθα. θεοῦ

Ἀντὶ τοῦ ἐν ἀπόροις πράγμασι πόρον εὑρίσκομεν σωτηρίας.

λβ Τὴν νέκρωσίν φησι τοῦ κυρίου καὶ ἡμεῖς πανταχοῦ περιφέρομεν τὸ καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκειν πανταχοῦ· καθ' ἡμέραν γάρ φησιν ἀποθνήσκω. μὴ τὴν ζωὴν φέρομεν καὶ χάριν· ἵνα φησὶ καὶ ἡ ἀνάστασις τοῦ κυρίου διὰ δῆλον γένηται διὰ τοῦ σώματος ἡμῶν. ὁ γὰρ τῇ ἀναστάσει τοῦ κυρίου αἰτία ἡ καὶ ὁ καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκομεν· καθ' ἡμέραν δὲ ζῶντας, οὐκ ἂν ἐπιδείξη ἀνάστασις.

κη ἐν παντὶ θλιβόμενοι. ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπορούμενοι.
κθ ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι· διωκόμενοι.
λ ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι. ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι·
λα πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ κυρίου ἰησοῦ. ἐν τῷ σώματι περιφέροντες· ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ·

Ὅρα πρότερον ἐκ τῶν τὸ τολμᾶν καταθαρρεῖν τῶν παθημάτων· τὸ γὰρ παραυτίκα φησί· τουτέστι τὸ ὀλιγοχρόνιον· τὸ ταχέως τὸ παρὸν θλῖμμα τῆς θλίψεως· ὁ κύριος καθ' ὃ δὲ εἰπὼν παραυτίκα· ἀλλὰ καὶ ἐλαφρὸν φησί· αἰώνιον βάρος φησὶ δόξης ἀπεργάζεται· καὶ ἔχων πολλαπλάσια καθ' ὑπερβολὴν καὶ ὡς ὑπερβολῆς τοῦτο ποιῶν· καὶ ὅρα τὴν ἀντιπαράθεσιν ἃς προσονομάζων· τῷ γὰρ αὐτίκα· τὸ αἰώνιον ἀντιτέθεικε· τῷ δὲ ἐλαφρῷ· τὸ βάρος· τῇ θλίψει· τὴν δόξαν· καὶ οὐδὲ ἁπλῶς τὰς ἀντονομασίας τῶν ἀντιδότων· ἀλλὰ καὶ καθ' ὑπερβολὴν καὶ ὡς ὑπερβολήν:-

Τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν· μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια·

ἑρμ. Ἐπειδὴ καὶ παρ' ἡμῖν ἄνθρωπον τὴν θλῖψιν εἶπεν ἐλαφράν· δείκνυσι πῶς ἐστιν ἐλαφρὰ ἡ θλῖψις· ἐστὶ φησὶ μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα· ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· ἐὰν γὰρ τὰ ἐκεῖ τοῖς νῦν ἀντιπαραθῇς· ἐλαφρὰ τὰ νῦν φανήσεται· πρόσκαιρα γάρ ἐστιν· ἐκεῖνα δὲ αἰώνια:-

λζ Ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ ἐν κελεύσματι ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου ἐν σάλπιγγι καὶ ἀθροίσει τοῖς μέλεσι καὶ παραστήσει τῷ οἰκείῳ βήματι:-

λη Ἐνταῦθα παιδεύει αὐτοὺς ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς καὶ τὴν διὰ τῶν πειρασμῶν χάριν ἐνδείκνυμαι· ἀμοιβὴν μὴ ζητεῖν· ταῦτα δὲ γνῶναι· οὐχ ὅτι δι' ἑαυτοὺς τὴν χάριν ἀπεδείξαμεν· ὡς διὰ τὸν οἰκονομίαν περὶ ὑμᾶς πρὸς τὴν
δωρουμένου ταῦτα
τοῦ θ(εο)ῦ· πάσχω πάντα
τουτέστιν μάθετε. δι' ὑ-
μᾶς· οὐ δι' αὐτὸν δὲ καὶ
τὸν ... ἀλλὰ διὰ τὸ
κοινῇ συμφέρον· Τοῦτο
δὲ φησὶ γενόμενον· ἵνα ἡ
χάρις τοῦ θ(εο)ῦ πλεο-
νάσῃ ἐν πολλοῖς πα-
ρεχομένη· Ταύτην
πλεονάζουσαν· καὶ
καὶ ... αὐτῷ εὐχαριστία
σὺν πλεονασμῷ ... :-

λθ Ἐπειδὴ ἴσμεν πάντα ταῦτα
... γενόμενα ...
χαριστίαν θ(εο)ῦ πλεόνων.
οὐκ ἐκκακοῦμεν οὔτε
ἀπαγορεύομεν πρὸς τοῖς
πειρασμοῖς· ἔξω ἄν(θρωπ)ον
τὸ σῶμα καλεῖ· ὁ
... φθείρεται· μα-
στιζόμενος· διωκόμενος καὶ δεσμούμενος· ἔσωθεν δὲ ἄν(θρωπ)ον· τὴν
ψυχήν. ἥτις ἀναθάλλει φησὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῇ ἐλπίδι
καὶ τῇ χαρᾷ· καὶ τῷ ... ὅτι ὑπὲρ θ(εο)ῦ πάσχει:-

λζ Καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰ(ησο)ῦ ἐγερεῖ· καὶ
παραστήσει σὺν ὑμῖν· τὰ
λη γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς· ἵνα ἡ
χάρις πλεονάσασα· διὰ
τῶν πλειόνων τὴν εὐχαρι-
στίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν
δόξαν τοῦ θ(εο)ῦ· λθ διὸ οὐκ ἐκ-
κακοῦμεν· ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔ-
ξω ἡμῶν ἄν(θρωπ)ος ... φθεί-
ρεται· ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνα-
καινοῦται ἡμέρᾳ καὶ ἡ-
μέρᾳ.

195

Ἀρχὴ τοῦ δ΄ αὐτοῦ τόμου.

μγ Ὑμᾶς φησιν, ἀτιμάζεται ὡς ἂν καὶ μερικῶς φθειρομένων τοῦ σώματος ἡμῶν ταῖς θλίψεσιν· ἡμεῖς δὲ εἰς ἐμφανῆ [illegible] στενάζομεν ὅτι μὴ παντελῶς φθείρεται· διὰ τί; ὅτι ἐπιποθοῦμεν τὸ ἄφθαρτον ἡμῶν σῶμα ἐπενδύσασθαι· καὶ οὐ τὸ ἐκδύσασθαι· τὸ ἐχθρὸν τοῦτο σῶμα ἐπενδύεται τὴν ἀφθαρσίαν.

Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες· εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι.

μη Οὐκ εἶπε σκῆνος, ἀλλ' οἰκητήριον· τὸ γὰρ αὐτὸ ἀφθαρ[illegible] μονιμώτερον καὶ οἰκειότερον δηλοῖ. Θεοδωρήτου.

ν Οἰκητήριον ἐνταῦθα τὴν ἀφθαρσίαν ὠνόμασεν· οὐκ εἶπε γὰρ ἐνδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι· δηλοῖ οὐχ ὥσπερ ἐνδυόμεθα σῶμα, ἀλλὰ τὸ φθαρτὸν τοῦτο τὴν ἀφθαρσίαν ἐπενδύεται.

μθ Οὐκ ἀπεκδύσασθαι [illegible] οὐκ [illegible] ἀλλ' [illegible] δεῖ ἐκδῦναι τὴν ἀφθαρσίαν [illegible].

ν Εἴ γε καὶ ἐκδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα· τουτέστι καὶ ἀποθέμενοι τὸ σῶμα, οὐ χωρὶς σώματος ἐκεῖ ἐγερθησόμεθα, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ ἀφθάρτου γενομένου· [illegible] καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα· ἵνα μή τις ἀπιστῇ τῷ περὶ ἀναστάσεως [illegible] θαρροῦσι φησίν· εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι, τουτέστιν ἀφθαρσίαν καὶ σῶμα ἄφθαρτον λαβόντες, οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα δόξης· ἡ μὲν γὰρ ἀνάστασις κοινὴ πάντων· ἡ δὲ δόξα οὐκέτι ἴση· ἀλλ' οἱ μὲν ἐν τιμῇ, οἱ δὲ ἐν ἀτιμίᾳ.

μβ Ἐπειδὴ εἶπε περὶ ἀμαρτάδος [illegible] πρὸς ὃν κορίν-
θιοι [illegible] προσκαλεῖται [illegible] διὰ τοῦ
οἴδαμεν [illegible] καὶ [illegible] περὶ
τῶν ἁμαρτάδων:-

μγ Ἐπίγειον οἰκίαν [illegible] θεραπείαν [illegible] σκῆνος [illegible] τὸ σῶμα
[illegible] ἄλλο [illegible] οἰκί· καὶ ἄμμο τὸ σκῆνος οὐ [illegible] ἡ οἰκία.
καὶ ἄλλο [illegible] τὸ
σκῆνος [illegible]
ἡ οἰκία τοῦ σκήνους [illegible]
[illegible] τουτέστιν [illegible]
[illegible] θεραπείαν [illegible]
[illegible] οἰκίαν ἀχειρο-
ποίητον· τουτέστι [illegible]
αἰώνιον [illegible]
[illegible]
[illegible] χειρ [illegible]
[illegible]
[illegible] χειρ [illegible]

Οἴδαμεν [μβ] γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγει-
ος [μγ] ἡμῶν οἰκία τοῦ σκή-
νους καταλυθῇ. [με] οἰκοδο-
μὴν ἐκ θεοῦ ἔχομεν οἰκίαν
ἀχειροποίητον αἰώνιον
ἐν τοῖς οὐνοῖς·

[illegible] μέλλουσ ἀχειροποίητ [illegible] ἀπὸ τῶν
χειρῶν [illegible] ἄρτι [illegible] καὶ [illegible] οὐ [illegible]
4. ἐν τοῖς περὶ ἁμαρτάδος [illegible]:- θεοδώ(ρου)

Ἐπίγειον οἰκίαν. τὴν [illegible] παρ' [illegible] σκῆνος δὲ
τὸ σῶμα [illegible] τέλος [illegible] τὴν ἀχειροποί-
ητον [illegible] οἰκίαν τὴν αἰώνιον καὶ οὐράνιον:-

μδ Ἐπίγειον οἰκίαν σκήνους. τὸ σῶμα καλεῖ:-

με [illegible] ἁμαρτ [illegible] τὴν ἄφεσιν:-

μς Ἐν τοῖς οὐνοῖς κατασκευασθεῖσαν ἄφθαρτον τουτέστι
διὰ χάριτος οὐρανίου:-

νδ Καὶ ὅτι φη(σὶν), ἐπὶ τῷ γυμνωθῆναι ἀλλὰ ἀθανασίας κατειργάσατο δεῖ μὲν ἐξ ὧν ἐνδοκε-
τοῦ πνεύματος· οὐκ ἂν τοῦτο τὸ δ(ι)ως. τοῖς μὲν τοῦτο φησὶ μέλλουσι γυμνοῦσθαι· παν-
ταχοῦ δὲ ἀρραβῶνα μᾶλλον (πνεύματο)ς. ὁ φ(ησὶν) μᾶλλον αὐτὸ ποιῶν τοῦ δοῦναι ἐπιτελε-
νε Ἔχων αὐτὸ τὴν ἐπὶ ἀφθαρσίαν ἐν μαλλ(ον) φη(σὶν) ποιήσει· τοῦτο καὶ προ-
σωπικῶς ἐφρόν(ει) :-

ὁ Καὶ διδοὺς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα [νδ]
τοῦ πνεύματος [νε]· θαρροῦντες
οὖν πάντοτε καὶ εἰ-
δότες ὅτι ἐνδημοῦντες
ἐν τῷ σώματι [νϛ] ἐκδη-
μοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου· διὰ πί- [νζ]
στεως γὰρ περιπατοῦμεν
οὐ διὰ εἴδους· θαρροῦμεν
δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλ- [νη]
λον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ
σώματος· καὶ ἐν-

νϛ Καὶ πῶς τὸ ἐνδημοῦντας
ἐπὶ ἀλλοτρίας· πάροικοι
γάρ ἐσμεν καὶ παρεπίδη-
μοι· τοῦτο δὲ λέγει τοῦ
θαρροῦντος ἐστὶ τὸ ὅτι
τὸ τῇ ἐν σώματι καὶ προ-
μένομεν ζῶντες· διὰ πάντα
ἡμῶν τὴν μετὰ Χριστοῦ διαγωγὴν
εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκ-
δημῆσαι μὲν τοῦ σώμα-
τος, σὺν Χριστῷ δὲ εἶναι :-

νζ Ἵνα μή τις εἴπῃ· τί οὖν·
ὄντες ἐν σώματι ἀλλό-
τριοι ἐσμὲν τοῦ Χριστοῦ· ἐ-
πάγει· διὰ πίστεως γὰρ πε-
ριπατοῦμεν καὶ οὐ διὰ
εἴδους· ὡς εἰ ἔλεγεν· διὰ
τοῦτο εἴπομεν ἐκδημοῦμεν
ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὅσον δὴ διὰ
πίστεως αὐτὸν μόνον ὁρῶμεν·
διὰ ταύτης γὰρ περιπατοῦμεν καὶ οἱονεὶ ὁδηγούμεθα εἰς τὴν αὐτοῦ γνῶσιν·
τότε δὲ διὰ εἴδους· τουτέστιν αὐτοπτικῶς· ὃ καὶ ἀλλαχοῦ φη(σίν)· βλέπομεν γὰρ
ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι· τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον :-

νη Ἐπιζητοῦμεν ἴσμεν τί ποιεῖ τὴν πρὸς Κύριον ἐνδημίαν· θαρροῦντας εὐδοκεῖ-
ν οὖμεν ἀποδημῆσαι τοῦ σώματος· καὶ τοῦτο φησὶν ἐν ᾧ ἐπιποθοῦμεν :-

Ἵνα καὶ ἐκ τῆς ἀναστάσεως καινοὶ καὶ ἐκ τῆς τοῦ σώματος μεταβολῆς μονιμώτεροι τὸ πᾶν καταρτισθῶμεν. ἐπειδὴ γὰρ θνητὸν καὶ ἄφθαρτον αὐτὸ ἐνδυσάμενοι· οὐ γυμνοὶ οἱ δὲ [illegible] καὶ τιμῆς ἀρετῶν· ἤγουν ἀφθαρσίας· τοῖς μὲν ἀγαθῶν· τοῖς δὲ κολαζομένοις· διαφορὰν ἐμποιοῦσα καὶ τὰς τιμὰς καὶ τὰς τιμωρίας :- Θεοδώρου.

Στενάζομεν φησίν· οὐ καταλλαγῆναι τοῦ σώματος ἐφιέμενοι· ἀλλὰ τῷ [illegible] αὐτοῦ ἐνδύσασθαι

ἐπιποθοῦντες· οὐχ ἀποδύσασθαι τὸ σῶμα· ἀλλ' ἐπενδύσασθαι τὴν ἀφθαρσίαν. Ὠριγένους :-

να Ἐπειδὴ καὶ ἄρτι τοῦ Χριστοῦ [illegible] ἀποθανόντες [illegible] τί φησι στενάζεις· ἵνα ἀποθῇ τὸ σῶμα; καί τοι πάντες ἄνθρωποι στενάζουσιν ἵνα μὴ ἀποθάνωσι. φησίν. οὐδὲ ἡμεῖς στενάζομεν ἵνα ἀποθώμεθα τὸ σῶμα καὶ ἐκδυσώμεθα· ἀλλ' ἵνα ἐπενδυσώμεθα τὴν ἀφθαρσίαν. ἐπεὶ γὰρ ἐκδιδύσκομαι, βαρούμεθα φησίν. ἀλλ' ἐπειδὴ θνητὸν καὶ φθαρτόν :-

οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα· καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν βαρούμενοι ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπενδύσασθαι· ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς· ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, θεός·

νβ Ἐπενδύσασθαι φησὶν οὐκ ἐκδῦναι· ἵνα καταποθῇ τὸ μὲν θνητὸν καὶ φθαρτὸν σῶμα ὑπὸ τῆς ἀφθαρσίας καὶ ἀθανασίας :-

νγ Τίς ταύτης τῆς μεταβολῆς φησὶ τοῦ σώματος ποιητής· πῶς ὁ θεὸς τοῦτο αὐτὸ κατεργασάμενος ἡμᾶς θεός· ἵνα ὦμεν ἄφθαρτοι καὶ ἀθάνατοι· δηλοῦν βουλόμενος ὅτι γὰρ τὸ ἐπὶ τούτοις δόκησιν· ἀλλ' ἐπὶ ἀθανασίᾳ μὲν ἡμᾶς διατετάχθαι· ἐπειδὴ δὲ φθόνῳ διαβόλου θάνατος εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε· ἀλλ' [illegible] εὗρεν ὁδὸν ἡμῖν ἀθανασίας ὁ θεός :-

ζ: ε' περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ φιλοθεότητος καὶ φιλαδελφίας κατὰ Χριστόν :-

ξδ Πάσχομεν δὲ διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ καταπίπτωμεν σκανδαλιζόμενοι· οὐχ ὅτι πρὸς
χάριν τὴν εὐφραινόμενοι κατὰ καιρούς· ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ ζητεῖν
παρ' αὐτῆς μισθὸν ἀπαιτεῖν· ὅταν δ' ὑπομένομεν τὴν τοιαύτην ὑπο-
μεῖναι κατα φρονήσωμεν :-

ξε Τὸ μὴ χαίροντα ἡμῶν, πάσχειν οὐδέν.
ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ἐφ' ὑμῶν οὐ σκανδαλίσομεν. ἀλλ' οἱ ἐντεῦθεν τοιοῦτοι
ἐστὶν ἐν τῇ ἡμῶν χάριτι
τοῦ το ... ἐν ταῖς συν
αγωγαῖς μου.

ἀμοιβῆς ξδ πάσχομεν. Θεῷ δὲ
ξε προσφέρομεν εὐφραινόμεθα· ἐλπί- ξς
ζομεν δὲ καὶ ἐν ταῖς συμφο-
ραῖς ἡμῶν μὴ ἐπιφαίνε-
σθαι· οὐ γὰρ πάσχει ξζ
ἐν αὐτοῖς συμπάσχομεν ὑ-
μῖν. ἀλλὰ ἀφορμὴν
διδόντων ὑμῖν καυχή-
ματος ὑπὲρ ἡμῶν·
ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς

Συγχαρεῖσθαι προσήκει αὐ-
τοῖς ἐν τοῖς δοκεῖν καυχᾶσθαι ὑ-
πὸ μοιῶν. καὶ φησιν· ὥστε ὁ
τοῖς τοῖς ἄλλοις ἦλθομεν·
ἔχοντες τοῖς συμπάσχουσι τοῖς
του τουτέστιν ἐπαιρομένοις
καὶ ἀγαπωμένοις. ἀλλ' ὑ-
μῖν μὴ προσέχειν τῷ φησὶν ἀ-
φορμὴν ὑπὲρ ἡμῶν καυ-
χᾶσθαι πρὸς τοὺς ἐκλελυ-
μένους· ὅτι δεῖ ἔχειν
σκανδαλισμοὺς διὰ σταυροῦ τινος
ἡμῖν. ἵνα ὑμεῖς ἔχητε ὑ-
πὲρ ἡμῶν καυχᾶσθαι. ὡς
τούτοις ἦλθομεν φησὶ
τοῖς ἄλλοις :-

ξη ε' ζητεῖ αὐτὸς ἀγαλλιᾶσθαι· τίς ἀρετὴ καυχᾶσθαι :-
ξθ Περὶ τῶν ἐν τῷ σώματι ἐμφανῶν· οἱ τὴν παρὰ τῶν ἀνθρώπων
παρρησίαν καὶ φιλοτιμίαν ἐπαίρουσι. καὶ προσωπολη-
ψίαν ἀλαζονείας καὶ σεμνότητος. ἐν οἷς ἀγαθὰ μὲν τῆς χάριτος ἐρή-
μοι· τοῦτο γὰρ ἐστὶ καὶ μὴ ἐν καρδίᾳ. διὰ τὸ ἐκ δὲ ἀμαρτίας δ' ἐν
ἀγαθοῖς :-

νθ Τὸ φιλοτιμούμεθα· ἤτοι σπουδάζομεν καὶ ἀγωνιζόμεθα μόνον· εἰς τὸ εἶναι
αὐτῷ εὐάρεστοι λέγει. ἤγουν κἂν μὴ νομίσωσί μ' ἄλλοι χρείαν αὐτὴν τὴν
πρὸς Χριστὸν ἐνδημίαν· τὸ εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι ζητοῦμεν. τοῦτο γὰρ κυ-
ριώτερον τῆς πρὸς αὐτὸν ἐνδημίας ποιεῖ. καὶ πρὸς ἀθλίαν ἐνδημοῦντες εὐ-
ξ άρεστοι:- ξ Λοιπὸν καὶ ἀπὸ τοῦ σκυθρωποτέρου
ἐπεγείρει· ὅτι ἀναγκαῖον καὶ τοῦ φοβεροῦ καὶ τοῦ κοινοῦ τοὺς ἀν-
θρώπους, ἀλλὰ καὶ
τοὺς χρηστοὺς περὶ τὸ ἐκ φιλίας:

ξα Τὰ διὰ τοῦ σώματος
αὐτῷ πρὸς τὸ πολίτευμα
μαρτυρεῖ ἢ τὰ πεπραγμένα
κομίσασθαι πρὸς ὃ
ἔπραξεν εἴτε ἀγαθὸν
εἴτε κακόν. ὁ δὲ
γὰρ πρός τε τὰ καλὰ
καὶ μὴ τοιαῦτα
ἐπικρίνας
καὶ τὴν ἁμαρτίαν
ἀπομαρτυρήσει
τὴν μὲν τὰ ἄλλα τὸ
τέλειον
τοῦ σώματος· οὐχ ἀν
ἁμαρτήσαντος
τῆς ἄλλου
τιμωρεῖται· οὐδὲ ἄλ-
λου κατορθώσαντος· ἄλλος στεφανοῦται:-

ξβ Οὐδὲ γὰρ γυμνὴ ἡ ψυχὴ· ἀλλὰ διὰ τοῦ σώματος κομίζεται ταὐτὸν
τουτέστι πρὸς ἃ ἔπραξεν συμπάσχουσα καὶ συνδοξαζο-
μένη τῷ οἰκείῳ συζυγεῖ σώματι. οὕτως ὁ ἐν ἁγίοις Μεθόδιος
ἐν τῷ περὶ ἀναστάσεως λόγῳ:-
ξγ Τὸ δικαστήριον φησὶν ἐκ φόβου καὶ τὴν κρίσιν ἀξίαν ἀποδοῦναι:-

δημῆσαι πρὸς τὸν κύριον. δι-
ὸ καὶ [νθ] φιλοτιμούμεθα εἴ-
τε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκ-
δημοῦντες, εὐάρεστοι αὐ-
τῷ εἶναι. [ξ] τοὺς γὰρ πάν-
τας ἡμᾶς φανερωθῆ-
ναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βή-
ματος τοῦ Χριστοῦ· ἵνα κο-
μίσηται ἕκαστος τὰ διὰ
τοῦ σώματος [ξβ] πρὸς ὃ ἔ-
πραξεν εἴτε ἀγαθὸν εἴτε
κακόν. [ξγ] εἰδότες οὖν τὸν
φόβον τοῦ κυρίου.

ζ̄ : π(ερὶ) τῆς ... τοῦ φιλοθεότητος καὶ φιλαδελφίας κατὰ Χ(ριστό)ν :-

ξδ Πράττομεν δὲ διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ κατὰ τῶν ὑμῶν σκανδαλισθῶμεν· οὐχ ὅτι τὸ πρᾶξαι τι τῶν φαινομένων κατὰ ... ἀλλ' ... τῷ θεῷ παρὰ τὴν ... ἐὰν δὲ ὑμῖν ... τοιαύτην ... ἀφορμὴν ... :-

ξε Πόσον χρὴ δοῦναι ... πρὸς θεὸν οὐδείς.
... θεοῦ ... ὅτι ... οὐσίαν ... ἀλλ' οἱ ... τοιοῦτοι
... τοῦτο ...
...

ξς ... πρᾶξαι θεοῦ ... καὶ ... συμ... φανε... οὐ γὰρ ... ἑαυτοῖς συμφερόμενοι ... ἀλλὰ ἀφορμὴν ... καυχήματος ὑπὲρ ... πρὸς τοὺς

Συμφέρουσαν ... καυχᾶσθαι ... τούτοις ... ἑαυτοῖς συμφέρον ... ἀλλ' ... ἀφορμὴν ... καυχᾶσθαι ... ὑπὲρ ... τούτοις ... τοῖς ...:-

ξη Ἐὰν ... τί μάλιστα ... καυχᾶσθαι :-

ξθ Περὶ ... ἐπὶ ... ἀνθρώπων ... καὶ φιλοτιμίαν ... καὶ πρόσωπον ... καὶ σεμνότητος ... ἐν ... καρδίᾳ ... διὰ τὸ ... ἀγαθόν :-

νθ Τὸ φιλοτιμούμεθα, ἤτοι σπουδάζομεν καὶ καυχώμεθα [illegible]· εἰς τὸ [illegible] αὐτῷ εὐάρεστοι φησίν· ἵνα μὴ νομίσωσι μάτην χρῆναι αὐτῶν τὴν πρὸς χριστὸν ἐνδημίαν· τὸ εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι προσέθηκε· τουτέστι καὶ [illegible] καρίαν τὴν πρὸς αὐτὸν ἐνδημίαν ποιεῖ· [illegible] εὐάρεστοι:—

ξ Λοιπὸν καὶ ἀπὸ τοῦ σκυθρωποτέρου πτοεῖ· [illegible] τοῦ φοβεροῦ [illegible] σκυθρωποῦ· ἀλλὰ καὶ τοῦ χρηστοτέρου [illegible]:

ξα Τὰ διὰ τοῦ σώματος αὐτῷ [illegible] πολιτεύματα φησίν· [illegible] κομίσασθαι δὲ πρὸς ὃ ἔπραξεν εἴτε ἀγαθὸν εἴτε κακόν· ἐπειδὴ γὰρ προσέπεσε τὰ κακὰ καὶ μὴ τοιαῦτα τὸ σῶμα [illegible] καὶ τῶν ἁμαρτημάτων [illegible]· τοῦτο [illegible] ἄλλος [illegible] τῷ σώματι· οὐχὶ ἄλλου ἁμαρτήσαντος, ἄλλος τιμωρηθήσεται· οὐδὲ ἄλλου κατορθώσαντος, ἄλλος στεφανοῦται:—

δηκνύσαι πρὸς τὸν κύριον. διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα· εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι. τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ χριστοῦ· ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ὃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε κακόν. εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου.

ξβ Οὐδὲ γὰρ γυμνὴ ἡ ψυχή, ἀλλὰ διὰ τοῦ σώματος κομίζεται [illegible] τουτέστι πρὸς ἃ ἔπραξεν [illegible] καὶ σὺν δόξῃ [illegible] τοῖς [illegible] σώμασιν. οὕτως ὁ ἐν ἁγίοις Μεθόδιος ἐν τῷ περὶ ἀναστάσεως λόγῳ:—

ξγ Τὸ δὲ κακὸν εἶπεν [illegible] καὶ τὴν κατ' ἀξίαν ἀπόδοσιν:—

οτ Εἰ οὖν οὐδὲ ἡμεῖς ἑαυτοῖς ζῶμεν· ἀκόλουθον οὐδὲ ζῶμεν καὶ ἡμεῖς· ἀκόλουθον δὲ ὂν καὶ ὑμεῖς τῶ ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ φρονῆσαι περισσοτέρως :-

οζ Τρία φησὶν ὠφέλησεν φόρμας. διὰ τὰς δὲ ἀποδοῦναι ζῆν ἡμᾶς. πάντα διὰ τὴν ποίησιν· μὲν. ὅτι αὐτὸ καὶ ἡμῶν ἐποίησε· δεύτερον. ὅτι δι' ἡμᾶς ἀπέθανε· τρίτη. ὅτι τὴν ἀπαρχὴν καὶ τοῦ ἡμετέρου διὰ σαρκὸς ἀναστήσας ἐσώσεν ἄνω καὶ ἐγέννησεν· ἵνα καὶ ὡς ἀμφότεροι τοῦ καὶ ἀπαρχὴ σου τυχῆς.

πάντων ἀπέθανεν· ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν. ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι. ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν. οὐδένα οἴδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ

ὅρα πῶς ἀμήχανον ἕτερόν τι εἰς Χριστὸν λόγων καὶ χάριν ὑπὲρ ἀνθρώπων καὶ σαρκὸς τοῖς θεοῖς ἐγέρ. ἀλλὰ τοῦ κόσμου καὶ τὸ ἡμῶν ἀναστάσεως ἀπ' ἀρχῆς :-

οε Ἐπειδὴ οὖν πάντες ἀπέθανον τῇ ἁμαρτίᾳ καὶ ζῶσι διὰ τοῦ Χριστοῦ· οὐδένα ἴσμεν κατὰ σάρκα ζῶντα· τοῦτ' ἔστι κατὰ τὴν προτέραν πολιτείαν ἐν ἁμαρτίαις· τὸ γὰρ τοιοῦτον θέλημα τῆς σαρκὸς ἐστὶ καὶ ζωῆς. ἀλλ' ἡμῶν οἱ ὄντες ζῶντες καθ' ὥραν ζῶσιν· ἀμφότερον μὴ θελήσαντες χάριν τῶ καταπνεύματι· διὸ καὶ μέλλουσι ζωὴν καὶ οὐ τὴν παλαιάν :-

ος Οἷον ζῶντας:

οζ Καὶ τοσοῦτον φησὶν οὐδὲν ἐστὶ κατὰ σάρκα ζῆν. ὥστε ἂν μὴ Χριστοῦ κατὰ ζωήν. ἀλλ' ἀμείνονα ταῦτα. ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς ἡμῶν ζήσαντι τὸ κατὰ σάρκα ζῆν ἐκβέβληται καὶ ἡμῶν κατὰ πνεῦμα ζῶσι. καὶ αὐτὸς τὴν κατὰ σάρκα ζωὴν ἐπαύσατο. πῶς. οὕτως ὥσπερ ἀφθαρσίας ἀπολαύσας. μετ' αὐτοῦ γὰρ ἡ ζωὴ ἐστὶ διὰ τοῦ κρείττονος ἀπ' αὐτοῦ. ἀλλ' αὐτὸ φυσικὰ ἀπαλλάγασα παλαιὸν ὅσον τοῦτο μὲν καὶ δίψης καὶ ὕπνου. καὶ κόπου. μόνον γὰρ ἀπαλλάξας καὶ ἀκήρατον ἔχει τὸ σῶμα :-

ο Ἀντὶ τοῦ φησὶ μέγα φθεγγόμεθα· τοῦτο γὰρ τὸ ἐξέστημεν· μαινόμενοι γὰρ τὸ
μέγα φθέγγονται καὶ ὑπέρογκα· διὰ τὸν θεόν φησι τοῦτο ποιοῦμεν·
[illegible] ἵνα μὴ καὶ ὑμεῖς νομίσαντες ἡμᾶς ἀτελεῖς· καταφρονήσητε τοῦ
ὑφ' ἡμῶν κηρύγματος· [illegible] διὰ ὑμᾶς τοῦτο ποι-
οῦμεν· ἵνα τὸ σωφρονεῖν ὑμᾶς διδάξωμεν· ἢ οὕτως· εἴτε [illegible]
[illegible] ὑπὲρ θεοῦ [illegible] διὸ τοιού-
τοις νομιζόμεθα· εἴτε
δὲ σωφρονοῦμεν· [illegible]
[illegible]
[illegible] ἢ οὕτως· εἴτε ἐξ-
[illegible] φησι· διὰ τὸν θεὸν
μαινόμεθα· διὰ γὰρ τὸν
κόσμον [illegible]
τοιαῦτα φθεγγόμεθα· εἰ
μὴ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ξθ

ἐν προσώποις καὶ οὐ καρδίᾳ. εἴτε
γὰρ ἐξέστημεν, θεῷ· εἴτε
ο
σωφρονοῦμεν, ὑμῖν. ἡ γὰρ
οα
ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς,
οβ
κρίναντας τοῦτο· ὅτι εἷς
ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν.
ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον.
καὶ ὑπὲρ

οα Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ φησι συνέχει
[illegible]
[illegible]
ὑπὲρ ὑμῶν [illegible] τοιαῦτα φθεγγόμεθα φησιν· ἵνα ὑμεῖς [illegible]
[illegible] νομίσαντες· [illegible]
[illegible]

οβ Συνέχει ἡμᾶς φησι καὶ συνωθεῖ ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ· [illegible]
τοῦτο [illegible] ποῖον· ὅτι εἷς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν· [illegible]
οἱ πάντες [illegible] ἀπέθανον [illegible] διὸ καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέ-
θανεν:-

πα Ὢ μακαρίας φιλανθρωπίας· οὐ γὰρ ὁ παρ' ἡμῖν πρόσωπον ... καταλλαγὴν ... τὸν υἱὸν αὐτοῦ δέδωκε σφάγιον τὸν ὑφ' ἡμῶν μισούμενον· ἀλλὰ καὶ τοῦ υἱοῦ ἀποθανόντος, ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς ... ἐπίστευσε τοῖς ἀποστόλοις:-

πβ Καὶ γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ πρᾶγμα τὸ μόνον παρὰ τοῦ σταυροῦ. θεὸς ἦν· τουτέστιν ὁ πατὴρ διὰ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ὡς μεσίτου καταλλάσσων ἑαυτῷ τὸν κόσμον.

πγ Οὕτω γὰρ καὶ οὐκ ἄλλως ἐνῆν τὴν καταλλαγὴν γενέσθαι· τὸ πρὸ τοῦ ἀφεθῆναι τὰ πλημμελήματα· ὥσπερ γὰρ δικαίαν ἀπέχθειαν τῶν ἁμαρτιῶν οὐκ ἄν τις θεοῦ περιστήσεται φιλικὴ καταλλαγή:-

Τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.[πα] καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς·[πβ] ὡς ὅτι θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ.[πγ] μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

πδ Καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς. ὑπὲρ[πε] Χριστοῦ οὖν πρε[σβεύομεν]

πδ Ὁ προσωμιληκὼς καὶ πρὸ τοῦ σταυροῦ θεὸς διὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καταλλάσσων ἑαυτῷ τὸν κόσμον· ὁ καὶ νῦν θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον καὶ τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς. ὁ πατὴρ δηλονότι θεὸς ἐν υἱῷ αὐτοῦ σταυρωθέντι, ἡμᾶς ἐξαπέστειλε παρακαλοῦντας πρὸς καταλλαγὴν τοὺς ἐθνικούς· ἔδει ... γένος αὐτοῦ ἀγαθότητος· οὐδὲν τοιγαροῦν ἤλθομεν φορτικὸν ὑμῖν ποιῆσαι· ἀλλὰ φίλους ὑμᾶς ποιῆσαι πρὸς τὸν θεόν:-

πε Ὢ πόσον ὑπερέχει τὸ πρᾶγμα· ὑπὲρ Χριστοῦ θεὸς πρεσβευόμενος· τὸ γὰρ αὐτοῦ ἔργον ἡμεῖς ἀνεδεξάμεθα· ἀντὶ Χριστοῦ οὖν ἡμεῖς πρεσβεύομεν· ὡς τοῦ πατρὸς παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν. οὐ τότε γὰρ διὰ τοῦ Χριστοῦ μόνον παρακαλεῖ, ἀλλὰ καὶ τούτου σταυρωθέντος δι' ἡμῶν νῦν παρακαλεῖ.

οη Ὥσπερ ἐκεῖ τὸ κατὰ σάρκα ἐστὶ τὸ ἐν ἁμαρτίαις· καὶ τὸ ζῶντα τοῦτο κατὰ σάρκα
οὕτω καὶ ἐν Χριστῷ τὸ κατὰ σάρκα τὸ ἐκ γάμου φύσεως καὶ σπορᾶς θεοῦ· τὸ μὲν ἐκ γάμου
οὐ κατὰ σάρκα· ἀλλ' ὥσπερ εἴρηται ἐκ γάμου συναλλαγῆς. οὕτω καὶ νῦν· οὐκ ἔτι εἴρηται
ἐξ ἀνθρώπων κατὰ σάρκα· οὕτω καὶ ὁ λόγος ἐν ὑποτυπώσει :-

οθ Εἴ τις ἐν Χριστῷ ζῇ, κατὰ τὸ εἰρημένον, τουτέστιν ἐν τῇ πίστει αὐτοῦ· καινὴ κτίσις ἐστί
καὶ μὴ κοινωνεῖ ἀλλ' ἐστὶ καὶ μὴ ἐὰν ζῶμεν· ἐν ἁμαρτίᾳ θανάτου ζῶμεν [illegible] κατὰ
πρῶτον· τοῦ ζῆν οὕτως
ἐν ἁμαρτίαις ζῆν.
ἀλλ' ὡς ἐν καινότητι :-

Πῶς εἰσὶ τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν· τουτέστιν ἡ καινὴ ζωὴ ἐν Χριστῷ. ἡ ἐκ θανάτου ζωή· οἷον· ἀντὶ γράμματος, πνεῦμα· ἀντὶ τοῦ ἐν σαρκὶ, ἐν πνεύματι· ἀντὶ περιτομῆς, καινὴ κτίσις· ἀντὶ θανάτου, ζωή· ἀντὶ πολλῶν, εἷς· ἀντὶ περιτομῆς, πίστις· ἀντὶ καινῶν... ἀντὶ τοῦ ἐκ περιτομῆς δουλεία· ἀντὶ τοῦ ἐκ... υἱοθεσία.

οπ
σάρκα Χριστόν· ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν· ὥστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν· ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ

σωματικὴ δουλεία· ἀντὶ τοῦ ἐκ περιτομῆς δουλεία· ἀντὶ τῆς ἑβραϊκῆς δουλείας, ὁ ἄρχων· ἀντὶ γῆς ἐπαγγελίας, βασιλεία οὐρανῶν· ἀντὶ μωρίας τῆς κατὰ τὸν νόμον, ἱερέων, ὁ ἀρχιερεὺς ὁ Χριστός· ἀντὶ αἵματος προβάτων, αἷμα τοῦ θεοῦ· ἀντὶ τῆς μονογενοῦς υἱοθεσίας, ἀληθὴς υἱοθεσία· ἵνα καινὴ κτίσις καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐν ἁμαρτίαις ζωὴν εἴρηται· καὶ ὡς πρὸς τὰ κατὰ νόμον ἔθη καὶ παραγγέλματα :-

ἐς
πα Πόσα ἀρχαῖα· ἤτοι τὰ ἁμαρτήματα εἴρηται· καὶ τὰ ἀσεβείας καὶ τὰ ἰουδαϊκὰ παρῆλθε·
Ταῦτα πάντα εἴρηται ἐκ θεοῦ ἡμῖν δεδώρηται· τοῦ διὰ καινότητος
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ. οὐχ
ἡμῶν αὐτῷ προσεδράμομεν· ἀλλ' αὐτὸς ἡμᾶς ἐκάλεσε διὰ
τῆς σφαγῆς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ :-

πα Ὢ μεγάλης φιλοτιμίας· οὐ γὰρ ἐπειδὴ πρόσωπον ἐποίει καταλλαγῆς μόνον ἐσφράγισε τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐσφάγη καὶ ποσῶς μὴ μνησικακήσαντος· ἀλλὰ καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀποθανόντος, ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς παρέδωκεν ἐπιστεύσεν τοῖς ἀποστόλοις:-

πβ Καὶ γὰρ ἐκεῖνο καὶ τὸ παρὸν τὸ μόνον παρὰ τοῦ πατρός. θεὸς ἦν· τοῦτ' ἔστιν ὁ πατὴρ διὰ αἵματος Χριστοῦ ὡς μεσίτου καταλλάσσων ἑαυτῷ τὸν κόσμον.

πγ Οὕτω γὰρ καὶ οὐ καταλλάσσων ἐμὲ τὴν καταλλαγὴν γενέσθαι· τῶν πρὸ τῆς ἀφέμεναι τὰ πεπλημμελημένα· ὥσπερ γὰρ δι' ἐκείνων εἰπεῖν τῶν ἁμαρτιῶν οὐκ ἄν τις θεὸς περιγένοιτο, φθάσας καταλλαγῆ:-

Τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ δόντος πα ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς· ὡς ὅτι πβ θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ· μὴ πγ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν·
πδ Καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς· ὑπὲρ πε Χριστοῦ οὖν πρε[σβεύομεν]

πδ Ὁ πατρῷος ὁ καὶ πρὸ τοῦ πατρὸς θεὸς διὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καταλλάσσων ἑαυτῷ τὸν κόσμον· ὁ καὶ ἡμῖν θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον καὶ τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς. ἐπειδὴ γὰρ θεὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐσταυρώθη· ἡμᾶς ἔταξε παρακαλοῦντας πρὸς καταλλαγὴν τοῖς ἔθνεσιν· ἢ δεῖ μὴ γενέσθαι αἴφνης τοῦ ἀγαθότητος· οὐ δεῖν ποιῆσαι παροῦσιν ἐλθόμενον φορτικὸν ὑμῖν ποιῆσαι· ἀλλὰ φίλους ὑμᾶς ποιῆσαι πρὸς τὸν θεόν:-

πε Ὢ πόση ὑπερβολὴ τὸ πρᾶγμα· ὑπὲρ Χριστοῦ θεὸς πρεσβευόμενος· τὸ γὰρ ὑπὲρ τοῦ ἔργου ἡμεῖς ἀντεδεξάμεθα· ἀντὶ Χριστοῦ οὖν ἡμεῖς πρεσβεύομεν. ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· οὐ τὸ γὰρ διὰ τοῦ Χριστοῦ μόνον παρακαλεῖ, ἀλλὰ τούτου σταυρωθέντος δι' ἡμῶν μὲν παρακαλεῖ.

οη Ὥσπερ ἡμεῖς τὸ κατὰ σάρκα εἶναι τὸ ἐν ἁμαρτίαις· καὶ τὸ ζωοποιοῦν τὸ κατὰ σάρκα
οὕτω καὶ Χριστοῦ τὸ κατὰ σάρκα τὸ ἔχειν τὴν φύσιν καὶ σῶμα θνητόν· τὸ μὴ ἔχειν
οὐ κατὰ σάρκα· ἀλλ' ὡς περὶ ἑαυτοῦ ἐκ νεκρῶν ἀπαλλαγῆ. οὕτω καὶ ἡμεῖς· οὐκέτι
ἔσμεν κατὰ σάρκα· οὕτω καὶ ὅλως ἡμεῖς ἐσμὲν ὑποτύπωσιν ... :-

οθ Εἴ τις ἐν Χριστῷ ἐστιν· ... τοῦτ' ἔστιν εἰ τις πίστει αὐτοῦ· καινὴ κτίσις ἐστί·
... ἐὰν ζωοποιῇ· καὶ ... ἀμοιβὴν ... ζωὴν ... καινὰ τὰ
πάντα· τοῦ ζωοποιοῦντος
ἐν ἁμαρτίαις ζωήν.
ἀλλὰ τοῦ ἐν ... :-

σάρκα Χ(ριστό)ν· ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν· ὥστε εἴ τις ἐν Χ(ριστ)ῷ καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν· ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θ(εο)ῦ

Πῶς ἐστὶ τὰ ἀρχαῖα παρῆλθε·
ψυχὴ καὶ σῶμα ἡμῶν καινὸν
ἐκ φθορᾶς ... τοῖς καὶ
πνεύματι· διὰ ... κ(αὶ)
καινή· ἀντὶ τοῦ ...
... ὁ ... ἀντὶ
... ἀντὶ
ἀντὶ ... σαρκι
... ἀντὶ περιτομῆς.
... ἀντὶ καινῶν.
... ἀντὶ τοῦ ἐκ πέτρας ὕδατος. ... ἀντὶ τῆς
ῥάβδου Μωσέως· ὁ Χ(ριστό)ς· ἀντὶ ... βασιλείας οὐρανῶν· ἀν-
τὶ ... καὶ ἀρχιερέων· ὁ ἀρχιερεὺς ὁ Χ(ριστό)ς· ἀντὶ αἵματος
... ὁ υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ· ἀντὶ ... υἱοθεσίας. ἀλη-
θινὴ υἱοθεσία· ἡ καινὴ κτίσις καὶ ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτί-
αν ζωοποιοῦσα ... καὶ ὡς πρὸς τὴν ... ἐστὶ
πράγματα :-

π Πάντα ἀρχαῖα· ἤτοι τὰ ἁμαρτήματα ... ἀσεβείας ... Ἰουδαϊκὰ ... :-
Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θ(εο)ῦ ... δεδώρηται· τοῦ διὰ ... τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ. οὐχ
ἡμεῖς αὐτῷ προσεδράμομεν. ἀλλ' αὐτὸς ἡμᾶς ἐκάλεσε διὰ
τῆς σφαγῆς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ :-

πο Ταῦτα καὶ ἔφη ὁ θεὸς διὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ προ [illegible]
καὶ παρακαλῶ σε διὰ πλούτου [illegible] παρακαλοῦμεν [illegible]
δὲ τοῖς ἰδίοις· τοῦτο γὰρ αὐτοῦ [illegible]
μαχοῦ ἔφη· θεοῦ συνεργοί ἐσμεν [illegible] διὰ πλου[illegible]

ς Παρακαλοῦμεν [illegible] ἵνα μὴ [illegible]
καὶ μὴ ἀπολέσουσι [illegible] αὐτοῦ· [illegible]

πο συνεργοῦντες δὲ καὶ πα-
ρακαλοῦμεν· μὴ εἰς κενὸν
τὴν χάριν δέξασθαι ὑμᾶς·
λέγει γάρ· καιρῷ δεκτῷ ἐ-
πήκουσά σου· καὶ ἐν ἡμέ-
ρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι·
ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσ-
δεκτος· ἰδοὺ νῦν ἡμέρα
σωτηρίας·

γομεν [illegible]
τὸ γὰρ κατα [illegible]
τοῖς ἰδίοις [illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible] ἐπὶ [illegible] τοῖς πρώ-
τοις [illegible] οὐδὲν ἕτερο-
[illegible] εἰς κενὸν καὶ [illegible]
[illegible] τὴν χάριν τοῦ θεοῦ·
καὶ οὐ δεῖ [illegible]
τοῖς δεξαμένοις αὐ-
τήν· [illegible] αὐτοῦ ἁμαρτίας
συμφορ[illegible]·
[illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] τὸ κέρδος·

ς Καὶ ποῖος καιρὸς εὐπρόσ-
δεκτος· καὶ ποία ἡμέρα σω-
τηρίας· ἢ τῆς δωρεᾶς·
ἢ τῆς χάριτος· ὁ μὲν ἔφη ὑπάρχει καιρός· ἐν ᾧ ἁμαρτημάτων ἄφεσις
πρόκειται· ἡ δὲ δικαιοσύνη δωρεὰν δίδοται· ὁ [illegible] νῦν καιρὸς
χάριτος· ἑκάστοτε ἔφη ἐπήκουσά σου ἐν τούτοις· [illegible]
ὅτι [illegible] καιρὸς· [illegible] καιρὸς
χάριτος ἐπὶ τῇ δόσει πολιτείας χρηστῆς· [illegible]
[illegible] τῶν μυριάδων καὶ [illegible] ὑπὸ τοῦ θεοῦ· [illegible]
καὶ τοῖς μυρίαις πλημμελήμασι [illegible]· ἀφεῖς αὐτοῖς τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν :-

κδ :-

πς Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν· καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ ἡμεῖς παρακαλοῦμεν· καταλλά-
γητε τῷ θεῷ· ὑμεῖς γάρ ἐστε οἱ ἐχθροὶ καὶ οἱ μισοῦντες αὐτόν· ὑμεῖς οὖν
πζ καταλλάγητε. πζ Ὁ γὰρ θεὸς ἔπεμψε Χριστὸν υἱὸν αὐτοῦ· μὴ ποιῶν
πρεσβευτὰς καὶ αἰτίαν δι' ἧς αὐτὸν ἐχθραίνομεν· ἵνα γάρ φησι μὴ λέγῃ
ἀπὸ τῆς πρώτης ὅτι ὕβρισα· ὅτι ἠδίκησα· ὅτι δίκαιον κατέλιπεν·
ὅτι πρὸ τοῦ καταλλαγῆναι ἥμαρτον· καὶ διὸ βούλεται ἡμῖν φησὶν· οὐδὲ
καὶ οἱ καταλλαγῆναι ὑπάρχετε; ποῖον τοῦτο· τὸν γὰρ μὴ γνόντα

ἁμαρτίαν φησί, τουτέστι
τὸν αὐτοδικαιοσύνην ὄν-
τα, τὸν ἁγιασμὸν τῶν ἁγίων,
τὸν ἁμαρτίαν ἐποίησε·
τουτέστιν ὡς ἁμαρτωλὸν
μόνον τινὰ καὶ κατάδικον
ἀφεῖσθαι σταυρωθῆναι· οὐ
κ εἶπε δὲ ἁμαρτωλόν, ἀλ-
λ' ἁμαρτίαν· ὅπερ μεῖ-
ζόν ἐστιν· ἀπέθανεν ὑ-
πὲρ ἡμῶν φησὶν ὁ Χριστός· οὐκ ἐκεῖ-
νο δ' οὐδενὸς ὀφείλων
κινδύνου· ἀλλ' ἵνα δικαιοσύνῃ
ἀπὸ τῆς γένηται· — οἰκ
Ἄλλοι οὖν φασιν ὅτι
ἁμαρτίαν ἐποίησεν αὐτὸν
ὑπὲρ ἁμαρτιῶν θυσίαν·
ὅπερ φησί· ἁμαρτίας καθάρσιον φανερόν· τουτέστι τὴν ὑπὲρ ἁμαρ-
τιῶν θυσίαν κατὰ· θυσίαν οὖν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν ἐποίησεν ὁ πατὴρ τὸν υἱόν·
Τουτέστιν ὡς ἁμαρτωλὸν κατακριθῆναι:
πη Οὐκ εἶπε δίκαιοι, ἀλλ' αὐτοδικαιοσύνη· ὅπερ μεῖζόν ἐστι· καὶ
θεοῦ δικαιοσύνη· θεοῦ δὲ δικαιοσύνη, τὸ μὴ ἐξ ἔργων ἀλλὰ διὰ
συγχωρήσεως δικαιωθῆναι ἐν αὐτῷ, ἤγουν δι' αὐτοῦ:—

σεύομεν ὡς τοῦ θεοῦ παρα-
καλοῦντος δι' ἡμῶν· δεό-
πς μεθα ὑπὲρ Χριστοῦ· καταλλά-
γητε τῷ θεῷ· πζ τὸν γὰρ μὴ
γνόντα ἁμαρτίαν· ὑπὲρ
ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν·
ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δι-
πη καιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ·

ποῦ Ταῦτα καί, φησίν, ὁ θεὸς διὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐποίησε [illegible]
καὶ παρακαλοῦμεν διὰ πολλῶν. παρακαλοῦμεν [illegible]
δὲ ποίοις κακοῖς· τοῦτο γὰρ αὐτὸς συνεργεῖ [illegible]
μαχοῦ φησὶν θεοῦ συνεργοί ἐσμεν ἐξ ὧν διὰ πολλῶν [illegible]

ς Παρακαλοῦμεν ἡμεῖς οἱ ἀπόστολοι ἵνα τὸ δῶρον [illegible]
καὶ μὴ ἀποκρούσησθε αὐτό· εἰς τὸ κενὸν [illegible]

ποῦ συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν. μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς· λέγει γάρ· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου. καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος· ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας·

γὰρ [illegible]
τουτέστι κατ[illegible]
ποίοις κακοῖς· διὰ τὸ αὐτὸς ἐποί-
ησε· ἐπεὶ καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς πρώ-
τοις καιροῖς· οὐ δὲ μὴ εἰς κενὸν τὴν θεοῦ
δέξησθε· εἰς κενὸν καὶ μά-
ταιον δέξησθε τὴν χάριν τοῦ θεοῦ·
καὶ οὐ δὲ μὴ ὠφεληθῆναι
τοὺς δεξαμένους αὐ-
τήν· εἰ ταῖς αὐτοῖς ἁμαρτίαις
συμφορήσομεν· ἢ μᾶλλον
πάλιν τοῦτο πληροῦν
[illegible] τί τὸ κέρδος·

ςα Καὶ ποῖος καιρὸς εὐπρόσ-
δεκτος καὶ ποία ἡμέρα σω-
τηρίας· ἡ τῆς δωρεᾶς·
ἡ τῆς χάριτος. ὁ νῦν, φησίν, ἐπάρχει καιρός· ἐν ᾧ τοῖς ἁμαρτήμασιν ἄφεσις
πρόκειται· ἡ δὲ δικαιοσύνη δωρεὰν δίδοται· ὁ νῦν καιρὸς
χάριτος. ἐπεὶ ὅτε, φησίν, ἐπήκουσά σου ἐν τούτοις· ἐν τῷ παρόντι
ὅτι τὸν κριτὴν καιρόν· ὃ κατὰ τῶν ἐναντίων εὐγνωμονεῖται· ὁ νῦν ὢν καιρὸς
χάριτος ἐστί· τῆς δὲ κοσμοπολιτείας χρήζειν· ἐν χάριτι σώζονται·
καὶ τῶν μυριάδων καὶ αἰωνίων ἀγαθῶν ἔσεται ὑπὸ τοῦ θεοῦ· ὅτι δὴ
καὶ τοῖς μυρία πλημμελήσασι τὰς δίκας· ἀφίησιν αὐτοῖς τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν:-

πς Ὑπὲρ χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν. Καὶ ὑπὲρ χριστοῦ ἡμεῖς παρακαλοῦμεν. καταλλά-
γητε τῷ θεῷ. ὑμᾶς γὰρ ἐξ οἱ ἐχθροὶ καὶ ὁ μεσίτης αὐτός. ὑμᾶς σῶν
πζ καταλλάγητε. πζ Ὁ ἑαυτὸν ἐν πτωχείᾳ σοφίᾳ αὐτοῦ. μὴ πῶς
πρεσβευτὴς καὶ αἰτίαν δίκης ἂν παραδέξηται. ἵνα γὰρ φησὶ μὴ λέγῃ
ἀπὸ τοῦ πρώτου ὅτι ἠνώρισαν. ὅτι εὐεργέτει ὅτι δικοῦ καὶ ἀπολιτῆσαι.
ὅτι πρὸ τοῦ καταλλαγῆναι ἥμαρτον. καὶ διὸ δὲ οἰκονομῶν φησιν οὐδὲ
καὶ οἱ καταλλαγῆναι ὑπάρχετε; ποῖον τοῦτο. τὸν γὰρ μὴ γνόντα
ἁμαρτίαν φησι τουτέστι
τὴν αὐτοδικαιοσύνην
τὸν ἁγιασμὸν τὸν ὑπὲρ αὐ-
τοῦ. ἁμαρτίαν ἐποίησε.
τουτέστιν ὡς ἁμαρτω-
λὸν τιμὴν καὶ κατὰ δικῶν
ἀφεθῆναι. οὐ
κατέπεσεν ἁμαρτωλόν. ἀλ-
λ' ἁμαρτίαν. ὅπερ μέ-
ζον ἐστιν. ἀπέθανεν
δὲ φησιν ὁ χριστός. οὐκ ἀπὸ κῆ.
οὐδ' οὐδεν ὠφελῶν
κακῶν. ἀλλ' ἵνα δικαιώσῃ
ἀπὸ ἐργασίας. οἰκ(ουμενίου)

σβεύομεν ὡς τοῦ θῦ παρα-
καλοῦντος δι' ἡμῶν. δεό-
πς μεθα ὑπὲρ χῦ. καταλλά-
πζ γητε τῷ θῷ. τὸν γὰρ μὴ
γνόντα ἁμαρτίαν. ὑπὲρ
ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν.
ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δι-
πη καιοσύνη θῦ ἐν αὐτῷ.

Ἄλλοι οὐ φασὶν μὲν δὲ
ἁμαρτίαν μετὰ τοῦ
ὑπὲρ ἁμαρτιῶν θυσίαν ὡς
ὁ προφήτης. ἁμαρτίας μαδουμου φαίνομαι. τουτέστι τὸν ὑπὲρ ἁμαρ-
τιῶν θύματος. θύματος ὑπὲρ ἁμαρτιῶν ἐποίησεν ὅπερ τὸ ὑπ-
Τουτέστιν ὡς ἁμαρτωλὸν κατακριθῆναι :
πη Οὐκ εἶπε δίκαιοι. ἀλλ' αὐτοδικαιοσύνη. ὅπερ μεῖζον ἐστίν. καὶ
θῦ δικαιοσύνη. θῦ δὲ δικαιοσύνη. τὸ μὴ ἐξ ἔργων ἀλλὰ διὰ
συγχωρήσεως δικαιωθῆναι ἐν αὐτῷ. δι' αὐτοῦ :—

ςζ Τοῦ φονεῦσαι ἔν τινι· ἀφορμὴν τὸ μέθειν· ὅταν δὲ καὶ πρὸς τὸν οἶνον ἐκδοθῇ ...
ςη Ὁ λαῶν ἐλαυνόμενος οὐδ' ὅπου ἀπάγεται ἐπίσταται:-
ςθ Τὰ μὲν γὰρ ἠριθμημένα παρ' αὐτοῦ πονηρὰ τῆς σαρκὸς ἔργα καλεῖ· τὰ δὲ ἀγαθὰ
καὶ τὰ παρ' ἑαυτοῦ καρπὸν τοῦ πνεύματος· ὡς ἂν εἰ καὶ ἀρετῶν ἐκεῖθεν· καὶ
ποιεῖ δέ φησιν καὶ τὰς ἐκ τῆς χάριτος ἐργασίας· καὶ τὰς διὰ τῶν κη-
ρυγμάτων ὠφελείας:-

ςζ ἐν φυλακαῖς· ςη ἐν ἀκατα-
στασίαις· ςθ ἐν κόποις· ἐν ἀ-
γρυπνίαις· ἐν νηστείαις·
ἐν ἁγνότητι· ἐν γνώσει· ἐν
μακροθυμίᾳ· ἐν χρη-
στότητι· ἐν πνεύματι ἁγίῳ· ἐν
ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ·

ρ Ἁγνότητί φησι· τὴν σω-
φροσύνην καὶ τὸ ἀδιάφθορον
ἀναγνῶναι· ἢ τὸ ἐν ἅπασι
καθαρόν· ἐν γνώσει· ἐν
σοφίᾳ θεοῦ· ἢ τὴν
γνῶσιν· οὐχ ἣν οἱ
οἱ ἰδιῶται πολλοὶ τῇ
ἀνθρωπίνῃ σοφίᾳ
κομπάζοντες:-
Θεοδωρήτου·

Ἡ μακροθυμία περὶ τοὺς κακοῦ-
ργους καὶ περὶ τοὺς
ἁμαρτάνοντας σπουδάζει
ἡμᾶς μακροθύμους καὶ
χρηστούς· τοῖς ἁγνότητι·
ὁμοίως μᾶλλον χαρίζονται:-
Θεοδωρήτου·

Ἁγνότητι μᾶλλον· τὴν τῶν χρημά-
των ἀπροσπάθειαν· οὐδὲ ἐκ τῶν ἁμαρτημάτων καὶ χρημάτων παρ' ἑκάστου μισθὸν ἐδέξατο·
γνώσει μὲν ... τὴν διδασκαλίαν:-

α Διὰ μακροθυμίας δὲ ἐπιτυχεῖν· τὸ πᾶν τοῦ θυμοῦ μισοῦμεν μὴ μόνον
μακροθυμοῦμεν· ἀλλὰ καὶ χρηστευόμενοι· ὑβριζόμενοι γάρ φησιν
εὐλογοῦμεν:-
β Εἶτα δείκνυσι πόθεν τοιοῦτοι γεγόνασιν· ἐν πνεύματί φησιν ἁγίῳ· δι' οὗ ταῦτα κατ-
ορθοῦμεν· τότε δὲ τοῦ πνεύματος ἐπιτυγχάνομεν· ὅταν τὸ παρ' αὐτοῦ συμβάλλωμεν·
γ Τοῦτο πάντων αἴτιον τῶν ἀγαθῶν· τοῦτο τοιοῦτον αὐτὸν εἰργάσατο·
τοῦτο τὸ πνεῦμα μένειν ἐποίησεν:-

Τὸ ὁμοίως οὖν συνέρχεται· συνεργοῦντες δέ φησιν καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τοῦ
ἔργου· μηδεμίαν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν· ὅρα δὲ ἐν τοῖς ἑξῆς
κηρύσσεσθαι ὡς ... διὰ πάντων ... θεοῦ ...
τὴν ... ποιήσαι· ὥσπερ ... κατηγορεῖ· ἀλλ' ἵνα μηδὲ
... μηδὲ χώραν· ἵνα μή τις φησὶν ἐπιλάβηται τῆς ὅλης
οἰκονομίας καὶ τοῦ ἔργου· αὐτὸ γὰρ ὀφειλόμενον· τὸ κοινὸν ἡμῶν τις
ἐστὶ τὸ κήρυγμα ἔχον·
εἰ γὰρ ἀμφιβάλλοιτο
ἢ μικρόν τι χρηστὸν τὸ
κήρυγμα· καὶ μάλιστα τὸ
ἡμῶν ... ἀληθῆ πο-
νηροί· τοῦτο γὰρ ἐστὶ ...
μόνον οὐχὶ ἀλλὰ αὐτοῖς·
ὅτι δὲ καὶ ... ὀρθοῦ
ἐπιμέλεια ... ἵνα
μὴ ... μηδὲν
... ἀναδράμῃ· ὁ κ
... καρπῶν αὐτῶν ὁ ...
... ἑαυτοῖς:-

ςβ μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν· ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία· ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς θεοῦ διάκονοι·

ςγ ἐν ὑπομονῇ πολλῇ· ἐν θλίψεσιν· ἐν ἀνάγκαις·

ςδ ἐν στενοχωρίαις· ἐν πληγαῖς·

ςγ Οὐ μόνον μηδεμίαν ... κατη-
γορίαν φησὶν ... εἶ-
ναι καθαρούς· ἀλλὰ
καὶ ἐν παντὶ συνιστῶντες ... ἑαυτοὺς ὡς θεοῦ διακόνους·
πῶς δὲ ... τοῦτο καὶ πῶς τις ... ἑαυτὸν θεοῦ διάκονον ...
... ὁρᾷ δέ· οὐκ εἶπε φαινόμενοι, ἀλλὰ συ-
νιστῶντες· ... τοῦτο δέ ... καὶ ...
... :-
ςδ Πάντα γὰρ ... φέρομεν ... διό φησιν καὶ πολλῇ·
καὶ ... καὶ γυμναὶ διαφαινόμενοι συνε-
στήσαμεν ἑαυτοὺς θεοῦ διακόνους:-
ςε Ἐπὶ ... θλίψεσιν ... ἀνάγκαις ...
ταῦτα καὶ καί:-
ςϛ Διὸ ... ἀπαλλαγή:-

θ Κατὰ τὴν σφοδρότητα καὶ τὴν σπουδὴν τῶν πολεμούντων ἡμῖν.
ἰδοὺ ζῶμεν κατὰ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ.

ι Ταῦτα δὲ θεοῦ συγχωροῦντος παιδευόμεθα· παιδευόμενοι οὐ μὴν ἄχρι θανάτου
τοὺς καταμεμπόμενοι.

ια Παρὰ μὲν τοῖς ἔξωθεν ἐξ ὧν πάσχομεν, ἀθυμίᾳ μεμνῆσθαι δοκοῦμεν·
ἀεὶ δὲ καὶ εὐφραινόμεθα διὰ τὴν χάριν ὁρῶντες τὴν θείαν τυχεῖν.
οὐ μόνον εὐφραίνεσθαι τοῖς πειρασμοῖς γενναίως, ἀλλὰ καὶ χαίρειν ἐν πᾶσι τοῖς δεινοῖς διὰ τὸν Χριστὸν πάσχειν.

θ ὡς ἀποθνήσκοντες, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι· ια ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ χαίροντες· ιβ ὡς πτωχοί, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες· ιγ ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες. ιδ τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι.

ιβ Διετελέσαμεν ὡς πτωχοί· πολλοὺς δὲ ἐπλουτίσαμεν· κἂν τῶν ἱκανῶς πλουτοῦντες καὶ σαρκικῶς· εἶχον γὰρ τὴν φύσιν τῶν ἀμείνω γινομένων οἰκίας ποιούσας φυλάσσοντες.

ιγ Οὐδὲν ἔχομεν· τὰ πάντα τῶν ἐκκλησιῶν κατέχομεν· δυνατὸν γὰρ εἶδεν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύξαντας ἂν δοῦναι αὐτῷ· ἑνὶ δὲ καὶ ἐπὶ τὸ πωλεῖν τὰ ὄντα ποιῆσαι· οἱ καὶ ἀπορρίπτοντες ἐκ τῶν χρημάτων· παρὰ τῶν ἀποστόλων πρὸς ἑκάστου τὴν χρείαν.

ιδ Ταύτῃ ἰδίως ὁ φιλόσοφος διελθὼν τὰς περὶ πολιτείας ἀρχαί, ἀλλ' ἐπὶ πρότερον δὲ ἀφῆσαι θέλει· ὅτι φανερῶς μάλιστα ἔλαττον φανερῶς πάντα καὶ φησί· τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγεν· οἷον οὐ δυνάμεθα σιγᾶν πρὸς ὑμᾶς· ἀλλ' ὑμῖν διαλέγεσθαι θέλομεν· ὅπερ φανερῶς ὄντες ἰδίως καὶ ἀγαπῶντες ὑποστομίζομεν.

δ Ἐν λόγοις ἀπλήκας· ὁ πραγματικὸς οὐ δεόμενος τῆς χάριτος θεοῦ· ἔσται δὲ
ἐν δυνάμει θεοῦ· δι᾿ ἧς οὐκ ἄνευ τῶν προπραχθέντων· πάντα ἔχουσι
τοιαῦτα ἀπαθῶς [illegible]·

ε Ἐκ νοῦ μαθεῖν μαθητὴν οὐ πρότερον ταῦτα κατορθῶσαι· ἀκούσατε· διὰ τοῦ
ὁπλοφόρου τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν· ἀντιμάχεται καὶ δοκεῖ εἶναι ἐν ἀμφοτέροις πρὸς
ἑαυτόν. [illegible] δίκαιος οὗ μέν ἐστι δεξιὰ ὅπλα· τὸ οἷον ἐπιδέ-
ξια δοκοῦντα· τουτέστι
τὰς παρ᾿ ἀμφοτέρων τιμάς·
ἅς οὐκ ἐφύσκωσεν
οὐδὲ ἐνικήθησαν
πρὸς δὲ ἐξαμαρτάνειν·
διὰ τοῦτο ἰσχύων δι-
ασώζεται ἀριστερὰ
δὲ καὶ τούτοις ἐναν-
τία· οἷον τοῖς παρα-
λόγοις· τοῖς διωγμοῖς·
τὰς ὕβρεις· οἷς οὐ κατε-
πτοήθησαν οὐδὲ ἐνική-
θησαν· ὥστε ἐλάσσονες
οὗτοι αὐτοῖς ἐν ἐκείνοις
μήτε τοῖς καλοῖς ἐ-
παιρόμενοι· μήτε
τοῖς κακοῖς μαλακιζόμενοι·— ἰω τοῦ χρυσοστόμου·

ἐν λόγοις ἀπλήκας· ἐν δυνάμει θεοῦ· διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν· διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας· διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς· ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι·

ζ Ἀριστερὰ καλεῖ· τὰ δοκοῦντα εἶναι λυπηρά· καίτοι ταῦτα ἐστὶ τὰ ἀντι-
μισθὸν ἔχοντα· τί μὲν οὖν ἐμέλλον αὐτὰ καλεῖ· διὰ τῆς ὑπολήψεως τῶν
πολλῶν· ἢ ἐπειδὴ δι᾿ ἐκείνων οἱ ἄρχοντες καὶ ἀσφαλεῖς ἐσ... ἔμελλον
ς Εἰπὼν ὅπλα τὰ ἀριστερὰ καὶ δεξιά· καὶ ὁρῶν τὰς παρ᾿ ἀμφοτέρων αὐτοὺς
προσαρμόζειν τιμὰς ἐν οἷς ἐχόντων τε καὶ κατορθοῦσι· οἱ δὲ ἰσχ-
ύοντες· μὴ ἀφορμὰς τύφου διὰ ταύτας·
ζ Αὗται αἱ εὐφημίαι καὶ δυσφημίαι·
η Τοῦτό ἐστι διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας· τοῖς μὲν γνωρίμοις ἦσαν
καὶ περισπούδαστοι· οἱ δὲ οὐδὲ ἐγέλων αὐτοὺς ἠξίουν·

κ Ἄρτι τὸν περὶ τῶν ἀπίστων αἰτίαν τίθησι καὶ τὰ πράγματα· τίς χριστοῦ κοινωνία ἡμῖν καὶ τοῖς ἀπίστοις· ὥσπερ οὖν δὲ δικαιοσύνῃ καὶ ἀνομίᾳ τί κοινόν· οὔτε φωτὶ πρὸς σκότος· οὔτε χριστῷ πρὸς βελίαρ· τουτέστι τῷ ἀποστάτῃ καὶ σατανᾷ:

κα Πᾶσι τρόποις ἀπεῖρξαι τῆς ἀπιστίας αὐτοὺς θέλων. οὐκ εἶπε δικαίοις καὶ ἀνόμοις, ἀλλ' ὃ μεῖζον ἦν· οὐκ εἶπε τοῖς τοῦ φωτὸς καὶ σκότους ἐργάταις. ἀλλ' ὃ πλέον ἦν· οὐκ εἶπε τοῖς διακόνοις τοῦ χριστοῦ καὶ τοῖς τοῦ σατανᾶ. ἀλλ' ὃ φοβερώτερον ἦν· εἶτα ἵνα μὴ δόξῃ τὸ πρᾶγμα τέως διατιθέναι, ποιεῖ τὴν σύγκρισιν· ἢ λέγειν αὐτὸν τὸν περὶ τῶν πιστῶν· πιστοῦ μετὰ ἀπίστου· καὶ οὐ τοῦτο· ὥσπερ χριστὸς τοῖς ἀπηρτημένοις οὐδὲν κοινὸν πρὸς βελίαρ· οὕτως οὐδὲ τῷ πιστῷ μετὰ ἀπίστου:

Τῇ ἑτέρᾳ φωνῇ· τὸ μὲν πραγμάτων δηλοῖ:

τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνῃ καὶ ἀνομίᾳ· τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος· τίς δὲ συμφώνησις χριστῷ πρὸς βελίαρ· ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου· τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ θεοῦ μετὰ εἰδώλων· ὑμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἐστε ζῶντος καθὼς εἶπεν ὁ θεός· ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω· καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός· καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός:

κβ Συγκατάθεσις τουτέστιν ὁμοίωσις· εἰ γὰρ μὴ χριστοῦ ναὸς ἦν, εἰδώλων ἂν ἦν· ὑμεῖς δὲ ναός ἐστε θεοῦ· τίς οὖν ὑμῖν καὶ ἀνόμοις κοινωνία· ὅτι δὲ ναός ἐστε χριστοῦ θεοῦ· παράγει μαρτυροῦσαν τοῦ προφήτου ἱερεμίου:

κγ Τὸ μὲν ἐνοικήσω, ὡς ἐν ναοῖς· τὸ δὲ ἐμπεριπατήσω, ἐνδεικνύμενος τὴν ἐκτενῆ πρὸς ἡμᾶς χάριν:

ιε Καθάπερ γὰρ τὸ θερμὸν εὐρύνειν εἴωθεν· οὕτως ἡ ἀγάπη· ὡς ἀπ-
οὐ μόνον στόματι· ἀλλὰ καὶ καρδίᾳ φιλῶ καὶ πάντας ὑμᾶς ἔνδον ἔχω·
διό φησιν· οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν· τοῦτο δηλῶν εὐρύνομαι ἄν
... τυχεῖν· ἡ γὰρ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται ὡς τὸ πάντας διαδέ-
ξασθαι ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ στενοχωρεῖσθε ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν· του-
τέστι μὴ ἐν τῇ πρὸς ἐμὲ ἀγάπῃ· καὶ ἀγαπᾶν με ὀφείλετε· οὐ φησ-
ὶν ... ἐν ... ὑπο-
πτεύω :—

ιϛ Ἐγὼ μέν φησιν οὐ στενοχω-
ροῦμαι πάντας ὑμᾶς
ἔνδον ἔχων· ὑμεῖς δὲ
φησιν ἐν τοῖς ἀγάπης μου
ἐν τοῖς σπλάγχνοις
ὑμῶν στενοχωρεῖσθε·
οὐχ ὁμοίως φησί με
ἀγαπᾶτε· ἔχετε μὲν
πλὴν στενοχωρεῖσθε· φησὶ
γὰρ καὶ τότε· εἰ καὶ πε-
ρισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν
ἧττον ἀγαπῶμαι·

ιε ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυν-
ται· ιϛ οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡ-
μῖν· στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν
τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν· ιζ τὴν
δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν
ὡς τέκνοις λέγω· πλατύν-
θητε καὶ ὑμεῖς· μὴ γίνεσθε
ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις·

ιζ Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν
ἀντὶ τοῦ τὴν ὁμοίαν καὶ ἰσότητα τῆς φιλίας ... ὡς τέκνοις·
καὶ πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς ... καὶ ... καὶ χώραν ἔχετε ἐν ἐμοὶ πάν-
τας ὑμᾶς ἔνδον δέξασθαι· ὑμῖν πάντας ἔνδον ἐν ὑμῖν δέξασθαι :—
ιη Εἶτα δήμιος καὶ ὀφείλομεν τὴν ἀγάπην· ὀφείλομεν ... τοῖς
τοῖς πατράσιν :—
ιθ Εἶτα ἵνα μὴ νομίσωσιν ὅτι δι' ἑαυτὸν χρῄζει τῆς ἀγάπης αὐτῶν· δηλοῖ-
σι διὰ τὸ αὐτῶν συμφέρον ἐπιζητεῖ ἀγαπᾶσθαι· φησὶν ἵνα· τοῦτο
ἐστι τὸ ἀγαπᾶσθαί με· τὸ μὴ ἐπιμίγνυσθαι πρὸς τοῖς ἀπίστοις καὶ
συναναμίγνυσθαι αὐτοῖς καὶ διαφθείρεσθαι ὑπ' αὐτῶν· ἀ-
πὸ καὶ φορᾶς δὲ τῶν παλαιῶν τοῦ ζυγοῦ τὸ ἑτεροζυ-
γοῦντες :—

λ Πάλιν μετὰ τὴν ἐπίπληξιν μαλάττει τὸν λόγον· ἐπειδὴ διήλεγξεν ἐπιπλήξας αὐτοὺς ὡς μὴ ἀποστάντας ὑμῶν
ἀποφοιτῶσι· κολλῶνται δὲ ἀπίστοις καὶ ἀκαθάρτοις· μονονουχὶ
πρὸς αὐτοὺς καί φησι· χωρήσατε ἡμᾶς· τουτέστι δέξασθε ἡμᾶς εἰς τὴν
καρδίαν ὑμῶν· μονονουχὶ ἐκινδυνεύσαμεν διαφθεῖραι ὑμᾶς· ἢ τοῖς
τοιούτοις ὁμοίως ἀμείνους, ὡς φησίν· ὅτι οὐκ ἠδικήσαμέν τινα
διεφθάραμεν δόγμασι μιαροῖς ἢ ἐπλεονεκτήσαμεν χρήματα
ἢ διὰ τὸ λέγειν
τὸ κήρυγμα :·

η Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν· οὐδένα ἐφθείραμεν· οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν· λα οὐ πρὸς κατάκρισιν λέγω· προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε λβ εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν· λγ πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς· λδ πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν·

Ἀντὶ τοῦ ἐστὲ δεδέχθαι ἡμᾶς ἐστὲ τυχεῖν ὑμᾶς :·

λα Οὐκ ἔστι τὸ κατακρίνειν φησὶν ὑμᾶς λέγω ταῦτα· πόθεν δῆλον; ἐκ τοῦ ἐπαγαγεῖν· ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν φησὶν ἐστὲ εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν :·

λβ Ἐμὴν καὶ περιφιλῆ (?) ἐν καρδίαις ἐσμὲν ὑμῶν· οὐκ ἔστι τὸ ἀποθανεῖν καὶ συζῆν· πλὴν εἰ μὴ οὕτω περιφιλεῖ· καὶ ποῖον τοῦτο ἐστὶ φίλτρον συζῆν· μὴ φησὶν ἐστὶ
γὰρ τινὲς οἳ τοῖς φίλοις καὶ εὐημεροῦσι συμπαρατείνουσι· συναλγοῦσιν δὲ ὁμοίως
οὐ· φιλοῦσιν ἀλλ᾽ οὐχ ἡμᾶς :·

λγ Εἶτα καὶ ἄλλως τὸ καρτερικὸν ἐπιπλήξεως ἐνδεικνύμενος· οὐ κατακρίνων ὑμᾶς
φησὶ ταῦτα λέγω· ἀλλ᾽ ὅτι πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς· ὁ
πατὴρ καὶ τοῦτο ἐστὶ δὲ ὁ ἀγαπητός :·

λδ ι Ταῦτα δοκεῖ μοι πρὸς τοὺς ἐν ἁμαρτίᾳ ἐν θανάτῳ καὶ τελείως ἀποκ-
κολλωμένους· ἄλλους δὲ ἐν ἁμαρτίᾳ· οἷς διὰ τοῦτο ἔχαιρεν ὡς· τὰ πρὸς τὸ ἐ-
λέγχειν ὠφέλησαν, δι᾽ ὑπερβολὴν ποιεῖ· ὡς ἀποφοιτῶν τῶν παραλαμβανομένων·
ὠφέλησαν· μὴ γὰρ ὡς κατεγνωκὼς ὑμῶν ἐκ τῶν λέγω; οὐ μὲν οὖν·
ἀλλ᾽ ἵνα ἔσεσθε ὥστε πρὸς ἀρετήν :·

κδ Πρῶτον ἀπὸ [illegible] φησὶν ἀκαθάρτου φησὶν· τὸ δὲ ἀφορίσθητε· οἷον μὴ ἀνα-
μορφωθῆτε ὅσον μὴ κοινωνεῖτε ἐκείνοις· ὅρα δέ· οὐκ εἶπε μὴ πράττετε τὸ ἀ-
κάθαρτον· ἀλλὰ μηδὲ ἅπτεσθε.

κε Ἂν γὰρ ἐκ τῶν μέσων φησὶν ἐξέλθητε, μονὴν ἕξετε παρ' ἐμοί.

κς Προσαναφορὰ τῆς προφητικῆς τὴν ἡμῶν δωρεὰν τῆς ἀναγεννήσεως [illegible] διὰ
τῆς πίστεως καὶ τοῦ
λουτροῦ.

κζ Ποίας; τὸ ναὸν εἶναι θεοῦ
καὶ ἔχειν αὐτὸν ἐνοικοῦν-
τα καὶ ἐμπεριπατοῦν-
τα· τὸ υἱοὺς εἶναι θεοῦ λαόν.

κη Πάντα μὲν γὰρ τὰ ἁμαρ-
τήματα μολύνει τὸ σῶ-
μα· οἷον πορνεῖαι, μοιχεῖαι·
τὰ δὲ τὸ πνεῦμα· του-
τέστι τὴν ψυχήν· οἷον
ἀκάθαρτοι λογισμοί·
μνησικακίαι· λοιδορίαι.

Θεοδωρίτου.

Πνεύματος ἐμιάνθαι τὴν
ψυχήν φησι· πνεύματος
ἀκαθαρσίαν λέγων
τὴν πρὸς τὰ εἰδωλεῖα κοινω-
νίαν· σαρκὸς δὲ τὴν
ἔμπρακτον ἁμαρτίαν.

διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν
κδ καὶ ἀφορίσθητε λέγει κύριος· καὶ
ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε· κε κἀγὼ
εἰσδέξομαι ὑμᾶς· καὶ ἔσο-
μαι ὑμῖν εἰς πατέρα· κς καὶ ὑμεῖς
ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγα-
τέρας λέγει κύριος παντοκράτωρ.
κζ Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγε-
λίας ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν
ἑαυτοὺς κη ἀπὸ παντὸς μολυ-
σμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος
κθ ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύ-
νην ἐν φόβῳ θεοῦ.

κθ Καὶ οὐκ ἀρκεῖ φησὶν ἀκα-
θαρσίας καὶ μολυσμοῦ ἀπέχεσθαι, ἀλλά τι καὶ πρᾶξαι χρηστόν· διό φησιν· ἐ-
πιτελοῦντες ἁγιωσύνην, τουτέστι κατορθοῦντες. ἡ δὲ ἁγιωσύνη
σωφροσύνη [illegible] καὶ καθαρότης παντὸς πάθους. εἶτα
φησὶν ἐν φόβῳ θεοῦ· ἐνῆν γὰρ καὶ πρὸς ἀνθρώπων ἀρέσκειαν καὶ ὑποκρί-
σιν καὶ κενοδοξίαν κατορθοῦν τι τῶν [illegible]. ἢ ὅτι διὰ φό-
βον θεοῦ, τουτέστι τοῦ θεοῦ φόβῳ. ἄλλως· τί γίνεται ἡ ἁγιωσύνη.

μα Οὐκ ἐξ ἀρχῆς παρὸν ἦν. ἀλλ' ἐφάνη νῦν· ἐπὶ τοῦ νῦν γὰρ εἴρηται· καὶ συμβαίνει τὴν παραίνεσιν ἔχειν·

μβ Εἰς ταὐτὸ τὸ παρεμβαλεῖν μᾶλλον. ὃ φράσει γὰρ εἴρηται· καὶ ὡς ἀναγκαῖον ἢ καὶ μὴ τὴν νῦν ἐπιπόθησιν· ὅτι ἐπιποθεῖ τι καὶ εἴρηται ἰδίως·

μγ Οὐκ ἐδύναντο μὲν ἐρεῖ [illegible] ἀλλ' ὡς δύνασθαι ἐπὶ τῆς [illegible] τὴν ἐν τῇ προσθήκῃ ἐπιφορᾶς··

μδ Οὐκ ἔστι πλὴν ὁρμῆς. ἀλλ' ὁ πλέον μὲν ἔλεγεν εἴρηται. ὁμοίως [illegible] πρὸς μᾶλλον ὅτι καὶ τοῖς δ' ἀσύρουσι μὴ καὶ τὰ διαφόροις··

ἀλλ' αἰκία ἐν τῇ παρασκευῇ στρατηγοὶ παρασκευὴ θεῖ ἔφυμεν· ἀμφιβάλλομεν μὲν τὴν νίκην ἐπιπόθησιν. τὸ μὲν νικᾶν ὁ δυνάμενον. τὸ μὲν νικῶν ἐπεὶ ὑπὸ τοῦ δήμου. ὡς ἔστιν μᾶλλον χαίρομαι· ὅτι καὶ ἐπιτάσσει σαι καὶ ἐν τῇ ἐπιφορᾷ. οὐ μεταμέλομαι καὶ κα[illegible] [illegible] γὰρ ὅτι ἡ ἐπιφορὰ [illegible] καὶ πρ[illegible] ὅρα [illegible]. μὲν χαίρω οὐχ ὅτι [illegible] τε.

με Οὐ [illegible] εἴρηται [illegible] αὐτὸ χρῆμα [illegible] θλίψεως··

μϛ Πλέον τε καὶ [illegible] σύνδεσμος διὰ τὸ [illegible]··

μζ Εἰ καὶ τοιαῦτα ἐστὶ εἴρηται [illegible] γραφὴν ταῖς ἐν τῇ πρὸς τὴν ἐπιφορὰν ὡς [illegible] ὑπὲρ [illegible] τὸ [illegible] ἐπὶ [illegible]. διὰ τοῦτο τοίνυν [illegible] ὁ μὲν τὸ [illegible] κέρδος τὸ [illegible] οὐκ [illegible] μέθυσμαι· ταῦτα δὲ [illegible] κεκτῆσθαι [illegible] ἐπεὶ [illegible]. ἀλλὰ πρόφασιν [illegible] τὸ πρᾶγμα ποιησάμενος··

μη Πρὸς ὅραν [illegible] καὶ δημοσίᾳ τὸ κέρδος··

ν Ἀκόλουθον ἦν [illegible] μᾶλλον [illegible] φέρειν· ἀλλὰ τοῦτο οὐκ [illegible] ἐπὶ [illegible] αὐτοῦ [illegible] καὶ [illegible] κοινῇ

λε Ποίαν· ὅτι ἔφθης ἐν τῇ προτέρᾳ ἐπιστολῇ [illegible] διορθώσασθαι [illegible]
δι' αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς παρεκαλέσατέ με τὸ μὴ λυπηθῆναι· καὶ οὐ μόνον
τοῦτο δέ· ἀλλὰ καὶ χαρᾶς με ἐνεπλήσατε· οὕτως ἡ διόρθω-
σις ὑμῶν τὸ μὲν ἀθυμεῖν καὶ ἐν ἀργ[illegible]· τοῦτο δηλοῖ ὑπερπερισσεύομαι
τῇ χαρᾷ· καὶ τοσαύτη ἐστὶ δὲ ἡ χαρά· ὅτι ἂν τῇ πάσῃ ὑπέρκει-
ται ἡμῶν τῆς θλίψεως:-

λς Εἶτα διηγεῖται τὴν θλί-
ψιν καὶ ἐπαίρει αὐτ(ῶν)
τοὺς λόγους· ἵνα μὴ τὰ διὰ
τοὺς χάριν Μακεδον(ίαν)
δὲ ἐξ(ῆς)· ὅσον ἰσχύσαν-
τος αὐτ(οῦ) θλίψιν αὐ-
μαυρώσασθαι ἐξ ὧν διε-
πλέομεν:-

λζ Παρὰ τῶν ἀπίστων ὅσοι [illegible]
θ[illegible] καὶ [illegible]:-

λη Διὰ τοὺς ἀπίστους μὴ τοῖς
τοῖς πειρασμοῖς μαλα-
κισθῶσιν:-

λθ Τίς δὲ ὁ παρακαλῶν τοὺς τα-
πεινοὺς καὶ ἀνακτώμε-
νος· ὁ θεὸς δηλαδή· οὐ
τί καὶ ὁ δὲ παρεκάλεσε
διὰ τῆς παρουσίας Τίτου· μετὰ
τὴν ποιῆσαι τὴν παρουσί-
αν αὐτοῦ· καὶ οὐ λέγει καὶ ἀξιο-
πιστ(ίαν) αὐτοῖς καὶ φίλ(τρον) τοῦ ἀνδρός.

λε Πεπλήρωμαι τῇ παρα-
κλήσει· ὑπερπερισσεύομαι
τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλί-
ψει ἡμῶν. λς Καὶ γὰρ ἐλθόντων
ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν, οὐδε-
μίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ
ἡμῶν· ἀλλ' ἐν παντὶ θλι-
βόμενοι· λζ ἔξωθεν μάχαι· λη ἔ-
σωθεν φόβοι· λθ ἀλλ' ὁ παρακα-
λῶν τοὺς ταπεινοὺς παρε-
κάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐν τῇ
παρουσίᾳ Τίτου· οὐ μόνον
δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ:-

μ Οὐ μόνον ἡ παρουσία αὐτοῦ ἐποίησεν ἡμῖν εὐφροσύνην· ἀλλὰ καὶ τὸ
παρακεκλῆσθαι αὐτὸν καὶ εὐφρανθῆναι παρ' ὑμῶν· ἐπειδὴ διὰ
τὸ διορθώθητε· αὐτὸς ἐπὶ τῇ ὑμῶν μετανοίᾳ παρεκλήθη·
καὶ ἡμεῖς [illegible] παρεκλήθημεν· ὅρα πῶς αὐτοῖς οἰκειοῦται Τίτον· οὕτω
κἀκεῖνον ποιῶν [illegible] πρὸς αὐτοὺς μετὰ τῆς πρὸς τὴν ἐπιστολήν:-

ΝΣ Τὸ ἀλλ' ἐν πολλοῖς κεφαλαίοις ἐστίν· ἀντὶ τοῦ καὶ κεῖται. ἀπολογίαν φησὶ τὸ πρὸς με· ἀποστερεῖσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις· καὶ [illegible] ὑμῶν τῶν πεπορνευκότων:·

ΝΖ Καὶ ἀγανάκτησιν φησὶ πρὸς τὸν πορνεύσαντα. φόβον πρὸς με· φοβουμένων ἐχθρὰ τοσαύτη διόρθωσις. καὶ ἐπιπόθησιν· ἐπειδὴ ἐχθροῦ τοῦ φόβου [illegible]. ἐπειδὴ καὶ ἐπιπόθησιν· ἀγάπην τῶν γὰρ [illegible]

ἀλλ' ἀπολογίαν· ἀλλ' ἀγανάκτησιν· ἀλλὰ φόβον· ἀλλ' ἐπιπόθησιν· ἀλλὰ ζῆλον· ἀλλ' ἐκδίκησιν· ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἁγνοὺς εἶναι ἐν τῷ πράγματι· ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα

(ΝΣ over ἀπολογίαν, ΝΖ over ἀγανάκτησιν, ΝΗ over ἐν παντὶ, ΝΘ over ἄρα)

φησὶ καὶ δεδηκότων [illegible] μένοντες διορθώσασθαι. ζῆλον φησὶ [illegible] ὑπὲρ [illegible] πρὸς τοὺς [illegible] ἐκδίκησιν· ἐπειδὴ ἐξεδικήσατε τοὺς θυμουμένους ὑπὸ τοῦ πεπορνευκότος [illegible]:·

ΝΗ Ἐν ὑμῖν φησὶν οὐδὲν τέλος [illegible] μὴ κοινωνεῖν τῷ πεπορνευκότι· ἀλλ' [illegible] συνήκατε αὐτῷ· ἐπειδὴ [illegible] ἐπὶ κοινωνοὶ [illegible] τοῦ πλημμελήματος [illegible] φησὶ ταύτην ἀπεκρίνασθε τὴν ὑπόνοιαν:–

ΝΘ Τίς ὁ ἀδικήσας καὶ τίς ὁ ἀδικηθείς· ὁ πεπορνευκὼς ἠδίκησε γὰρ ἑαυτόν, καὶ ἠδικήθησαν ὑφ' ἑαυτῶν. μᾶλλον δὲ τοῦτο· τὰς τοσαύτας φησὶν ἐπιστολὰς οὐχ ἕνεκεν τῶν πεπορνευκότων ὑμῖν ἔγραψα [illegible]. ἀλλ' ἕνεκεν ὑμῶν αὐτῶν [illegible] ὑμᾶς [illegible] ἀλλὰ τὸ [illegible] φησὶν ἕνεκεν τοῦ [illegible] σπουδὴν [illegible] φροντίδα [illegible] ἀγαπητικὸς [illegible] γέγραπται:–

Ν Τί γάρ μοι κέρδος ἦν, εἰ ἐλυπήθητε· ὅρα δὲ τὸ μὲν λυπῆσαι τῇ ἐπι-
στολῇ ἀνατίθησι· τὴν μετάνοιαν οὐκέτι ἐξ αὐτῆς γενέσθαι. ἀλ-
λ' ἐκ τῆς ὑμετέρας ἀρετῆς. οὐ γὰρ εἶπεν ὅτι ἐλύπησα ὑμᾶς ὡς μετά-
νοιαν. ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν :-

ΝΑ Αὕτη γὰρ ἡ κατὰ θεὸν λύπη· ὡς τὸ κατὰ ἄνθρωπον λυπηθῆναι κακόν :-

ΝΒ Εἰ δὲ ... καὶ μὴ ἐπεπλήξαμεν, ἢ μεῖζον ἂν ἐζημιώσαμεν ὑμᾶς· ὑμεῖς μὲν παρέχοντες μετανοίας ἀφορμήν :-

ΝΓ Λοιπὸν περὶ τῆς κατὰ θεὸν λύπης φιλοσοφεῖ· διαιρῶν αὐτὴν τῆς κοσμικῆς λύπης· καί φησιν· ἡ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη ἀμεταμέλητον μετάνοιαν κατεργάζεται· ὥσπερ ἡ γε τοῦ κόσμου θάνατον. ὅταν διὰ χρήματα· διὰ δόξαν λυπῆται τις· ὅτι γὰρ τὸ τῆς λύπης φάρμακόν ἐστι τὸ τὴν ἁμαρτίαν μόνην κατασκευάσαι μόνον· ἐν τούτοις μόνοις ὠφελεῖ· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις καὶ βλάπτει· παρὰ φύσιν γὰρ αὐτῇ χρώμεθα :

[ΝΑ] ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς με-
τάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ
[ΝΑ] κατὰ θεόν· ἵνα ἐν μηδενὶ ζη-
[ΝΒ] μιωθῆτε ἐξ ἡμῶν· [ΝΓ] ἡ γὰρ κα-
τὰ θεὸν λύπη· μετάνοιαν εἰς
σωτηρίαν [ΝΔ] ἀμεταμέλητον κα-
τεργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κό-
σμου λύπη· θάνατον κα-
τεργάζεται· [ΝΕ] ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ
τοῦτο τὸ κατὰ θεὸν λυπη-
θῆναι ὑμᾶς, πόσην κα-
[ΝϚ] τειργάσατο ὑμῖν σπουδήν·

ΝΔ Οὔτε γὰρ ὁ λυπηθεὶς κατὰ θεὸν μεταμελήσεται ποτὲ ἢ καταγνώσεται αὐτοῦ ἐπειδή
ποτε ἐλυπήθη. ὅπερ ἐστὶ τῆς τοῦ κόσμου λύπης σημαίνει ἀμετάθετον.

ΝΕ Καὶ πάλιν ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἀποδείξεως ἐξάγει παράδειγμα· ἰδοὺ
γάρ, φησί, τὸ κατὰ θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς πόσην κατειργάσατο σπου-
δήν· οὐ μόνον γὰρ ὡς μεταμελήσαντας τοῦ λυπηθῆναι ὑμᾶς οὐκ ἠλγήσατε·
ἀλλὰ καὶ σπουδαιοτέρους ἐποίησε· καὶ μετὰ τῆς σπουδῆς ταῦτα

κεφ. ιδ :-

θ. προτροπὴ πρὸς ἐπίδοσιν χρημάτων τοῖς ἁγίοις κ(αὶ) [illegible] τῶν [illegible] ἐρχομένων.

ξζ Ὁ [illegible] ἀλήθειά ἐστι· τοῦτο δὲ [illegible] σφόδρα αὐτὸν καὶ ὁμολογεῖν [illegible] αὐτοῖς [illegible] χρηστὸν καὶ [illegible] εἰρηκ(ὼς) [illegible] πλείονα [illegible]

ξη Ἐπειδὴ [illegible] ταῖς [illegible] διαφθείρων εἰρηκὼς [illegible] αὐτοῖς [illegible] προτρεπόμενος· τοῦτο δὲ καὶ [illegible] [illegible] καὶ τὴν διάθεσιν· καὶ αὐτὸν δὲ ὅτι [illegible] οὕτως [illegible]

οὕτω καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ
ἐπὶ τούτου ἀλήθεια ἐγενή-
θη· καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ
περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστὶν
ἀναμιμνησκομένου τὴν
πάντων ὑμῶν ὑπακοήν·
ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου
ἐδέξασθε αὐτόν. χαίρω ὅτι
ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν.
οα Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν ἀ-
δελφοί

ξθ Ἐπειδὴ [illegible] καὶ [illegible] ἀλλὰ [illegible] καὶ πρὸ [illegible] [illegible] καὶ [illegible] ἐπὶ τοῦ [illegible]

ο Κ[illegible] οὐδὲ [illegible] [illegible] οὐ δὲ [illegible] τοῦτο δὲ [illegible] [illegible] ἀλήθειαν.

ο[illegible] Τὴν χάριν κ(υρί)ου παρὰ [illegible] οὐχ [illegible] ἀλλ' αὐτὸ [illegible] γὰρ [illegible] περὶ [illegible] τὴν χάριν τοῦ θ(εο)ῦ [illegible] ἐλεημοσύν(ην)· ὥσπερ [illegible]

ξ Οὐ τοσοῦτον, λέγει, τὸ ἐμὸν ἐκεῖνον ἕνεκεν ἔγραψα· ἀλλ' ἵνα τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν
τὸ τύπος δικαιώσω· ἀλλ' ἵνα δειχθῇ ὑμῶν ἡ διάθεσις:-

ξα Ἡμεῖς μὲν θεοῦ ἀγάπη παρ' ἐμοί· ἀλλὰ καὶ φανερωθῆναι αὐτὴν ἐβούλετο· ὅσα μὴ ἐφορῶντος θεοῦ ὅτι τοῦτο μάλιστα ...

ξβ Ἐπειδὴ καὶ τὴν σπουδὴν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἐδείξατε, καὶ τὸ πᾶν κίνημα κατορθώσατε·

ξγ Ἡ παράκλησις ἐφάνη ἐπὶ τῇ διορθώσει ὑμῶν· μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου· ὅτι διὰ τῆς διορθώσεως ὑμῶν ἀναπέπαυται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ:-

ξδ Κἂν ἐρ... ἐπαινῶν ... ἔλεγχος· τὸ δὲ διδάσκαλον ὑπὲρ αὐτῶν καυχᾶσθαι· καὶ ἀπὸ ἀληθείας ... δεῖ καυχᾶσθαι:-

ξε Οὐ γὰρ ἐφάνη κατὰ ψευδόμενος:-

ξς Πολλὰ περὶ Τίτου γράψας ... καὶ ὅσα εἶπε περὶ αὐτοῦ ἐκήρυξεν ... ὡς περὶ ... εὗρεν ... οὕτως καὶ τὰ περὶ ὑμῶν καύχημα.

ουκ[ξ] εἵνεκεν τοῦ ἀδική-
σαντος· οὐδὲ εἵνεκεν τοῦ
ἀδικηθέντος· ἀλλ' εἵνεκεν
τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπου-
δὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν
[ξα] πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ
θεοῦ· [ξβ] διὰ τοῦτο παρακε-
κλήμεθα ἐπὶ τῇ [ξγ] παρα-
κλήσει ὑμῶν· περισσοτέρως
δὲ μᾶλλον ἐχάρημεν· ἐπὶ
τῇ χαρᾷ Τίτου· ὅτι ἀνα-
πέπαυται τὸ πνεῦμα αὐ-
τοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν·
ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν
[ξδ] κεκαύχημαι· [ξε] οὐ κατῃσχύν-
θην· [ξς] ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀ-
ληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν·
οὕ

οζ Ἐπ[illegible] ἦσαν αὐτῶν· χάριν καὶ χάρισμα τὸ πρᾶγμα καλεῖ, ἵνα ἐπάρῃ [illegible]
[illegible]· καὶ κοινωνίαν καὶ διακονίαν τὴν ἐλεημοσύνην· δηλῶν ὅτι οὐ μόνον χρήματα
διδόασιν· οἱ δὲ λαμβάνοντες· τὰ παρὰ θεοῦ καὶ [illegible] συμφέρουσι:·

οη Τοῦτο καὶ πρὸς τὰς θλίψεις καὶ τὴν πτωχείαν τὴν [illegible] μόνον· οὐχ ὡς ἠλπίσαμεν
φησὶν ὅτι ἐν θλίψει ὄντες τοσαῦτα, ἢ ὅσα ἔδωκαν, ἀλλ' ὑπὲρ τοσαῦτα ἔδωκαν:·

οθ Οὐκ ἐν μέρει μέν φησι τοῦ κυρίου· ἐν μέρει δὲ τοῖς κοσμικοῖς πράγμασιν·
ἀλλ' ὁμοίως διόλου ἔδωκαν ἑαυτοὺς τῷ κυρίῳ· καὶ ἡμῖν γοῦν φησίν· ἀλλὰ διὰ θελήματος θεοῦ· τουτέστι διὰ τὸ θέλημα ἐκείνου· τὸ ἀρέσκειν θεῷ τοῦτο ποιοῦμεν:·

μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν
οζ τὴν χάριν καὶ τὴν κοινω-
νίαν τῆς διακονίας τῆς
εἰς τοὺς ἁγίους δέξασθαι ἡ-
οη μᾶς· καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσα-
οθ μεν ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν
πρῶτον τῷ κυρίῳ καὶ ἡμῖν
διὰ θελήματος θεοῦ εἰς τὸ
π παρακαλέσαι ἡμᾶς Τίτον
πα ἵνα καθὼς προενήρξαυ-
το· οὕτως καὶ ἐπιτελέσῃ
πβ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύ-
την·

π Καὶ τοσοῦτόν φησιν ἔδωκαν ἑαυτοὺς πρὸς τοῦτο, ὥστε ἐλθεῖν ἡμῖν εἰς τὸ παρακαλέσαι Τίτον ἐπὶ τούτου πρὸς ὑμᾶς· ἵνα μὴ ὀκλάσαντος σχοινίου [illegible] κενοδοξῶμεν:

πα Οἰκειοῖ αὐτοῖς τὸν Τίτον· δηλοῦσι γὰρ αὐτοῦ προθυμίαν ἵνα ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπέλθῃ πρὸς Κορινθίους· ἵνα μὴ ὀκλάσας [illegible] κενοδοξῶν· τοῦτο γὰρ ἀγάπης ἐκείνου· ἵνα φησὶ καθὼς προενήρξατο τουτέστι προεθυμήθη ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐπιτελέσῃ· τουτέστι πληρώσῃ τὸ χάρισμα· τοῦτο δὲ εἶπε, τὸ παρασκευάσαι αὐτοὺς ὥστε ὀρέγεσθαι ὑμᾶς [illegible] ἐλεημοσύνην:·

πβ Ὥσπερ καὶ τὸ διηγήσασθαι ὑμῖν φησιν διηγήσασθαι [illegible] τοῖς ἁγίοις μαρτυρεῖ· ὅρα δὲ πῶς πανταχοῦ χάρισμα καλεῖ τὴν ἐλεημοσύνην· καὶ τὴν χάριν γάρ φησι ταύτην:·

οβ Ὅρα τὸ ὅλον καὶ χάριν τοῦ ἀπ(οστόλου)· οὐ γὰρ περὶ ἐλεημοσύνης· ἀλλὰ τοῖς κατορθώμασιν περὶ ἐλεημοσύνης διηγεῖται· ἐκ χριστοῦ ἑκάστου κοσμιάζων. μᾶλλον τούτους πρὸς τὸ ὅμοιον ζῆλον προτρέπει:-

ογ Ὁλόκληρον ἐπαινεῖ τὸ ἔθνος:-

οδ Οὕτως ἐθλίβησαν φησίν· ὅτι δόκιμοι ἐκ τῆς ὑπομονῆς ἀποδείκνυνται· καὶ οὔπω τοῦτο θαυμαστόν· ἀλλ' ὅτι ἐκ τοσαύτης θλίψεως τοσαύτη χαρὰ ἐγεννήθη ἐν αὐτοῖς· ἡ περισσεία γὰρ τῆς χαρᾶς αὐτῶν ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐπερίσσευσεν:-

οβ χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
ογ Μακεδονίας· ὅτι
οδ ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν· καὶ
οε ἡ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἁπλότητος αὐτῶν· ὅτι
ος κατὰ δύναμιν μαρτυρῶ· καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρετοι· μετὰ πολλῆς παρα

οε Καὶ ὥσπερ φησὶν ἡ θλίψις χαρὰν ἔτεκεν· οὕτως καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία τούτων μὴ πολλή· ὡς διηρπάγησαν ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν· ἃς πλοῦτον ἁπλότητος τουτέστι δαψιλείας ὡς φησίν· ὢ τοῦ παραδόξου· ἡ πτωχεία δαψιλῆ πλοῦτον οὐ μόνον ὑπούργησεν· ἀλλὰ καὶ ἐπερίσσευσεν· οὐ γὰρ τοῖς μέτροις τῶν διδομένων. ἀλλὰ τῇ γνώμῃ καὶ τῶν παρεχόντων κρίνεται· οὕτω καὶ ἡ χήρα ἡ τὰ δύο λεπτὰ προσκέκριται:-

ος Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι κατὰ δύναμιν καὶ ὑπὲρ δύναμιν μόνοι αὐθαίρετοι. δεύτερον ἐγκώμιον· οὐ γὰρ ἡμεῖς αὐτοῖς προετρεψάμεθα· μετὰ πολλῆς παρακλήσεως· τρίτον ἐγκώμιον ὅτι οὐχ ἡμεῖς παρεκαλέσαμεν. ἀλλ' αὐτοί· εἶτα ὁ ἐπιτάγμασιν τὴν παραίνεσιν. φησί· δεόμενοι ἡμῶν:-

πθ Ἐπεὶ οὖν ἐκεῖνος φησίν, ἐπτώχευσε διὰ σέ· σὺ οὐδὲ χρήματα δίδως δι' αὐτόν:

ϛ Καθὸ σάρκα καὶ μορφὴν ἔλαβε δούλου· ὁ ἴσος ἐκ Πατρός· ὁ ἀπερινόητος· ὁ ἀόρατος· ἀνεκλάλητος· δόξαν ἔχων ἀπόρρητον· φῶς ἀνεκλάλητον· μέχρι σαρκὸς σύμμορφος ἡμῖν γέγονεν:

ϛα Εἰ γὰρ μὴ ἐκεῖνος ἐπτώχευσεν, οὐκ ἂν ἡμεῖς ἐπλουτήσαμεν· ἐπλουτήσαμεν δέ· ἀφέσει ἁμαρτιῶν· ἁγιασμῷ· υἱοθεσίᾳ· αὐτὴν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν:

ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὤν· ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε· καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει· οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι· νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε· ὅπως καθάπερ ἡ προθυ-

ϛβ Ὅρα πῶς ἀνεπαχθῶς εἶναι σπουδάζει· γνώμην φησὶ καὶ συμβουλὴν δίδωμι, οὐκ ἀνάγκην ἐπιτίθημι· καὶ αὐτὴν δὲ τὴν συμβουλὴν μὴ δι' αὐτοὺς ἀλλ' ὑμᾶς συμφέρειν τὸ πρᾶγμα ἢ περὶ τοὺς λαμβάνοντας [illegible]:

ϛγ Καὶ μὴν [illegible]· οἵτινες φησὶν οὐ μόνον ἀρξάμενοι πρὸς τὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦ θελῆσαι· τουτέστι τὸ ἑκουσίως ποιῆσαι καὶ ἑκόντες προτρεψάμενοι· νῦν καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε· τουτέστι πληρώσατε αὐτὸ ὃ ἐνήρξασθε θέλειν· καὶ οὐ μόνον τὸ ἀνθαιρέτως [illegible] τούτοις ὡς μαρτυροῦσι περὶ αὐτῶν:

ϛδ Ἵνα καθάπερ φησίν, ἀρχὴ προθυμίας γέγονε παρ' ὑμῖν τοῦτο· ἀλλ' ὥσπερ ἡ προθυμία ἐκ γνώμης καὶ ἐκ θελήματος ἑκουσίου γέγονεν· οὕτως καὶ τὸ τὴν προθυμίαν πληρωθῆναι γένηται ἐκ τοῦ ἔχειν· τουτέστιν ἐκ τοῦ ἔχοντας ἐξ ὧν [illegible]· ὡς ἂν οὐκ ἔχοντος· τὸ ἀπὸ τῆς προθυμίας ἐπικέρασον:

πγ Ὅρα πῶς μετ᾽ ἐγκωμίων τὴν προτροπὴν [illegible]· περισσεύετε φησί· τουτέστιν ἐκ τῶν περισσῶν [illegible]· πίστει [illegible] λόγῳ δὲ τῷ τῆς σοφίας· γνώσει δὲ τῇ τῶν δογμάτων· καὶ πάσῃ σπουδῇ τῇ πρὸς τὴν ἄλλην ἀρετήν :-

πδ Καὶ ὥσπερ φησὶ περισσεύετε ἐν [illegible]· [illegible] οὕτως [illegible] ἑαυτοὺς ἐκ [illegible]. [illegible] ὅμως. πλὴν καὶ προτρεπόμενος [illegible] τὰ ῥήματα :-

πε Πάλιν χάρισμα τὴν ἐλεημοσύνην καλεῖ. περισσεύητε. ἐν [illegible] μακαρίζομεν [illegible] :-

πς Ἐπειδὴ πολλά τε [illegible] καὶ σφόδρα μακαρίζομεν [illegible]. ἵνα μὴ [illegible] δόξῃ. φησὶν οὐ κατ᾽ ἐπιταγὴν λέγω· τουτέστι μὴ [illegible] κελεύων οὐδὲ [illegible] :-

πζ Τουτέστι διὰ τοῦτο δὲ [illegible] τὴν σπουδὴν [illegible] τὴν περὶ ἐλεημοσύνην· ἵνα διὰ τῆς ἑτέρων σπουδῆς [illegible] ὑμετέρας [illegible] δοκιμάζων· τουτέστι [illegible] ἀποφαίνων :-

πη Ἐπειδὴ [illegible] γὰρ τὴν ἡμετέραν σάρκα [illegible] καὶ [illegible] ὅτι [illegible] τοῖς ἀναξίοις :-

πγ Ἀλλ᾽ ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ πάσῃ σπουδῇ·
πδ καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ· ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ
πε τῇ χάριτι περισσεύητε.
πς οὐ κατ᾽ ἐπιταγὴν λέγω· ἀλλὰ διὰ
πζ τῆς ἑτέρων σπουδῆς καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων·
πη γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

ϛκ Διδάξας ὅτι οὐ μόνον διδοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἀντιλαμβάνουσι, καὶ διδάξας
ἀντιλαμβάνουσι· καὶ γὰρ δείκνυσιν ἴσον τοῦτο πρὸς ἀντίδοσιν αὐτοὺς πρέ-
πει· οὐκ ἔστι γὰρ ἴσον δοῦναι χρήματα καὶ τὸ πρὸς θεὸν παρρησί-
αν ἀντιλαβεῖν. μνημονεύει καὶ μαρτυρίας θέλων τοῦτο κατασκευάσαι·
ὅτι κἂν μὴ πάνυ ὑπερδῶτε, οὐδὲν ὑμῶν ἔσται πλέον συμφέρουσι· καὶ
γὰρ μὴ λάβωσιν, οὐκ εἰσὶ παρ' ἡμῖν· οὐ γὰρ τοῦτο ἔλαττον ἔσονται·
οὐ γὰρ ἂν αὐτοὺς περιΐδοι
ὁ θεὸς διδόντας πένητας·
ὥσπερ γὰρ τοῖς ὑμῶν
παρέχοντες ὑμεῖς καὶ χά-
ριν προσεδέξασθε αὐ-
τοῖς γράφοντα μάλα:-

ϛη Ὅπως γένηται ἰσότης, καθὼς
γέγραπται· ὁ τὸ πολὺ οὐ-
κ ἐπλεόνασε· καὶ ὁ τὸ ὀ-
λίγον οὐκ ἠλαττόνησε·

ϛθ Χάρις δὲ τῷ θεῷ τῷ
διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν
ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ
Τίτου· ὅτι τὴν μὲν παρά-
κλησιν ἐδέξατο· σπουδαι-
ότερος δὲ

ϛο Διαμαρτύρεται ἐπιδεικνύ-
σύμβολα χρειῶν. μὴ πει-
σθῆναι μετὰ τὸ εἶναι τοῦ-
το ἀμελοῦντες ἡμᾶς ὑ-
ποποιούμενοι· μάλ-
λον μετὰ προθυμίας αὐ-
τοὺς τοῦ συμφέροντος
κεῖσθαι ὑμῖν φησι· θεοῦ δὲ
μάλιστα ὄργανον· τὸ διορθώ-
ματι τί ἐστι τοῦτο· τοὐ-
ναντίον προσποιεῖσθαι·
ὅπως ... εἶχε καὶ μακρὸν ... κἂν ἀπὸ θεοῦ πρὸς τοῦτο
ἠγέρθη:- ρ Καὶ πόθεν δῆλον φησὶν ὅτι ὁ θεὸς προετρέψατο τὸν Τίτον·
πόθεν; ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο· τουτέστι παρεκλήθη ὑπ' ἐ-
μοῦ· ... καὶ αὐτὸς οἴκοθεν ὥρμητο ἐστὶ τοῦτο· διὸ καὶ σπουδαι-
ότερος ὑπάρχων τῆς παρ' ἐμοῦ παρακλήσεως, αὐθαίρετος ἐξῆλθε·
τουτέστιν ἑκὼν καὶ ἐξ οἰκείας προθυμίας. ὅρα δὲ σοφίαν· καὶ
τὸ θεοῦ μάλιστα ὄργανον ... ἐλθεῖν Τίτου· καὶ ἑαυτὸν ... κέκλη-
κε· καὶ τί τὸν μὲν δὴ πάλαι παρακλήσεως. Ταύτης τὸ πρᾶ-
γμα διδάξομεν σπουδαῖον:-

ϛε Προκειμένης γάρ, φησί, προθυμίας, καθὸ ἂν ἔχῃ, εὐπρόσδεκτός ἐστι
θεῷ· κἂν μικρὸν ᾖ, κἂν μηδὲν ᾖ παντελῶς· καθὸ οὐκ ἔχει, φησίν,
οὐ καθὸ οὐκ ἔχει ἀπαιτεῖται:-

ϛϛ Οὐχ ἵνα ἄλλοι μὲν ἀνέσεως τρυφῶσι, χρημάτων ὑπὲρ δύναμιν δοθέν-
τος τε καὶ ἐνδείας καὶ θλίψει ἡμεῖς ὦμεν ἐκ τούτου· τοῦτο δὲ
διὰ τὸ αὐτὸ ἀποτελέσαι, φησίν· οὐχ ἵνα καὶ ὑμεῖς δῶτε ὅτι ὑπὲρ δύναμιν
ἔδωκαν. δῆλος δὲ
καὶ τούτοις τοῦτο ποι-
ῶν ἐκθέμενος· ἀμφότερα πα-
ρακαλῶν. ἵνα μὴ
γὰρ διὸ κατασκευ-
άζει τὸ δοῦναι καὶ ὑπὲρ
δύναμιν διδόναι:-

ϛζ Κοινωνεῖ, φησί, χρήματα
ὑμῖν. ἐκεῖνοι δὲ τὴν
πρὸς θεὸν παρρησίαν οἱ
τὴν ἐλεημοσύνην
μέλλοντες διδόναι· δό-
τε τοίνυν αὐτοῖς τὰ
περισσὰ τῶν χρημάτων·
καὶ λάβετε τὸ περισσὸν
τῆς πρὸς θεὸν παρρησί-
ας· ἐξ ἰσότητος. Ἠρέ-
μα προτρέπεται αὐτοὺς
καὶ τὸ περίσσευμα δοῦ-
ναι. ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τοῦ ὑστερήματος· τοῦτο γάρ φησιν· ἡ περίσσευμα ὑμῶν·
περίσσευμα γραμμάτων· ἡ δαπάνη δαπάνης· δαπάνη μέντοι· εἰ
δὲ ὁ μὲν μικρὸν οὐ μετὰ τὴν πρὸς θεὸν παρρησίαν δοῦναι ἀναλῶσαι
ὀλίγον μόνον καὶ σύ· δὸς καὶ ἐκ τῶν χρημάτων ἐξ ἰσότητος
γὰρ ἐστὶ μὴ λείπεις τὴν δόσιν:-

μίας τοῦ θέλειν· οὕτως καὶ τὸ
ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν.
ϛε Εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκει-
ται, καθὸ ἐὰν ἔχῃ τις εὐπρόσ-
δεκτος, οὐ καθὸ οὐκ ἔχει.
ϛϛ Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑ-
ϛζ μῖν δὲ θλῖψις· ἀλλ' ἐξ ἰσό-
τητος ἐν τῷ νῦν καιρῷ
τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς
τὸ ἐκείνων ὑστέρημα· ἵνα
καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα
γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑ-
στέρημα.

210

ε Τοιοῦτον δέ ἐστι φησὶν ὁ καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων ὑποδέξασθαι παρ' ὑμῶν· ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν χειροτονηθείς· ἵνα ὑποδεξάμενος πράττῃ· καὶ ὁ Χριστὸς δοξάζηται· καὶ ὑμεῖς προθυμότεροι μᾶλλον εἰς τὴν εἰσφορὰν γένησθε:-

Περιστελλόμενοι ἀσφαλιζόμενοι:-

ς Διὰ τοῦτο δέ φησι τοιούτοις ἐπέμψαμεν· σὺν μάρτυσιν ἐκείνοις φυλαττόμενοι μή τις πονηρὰν ὑπόνοιαν σχοίη καθ' ἡμῶν ὡς νοσφιζομένων τῶν χρημάτων ἐν τῇ ἁδρότητι φησὶ ταύτῃ· τουτέστι διὰ τὸ εἶναι ἁδρὰν καὶ πλουσίαν τὴν εἰσφορὰν τὴν μέλλουσαν γίνεσθαι ὑφ' ὑμῶν· καὶ γὰρ τὸ τῶν χρημάτων πλῆθος ἱκανὸν τοῖς πονηροῖς καὶ ὑπόνοιαν ἐμβαλεῖν περὶ ἡμῶν. ἐμβαλοῦντες ἐκεῖνον καὶ τοὺς πρὸς τὴν ὑποδοχὴν αὐτῶν ἀπεσταλμένους φορτοῦντες ἐκεῖνον· μὴ ὑμᾶς οἰκονομεῖν τε περὶ ἡμῶν· ἵνα μὴ ἐπιπλήξῃ καὶ αὐτοῖς· ἀλλὰ μή τις:-

σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν. πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ἡμῶν· στελλόμενοι τοῦτο· μή τις ἡμᾶς μωμήσηται ἐν τῇ ἁδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν· προνοοῦμενοι καλά· οὐ μόνον ἐνώπιον κυρίου· ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων·

ζ Ὅρα συγκατάβασιν· ἐκεῖ τοῦ συμβουλεύσαντος ἐστιν· ὁ μὲν τοσοῦτος ὀρθὸς· οἱ ἐξ ἐθνῶν ὑπονοοῦντι καλόν· ἀλλά τι· διὰ τοῦτο φησὶν εἰς τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὰ ἀκριβῆ αὐτῶν ἦλθον· ἐπεὶ δὲ προνοοῦμεν καλὰ τουτέστι καθαρῶς ἀκούειν· οὐ μόνον ἐνώπιον θεοῦ· ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπων· ὅσον γὰρ τὸ μὲν ἀσθενέστερον διὰ τοῦτο φησὶν· ἀπὸ συγκατάβασιν μέν ἡμᾶς:-

Πολλοὶ τὸν Λουκᾶν φασὶ διὰ τὸ συντάξαι τὸ εὐαγγέλιον· πολλοὶ τὸν Βαρνάβαν· καὶ γὰρ καὶ τὸ ἄγραφον κήρυγμα εὐαγγέλιον φασὶ καλεῖσθαι· ὃ δὴ μᾶλλον· τάχα καὶ αὐτὸ τοῦτο τῷ Βαρνάβᾳ ἁρμόδιον ἄρα:-

β Οὐχ ἁπλῶς ἐπαινῶν φησίν· ἀλλὰ καὶ ἐπαινούμενος· ὁ δὲ ἔπαινος οὐ παρ᾽ ἑνὸς, ἀλλὰ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν ἦλθε φησί· τίνος ἕνεκεν τὸν κοινὸν ἐπιτίθησι μάλιστα· τοῦτο δὲ ποιεῖ· ὅτι τὸν μὲν Τίτον ἐκ δόξης τοῦ ἤθους γνωρίμου· καὶ ὅτι τοσαύτης μάλλον ἠξίωται· ὅ ἐστι πρὸς σοῦ φασὶν ἢ ἑκὼν μόνον· ἢ τοῦ φιλανθρώπου ὑπόνοιαν τοῦ σοφιστοῦ περὶ τῶν χρημάτων:-

ὑπάρχων αὐθαίρετος ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς. Συνεπέμψαμεν δὲ μετ᾽ αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν· οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν· οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν·

γ Οὐ μόνον δέ φησιν εὐαγγελιζόμενος εὐδοκιμεῖ· ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο...

δ Ἔστι καὶ ἐκ τῆς τῶν ἐκκλησιῶν χειροτονίας καὶ κρίσεως συμμαρτυρία τῷ Βαρνάβᾳ· οὐχ ἁπλῶς εὐαγγελιζόμενος εὐδοκιμεῖ φησίν· ἀλλὰ καὶ χειροτονεῖται ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν ἅμα ἡμῖν συνεκδημεῖν ἐν τῷ κηρύγματι· ὁ δὲ ἐν τούτοις κοινωνός. κοινωνεῖ δὲ ἡμῖν ὅτι ἐστὶ παραστάτης κινδύνων τοῖς πᾶσι· καὶ οὐ μόνον φησὶ συνεκδημεῖ ἡμῖν κεχειροτόνηται· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ χάριτι ταύτῃ κεχειροτόνηται τῇ διακονουμένῃ ὑφ᾽ ἡμῶν· τουτέστιν ἐπὶ τῷ ὑποδέξασθαι τὰ τῆς ἐλεημοσύνης χρήματα:- εἰκός

Δυνάμεθα ταῦτα καὶ τῆς ὑμῶν προθυμίας:-

ι Εἰς πρόσωπον φησὶ τῶν ἐκκλησιῶν· τουτέστι καὶ εἰς τιμὴν τῶν ἀποστειλασῶν
αὐτοὺς ἐκκλησιῶν· ἂν γὰρ τούτους τιμήσητε, τὰς ἀποστειλάσας ἐτιμή-
σατε· οὐ μόνον δὲ ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκκλησιῶν· ὁρῶμεν ὅτι ἐπαίρων καὶ ἀπα-
ραίτητον ποιῶν τὸν λόγον·

ιγ Διακονίας, ἐλεημοσύνης· περὶ ταύτης τοίνυν λοιπὸν τῆς ἐλεημοσύνης πολ-
λά τε εἰπὼν καὶ πολλὰ μέλλων θέλειν, μοί φησι περιττὸν καὶ ἔστι
τὸ γράφειν ὑμῖν· ὥστε
καὶ μᾶλλον αὐτοὺς ἐπισπά-
σασθαι· αἰσχυνθέντας εἰ
πρὸς τοιαύτην δόξαν
ἐχόντων εἴ τι δέοιντο
συμβουλῆς, ἔλαττον
φανεῖεν τῆς
ὑπολήψεως·

ιδ Θαρρῶν γὰρ [illegible]·
τὸ δὲ καὶ ἑτέροις καυ-
χᾶσθαι, πολὺ πλέον·

ιε Τοῦτό φησιν ἐκαυχώμην
πρὸς Μακεδόνας· ὅ-
τι οὐ μόνον ἡ Κόρινθος,
ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἡ Ἀ-
χαΐα περὶ τὴν ἐλεη-
μοσύνην παρεσκεύασται·
ἐπαρχία δέ ἐστιν ἡ Ἀ-
χαΐα ὑφ' ἣν ἡ Κόρινθος·

ὑμῶν καὶ ἡμῶν καυχή-
σεως ὑπὲρ ὑμῶν· εἰς αὐτοὺς ἐν-
δείξασθε καὶ εἰς πρόσωπον
τῶν ἐκκλησιῶν· ιγ περὶ μὲν
γὰρ τῆς διακονίας τῆς
εἰς τοὺς ἁγίους· περισσόν
μοί ἐστι τὸ γράφειν ὑμῖν·
οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν
ὑμῶν· ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυ-
χῶμαι ιε Μακεδόσιν· ὅτι
ιϛ Ἀχαΐα παρεσκεύασται
ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ιζ ἐξ ὑμῶν
ζῆλος·

ιϛ Οὐκ ἀπὸ τοῦ ὅτι [illegible] συλλέγεται· ἀλλ' ὅτι παρεσκεύασται· τουτέστι
ἕτοιμά ἐστι· πεπλήρωκε τὸ πᾶν· λοιπὸν τοὺς διακονήσοντας μόνους
περιμένει·

ιζ Ἐμίχθη καὶ [illegible] ζῆλος· ὃ [illegible] καὶ τοῖς ἄλ-
λοις προθυμίας ἀφορμάς· πῶς οὐκ ἀπὸ τῶν ὑμῶν [illegible]

η Ἰδοὺ καὶ ἕτερον προστίθησι· καὶ τοῦτον μετ' ἐγκωμίων:-

θ Ἐπαινεῖ δὲ καὶ τῆς αὐτοῦ δοκιμασίας τὸν ἄνδρα· [illegible]
τὸ ἐν πολλοῖς καὶ πολλάκις:-

ι Ἐπειδὴ εἶπε, θαρρῶ ὅσον οὐκ ἀποστὰς ἐξερχόμενον πρὸς ὑμᾶς· [illegible]
δαιότερος [illegible]:-

ια Ἐπειδὴ [illegible] τὴν ἀρχήν· παρακαλῶ [illegible] αὐτοῖς· καὶ ἐν
αὐτῇ τῇ παρακλήσει

συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς
τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ὃν ἐ-
δοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς
πολλάκις σπουδαῖον ὄντα·
νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότε-
ρον πεποιθήσει πολλῇ τῇ
εἰς ὑμᾶς· εἴτε ὑπὲρ Τίτου·
κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς
συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡ-
μῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησι-
ῶν· δόξα Χριστοῦ· τὴν οὖν
ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης

[illegible] αὐτοῖς καὶ
εἴτε ὑπὲρ τοῦ Τίτου δὲ
εἴτε τις ἐρωτᾷ· ταῦτα ἔχο-
μεν ὅτι κοινωνὸς ἐμὸς ἐ-
μοὶ καὶ συνεργὸς μου
εἰς ὑμᾶς καὶ [illegible]
καὶ [illegible]· [illegible]
ν· εἴτε ὑπὲρ τῶν ἀδελ-
τις ἐρωτᾷ· ταῦτα ἔ-
χομεν ὅτι ἀδελ-
φοὶ [illegible]· [illegible]
[illegible] ἀποσταλμένοι
ὑπὸ ἐκκλησιῶν· [illegible]
δῆλον ὅτι· δόξα
Χριστοῦ· [illegible]
[illegible] δόξαν προξε-
νοῦσι Χριστῷ· [illegible]
[illegible]

ιβ Ἐν [illegible] τοῦ [illegible] ἀγάπην καὶ τῆς καυχήσεως [illegible]
[illegible] ὑπὲρ ὑμῶν [illegible] καυχῶμαι· [illegible]
[illegible] δίκαιος ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι· τούτοις [illegible]
[illegible] τούτοις [illegible]:-

κγ Καὶ γὰρ κοινωνὸν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ ἑαυτοὺς αἰσχύνει καὶ αὐτοῦ τοῦ δο-
κεῖν τὰ δέοντα ἀπαλλάξαι:-

κδ Ἐπειδὴ δὲ ἀνωτέρω εἴρηκε περὶ τῶν καιρῶν τοῦ γὰρ φησὶν ἐπὶ τούτου·
ὡς αὐτὸς διηρμένην ἑτοίμους ὄντας· ἵνα μὴ δόξῃ ἐναντία τῇ ἀμαρτίᾳ
μῶν. οὐκέτι περὶ τοῦ ἀπαιτῆσαι, ἀλλὰ περὶ τοῦ ταχέως καὶ
δαψιλῶς καὶ προθύμως διαλέγεται· διὰ τοῦτο καινὸν καὶ κατακαλ-
ύψαι ἄρξομαι:-

κε Τὴν Μακεδονίαν ἐλεημοσύνην·

κς Τοῦτ' ἐστι μετὰ χαρᾶς καὶ σπουδῆς. οὐ διὰ ἐξ ἀνάγκης· εὐλογίαν δὲ δέδωκα μετὰ τοῦ καὶ ὅτι ἀμφότερα δίδωσιν· ὅτι καὶ ἐξ ἀγαθῶν καὶ ἀπὸ μετὰ καὶ ἀγάπης. ὁ σπείρων κατὰ μέτρον καὶ δίδωσιν ὥσπερ βούλεται· ἐκτήσατο, μὴ ἀφορ[...] καὶ σπείροντος λόγον:-

κζ Φειδομένως θερίσει καὶ κοινῇ τοῦτο δὲ τὸ τῆς ὑπο[...] καὶ συμφωνεῖ ῥοῦν τὰ ἄστρα τούτου καὶ παρ' αὐτὸ κατὰ· ἵνα προστάξωμεν αὐτοῖς· καὶ ὅτι ὁ ἁμαρτωλὸς πολλὰ καὶ ὀλίγα. ἀμφότεροι

καὶ μᾶλλον μὲν ὑπὲρ σὲ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην τοῦ καιροῦ ἀγαθοῦ· κγ ἁμαρτάνομεν ἐν ἀγάπῃ ἀφ' ὧν ἐπαρκεῖσθαι τοῖς ἀδελφοῖς. ἵνα κδ ἀπὸ ἀληθῶς σημαίνῃ καὶ πρόκειται κε προκαταγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν ταύτην ἑτοίμην εἶναι· οὕτως κς ὡς εὐλογίαν καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν· κζ τοῦτο δὲ ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει· καὶ κη ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις

ἐν θερίσει. προθυμότεροι πρὸς τὴν ἀναφορὰν γένωνται:-

κη Μακεδονίας φησὶ καὶ ἀδελφότητος σ[...]

ιη Καίτοι Μακεδόνων ἔργον ὅτι ἀνελάμβανον καὶ μετὰ σπουδῆς ἦλθον [illegible]
[illegible] ἀνέβησαν· [illegible] κηρέθιασαν· κηρέθιας τοὺς πλάστας·
οὐ [illegible]· ὅπως τὸ ἀνελάμβανον οὐ [illegible]· ὅτι οὐ συμμαχοῦντες
οὔτε προσέταξαν αὐτοῖς· ἀλλ᾽ ὑμᾶς [illegible]
σκευασμένοις ἀπὸ τῆς [illegible]· καὶ τοῦτο [illegible] τὸ [illegible]
ιθ αὐτοῖς: Ὁρᾶτε τὴν κινδυνώδη μοῖραν τοῦ πολέμου· ὅπως μετὰ
[illegible] αὐτοῖς. εἶναι μὲν μάταιον
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ἄχρι τῆς [illegible]
[illegible]
κ Μακεδόσι [illegible] τοῦτο [illegible]
ν· ὅτι [illegible] παρα-
σκευάσαι ἀπὸ περιοδ:
κα Ἀπὸ ἀμύνης [illegible]
καὶ [illegible] αὐτοῖς προ-
[illegible]
[illegible]· [illegible]
[illegible] αὐτοῖς [illegible]
κηρέθιας τοὺς πλάστομας· ἐ-
πιτείνει δὲ τοὺς ἀδελφούς.
εἶναι καὶ τὸ καὶ [illegible]
τὸ ὑπὲρ [illegible]
τοὺς [illegible] τούτους· εἶναι καὶ [illegible]
[illegible] παρασκευασμένοι
[illegible]
[illegible] Μακεδόνων καὶ
[illegible] παρασκευ-
άσαντος· καταισχύν[illegible]
[illegible]· εἶναι
κβ Κελεύετε [illegible] καταισχυ[illegible] εἶναι
[illegible]
[illegible]

λϛ Ἐν μὲν ὀλίγῳ τὸ ἐξαιρεῖ· καὶ τὸ μὴ δοῦναι δαψιλῶς· καὶ πάντως δαψιλῶς τις πολλαῖς, αὐτὸς ὑμῖν δώσει εὑρεθῆναι· ὁ γὰρ ὑπὲρ ἡμῶν χορηγῶν φησὶ τῷ τῆς ἀρετῆς τὸν σπόρον σπείροντι· καὶ τὸ σῶμα τρέφων ἄρτῳ· πάντως ἀναπλήσει τοῦ τὴν ψυχὴν σπείροντος σπόρον·

λζ Χορηγήσαι ὑμῖν ἀντὶ τοῦ ἀφθόνως δαψιλῶς· ἐν πλήθει δὲ καὶ ἡ τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ταύτην γὰρ ὑμῶν σπόρον φησίν·

λη Ἐκ γὰρ τούτων τῆς δικαιοσύνης σπόρου, αὔξει δικαιοσύνης γενήματα· προσθήκῃ δὲ ὅλα ἐστίν·

λθ Ἐν πᾶσι ταύτην φησὶ τὴν ἁπλότητα καὶ δαψιλῆ ἀνυπόπτου ταῦτά φησιν· ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν θεῷ· τί δ' ἔστι τὸ καὶ τοὺς ἄλλους παρασκευάζει εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ ὑπὲρ ὧν ὑμεῖς κεκοινωνήκατε· εἰ ἐποίησα δῆλον ὅτι· πλουτίσας αὐτοὺς ἐποίησαν· τοῦτο καὶ τοὺς λαμβάνοντας ὑμᾶς εὐχαριστεῖν ποιήσετε τῷ θεῷ·

[λϛ] ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπόρον
τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον
εἰς βρῶσιν. [λζ] χορηγήσαι καὶ
πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν·
καὶ [λη] αὐξήσαι τὰ γενήμα-
τα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν·
ἐν παντὶ [λθ] πλουτιζόμενοι
εἰς [μ] πᾶσαν ἁπλότητα· [μα] ἥ-
τις κατεργάζεται δι' ἡμῶν
εὐχαριστίαν τῷ θεῷ· ὅτι
ἡ διακονία [μβ] τῆς λειτουργίας

μ [illegible]

μα Δαψιλίαν·

μβ Τοῦτ' ἔστιν ἡ φιλοτιμία καὶ ἡ εἰσφορὰ τῶν χρημάτων τούτων· ἐξ ἧς λειτουργία ἡ ὑπηρεσία ἡ διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν·

κθ Ἐπὶ τὸ πρᾶον τὸ σπέρμα μετῆλθε· μονονουχὶ τοῦτο λέγων· τὸ [illegible] καὶ περὶ ἐλεημοσύνης φησὶν ὅπερ [illegible] ταῦτα [illegible] προαιρεῖται· οὐ [illegible] διδόντα· μὴ ἐκ λύπης· οὐχ ὅτι πλεονεξίαν· καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]· καὶ ὅτι [illegible] μακάριος· [illegible] διδόναι:

λ Καὶ μαρτυρίαν ἐκβιάζουσι(?)· τὸ μὴ δεῖν ἐκ λύπης δίδοσθαι:

λα Πᾶσι κοινὴν τὴν φιλανθρωπίαν καὶ ἀφ' κοινῶν πραγμάτων· ὅς τὸ δύναται ἐξ ὑμῶν δαψιλῶς καὶ διδόη- ὅτι δύναται ὁ θεὸς ὑ- ἐξ ἧς παρέχει καὶ ἀμείβε- διδόντι· τὴν ἀμείβε- σθαι ἀντιδοῦναι καὶ περισσεῦσαι· οὐ μόνον φησὶ πληρῶσαι· ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν δοῦναι:

λβ Ὅρα σοφίαν· ἐν τοῖς σαρκικοῖς αὐτάρκει- αν αἰτεῖ [illegible] μενος· ἐν τοῖς πνευμα- τικοῖς περισσείαν καὶ περιουσίαν αἰτεῖ:

λγ Τὸν προφήτην αὐτοῖς ἐφίστησι δαψιλῶς(?) παραινοῦντα· τὸ γὰρ σκορπίσαι· δαψιλῶς ὅσον σημαίνει τὴν δόσιν(?):

λδ Δικαιοσύνη γὰρ ἡ ἐλεημοσύνη [illegible] ὡς περικαθαίρουσα τὰ πλημμελήματα:

λε Οὐδὲ πρὸς χρόνον σβέννυται(?):

γίαις. ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερί-
σει. ἕκαστος κθ καθὼς προαιρεῖ-
ται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύπης
ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δό-
την ἀγαπᾷ ὁ θεός· δυνατὸς
δὲ ὁ θεὸς πᾶσαν χάριν λβ περισ-
σεῦσαι εἰς ὑμᾶς· ἵνα ἐν παν-
τὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρ-
κειαν ἔχοντες περισσεύητε
εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν· καθὼς
γέγραπται· ἐσκόρπισεν
ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δι-
καιοσύνη αὐτοῦ λε μένει εἰς
τὸν αἰῶνα:

ι̅ · διηγήσεις τῶν ἰδίων πόνων καὶ προθέσεως [illegible] χάριτος πρὸς τὸ μὴ τοῖς ἐπιπλάνοις [illegible] Κορινθίοις

μϛ Καὶ ἐπὶ τούτῳ, φησίν, εὐχαριστοῦσι θεῷ, [illegible] γάσαντος ὑποταγὴν τοῦ εὐαγγελίου· οὕτω προθύμως [illegible] αὐτοῖς συμφέρουσιν ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ὑμῶν [illegible] ποθοῦντες [illegible]

μζ Ἐπιποθούντων δέ, φησίν, ὑμᾶς· οὐ διὰ τὰ χρήματα· ἀλλ' ὡς [illegible] ὑμῶν χάριτι [illegible] ὑπερβάλλουσαν, φησί, χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν· διὰ τοῦτο ὑμᾶς ἰδεῖν ποθοῦσιν.

μζ Θ[illegible] ὑπὲρ [illegible] τέλος τοῖς [illegible] ἐπέθηκε τοῖς [illegible] χάριν τοῦ θεοῦ χάριν [illegible]

μη Καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν· ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν· χάρις δὲ τῷ θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ. Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος

μη Ἐπὶ τοῦ θεοῦ χάριν ὁμολογεῖ καὶ αὐτὸς [illegible] θεῷ χάρις δὲ τῷ θεῷ [illegible] ὅτι τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ· δωρεὰν ἐνταῦθα [illegible] καὶ τὸ ὑποτάξαι Κορινθίους τοῖς ἀποστόλοις· καὶ [illegible] ἐδωρήσατο [illegible] αὐτὴν ἐλεημοσύνην [illegible] ἀρετῆς [illegible]

Κατ' ἰδίαν [illegible] καὶ ὅτι [illegible] ὑπὲρ αὐτῆς [illegible]

μθ ι Μέγα τὸ ἀξίωμα· ἐγὼ Παῦλος, φησί· τουτέστιν [illegible] ὁ [illegible] τῇ οἰκουμένῃ· ὡς καὶ ἀλλαχοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν· [illegible] ἀπαρτίσας [illegible] ἐλεημοσύνην· ἀρχὴν [illegible] καὶ [illegible] κατὰ [illegible] συμ[illegible] [illegible] Καὶ [illegible] αὐτοῖς [illegible] καὶ τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ [illegible]

Οὐ μόνον φησὶ τοῦτο κατορθοῖς τὸ ἀναπληροῦν τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων,
ἀλλὰ καὶ περισσοτέρους ποιεῖς εἰς τὰς τοῦ θεοῦ εὐχαριστίας· διὰ τὸ πολλοὺς προσφέ-
ρεσθαι· οἷον δὲ ἐστι· στρέφων πεπεμμένους καὶ εὐχαριστεῖν
δοξάζειν θεόν· τὰ γὰρ δι' ὧν θέρειν ἐπαινουμένους· περὶ τῶν λόγων φησὶ αὐ-
δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης τουτέστι τῆς ἐν δοκιμῇ ἐπὶ τῆς χρη-
στότητι δοξάζουσι τῆς ἐλεημοσύνης· καὶ ἡ μεῖς διακονοῦμεν μόνον φησί:

ρλς

Πῶς δὲ περισσεύει καὶ
χαριστίαν τῷ θεῷ εἰπών·
ὅτι δοξάζουσιν τὸν θεὸν
οἱ ἅγιοι· τῶν οὐ μόνον ὅτι
ἐπηρκέσθη αὐτοῖς διὰ τῆς
ἐλεημοσύνης ὑμῶν δηλονότι·
ἀλλ' ὅτι καὶ ὑποτεταγ-
μένοι ἐστέ φησὶ τῇ ὁμο-
λογίᾳ τοῦ εὐαγγελίου·
δηλονότι τοῦ ὑποτετά-
χθαι τοῖς εὐαγγε-
λικοῖς προστάγμασι.
τὸ δὲ ποιεῖν πλέον τῆς
περὶ ἐλεημοσύνης ὁ Κύριος
διατάξει:

Ταύτης οὐ μόνον ἐστὶ προσα-
ναπληροῦσα τὰ ὑστερήμα-
τα τῶν ἁγίων. ἀλλὰ καὶ
περισσεύουσα διὰ πολλῶν
εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ· διὰ
τῆς δοκιμῆς τῆς διακο-
νίας ταύτης δοξάζοντες
τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ
τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· καὶ
ἁπλότητι τῆς κοινωνίας
εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας

Καὶ ὅτι διὰ τὴν ὑπο-
ταγὴν καὶ πίστιν τοῦ
εὐαγγελίου. καὶ εἰς τοῦ
το ὑποτεταγμένοι ἐστὲ εἰς τὴν εἰς αὐτοὺς ἁπλότητα· οἷον διὰ τὴν δαψιλ-
ῆ τῆς ἐλεημοσύνης καὶ κοινωνίαν· καὶ οὐ μόνον εἰς αὐτούς. ἀλλὰ καὶ
εἰς πάντας· οἱ γὰρ ἅγιοι οὕτω φησὶ καὶ ὑπὲρ τῶν ἑτέρων παρ' ὑμῶν
εὐχαριστοῦσι τῷ θεῷ:-

ΝΕ Κατὰ τὴν [illegible] φησὶν ἔχω χρήσασθαι [illegible] παρὰ τὴν δύναμιν [illegible]
τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας. [illegible]
δι᾽ [illegible] ἀλλ᾽ αὐτοὺς ὑποκριτικῶς [illegible]
ποιοῦντας. καί φησιν· ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες, οὐ κατὰ σάρκα στρατευό-
μεθα· τουτέστι σαρκὶ περικείμεθα· οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα [illegible]
τουτέστιν οὐ σαρκικῷ [illegible] τοῦ κηρύγματος [illegible]
[illegible] οὐ σαρκικοῖς [illegible]
τουτέστιν οὐ κατὰ σάρκα στρα-
τευόμεθα.

ΝΕ μους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρ-
κα περιπατοῦντας. ἐν
σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες.
οὐ κατὰ σάρκα στρατευό-
μεθα. ΝϚ τὰ γὰρ ὅπλα τῆς
στρατείας ἡμῶν. οὐ σαρκι-
κά. ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θεῷ
ΝΖ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρω-
μάτων.

ΝϚ Καὶ οὐ [illegible] οὐ κατὰ σάρκα
στρατευόμεθα. ὅτι [illegible]
[illegible] οὐκ [illegible]
σαρκικὰ κατὰ [illegible]
[illegible] σαρκικὰ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] δυνατὰ τῷ θεῷ [illegible]
[illegible]
[illegible] οὐ [illegible]
[illegible]
ΝΖ Ἐπειδὴ δυνατὰ [illegible] πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων [illegible]
[illegible]
ὀχυρώματα [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] θέλω φησὶν· δέομαι [illegible] μὴ παρὼν μὲν [illegible] ἐν οἷς λοιδοροῦσί με [illegible]
χρήσασθαι [illegible] μου τῇ δυνάμει κατ' αὐτῶν· ὑμῶν δέομαι· ὡς [illegible]
[illegible] ἐν τοῖς μὴ [illegible] τοῦτό με [illegible]

Ἢ [illegible] ὅταν δὲ καὶ δι' αὐτῆς [illegible] ἐπι[illegible]
[illegible] Χριστοῦ [illegible]

Ἢ καὶ [illegible] τοῦτο [illegible] τοῖς τῶν διαβαλλόντων χρησάμενος
λόγοις· ἔλεγον γὰρ ὅτι ἡ παρουσία ἀσθενής· αἱ δὲ ἐπιστολαὶ καὶ
[illegible] δέομαι
[illegible] παρὼν μὲν
[illegible]
[illegible] θαρρῶν τὰ
[illegible]
[illegible] τοῦτό [illegible]
[illegible]
θαρρῶν [illegible]
[illegible] τοιαῦτα γρά
φειν [illegible] τὸ μὴ θαρ
ρῆσαι [illegible] τοῦ [illegible] τὸ
μὴ θαρρῆσαι [illegible] χρήσασθαι
[illegible] πρὸς ὑμᾶς [illegible]
[illegible] δυνάμει [illegible]
[illegible] γὰρ [illegible]
[illegible]

παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς
πραότητος καὶ ἐπιεικείας
τοῦ Χριστοῦ· ὃς κατὰ πρόσω πον
μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν. ἀ
πὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς· δέ
ομαι δέ· τὸ μὴ παρὼν θαρ
ρῆσαι τῇ πεποιθήσει ᾗ λο
γίζομαι· τολμῆσαι ἐπί
τινας τοὺς λογιζομένους

[illegible] τοῖς ἐναντίοις [illegible] ποίᾳ δυνάμει [illegible]
[illegible] τολμῆσαι [illegible] οὔπω κέκρικα χρήσασθαι αὐτῇ·
[illegible] λογίζομαι [illegible] χρήσασθαι μου τῇ δυνάμει·
[illegible] ὅτι παρὼν [illegible] ἀσθενής [illegible] καὶ παρὼν [illegible]
[illegible]

[illegible] χρήσασθαι τῇ δυνάμει [illegible]
[illegible] τοῦτο χαρίζου [illegible]
[illegible] χώραν [illegible] ἀνοίᾳ [illegible]

ξβ Φυσιώσας τοὺς ψευδαποστόλους· καὶ αὐτοὺς διὰ πλοῦτον ἢ εὐγένειαν πλεκτὸν κόμπον αὐτοῖς διαλεγόμενος· τὰ κατὰ πρόσωπον φησὶ βλέπετε· τουτέστι μόνον τὸν φαινόμενον κρίνετε· οἷον εἴ τις πλουτεῖ· εἴ τις εὐγενὴς ἐστι· εἴ τις μεγαλαυχεῖ· εἴ τις [illegible] πρόσωπον [illegible] :- θεοδωρήτου

Κατὰ τὸ πρόσωπον [illegible] ἀναγινώσκομεν· [illegible] φησὶν [illegible] καὶ [illegible] ἐξετάζειν· οὐ κρίνω σε ὡς ἀκριβῶς αὐτὸ τὸ ποιῆσαι :-

ξβ Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε· εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι. ξγ τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ· ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτως καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ.

Γενναδ.

Κατὰ τὸ ἐπιτιμητικὸν ὑπόκρισιν τοῦτο ἀναγινώσκομεν· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐκ τῶν ἔργων [illegible] ἐξετάζετε· ἐκ δὲ τῶν [illegible] φαινομένων [illegible] :-

ξγ Καὶ ἐπεὶ καὶ οἱ ψευδαπόστολοι Χριστοῦ ὄντες ἐμεγαλαύχουν :-

ξδ Ἐπειδὴ φησὶ [illegible] Χριστοῦ χάριτι· ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦτο λογιζέσθω· καὶ [illegible] διὰ τῆς [illegible] μαθήσεως :-

ξε Τί φησιν ἐν τούτοις καιροῖς μου [illegible] οὐχ ὅτι αὐτὸς ἐμὲ Χριστοῦ· ἢ [illegible] τοῦτο· κατὰ τὴν [illegible] ἀλλὰ παραδειγματικῶς ὅτι ὡς Χριστοῦ ἐστιν, οὕτως καὶ αὐτός· ἀλλὰ [illegible] τὸ μέσον· ὁ δὲ φησὶν· ἐὰν περισσότερόν τι καυχήσωμαι· [illegible] οὕτως καὶ ἡμεῖς· ἐὰν [illegible] ἀρκεῖ τέως τὸ [illegible]· οὕτως καὶ ἡμεῖς· ἐὰν [illegible] τούτου· [illegible] αἰσχυνθῶ· ἀληθῆ γάρ φησιν [illegible] :-

λη Ἐπειδὴ μετὰ τὴν προτροπήν· ἵνα ἀπρόσκοποι ὦσι τὴν ἔμφασιν·
ταὐτόν φησιν· τοῖς ἡμετέροις· κἂν ὀχυρώματα ἔχωσι· κἂν ὑπὸ τῶν
τοιούτων περιβάλλωνται τείχη καὶ φρούρια· κἂν ὁπωσοῦν ἐπαι-
ρόμενον καὶ ἀνθιστάμενον τῇ γνώσει τοῦ θεοῦ τῇ διὰ τοῦ
κηρύγματος· πάντα καθαιρεῖ:-

λθ Καὶ οὐ τὴν ἁρμονίαν καὶ πᾶσαν διάνοιαν ἀπ' ἐμὴν ὑποτάσσομεν

τοῦ καθαιρεῖ καὶ αἰ-
χμαλωτίζει τὰ νοήματα ὡς
μηδὲ ἀνατολὴν ἔχειν
τοῖς ... μηδὲ ἀν-
τιστῆναι ἰσχύσαντι
τὸ μὴ γὰρ τιθέμενον·
τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ αἰ-
χμαλωτίζοντες· οἷον
αἰχμαλώτους ἐκ
τῆς τοῦ πολέμου τυ-
ραννίδος ἀγαγόντες
ἀποδουλώσας εἰς
ἐλευθερίαν:-

λογισμοὺς καθαιροῦντες καὶ
πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον
κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ
θεοῦ· καὶ αἰχμαλωτίζοντες
πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπα-
κοὴν τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἐν ἑτοίμῳ
ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν
παρακοήν· ὅταν πληρω-
θῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή·

ξ Ἐνταῦθα καὶ τοῦτο ὡς
ἐμφαίνει μὲν· ἵνα ὡς
περιεργαζόμενον φησιν·
ἵνα ὅταν διὰ τῆς παραινέσεως καὶ διδασκαλίας διορθώσωμεν ὑμᾶς
καὶ ἀπαρτισθῆτε ἐκδικήσωμεν· τοὺς ἐκείνοις κοινωνοῖς τοῖς ἀπαι-
τοῦσι τὴν ... ἐκδικήσομεν· ... ἐν ...
... ὑφ' ὑμῶν ... καὶ γὰρ ...
... διὰ τὸ ...
... τοὺς ...
... διορθώσαντας:-

ξα Ὑπακοὴν ... φησιν· ἀλλ' οὐ τελείως· διό φησιν ὅταν
πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή:-

ξθ Ἐλαφρυγχοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τῶν αὐτῶν ὅτι καὶ πάσχει δι' αὐτῶν ἐπιφορᾶς φαύλου ἐπαγγέλλει· περὶ γενομένων δέ· ὡς καταφρονητικοὶ τῶν πάντων· καὶ ἐν ἀρχῇ ἐκεῖ ὅμοιος γράφει:·

ο Οἱ γὰρ τῶν χαρῶν τῶν φίλων· τοιοῦτοι γάρ εἰσιν· ὅτι καὶ πρὸ τῶν καὶ ἀπὸ τῶν ὁμοίων ὄντων· καὶ ὥσπερ ὄντων αὐτῶν τοῖς λόγοις καὶ ταῖς ἐπιφοραῖς τοιοῦτοι καὶ παρὰ τῶν τοῖς ἔργοις· τοιούτους μὲν καὶ ἀπὸ γὰρ μόνων αὐτῶν τῶν ἀλλήλοις χαίρουσι καὶ περιημμένοι ἔχουσιν ἄλλ' ἀπ' ἀλλήλων μεμνημένοι:·

ξθ Καὶ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀναθυμήσει καὶ ὁ λόγος δ' ὅλου μνημόσυνος· τοῦτο γὰρ ἐστὶ ὁ τοιοῦτος· ὅτι οἱ οἰόμενοι τοῖς γὰρ δίδωσι φόβον ἀπόντων· τοιοῦτοι καὶ παρόντων τοῖς ἔργοις· οα οὐ γὰρ τολμῶμεν μεριμνᾶν ἢ συμμεριμνᾶν ἑαυτοῖς τις τῶν ἑαυτοῖς συνισταμένων· οβ ἀλλ' αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοῖς χαίρουσι καὶ ογ συμμεριμνῶντες. ἐὰν

οα Ἐν τούτῳ θαυμάζομεν ἑκάστους περιττοὺς καὶ κακοὺς δι' αὐτοὺς καὶ τῶν μεριμνῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ φίλων· οὐ γὰρ τολμῶσιν μεριμνᾶν οἷον συμμεριμνᾶν ἢ συμμεριμνᾶν· οἷον ὅταν παραινῶσί τισιν ἑαυτοῖς περὶ τῶν διὰ τὸ κομπῶδες ἑαυτῶν ὁρᾶσθαι αὐτοὺς ἐκκομιδῇ κακῶν:·

οβ Ἑκάστοις τοῖς οὕτως ἔχουσιν ἑαυτοῖς συμμεριμνᾶν· καὶ γὰρ φίλοις καὶ ἐπιμελοῦσιν· ἀλλ' ἢ καὶ ἑαυτοῖς γινόμενοι· ἑαυτοῖς χαίρουσι· καὶ περὶ τῶν κακῶν ἢ καὶ ὁμιλοῦσι καὶ ἐπαγγέλλουσι καὶ διαπράττονται:·

ογ Καὶ οἱ ἑαυτῶν φίλοι ἑαυτοῖς χαίρουσι· ἑκάστοι γὰρ ἑαυτοῖς ἑαυτῶν συμμεριμνῶσιν· οὐ γὰρ ἀξιοῦσι φίλων πρός τινα ἀνθρώπων συμμεριμνᾶσθαι· ἀλλ' αὐτοὶ πρὸς ἑαυτούς· οὐ συνιοῦσι φίλοι· τοιγαροῦν μόνοι γὰρ ἀναθεμάτων περὶ ἀσωτίας τοῖς ὁρῶσιν· οὐ γὰρ λέγεται φίλοι τιμᾶν ἢ ὅτι καταξιοῦν ἀλλήλοις ἑαυτοῖς ἑταίρων τῶν:·

ξς Τῆς πληκτικῆς καὶ τιμωρητικῆς κατὰ τῶν ἀπειθούντων δυνάμεως. ὅτι γὰρ κολάζειν
τὸ φορτικὸν τοῦ λόγου φησίν. ὡς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν
ὥσπερ εἶπε· τὴν δύναμιν ἐπαινῶν ἐπὶ τῷ οἰκοδομῆσαι ὑμᾶς πρὸς τὴν
σωτηρίαν· οὐκ εἰς τὸ τιμωρῆσαι καθαιρεῖν· πρὸς ὃ καὶ πονηροὺς καὶ μὴ ἀν-
τοὺς ἂν ἀπαιτηθῇ μετὰ τὸ παρὰ Χριστοῦ δοθεῖσαν ἐξουσίαν. καὶ ἄνω ἔφασκ-
εν ἑτοίμως ἔχοντες ἐκδικῆ-
σαι πᾶσαν παρακοήν
ὅτι γὰρ εὐκοπώτερον ἀλλ' ἐ-
πὶ οἰκοδομὴν τὴν ἐξου-
σίαν ἔλαβε φησίν. ὅτι αὐτὸ
τοῦτο φησὶ μάλιστα δεῖ
οἰκοδομῆν ὑμᾶς. τοῦτο κα-
ταρτίσματα ἀναιρεῖν καὶ τὰ
σκάνδαλα. διὸ μὴ τοὺς
ἀδιαλλάκτους καὶ
πειρῶν. ὅσα τοῦτο καὶ
ἐπαινοῦμεν. ἵνα οἰκοδομῶμεν.
ἐὰν δέ τις ἀνίατα νοσῇ
καὶ τῆς θεραπείας χρῄζει
ὑβρίζοντι καθαιροῦ-
μεν αὐτὸν καὶ κατὰ κάλλος.
ὡσπερ καὶ ἐν παραπο-
λαύσει τὴν οἰκοδομὴν
ἐπισπεύδομεν δὲ τὴν καθαίρεσιν:-

ἐάν τε γὰρ καὶ περισσότερόν
τι καυχήσομαι περὶ τῆς
ἐξουσίας ἡμῶν ἧς ἔδωκεν
ὁ κς ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν καὶ
οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν.
οὐκ αἰσχυνθήσομαι. ἵνα
μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν
ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν.
ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαί φησιν βα-
ρεῖαι καὶ ἰσχυραί.

ξζ Οὐκ αἰσχυνθήσομαι φησί· τὸ ἀληθὲς ἢ κομπάζω:-
ξη Διὰ τοῦτο φησὶν οὕτως μετρίως εἶπεν τὸ οὐκ αἰσχυνθήσομαι. ἵνα
οὐδὲ μὴ μέγα ... ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπι-
στολῶν· ὅτι τοῖς λόγοις τοῖς διὰ γραμμάτων αὐτῶν κέχρηται. καὶ ἵνα
μὴ ... ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαὶ βαρεῖαι καὶ τὰ ἐξῆς. δι-
α τοῦτο φησὶν οὕτως μετρίως ἐφθέγξατο:-

πα Ταὐτό ἐστι φησὶν ἢ καὶ τὴν ἐν δυνάμει μὲν περιπατοῦμεν τοῖς ἐν ἀλλοτρίοις κόποις· ἐκεῖνοι γὰρ τοῖς τῶν ἀποστόλων ἀλλοτρίοις κηρύξαντος· αὐτοῖς ἐπιδημήσαντες τῇ πόλει, καὶ ἑαυτοῖς ἐπιγράφουσι τὸ κήρυγμα. ἡμεῖς δέ φησιν οὐκ ἐν ἀλλοτρίοις κόποις.

πβ Οὐδὲ ἡμᾶς ἀποσφαιρίζεται· ἀλλ' ἐλπίζομεν φησί τοῖς [illegible]

πγ Πρὸς ὅ ἰσχὴν ἐπιδίδωσι τῶν μαθητῶν. οἱ διδάσκαλοι εὐδοκιμοῦσι.

πα Οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις· ἐλπίδα δὲ ἔχοντες πβ αὐξανομένης πγ τῆς πίστεως ὑμῶν ἐν ὑμῖν πδ μεγαλυνθῆναι· κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσείαν εἰς πε τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι· οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἕτοιμα πς καυχήσασθαι.

πδ Ἐλπίζομεν φησὶν ὑμῶν ἐπιδιδόντων πρὸς τὴν πίστιν, ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν· εἰς περισσείαν· τουτέστιν ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι πλέον ἡμῶν· τοῦτο γὰρ τὸ εἰς περισσείαν· κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν· τουτέστι κατὰ τὸ μέτρον ἡμῶν ὃ ἐνεχειρίσθημεν παρὰ θεοῦ. κανόνα δὲ κανόνα καὶ μέτρον καλεῖ· ὡς ἐπὶ κλῆρον καὶ κληρονομίαν τὴν οἰκουμένην ὡς ἀπόστολος.

πε Καὶ οὕτως μεγαλυνθῆναι ἐν ὑμῖν· ὥστε καὶ εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι καὶ διδάξαι· ὃ δὴ καὶ ἐποίησεν.

πς Καὶ οὐχ ὥσπερ φησὶν ἐποίησαν οἱ ψευδαπόστολοι καυχήσασθαι ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι καὶ μέτρῳ καὶ ἔνθα ἄλλος ἐκοπίασε· τοῦτο γὰρ τὸ εἰς τὰ ἕτοιμα· ἔνθα φησὶ προκαταβέβληται σπέρμα διδασκαλίας.

τοῖς ἑαυτοῖς οὐ συνιᾶσιν. ο̅δ̅ ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα· ο̅ε̅ ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ θεὸς μέτρου ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν. ο̅ζ̅ οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἑαυτούς· ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ·

ο̅δ̅ Ἡμεῖς δέ, φησίν, οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα καθάπερ οὗτοι· καὶ χρῆσθαι ἀκαίρως αὐτοὶ τοῖς ἀλλοτρίοις δεδομένοις πόνοις οἰκειούμενοι ἐπαίρονται· πρὸς τὸ πέρας τῆς γῆς ἀφικνούμεθα διδάσκοντες. Ταῦτα οὖν ἄμετρα καὶ ἄλογα· ὑπερβαίνειν τὴν δύναμιν αὐτῶν καὶ τὸ μέτρον.

ο̅ε̅ Ὥσπερ γὰρ ἀμπελῶνα διαμερίσας ὁ θεὸς τὴν οἰκουμένην, ἡμῖν, φησί, τοῖς ἀποστόλοις ἐμέρισεν· κατ' αὐτὸ οὖν τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ θεὸς καυχησόμεθα καὶ οὐ παραβησόμεθα, φησί. ποῖον δέ ἐστι τὸ μέτρον; τὸ ἄχρις ὑμῶν, φησί.

ο̅ς̅ Ἐπεὶ οὖν ἄχρι καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν, καὶ τοῦτο ἡμῖν τὸ δεδομένον παρὰ θεοῦ μέτρον, ἄχρι καὶ ὑμῶν καυχώμεθα· ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ καυχησόμεθα.

ο̅ζ̅ Οὐ γὰρ ἁπλῶς ποιοῦμεν, φησίν, ὅτι μὴ ἀφικόμενοι, ἢ γοῦν μὴ ἀφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἑαυτούς, μόνον τὸ ἐφθακέναι εἰς ὑμᾶς ἐκήρυττον τοῦ εὐαγγελίου προφθάσαντες· τότε γὰρ ὄντι ἄχρις ὑμῶν ἐφθάσαμεν· ἐφθάσαμεν δὲ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ· τουτέστιν, οὐχ ἁπλῶς παραγενόμενοι, ἀλλὰ καταγγέλλοντες ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον.

ο̅η̅ Μὴ ἔχοντες, φησί, κἂν ἄχρις ὑμῶν ἐφικέσθαι ἢ φθάσαι.

ο̅θ̅ Οἷον μὴ τοῖς κόποις ποιοῦντες τῶν ἄλλων.

π̅ Εἰκὸς γὰρ ἦν τοὺς ψευδαποστόλους καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ κηρύγματος τῶν παρ' ἄλλων γενομένων, καὶ ὑπὲρ τούτου καυχᾶσθαι.

ςβ Ἡρμοσάμην· περὶ τὴν ἐκκλησίαν [illegible] ὁ λόγος αὐτῷ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ὑπὲρ χριστοῦ [illegible]

ςβ ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ
ςγ ἀνδρὶ παρθένον ἁγνὴν
παραστῆσαι τῷ χριστῷ·
φοβοῦμαι δὲ μή πως
ςδ ὡς ὁ ὄφις εὔαν ἐξηπά
ςε τησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ
ςϛ αὐτοῦ· οὕτω φθαρῇ
τὰ νοήματα ὑμῶν ἀ
πὸ τῆς ἁπλότητος

τοῦ [illegible]
[illegible] ἁρμοσάμην [illegible]
[illegible] ἐμνηστεύσατο
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] προφητ[illegible]
[illegible] καὶ τοῖς ἀποστ[illegible]
[illegible] ἐμνηστεύσατο
[illegible]
ἐκκλησίαν·

ςγ Ἐμνηστευσάμην [illegible] τῷ χριστῷ· [illegible]
[illegible] οὐ [illegible]

ςδ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ἀλλ' ὁ φόβος [illegible]
[illegible]

διεφθάρητε· ἵνα μὴ [illegible] ποιήσῃ· ἀλλ' [illegible]
[illegible] καί τοι ἦσαν διεφθαρμένοι· καὶ γὰρ καὶ [illegible]
[illegible]

ςε Ἄλλως περὶ τὸ [illegible] οὕτως οὐδὲ [illegible]
[illegible]

ςϛ Φθαρῇ οἷον [illegible] ἀπὸ τῆς ἁπλότητος τοῦ χριστοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
συλλογιζομένης·

πζ Ἐκ μέρους μὲν οὖν φησὶν ἐκεῖνοι καυχῶνται· ἡμεῖς δὲ καὶ ταῦτα κατορθωκότες τὸ ἄχρι ὑμῶν ἐλθεῖν καὶ πρὸς ἕτερα κατορθοῦν μέλλοντες, οὐ καυχώμεθα ἐν ἑαυτοῖς ἀλλ' ἐν τῷ κυρίῳ. οὐχ καυχώμενοι φησίν. ὁ φησὶ δὲ ἐν κυρίῳ καυχᾶσθαι· καὶ οὐχ καὶ αὐτοὺς ὁ ἔφη θέσαι μὲν μέτρα, ἐκ θεοῦ ἀρχόμενοι.

πη Τίνες γὰρ οἱ ἑαυτοὺς συνιστάντες; οἱ ψευδαπόστολοι δηλονότι. τίνες δὲ οὓς ὁ κύριος συνίστησι; τοὺς ἀμφὶ Παῦλον δηλονότι. κατὰ τὸ μέτρον γάρ φησι τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ θεός· ὅσον μέρος ὁ θεὸς αὐτῷ καὶ συνίστησιν:-

ὁ δὲ καυχώμενος (πζ) ἐν κυρίῳ καυχάσθω. οὐ γὰρ (πη) ὁ ἑαυτὸν συνιστῶν ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὃν ὁ κύριος συνίστησιν. Ὄφελον ἀνείχεσθέ μου μικρὸν τῇ ἀφροσύνῃ· ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου. ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς θεοῦ ζήλῳ.

πθ Μέλλων ἐμμένειν τοῖς οἰκείοις ἐπαίνοις, πολλῇ κέχρηται τῇ προδιορθώσει· τὸ φορτικὸν τοῦ δοκεῖν ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἑαυτὸν ἀποφεύγων. ἀλλὰ τοῦτο δὲ αὐτὸ ἡ ἀνάγκη τῆς ὑποθέσεως ἀναγκάζει καὶ τὸ δεδιέναι μὴ ... τὸ αὐτοῦ ἐκβαλεῖν ζῆλον. τοῖς γὰρ ψευδαποστόλοις δοκεῖ μὴ εἶναί τι. ἀνέχεσθε οὖν δέ μου φησὶ ἀφροσύνην παραμικρὰ καὶ ἔργον ποιοῦντος.

ϙ Ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου· οἶδα γὰρ φησὶν ὅτι ἀγαπῶντές με καὶ πάντα μου ἀνέχεσθε:-

ϙα Οὐκ ἔστι φησὶ ... ἀλλ' ὁ μᾶλλον ... ζηλῶ ὑμᾶς φησί· τουτέστι περιμαίνομαι ... εἶτ' ἵνα μὴ νομίσῃς διὰ τὰ ἀνθρώπινα, οἷον χρήματα καὶ δόξαν, φιλεῖν αὐτοῖς, ἐπάγει· θεοῦ ζήλῳ. ζηλοτυπεῖ ... διὰ τὸ ... ἀγαπᾶν. ζηλότυπος ... οὕτως ... ζηλοῦ ... ὠφελήσω.

Λογίζομαι καὶ μὴ δεῖν ὑμᾶς ἀφορηκέναι τῶν ὑπὲρ ἁμαρτίαν ἀποστάντων· ἀντὶ τοῖς
περὶ πᾶν ἐπτωχευμένοις ἑαυτῶν· τοῦτο δὲ λέγει θεραπεύων· ὅτι ἐὰν ἐκείνων φησὶ
πλεονεκτήσωσι· καὶ ἐκ τῶν [illegible] τὸ παλαιὸν νοῦν φέρειν τὸν λόγον [illegible] τὰ
παρὰ [illegible] φρονῶν· λογίζομαι φησὶν οἷον μὴ ἡγοῦμαι [illegible] οὐδὲ ὑμᾶς ἀ-
ποφαντικῶς [illegible] ἀποστόλων· ἀλλὰ τῶν ὑπὲρ ἁμαρτίαν· περὶ ἐξου-
σίας [illegible] τοῦτο δέ φησιν· ὅτι δεῖ τοὺς [illegible] χρεία· ἀλλὰ
δεῖ φησὶν ὅσον [illegible] καὶ
καθάπαξ [illegible] ἀποστόλους:-

λογίζομαι γὰρ μηδὲ ὑμᾶς ἀφο-
ρικὸν εἶναι τῶν ὑπὲρ ἁμαρτίαν ἀ-
ποστόλων· ἔστι δὲ καὶ ἰατρὸς
τοῖς ψυχροῖς· ἀλλ' οὐ τῇ
γνώμῃ· ἀλλ' ἐν τῷ παντὶ φα-
νερῶς ἰδὼν τῶν ἐν ὑποψίαις μείσ-
ὑμᾶς· καὶ ἁμαρτίαν ἐμβαλοῦσι-
σαι ἐμαυτόν
μὴ κοινωνῆσαι ἀρχῆς:-

ἀντὶ τοῦ ἐπὶ δὲ ἡμῖν τούτοις ὑμεῖς λαχ-
μανθάνειν τοῖς καλὰ ἀπ-
το [illegible] καὶ
[illegible] ἀπο-
φορητὸν [illegible] ἀλλ'
καὶ [illegible]
διὸ καί τι [illegible]
ἁμαρτίαν δὲ τοῦτο [illegible]
[illegible] τὸ [illegible]
[illegible] τοῦ κηρύγματος
[illegible] οὐκ [illegible]
[illegible] φιλοσοφίας [illegible]

β Τοῖς τοιούτοις ἀποστόλοις ἐμπίπτειν· κατὰ τὸ τοῦ [illegible] τὸ ὄν·
ὅπερ ἐστὶν ὀλέθριον:-

γ Ἐμπίπτειν τοῖς τοιούτοις ἀποστόλοις δολεροῖς τισὶ καὶ συμβουλεύμασιν
[illegible] μοῖς καὶ προσωποληψίαις περὶ [illegible] οὐχ ὅπερ φησὶν· ἐν
[illegible] χωρήματι καὶ ἐν ὑποψίαις ποιοῦμαι· φανερὸν [illegible]
[illegible] ὑποκρίσεως:-

δ Πληκτικῶν τοῖς λόγοις καὶ χρῶνται· ἀπορρίπτειν φησὶ [illegible]
ἀπελήλαμαι· ἁμαρτίαν [illegible] παρὰ [illegible]
καὶ μὴ δεῖν [illegible] τοῦτό φησιν [illegible]
τὸ [illegible] μὴ δεῖν [illegible]
[illegible] δὲ [illegible]

Ϛζ Τί ποτε δὲ ψευδαπόστολοι τὰ δαπανᾶσθαι ὁμοίως ἐκείνοις καὶ ὁμοίως ὑπὲρ Χριστοῦ
ὁρᾶν δέ· ἢ ἐκεῖνοι πλέον τι λαμβάνουσιν· καὶ ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ἐθνῶν φησὶ μαρτυ-
ρεῖν· καὶ τὸ κατάγγελμα τὸ αὐτὸ ἀκούομεν· ἀλλά φησιν· ἄλλον Χριστόν· ἤγουν
ὁ ἐρχόμενος ἐπιδείξασθαι ὑμᾶς ποιεῖ ἐν τοῖς πνευματικοῖς χαρίσμασι·
οὐδὲ περὶ τοῦ Χριστοῦ χρὴ θαυμάζειν ἐκείνους:-

Ϛη Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦτο σοφίζονται οἱ ψευδαπόστολοι· σκόπει δὲ πῶς δείκνυσι
μηδὲν πλέον παρὰ
ἐκείνοις· ὃν οὐκ ἐκη-
ρύξαμεν φησίν· ὃν οὐκ ἐ-
λάβετε φησί· καὶ πνεῦμα
ὃ οὐκ ἐδέξασθε· τοῖς πρὸ
διορισμοῦ δείκνυσι μηδὲ
πλέον ἐκείνους διδάσκειν
οὐδὲ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς χαρίσ-
μασιν· ἀλλὰ τοῖς ἀλη-
θινοῖς προσέχειν δεῖ:-

Πῶς εἰς τὸν Χριστόν· Εἰ μὲν γὰρ
ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κη-
ρύσσει, ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν·
ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε
ὃ οὐκ ἐλάβετε· ἢ εὐαγγέλιον
ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε· κα-
λῶς ἠνείχεσθε·

Ϛθ Τί λέγεις ὦ Παῦλε· ὁ γὰρ
γράφων εἴ τις ὑμᾶς
εὐαγγελίζηται παρ' ὃ
παρελάβετε ἀνάθεμα
ἔστω· τούτοις γὰρ φησὶ καλῶς ἠνείχεσθε; καὶ μὴν διὰ τοῦτο οὐκ ἐδέχεσθαι χρῆν,
ἀλλὰ δεῖ τοῖς αὐτοῖς στῆναι. τὸ περὶ αὐτῶν ἀχρεῖον. ἄλλος μὲν γὰρ ὁ καιρὸς αὐτοῖς
τοῖς μὴ προσέχουσι· πᾶσαι γὰρ αὐτοῖς δίδωσι πρόσοδον· οὐ γὰρ ἐ-
κόμπαζον οἱ ψευδαπόστολοι ὡς ἐξ ἑαυτῶν τι φέροντες διδασκάλων· καὶ ὅτι
αὐτοί φησι πλέον τι καὶ πλεῖόν τι ἐπαγγέλλουσι· τῇ γὰρ ἔξω παιδείᾳ χρώ-
μενοι, τοῖς δὲ μαθηταῖς δόγμασι μαρτυρίας ἂν ἐπεμελοῦντο· διὸ καὶ ἐφθάσαν
πολλοὺς· τούτους οὖν φησὶ νῦν· εἰ μέν τι πλεῖόν τι ἐπαγγέλλουσι· καὶ οὗτοι ἕ-
τερον δὲ κηρύττουσι Χριστὸν καὶ ἡμεῖς παρελίπομεν· καλῶς ἠνείχεσθε·
διὰ τοῦτο γὰρ εἶπεν ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν· εἰ δὲ τὸ αὐτὸ φησὶ τὸ πιστεύειν
κεφάλαιον· καὶ οὐδὲν πλέον ἐροῦσιν ὅσον ἕκαστος τὸ δόγμα· διὰ τί πλέον
ἔχουσι παρ' ὑμῖν ἐκεῖνοι· ὅσα γὰρ ἂν μαρτυρήσωσι φησὶν, οὐδὲν πλέον
ὧν ἡμεῖς ἐποιήσαμεν ὑμῖν τοῦ κόμπου τούτου μείζων:-

Ἀλλ' ἢ κηρύσσει· ὃν ἐ-
κηρύχθη καὶ ὃν οὐ
κεκηρύξαμεν:

Ἢ πνεῦμα ἕτερον· ὃ ἐλά-
βετε· ὃ καὶ οὐκ ἐ-
λάβετε:

Ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον· ὃ ἐ-
δέξασθε· ὃ καὶ
οὐκ ἐδέξασθε:

Διασυρμὸς τι καὶ μακρὸς ἡ γνώμη τοῦ ταῖς προφάσεσιν αὐτοῖς χορηγοῦντ(ος)·
κα(τὰ) πάντας δὲ τὸ τηρήσω μὴ χρηματίσοιτε φη(σὶ) ταῦτ(α) μετρηκότ(ες)
ἵνα τοῦ μισθοῦ μάλιστα παρ' ὑμῶν· οὐ μόνον ἐτήρησα· ἀλλ(ὰ) καὶ τηρήσω·
ι Εἶτα ἵνα μὴ νομίσωσιν ταῦτ(α) εἰρηκέναι αὐτ(ὸν) ἵνα αὐτὸν ἐπαινέ-
σηται· πρὸς τὸ δοῦναι. φη(σὶν)· ἔστιν ἀλήθεια Χ(ριστο)ῦ ἐν ἐμοί. τουτέστιν

κεδονίας. καὶ ἐν παντὶ ἀβα-
ρῆ ὑμῖν ἐμαυτὸν ἐτήρησα
καὶ τηρήσω. ἔστιν ἀλήθεια
Χ(ριστο)ῦ ἐν ἐμοί. ὅτι ἡ καύχησις
αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐ-
μὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς ἀ-
χαΐας. ια διατί; ὅτι οὐκ ἀ-
γαπῶ ὑμᾶς; ὁ θ(εὸ)ς οἶδεν. ὃ
ιβ δὲ ποιῶ καὶ ποιήσω·

ἀληθῶς λέγω· ὅτι ἡ καύ-
χησις αὕτη ἡ τοῦ μὴ λαβεῖν
κα(τὰ) μηδένα ἀδικεῖν· καύχη-
σιν δὲ ταῦτ(α) καλεῖ· ἵνα
μὴ νομίσωσιν ὀργῇ
ἐσθίειν αὐτ(ὸν) ἐφ' οἷς ἐγ-
κέκληκεν· οὐ φραγήσεται· του-
τέστιν οὐκ ἐκκοπήσε-
ται· οὐδὲ διαλυθήσεται.
ἐπειδὰν οὐδὲ διαλυθήσεται· εἰ
καὶ τὸ μὴ λαβεῖν·
ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ·
τουτέστι τῇ ἐπαρχίᾳ
κ(αὶ) ὅτι ἡ καύχησις ἡ προ-
γινομένη μοι ἐν τοῖς
κλίμασι τῆς ἀχαΐας
ὅτι δωρεὰν ἐκήρυξα
οὐ φραγήσεται· σφόδρα

δὲ αὐτ(ὸ) ὡς ἀσθενεῖ κατάλογον παρ' αὐτοῖς· μὴ λαμβάνειν· ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τούτῳ
ἐκαυχᾶτο. οὐδαμοῦ λαμβάνειν ἐμφαίνει· ἀλλὰ χαρίσματα· ὡς τῶν προσκαιρ-
δαπανᾷ τοῦτ' οὐκ ἀμελεῖ ΕΝ::
ια Τί οὖν· μισῶν ὑμᾶς· διὰ τοῦτο οὐδὲν αἴρει λαμβάνειν παρ' ὑμῶν· ὁ θ(εὸ)ς
οἶδε φη(σὶν) ὅτι οὐ διὰ τοῦτο τὸ λαμβάνειν παραιτοῦμαι· ἀλλὰ διὸ λέγω:—
ιβ Ποιῶ δὲ τὸ ἀδαπάνως κηρύξαι· καὶ τοῦτο ἀεὶ ποιήσω·

ε̅ Καὶ τοῦτο ἐκ δυνάμεως· τὸ εἰπεῖν ὅτι ἐκ τῶν χειρῶν μου ἤσθιον. ἀλλὰ πολλῷ τι-
μιώτερον τοῦτο ἐγὼ ποιῶ, φησί· παρ' ἄλλων μὲν λαβὼν, ὑμῖν διακονού-
μενος πρὸς τὸ κήρυγμα. τὸ γὰρ ἐσύλησα· οἷον ἐσκύλευσα, ἀπεγύμνωσα· οὐ γὰρ
τὸ [illegible] ἀλλὰ ἀπέλαβε· τὸ γὰρ ὀψώνιον δηλοῖ· ἀντὶ τοῦ ἀναγκαίας
δαπάνης [illegible]· μεγάλην δὲ ἔχει κατηγορίαν· ὅτι οὐ δὲ
ταῦτα αὐτὸς παρ' αὐτῶν· καὶ τὸ χεῖρον· ὅτι πρὸς τὴν ὑμῶν φησὶ διακο-
νίαν· ὑμῖν γὰρ ἐκήρυσ-
σον· παρ' ἄλλων ἐτρεφόμην:

ς̅ Τριπλοῦν τὸ ἔγκλημα· ὅτι καὶ παρ' αὐτοῖς ἦν κηρύσσων· καὶ τὰ ἀναγκαῖα σοι(?) χρήζων τροφῆς· οὐ μόνον γὰρ ἐκεῖθεν οὐκ ἐπορίζετο(?) [illegible] φησὶν ὅπερ [illegible] δὸν ἐποίησαν(?)· ἀλλὰ δὲ παρ' ὧν τὸ ἐτρέφετο:–

ζ̅ Οὐ κατενάρκησα· οὐκ ἠτόνησα(?) οὐδὲ ἐζημίωσα(?) τὴν ὑπομονήν· ταύτῃ γὰρ κουφότερον αὐτοῖς ποιεῖ τὸ ἔγκλημα. ὅτι ἐγώ, φησίν, οὐ κατήντησα(?)· οἰκονομεῖ(?)

Ταπεινῶν, ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆ-
τε· ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ θεοῦ
εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑ-
μῖν. ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλη-
σα, λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν
ὑμῶν διακονίαν. καὶ πα-
ρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερη-
θεὶς οὐ κατενάρκησα οὐ-
δενός. τὸ γὰρ ὑστέρημά μου
προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελ-
φοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακ-

Ἢ καὶ οὕτως· καὶ ταῦτα, φησίν, ὑστερηθείς, οὐ κατενάρκησα οὐδενός· ὅ ἐστιν οὐδὲ ἐκ-
νάρκησα(?) ῥαθυμότερος πρὸς τὸ κήρυγμα γέγονα· ἀλλὰ παρ' ἐμαυτοῦ μᾶλλον
ὅσα χρείαν εἶχον(?) πρὸς τὴν ὑμῶν σωτηρίαν. ἐγὼ δὲ ἐν ἐμὲ δηλῶσαι(?)
η̅ διὰ τί, ὦ [illegible] ἐκ τοῦ ἐμοῦ ὑστερήματος. δηλῶν ὅτι
μηδὲ μέχρι τῆς ἀναγκαίας ἀναλωμάτων(?) χρείας· εὐθέως(?) ταῦτα δὲ
αὐτοὶ ἀφιλοτίμως(?)· διὰ τοῦτο καὶ τοὔνομα τέθεικε· ὡς
ἐπαινῶν(?) αὐτοὺς ἐλθόντας(?) ἐκ Μακεδονίας(?):

ιθ Εἰ γὰρ δὲ θαυμάζειν. ἐκεῖνο θαυμάζειν θαυμαστὸς ὡς ὁ διδά-
σκαλος ὡς τοῦτο τολμήσας ἐρ[γ]άσασθαι
κ Διάκονοι δικαιοσύνης ὡς ... οἱ αὐτοῦ ... διακονούμενοι γὰρ θεῷ
ὄντι τῷ δικαίῳ ... [illegible]
κα Κἂν γὰρ ... ἀπατῶσιν. οὐκ ἂν διαλάθοισι τὸν ἀκέραιον
ὀφθαλμὸν τοῦ Χριστοῦ :·

ιθ
οὐ μὴ ἀγαθοῦ ... ὢν καὶ οἱ ἀλλό-
κομοι αὐτοῦ μετ' αἰσχύνης
τίθονται. κ ὡς διάκονοι
δικαιοσύνης. κα ὧν τὸ τέ-
λος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα
αὐτῶν. κβ πάλιν μέγα. κγ μή
τίς με δόξῃ ἄφρονα
εἶναι. κδ εἰ δὲ μή γε. κἂν ὡς
ἄφρονα δέξασθέ με ἵνα
μικρόν τι κἀγὼ καυχήσω-
μαι. κε ὁ λαλῶ. οὐ

κβ Ἡ δὲ ἀνάγκη γὰρ πολλάκις πρὸ
... τοῦ ... χρήσασθαι
... καὶ ... ἐκ
... :·
κγ Καὶ τοιαῦτα ... φει-
δόμενος ... ἀφροσύνη.
... μή τις
με δόξῃ. ἄφρονα εἶναι.
ὅτι αὐτὸ μὲν ... τὸ ...
... ἀφροσύνη ἐστί.
... ἄφρονα καὶ
... τούτοις τοῖς
... ἀναγκάζομαι
πρὸς τὸ ... ἀπο-
... διὸ ... μή τίς με δόξῃ
ἄφρονα εἶναι. οὐκ
ἐκ ... ἀλλ' ...
... :·

κδ Εἰ δὲ μὴ προσθήκῃ τι. ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη. οὐ σωφρονεῖτε. καὶ ...
ἀφροσύνην νομίσητε. ὡς ἴσως ἄφρονος ἀνάσχεσθε μάλιστα
... ἵνα κἀγὼ καυχήσωμαι καθάπερ ... ἐκ ...
μοι ... καυχώμενοι. ὡς τούτοις ...
... τὸ ... :·
κγ Τὸ ... καυχήσασθαι. οὐ κατὰ κύριον. ... τοιγαροῦν οὐ κατὰ κύριον. ...
... σκοπὸν. καὶ σφόδρα κατὰ κύριον :·

ιγ Λέγει τὴν αἰτίαν δι' ἣν οὐ λαμβάνει· ἐπετήρουν οἱ ψευδαπόστολοι· ἵνα εἰ δωρεὰς ἴδωσιν αὐτὸν εἰληφότα, ἀφορμὴν λοιδορίας τὸ πρᾶγμα ποιήσωνται· ἐκκόπτει μὲν οὖν τὴν ἀφορμὴν κωλυόμενος ἐκκόψαι φησίν:-

ιδ Τάχα καὶ τὸ μὴ λαμβάνειν ὑπεκρίνοντο· διὰ τοῦτο οὐκ εἶπεν ἐν ᾧ ποιοῦσιν, ἀλλ' ἐν ᾧ καυχῶνται:-

ιε Εἶτα καὶ πλούσιοι ὄντες οἱ ψευδαπόστολοι οὐδὲν ἐλάμβανον καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκαυχῶντο· ἵνα οὖν ἐν ᾧ καυχῶνται ἐν τούτῳ μὴ καυχώμενοι εὑρεθῶσιν ὅμοιοι ἡμῖν, καὶ μὴ πλέον ἔχοντες· αὐτὸ τοῦτο γὰρ ἔσται ἀλλὰ ἐλαττούμενοι ὡς ἐν δὲ τὸ πλέον ἔχειν:-

ις Τί λέγεις· οἱ τὸν Χριστὸν κηρύσσοντες καὶ τὸ εὐαγγέλιον· οὕτως γὰρ ὑπὲρ αὐτῶν ἐρεῖ καὶ ψευδαπόστολοί εἰσι; ναί φησιν· ταῦτα γὰρ ὑποκρινόμενοι ἐν τοῖς φανεροῖς· μάλιστα δὲ ὑπεναντία παρεισφέρουσι δόγματα:-

ιγ ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμήν· ιδ ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται, ιε εὑρεθῶσι καθὼς καὶ ἡμεῖς. ις οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι. ἐργάται δόλιοι, ιζ μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ. ιη καὶ οὐ θαυμαστόν· αὐτὸς γὰρ ὁ σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός.

ιζ Ἐργάζονται γάρ· ἀλλ' ἅμα ἀνασπῶσι τὰ καλῶς πεφυτευμένα· τὸ ἔχειν προσωπεῖον μόνον σώζοντες τῆς ἀληθείας. οὕτως τὴν μὲν καὶ ἐργάζονται· καὶ σχῆμα περικείμενοι ἀποστόλων καὶ δορὰν προβάτου ἀμφιεσάμενοι, λύκοι εἰσὶ τὸ ἔνδον:-

ιη Οἷον ὁ διδάσκαλος αὐτῶν μετασχηματίζεται· διὸ καὶ πολλοὺς πλανῶσι καὶ ὅμως ἄλλος σκοπὸς· ὡς ἄγγελος μὲν ὁρᾶται φωτός, πράττων τὰ σκότους:-

λα Ὁρᾷς ὅτι [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Εἴ τις ἐπαίρεται· [illegible]
ἀλλὰ [illegible]
[illegible]

λα
Εἴ τις καταφρονεῖ· ἤ τις καταμωκᾶται· ἤ τις ἐπαίρεται· εἴ τις οὐ μακρὰς ἔχει πρὸς τὸν πένητα ὀδύρει· κατὰ τὴν ἀτιμίαν μέγα· ὡς ὅτι ἡ μείωσις καθ' ἡμῶν γεγενημένη·

[illegible]
καὶ ὅτι [illegible]
[illegible]
λβ Οὐχ ὅτι [illegible] ἀλλ' ὅτι [illegible]
[illegible]

τοιχοῦντο [illegible]
[illegible]
[illegible]
λγ Ἀσαφὲς τὸ εἰρημένον· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
λγ Τίνος [illegible]
[illegible]
σφόδρα τὸ εἰρημένον· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

κϛ [illegible commentary]

[illegible commentary]

κζ [illegible commentary]

κη [illegible commentary]

κθ [illegible commentary]

λ [illegible commentary]

κϛ μα̣λον κατὰ κ(ύριο)ν. κζ ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως. ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κη κατὰ τὴν σάρκα· κἀγὼ καυχήσομαι. κθ ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων. φρόνιμοι ὄντες. ἀνέχεσθε γὰρ εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ.

λς Ε[illegible] τὰ μεγάλα μοι [illegible] χάριτος [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] οὐ κ[illegible] συμβαίνει [illegible]

λζ Κ[illegible] [illegible]
[illegible] θανατηφόροις·

λη Δ[illegible] τί παρὰ μίαν· [illegible] τὸ πλῆθος [illegible]
[illegible] παρὰ μίαν [illegible]
[illegible]
ὅτι [illegible] περισσὴν δο-
θῆναι· καὶ [illegible] νόμου [illegible]
[illegible] ὁ τοῦ νόμου [illegible]
[illegible]

λς
ἐν κόποις περισσοτέρως·
ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως·
ἐν φυλακαῖς περισσοτέ-
ρως· λζ ἐν θανάτοις πολλά-
κις· ὑπὸ Ἰουδαίων πεντά-
κις τεσσαράκοντα πα-
ρὰ μίαν ἔλαβον· λθ τρὶς ἐρ-
ραβδίσθην· μ τρὶς ἐναυά-
γησα· νυχθήμερον ἐν βυ-
θῷ πεποίηκα· ὁδοι-
πορίαις πολλάκις· μα κινδύ-
νοις ποταμῶν· μβ κινδύ-

λθ Ὅρας ὅτι [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] πολ-
λάκις [illegible]
[illegible] · ἅπαξ ἐλιθάσθην
[illegible]
[illegible]
[illegible]

μ Μ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

μα Καὶ [illegible] Ταρσὸν [illegible]
μβ Πανταχοῦ [illegible] Ἰου-
[illegible]
[illegible]
Καὶ [illegible]
[illegible]

λα Ὅρα πῶς πάλιν αὐτὸν ταπεινοῖ· ὅσα γὰρ μέλλει ἄρχεσθαι ἐνταῦθα προδιορθοῦ-
σθαι· ἀμφότερον τὸ μωρίαν καὶ ἀφροσύνην καλῶν τὸ πρᾶ-
γμα· καὶ μονονουχὶ λέγων· καὶ ἐπειδὴ τοῦτο ἔρχομαι· τοῦ-
το δὲ ποιῶ· [illegible] ἀνάγκης χωρὶς ἂν ἔρχομαι
τοιούτοις λόγοις. ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ περὶ ἀνάγκης [illegible]
[illegible] γὰρ [illegible] ἐν ᾧ [illegible]

λε Οὐ γὰρ [illegible] ὅτι Ἑβραῖοι
εἰσὶν καὶ Ἰσραηλῖται
[illegible] ἢ σπέρμα Ἀβραὰμ καὶ δι-
αὐτοὺς καὶ ἀφρονέστερον·
διὸ ὃ καὶ ἀφρονέστερον αὐτοῦ
ἐν ᾧ γὰρ [illegible] καὶ ταῦτα
[illegible] μὴ ἀνάγκη [illegible]
τὸ διάκονοι χριστοῦ εἰσι·
κατὰ τὸ αὐτῶν λέγων τοῦ
παραφρονῶν· ὑπὲρ ἐγώ· τοῦ
[illegible] ἐγώ· [illegible]
[illegible] ἀφροσύνη καὶ [illegible]
[illegible]· φασὶ δέ τινες

λα Ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ· ἐν ἀ-
φροσύνῃ λέγω· τολμῶ κἀ-
γώ· λε Ἑβραῖοί εἰσι, κἀγώ· Ἰσ-
ραηλῖταί εἰσι, κἀγώ· σπέρ-
μα Ἀβραάμ εἰσι, κἀγώ·
διάκονοι χριστοῦ εἰσι, παρα-
φρονῶν λαλῶ· ὑπὲρ ἐγώ·

[illegible] αὐτῶν κατὰ σύγκρισιν [illegible] λόγον· ἀλλ' [illegible]
[illegible] αὐτοὺς ἁρμόσασθαι διακόνους εἶναι χριστοῦ· ἀλλ' [illegible]
ὅτι τοῦτο [illegible] ἐν ἑαυτοῖς [illegible] τοὺς διακόνους [illegible]
[illegible] ὁ λόγος [illegible] οὐκ [illegible] αὐτῶν
[illegible]· ἀλλ' [illegible] ὑπερέχειν αὐτῶν
[illegible]· ὅτι αὐτὸς μόνος [illegible]· ἐκεῖνοι δὲ οὔ :-

μϛ Τοῦτο τὸ κεφάλαιον ἀπάντων· ἡ γὰρ καθ' ἡμέραν ἐπίστασις προστατεῖ οἰκείας οὐδὲ
ἁμαρτημάτων ἡμῖν ἰσχύει. τί πάσχομεν κοσμικῶν· ἀπὸ πάντων τοσούτων καὶ
δι' ὑμῶν πάθος προσμόθων ταύτης οἰκουμένης:-

μζ Καὶ ἡ μέριμνα, ἐπὶ τῆς ὅτι ἐμβριμᾶται ὑπὲρ πάντων. μάλιστα ἐκ
τῆς ἐπίτασιν. τίς ἀσθενεῖ φησὶν οἷον καὶ οὐ μετὰ ἀσθενούντων
πνευματικῶς καὶ σαρκικῶς. καὶ οὐκ ἐγὼ ἀσθενῶ. ἐκεῖνος
κοινωνῶν τῆς ἀσθενείας.
ἀλλ' ὡς αὐτὸς ὢν
ὁ ἀσθενῶν. οὐ τῶν δι' αὐτῶν
κάμνει. τὸ δὲ τίς· ἐὰν
μάλιστα φησὶν ἐὰν ἀπελθῇς:

μϛ μου ἡ καθ' ἡμέραν· ἡ μέριμ-
να πασῶν τῶν ἐκκλη-
σιῶν. μζ τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀ-
σθενῶ. μη τίς σκανδαλίζεται,
καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι. εἰ
καυχᾶσθαι δεῖ. μθ τὰ τῆς ἀσθε-
νείας μου καυχήσομαι.
Ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
οἶδεν ὁ ὢν εὐλογητὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας. ὅτι οὐ ψεύ-
δομαι.

μη Ὁρᾷς πάλιν πῶς πρὸς
τὴν ὑπερβολὴν τὸ
δι' ὑμῶν. ὅμως [illegible]
φησὶ καὶ καίομαι. καὶ
τὰ [illegible] πάσχω. καὶ ἡ
[illegible] ὅτι δι' ὑπὲρ Χριστοῦ πά-
σχομεν. [illegible]
προσκόπτω [illegible]
πε τοῦτο [illegible]:-

μθ Οὐδαμοῦ ἐπὶ σημείων
[illegible] ἀλλ' ἐν
[illegible]. ταῦτα δὲ καὶ τῆς
θύρας. [illegible] ἀπ' αὐτῶν

ὑπομονῆς [illegible] ἀσθένειαν καλεῖ· τοὺς διωγμοὺς καὶ τοὺς πει-
ρασμούς. ταῦτα γὰρ ἀσθένεια τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· τὸ λιμοκτονεῖν· τὸ
μαστιγοῦσθαι· τὸ [illegible]· ἡ ἀσθένεια καλεῖ τὰ διὰ τῆς ἀσθενείας
τῶν ἀμυνομένων αὐτοῖς [illegible]· σκανδαλίζονται καὶ ἀσθε-
νοῦσι. [illegible] οὕτως ὁ ἀπόστολος χαρακτὴρ· δι'
αὐτοῦ [illegible] τὸ εὐαγγέλιον:-

Ὁρᾷς ἕτερον κινδύνων εἶδος· ἐκ τῶν ψευδαδέλφων καὶ ὑποκριτῶν ἀδελφῶν. ὅρα δὲ τοῖς κινδύνοις· κόποι καὶ μόχθοι· τούτοις πάλιν οἱ κίνδυνοι διεδέχοντο. καὶ οὐκ ἦν ἀναπνεῦσαι··

Πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης καὶ τῆς ἀοικήτου ἐχθροὶ ἦσαν καὶ σκάνδαλα· ἐν γῇ· ἐν θαλάσσῃ· ἔσωθεν· ἔξωθεν· παρὰ τῶν οἰκείων· παρὰ τῶν ἀλλοτρίων· παρὰ τῶν συγγενῶν· παρὰ τῶν ἐπιπλάστων ἀδελφῶν·

καὶ οὐδὲ τῆς ἀναγ-
καίας ηὐπόρει τροφῆς·
οὐδὲ τοῦ μοῦ σκεπάσ-
ματος. ὁ τῆς οἰκουμέ-
νης διδάσκαλος· ἀλλὰ
γυμνότητι ἐθάλπετο. καὶ
λιμὸς τοῦ ἐπείκτατο·
καὶ οὐ μόνον οὐκ ἐδυ-
σχέραινεν. ἀλλὰ καὶ
χαίρων μᾶλλον τοῖς ἀγῶ-
σιν ἐκαυχᾶτο· ὅρα δὲ
ἀρετῆς ὅσον ἐπέθει· δι-
καιοσύνης ἐπαίρεται
καὶ χωρὶς προσκυνεῖ-
ται ὑπὲρ μετριάζει· ὁμοῦ
δὲ καὶ διδάσκει· ὅτι
κἂν μὴ δέον γίνηται
πλέον τοῖς πονουμέ-
νοις. καὶ οὕτως τοῦ μισθοῦ
ἀπολαύουσι πεπληρωμένον··

μοις λῃστῶν· κινδύνοις ἐκ
γένους· κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν·
κινδύνοις ἐν πόλει· κινδύ-
νοις ἐν ἐρημίᾳ· κινδύνοις
ἐν θαλάσσῃ· κινδύνοις
ἐν ψευδαδέλφοις· ἐν κό-
πῳ καὶ μόχθῳ· ἐν ἀγρυ-
πνίαις πολλάκις· ἐν λι-
μῷ καὶ δίψει· ἐν νηστείαις
πολλάκις· ἐν ψύχει καὶ
γυμνότητι· χωρὶς τῶν
παρεκτός· ἡ ἐπισύστασίς

Πλείους ἦσαν κινδύνων τῶν προειρημένων τῶν ἀναριθμήτων τινων. μᾶλλον δὲ οὐδὲ αὐτῶν τῶν ῥηθέντων καθ᾽ ἕκαστον εἶδος ἐστί· ἀλλὰ μὴ ἁπλῶς πόσος ὁ ἀριθμὸς εἶπε· πεντάκις λαβὼν καὶ τρὶς καὶ τρὶς καὶ ἅπαξ· τὸν δὲ κινδύνων ἀναριθμητὸν ὁ ἀριθμός. σιωπᾷ καὶ τὰς περιστάσεις· πολλάκις καὶ πολλάκις. ἐπισυστάσεις τῶν κοινὴν παρὰ τῶν ἐφόδοις. συμπίπτοντας ἐπ᾽ αὐτὸν καὶ τοὺς μόνους κοινῇ··

ΝΕ Μακάριε καὶ κύριε [illegible] πολλὰς ἀποκαλύψεις ἔχων· μίαν ταύτην εἴρηκεν· ὅτι ἴσως εἶχε πολλὰς ἀποκαλύψεις· παρακαλέσας [illegible]· καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων· διὰ τοῦτο δὲ καὶ [illegible] δόσαν αὐτὴν τέθηκεν· ἵνα δείξῃ ὅτι [illegible]:·

ΝϚ Τὸ ἐν χριστῷ προστέθηκεν· ἵνα μὴ [illegible] ἀποφαίνοιτο [illegible] γὰρ ἦν αὐτοῖς [illegible] τὸ μέλλον. διὸ δαιμόνων [illegible] τὸ [illegible]:·

ΝΕ Ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις κυρίου. ΝϚ οἶδα ἄνθρωπον ἐν χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· ΝΖ εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα· εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, ΝΗ οὐκ οἶδα· ὁ θεὸς οἶδεν· ἁρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. ΝΘ καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι· εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα.

ΝΖ Οὐκ ἀκαίρως ὁ χρόνος πρόσκειται· ἀλλ' ἵνα [illegible] τοῦ [illegible] δείξαι ὡς ὁ [illegible] κατὰ σάρκα [illegible]· οὐδὲ μὴν [illegible] σφόδρα [illegible] [illegible] ἐν [illegible] ἀπο[illegible]· καὶ [illegible] πάντας πρὸς [illegible]· [illegible] δείξαι· ὅτι [illegible] ἵνα [illegible] τοῖς αὐτοῦ [illegible] αὐτοῖς· τοῦ πεῖραν [illegible] ὁ προ[illegible] τηλικοῦτον ἀξιωθείς· τηλικούτων [illegible] τοσούτοις ὑπὲρ χριστοῦ πόνοις:·

ΝΗ Μετριάζει μὴ ἀποκαλύψας τὴν ἑαυτοῦ [illegible]· [illegible] περὶ τούτου [illegible]:·

ΝΘ Ἡ ἁρπαγὴ ἕως τρίτου οὐρανοῦ· καὶ [illegible] τὸν [illegible]:·

καὶ οὐ

ν Θέασαι πόλεμον ὅσος. διὰ τοῦτο ὁ ἄρχων ἐφρούρει τὴν πόλιν. ἵνα δὲ
μὴ πολλοὺς εὑρήσῃ κατὰ τὴν ἀρχὴν διαπιστευομένων ὁ Παῦλος. οὐκ ἂν
ἐπὶ τοσοῦτον ἦγε τὸν ἐθνάρχην μανίας. ὥστε καὶ τὴν
πόλιν φρουρεῖν δι' αὐτόν:-

να Πενθερὸς Ἡρώδου ἦν ὁ Ἀρέτας:-

νβ Ἤ ἰδοὺ γὰρ εἰρημένων [illegible] ἐν μέσῳ τῶν πειρασμῶν ὁ ἀπόστολος
καὶ ἐπιρρίπτει ἑαυτὸν
τοῖς πειρασμοῖς.
ἀλλ' ἐννοεῖται καὶ δι' ἀν-
θρωπίνης μηχανῆς
ἐκφυγεῖν. οὐ παραι-
τεῖται· ἐκφυγεῖν τοῦ
γὰρ ἑαυτὸν τῷ κηρύ-
γματι. καὶ τοῦτο ὡς
ἐκ τοῦ μαθητοῦ
μᾶλλον. ἢ τοῖς οἰκείοις.
διὸ καὶ ἀναγκαῖον
καλόν μοι τὸ ἀναμνῆ-
σαι καὶ συγχωρῆσαι
τὸ δὲ εὐτελὲς τῆς
σαργάνης. ὑπομνῆσαι ὁ περ
[illegible]:-

ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης
Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐ-
φρούρει τὴν Δαμασκηνῶν
πόλιν, πιάσαι με θέλων·
νβ καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργά-
νῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τεί-
χους. καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖ-
ρας αὐτοῦ. νγ καυχᾶσθαι δὴ
οὐ συμφέρει μοι.

νγ Καίτοι πολλὰ εἰπὼν ἀνα-
ποδύεται δεικνύς, οὐ συμφέρει μοι. ἐπειδὴ τὸ ἕτερον εἶδος καυχήσεως ἤρ-
χετο. ὅπερ αὐτῷ [illegible] πρὸ τῶν ἀποκαλύψεων. φησὶν οὐ συμφέ-
ρει μοι τοῦτο. ἵνα μὴ μέγα ἀπονοίας φέρῃ. ἀλλ' ἐκτὸς παραιτ-
εῖται ἐκ τῆς ἑτέρας ἐκφερομένης φύσεως ἔσωθεν. οὐχ ὅτι αὐτὸ
τοῦτο πάσχων ἔμελλεν ἀπόνοιαν. ἀλλὰ παιδεύων ἡμᾶς
παρ' αὐτοῖς ταῦτα τοιαῦτα ἔχειν. ὥσπερ καὶ μέγιστα ἀπόνοιαν
ἀρεῖ δυναμένους:-

νδ Ἢ ἵνα μὴ καὶ τοῖς [illegible] μείζονα ἐννοίαν λάβωσι περὶ ἐμοῦ. ὅπερ καὶ ἀλλαχοῦ
φησί. μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀ-
κούει τι ἐξ ἐμοῦ:-

ξζ Οὐκ [illegible] ἀλλ' εἰ μὲν δὲ [illegible] τῆς [illegible] ἀξίας· διὰ τοῦτο [illegible] τὰ περὶ ἑαυτοῦ [illegible] σίγα καὶ ἐκρυπτ[illegible]· καὶ [illegible] ἀναγκαῖον· οὐδὲν περὶ αὐτ[illegible]· καὶ [illegible]· συμβουλία [illegible] αὐτ[illegible]· [illegible] μοι [illegible] περὶ ἑαυτοῦ [illegible]· [illegible] αὐτοῖς [illegible] διὰ τὸ [illegible] καὶ ταῦρος [illegible]. παρακάλεσαν [illegible] ἑαυτοῦ καὶ [illegible] καὶ [illegible]:

ξζ Φθάνομαι δὲ καὶ [illegible] ὑπὲρ [illegible] ὑπὲρ [illegible] καὶ [illegible] ὑπὲρ [illegible] [illegible] ὑπὲρ [illegible] ἐ[illegible] σκόπον·

ξη [illegible] φρονῆσαι [illegible] ὑπὲρ [illegible] ὑπὲρ [illegible] οὐ [illegible] φρονήματα·

ξθ Ταῦτα [illegible] τῆς φυλακ[ῆς]. [illegible]·

ἰω(άννου)· Τιμιωτέρους [illegible] κεφαλὰς [illegible] ἔφησαν αὐτ[illegible] [illegible] οὐκ [illegible]· οὐδὲ [illegible] τοῖς τοῦ [illegible]· [illegible] τὸ [illegible]· [illegible] ἀντικαμένων [illegible] καὶ [illegible] βασιλ[illegible] τοῖς ἀντικειμένοις οὕτως [illegible] γραφή· καὶ [illegible]· οὐκ [illegible] ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ· τοῦ [illegible] ἀντικειμέν[ων] [illegible] ὀχλῶν· [illegible] τοῦτο ἐστιν· οὐκ [illegible]· ἀλλ' [illegible] χωρίσαι τὸ [illegible]· τὸ φρόνημα [illegible]· ἀλλ' [illegible] τοῖς ἀντικειμένοις [illegible]· [illegible] ἀνδρῶν [illegible]· [illegible] καὶ φιλ[illegible] τοῖς [illegible] καὶ [illegible] τοῖς ἀντικειμένοις τοῖς [illegible] τοῦ κηρύγματος:–

ξ Τί δὲ οὐ γὰρ ἡρπάγη· ἵνα μηδὲ ἐν τούτοις ἐλάττων ᾖ τῶν ἄλλων ἀποστόλων· τῷ διαφόρῳ μὲν σώματι καὶ ὡς μετὰ τοῦ κυρίου·

ξα Πολὺ ὑψηλότερον τοῦ χωρίου τούτου ἡ ἰδέα· ὁ δὲ μὲν καὶ τὸ ἰδιαίτερον τούτου ἐπισημαίνεται·

ξβ Ἴσως ἴχνη τε ἀκούσας τῶν παύλου· ἃ κεχώρηται αὐτὰ ἀκοῦσαι· οἰκονομεῖ· Πῶς οὖν οἱ τὴν ταῦτα ἀναγράφοντες ἀποκάλυψιν συγγραφόμενοι·

ξγ Βλέπε αὐτοῦ τὸ ἄτυφον· ἀνθρώπου ἑτέρου τὴν αὐτὴν διηγεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ τοιούτου φησὶ καυχήσομαι τοῦ δὲ ποιήσου σκιάζει· ὅτι καὶ τὸν ἀρπαγέντα· ἀλλ' ἐπεὶ καὶ φασκεν· ἐὰν καὶ καυχήσωμαι· οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀληθινοῦ συμφέρει μοι· ποῖον δὲ ἀσύμφορον· τοῦ ὑπὲρ ἄλλου καυχᾶσθαι καὶ ἀλήθειαν·

[ξ] ὁ θεὸς οἶδεν· ὅτι ἡρπάγη εἰς [ξα] τὸν παράδεισον· καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι· ὑπὲρ [ξβ] τοῦ τοιούτου καυχήσομαι· ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ [ξγ] οὐ καυχήσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς [ξδ] ἀσθενείαις μου· ἐὰν [ξε] γὰρ θελήσω καυχήσασθαι· οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ·

ξδ Καὶ τὴν μὲν ἐκ τοῦ ἄλλου ἀρπαγὴν τοῦτο οὐ καυχᾶσθαι· δηλῶν ὅτι περὶ ἑαυτοῦ μὲν λέγει καὶ συγκαλύπτει·

ξε Οἷον ἐν ταῖς θλίψεσιν ἐν τοῖς διωγμοῖς·

ξς Καὶ τί γὰρ ἂν ἔλεγεν· ὁ θέλων ἂν καυχᾶσθαι μου μὲν κατὰ τὴν ἀφροσύνην· καὶ πάλιν· ὁ μάρτυς οὐ καταισχυνεῖ με· ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ· καὶ φαίνεται· ὁ τοῦ καυχᾶσθαι ἐπεὶ τὸ οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλλὰ κατὰ τὸ μὴ θελῆσαι καυχήσασθαι· ὅθεν ἐπήγαγεν· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ·

οδ Ἀλλ' ἴσως φησὶν, ἀλλ' οὖν καὶ δόξης πρὸς τῷ πάσχειν ταῦτα. ἀσθενείας ἐμοῦ κατηγορεῖν. τοῦτο μὲν μόνον αὐτὸ μᾶλλον δείκνυσί μου τὴν δύναμιν. τὸ δὲ ἐν παντὶ καὶ ποτὲ μὲν ... ἡ γὰρ δύναμίς μου φησὶν ἐν ἀσθενείαις τελειοῦται. ὅταν διωκόμενοι, τῶν διωκόντων περιγίνεσθε. ὅταν ἐλαυνόμενοι, τῶν ἐλαυνόντων κρατεῖτε. τότε ἡ δύναμίς σου διαδείκνυται.

ὁ πάλιν ὑμῖν ἀσθενοῦς τῶν παθημάτων καὶ σ... πανταχοῦ κρατεῖ τὸ κήρυγμα. καὶ ὁ Παῦλος, ἀλλ' ὑμεῖς αὐτὸς εἶ τῶν αἰτιῶν τοῦ δεδοξάσθαι καὶ ... σημείων αὐτῶν. ἵνα γάρ φησι μὴ ὑπεραίρωμαι. ὁ δὲ θεὸς ἀρχὴ ... ὑπὲρ τοῦ διαλεχθῆναι

οδ ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου.

μαι φησὶ τὴν δύναμιν ... ἀσθενείας ὑμῖν. πλὴν ... ἡ δύναμις ... ἐν ... ὑμῖν ἀσθενείᾳ. ἡ γὰρ διὰ ... σοφία ... δι' ... τὸ κήρυγμα. καὶ τὴν δύναμιν τῶν ... ἔδοξε ... ἀλλ' ... διωκομένων τῶν ἀσθενειῶν τοῦ θεοῦ διαδείκνυσι δύναμιν. καὶ πλείονι αὐτὴν τοῦ ... τὸ τέλος ... αὐτὴν δείκνυσιν.

ο[ε] Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου ... φησὶν ἡ ... μὴ μόνον ... ὀδυρομένου ... τοιαῦτα ῥήματα ... διὰ ... οὖν μᾶλλον καυχήσομαι. διὰ τί; ὅτι αἱ ἀσθένειαί μου ... τοῦ θεοῦ δείκνυσι δύναμιν. καὶ ἐν μὲν ... πρότερον ... ἀλλ' ... διὰ ταῦτα ... παρὰ θεοῦ ... ἐν ταῖς ἀσθενείαις καυχῶμαι.

ιθ Τὸ ἄγγελος σατᾶν. Τινὲς φασὶ κεφαλαλγίαν τὸν παῦλον· ἀλλ' οὐκ ἔστι
μὴ γένοιτο τὸ σῶμα παύλου ἐκδέδοσθαι τῷ σατανᾷ· ὁ ποτὲ
αὐτὸς ἑτέρους ἐξέδωκεν αὐτῷ καὶ ὅρους ἐτίθει· ὅτε τὸν πόρνον ἐξέδωκε
ἐξεδίδου μᾶλλον· εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός. καὶ ἐγχειρῶν τὸν ὅρον
ὁ διάβολος· τί οὖν ἐστι· σατὰν ὁ ἀντικείμενος λέγεται τῇ τῶν
ἑβραίων φωνῇ· ἀγγέλους δὲ σατᾶν. τοὺς ἀντικειμένους φησὶ
κηρύγματι φησίν· οἷον
τοὺς περὶ ἀλέξανδρον
ὑμέναιον καὶ φίλητον·
ὅ τοίνυν λέγει· τοῦτό
ἐστιν· οὐκ ἐάσας με ...
φησὶν ἀνέσεως ἐπὶ πρ...
κηρύγματι τὸ κήρυγμα
ἀλλὰ συνεχῶς ...
... ...
... ... ἵνα με
... ...
διαπειθοῦσι μοι ἀγῶσι·
ὁρῶν τοὺς μὲν ...
τοσαῦτα· οὐδαμοῦ δὲ ... ... διὰ τί δὲ οὐκ εἰ
πε ... ἀγγέλους σατᾶν. πολλοὶ γὰρ οἱ ἀντικείμενοι ἄλλως ἐθέ
λ... ... τὸ ... εὑρίσκεσθαι ... καὶ τῶν
... οὐ ... κατάρχομένου. καὶ οἱ μὲν ... ποίους ... τὸν ...

Τῇ σαρκί· ἄγγελος σατᾶν ἵνα
με κολαφίζῃ ἵνα μὴ ὑπεραί
ρωμαι. ὑπὲρ τούτου
τρὶς τὸν κύριον παρεκάλεσα
ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ. καὶ
εἴρηκέ μοι· ἀρκεῖ σοι ἡ χά
ρις μου·

κα Οὐκ εἶπε κολαφίσῃ· ἀλλὰ τὸ ἀεὶ ἐπὶ τὴν ... ... κο
λαφίζῃ εἶπεν·
κβ Καὶ τοῦτο ... ταπεινοφροσύνης ... ... ὅτι οὐκ ἔφερε
... ... ἐπικειμένας. καὶ ὅτι πολλάκις παρεκάλεσε
... ... τὸ γὰρ τρὶς. πολλάκις δηλοῖ·
κγ Τὸ τί λέγων φησὶν ... ... ἀρκεῖ σοι γὰρ φησὶν ὅτι τοὺς
... ... χάριν· μεῖζον ... ... δύναμιν ...
... ... τὸ κήρυγμα ... ... προκόπτει·

π Ὑμᾶς ἔδει τοῦτο ἐμὲ ἀντιποιεῖσθαι καὶ λέγειν ὑπὸ μὲν τοῦ· ὑμῖν δὲ εἰκὸς ἦν ὡς προ-
σεχέσι· ὅτι τούτοις ἐλέγχεται μὴ ἀμαθὴς αὐτοῖς λόγοις.

πα Ἅμα φησὶ λέγει ἔσομαι μηδὲν ὑστερηκέναι· μὴ δὲ ἀποφαντικῶς
οὐδὲν ὑστερῆσαι ἐν ἐμοί ἢ καθόσον μὴ λέγει τὸ περὶ· ἐν καὶ ἐπὶ
ἐπὶ τοῖς ἀποστόλοις ἤλυθε· δηλῶν ὅτι οὐ μόνον ἐστὶ τῶν ψευδαποστόλων
κρείττων· ἀλλὰ καὶ τῶν ἀποστόλων ἴσος.

πβ Ὥσπερ τι μέγα αὐτῷ ἀρκέσας
ὑπὲρ καὶ τὰ αὐτοῦ δύνα-
μιν· διορθοῦται αὐτό·
οὐκ ἔστι δὲ ἐπ᾽ ἐμοί τι·
ἀλλὰ τὸ πᾶν ἐστι τοῦ·
οὐδέν εἰμι· οὐδὲ φησὶ
καὶ τοῦτο ἴδιον οὐδέν εἰ-
μι· ἀλλὰ πρὸς σχεῖν
πάντως χαριστήριον
ἀποδοῦναι ἐστὶ μόνον.

π
ἐγὼ γὰρ ὤφειλον ὑφ᾽ ὑμῶν
πα
συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ
ὑστέρησα τῶν ὑπερλίαν
πβ
ἀποστόλων· εἰ καὶ οὐδέν
εἰμι· τὰ μὲν σημεῖα τοῦ
πγ
ἀποστόλου κατειργάσθη
ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομο-
πδ
νῇ· ἐν σημείοις καὶ τέρα-
σι καὶ δυνάμεσι.

πγ Ὑμεῖς φησὶ τῶν λόγων μάρτυρες·
δηλοῖ δὲ ἀποστόλου
μάλιστα· τὸ φέρειν πάν-
τα γενναίως· ὅρα γὰρ τὸ ὑ-
πομονὴν ὅπερ κἀν αὐτοῦ
ἀρετῆς. μετὰ δὲ τῆς
τὰ δὲ σημεῖα ἀπὸ τῆς ὁ κύριος αὐτοῦ ἀλλὰ χάριτι τοῦ θεοῦ. διὰ τοῦτο ἐλο-
γίσατο· ὁ μὲν σκοπὸς τὸ ταπεινὸν μὴ παύσειν· πόσους διωγμοὺς ὑπέμεινε· πόσους
πλοῦς· πόσοις κινδύνοις καὶ ἐπιβουλαῖς· πόσας νύκτας ἀγρύπνους
ἐστὶ· πόσοις πολέμοις ἐνεθυμήθη καὶ ἐξετάσεις· ἀλλὰ μέ-
ρος τῆς ὑπομονῆς παρέδραμεν.

πδ Πόσους νεκροὺς ἀνήγειρεν· καὶ τυφλοὺς ὀμμάτωσεν· καὶ λε-
προὺς καθαρίσας· καὶ δαίμονας ἐλαύνων· ἐμίξατο τῶν ἐν σημεί-
οις καὶ τέρασι καὶ δυνάμεσι· τῶν μετρίων ἐν τῇ δηλοῦν.

οϛ Ὅσον γὰρ αἱ τῶν πειρασμῶν ἐπιτείνεται, τοσοῦτον καὶ ἡ χάρις αὔξεται· ἐπισκηνώσῃ· ὅλη ἐν ἐμοὶ κατοικήσῃ:-

οζ Ἐπεὶ τοίνυν μέλλει τελειοῦσθαι ἐν ἀσθενείαις ἡ δύναμις αὐτοῦ, [illegible] καὶ ἑτέρων τῶν πειρασμῶν [illegible] ἐν ὕβρεσιν, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις ὑπὲρ Χριστοῦ. Ταύτας γὰρ ἀσθενείας καλεῖ. Τὸ δὲ εὐδοκῶ, ἐπιθυμῶ, χαίρω ἐν τούτοις· καὶ εὐφραίνομαι ταῦτα καὶ τοῖς τοιούτοις [illegible] προσφόροις κατακαυχώμενος ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις καὶ χαίρων. Καὶ τούτοις [illegible] ἰσχὺν δέδωκε τοῖς τοῦ διδασκάλου γενομένοις [illegible] πάντα [illegible] τοιαῦτα [illegible] Χριστοῦ πάσχων ὑπομένει:-

[οϛ] ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ [οζ] ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ. Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις ὑπὲρ Χριστοῦ· [οη] ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι. [οθ] Γέγονα ἄφρων καυχώμενος· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε.

οη Ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε [illegible] τότε γὰρ [illegible] ἐκλάμπει [illegible] ὅταν [illegible] καὶ [illegible] ἐρρίφη. Τότε μᾶλλον ἐνδοξάζεται· ὅτε [illegible] τότε καὶ μετὰ [illegible] καὶ τὴν [illegible] ὁρᾷς ὅτι [illegible] τοῦ [illegible] ἐν διωγμοῖς καὶ ἐν ὕβρεσι καὶ πληγαῖς, τότε δυνατὸς ἦν καὶ μᾶλλον περ[illegible]:-

οθ Ὢ τῆς ἀφροσύνης [illegible] ἰδοὺ [illegible] παρὰ [illegible] διελθ[illegible] ἄφρων [illegible] ἀξίας [illegible] ἀφροσύνην αὐτοῦ καλεῖ· πῶς δὲ ὑμεῖς [illegible] ἐποιήσατε [illegible] τοῖς ψευδαποστόλοις καυχωμένοις [illegible] τοῖς τούτων [illegible] καὶ [illegible] οὐ καὶ [illegible] ταῦτα ἦλθ[illegible] ὅρα ὅτι [illegible] ἢ τούτων [illegible] μᾶλλον γάρ τι τοῖς ψευδαποστόλοις [illegible] παρ' αὐτῶν διεφθαρμένων ἐμάνθανον δόγματα:-

πη Ὁρᾷς πόσοις ἀξιώμασιν ὑπερακοντίζει τοὺς κατ' αὐτὸν [illegible]; ἓν
δὲ μὴ λαμβάνειν τοῦ Χριστοῦ τοῦτο κελεύσαντος. καὶ οὐκ ἐλάμβανεν, ἰδοὺ
εἷς. καὶ ὑστερούμενος, ἰδοὺ δύο. καὶ αὐτοῖς κηρύσσων,
ἰδοὺ τρίτον. καὶ οὐ μόνον οὐ λαμβάνει, ἀλλὰ καὶ τὴν σάρκα
ἑτοίμως προσδίδωσι· τῶν σαρκῶν. εἶτα σὺν τῇ σαρκὶ καὶ
τὴν ψυχὴν αὐτήν· πέμπτον. καὶ ὑπὲρ τῶν μὴ σφόδρα φι-
λούντων αὐτόν· ἕκτον.
καὶ οὐδὲ τὸ ἀγαπᾶν μὴ
ἀγαπώμενος ἐκκόπ-
τει μάλιστα ποιεῖ· ἕβδο-
μον· ἐγὼ δὲ πρὸς ἐπι-
θυμίαν ὑμᾶς παρέξω·
οὐ μόνον οὐ λήψομαι·
ἀλλὰ καὶ προσθήσω·
καὶ οὐ χρήματα· ἀλ-
λ' αὐτὴν ὅλην καὶ τὴν
ἑαυτοῦ σάρκα· τοῦτο
γὰρ τὸ ἐκδαπανηθή-
σομαι· τουτέστι καὶ
τὴν σάρκα δεῖ ἐκδα-
πανῆσαι ὑπὲρ ὑμῶν·
οὐ φείσομαι [illegible]

οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γο-
νεῦσι θησαυρίζειν. ἀλλ' οἱ
γονεῖς τοῖς τέκνοις. ἐγὼ δὲ
ἥδιστα δαπανήσω καὶ ἐκ-
δαπανηθήσομαι ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ὑμῶν. εἰ καὶ
περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγα-
πῶν, ἧττον ἀγαπῶμαι.
ἔστω δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρη-
σα ὑμᾶς. ἀλλ' ὑπάρχων
πανοῦργος, δόλῳ ὑμᾶς
ἔλαβον.

πθ Καὶ ταῦτα ποιῶ διὰ
ὑπὲρ τῶν μισούντων με-
γαπωμένων· ἧττον δὲ ἀγαπῶμαι [illegible]

//
ϛ Καταστρέφει (?) τὴν προφάσεις τὸν λόγον καὶ φησί· τοῦτο πᾶν μὲν λέγεται
ὅτι ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς ἐν τοῖς καθ' ἐμαυτόν. ἀλλ' ὑπάρχων
πανοῦργος, δόλῳ ὑμᾶς ἔλαβον· τουτέστι δόλῳ ὑμᾶς, μετὰ
χαρισαμένου καὶ ἑκόντι [illegible]· καὶ ἐγὼ μὲν αὐτὸς προσεπορ[illegible]
δὲ μὴ λαμβάνειν· ἆρα μὴ δι' ἄλλων τινῶν τοῦτο ἐποίησα
πέπομφά τινας καὶ δι' αὐτῶν ἐλάμβανον; οὐ [illegible]· [illegible]
τῶν πρὸς ὑμᾶς. τοῖς [illegible]
μοῖς [illegible]
πεποίηκα

ϊ

πε Ἵνα μὴ εἴπῃ τις ἀκούων· μὴ ἄρα σημεῖα μὲν ἐποίησας φησίν· ὁ μὲν οὖν τοσαῦτα εἰργάσω ὅσα ἐν
ταῖς ἄλλαις ἐκκλησίαις, ὅμοια ποιήσας ὅμοια· φησί· τί γάρ ἐστιν ὃ
ἡττήθητε· τουτέστιν ἐλαττώθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκ-
κλησίας· εἰ μὴ ἔλαττον τῶν ὅσων φησί μὴ ἔσχετε χαρίσματος;

πς Πάλιν τῇ κατηγορίᾳ κέχρηται· ἐμὴ γάρ ἐστι τοῦτο ἐμοὶ ἐλάττωμα ὅτι
[illegible] χορηγεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν· καὶ ἐρχόμενος [illegible] χορηγίας
ὑμῶν κέχρημαι· καὶ [illegible]
ὅλως ὁ δηλοῖ ὑπὲρ
ὧν ἀπαιτεῖτε· καὶ οὐδὲ
περὶ ἐμαυτοῦ ὑμῖν συμ-
φέρον ἐργαζόμενος
ἀπορῶν τε καὶ παρ' ὑμῶν
ἐνδεῶς τοῦ τοιοῦ δικαίου. χα-
ρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν
ταύτην καὶ συγγνῶτε τῷ ἀ-
δικοῦντι·

τί γὰρ ἐστὶν ὃ ἡττήθητε ὑπὲρ
τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας·
πς εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κα-
τενάρκησα ὑμῶν· χαρί-
σασθέ μοι τὴν ἀδικίαν
ταύτην. ἰδοὺ τρίτον ἑτοί-
μως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς·
πζ καὶ οὐ καταναρκήσω ὑ-
μῶν· οὐ γὰρ ζητῶ τὰ
ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς· οὐ γὰρ

πζ Διὰ τοῦτο φησίν ἦλθον· ἰδοὺ
τρίτον παρεσκεύασμαι
ἐλθεῖν· καὶ ἐν οὐδενὶ
τῆς ὑμῶν παρ' ὑμῶν χο-
ρηγίας· ἔσται ἴσως ἡ μνή-
μη ὅσον ὅτι δέ, ἐπαύσατο
αὐτὸ ἐρχόμενος μὴ μὴν λαμβάνων τροφὴν ἀπαρ' αὐτῶν· μάλιστα δὲ ἤδη δὶς περὶ
τούτου πολλὰ διεξελθὼν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν. ἐν τοῖς ἔμ-
πρὸς δὲ καὶ τὸ προσαιρεῖσθαι ταύτην τὴν ὑπόνοιαν· ὅτι ὑμᾶς θέλω, οὐ
τὰ ὑμῶν· καὶ ὑμᾶς ἀγαπῶ. οὕτω δεῖ· [illegible]
ἔσται καὶ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ λογισμοῦ καὶ τῆς φύσεως τῆς κοινῆς
τὸ αὐτὸν λόγον· ἑαυτὸν μὲν ἐν τάξει πρός. ἐκείνους δὲ ἐν
τάξει τέκνων:-

τύροις λόγοις· ὅτι διὰ τοῦτο οὐκ ἐλάμβανον· ἵνα μὴ ὑμᾶς ἀσθενεῖς ὄντας σκανδαλίσω τε:-

ςζ Ὁρᾷς κἂν δὲ μόνον μίαν πρᾶξιν; ἄλλοι καρπὸν· καὶ αὐτὸς φοβεῖται:-
ἐν διὰ ζῆλον καὶ οὐκ ἀποφαίνεται:-

ςη Οἷον δὲ ἐφθαρμένους· καὶ εὑρεθῶ κατὰ ἁμαρτίαν γινόμενος· οἷον οὐ θέλετε:- οἰκ(ονομία).

ςθ Τουτέστι τιμωρούμενον τοὺς ἁμαρτάνοντας:-

χ(ριστ)ῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα ἀγαπητοί ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς· ςζ φοβοῦμαι γὰρ μή πως ςη ἐλθὼν οὐχ οἵους θέλω ςθ εὕρω ὑμᾶς· κἀγὼ εὑρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε· μή πως ἔρεις· ζῆλοι· θυμοί· ἐριθεῖαι· καταλαλιαί· ψιθυρισμοί· φυσιώσεις β ἀκαταστασίαι· μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ λ ς ὁ θεός μου πρὸς ὑμᾶς·

ρ̄ Καὶ γὰρ ὡς μὲν ἐγὼ ποιῶ εὑρεῖν οὐκ ἂν θέλω· καὶ τοῦτον φησὶ τῶν ἐλαττωμάτων· ἔρχεσθαι φησὶ διὰ τὸ διακοπῆς:- οἰκονομ(ία).

α Οἷον ἀτιμαχίαι:-
β Ὅτι κατ' αὐτοὺς μὲν ἐφρύαττο· τοὺς δὲ ταπεινοὺς ἐτίμων:-

γ Ἀρκεῖ φησὶ τὰ πρότερα:
δ Τὸ ἡμᾶς μὲν δικαίως παρ' αὐτῶν ταπεινωθῆναι καθαρῶς· δῆλον ὡς αὐτὸν διχάζει λῃστὰς ἁμαρτίας τοῦτο κατέδειξατο· δῆλον ὅτι δι' αὐτῶν πάντα ὑπομένει· καὶ τὸ ταπεινώσει καὶ τὸ πρὸς ὑμᾶς τὸ ἀεὶ μὲν ὁ θεός μου· τὸ μου γὰρ προσκείμενον τὴν διακειμένην ἀγάπην δηλοῖ τοῦ Χ(ριστο)ῦ:-

ςς θεὸ(ς) Ταπεινώσει με ἑαυτοῦ· τὴν ἐκ ... παραμονὴν ... εἰρηκὼς· τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι:-

ϛα Ὁ γὰρ διὰ μέσου αὐτ(οῦ)· ὁρ(ᾷ) δέ· πρὸς ὑμ(ᾶς) [illegible]· τὸ παρακούοντ(α) [illegible]·
καὶ αὐτοὺς δὲ ἠρέμα [illegible] ἑαυτ(οὺς) πρὸς ἐκτ[illegible]
ἀθρέτου [illegible]:-

ϛβ Καὶ τοῦτο ὁμ(οῦ) διὰ κ(οινοῦ)· οὐχ ὡς ἐπαινεῖται· ἀλλ' ἀπερείδεται· δεικνὺς ὅτι
ἐκεῖ ἀληθ(ῶς)· οὐκ ἀσφαλῶς· οὐχ αὐτοῦ μ(όνου)· ἀλλὰ καὶ τ(ῶν) παρακλήσει ἐλθ(όντων)·
ἄλλο λέγων· οὐ δὲ οὕτ(ως) ἀληθ(ῶς)· κἂν δὲ [illegible] ἀλλ' [illegible] πρὸς ἄλλας·

ϛγ Τοῦ [illegible] τὴν αὐτὴν
χάριτι [illegible] χρι
[illegible] τὸ πρᾶγμα· τοῦ
μου [illegible]· ὁρ(ᾷ) δὲ
[illegible] τοῖς [illegible] κατορθῶ
[illegible] θεῖον [illegible]

ϛδ Τοῦ [illegible] μου δὲ [illegible]
[illegible] ἀλλάξαι [illegible]
[illegible]· ὁρᾷ δὲ·
[illegible] αὐτ(οῦ) οὐκ ἀληθ(ῶς)·
ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποστα-
[illegible]

ϛε Δέδοικε μὴ κόλακες τι-
νὲς [illegible] δόξαν· διὸ
[illegible]· πάλιν [illegible]
[illegible]
[illegible] τι κ(αὶ)
[illegible] ἐγὼ [illegible]
[illegible] ὑμῖν ἀπολογούμενοι [illegible]· [illegible] θ(εο)ῦ
[illegible] αὐτ(ῶν) [illegible] τοῦ θ(εο)ῦ [illegible] καὶ διὰ Χ(ριστο)ῦ φθεγγό-
μενος· [illegible] δυνατ(ὸν) [illegible]:-

ϛϛ Ὁ [illegible] πρὸς χάριν ὑμῶν [illegible]· ἀλλ' ὑπὲρ
[illegible] οἰκοδομῆσαι καὶ ὠφελῆσαι· ἵνα τοῖς [illegible]
[illegible]· [illegible] πρόσεχε καὶ τοῖς [illegible]

μή τινα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς
ὑμᾶς· δι' αὐτοῦ ἐπλεονέ-
κτησα ὑμᾶς; παρεκάλε-
σα Τίτον· καὶ συναπέστειλα
τὸν ἀδελφόν· μήτι ἐπλεο-
νέκτησεν ὑμᾶς Τίτος;
ϛγ οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιε-
πατήσαμεν; οὐ τοῖς αὐ-
τοῖς ἴχνεσι; πάλιν δο-
κεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογού-
μεθα; κατενώπιον τοῦ
θ(εο)ῦ ἐν

τέροις λόγοις· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο οὐκ ἐλάλησαν· ἵνα μὴ ὑμεῖς ἀσθενήσητε
ὄντες σκανδαλισθῆτε :-
ϛζ Ὁρᾷς καὶ δι' ἡμῶν ἁμαρτίαν [illegible]· ἄλλοι καὶ μάρτυρες· καὶ [illegible] φονεύονται :-
ἡμῶν διὰ [illegible] καὶ οὐκ ἀποφαίνεται :-
ϛη Οἱ ὁμοίως ἐφθαρμένοι· καὶ εὑρεθῶσι κατὰ ἁμαρτίαν γινόμενοι· [illegible]
οὐ θέλουσιν :- οἰκ[illegible]
ϛθ Τοὺς [illegible] τιμωρουμένους τοὺς ἁμαρτάνοντας :-

χθαι μακροῦμεν· τὰ δὲ πάντα
[illegible] τοῖς [illegible] τῆς συναγωγῆς
οἰκοδομεῖς· φθονοῦμεν γὰρ
[illegible] ἐλθεῖν· [illegible] ὅσοις
θέλεις εὑρεθῆναι· [illegible]
ρεθῆναι οἱ ὁμοίως οὐ θέλουσι·
[illegible] σέρας· [illegible]· θυ-
μοί· ὀργισθῆναι· καταλαλιαί·
ψιθυρισμοί· φυσιώσεις·
ἀκαταστασίαι· μὴ πάλιν
ἐλθόντα με ταπεινώσῃ
ὁ θεός μου πρὸς ὑμᾶς·

ρ̄ Καὶ ζητήσομεν [illegible] ποίους
εὑρεῖν οὐκ ἠθέλησε·
καὶ αὐτοῦ τῶν [illegible] τῶν
ἐλαττωμάτων· ἐ-
ρασθῆναι [illegible] διὰ τὸ διδασκ[illegible]
οἰκονομ[illegible]
α Οἱ ὁμοίως [illegible] μαχίαι :-
β Ὅτι κατ' αὐτοῦ μὲν [illegible]
φρύαγμα· τοῖς δὲ
[illegible] ἐ-
πιμον :-
γ Ἀρκεῖ [illegible] τὰ πρότερα:
δ Τὸ μὲν [illegible] δίκαιον παρὰ [illegible]
αἰτίων· τὰ ἁμαρτήματα
οἰκ[illegible]· [illegible]
[illegible] διχάζει
[illegible] ἁμαρτήματος τοῦ [illegible]
[illegible]· [illegible]
[illegible] πάντα ὑπὸ

[illegible] καὶ τὸ [illegible] τῶν ἐπὶ μόθεσμου· τὸ
[illegible]· καὶ τὸ [illegible] καὶ [illegible] τοῦ χ(ριστο)ῦ :-
μου γὰρ προσκείμενον· [illegible] παρανομίαν [illegible]
2c θεο Τὰ [illegible] ἑαυτοῦ· [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] προείρηκε· [illegible] οὐκ ἐθέλουσιν :-
[illegible]· τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι :-

ϛα Ὃ ἰσοδυναμοῦσιν αὐτῷ· ὁρᾷ δέ· πλεονεξίαν καλεῖ, τὸ παρ' [illegible]· καὶ αὐτοῖς δὲ ἠρέμα ὀνειδίζει ὡς αὐτῶν πλεονεκτηθέντων [illegible] [illegible] σταυρόν:—

ϛβ Καὶ τοῦτο ὁμοίως δικαίως· οὐχ ἁπλῶς εἶπεν, ἀλλὰ παρεκάλεσα· δηλῶν ὅτι [illegible] καὶ ἀληθῶς· οὐκ ἔπεμψα [illegible]· οὐχ αὐτὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν [illegible]· ἄλλον λέγω· οὐδὲ οὕτως ἀληθῶς· [illegible] ἀλλ' [illegible] τοιοῦτον [illegible] πολλάκις·

ϛγ Τουτέστι μιᾷ γνώμῃ, μιᾷ χάριτι· ἢ καὶ ἁπλῶς· χάρισμα καὶ τὸ πρᾶγμα· τουτέστι μόνον μὴ λαμβάνειν· ὁρᾷ δὲ [illegible] κατορθοῦν [illegible] διατίθησι·

ϛδ Τουτέστι δὲ μικρὸν παρηλλάξαμεν ἐκ τῆς μοι [illegible] ἀκριβείας· ὅρα δὲ οὐ μόνον αὐτὸ οὐκ ἀληθῶς· ἀλλὰ καὶ τοῦτο [illegible] [illegible] μὴ λαμβάνειν·

ϛε Δεδοικὼς μὴ νομίσωσι [illegible]· [illegible] [illegible] πάλιν [illegible]· [illegible] ἐκκλησίας [illegible] [illegible] κατὰ τὸν θεὸν· ἐν ὑμῖν ἀπολογούμενοι μάρτυρα [illegible]· ἀλλὰ [illegible] [illegible] [illegible] θεοῦ [illegible] [illegible] [illegible] καὶ διὰ Χριστοῦ φθάνω [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]:—

μή τινα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς
ὑμᾶς, δι' [ϛα] αὐτοῦ ἐπλεονέ-
κτησα ὑμᾶς; [ϛβ] παρεκάλε-
σα Τίτον, καὶ συναπέστειλα
τὸν ἀδελφόν· μή τι ἐπλεονέ-
κτησεν ὑμᾶς Τίτος;
[ϛγ] οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιε-
πατήσαμεν; [ϛδ] οὐ τοῖς αὐ-
τοῖς ἴχνεσι; πάλιν δο-
κεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογού-
μεθα; [ϛε] κατενώπιον τοῦ
θεοῦ [ϛϛ] ἐν

ϛϛ Ὃ [illegible] πρὸς χάριν ὑμῶν [illegible]· ἀλλ' ὑπὲρ [illegible] οἰκοδομῆσαι καὶ ὠφελῆσαι· ἵνα τοῖς [illegible] [illegible] [illegible]· [illegible] [illegible] προσέχητε καὶ τοῖς [illegible]

οἰκ(ουμενίου)·

ῑ Τοῖς μὲν ἡμαρτηκόσιν, ἵνα διορθώσωνται· τοῖς δὲ λοιποῖς πᾶσιν, ἵνα μαρτυρῶσιν· ὅτι φησὶ παρ᾽ ἐμὲ οὐδὲν ... μετανοήσαντας τιμωρ[illegible]·
ιᾱ Τί προείρηκα καὶ προλέγω τί γράφεις· ὅτι φησὶν ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν [illegible] τοῦ πάλιν τὸ ἁμαρτάνειν· οὐ φείσομαι· ὁρᾷς· οὐκ εἶπε τιμωρήσομαι, ἀλλ᾽ ὡς πατὴρ οὐ φείσομαι· δηλῶν ὅτι ἔτι φείδεται καὶ ταῦτα [illegible]·
ιβ Δοκιμὴν ζητεῖτε· οὐ διὰ τοῦτο δὲ ἐκολάζοντο, δοκιμὴν δώσων, ἀλλ᾽ ἐπὶ μαρτυρίῳ· τοῦτο δὲ εἴρηται κατὰ τῶν τὸ τῆς παρουσίας αὐτοῦ ἀσθενὲς· ἐπειδὴ γὰρ ἔφη· ἀλλ᾽ ἐπεὶ δοκιμάσαι βούλεσθε, εἰ ἐμοὶ λαλεῖ ὁ Χριστός· ὡς περ εἰ ἔρημον με τοῦ Χριστοῦ τοὺς σκώπτετε·

ῑ

Νῦν γράφω τοῖς προημαρτηκόσι καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν· ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν· οὐ φείσομαι· ιβ ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ· ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ· ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν·

Θεοδωρήτου·

Παραγράμματα μὲν ὡς ἔοικε καὶ μαθεῖν τοῦ ἐν ἐμοὶ φθεγγομένου Χριστοῦ· καίτοι σαφῶς αὐτοῦ μαθόντες τὴν δύναμιν·

ιγ Τί οὖν καὶ ἡ προσθήκη τῆς εἰς ὑμᾶς καὶ τοῦ ἐν ὑμῖν· οὐχ ὡς περὶ αὐτοῖς μόνον, ἀλλὰ πανταχοῦ δυνατὸς ὁ Χριστός· καὶ φησὶ δὲ παρ᾽ ὑμῖν ἔδειξε ἀφθόνων μων· ὅτι ἀπειλητικὸν τὸ ῥητόν· ὡς ... ἔλαβον· ... ὅτι οὐκ ἀσθενεῖ ὁ Χριστός· ὁ ὅτι πεῖσαι ὑμᾶς φησι ... τοῖς καὶ διορθωθῆναι δυναμένοις τὴν δύναμιν ... ἐκεῖ τιμωρήσεται·

ε Ὁρᾷς ἀποστολικὴν καρδίαν· μηδὲν συνειδὼς ἑαυτῷ, καὶ ὑπὲρ τῶν τοῖς
ἄλλοις πλημμελουμένων πενθεῖ· οὐκ ἐπειδὴ [illegible] ἀλλὰ πολ-
λοὺς· καὶ οὐδὲ τούτους δηλοῖ· μετανοίας χωρὶς [illegible]· καὶ
ὅπως μὴ γένωνται ἀναισχυντότεροι(?):·

οἰκ/ ς Ποῦ εἰσιν οἱ Ναυατιανοί:·

ζ Ἀκαθαρσίαν δὲ ἐνταῦθα [illegible] ἁμαρτίας λέγει· οὐ δὲ μιᾶς(?)
ἁμαρτίας ἐστὶ χαλεπώτερον(?):·

Καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν
προημαρτηκότων καὶ μὴ
μετανοησάντων ἐπὶ τῇ
ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ
καὶ ἀσελγείᾳ ᾗ ἔπραξαν.
Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς
ὑμᾶς. ἐπὶ στόματος δύο
μαρτύρων καὶ τριῶν σταθή-
σεται πᾶν ῥῆμα. προεί-
ρηκα καὶ προλέγω ὡς πα-
ρὼν τὸ δεύτερον. καὶ ἀπὼν

η Ἡ μὲν δὲ πρότερον ἀπελθὼν(?)
εἶπον καὶ νῦν [illegible].
τρίτον ἔρχομαι· ς
τί τοῦτο· ὥσπερ
ἐπὶ στόματος δύο καὶ
τριῶν μαρτύρων ἅπαν
ῥῆμα ἀμφίβολον [illegible]
ται καὶ πέρας λαμβά-
νει· οὕτω καὶ δύο καὶ
τριῶν μου παρουσιῶν
[illegible] ῥῆμα [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
καὶ πέρας λήψεται· ὁ
[illegible] ἐπὶ ταῖς παρου-
σίαις ἀντὶ μαρτύρων
ἐχρήσατο:·

θ Καὶ ἵνα δηλώσῃ, καὶ
νῦν προλέγω· ὥσπερ
παρὼν πρὸς ὑμᾶς τὸ δεύτερον εἶπον, ἰδοὺ καὶ ἀπὼν τὸ τρίτον προλέγω· ἰδοὺ
τρεῖς ἄμμοι(?) μάρτυρες· ἡ συμμαρτυροῦσιν αἱ δύο παρουσίαι καὶ ἡ μέλλουσα ἔ-
σται· δύο καὶ τρεῖς μάρτυρες· ἰδοὺ [illegible] τρεῖς μάρτυρες· τὸ
δὶς παρὼν προεῖπον· καὶ νῦν ἀπὼν [illegible] ἐν τῇ ἀπουσίᾳ. [illegible]
[illegible] δὲ τὴν γραφὴν περὶ τῶν μαρτύρων [illegible] τὰς τρεῖς πα-
ρουσίας καὶ τὰς [illegible] παραινέσεις(?):·

οἰκ(ουμενίου)·

ι Τοῖς μὲν ἡμαρτηκόσιν, ἵνα διορθώσωνται· τοῖς δὲ [illegible] πᾶσιν, ἵνα [illegible] γράφω· ὅτι φείσομαι παρ' ἐμοὶ οὐδὲν [illegible] [illegible]

ια Τί προείρηκα καὶ νῦν [illegible] γράφεις· ὅτι φείσομαι ἐὰν ἔλθω [illegible] τοῦ τάχους τὸ [illegible]· οὐ φείσομαι· ὁρᾷς· οὐκ [illegible] ἀλλ' ὡς [illegible] οὐ φείσομαι· δηλονότι [illegible] [illegible]

ιβ Δοκιμὴν [illegible]· οὐ διὰ τοῦτο δὲ ἐκόλαζον ὡς δοκιμὴν [illegible]· ἀλλ' [illegible] τοῦτο δὲ εἴρηται κατὰ [illegible] ὅτι [illegible] αὐτοῦ

ἀσθενής· ἐπεὶ δὲ [illegible]

[illegible] δοκιμάσαι ἐν ἐμοὶ [illegible] ὁ Χριστὸς· ὡς [illegible] [illegible] τοῦ Χριστοῦ [illegible]

θεοδωρήτ(ου)·

Παραγραμματικῶς [illegible] ἔοικεν [illegible] τοῦ ἐν ἐμοὶ φθεγγομένου Χριστοῦ· καὶ τοῖς [illegible] αὐτοῦ [illegible] δύναμιν·

ιγ Τί [illegible] προσθήκη [illegible] ὑμᾶς καὶ τοῦ ἐν ὑμῖν· οὐ [illegible] αὐτοῖς [illegible]· ἀλλὰ πανταχοῦ δυνατὸς ὁ Χριστὸς· καὶ φ[illegible]

ι

ὧν γράφω τοῖς προημαρτηκόσι καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν· ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν· οὐ φείσομαι· ἐπεὶ

ιβ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ· ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ· ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν·

[illegible]· ὅτι ἀπειλητικὸν τὸ ῥηθέν· [illegible] παράγγελμα ἀφθόνως [illegible]· ὅτι οὐκ ἀσθενής ὁ Χριστὸς· ἢ ὅτι [illegible] ὑμῶν [illegible] τοῖς καὶ διορθωθῆναι δυναμένοις [illegible] δύναμιν [illegible] [illegible] τιμωρήσασθαι·

ε Ὅρα ἀποστολικὴν καρδίαν· μηδὲν μὲν συνειδὼς ἑαυτῷ, καὶ ὑπὲρ τῶν τοῖς
ἄλλοις πλημμελουμένων πενθεῖ· οὐκ εἶπε δὲ πάντας, ἀλλὰ πολ-
λούς· καὶ οὐδὲ τούτους ἁπλῶς· ἀμετανοήτους χωρὶς ... καὶ
ὅπως μὴ γένωνται ἀμαχώτεροι:

ς Ποῦ εἰσιν οἱ μανιχαῖοι:

ζ Ἀκαθαρσίαν δύναται ἐπὶ ἑκάστης ἁμαρτίας λέγεσθαι· οὐδὲ μίξεως
ἁμαρτίας ἐστὶ δὲ χαλεπώτερον:

Καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν
προημαρτηκότων καὶ μὴ
μετανοησάντων ἐπὶ τῇ
ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ
καὶ ἀσελγείᾳ ᾗ ἔπραξαν.
Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς
ὑμᾶς· ἐπὶ στόματος δύο
μαρτύρων καὶ τριῶν σταθή-
σεται πᾶν ῥῆμα. Προεί-
ρηκα καὶ προλέγω ὡς πα-
ρὼν τὸ δεύτερον· καὶ ἀπὼν

η Ἢ μὲν δεύτερον ἀπῆλθε·
εἶτα καὶ νῦν ἀπελθεῖν·
τρίτον ἔρχομαι· ἢ
τὸ τοῦτο· ὥσπερ
ἐπὶ στόματος δύο ἢ
τριῶν μαρτύρων ἅπαν
ῥῆμα ἀμφίβολον ἵσ-
ταται καὶ πέρας λαμ-
βάνει· οὕτως ἐπειδὴ δύο καὶ
τριῶν μνημονεύουσι
ἅπαν ῥῆμα καὶ ἀπόφασιν
κατασταθήσεται καὶ βεβαιωθήσεται
καὶ πέρας λήψεται· ὁ
γὰρ ὅτι ταῖς παρ-
ουσίαις ἀντὶ μαρτύρων
ἐχρήσατο:

θ Καὶ προείρηκα καὶ
προλέγω· ὡς παρ-
ὼν πρὸς ὑμᾶς τὸ δεύτερον ... ἰδοὺ καὶ ἀπὼν τὸ τρίτον προλέγω· ἰδοὺ
τρεῖς ἄμφω μάρτυρες· ἤ σημαίνει αἱ δύο παρουσίαι καὶ ἡ μέλλουσα ἔ-
σται· δύο καὶ τρεῖς μάρτυρες· ἰδοὺ πάλιν ἄμφω τρεῖς μάρτυρες· τὸ
δὲ παρὼν προέφασιν· καὶ νῦν ἀπὼν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ· ἀλλ' ὅμως
δὲ πλὴν γραφῇ τρίτῃ μαρτυρεῖ ... τὰς τρεῖς πα-
ρουσίας καὶ τὰς παρρησίας:

ιε Ὥσπερ γὰρ αὐτός φησιν οὐδὲν παρῆν τὴν δύναμιν προσενεγκεῖν καὶ ἐπει-
δὴ ἐσταυρώθη. οὕτως οὐδὲ ἡμεῖς ἐπειδὴ διωκόμεθα καὶ ὑ-
βριζόμεθα. διὸ ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ:-

ις Ἐν αὐτῷ τουτέστι δι' αὐτὸν καὶ διὰ τὸ κήρυγμα αὐτοῦ ἀσθενοῦ-
μεν ἐν τοῖς διωγμοῖς
καὶ τοῖς κινδύνοις.
ἄλλως· περὶ τῶν σκυ-
θρωπῶν αὐτῷ κοινω-
νοῦμεν. οὕτως καὶ τῶν
φαιδρῶν κοινωνήσο-
μεν. ὁ θεὸς ἐνεργεῖ. ἀλλὰ
ζησόμεθα σὺν αὐτῷ:
οἰκονομικῶς.

Καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ιε
ις ἐν αὐτῷ. ἀλλὰ ζησόμεθα ιζ
σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως
θεοῦ εἰς ὑμᾶς. ἑαυτοὺς πει- ιη
ράζετε. εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει.

ιζ Ὁμοίως μόνον καὶ τοῦ-
το τῷ ἀμέσῳ. ἀλλὰ ζή-
σεται ἐκ δυνάμεως θεοῦ. τοῦτ-
έστιν αὐτοῦ. οἱ μὲν ὑμῖν ζή-
σομεν. τουτέστι μετὰ τὴν
ὑμῶν ὠφέλειαν. ἢ δι' ὑμᾶς ἐπειδή φησιν ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν. ἢ σὺν
ὑμῖν ζήσομεν τότε:-

ιη Ὁρᾷς δι' ὧν κατασκευάζει; καὶ τί μάχῃ φησὶν ἐπειράσατε ὑμᾶς αὐτοὺς ὅτι ὁ Χριστὸς
ἐν ἐμοὶ λαλεῖ. καὶ ὑμεῖς γὰρ αὐτοὶ εἰ μή τι ἀδόκιμοι γεγόνατε· ἔχετε
ἐν ἑαυτοῖς τὸν Χριστόν. εἰ δὲ ὑμᾶς. πολλῷ μᾶλλον φησὶν ἐμέ. ἑαυ-
τοὺς γὰρ οὖν ἀνασκοποῦντες πειράζετε. μή τις ἐκ τῶν ὀρθῶν πα-
ρεκτραπῇ δογμάτων καὶ τῶν ἀποστολικῶν διδαχῶν:-

Καὶ γὰρ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας· πολλοὶ θορυβοῦνται τὴν δύναμιν
ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ ὁρωμένου ἀσθενῆ ... σωματικ
... διὰ τὸ ... πρὸς τὸν ... αὐτὸς ... ἀσθε
... ...
... ἀσθενείᾳ ... ἐκεῖ ... δύνα
μις ... ἀσθενείᾳ ... τελειοῦται· ... διωγμοῖς καὶ ἐν
δύναμις· καὶ πάλιν· διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις· καὶ ...

αὐτὸ ... ἐν ὕβρεσιν
ἐν διωγμοῖς· ἐν ἀνάγ
καις· καὶ πάλιν· ὅταν
ἀσθενῶ τοῦτ' ἐστὶ διώκ
ωμαι τότε δυνατός εἰμι
ὥστε τὸ πεπονθέναι τῆς χάρι
τος· ζῶμεν δὲ· καὶ ταῦ
τα ... ἀσθενείας

ια

Καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθη
ἐξ ἀσθενείας· ἀλλὰ
ζῇ ἐκ δυνάμεως θεοῦ·

... ἐσταυρώθη ... ὑπομείνας καὶ ἐνδυναμωθῆναι ...
ἀλλ' ... αὐτοῦ ... δύναμιν ... ἀσθε
νεῖαν ... τοῖς ... ἔλαβεν ... κατὰ
... λόγον ἐξ ἀσθενείας ἐσταυρώθη· ... τοῦτο
... διδοῖς· ἀλλὰ ζῇ ... ἐκ δυνάμεως θεοῦ· ...
δυνάμει θεοῦ ... τοῦτο ...
... σάρκα· καὶ διὰ τοῦτο ... δυνάμεως τοῦ ...
... Χριστὸς θεοῦ δύναμις ἐστὶ καὶ θεοῦ σοφία· ...
θεοῦ δύναμις καὶ ... σαρκωθείς· ... ἀλλὰ
ζωὴν διδοῖς· ... ἀπάσαις· ἀλλὰ ... ὁ Παῦλος
καὶ ... τοῦ ... καὶ ... αὐτοῦ ... ὅτι
... αὐτοῦ ... Παῦλος ... μᾶλλον
τοῦτον καὶ ... αὐτοῦ ... ὅπερ αὐτοῦ
... τοῦτο ... Παῦλος ... θο
ρυβεῖσθαι· ... τοῦ ...
... πρὸς τὸν ... ::
θεολογ(ία) ... ὁ Παῦλος ... φύ
σιν· ἀλλὰ ζῇ ... θεοῦ ...

κδ Ἐάν τις ἀληθεύῃ, μεθ' ἡμῶν ὁ θεὸς καὶ συνεργεῖ· ἀληθῆ γὰρ ἡμῖν [illegible]
ὡς μὴ θελόντων τοῦ δικαστικοῦ· οὐ γὰρ [illegible] ἐπάγειν
τιμωρίαν δυνάμεθα· οὐ συνεργεῖ γὰρ ὁ θεός· οὐ γὰρ κατὰ τῆς ἀλη-
θείας οἷον ἀδίκως τι ἰσχύομεν· ἰσχὺς δὲ ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα τοὺς
μὴ καταλύοντας διὰ τῆς τιμωρίας ἁμαρτάνοντας [illegible]:

κε Τί οὖν· ὅτι [illegible] δυνάμεθα καὶ [illegible] κατὰ τῆς ἀληθείας· ἆρα

ἀλλ' ὑπὲρ τούτου; εὐ-
χόμεθα· χαίρομεν γὰρ ὅ-
ταν ἡμεῖς ἀσθενεῖς νο-
μιζώμεθα ἐκ τοῦ
μὴ ἐπάγειν τιμωρίαν·
ὑμεῖς δὲ ἰσχυροὶ ἐκ τοῦ
ἀναμαρτήτους εἶναι
[illegible] δυνάμεως
διὰ τὸ καὶ ὀρθοῦσθαι:-

κς Ἄρτιοι μὲν χαίρομεν
καὶ εὐχόμεθα γενέσθαι
τὴν ὑμῶν κατάρτισιν·
τουτέστιν [illegible]
σιν· καὶ τὸ ἀπηρτισμένον
ἔργοις καὶ δόγμασι
χρηστοῖς· [illegible]
μένοις τιμωρουμένοι·
δὲ [illegible] δυνατοί:-

μεν· [κδ] οὐ γὰρ δυνάμεθά τι
κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλ-
λ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. [κε] χαί-
ρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθε-
νῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ
ἦτε· [κς] τοῦτο δὲ καὶ εὐχό-
μεθα, τὴν ὑμῶν κατάρ-
τισιν. [κζ] διὰ τοῦτο ταῦτα
ἀπὼν γράφω, ἵνα παρὼν
μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι
κατὰ τὴν ἐ-

[illegible] πανταχοῦ [illegible]

κζ Ἐπεὶ δὲ σφόδρα ἐπέπληξεν αὐτοῖς [illegible] καὶ [illegible]
ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιστολῆς, ὥσπερ ἀπολογούμενος ἄχρι τοῦ γράμματ-
ος τοῦτο οὕτως ἔγραψα, ὡς [illegible]
εἶναι τὸ ἀποτομίαν καὶ [illegible]:-

ιθ Πῶς δ' ἂν γνοίησαν; ἐκ τῶν σημείων ὧν ἐποίουν· ἐπεὶ ποιοῦσιν αὐτοὶ θαύματα, εἰ μὴ ἦσαν
ἀδόκιμοί εἰσι· ἐν ταύτῃ θεοῦ καὶ ἐν σοὶ πονηρὰ αὐτοῖς ἀναμίγνυται· διὰ
γὰρ καὶ ποιεῖσθαι καινοὺς πρὸς τὰ σημεῖα· ὅθεν καὶ ἐστὶν ἐν τῇ πίστει μὲν
καινὸν ἢ κατάλληλον τῇ πίστει ἐπιτήδειον ἐστὶ θαύματα· ἀδόκιμοί εἰσι καὶ
ὁ Χριστὸς ἐν ὑμῖν μὲν οὐκ ἔστιν· οὐδὲ διὰ τῶν σημείων δείκνυσι παρὼν πρὸς ὑμᾶς:-

κ Εἰ γὰρ ὁμολογοῦσιν μὴ ἔσομεν εἶναι ἀδόκιμοι. ἐλπίζω ὅτι διὰ τῶν θαυμάτων τι
καὶ γνώσεσθε ὅτι
ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀδόκι
μοι· ὅθεν καὶ ἐπιμαρτύρεται
πρότερον γνώσεσθαι ὑμᾶς
δὲ ὅτι δόκιμοι
ἐσμέν· ὅπερ δὴ καὶ δεδοι
κότες δεῖ· διὰ τὸ ὑμεῖς τι
περὶ τούτου γνώσεσθε

κα Ὁρᾷς φιλόσοφον γνώμην
καὶ ἀπέφρονα τοῦ· ἐκεῖ
μὲν δὲ τὸ ἐπουδὲν δὲ
ἀλλ' ἐν γράμμασι
μόνον κατεπάγει· καὶ οὐ μόνον
ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν
κ. τοιούτων περὶ τοῦ
καὶ χρὴ φανερῶσαι.
ἀλλὰ καὶ εὔχεται μὴ ἐν
ποιεῖν τι τοσαύτην
τοῦ ταύτην ἐπιδεῖξαι:-

ιθ ἑαυτοὺς δοκιμάζετε· ἢ οὐκ
ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς ὅ
τι Ἰς Χς ἐν ὑμῖν ἐστιν· κ εἰ μή τι
ἀδόκιμοί ἐστε· ἐλπίζω δὲ
ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐ
κ ἐσμὲν ἀδόκιμοι· κα εὐχόμεθα
δὲ πρὸς τὸν θν μὴ ποιῆ
σαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν·
κβ οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φα
νῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ
καλὸν ποιῆτε· κγ ἡμεῖς δὲ ὡς
ἀδόκιμοι

κβ Ἐκ τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν αὐτοὺς. ἐκεῖ τὸ τιμωρητικὸν ἐπεδείκνυτο δύ
ναμιν· καὶ πάντως ἀδόκιμοι καὶ ἀνίσχυροι ἐκρίνετο:-

κγ Καθὼς τὸ ὡς ἀδόκιμοι· οὐχ ὅτι ἀληθεῖς ἢ μέλλων· ὅπερ μὴ
τιμωρήσεσθαι μὴ ἁμαρτανόντων ἀδόκιμος γίνεσθαι ἅμα καὶ κα
λεῖσθαι δόκιμος· ἀλλ' ὡς διὰ τὴν τῶν πολλῶν ὑπόληψιν ἔπε
σθαι ὡς ἀδόκιμοι:-

λγ Θ(εὸ)ς ἀγάπης ὁ κ(ύριο)ς χρηματίζει διὰ τὸ ἀγαπῆσαι καὶ ἡμᾶς· εἰρήνης
δέ· διὰ τὸ εἰρηνεῦσαι τὰ ἐν οὐρανοῖς τοῖς ἐν γῇ· ἐκ δὲ τῆς ἀγά-
πης καὶ εἰρήνης· ἐὰν φησὶ ταῦτα ποιῆτε· ἔσται μεθ' ὑμῶν ὁ θ(εό)ς·
ἡ ἐν ὑμῖν χάρις :–

λδ Μὴ τοὺς μὲν φησὶ καὶ [illegible] οἱ ἰουδ(αῖοι)· διὰ τοῦτο δὲ φιλήματι·
ἵνα ἀναζωπυρώσῃ μὲν τὴν πρὸς ἑαυτοὺς ἀγάπην :–

λε Τοὺς μὲν παρόντας διὰ φιλήματος συνάπτει· τοὺς δὲ ἀπόντας διὰ
τῆς προσρήσεως· ἀπὸ
γὰρ τοῦ αὐτοῦ προφασι-
ζόμενος ὅτι ἀσπασμὸς
καὶ ἡ πρόσρησις :–

λγ

Καὶ ὁ θ(εὸ)ς τῆς ἀγάπης καὶ ε-
ἰρήνης· ἔσται μεθ' ὑμῶν·

λδ

Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἁ-
γίῳ φιλήματι· ἀσπάζον-

λε

ται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες·

λς

Ἡ χάρις τοῦ κ(υρίο)υ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· καὶ ἡ
ἀγάπη τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ ἡ κοι-
νωνία τοῦ ἁγίου πν(εύματο)ς· με-
τὰ πάντων ὑμῶν ἀ-
μήν + + + ..

λς Ἐπειδὴ συμπεραίνει ἅπαν-
τας· ὅπερ ἔθος αὐτῷ
καὶ νῦν ποιεῖ· ἐπεύχε-
ται αὐτοῖς τὴν χάριν
τοῦ υἱοῦ· δι' ἧς ἐσώθημεν
χάριτι καὶ οὐ δι' ἔργων·
ἡ καὶ ὅσον ἐσφάγη ὑπὲρ ἡ-
μῶν· καὶ τὴν ἀγάπην
τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς ἣν ἠγάπησεν
ἡμᾶς· τὸν μονο-
γενῆ δοὺς ὑπὲρ ἡμῶν·
καὶ τὴν κοινωνίαν
τοῦ ἁγίου πν(εύματο)ς· δι' οὗ μὲν τῆς
μετοχῆς αὐτοῦ καὶ μετάληψιν ἦς δι' ἧς ἁγιαζόμεθα ἐν τῇ ἐ-
πιφοιτήσει τοῦ παρα-
κλήτου θ(εο)ῦ τοῦ
πν(εύματο)ς

προς κορινθιους β :–
ἐγράφη ἀπὸ φιλίππων
διὰ τίτου καὶ λουκᾶ
στίχων φϛ :–

κη Ὥστε κἂν ἀποτόμως χρήσωμαι φη(σί)· οὐκ ἐγὼ χρήσομαι· ἀλλὰ διὰ μόνου ἐμοῦ ὁ
[illegible] αὐτὴν κέχρημαι τὴν ἐξουσίαν χ(ριστο)ῦ. ὅρα δὲ ἐν τῷ ἀποτο-
μίᾳ [illegible] φοβερώτερον [illegible] εἰργάσατο· ποιῆσαι
[illegible] διὰ τοῦτο [illegible] ἐξουσίαν [illegible] τὸ κύριον
καὶ τῆς [illegible] θ(εο)ῦ· καὶ [illegible] ὅλος [illegible] χ(ριστό)ς·
οὐκ εἰς καθαίρεσιν φη(σί)· καὶ ὄλεθρον [illegible] ἐξου-
σίαν. ἀλλ' εἰς οἰκοδομήν· αὐτὸ γὰρ τοῦτο [illegible] αἴτιος [illegible]
ρῆσαι. οἰκοδομὴ [illegible] ἀσφαλέστερον [illegible]
καὶ [illegible]
τῆς τιμωρίας [illegible]
μένη :-

κθ Μετὰ τὸ ἐμὲ φη(σί) [illegible]
τοῦ ποιῆσαι τοῦτο καὶ
σημειοῦσθαι· ἀπει-
λῆσαι· ὑποδεικνύων
[illegible] καὶ ἡμᾶς τὰ ἀφ' ὑμῶν
[illegible] τὸ δὲ
[illegible] χαίρετε· χαρὰς
[illegible] διορθούμενοι
[illegible] καὶ ἐν τῷ μεγά-
λῳ [illegible] :-

λ Ὅ ἐστιν τέλειοι γίνεσθε ἀνα-
πληροῦντες τὰ λείποντα·

λα Ἐπειδὴ πολλοὶ ἦσαν οἱ πειρασμοί φη(σί)· παρακαλεῖσθε καὶ ὑφ' ἑαυτῶν
καὶ ὑπ' ἄλλων· [illegible] ἐλπίσαντες :-

λβ Τοῦτο καὶ ἐν τῇ πρώτῃ [illegible] ·
ἐστασίαζον γὰρ πρὸς ἑαυτούς· [illegible] τὸ τὸ αὐτὸ φρο-
νεῖν καὶ εἰρηνεύειν· ὅτι ἐν μὲν τοῖς δό-
γμασι· μὲν εἰρηνεύειν δὲ πρὸς ἑαυτούς :-

ἐξουσίαν ἣν ἔδωκέ μοι [κη] ὁ
κ(ύριο)ς εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐ-
κ εἰς καθαίρεσιν. [κθ] λοιπὸν ἀ-
δελφοί, χαίρετε· καταρ-
τίζεσθε· [λ] παρακαλεῖσθε· [λα]
τὸ αὐτὸ φρονεῖτε· εἰρη- [λβ]
νεύετε·

d

[illegible]

κθ Η [illegible] : κγ Η [illegible] : κδ Η κορίου :· κε Η Μαρζαχι : κς Η [illegible] : κζ Η Κορ[illegible]

[illegible] Η [illegible] : λ Η κρι [illegible] λα Η καλαβρι : λβ Η πάπρα : λγ Η [illegible] : λδ Η [illegible]

λς Η [illegible] λζ Η [illegible] λη Η [illegible] : λθ Η [illegible] : μ Η Αδριανου : μα Η [illegible]

[illegible] μγ [illegible] : μδ Η καστορ : με Η του [illegible] : μς Η κώμαν : μζ Η [illegible]

[illegible] μθ Η [illegible] : ν Η [illegible] να Η [illegible] νβ Η [illegible] νγ [illegible]

νδ Η [illegible] : νε Η [illegible] : νς Η κολωνι : νζ Η [illegible] : νη Η [illegible] : νθ [illegible]

ξ Η [illegible] : ξα Η [illegible] : ξβ Η [illegible] ξγ Η [illegible] : ξδ Η [illegible]

ξε Η [illegible] : ξς Η [illegible] ξη Η [illegible] ξθ Η [illegible] : ο [illegible] Βασιλ[illegible]

οα Η [illegible] : οβ Η [illegible] οδ Η [illegible] οε Η [illegible] : ος Η [illegible]

[illegible] οθ Η [illegible] π Η [illegible] [illegible]

[illegible] Η [illegible] β Η [illegible] γ Η [illegible]

ε Η του [illegible] : ς Η [illegible] ζ Η προκο[illegible] :

[illegible] ι Η [illegible] : ια Η του [illegible] : ιγ Η [illegible]

[illegible] Η [illegible] ις Η [illegible] ιζ Η [illegible]

[illegible] κ Η [illegible] κα Η καραμυζ[illegible] κβ Η [illegible] : κγ Η [illegible]

[illegible] : κε Η [illegible] κς Η [illegible] : κζ Η [illegible] : κη [illegible]

[illegible] λα [illegible] : λβ Η καστ[illegible] : λγ Η [illegible] : λδ [illegible]

[illegible] λε Η [illegible] λς Η [illegible] :

[illegible]

[illegible]

κθ ἡ [illegible] : κγ ἡ [illegible] : κδ ἡ κορίου : κε ἡ [illegible] : κς ἡ [illegible] : [illegible]

[illegible] ἡ [illegible] : λ ἡ κειτ[illegible] : λα ἡ καλαβρι : λβ ἡ παπρα : λγ ἡ [illegible] : λδ ἡ [illegible]

λς ἡ φιλιπ[illegible] : λζ ἡ [illegible] : λη ἡ [illegible] : λθ ἡ φιλιπ[illegible] : μ ἡ [illegible] : [illegible]

[illegible] ἡ [illegible] : μγ ἡ [illegible] : μδ ἡ καπαρ[illegible] : με ἡ του [illegible] : μς ἡ [illegible] : μζ ἡ [illegible]

[illegible] ἡ [illegible] : μθ ἡ [illegible] : ν ἡ [illegible] : νς ἡ [illegible] : νβ ἡ [illegible] : νγ [illegible]

ν[illegible] ἡ [illegible] : νε ἡ κειτ[illegible] : νς ἡ κολων[illegible] : νζ ἡ [illegible] : νη ἡ [illegible] : νθ [illegible]

ξ ἡ [illegible] : ξα ἡ [illegible] : ξβ ἡ [illegible] : ξγ ἡ [illegible] : ξδ ἡ [illegible]

ξε ἡ [illegible] : ξς ἡ [illegible] : ξ ἡ [illegible] : ξθ ἡ [illegible] : ο [illegible]

οβ ἡ [illegible] : ογ ἡ [illegible] : [illegible] ἡ [illegible] : [illegible] : ος ἡ [illegible] : [illegible]

[illegible] ἡ [illegible] : οθ ἡ [illegible] : π ἡ [illegible] : [illegible]

α ἡ [illegible] β ἡ λεοντοπο[illegible] : γ ἡ [illegible] : δ [illegible]

ε ἡ τοῦ [illegible] : ς ἡ [illegible] : ζ ἡ [illegible] : η [illegible]

θ ἡ [illegible] ι ἡ [illegible] : ια ἡ τουρ[illegible] : ιβ ἡ [illegible] : ιγ [illegible]

[illegible] ἡ [illegible] : [illegible] ις ἡ χει[illegible] : ιζ ἡ [illegible] : ιη [illegible]

ιθ ἡ κ ἡ [illegible] : κα ἡ καραμουζ[illegible] : κβ ἡ [illegible] : κγ [illegible]

κδ ἡ [illegible] : κε ἡ [illegible] : κς ἡ [illegible] : κζ ἡ [illegible] : κη [illegible]

κθ ἡ [illegible] : λ [illegible] : λα ἡ καρπα[illegible] : λβ ἡ [illegible] : λγ [illegible]

λδ ἡ [illegible] : λε [illegible] : λς ἡ κι[illegible] : λζ ἡ [illegible] : λη [illegible]

[illegible]